T.D.R.C.
R.R. NO: 232
Vol II

Q7
N62
97112

تحفة الهند

பிஸ்மில்லா ஹிர்றகுமா னிர்றகீம்.

துஹ்பத்துல் ஹிந்து.

முதற் பிரிவும் இரண்டாம் பிரிவும்.

இது
மதுரை
ஹலரத்து முகம்மது இப்ருஹீம் சாகிபு ஷெய்பாநி
அவர்களின் மாணாக்கருள் ஒருவராகிய
நெல்லிகுப்பம்
அப்துர்றஹ்மான் சாகிபு அவர்களால்
ஹிந்திபாஷையிலிருந்து
மொழிபெயர்க்கப்பட்டு,

சென்னை:
யூநானி வைத்திய
கலாநிதி அச்சியந்திரசாலையிற்
பதிப்பிக்கப்பட்டது.

ஹிஜ்ரி ௧௩௨௰ ஜமாதியுல் அவ்வல்மீ
1902௵ செப்டம்பர்மீ.

Registered Copy - Right.

கைவிலை அணா-12. வி-பி-அணா-1?.

OFFICE OF THE REGISTRAR
REGISTERED
22 DEC.
MADRAS

பிஸ்மில்லாஹி.

مسک المذهب

மிஸ்க்குல் மதாஹிப்

(மார்க்கங்களின் உறைகல்)

என்னும் புத்தக

விளம்பரம்

இது மிகவும் உபயோகமுள்ள அருமையான ஓர் புத்தகம். இதில் மார்க்க உண்மையை அறியும்வழியும், ஹிந்து மதஸ்தாபகர்களின் பூர்வோத்திரமும், புத்தசமயத்தை உண்டுபண்ணினவருடைய சங்கதியும், அதன் விவரமும், கிறிஸ்தவர்கள், யகூதிகள், மஜூஸிகள் இவர்களுடைய மார்க்கமும், திரியேகத்துவமென்னு முக்கடவுள் ஒன்றாயிருக்கிற கோட்பாடு பாவின சங்கதியும், நாஸ்திகருடைய எண்ணங்களும், தவ்ஹீது ரிஸாலத்து இவைகளை இயற்கையோடு ஒத்திடுகி... விவரமும், இஸ்லாம்மார்க்கத் தூய்மையும், அதை ஸ்தாபித்தவருடைய மகிமையும், கூறப்பட்டிருக்கின்றன. இதன்றியில் உலகத்தில் எத்தனை மார்க்கங்கள் பரவியிருக்கின்றன? இஸ்லாம் மார்க்கமானது எந்த மார்க்கத்தோடு ஒத்திருக்கிறது? எந்த மார்க்கத்துக்கு விரோதப்படுகின்றது? மதவைக்கியம் மனிதனுக்கு அவசியமா? இல்லையா? அதனால் அவனுக்கு என்னலாபம்? மதவைக்கியம் அவசியமென்றால் மனிதன் முழுநம்பிக்கையோடு சார்வதற்கு எந்தமதம் உண்மையுள்ளது? இன்னமதந்தான் உண்மையுள்ளதென்று எதனால் அறியலாம்? என்ற இவ்விஷயங்களையும் விளக்கிக் காட்டப்பட்டிருக்கிறது. தமிழில் இம்மாதிரியான புத்தகம் இதுவரையில் எவரும் பார்த்திருக்கமாட்டார்கள். அதை வாசித்துணர்பவர்கள் அதன் [illegible]ன்மையைத் தெரிந்துகொள்வார்கள். அப்புத்தகம் இப்போது அச்சிடப்படுகிறது. ஒருதொகைப் பிரதிகள் மாத்திரம் அச்சிடப் படுகின்றபடியால், விருப்பமுள்ளவர்கள் [illegible]னே [illegible] அனுப்பவேண்டியது.

இங்ஙனம்,

அப்துர் றஹ்மான்

[illegible]விருப்பம்.

3

விஷய அட்டவணை.

விஷயம்.	பக்கம்.
முகவுரை	1
இப்புத்தகம் கோர்வை செய்தவர் இஸ்லாமான சங்கதி	2
இதற்கு துஹ்பத்துல்ஹிந்தென்று பேரிட்டகாரணம் கீழே கோட்டாக யெழுதப்பட்டிருக்கிறது.	4
இதை வாசிப்பவர்களுக்குச் சில விண்ணப்பங்கள்	6
1-வது அத்தியாயம் 1-வது பிரிவு ஆண்டவனை அறிவது.	9
ஹிந்துமார்க்கப்படி ஆண்டவனை அறிவது.	11
பிரம்மா விஷ்ணு மகாதேவன் முதலானவர்களின் சங்கதி.	12
விஷ்ணு விபசாரம் செய்து கல்லாய்ச் சமைந்தது.	15
சாலக்கிராமம் என்ற கல்லின் [illegible].	15
கணேசர் உற்பத்தி	16
பிரம்மாவும் விஷ்ணுவும் மகாதேவனுடைய லிங்கத்தை அளந்தது.	17
வேதாந்த சாஸ்திரப்படி பிரம்மத்துக்கு அஞ்ஞானசம்பந்த முண்டென்பது.	18
ஆண்டவன் படைக்கிறவனென்பதில் சாஸ்திரங்களின் பேதம்.	18
பகவான் பத்து அவதாரங்களை யெத்தாரென்பது.	21
2-வது பிரிவு மலக்குகளைக் குறித்துப் பேசுவது	24
ஹிந்து மார்க்கத் தேவர்களும் தேவதைகளும்	24
வசுவென்பவருடைய விந்தவை மீன் விழுங்கினதும் அம்மீன் வயிற்றில் சத்தியவந்தி என்ற பெண் பிறந்ததும் அப்பெண்ணை பாராசார விபசாரமாய்ச் சேர்ந்து அதனால் வியாசர் பிறந்ததும்.	25.
வியாசர் தம் சகோதரன் மனைவிகளை விபசாரமாய்ச் சேர்ந்து பாண்டு முதலானவர் பிறந்தது.	27
வியாசர் செய்தது விபசாரமல்லவென்று இந்திரமணன் என்பவர் சொல்லுகிற ஸமாதானத்துக்கு மறுப்பு கீழே கோட்டாக எழுதப்பட்டிருக்கிறது.	28
பாண்டுராஜன் தன் மனைவிகளை புத்திரபாக்கியம் தேடிக்கொள்ள உத்தரவளித்ததும் பஞ்சபாண்டவர் பிறந்த வரலாறும்.	29
தேவர்களின் குரு பிரகஸ்பதியைக் குறித்த ஓர் ஆச்சரியமான சரித்திரம்.	29
இந்திரனையும் சந்திரனையும் குறித்த ஓர் ஆச்சரியமான சரித்திரம்.	31
3-வது பிரிவு வேதங்களைக் குறித்துப் பேசுவது.	33
வேதம் இன்னின்ன லக்ஷணங்களோ டிருக்கவேண்டுமென்பது.	33
ஹிந்துக்கள் தங்கள் வேதத்தைக் குறித்துச் சொல்லுகிற சமாதானத்துக்கு மறுப்பு.	35
4-வது பிரிவு நபிமார்களைக் குறித்துப் பேசுவது.	36
ஹஜரத்து நபீமுகம்மதுசல்லல்லாகு அலைகிவசல்லமவர்களால் வெளிப்பட்ட அற்புதங்களிற் சில. குர்ஆனே மற்றுமெல்லா அற்புதங்களிலும் பெரிய அற்புதமென்பது.	39 / 47
குர்ஆனைப்போல் உண்டுபண்ண ஒருவராலும் முடியாமற் போயிற்றென்பதும் அதைக்குறித்த ஆயத்துக்களும்	48
ஹஜரத்து நபிசல்லல்லாகு அலைகிவசல்லாமவர்களுடைய [illegible]ஜிசயங்கள்.	140
[illegible] யாவித்தனம்.	141
அஹ்லுபைத்துகள் [illegible] மூலமந்திரத்திகள், இமாம்[illegible]யைக் குறித்து முதலா[illegible]பனை. [illegible]ங்களும் நடவடி[illegible]	142

ஷை மந்திரமும் அதன் அர்த்தமும். 143
பரலிலும் சுன்னத்திலும் வித்தியாசம். 144
சலாத்தில் குத்துவாத்து 144
3-வது பிரிவு நோன்பைக்குறித்தது. 145
இந்துக்களின் விரதம். 146
4-வது பிரிவு ஜக்காத்தைக்குறித்தது. 147
இந்துக்களுடைய திரவிய சம்பந்தமான வணக்கம். 147
5-வது பிரிவு ஹஜ்ஜைக்குறித்தது. 148
இந்துக்களுடைய யாத்திரை ஸ்தலங்கள். 149
கபுறுகளின் ஜியாரத்து. 150
பாக் பட்டணத்தில் பிரபல்லியமாயிருக்கிற சொர்க்கவாசலுக்கு மார்க்க ஆதாரமில்லை. 151
சொர்க்கவாளிகளென்று தீர்மானிக்கப்பட்டவர்கள். 151
நரகவாளிகளென்று தீர்மானிக்கப்பட்டவர்கள். 152
6-வது பிரிவு இறந்துபோனவர்களுக்கு சவாபு செலுத்துவதைக் குறித்தது. 152
இந்து மார்க்கத்தில் சவாபு செலுத்துவதும் சங்கல்பம் செய்வதும். 154
இந்துக்கள் தங்கள் தெய்வங்களின்பேரால் ஹோமம் வளர்ப்பதும் தற்பணம் செய்வதும். 156
ஹோமம் வளர்ப்பதைப்பற்றி இந்திரமணன் சொல்கிற சமாதானமும் அதற்கு மறுப்பும் அடியில் கோட்டா யெழுதப்பட்டிருக்கிறது. 157
இதரமார்க்கத்தார் செய்கிற செயல்களை இஸ்லாம் மார்க்கத்தார் விட்டு விடவேண்டுமே என்று இந்துக்கள் கேட்கிற கேள்வியும் அதற்கு விடையும். 161
3-வது அத்தியாயம் விவகாரம் இதில் 6 பிரிவுகள் உண்டு 1 வது பிரிவு விவாகத்தைக்குறித்தது. 126
இந்துக்களின் விவாகம். 163
இந்துக்களில் விதவையான ஸ்திரி மறுவிவாகம் செய்யக்கூடாதென்பது. 164
ஹிக்காயத்து. 167
2-வது பிரிவு சில ஹலாலான வஸ்துக்களையும் ஹறாமான வஸ்துக்களையும் குறித்தது. 168
சாராயம் ஏன் ஹறாமாயிற்று. 169
3-வது பிரிவு ஒருவரையொருவர் சந்திக்கும்போது செய்யவேண்டிய காரியம். 170
ஹிந்துக்கள் சந்திக்கும்போது செய்யும் மரியாதை. 171
4-வது பிரிவு காரியங்களைத்தொடங்கும்போது செய்யும் 172
5-வது பிரிவு ஜாதிகளின் மேன்மை தாழ்மையைக் குறித்தது. 173
ஹிந்துக்களின் நான்கு ஜாதிகளும் அவர்கள் தொழில்களும் 175, 176
ஹிந்துக்களின் நான்கு ஜாதிகளும் உற்பத்தியான விதம். 177
பிராமணனை உயர்த்துவதில்சொல்லப்பட்டிருக்கிற ஓர் சுலோகம். 177
சூத்திரனுடைய தாழ்மை. 178
6-வது பிரிவு நீதியைக்குறித்தது. 178
இந்துமார்க்க விவகார சாஸ்திரம். 178
இந்துமார்க்கத்தில் சத்தியம் செய்விப்பது 8-வகை என்பது. 179
4-வது அத்தியாயம் இந்துக்கள் ஆக்ஷேபிக்கிற சில சங்கதிகளுக்கு உத்தரம். 181
அற்புதங்கள் ஆறுவகை யென்பது. 184
சிற்றப்பன் மகளைக் கட்டுவது வெட்கக் கேடென்று இந்துக்கள் ஆக்ஷேபிப்பதும் அதற்கு உத்தரமும். 185
இஸ்லாமானவர்கள் அதிக அசுத்தமானவர்களாம். 190
இஸ்லாமானவர்களுக்கு எச்சிலென்கிற அசங்கிதமே கிடையாதாம், ஹிக்காயத்து. 191
மாடறுக்கிறவனை ஆண்டவன் மன்னிக்கமாட்டானென்று இஸ்லாம் மார்க்கத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறதாம். 192
பசுவானது இஸ்லாமானவர்களுக்கு மூத்திரத்தையா தருகின்றது? என்பதற்கு மறுப்பு 194
இந்துவாயிருக்கிறவன் இஸ்லாமாகுவது நல்ல பதார்த்தம் ஊசிப்போவது போலவாம். 194
பறையன் சக்கிலி முதலான எந்த ஜாதியையும் இஸ்லாமானவர்கள் மார்க்கத்தில் சேர்த்துக்கொள்வது குற்றமாம். 195
கத்னுசெய்வதில் ஆண்டவனுக்குப் பிரியமிருந்தால் பிறக்கும்போதே அப்படி பிறப்பிக்கமாட்டானா என்பதற்கு சமாதானம். 198
இஸ்லாமானவர்கள் ஜீவனைக் கொன்று புலாலைப் புசிக்கிறார்கள் என்பதற்கு உத்தரம் 200
இஸ்லாமானவர்கள் பிணத்தைப் பூமியில் புதைப்பது குற்றமாம். 202
ஹிக்காயத்து. 203
அநுபந்தம் இஸ்லாம் மார்க்கத்தின் நன்மைகளைக்குறித்தது. 205
இக்காயத்து அக்பர் ஆபாதில் ஒருநாள். 207
இஸ்லாமார்க்கத்தில் சேர்ந்த சில நண்பர்களுடைய நாமங்களும் விர்த்தாந்தங்களும். 211
ஆரிய சமாஜத்தார் புராணதிப்பிரமாணங்களில் தங்கள் மார்க்கத்தின் மீது சார்கிற குற்றங்களை நிவர்த்திக்க சொல்கிற ஒரு தந்திரமும் அதற்கு மறுப்பும். 223
இந்துக்களுடைய வேதத்தில் அன்னிய தெய்வ வணக்கமும் அசத்தியவாக்குமுண்டென்பதற்கு அறிகுறியாக சில வேத சுருதிகள். 224
மனைவி வயிற்றிலிருந்து புருஷன் பிறப்பது. 227
இந்துமத பரிபாலர்களாய்க் கூடியிருந்த பரோவிப் பண்டிதர்கள் இந்து மத வேதங்களைப் பற்றி கூறியிருக்கிற சாக்ஷியும் கோட்டாவெழுதியிருக்கிறது. 228
குர்ஆன் ஷரீபைப்பற்றி ஐரோப்பியர்களின் நன்குமதிப்பு. 229
பிரம்ம சமாஜத்தார் ஒன்றும் வேதமும் இறங்குவது மெய்யென்று நம்பாமல் மறுப்பதற்கு உத்தரம். 229
நம் நபி ஆலைஹிஸ்ஸலா மவர்களைக்குறித்துச் சில சிரேஷ்டத் துரைமார்கள் கொடுத்திருக்கிற நற்சாக்ஷிப் பத்திரங்கள். 233

முற்றிற்று.

பிழைதிருத்த அட்டவணை.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
2	2	போகிதில்லை	போகிறதில்லை.
8	29	விருப்பமில்லாத	விருப்பமுமில்லாத.
8	31	கபிசல்லல்லாகு ஆவர்களின்	கபிசல்லவல்லாகு அலைவசல்லமவர்களின்.
22	3	பாதனத்திற்போய்	பாதானத்திற்போய்
22	15	பகமான்	பகவான்.
2[illegible]	6	வகைளாயிருக்கின்றன	வகைகளாயிருக்கின்றன.
29	23	பிறருக்கொடுத்து	பிறருக்குக்கொடுத்து.
29	25	சொர்க்கித்துக்கு	சொர்க்கத்துக்கு.
32	5	கடவுதென்று	கடவுளென்று.
32	23	சுகதே	சுகமே.
32	24	சொல்லுகிதாவது	சொல்லுகிறதாவது.
32	39	[illegible]யெகிக்கவேண்டும்	யோசிக்கவேண்டும்.
33	34	[illegible]ருக்கக்கூடாது	இருக்கக்கூடாது.
35	7	[illegible]பற்றினவர்களுக்கும்	பின்பற்றினவர்களும்.
35	27	நா[illegible]வதுபிரிவில்	நாலாவதுஅத்தியாயத்தில்.
36	13	அப்[illegible]க்கில்லாமல்	அப்படிக்கில்லாமல்.
36	28	விரேர்தமாகவும்	விரோதமாகவும்.
39	12	அப்தல்முறுபு	அப்தல்மறுபு.
40	13	ولوي	ويلوا
40	25	எதிருகன்	எதிரிகள்.
43	20	உடம்புபேசினது	உடம்பு பேசினது.
48	24	ஹதாதத்தசலிமா	ஷஹாதத்துகலிமா.
52	28	அதிக உயரமும் காபாவுக்குச்சரியானஅகலமுமுள்ள ஒரு மலக்கு	காபாவின் உயரத்துக்குச் சரியான இடைப்பமுள்ள அதிக உயரமான ஒரு மலக்கு.
56	13	ஷேயாபே	ஷீயாயெ.
56	26	தலைவராக்கி	தலைவராக்கி.
59	4	வார்தைக்கு	வார்த்தைக்கு.
69	15	இப்படியாயிருந்தன	இப்படியாயிருந்தனவென்று.
79	5	பூஜிக்கிறேன்	பூஜிக்கிறவர்கள்.
80	25	மீனுவீர்கள்	மீனுவீர்கள் என்றும்.

பிஸ்மில்லா ஹிர்றஹ்மா னிர்றஹீம்.

நூன்முகம்.

அல்ஹம்து லில்லாஹி றப்பில் ஆலமீன். அஅன்ஸல் இஸ்லாம வல் முஸ்லிமீன் வஅதல்லஷ்ஷிர்க்க வல்முஷ்ரிகீன். வஸ்ஸலாத்து வஸ்ஸலாமு அலா ஸெய்யிதில் முர்ஸலீன முஹம்மதின் வஆலிஹீ வ ஸஹ்பிஹீ அஜ்மயீன்.

இணைவைப்பவராகிய வழிக் கேட்டினரின் அநுதாபப் பதர் மொழிகளுக் கிணங்காது சத்திய மார்க்கத்தை வெளிப்படுத்தும் உண்மைத் தூதவரும் எங்கள் தபோபலனுமாகிய முகம்மதுசல்லல்லாகு அலைஹிவசல்ல மவர்களை இவ்வுலகின் கண்ணே எழுந்தருளும்படி செய்தானே அவனையே புகழ்கின்றேன், அவனே புகழனைத்திற்கு முரியவனென்று பிரமாணிக்கின்றேன்.

எங்களின் தபோபலனாகிய சல்லல்லாகு அலைஹிவசல்ல மவர்களின் மீதும், அவர்களின் தோழர் மீதும், அவர்களின் கிட்டார் மீதும், நீங்காக் கருணையையும் அன்பையும் பொழியுமாறு அப்புகழுக்குரிய ஒரு தனிமுதலவன் பூட்டு ஆதரவு வைக்கின்றேன்.

பின்னர் அசத்தனாகிய நான் ஹிந்துமதாபிமானிகளி லொருவரின் சென்னியினின்று ஜனனமாய் அம்மார்க்கப் பயிர்ச்சியிற் றேர்ந்து அம்மார்க்கப் பிரபல கிரந்தங்களை ஆய்ந்து நோக்குமிடத்து உண்மையாகவே அம்மார்க்கம் ஒரு பெரு மிருட்டிலிருப்பதாக எனக்குப் புலப்பட்டு அவ்வந்தகாரத்தினின்று நீங்குவழி தேடுமிடத்து, ஹிஜ்ரி ஆயிரத்து முன்னூறாம் (1300) ஆண்டில் மனதாகதியத்திற்கு இயைந்தவாறு உயிரின் பிரயோஜனத்திற் குரித்தாய தோர் சுடரை நோக்கி ஆனந்தமடைந்து அவ்வெளிச்சத்திலேயே நான் தரிப்பட்டேன். அல்ஹம்து லில்லாஹ், அவ்வெளிச்சம் இஸ்லாம் மார்க்கமேயாம்.

அதற்குக் கைமாறாக ஹிந்து மார்க்கத்தின் அஞ்ஞானங்களை ஒருவாறெடுத்து என் தேசாபிமானிகளுக்குக் காட்டுங் கருத்தினனாக இருக்கு மவ்வேலையில், ஆரியதேசத்திலே க்ஷத்திரிய வம்சத்திலே பிறந்து வளர்ந்து தேரிய ஹிந்து குருவாகிய அனந்தராம் என்னும் ஆதிப்பெயருள்ளவர் அம்மார்க்கத்தை வெறுத்து, சத்திய மார்க்கமாகிய இஸ்லாமிற் சேர்ந்த பிரயோஜனமாக என் கருத்துக் கியைந்தாங்கு துஹ்பத்துல் ஹிந்தென்னும் ஒரு புத்தகம் ஹிந்துஸ்தானி பாஷையில் வரைந்து அச்சியற்றப்பட்டதாய் என் பார்வைக்கு வந்தது. அதைக் கண்ணுற்றவுடனே என் கருத்தைமாற்றி அப்புத்தகத்தைத் தமிழில் மொழிபெயர்த்தால் இத்தேசவாசிகளுக் குபயோகமெனுங் கருத்தினனாய் ஹிஜ்ரி ஆயிரத்து முன்னூற்றுப் பதினான்காம் (1314) ஆண்டில் அப்புத்தக முதலாம் அத்தியாயத்தை மொழிபெயர்த்து துஹ்பத்துல்ஹிந்து முதற்பிரிவென்று மகுடமிட்டச்சு பதிப்பித்தேன். அதனிறுதியில் மற்ற மூன்றத்தியாயங்களையும் அனுபந்தத்தையும் பின்னர் 2-ம் பிரிவாக வெட்டு வெளிப்படுத்தப் படுமெனக் குறிப்பு காட்டியிருந்தேன். சொற்பகாலத்தில் அப்புத்தகங்களெல்லாம் செலவாய்ப்போய்ப் பிறகெழுதிய கடிதக்காரருக்கனுப்ப அப்புத்தகமில்லாமையாலும் அதைவாசித்துணர்ந் தின்புற்ற நண்பர்கள் 2-ம் பிரிவு வேண்டுமென்றுவலா யாந்தங் கடிதங்களனுப்பியதாலும், மீண்டும் முதற்பிரிவையும் முன்னிறுத்திவைக்கப்பட்டிருந்த இரண்டாம் பிரிவையும் வெவ்வேறு பாகமாய்ப் பிரிக்காமல் மூற்றும் ஒரே புத்தகமாக்கி முன்னிலும்விசேஷமாய் ஆங்காங்கு வேண்டும் ஆயத்து, ஹதீஸ், மைத்துகளை அதற்குரிய அறபெழுத்துகளா லமைத்து ஹிஜ்ரி ஆயிரத்து முன்னூற்றிருபதாம் (1320) ஆண்டில் இப்புத்தகம் அச்சியற்றப்பட்டது.

இங்ஙனம்:

அப்துர்றஹ்மான் நெல்லிகுப்பம்.

بسم الله الرحمن الرحيم

تحفة الهند

பிஸ்மில்லா ஹிர்றகுமா னிர்றஹீம்.

துஹ்பத்துல் ஹிந்து.

முகவுரை.

மகா பரிசுத்தமான அல்லாஹுதஆலாவைப் புகழ யாரால் முடியும்? அவன் விசித்திரமாகிய பலபடைப்புகளைப் படைத்து, எல்லாவற்றிலும் மனிதனைச் சிறப்பாக்கி வைத்து, அவனுக்குப் பகுத்தறிவென்னும் பிரகாசமான விளக்கைக் கொடுத்தருளினான். அவன் அதன் மூலமாய்ப் பொய்யில் நின்றும் மெய்யைப் பிரித்துத் தன் நாயனை அறிந்துகொள்ளுகிறான். அந்த வெளிச்சமான விளக்கைத் துராசையென்கிற தூசி படாமல் காப்பாற்றி அதன் வெளிச்சத்தில் உலகத்தில் ஊர்ஜிதமாயிருக்கிற பல மார்க்கங்களையும் பார்த்துப் பாரபட்சமில்லாமல் நியாயமாய் யோசித்தால், சந்தேகமில்லாமல் தப்பு மார்க்கங்களை வெறுத்துச் சத்திய மார்க்கத்தைக் கைக்கொண்டு, நாயனுடைய பொருத்தத்துக்கு வழிப்படுவான். என்றாலும் மனிதன் இயல்பாகவே மறதி யுள்ளவனானபடியால், அந்தப் பகுத்தறிவென்கிற முக்கியத் துராசையென்கிற இருட்டிலிருந்து வருத்தப்படுகிறது மகாகஷ்டமாகையால், ஆண்டவன் தனது பூரண தயவினால் சகல தப்பு மார்க்கத்திலிருந்து சத்திய மார்க்கத்தை எல்லாருக்கும் வகுத்துக் காட்டும்படிக்கும், * குபிரும் ஷிர்க்குமென்கிற அஞ்ஞானத்திலிருந்து இஸ்லாமென்கிற மெய்ஞ்ஞானத்தில் எல்லாரையும் ஆக்கும்படிக்கும் † நபிமார்களை வழிகாட்டிகளாக அனுப்பினான். சொந்தமாக நமது நாயகம் செய்யிதுல் முர்சலீன் றஹ்மத்துன் லில்ஆலமீன் ஹஜரத்து அஹ்மது முஜ்தபா முஹம்மது முஸ்தபா சல்லல்லாஹு அலைஹிவசல்ல மவர்களைச் சர்வலோகத்துக்கும் வழிகாட்டுகிறவர்களாக அனுப்பினான். அவர்கள் நம்மெல்லாரையும் தகப்பன் பாட்டனுடைய பாரம்பரை வழக்கங்களென்கிற இருட்டிலிருந்து சத்திய மார்க்கமென்கிற வெளிச்சத்திற் கொண்டுவந்தார்கள். இன்னும் தாய் தந்தையைப் பார்க்கிலும் அதிக தயாளமாய் இகபரத்தின் சொற்பசொற்ப விஷயங்களையும் அறிவித்து நம்மைத் தேற்றினார்கள்.

* குபிரும் ஷிர்க்குமென்றால்—மாறுசெய்தலும் இணைவைத்தலும் என்பதாம். † நபிமார்கள்—தீர்க்கதரிசிகள்.

* குர்பானாகிறேன். இப்பேர்ப்பட்ட தயாளமுள்ள தேற்றுகிறவர் இதற்கு முன்னும் உண்டானதில்லை, இனியும் உண்டாகப்போகிறதில்லை. அல்லாஹும்ம ஸல்லி வஸல்லிம் அலைஹி, வஅலா ஆலிஹி வஅஸ்ஹாபிஹி, வஅஸ்வாஜிஹி அஜ்மயீன்.

பின்பு ஸ்ரீ முகம்மது அப்துல்லா என்னும் பேருடையவனும், முன்ஷி கோட்டேமல் என்பவருடைய குமாரனும், கஸ்பா † பாயல் என்னும் ஊருடையவனுமாகிய அடியேன் சொல்லுகிறதென்னவென்றால், இந்த ஏழையாகிய யான் என்னுடைய சிறுபிராயத்தில் என் தந்தையின் ஜீவகாலத்தில் ‡ புத்தை வணங்கும் மார்க்கத்தில் சிக்கியிருந்தேன். அப்பொழுது ஆண்டவன் கிருபை என்னைக் கைப்பிடித்திழுத்தது. அதாவது இஸ்லாம் மார்க்கத்தின் நன்மைகளும் ஹிந்து மார்க்கத்தின் கெடுதிகளும் என்பால் திறந்தேன்று, என் முழு இருதயத்தோடு இஸ்லாம் மார்க்கத்தை விசுவாசித்து, என்னை றசூல் சல்லல்லாஹு அலைஹிவசல்லம் அவர்களுக்கு வழிப்பட்டவர்களில் ஒருவனாக எண்ணிக்கொண்டேன்.

பின்பும் அழியாத சுகம் அல்லது மாறாத துக்கத்துக்கு மூலாதாரமாயிருக்கிற மார்க்க உண்மையை ஆராயாமல் சும்மா இருக்கிறதும், தகப்பன் பாட்டனுடைய பாரம்பரை வழக்கங்களென்கிற தப்புவழியான வலையிற் சிக்கியிருக்கிறதும் மகா மூடத்தனமென்று என் மனம் எனக்கு ஆலோசனை சொல்லிற்று.

ஆகையால் உலகத்தில் பிரபல்லியமாய் வழங்கிவருகிற மதங்களின் நன்மையை அறிய முயன்றேன். எந்த மதத்தையும் சாராமற் பொதுவாய் ஒவ்வொரு மதத்தையும் ஆராய்ச்சி செய்தேன்; ஹிந்து மதத்தையும் உணர்ந்தேன்; அந்த மதத்தின் கிரந்த கர்த்தாக்களாகிய பெரிய பெரிய பண்டிதர்களிடத்திலும் சம்பாஷித்தேன்; கிறிஸ்து மார்க்கத்தின் கொள்கைகளையும் தீர விசாரித்தேன். இஸ்லாம் மார்க்கத்தின் கிரந்தங்களையும் வாசித்தேன்; ஆலிம்களாகிய முகம்மதிய சாஸ்

* குர்பானாகிறேன்—பலியாகிறேன். † இவர் இஸ்லாமாகுமுன் இவருக்கு அனந்தராம் என்று பேராயிருந்தது. ‡ பாயல் என்பது [illegible] ராஜாவின் அதிகாரத்துக்குள்பட்ட ஓர் ஊர். அவ்விடத்தில் குப்ர் அதிகமுமமாயிருப்பதால் அதைக் காசிக்கு இரண்டாவதென்று ஹிந்துக்கள் சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் இந்தப்பட்டணத்தில் இஸ்லாம் விர்த்தியாகிவருகின்றது. இதில் அநேகர் குப்ரை விட்டு இஸ்லாமாகிறார்கள். இந்தப்பட்டணம் லூதியானாவுக்குச் சமீபத்தில் இருக்கிறது. § புத்து—விக்கிரகம்.

திரிகளிடத்திலும் தர்க்கம் பண்ணினேன்; பின்பு ஒரு பக்கத்தையும் சாராமல் நியாயமாய் எல்லா மதங்களிலும் உள்ள உண்மையானதென்று நன்றாய் யோசித்தேன்; இஸ்லாம் மார்க்கத்தைத் தவிர மற்றெல்லா மார்க்கங்களையும் தப்பென்று கண்டேன். இஸ்லாம் மார்க்கத்தின் நன்மைகள் வெகு அழகாய்த் துலங்கின. இந்த மார்க்கத்தின் காரணகுருவான ஹஜரத் நபி முகம்மது ஸல்லல்லாஹு அலைஹிவசல்லம் அவர்களோ நாவாற் புகழ்ந்து முடியாத நன்மைகளையும் நற்குணங்களையுமுடையவர்களாயிருக்கின்றார்கள். இன்னும் இந்த மார்க்கத்திலிருக்கும் விசுவாசங்களையும், வணக்கங்களையும், வியவகாரங்களையும், நல்லொழுக்கங்களையும் எவனறிகிறானோ, அவன் தான் தானே இந்த மார்க்கத்தின் உண்மையைத் தெரிந்துகொள்ளுவான்.

* சுப்ஹானல்லா! எப்பேர்ப்பட்ட மார்க்கம்! அதிலுள்ள ஒவ்வொரு விஷயமும் ஆண்டவனை நினைப்பூட்டாமலிருக்கவில்லை. எப்படியும் ஆண்டவனருளால் பகலும் இரவும் போலவும் ஒளியும் இருளும் போலவும் மெய்யும் பொய்யும் வெவ்வேறே பிரிந்து தோன்றின.

ஏற்கெனவே வெகுநாளாய் மனமானது இஸ்லாமென்கிற ஒளியால் பிரகாசமடைந்தும் நாவானது கலிமாஷஹாதத்து என்கிற மணத்தில் பரிமளம் பெற்றுமிருந்தது. என்றாலும், துராசையும் வெட்கமுமாகிய இரண்டு பகைவர்களும் நிலையற்ற இந்தப் பூலோக வாழ்க்கையின் இன்பசுகங்களென்கிற விலங்கை என் காலில் மாட்டி, என்னைக் குறையாக்கினார்கள். ஆகையால் கொஞ்சநாள் வெளிப்படையில் ஹிந்து மதாசாரங்களில் கட்டுண்டிருந்தேன். கடைசியில் ஆண்டவனுடைய உதவியானது என்னை நோக்கி: விலைமதிக்கத்தகாத இந்த முத்தை எதுவரையில் மறைவென்கிற சிப்பியில் வைத்திருப்பாய்? ஆனந்தத்தைக் கொடுக்கும் பரிமளமான இந்த வாசனைத் திரவியத்தை எதுவரையில் மூட்டின பெட்டியில் வைத்திருப்பாய்? அந்த முத்தைத் தகுந்தவர்க்கு ஆரமாக்கிவை; அந்தப் பரிமளமான அத்தரைப் பூசி ஆனந்தக்கத்தை அனுபவித்துக் கொள்ளென்று என்னைத் தூண்டிற்று.

† தவிர இஸ்லாம் மார்க்கத்தை யனுசரித்து அதை மறைத்து [illegible] பிரகாசிப்போல் இடையிடை [illegible] காகம் சேர்க்குமென்று [illegible] வைகளையுடைய ஆலிம்களும் பத்துவாவினால் தீர்மானித்திருக்கிறார்கள்.

* சுப்ஹானல்லா வென்பது ஆச்சரியச்சொல். அதன் அர்த்தம் ஆண்டவன் தூயவன் என்பதாம்.

ன். ஆகையால் அல்ஹம்துலில்லாஹ் ஹிஜ்ரி 1264ஹு நோன்பு பெருநாளில் இந்த ஏழையின் இஸ்லாமென்னும் சூரியன் மறைவென்னும் மேகத்தைவிட்டு நீங்கித் துலாம்பரமாய்ப் பிரகாசித்தது. முஸ்லிமான சகோதரர்களுடன் கூடிப் பெருநாள் தொழுகையை நிறைவேற்றினேன். الحمد لله حمدا كثيرا طيبا مباركا فيه பலில்லாஹில் ஹம்து ஹம்தன் கஸீறன் தையிபன் முபாரக்கன் பீஹி.

வெகு நாளாய்ப் பொதுப்பிரயோஜனத்துக்காக இஸ்லாம் மார்க்கத்தின் உண்மையையும் ஹிந்து மார்க்கத்தின் தப்பையும் குறித்து ஒரு புஸ்தகம் எழுதினால் பாரபட்சமில்லாமல் நியாயமாய்ப் பார்க்கிற புத்திசாலிகளுக்கு சத்தியமும் அசத்தியமும் நன்றாய் விளங்கிவிடுமென்று எண்ணியிருந்தபடி அல்ஹம்துலில்லாஹ் ஹிஜ்ரி 1268ஹு ௵த்தில் * துஹ்பத்துல் ஹிந்து என்னும் பேருள்ள இந்தப் புஸ்தகம் முடிவாகி லூதியானு வென்னும் ஊரிலுள்ள அச்சுக்கூடத்தில் பதிப்பிக்கப் பட்டது.

இந்தப் புஸ்தகம் நான்கு அத்தியாயங்களும் முடிவில் ஒரு அநுபந்தமுமாக ஏற்படுத்தப் பட்டிருக்கின்றது.

1—வது அத்தியாயம் விசுவாசத்தின் விபரம்.

2—வது அத்தியாயம் வணக்கங்களின் விபரம்.

3—வது அத்தியாயம் வியவகாரங்களின் விபரம்.

4—வது அத்தியாயம் ஹிந்துக்களின் ஆக்ஷேபனைகளுக்கு உத்தரம்.

அநுபந்தமானது இஸ்லாம் மார்க்கத்தின் நன்மைகளைக் குறித்தது.

இப்பொழுது புத்திமான்களிடத்தில் நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறதென்னவென்றால், பிடிவாதத்தையும் பாரபக்ஷத்தையும் தூரப்படுத்தி எப்பக்கமும் சாராமல் இப்புஸ்தகத்தை யோசனையுடன் பார்த்துவருவீர்களாக. அப்படிப் பார்த்து வரும்பொழுது சத்தியம் வெளியாய்விட்டால் அதை அங்கீகரித்து அசத்தியத்தை விடுவதற்குத் தாமசம் பண்ணவேண்டாம், தகப்பன் பாட்டனுடைய பின்பற்றுதலினால் தப்பு வழியென்கிற காட்டில் அலைந்து திரியவேண்டாம். கவனிக்க வேண்டும். ஆண்டவன் மனிதனுக்குப் புத்தியைக் கொடுத்தது தன்

* இந்தப் புஸ்தகத்தில் அதிகமாய் ஹிந்துமார்க்கத்தின் சங்கதிகளும், ஹிந்துதேசத்தில் வசிக்கும் சில இஸ்லாமானவர்களில் வழங்கிவருகிற ஹிந்துக்களின் வழக்கங்களும், அவைகளுக்கு மறுத்தும் எழுதியிருப்பதினால் இதற்குத் துஹ்பத்துல் ஹிந்து என்று பேர்வைக்கப்பட்டது. அதற்கு அர்த்தம் இந்தியாவுக்குக் காணிக்கை என்பதாம்.

னை அறிவதற்காகவே. ஆகையால் உண்மை மார்க்கத்தை அங்கீகரிப்பதில் தன் புத்தியைக்கொண்டு யோசிக்காமல் ஒருவரையும் பின்பற்றக் கூடாது. வெகு சீக்கிரத்தில் அழிந்துபோகிற துன்யா உடைய (லௌகீக) காரியங்களில் எப்படித் தனக்குக் கொஞ்சமாவது நஷ்டம் நேரிடுகிறதாயிருந்தால் ஒருவருடைய சொல்லையும் கேட்காமல் பூரணமான யோசனையுடன் செய்கிறீர்களோ, அப்படியே அல்ல, அதைக்காட்டிலும் அதிகமாய் தீன் உடைய (வைதீக) காரியங்களில் பூரணயோசனையுடன் ஆராய்ச்சி செய்யவேண்டும். ஏனென்றால், அதின் பலன் எப்போதும் அழியாமலிருக்கும். மார்க்க விஷயங்களில் சோதிகளைப் போலும் பைத்தியக் காரர்களைப்போலும் நடந்துகொள்ள வேண்டாம், இந்த அவிவேகத்தினால் மாறுதபேதனையில் அகப்படுவீர்கள்.

இன்னும் தன்மார்க்கம் கெடுகவ்வளவும், அன்னியமார்க்கம் மெய்யவ்வளவுமாயிருந்த போதிலும் தன் மார்க்கத்தை விடோமென்று அநேக ஹிந்துக்கள் சொல்வதைக் கேட்டிருக்கிறேன். ஆனால் இதில் ஒரு புதுமை என்னவென்றால் தீன் உடைய (வைதீக) காரியங்களில் மாத்திரம் இந்த ஏற்பாட்டைக் கையாடுகிறார்கள். துன்யா உடைய (லௌகீக) காரியங்களில் தங்கள் முன்னோர்களைப் பின்பற்றவேண்டுமென்கிற எண்ணம் அவர்களுக் கில்லை. அதாவது ஒருவனுடைய தகப்பன் பாட்டன் ஆகிய இவர்கள் ஏழைகளாகவும், சீர் கெட்டவர்களாகவும் கீர்த்தியடையாதவர்களாகவுமிருந்தால், அவர்களுடைய மக்களும் தகப்பன் பாட்டனிருந்தபடியே நாமுமிருந்துவிடுவோமென்று சீமான்தனத்தையும் கீர்த்திபெறுவது பெயர்பெறுதலையும் விட்டுவிடுகிற தில்லையே, மேலும் காசு பணம் சம்பாதிப்பதில் விடாமுயற்சியாயிருக்கிறார்கள். தீன் உடைய காரியத்தில் எப்படியும் தன் மார்க்கம் பொய்யென்றும், இஸ்லாம் மார்க்கம் மெய்யென்றும் சூரியனைப்போல் துலாம்பரமாய்த் தெரிந்துவிட்டால் அப்பொழுது முன்னோர்களுடைய பின் பற்றுதலை விடக்கூடாதென்று சாக்குச் சொல்லுகிறார்கள். ஆ! ஆ! இந்தப் புத்திக்கு என்னென்று சொல்லலாம்? வேறொன்றுமில்லை. இவர்கள் துன்யாவை (இந்த லோகவாழ்க்கையை) பெரும்பாக்கியமென்றும், ஆகிறத்தை (பரலோக) வாழ்க்கை ஒன்றுமில்லையென்றும் எண்ணியிருக்கிறார்கள். ஆனால் ஹிந்துக்களின் மார்க்கத்திலும் மற்றெல்லா மார்க்கத்திலும் ஆகிறத்துடைய வாழ்க்கைக்கு முன்னே துன்யா வுடைய வாழ்க்கை ஒருபொருட்டுமல்ல.

இப்பொழுது இந்தப் புஸ்தகத்தை வாசிக்குங் கனவான்களிடத்தில், முன்னதாகச் சில விண்ணப்பங்களைச் செய்துகொள்கிறேன். அவை பின் வருபவைகளாம்.

1-வது ஹிந்துக்களின் பெரியோர்களைப்பற்றி இப்புஸ்தகத்தில் எழுதப்பட்டிருக்கிற சரித்திரங்களைப்போல் இன்னும் அநேக மிருக்கின்றன. இவ்விடத்தில் அதிருஷ்டியாகச் சில எழுதப்பட்டன. ஆனால் சில ஹிந்துக்கள் மார்க்கத்தைக் குறித்துப் பேசும்பொழுது இந்தச் சரித்திரம் அறவே இல்லையென்று சாதிக்கிறார்கள், அவர்களின் சாஸ்திர புராணங்கள் அநேக முஸ்லிம்களுக்குத் தெரியாதபடியால், அதற்கு ஒன்றும் சொல்லாமல் சும்மா இருந்துவிடுகிறார்கள். ஆகையால் அவர்களிடம் பேசும்பொழுது முன்னே மார்க்கத்தைக் குறித்துச் சம்பாஷிக்க வேண்டுமென்கிற கருத்தைத் வெளியிடாமல் அச்சரித்திரங்களை அவர்களிடத்திலேயே கேட்டால், ஒளிக்காமல் உண்மையைச் சொல்லிவிடுவார்கள். இப்படி அவர்களை சொன்ன பிற்பாடு பேசவேண்டியதைப் பேசுங்கள். இதைத் தவிர அநேக ஹிந்துக்களுக்குத் தங்கள் மார்க்கத்தைக்குறித்து ஒன்றும் தெரியாதகையால், அதனாலும் அந்தச் சரித்திரங்களை ஒப்புக்கொள்ளமாட்டார்கள்.

2-வது இப்புஸ்தகத்தில் இந்துக்களின் பெரியோர்களுடைய துர்நடத்தைகளைக்குறித்து எழுதப்பட்டிருக்கிற சங்கதி பொய்யாகவே இருக்குமென்று எண்ணவேண்டாம். ஏனென்றால், அவர்களில் சிலர் ஆண்டவனுக்குப் பிரியமுள்ள மனிதரை இருந்திருக்கவும், அவர்களைக் குறித்துப் புராணங்களில் எழுதப்பட்டிருக்கிற சங்கதி சுத்த பொய்யாயிருக்கவும் கூடும். இன்னும் இத்தேசத்தில் ஆண்டவனால் சில நபிமார்களும் உண்டாகியிருக்கலாம். ஆனால் ஹஜ்ரத்து காத்திமுல் அம்பியாவாகிய முகம்மது ஸல்லல்லாஹு அலைஹிவசல்லமவர்கள் நபியாக அனுப்பப்பட்ட நாளிலிருந்து முன்னுள்ள மார்க்கங்களெல்லாம் மாற்றப்பட்டன வென்பது தெரிந்தவிஷயம்.

3-வது யாதொரு ஹிந்துவினிடத்தில் மதவிஷயத்தைக் குறித்துப் பேசவேண்டியதாயிருந்தால், அதில் மார்க்கத்தின் உண்மையைக் காட்ட வேண்டுமென்பதையும், அசத்திய மார்க்கத்தார் சத்தியமார்க்கத்தை யடையவேண்டுமென்பதையும், மனதில் எண்ணிக்கொள்ள வேண்டியது. தர்க்கத்தினால் எதிரியைத் தாழ்த்தித் தான் மேன்மையடைய வேண்டுமென்கிற ஆசைக்கு இடங்கொடுக்கக் கூடாது. பேசும்பொழுது மிருதுவான வார்த்தைகளை வழங்கவேண்டும். கோபங்காட்டக் கூடாது. மேலும் எதிரி கடினமான வார்த்தைபேசினால் நாம் பொறுத்துக்கொள்ள வேண்டும். இன்னும் ஹிந்துக்களின் பெ-

ரியோர்களை இழிவாய்ப்பேசலாகாது. அதனால் ஒரு பிரயோசனமுமில்லை; அது பல நஷ்டத்தையே கொடுக்கும்.

4-வது இந்தப் புஸ்தகத்தில் சில பிரிவுகளின் சங்கதி வேறே சில பிரிவுகளை அனுசரித்ததா யிருக்கின்றது. ஆகையால் இந்தப் புஸ்தகத்தைத் துவக்கத்திலிருந்து கடைசிவரையில் கூடியமட்டும் ஒழுங்காய்ப் பார்வை யிடவேண்டியது.

5-வது புஸ்தகம் பெரிதாகாமலிருப்பதற்காக நான் அநேக * சரித்திரங்களைச் சுருக்கி எழுதி யிருக்கிறேன். ஆகிலும் அசலான சங்கதிகளை விட்டு விடவுமில்லை.

6-வது இந்தப் புஸ்தகம் கோர்வைசெய்தது இந்துமார்க்கத்தை மாத்திரம் குறித்தல்ல; இஸ்லாம் மார்க்கத்தின் அவசியமான அநேக சங்கதிகளும் இதில் எழுதப்பட்டிருக்கின்றன. ஆகையால் இதை வாசிக்குங் கல்விமான்கள், வாசிக்கத் தெரியாத மற்ற முஸ்லிம்களுக்கும் தெரியப்படுத்த வேண்டியது. அதனால் பெரும் பலனைப் பெற்றுக்கொள்வீர்கள். இந்தப் புஸ்தகத்தில் அவசியமும் வெகு விநோதமுமான சங்கதிக ளெழுதப்பட்டிருக்கின்றன. பார்வையிட்டால் அதன் பிரயோசனம் தெரியும்.

7-வது வாசிப்பவர்களைச் சந்தோஷப்படுத்துவதற்காக இப்புஸ்தகத்திற் சில விடங்களில் சில விகடமான சங்கதிகளை யெழுதியிருக்கின்றேன். இந்தக் குற்றத்தை மன்னிக்கவேண்டியது.

8-வது ஸலவாத்து ஓதி இந்த ஏழையாகிய அடியேனையும் என்னுடைய உஸ்தாதுமார்களையும் என் சிநேகிதர்களையும் மற்ற முஸ்லிமான ஆண் பெண் அனைவரையும் ஆண்டவன் தன் ஹபீபுடைய பொருட்டால் † ஆகிரத்தில் ‡ அதாபை விட்டும் காக்கும்படி துஆச் செய்ய வேண்டியது. ஒருவன் தன் முஸ்லிமான சகோதரனுக்காக துஆச் செய்தால் அப்பொழுது ஒரு § மலக்கானவர் உனக்கு மப்படியே உண்டாவதாகவென்று சொல்லுகிறதாய் ஹதீதில் வந்திருக்கின்றது.

9-வது இந்தப் புஸ்தகத்தில் ஏதாவது பிழையிருந்தால் திருத்தல் செய்துகொள்ளவேண்டியது.

10-வது இந்தத் துன்யா அனேகமாயிரவருஷம் நிலைத்திருக்கிறதாயிருந்தாலும் கடைசியில் நாம் ஒருநாள் அ[illegible]விட வேண்டி

* அசலான விபரம்=ஸைபுல் ஜப்பார் என்னும் கிதாபைப்பார்க்க. † ஆகிரத்து=மறுமை. ‡ அதாபு=வேதனை. § மலக்கு=வானவர்.

ள வெளியிலும் எல்லாவஸ்துவும் தெரியவில்லை. ஆண்டவன் காமிலா யாதொருவர் அறிவிக்கிறதன்றிப் புத்தி ஜீவியின்றி எல்லாவற்றையும் அறிந்து கொள்ளுகிறான். ஒவ்வொரு வஸ்துவையும் ஒவ்வொரு நேரத்திலும் கண்களின்றிப் பார்க்கிறான். ஒருவஸ்துவும் ஒருநேரத்திலும் அவனுடைய பார்வைக்குப் புறம்பாகாது. இருளான இரவில் நடக்கும் சிற்றெறும்பின் காலடியையும் பார்க்கிறான்; எறும்பூரும் சத்தம் முதலெல்லாவற்றையும் காதின்றிக் கேட்கிறான்; எந்தவேலையையும் செய்யச் சக்தியுள்ளவனாயிருக்கிறான்; நாடினதைச் செய்வான். அவனுடைய நாட்டத்தினாலும் "குன்"* என்கிற ஒரு உத்தரவினாலும் சர்வலோகங்களும் உண்டாகிவிட்டன. இஷ்டமானால் ஒரு உத்தரவினால் எல்லாவற்றையும் அழித்துவிடுவான். இப்படியெல்லாம் செய்யச் சக்தியுள்ளதவன் தேவதூதனைக் கொண்டு செய்யக்காமாட்டான். அவனுடைய சக்தியானது மனிதர், ஜின்னுகள், மலக்குகள், இவர்களுடைய சக்தியைப் போலல்ல; ஏனென்றால் இவர்களெல்லாம் ஆண்டவனின் தேவையுள்ளவர்களாயிருக்கிறார்கள். தங்கள் சுயமாய் ஒன்றும் செய்யமாட்டார்கள். தவிர இவர்களின் சக்தி பலக்குறைவானது. ஒருவேளை நடக்கும், ஒருவேளை நடக்காது. ஆண்டவன் சக்தியோ பலமுள்ளது; எப்போதும் நடக்கும். ஆண்டவன் ஒருவரைப் பெறவுமில்லை; அவனை ஒருவர் பெறவுமில்லை; அவன் ஒருவருக்குச் சகோதரனுமல்ல; ஒருவருக்குப் பந்துவுமல்ல; எவ்விதத்திலும் ஆண்டவனுக்குச் சமானம் ஒருவனுமில்லை. அவன் சரியும், சமானமும், சாயலும், மாதிரியும் இல்லாதவனாயிருக்கிறான்.

இவ்விடத்தில் ஆண்டவனை இவ்வுலகத்தில் கண்ணால்பார்க்கலாமென்கிறது ஏற்படாமலிருக்க, பின்பு நீங்கள் ஆண்டவனையெப்படி அறிந்தீர்களென்று யாராவது கேட்பார்களானால், அதற்கு மறுமொழியாவது:—நாங்கள் ஆண்டவனை அவன் படைப்புகளைப் பார்த்தறிந்தோம். உதாரணமாக சாயமேற்றிய புடவையைக்கண்டு அந்தச் சாயம் தீர்த்தவன் ஒருவன் உண்டென்று அறிந்து கொள்ளுகிறோம். இன்னும் எழுத்தைக்கண்டால் எழுதுகிறவன் ஒருவன் இல்லாமல் எழுத்தானது உண்டாகாதாகையால், இதை எழுதினவன் ஒருவன் உண்டென்று அறிந்துகொள்ளுகிறோம். நாம் இவைகளைப்பார்த்து தர்சனை அறி[illegible]ளுகிறோம். பின்பு வானம், பூமி, சூரியன், சந்திரன், நட்சத்திரம், ம[illegible] நெருப்பு, மரம், கல், கடல், தீவாகி, மனிதன், மேகம், மழை, புல், பூண்டு, சூடு, குளிர்ச்சி,

* குன் என்பது அறபுவாக்கியம். அதன் அர்த்தம் ஆகிவிடு என்பதாம்.

வரட்சி, கொழுமை, நோய், சவுக்கியம் முதலிய சகல சிருஷ்டிப்பொருள்களையும் பார்த்து இவைகளைப் படைத்த ஆண்டவன் ஒருவன் உண்டென்பதை மனிதன் ஏன் அறியமாட்டான்?

தவிர, நாம் ஒரு காரியத்தைத் நினைக்கிறோம். அந்தக்காரியம் அநேகமாய் நாம் நினைத்தபடி முடிகிறதில்லை. நம்முடைய அந்த எண்ணத்தை மாற்றினது யார்? அதை மாற்றினவன்தான் ஆண்டவன். மனிதன் கவனிக்கவேண்டிய தென்னவென்[illegible] காலத்துக்குமுன் தன்னுடையபேரும் அடையாளமும் உலகத்தில் இருந்ததில்லை. பின்பு முதலில் ஒரு சொட்டு இந்திரியமாயிருந்து பின்புதான் மனிதனானான். இப்படி ஆக்கினது யார்? தானே தன்னை உண்டாக்கினான் என்று எண்ணுகிறதாயிருந்தால், இப்பொழுது தன் சரீரத்தில் ஒரு உரோமத்தையும் படைக்கச் சக்தியில்லாதவனாயிருக்க, முன்னே பேரும் அடையாளமுமில்லாத தன்னைத் தானே எப்படி உண்டாக்கிக்கொள்வான்? ஆகையால் இவனைப்படைத்தவன் இவன்தானல்லவென்றும், இவனல்லாத வேறொருவன் இவனைப் படைத்தவனென்றும் தெரியவருகின்றது. ஆனதால், எல்லாவற்றையும் படைத்தவன்தான் ஆண்டவன். மனிதன் ஆண்டவனுடைய படைப்புகளை கவனத்துடன் பார்த்தால் சந்தேகமில்லாமல் ஆண்டவன் உண்டென்கிறது அவனுக்கு நன்றாய் விளங்கிவிடும்.

ஹிந்துக்களின் மார்க்கப்படி ஆண்டவனை அறிவதில் அநேகவேறுபாடுகளுண்டு. அதைக்குறித்து இந்த அத்தியாயத்தின் 7-வது பிரிவில் கொஞ்சம் விவரித்தெழுதப்படும். இவ்விடத்திலும் கொஞ்சம் சொல்லப்படுகின்றன. ஹிந்துமதக்கப்படி தெய்வம் இரண்டுவகைப்பட்டிருக்கின்றது. ஒன்று நிர்க்குண தெய்வம். அதாவது எக்குணமுமில்லாதது. இன்னுமொன்று சகுண தெய்வம். அதாவது குணங்களையுடையது. நிர்க்குணமானது சகலசிருஷ்டியும் அழிந்த பிறபோதுள்ளது. அப்பொழுது அதன் நிலைமையை ஒன்றும் சொல்லமுடியாது. சகுணமானது அவைகளைப் படைக்க நாடும்பொழுதுள்ளது. இன்னும் பிரமத்தினிடத்தில் * "மாயை" தோன்றி அதனால் ராஜசம், சாத்வீகம், தாமசமென்னும் மூன்று குணங்களுண்டாயினவாம். ராஜச குணத்தின் புறத்தால் பிரமாவின் சொரூபத்தில் வெளியாகி, படைப்புகளைப் படைக்கின்றதாம்; சாத்வீக குணத்தின் புறத்

* அஞ்ஞானமானது விக்ஷேப சக்தியுமென (படைக்கும் தத்துவத்துடன்) சேர்ந்தால் அதற்கு மாயை என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆகையால் மாயை என்பது அஞ்ஞானமென்றும் விக்ஷேப சக்தியென்றும் இரண்டு பகுதிகளுள்ளதாயிருக்கின்றது.

தால் விஷ்ணுவின் சொரூபத்தில் வெளியாகிப் படைப்புகளைக் காக்கின்றதாம்; தாமசகுணத்தின் புறத்தால் மஹாதேவனுடைய சொரூபத்தில் வெளியாகிப் படைப்புகளை அழிக்கின்றதாம். இதன் விபரம் இந்த அத்தியாயத்தின் ஏழாவது பிரிவில் சொல்லப்படும்.

† இந்துக்கள் சொல்லுகிறபடி, பிரம்மா, விஷ்ணு, மஹாதேவன் ஆகிய இந்த மூன்று தேவர்களும் தெய்விக அதிகாரமுள்ளவர்களாம்; ஒரு தெய்வம் மூன்று ரூபங்களாய்ப் பிரிந்தவர்களாம்; சர்வலோகத்தின் ஆதீனமும் அதிகாரமு முள்ளவர்களாம்.

இவ்விடத்தில் கவனிக்கவேண்டியதென்னவென்றால்:—முதலாவது ஆண்டவனுக்கன்றி மற்றெவருக்கும் சர்வலோக அதிகாரமும் ஆதீனமுமில்லை. ஆண்டவன் மூன்றாய்ப் பிரிவதும் கூடாது. அப்படியே இந்த மூவரும் தெய்விக அதிகாரமும் சர்வலோகத்தின் ஆதீனமும் உடையவர்களாயிருந்தார்களென்றே ஒப்புக்கொள்கிறதாயிருந்தால், தெய்வீகத்தின் இலக்ஷணங்களாகிய நீதியும் நற்குணங்களு முள்ளவர்களாயும், துர்க்குணங்களில்லாதவர்களாயு மிருக்கவேண்டியது அவசியம். ஆனால் இந்துமத சாஸ்திர புராணங்களில் இந்த மூவரையும் குறித்து எழுதியிருக்கிற வர்ணிப்புகளைப் பார்வையிட்டால் சொற்ப புத்தியுள்ளவனும் அவர்களின் விவேகத்தைப்பற்றி ஆச்சரியப்படாதிரான். அவைகளில் சிலவற்றை உதாரணமாக இவ்விடத்தில் எழுதுவாம். மகா பாரதத்தில் எழுதியிருக்கிறதென்னவென்றால், அத்திரி முனியின் மனைவி வெகு பத்தினியாயிருந்தாள். அவள் கற்பை அழிக்க வேண்டுமென்று பிரம்மா, விஷ்ணு, மஹாதேவன் இந்த மூவரும் அவள் வீட்டு வாசற்படியில்வந்து பிச்சை கேட்டார்கள். அவள் இவர்களுக்குப் பிச்சைபோடுவதற்காக வீட்டிலிருந்து வெளியே வர, இவர்கள் அவளைப்பார்த்து நாங்கள் இப்படிப் பிச்சை வாங்கமாட்டோம், எங்களை வீட்டிற்குள்ளழைத்து நீ நிர்வாணியாயிருந்து எங்களுக்கு அன்னமிடுகிறதாயிருந்தால், நாங்களிருப்போமென்றார்கள். அதற்கு அந்த மங்கை தன் கணவனிடத்தில்

† முறாத் ஆபாது என்ற ஊரில் உள்ள இந்திரமன் என்பவர், கோர்வைசெய்த புஸ்தகத்தில் இந்த மூவரும் கடவுளால் உண்டாக்கப்பட்டவர்களாயிருக்கிறார்களென்றும், விஷ்ணுவானவர் அவதாரியாயிருப்பதால் அவர் முன்னிருவரிலும் மேன்மையானவரென்றும் எழுதியிருக்கிறார். வேதத்தில் இந்த மூவரும் மெய்யாகவேயிருந்ததில்லையென்றும்; பிரம்மா, விஷ்ணு, மகாதேவன் என்ற இந்த மூன்று நாமங்களும் கடவுளுடைய காரணப் பேர்களாயிருக்கின்றனவென்றும் தெளிவாய்ச் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. வௌதத்தில் ஐப்பார் 2 - வது வாலயம 14 - ம் பக்கம்.

விடைபெற்று, இந்த மூவரையும் வீட்டிற்குள்ளழைத்து அன்னமிடும்பொழுது அவர்கள்மேல் தண்ணீரைத்தெளிக்க: உடனே இந்த மூவரும் சிறுபாலகராய் விட்டார்கள் என்பதாம்.

சிநேகிதர்களே! மேற்கண்ட சங்கதிகளினால் இந்த மூவரும் கொடிய துஷ்டர்களென்றும், மோசக் கருத்துள்ளவர்களென்றும், காமிகளென்றும், தாங்கள் கொண்ட கருத்து நிறைவேறாமல், ஒரு ஸ்திரீயின் வல்லமையினால் சிறுபாலகராகும்படி நேரிட்டவர்களாயிருந்தார்களென்றும் தெரியவருகின்றதல்லவா? இப்பேர்ப்பட்டவர்கள் எங்கேயாவது தெய்விக அதிகாரமும் சர்வலோகத்தின் ஆதீனமு முள்ளவர்களாவார்களா?

இன்னும் பதும புராணத்தில் எழுதியிருக்கிறதென்னவென்றால்:—தேவேந்திரன் ஒருநாள் மஹாதேவனைத் தெரிசிக்கும்பொருட்டுக் கைலாசகிரி பர்வதத்திற்குப் போனான். அவ்விடத்தில் அவலட்சணமும் சிவந்த கண்ணும் நீண்ட பற்களுமுடைய ஒருவன் உட்கார்ந்திருக்கக்கண்டு, அவனை நோக்கி, மஹாதேவர் எங்கேயிருக்கிறாரென்று கேட்க, அவன் தேவேந்திரனுடைய கேள்விக்கு யாதொரு பதிலும் சொல்லாமல் அவனைக் கடிந்துபேசினான். அதனால் தேவேந்திரன் கோபமாகித் தன் * கதையினால் அவன் தோள்மீது ஓர் அடியடிக்க, அந்தக் கதை உடனே சாம்பலாயெரிந்துபோயிற்று. இதைக் கண்ட தேவேந்திரன் திகைத்து நின்றான். உண்மையில் அந்த அவலட்சணமாயிருந்தவர் மகாதேவரானபடியால், அவர் தேவேந்திரனை எரித்துச் சாம்பலாக்கிவிட எண்ணினார். அதற்குள்ளாகத் தேவர்களுக்கெல்லாம் குருவாகிய பிரகஸ்பதி அவ்விடத்தில் வந்து தேவேந்திரனுக்காகச் சிபாரிசுசெய்தார். தேவேந்திரனும் பிரகஸ்பதியும் மகாதேவனை வெகு வணக்கத்துடன் ஸ்தோத்திரம்செய்தார்கள். மஹாதேவர் தேவேந்திரனுடைய குற்றத்தை மன்னித்து இருவரையும் நோக்கி, உங்களுக்கு வேண்டியதைக் கேளுங்களென்றார். இருவரும் மகாதேவரைப்பார்த்து, தங்களுடைய கண்களில் சுவாலித்தெரிகிற இந்தக் கோபாக்கினியைத் தணித்துக் கொள்ளும்படி பிரார்த்திக்கிறோமென்றார்கள். அதற்கு மகாதேவர் இந்த அக்கினி தணியாது; ஆனால், இதை எங்கேயாவது எறிந்து விடுகிறேனென்று, அந்தக் கோபாக்கினியைச் சமுத்திரத்தில் கங்காநதி சங்கமாகு மிடத்தில் எறிந்துவிட்டார். அந்த அக்கினி அவ்விடத்தில் விழுந்தவுடனே ஒரு பாலகனாய்ச் சமைந்து அழத்தொடங்கினது. அந்த அழுகையின் சப்தம் வானம் பூமியுந் திடுக்கிடச் செய்தது. அப்பொழுது பிரம்மா அவ்விடத்தில் வந்தார்.

* கதை தண்டாயுதம்.

சமுத்திரம் பிரம்மாவுக்கு மரியாதைசெய்து அந்தப் பாலகனைப் பிரம்மாவின் மடிமீது வைத்து, இந்தப் பாலகனுக்குத் தாங்களே பேர் சூட்டுங்களென்றது. அந்த அருமையான பிள்ளை பிரம்மாவின் தாடியை வெகு வலுவாய்ப் பிடித்திழுக்க, அதனால் பிரம்மாவுக்கு வலிதோன்றிக் கண்ணீர் விட்டார். அந்தப் பிள்ளையால் பிரம்மாவின் கண்ணிலிருந்து நீர் வடிந்ததின் நிமித்தம் பிரம்மாவானவர் அந்தப்பிள்ளைக்கு "ஜலந்தரன்" என்று நாமஞ்சூட்டினார். பின்பு பூதகணங்களின் குருவாகிய சுக்கிரதேவனை அழைத்து ஜலந்திரனை சகல பூதகணங்களுக்கும் அரசனாக்கும்படிக்கும், பூதகணங்களின் தலைவனான காலநேமியின் புத்திரியாகிய ப்ரந்தாள் என்னும் பெண்ணை அவனுக்கு விவாகஞ்செய்விக்கும்படிக்கும் உத்திரவு செய்தார். சுக்கிரன் பிரம்மாவின் உத்திரவின்படியே செய்தான். ஜலந்தரன் அப்பொழுதே பலசாலியான வாலிபனானான். உலகத்தின் சகல ராஜரீகங்களும், வீரர்களும், பூதகணங்களும், தேவர்களும், ஆகிய இவர்களுள் ஒருவரும் அவனை எதிர்க்கக்கூடாதவனாயிருந்தார்கள். அதனால் அவன் வெகு பெருமையும் கர்வமுமடைந்து, தேவேந்திரனைச் சொர்க்கத்திலிருந்து நீக்கிவிட்டான். இதைப்பற்றித் தேவர்கள் மனஸ்தாபப்பட்டு இதைப் பிரம்மாவினிடம் அறிக்கையிட்டார்கள். பிரம்மா அவர்களை விஷ்ணுவினிடம் சொல்லும்படி அனுப்பினார். அப்படியே அவர்கள் விஷ்ணுவுக்குத் தெரியப்படுத்த, விஷ்ணு ஜலந்தரனைக் கொல்லவேணுமென்றெண்ணினார். விஷ்ணுவின் சித்தத்தை அறிந்த நாரதமுனி ஜலந்தரனைக் கொல்ல மகாதேவனாலும் மற்றெவர்களாலும் முடியாதென்று யோசித்து, ஜலந்தரனிடம்போய் தந்திரமாய் அவனை நோக்கி, ராஜரீகத்துக்குண்டான சகல பாக்கியமும் உம்மிடத்திலிருந்தும் மகாதேவனுடைய மனைவியாகிய வெகு அழகு சௌந்தரியமுள்ள பார்வதி உம்முடைய கைவசமில்லாமலிருக்கிறது ஒரு குறைவாயிருக்கின்றதென்றான். இதைக் கேட்ட ஜலந்தரன் மகாதேவனிடம் பார்வதியைக் கேட்க, அவன் கொடாதபடியால், ஜலந்தரன் மகாதேவனிடம் யுத்தந்தொடுத்தான். மகாதேவனுக்கும் அவர் புத்திரன் ஜலந்தரனுக்கும் பெருஞ்சண்டை நடந்தது. பிரம்மா விஷ்ணு முதலான சகலதேவர்களும் மகாதேவனுக்கு ஒத்தாசையாயிருந்தும் ஜலந்தரனை எதிர்க்க முடியவில்லை. விஷ்ணுவானவர், ஜலந்தரனுடைய மனைவியாகிய ப்ரந்தாள் வெகு கற்புடையவளாயிருப்பதால் அவள் கற்பழியாதவரையில் ஜலந்தரன் சாகமாட்டானென்று யோசித்து, விஷ்ணுவானவர், ஜலந்தரனைப்போல ரூபமாகி, அவன் மனைவியிடம்போய், அவள் கற்பையழித்தார். பின்பு ஜலந்தரன் மகாதேவனுடைய கையால் கொல்லுண்டு செத்தான். ஜலந்தரனுடைய மனைவியாகிய ப்ரந்தாள் விஷ்ணுசெய்த இந்த மோசத்தை அறிந்து விஷ்ணுவை நீ கல்லாய்ச் சமைந்து போகக்கடவதென்று சாபங்கொடுத்தாள். அவள் சாபத்தால் விஷ்ணுவானவர் கல்லாய்ச்சமைந்து கண்டிகா நதியிற்போய் விழுந்தார்: (அந்தக்கல்லைச் சாலக்கிராமம் என்று சொல்லுகிறார்கள். இப்பொழுது அந்த நதியிலிருந்து கற்களை எடுத்துக்கொண்டுவந்து பூஜைசெய்கிறார்கள்) பின்பு ஜலந்தரன் மாண்ட விசனத்தினால் அவன் மனைவியாகிய ப்ரந்தாள் தணல்மூட்டி அதில் எரிந்து சாம்பலானாள். அந்தச் சாம்பலிலிருந்து துளசிச்செடி முளைத்தது, விஷ்ணுவானவர் ப்ரந்தாளுடன் வெகு இன்பத்தை அனுபவித்தபடியினாலும், அவள்பேரில் மோகித்திருந்தபடியினாலும், அவள் நெருப்பிலெரிந்து இறந்துபோனதைப்பற்றி வெகு விசாரப்பட்டு அவளின் சாம்பலின்மீது உட்கார்ந்து அதிக துயரமாயிருந்தார். இதைப்பார்த்த மற்றத் தேவர்கள் துளசியிலையை அவர் சிரசின்மேல் வைத்தார்கள். அது விஷ்ணுவினுடைய ஆசைநாயகியின் சாம்பலிலிருந்து முளைத்ததாகையால், அதனால் விஷ்ணுவின் மனம் திருப்தியடைந்தது. (விஷ்ணுவைப் பூஜைசெய்கிறவர்கள் நாளதுவரையில் சாலக்கிராம் என்னும் கல்லை விஷ்ணுசொரூபமென்றெண்ணி, அதன்மேல் துளசியிலையைச்சாற்றிப் பூஜிக்கிறார்கள்.) இந்தச் சரித்திரம் சுருக்கமாய்ச் சொல்லப்பட்டது.

சிநேகிதர்களே! இந்தச் சரித்திரத்தினால் ஸ்ரீமகாதேவமூர்த்தி வெகு நற்குணமுடையவராயிருந்தாரென்று தெரியவருகின்றது.

ஆ! ஆ! உலகத்தில் தன்னைக் கண்டுகொள்ள வந்தவனுக்குப் பிரியங்காட்டி உபசாரம் செய்வதல்லவோ நற்குணம்? மகாதேவர் தம்மைத்தெரிசிக்க ஆவலாய்வந்த தேவேந்திரனுக்குத் தமது பிரியத்தைக் காட்டாமற்போனாலும் அவனைக் கடிந்துபேசினது என்னகுணம்? இதுமாத்திரமா, அவனைக்கொல்லவும் எண்ணங்கொண்டாரே; இன்னும் தமது கோபாக்கினியைத் தணித்துக்கொள்ள தம்மால்முடியவில்லையே?

பிரம்மாவானவர் ஒருபாலகன், அவருடைய தாடியைப்பிடித்திழுக்க அதைச் சகிக்கமுடியாமல் கண்ணீர்விட்டார். விஷ்ணுவானவர் குதுமார்க்கமாய் அன்னிய ஸ்திரீயைக் கற்பழித்து, அவள் சாபத்தால் கல்லாய்ச்சமைந்தார். பின்பும் அவள் மோகத்தால் விசாரமடைந்திருந்தார். (இந்துக்கள் நாளதுவரையில் துளசியைச் சாலக்கிராமத்தின்பேரில் சாற்றிப் பூசைசெய்கிறார்கள். இது விஷ்ணுசெய்த ஓர் அக்கிரமத்தை நிரூபிக்கிற அடையாளமாயிருக்க, இந்துக்கள் இதை ஒரு வணக்கமென்கிறார்கள்.)

விஷ்ணு சித்தனாகிய நாரதமுனி ஜலந்தரனை வஞ்சித்து மகாதேவனிடத்தில் பார்வதியைக் கேட்கும்படிசெய்து மிகப் பெரியதான மகாதேவருடைய மானத்தைக் குலைத்தான்.

பிரம்மா, விஷ்ணு, மகாதேவர் இந்த மூவரும் இந்துக்கள் சொல்கிறபடி சர்வலோகத்தின் ஆதீனமும், அதிகாரமும் உடையவர்களாயிருக்க, இந்த மூவரும் ஒன்றுசேர்ந்து ஜலந்தரனைக் கொல்லச் சக்தியிழந்தார்கள்.

இப்பேர்ப்பட்ட துர்க்குணமும் மோசக்கருத்தும் பலவீனமும் உள்ளவர்களைத் தெய்விக அதிகார முள்ளவர்களென்றும் பராபரனென்றும், சர்வலோக ஆதீனமுள்ளவர்களென்றும் சொல்லுகிறது அவிவேகமும், குருட்டுத் தனமுமேயொழிய வேறென்னென்று சொல்லலாம்?

இன்னும் சில * புராணங்களில் எழுதியிருக்கிறதென்னவென்றால், ஒருநாள் மகாதேவருடைய மனைவியாகிய பார்வதி நலங்கிட்டு ஸ்நானம் பண்ணும்பொழுது தன் சரீர அழுக்கைத்திரட்டி அதனால் கணேசனென்று தனக்கு ஒரு புத்திரனை உண்டாக்கினாள். அந்தப் புத்திர சிகாமணியை வீட்டின் வாசற்படியில் உட்காரவைத்து வீட்டுக்குள் ஒருவரையும் வரவிடாதேயென்றாள். அப்படியிருக்கப் பார்வதியின் கணவரான மகாதேவர் வெளியிலிருந்துவந்து வீட்டுக்குள் போக நாடினார். அப்பொழுது கணேசன் அவரை உள்ளேபோகக் கூடாதென்று தடுத்தான், அதனால் மகாதேவர் கோபமாகி அவன்சிரசை அறுத்தெறிந்துவிட்டார். இதை அறிந்த பார்வதி வெகு துயரப்பட்டு அழுதாள். அவள் மகாதேவனைநோக்கி கணேசனை உயிராக்குமென்றாள், மகாதேவர் தம்மால் கூடியவரையில் கணேசனுடைய சிரசைத் தேடியும் அகப்படாதபடியால், ஒரு யானையின் தலையை அறுத்து கணேசனுடைய சரீரத்தில்பொருத்தி கணேசனை உயிராக்கினார். பின்பு கணேசனைப்பார்த்து, யாதொருவன் யாதொரு காரியஞ் செய்கிறதாயிருந்தால், முன்னே உன்நாமத்தை நினைப்பானாக; இன்னும் யாதொருவன் யாதொரு தெய்வத்துக்குப் பூஜை செய்கிறதாயிருந்தால் முதல்முதல் உனக்குப் பூஜை செய்வானாக என்று கணேசனுக்கு வரங் கொடுத்தார்.

* இந்தச் சரித்திரத்தின் கடைசியான வாசகம் ஸ்காந்தபுராணத்திலும், முழுவாசகத்தின் கருத்துச் சிவபுராணத்திலும் எழுதப்பட்டிருக்கின்றன. ஸ்வத்து 2 - ம் வால் 84 - 85 - ம் பக்கம்.

சிநேகிதர்களே! இதனாலும் மகாதேவர் நீதியும் விவேகமுமில்லாதவரெனத் தெரிகின்றதல்லவா? இன்னும் இப்பேர்ப்பட்டவர் எப்படி சர்வ அதிகாரமுள்ள ஆண்டவனாவார்?

இன்னும் சிவபுராணத்தில் எழுதியிருக்கிறதென்னவென்றால்; முதல்முதல் விஷ்ணுவின் நாபியிலிருந்து தாமரை தோன்றி, அதிலிருந்து பிரம்மா உண்டானார். பின்பு பிரம்மா விஷ்ணு என்னும் இவர்களுக்குள் விவாதம் நடந்தது. பிரம்மாவானவர் விஷ்ணுவைநோக்கி உன்னை நான் உண்டாக்கினேனென்றார். விஷ்ணுவானவர் பிரம்மாவைப்பார்த்து உன்னை நான் உண்டாக்கினேனென்றார். இப்படி இருவரும் விவாதம் செய்துகொண்டிருக்கும்பொழுது, ஆகாயத்தில் ஒரு புகைதோன்றி அந்தப் புகையிலிருந்து பிரம்மாவுக்கு ஒரு சப்தம் வந்தது. அதாவது நீ பிரம்மா; யாருடைய நாபியிலிருந்து தாமரை தோன்றிற்றோ அவன் விஷ்ணு; அவனுடைய கமலத்தில் நீ தோன்றினாய்; இப்பொழுது நீ படைப்புகளைப் படையென்பதாம். பிரம்மா அந்தப் புகையைக் கவனமாய் நோக்குகையில் அதில் ஒரு லிங்கம் (கோசம்) தோன்றிற்று. அந்த லிங்கத்தின் அளவைக்கண்டு வருவதற்காகப் பிரம்மாவானவர் அன்னப்பட்சியாகி ஆகாயத்தில் பறந்தார். விஷ்ணுவானவர் பன்றிரூபமெடுத்துப் பாதாளத்திற்குப்போனார். இருவரும் பன்னிரண்டு வருஷம் வரையில் தேடியும் அந்த லிங்கத்தின் முடிவு அகப்படவில்லை. ஆனால் பிரம்மாவானவர் இதுதான் எனது கடவுள், இதுதான் என்னை உண்டாக்கினதென் றறிந்துகொண்டு அப்பொழுதிருந்து அந்த லிங்கத்தை வணங்கத் தொடங்கினார். (இது நாளதுவரையிலும் நடந்து வருகின்றது.)

சிநேகிதர்களே! இதனாலும் பிரம்மாவும், விஷ்ணுவும் அறிவில்லாதவர்களாயிருந்தார்களென்று தெரியவருகின்றது. ஏனென்றால், இருவரில் ஒவ்வொருவரும் ஒருவர் மற்றொருவரை உண்டாக்கினதாக வீண்சண்டைசெய்யத் தலைப்பட்டார்கள். பின்பு பிரம்மாவானவர் ஒரு பெரிய கோசத்தைக் கண்டு அதன் அளவு அகப்படாததினால் அதுதான் தனது கடவுளென்று அறிந்தார். கடவுளை அறிகிறது இப்படித்தானோ? இன்னும் இருவரும் அந்த லிங்கத்தின் முடிவைக் கண்டுபிடிக்கக் கூடாதவர்களாய் விட்டார்கள். இதுதானோ தெய்வீகம்? தோற்றத்தின் அளவைத் தெரிந்துகொள்ள எந்தப் புத்திசாலியும் முயற்சி செய்வானோ? ஆ! இது வெட்கக்கேடான விகடர்களின் தொழிலாயிருக்கின்றது. இப்பேர்ப்பட்டவர்களைத் தெய்வ ஸ்வபாவ முள்ளவர்களென்றும் தேவனென்றும் சொல்வது எத்தகைய குருட்டுத்தனம்.

ன் னுமோர் புதுமை, சில புராணங்களில் இவர்களிருக்கு இருக்கின்றது. "பதுமபுராணத்தில் பிரமாவை ஈரியென்றும், மகாதேவனைக் காமியென்றும், விஷ்ணு ஒருவர் ரக்ஷகரென்றும் எழுதியிருக்கின்றது. அதே புராணத்தில் விஷ்ணுவானவர் ஜலந்தரனுடைய மனைவியைக் கற்பழித்தாரென்றும் சொல்லியிருக்கின்றது. ஆ! ஆ! சுத்தமானவர் இப்படித்தானிருக்க வேண்டியது.

இன்னும் கௌரிக புராணத்தில் எழுதியிருக்கிற ஓர் சுலோகத்தைப் பாருங்கள்.

(சுலோகம்.)

"விஷ்ணு தர்சனமாத்ரேண சிவத்ரோஹ: ப்ரஜாயதே
சிவத்ரோஹாந்நஸந்தேஹ: நரகம்யாந்தி தாருணம்."

இதன் கருத்து: சிவத்துரோகஞ்செய்து விஷ்ணுவைத் தரிசித்தால் சிவன் உக்கிரங்கொண்டு சந்தேகமில்லாமல் நரகத்துக்காளாக்குவானென்பதாம்.

இன்னும் இந்துக்கள் சொல்லுகிறபடி எல்லாச் சாஸ்திரங்களிலுஞ் சிறந்தது வேதாந்த சாஸ்திரமாம். அதில் பிரமத்தினிடம் அஞ்ஞானசம்பந்தமுண்டாகி அதனால் சகல சிருஷ்டிகளுமுண்டாயிற்றென்று எழுதப்பட்டிருக்கின்றது.

இன்னும் சாங்கிய சாஸ்திரப்படி உலகம் ஆண்டவனால் அல்ல; பிரகிருதியினால் உண்டாயிற்றாம். இன்னும் மீமாம்ச சாஸ்திரத்தில் ஆண்டவன் படைக்கிறவனல்லவென்றும், கர்மத்தினால் உலகம் உண்டாயிற்றென்றும் எழுதியிருக்கின்றன. இன்னும் சிலர் உலகவுற்பத்தி, காலத்தினாலென்கிறார்கள்; இன்னுஞ் சிலர் ஸ்வபாவத்தினாலென்கிறார்கள். எப்படியும் இந்துக்களின் அநேக சாஸ்திரங்களின் கருத்தானது ஆண்டவன் ஒருவஸ்துவையும் படைக்கிறவனல்லவென்பதே.

ஆ! ஆ! என்ன புதுமை! சர்வலோகத்துக்கும் எஜமானாகிய ஆண்டவனை ஒன்றுஞ் செய்யாதவனென்கிறார்கள். ஆண்டவன் ஒன்றுஞ் செய்யாதவனாயிருந்தால், சர்வலோகத்தின் சம்ரக்ஷணை யார் செய்கிறதென்று அவர்கள் யோசிக்கவில்லை. அவர்கள் சொல்கிறதையோசித்தால் ஆண்டவன் உண்டாயிருக்கிறதும், இல்லாமலிருக்கிறதும் இரண்டும் சரியே. அவர்களின் ஆண்டவனால் ஒருவருக்கு லாபமில்லை. பின்பு இப்பேர்ப்பட்டவன் ஆண்டவனாயிருக்கிறதில் யாருக்

கு என்ன உபயோகம்? ஜனங்கள் பொல்லாத காரியங்களை விட்டுவிடவும் நல்ல காரியங்களைச் செய்யவும் [illegible] யென்றுமிறது. ஏனென்றால், சர்வலோகத்துக்கும் அதிகாரியாயிருக்கிறவன் ஒன்றுமே செய்யாதவனாயிருக்கிறான்; அவன் நல்லவர்களை ரக்ஷிக்கவுமாட்டான்; பொல்லாதவர்களைச் சிக்ஷிக்கவுமாட்டான். பின்பு இப்பேர்ப்பட்ட ஆண்டவனுக்கு எவன் பயப்படுவான்? இன்னும் அவனிடத்தில் எவன் என்ன பலனைக் கேட்குவான்?

இதுதவிர ஆண்டவனை அவன் படைப்புகளின் திருஷ்டாந்தத்தினாலேயொழிய மற்றப்படி அறியமுடியாது. ஏனென்றால் ஓர் கட்டடத்தைக் கட்டினவனைக் காணக்கூடவில்லையானால், அந்தக் கட்டடத்தைப் பார்த்து இதைக் கட்டினவன் ஒருவனுண்டென்று நாமறிந்துகொள்ளலாம். அப்படியே ஆண்டவனை இவ்வுலகத்தில் கண்ணால் காணக்கூடாதபடியால், அவன் படைப்புகளின் திருஷ்டாந்தத்தினாலேயே அவனறியப்படவேண்டும். அப்படியிருக்க அவன் படைத்தது ஒன்றுமில்லையென்றால் பின்பு அவனையெப்படி அறிகிறது?

சர்வலோகத்துக்கும் எஜமானாகிய ஆண்டவன் அறிவுள்ளவனாகவும், பார்வையுள்ளவனாகவும், கேள்வியுள்ளவனாகவும், படைக்கும் சக்தியுள்ளவனாகவும், சகல சம்பாஷணை செய்கிறவனாகவும், நித்திய ஜீவனுள்ளவனாகவுமிருக்க, அவன் ஒரு குணமுமில்லாதவனென்றும் ஒன்றுஞ் செய்யாதவனென்றும் அவர்கள் சொல்வது ஆச்சரியமான வார்த்தையாயிருக்கிறது!

இன்னும் குருடும் அறிவில்லாததுமான பிரகிருதியினால் உலகமுண்டாயிற்றென்றும், அல்லது படைப்புகளின் செயலாகிய கர்மத்தினால் உண்டாயிற்றென்றும், அல்லது அறிவும் உயிருமில்லாத காலத்தினால் உண்டாயிற்றென்றும், ஆண்டவனாகிய பிரமத்தினிடம் அஞ்ஞானந் தோன்றியதென்றும், அந்த அஞ்ஞானமே உலக உற்பத்திக்குக் காரணமென்றும் அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். ஆ! இதென்ன அவிவேகம்! ஆண்டவன் அஞ்ஞானமுள்ளவனாயிருந்தால், பின்பு உலகத்தின் காரியமெப்படி நடக்கும்? ஆண்டவனுக்கு அறிவில்லையென்று ஒருமூடனும் சொல்லமாட்டானே!

இவ்விடத்தில் ஸ்ரீ பிரயாசமாகிய சிநேகிதர்களே! நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறதென்னவென்றால், இந்துமார்க்கப்படி ஆண்டவனுக்கு சொல்லப்பட்டிருக்கிற இலட்சணங்களையும், இஸ்லாம் மார்க்கப்படி சொல்லப்பட்டிருக்கிற அவன் லக்ஷணங்களையும், நன்றாய் ஆலோசித்து நீங்களே தீர்மானஞ் செய்யுங்கள். நாங்கள் ஆண்டவன் ஏகனென்

பீரும் எந்த ஸ்துதியையும் ஏற்றும் அறிகிறவனென்றும், இதற்கு-ம்சேர ஆண்டவனுக்கு [illegible] சம்பந்தமுண்டாயிற்றென்று சொல்லுகிறார்கள். நாங்கள் ஆண்டவனைத்தவிர வேறொருவனை சிருஷ்டிக்கிறவனென்றும், பாப கஷ்டங் கொடுக்கிறவனென்றும் எண்ணுகிறதை [illegible]கின்றோம். இந்துக்கள் ஆண்டவன் ஒன்றுஞ் செய்யாதவனென்கிறார்கள்.

ஆண்டவனே! எல்லா மறிந்திருக்கிற உனக்கு அந்நாள் சம்பந்தமுண்டாயிற்றென்றும் நீ ஒன்றும் செய்யாதவனென்றும், உன்னைத்தவிர வேறொருவன் உலகத்தை படைக்கிறவனென்றும், எண்ணுகிறதை விட்டும், உன்னைத்தவிர வேறொருவனுக்குப் பூஜிக்கிறதை விட்டும், உன்னைத்தவிர வேறொருவனிடத்தில் ஆதரவு வைக்கிறதை விட்டும் நாங்கள் காவற்பாடு தேடுகிறோம். ஆயிரம் ஆயிரம் மன்னிப்புக் கேட்கிறோம்.

ஆண்டவனே! நீயே சர்வ[illegible]ராக ஆதீனமும் அதிகாரமும் உடையவன்; நீயே சர்வலோகத்தையும் படைக்கிறவன்; நீயே பிழைப்பூட்டுகிறவன்; நீயே மரணமாக்குகிறவன்; நீயே பெருமையைக் கொடுக்கிறவன்; நீயே தாழ்மையாக்குகிறவன்; நீயே இரக்ஷிக்கிறவன்; நீயே சிக்ஷிக்கிறவன்; நீ நாடினதைச் செய்வாய்; உனக்கு நிகர் ஒருவருமில்லை; எல்லாரும் உன் அடிமைகளாகவும் உன் சமுகத்தில் தாழ்மையுள்ளவர்களாகவு மிருக்கிறார்கள்.

இவ்விடத்தில் இந்துக்கள் இதற்கு ஜவாபாக எங்கள் வேதசாஸ்திரங்களின் சில வாக்கியங்களால் ஆண்டவன் எல்லாவற்றையும் அறிகிறானென்றும், காதின்றிக் கேட்கிறானென்றும், கண்ணின்றிப் பார்க்கிறானென்றும், படைப்புகளைப் படைக்கிறானென்றும், தெரியவருகிறது. இன்னும் மகாபாரதம் ஆதிபர்வத்தில் பிரம்மா விஷ்ணு, சிவன், இந்திரன் முதலான சகலமையும் கடவுள் படைத்தானென்றும், அவர் எப்போது மிருக்கிறார் இனிமேலு மிருப்பாரென்றும், அவர் அழியாதவரென்றும், அவர் எல்லாவிடத்திலும் சூழ்ந்திருக்கிறாரென்றும், அவர் கொடையுடையவரென்றும், அவர் பக்தர்களுக்குப் பலத்தைக் கொடுக்கிறவரென்றும், இவ்விதமாய் ஆண்டவனைப் புகழ்ந்து கூறி யிருக்கின்றனவென்று சொல்லுவார்களானால், அதற்கு மறுமொழியாவது: ஆண்டவன் ஒருகுணமுமில்லாதவனென்றும், ஒன்றும் செய்யாதவனென்கிறதும், இதுவும் உங்கள் வேதசாஸ்திரங்களால்தானே ஸ்தாபிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்தப் பேதம் உங்கள்

* ஷிர்க்கு=ஆண்டவனுக்கு ஒப்பிடல்.

18

மார்க்கத்தில்தானே யிருக்கிறது. ஆகையால் எந்த சாஸ்திரத்தில் ஆண்டவன் ஒன்றும் செய்யாதவனென்[illegible]றிருக்கின்றதோ, அந்த சாஸ்திரத்தை நீங்கள் தப்பென்று தள்ளிவைத்திருந்தால், நீங்கள் சொல்லுகிற இந்த வார்த்தையை நம்பலாம். நீங்களோ அந்த சாஸ்திரத்தை உண்மையானதென்று விசுவாசிக்கிறீர்கள். உங்களுடைய அனேக சாஸ்திரங்கள் ஆண்டவன் ஒன்றையும் படைக்கிறவனல்லவென்றே கூறுகின்றன. இரண்டொரு வாக்கியம் அந்த சாஸ்திரங்களுக்கு விரோதமாயிருந்தால் அதனால் எதை ஸ்தாபிக்கலாம்?

இன்னும் இந்துக்களின் மார்க்கத்தில் எழுதியிருக்கிற தென்னவென்[illegible]ஒருவன் சர்வங்கொண்டு தேவாதிகள் முதலானவர்களுக்கு இடஞ்சல் செய்வானாகில், அப்பொழுது ஆண்டவன் ஒருசொரூபமெடுக்கிறானாம்; அதாவது ஒரு சரீரத்தில் இறங்குகிறானாம். அதற்கு அவதாரமென்று சொல்லுகிறார்கள். இன்னும் சிலர் ஆண்டவன் இருபத்துநான்கு அவதாரமெடு[illegible]னென்றும், அதில் பத்து அவதாரங்கள் சிறந்தவையென்றும், அந்தப் பத்தில் கிரேதாயுகத்தில் எடுத்தது நான்கு அவதாரங்களென்றும், திரேதாயுகத்தில் எடுத்தது மூன்று அவதாரங்களென்றும், துவாபரயுகத்தில் எடுத்தது இரண்டு அவதாரங்களென்றும், கலியுகத்தில் எடுத்தது ஒரு அவதாரமென்றும் சொல்லுகிறார்கள்.

கிரேதாயுகத்தில் எடுத்த நான்கு அவதாரங்களாவன:—

1—வது மச்சாவதாரம்:—சிங்காசுரன் பிரம்மாவினுடைய நான்கு வேதங்களையும் திருடி விழுங்கிவிட்டுச் சமுத்திரத்திற்போய் ஒளித்துக்கொண்டானாம். பிரம்மா இதைப் பகவானுக்கு அறிவிக்கப் பகவான் மீன் அவதாரமெடுத்துச் சமுத்திரத்தின் ஆழத்திற்போய்ச் சிங்காசுரனைக்கொன்று, அவன் வயிற்றிலிருந்த வேதங்களை எடுத்துப் பிரம்மாவசம் கொடுத்தாராம்.

2—வது கூர்மாவதாரம்:—தேவர்கள் பதினான்கு இரத்தினங்களையெடுக்கிறதற்காகச் சமுத்திரத்தைத் தயிர்போற் கடையவேண்டுமென்று மகேந்திரகிரி பர்வதத்தை மத்தாகவும், வாசுகிநாகனை வடமாகவுமாக்கி, தேவர்கள்கூடிச் சமுத்திரத்தைக் கடையும்பொழுது மகேந்திரகிரி பர்வதம் அதிக பளுவானபடியால் பாதாளத்தில் இறங்கத் தலைப்பட்டதாம். தேவர்கள் அதைத்தாங்க முடியாமல் பகவானிடத்திற் சொல்லப் பகவான் ஆமையுருவெடுத்து அந்தப் பர்வதத்தின் கீழ்த் தமது முதுகைவைத்துத் தாங்கினாராம். அப்பொழுது தேவர்கள் தங்கள் எண்ணப்படி சமுத்திரத்திலிருந்து பதினான்கு இரத்தினங்களை யெடுத்தார்களாம்.

3-வது வராக அவதாரம்:—ஒரு ராக்ஷதன் பூமியை அதிலுள்ள ஸ்திரீகளுடன் பாயாகச் சுருட்டிக்கொண்டு பாதாளத்துக்குப் போய்விட்டானாம். அப்பொழுது பகவான் பன்றி ரூபமெடுத்துப் பாதாளத்திற்குப் போய் அந்த ராக்ஷதனைக் கொன்று பூமியை மீட்டுக்கொண்டு வந்தாராம்.

4-வது * நரசிம்மாவதாரம்:—ஹிரணியகர்ப்பன் தன்னை ஜனங்கள் வணங்கும்படி உத்திரவு செய்தானாம். அவன்மகன் பிரகலாதன் அவன் சொல்லுக்கு வழிப்படாமல், ஆண்டவனை வணங்கினபடியால் ஹிரணியகர்ப்பன் இரும்புத்தூணை நெருப்பில் வைத்துக் காய்ச்சிப் பிரகலாதனை அதில் கட்டி வதைசெய்ய எத்தனித்தானாம். அப்பொழுது அத்தூணை பகவான் நரசிங்காவதாரமாய் வந்து ஹிரணியகர்ப்பனைக் கொன்றாராம்.

திரேதாயுகத்தில் எடுத்த மூன்று அவதாரங்களாவன:—

1-வது வாமனாவதாரம்: தேவர்களுடைய கோரிக்கையின்படி பகவான் ஐம்பத்திரண்டங்குல உயரமாய் அவதாரமெடுத்து நீதிமானுங் குணசாலியுமாயிருந்த மாபலிச் சக்கிரவர்த்தியை வஞ்சித்து அவனை ராஜரீகத்திலிருந்து நீக்கினாராம்; இந்த வஞ்சனையைப் பகவானுடைய மகத்துவ மென்கிறார்கள்.

2-வது பரசுராம அவதாரம்: ஸஹஸ்ரார்ஜுனன் என்னும் ஒரு க்ஷத்திரிய ராஜன், பரசுராமனுடைய தந்தையாகிய ஜமதக்னி பிராமணனைக் கொலைசெய்ததின் நிமித்தம், பகவான் அதற்கு பதில்வாங்கும்பொருட்டு ஜமதக்னி பிராமணன் வீட்டில் பரசுராம அவதாரமாய்ப் பிறந்திருந்தாராம், அவர் ஓர் அம்பைக்கையிற் பிடித்து ஒருகொலைக்குப் பதிலாக உலகத்திலுள்ள க்ஷத்திரியர்களையெல்லாம் கொன்று அவர்களின் பூண்டை அழித்தாராம். அந்தக்கொலையுண்ட க்ஷத்திரியரின் மனைவிகளைப் பிராமணர் சேர்ந்து அதனால் மறுபடியுஞ் சந்ததியுண்டாயிற்றாம். இப்பொழுது க்ஷத்திரியராயிருக்கிறவர்கள் அவர்கள் தானாம்,

3-வது ஸ்ரீராமாவதாரம்: இராவணனைக் கொல்லும்பொருட்டுப் பகவான் தசரதமகாராஜன் வீட்டில் ஸ்ரீராமாவதாரமாய்ப் பிறந்திருந்தாராம். இராவணன் இராமருடைய மனைவி சீதையைச் சிறையெடுத்துக்கொண்டு போனபடியால், இராமர் அனுமாருடைய உதவியினால்

* நரன் என்றால் மனிதன், சிம்மம் என்றால் சிங்கம், இதன் கருத்து:—பகவான் தமது முற்பாதி பாகம் சிங்கம்போலும், பிற்பாதி பாகம் மனிதன்போலுமாக அவதரித்து வந்தாரென்பதே.

இராவணனைக் கொன்று தமது மனைவியாகிய சீதையைச் சிறையிலிருந்து மீட்டுக்கொண்டு வந்தாராம். வால்மீக ராமாயணத்தில் எழுதியிருக்கிற தென்னவென்றால், இராவணனுடைய சகோதரியாகிய சூர்ப்பநகை இராமரை நோக்கி, நீர் என்னை விவாகம்செய்துகொள்ளும் என்று சொல்ல, அதற்கு இராமர் எனக்கு விவாகமாய்விட்டது, என்தம்பி இலக்ஷ்மணருக்கு விவாகமாகவில்லை, நீ அவனிடத்தில் போ என்றார். உண்மையில் அப்பொழுது இலக்ஷ்மணருக்கு விவாகமாகியிருந்தது. இராமர், சூர்ப்பநகையுடைய காதையும், மூக்கையும் அறுக்கும்படி இலக்ஷ்மணருக்கு இரகசியமாய்ச் சொல்லியனுப்ப, இலக்ஷ்மணர் அப்படியே செய்தாராம். இதின் நிமித்தமே இராமருக்கும், இராவணனுக்கும் பகைநேரிட்டதென்கிறார்கள். இன்னும் இராமர் குற்றமில்லா தசாதாரண ஜனங்களையும், பிராம்மணர்களையும் கொன்று தமது மனைவியை இராவணனிடத்திலிருந்து மீட்டுக்கொண்டுவந்து பின்பு தமது வீட்டில் சேர்த்துக்கொண்டபடியால், அயோத்தியாவின் ஜனங்கள் அவரை அசுத்தரென்று வெறுத்ததாகவும் எழுதியிருக்கின்றது.

துவாபரயுகத்தில் எடுத்த இரண்டு அவதாரங்களாவன:—

1-வது கிருஷ்ணாவதாரம்: மதுராபுரியின் அரசனாகிய கம்சனைக் கொல்லும்பொருட்டுப் பகவான் வசுதேவனுடைய வீட்டில் கம்சனுடைய சிறிய தந்தையின் புத்திரியாகிய தேவகி யென்பவளின் வயிற்றில் பிறந்து கம்சனைக்கொன்று மதுராபுரியின் அதிகாரத்தை உக்கிரசேனனுக்குக் கொடுத்தாராம். இந்த அவதாரி ஸ்திரிகளிடத்தில் அதிகாசம் பண்ணினாராம்.

2-வது புத்தாவதாரம்: இது நாளதுவரையில் ஜகந்நாதத்தில் மரத்தினால் செய்துவைக்கப்பட்டிருக்கின்ற நிதசொரூபமாய்ச் சந்தனமரத்தினால் செய்துவைத்து விடுது. அது பழையதாய்விட்டால் புதிதாய்ச் செய்துவைத்து அந்தச் சொரூபத்தைத் தரிகிறார்கள். யாதொருவன்வயதில் ஒருதரம் அந்தச் சொரூபத்தைத் தரிசிப்பானாகில், அவன் வயதில் செய்த பாவங்களெல்லாம் புண்ணியமாய் மாறுகின்றன வென்கிறார்கள். இந்த ஜகந்நாதத்தில் ஹிந்துக்கள் ஒருவர் மற்றொருவருடைய எச்சிலுக்குப் பேணுகிறதில்லை,

கலியுகத்தின் அந்தியகாலத்தில் சம்பல பட்டணத்தில் வைஷ்ணதத்தன் என்னும் பிராமணன் வீட்டில் ஒரு அவதாரமுண்டாகுமாம். அதற்குக் கலிகாவதாரமென்று பேராம். அந்த அவதாரமுண்டானால் கலியுகம் புரண்டு கிரேதாயுகம் ஆரம்பமாகுமாம். ஹிந்துமார்க்கப்படி ஆண்டவனை அறியும் சங்கதி முடிந்தது.

இவ்விடத்தில் கொஞ்சம் கவனிக்கவேண்டும். முதலாவது அண்டன் ஒரு ஜீவராசியின் சரீரத்தில் இறங்குகிறது கூடாதேது.

ஏனென்றால் ஜீவராசியின் சரீரம் முந்தி இந்திரியமும் சதைக்கட்டியுமாகி மாதாவின் வயிற்றிலிருந்து ஆகாரமாக உதிரத்தை உண்டு, பின்பு அவ்விடத்திலிருந்து மர்மஸ்தான வழியாய் வெளிப்பட்டு பிறந்தாகும், நித்[illegible] மலம் ஜலம் முதலான சரீர அவஸ்தைக் குட்பட்டு [illegible]படுகின்றது, இவைகளெல்லாம் ஆண்டவனுடைய பரிசுத்தத்துக்கு விரோதமானவைகளாயிருக்கின்றன, அப்படியிருக்கப் பன்றி முதலான அருவருப்பான சரீரத்தில் இறங்குகிறதும், மனிதசரீரத்தில் வந்து பயம், மோசம், காமம், அவிவேகம் முதலான துர்க்கிரியைகளில் காலங் கழிக்கிறதும், இவைகளெல்லாம் பரத்துவ மகத்துவத்திற்கு எவ்வளவுந் தகாததும் தூரமானதுமாயிருக்கின்றன.

சிநேகிதர்களே! ஆண்டவனை அறியும் விஷயத்தில் ஹிந்து மார்க்கத்தில் சொல்லியிருக்கிற சங்கதிகள் புத்திக்கு அழகாயிருக்கின்றனவா? அல்லது இஸ்லாம் மார்க்கத்தில் சொல்லிய சங்கதிகள் அழகாயிருக்கின்றனவா? பாரபட்சமில்லாமல் ஞாயமாய்ச் சொல்லுங்கள். சொற்ப புத்தியுள்ளவர்களும் இந்தச் சங்கதிகளைக் கேட்டு இந்த இரண்டு மார்க்கத்திலும் எது உண்மையானதென்பதை உணர்ந்து கொள்வார்கள்.

2—வது பிரிவு மலக்குகளைக் குறித்துப் பேசுவது.

நமது இஸ்லாம் மார்க்கத்தில் மலக்குகள் * என்னும் ஓர் படைப்புண்டு என்கிறோம். அவர்கள் ஆண்டவனுடைய அடிமைகள். ஒளியினால் படைக்கப்பட்டவர்கள்; அவர்கள் ஆணுமல்ல, பெண்ணுமல்ல. யாதொன்றைத் தின்னவுங் குடிக்கவுமாட்டார்கள். ஆண்டவனை வணங்குகிறதே அவர்களின் ஜீவனமாயிருக்கின்றது. அவர்கள் சுத்தமானவர்கள். பாவஞ் செய்யார்கள். ஆண்டவன் அவர்களை எந்தெந்த வேலையில் நியமித்தானோ, அந்த வேலையிலேயே நிலைத்திருக்கிறார்கள். ஒருபோதும் ஆண்டவனுக்கு விரோதம் செய்யார்கள். அவர்கள் இத்தனைபேர் என்பதை ஆண்டவன்தானறிவான். ஆண்டவன் அவர்களுக்கு மிக வலுமையும் பலத்தையும் கொடுத்திருக்கிறான்.

ஹிந்துக்களுடைய மார்க்கத்தில் மலக்குகளுடைய சங்கதி ஒன்றும் தெரியவில்லை. ஆனால் தேவர்களென்று சில படைப்பிருக்கின்றனவாம். அவர்களில் ஆணும் பெண்ணு முண்டாம். அவர்களைத் தேவாதிகளென்றும், தேவதைகளென்றும் சொல்லுகிறார்கள். உலகத்தின் சகல காரியங்களும் அவர்களின் கைவசமே யிருக்கின்றனவாம்.

* மலக்குகளானவர், அல்லது தேவதூதர்.

தேவேந்திரன் சொர்க்கத்துக்கு இராஜாவாம். இன்னும் மழையை வருஷிக்கச் செய்கிறவனும். யமதர்மராஜன் நரகத்துக்கு அதிகாரியாம். ஜனங்கள் இறந்தபின் அவர்களின் செய்கையைக் குறித்து நியாயந் தீர்க்கிறவனும். நாரதமுனி விஷ்ணுவின் சித்தமாம். சித்திரகுப்தன் ஜனங்களின் கிரியைகளை யெழுதுகிற கணக்கப்பிள்ளையாம். பிரகஸ்பதி தேவர்களுக்கெல்லாம் குருவாம். இப்படி அனேகம் தேவர்களிருக்கிறார்கள். தேவர்கள் எட்டுவகையென ஸாங்கிய சாஸ்திரத்தில் எழுதப்பட்டிருக்கின்றது. இன்னும் மூன்று தேவர்களை எல்லாரிலும் சிறந்தவர்களென்கிறார்கள். அவர்களாரென்றால், பிரம்மா, விஷ்ணு, மகாதேவன் இவர்கள் தான். இந்த மூவரையுந்தான் பரத்துவ மகத்துவ முள்ளவர்களென்றும் ஒரு தெய்வம் மூன்றாய்ப் பிரிந்தவர்களென்றும் சொல்லுகிறார்கள். இன்னும் பதுமபுராணத்தில் மூன்று தேவதைகள் எல்லாத் தேவதைகளிலும் சிறந்தவர்களென்றும் அவர்கள் மேற்கண்ட மூன்று தேவர்களுக்கும் உதவிசெய்கிறவர்களென்றும் எழுதப்பட்டிருக்கின்றது. அவர்களாரென்றால் 1-வது மஹா காளி:—இவள் மகா தேவனின் உதவிக்காரியாம். 2-வது மகாலக்ஷ்மி:—இவள் விஷ்ணுவின் உதவிக்காரியாம். 3-வது சரவதி:- இவள் பிரமாவின் உதவிக்காரியாம். இன்னும் இந்த மூன்று தேவதைகளால் ஒன்பதுகோடி தேவதைகள் உண்டானார்களென்று சொல்லுகிறார்கள். தேவர்கள் உண்பார்கள், குடிப்பார்களென்றும் சொல்லுகிறார்கள். தேவர்கள் பாவஞ் செய்யாமலும் ஆண்டவனுக்கு விரோதம் செய்யாமலும் சுத்தமாயும் இருக்க வேண்டியது அவசியமென்று ஹிந்துக்கள் எண்ணுகிறதில்லை. ஏனென்றால் அவர்கள் சொல்படி அவர்களின் தேவர்களால் சகல புத்திமான்களும் அருவருப்பாகும்படியான பெரிய பெரிய காரியங்கள் வெளியாயிருக்கின்றன. அவைகளைக் குறித்து நாலாவது பிரிவில் பிரமாவின் வர்ணிப்பில் கொஞ்சம் விவரிக்கப்படும்.

இன்னும் மகாபாரதம் ஆதிபருவத்தில் எழுதப்பட்டிருக்கிற தென்னவென்றால், வசு என்னும் ராஜன் வேட்டையாடக் காட்டுக்குப் போக அங்கே தன் மனைவியை நினைத்ததில் காமம் மீறி விந்துஸ்கலிதமாய் விட்டபடியால் ராஜன் அந்த விந்துவை ஓர் இலையில் வைத்து ஓர் பறவையினிடம் கொடுத்து அதைத் தன் மனைவியினிடம் கொண்டுபோய்ச் சேர்க்கும்படி யனுப்பினான்; அந்தப் பறவை அதை எடுத்துக் கொண்டு பறந்து வரும்பொழுது வழியில் வேறொரு பறவை அந்த இலையைக் கண்டு அந்தப் பறவையுடன் சண்டை செய்ய, அந்த இலையி

ல் ஆவாரம் விழுந்து அதிலிருந்த ராஜனுடைய வித்து தண்ணீரில் வி
ழ்ந்து அதை ஓர் மீன் விழுங்கிவிட்டது. (உண்மையில் அந்த மீன் சொ
ர்க்கரம்பையார்களில் ஒன்றும், பிரமாவின் சாபத்தினால் மீனாய்விட்ட
தாம்.) பின்பு பத்துமாதம் சென்றபின் அந்த மீன் ஓர் செம்படவன்
கையில் அகப்பட, அவனதன் வயிற்றைக் கிழித்ததில் அதில் ஒரு ஆண்
குழந்தையும் ஒரு பெண்குழந்தையு மிருக்கக் கண்டு, அந்த இரண்டு
குழந்தைகளையும் வசு என்னும் ராஜனிடம் கொண்டுபோனான். ராஜ
ன் ஆண்குழந்தையைத் தான் வைத்துக்கொண்டு பெண்குழந்தையை
அந்தச் செம்படவனுக்குக் கொடுத்துவிட்டான். செம்படவன் அந்தக்
குழந்தைக்குச் சத்தியவந்தி யென்று பெரிட்டான். அவள் வளர்ந்து
வாலிபமான பொழுது அதிக அழகும் வெகு உண்மையு முள்ளவளா
யிருந்தாள். அவள் சரீரத்தில் மீன் நாற்றமிருந்தபடியால் அவளை
மச்சகந்தி யென்று சொல்லுவார்கள்; அவள் தகப்பனாகிய செம்ப
டவன் அவளுக்குச் சிறிய படகொன்று செய்து கொடுத்தான். அவ
ள் வழிப்போக்கர்களிடம் கூலி வாங்காமல் அவர்களை அந்தப் படகில்
ஏற்றிக் கரை சேர்க்கிறவளா யிருந்தாள். இப்படியி
ருக்க, ஒருநாள் பராசர ரிஷி அவ்வழியாய் வந்து அந்தப் பெண்ணைக்
கண்டு, அவள்பேரில் மோகித்து அவளிடம்சேர எண்ணங் கொண்டா
ர். இதை யறிந்த அவள் பராசர ரிஷியைப் பார்த்து, நாம் இந்தக்கெ
ட்ட வேலையைச் செய்யும்படி பிராமணர் முதலானவர்கள் கண்டால்
என்ன சொல்லுவார்கள் என்றாள். அப்பொழுது பராசர ரிஷி ஏதோ
ஓர் மந்திரத்தை ஓதினார். உடனே மேகந் தோன்றி இருள் வந்து கப்
பிக்கொண்டது. அவர் அந்தப் பெண்ணின் கையைப் பிடித்தார். அ
ந்த அவள் நான் கன்னிகையா யிருக்கிறேன். கன்னியழிந்தால் பெரும்
பாவமென்றாள். அதற்கு அவர் நீ கன்னி யழியமாட்டாய் முன்போல
வே கன்னிகையா யிருப்பாய், இல்லாமல் என்னிடத்தில் எதையாவ
து கேள் என்றார். அவள் என் சரீரத்தில் மீன் நாற்றமா யிருக்கிறது.
அது நீங்கும்படி ஆசீர்வதிக்க வேண்டு மென்றாள். அவர் ஆசீர்வதித்
தார். உடனே அவள் சரீரத்தி லிருந்து ஒரு காத தூரம் பரிமளம்
வீசினது. பின்பு அவர் அவளைச் சேர்ந்தார். அதனால் உடனே அவள்
கர்ப்பமாகி அப்பொழுதே ஒரு பிள்ளையைப் பெற்றாள். அந்தப் பிள்
ளை அப்பொழுதே வாலிபமாகித் தாயை நோக்கி உனக்கு யாதொரு க
ஷ்ட முண்டானால் நேரத்தில் என்னை நினைக்க வேண்டியதென்று சொல்
லிவிட்டு, அப்பொழுதே தவஞ்செய்யக் காட்டுக்குப்போய்விட்டார். அ
ந்தப் பிள்ளையின்பேர் வேதவியாசர். அதன் அர்த்தம் வேதத்தை வெ
வ்வேறாகப் பிரிக்கிறவர் என்பதாம். அவர்தான் வேதத்தை நான்கு

பாகங்களாய்ப் பிரித்தவரென்கிறார்கள். பின்பு அந்தப் பெண்ணின்மே
ல் பரிமளவாசத்தைக் கண்ட செம்படவன் முதலானவர்கள் அந்தப்
பெண்ணைப்பார்த்து உன் சரீரத்தில் இந்தப்பரிமளவாசம் எப்படிவந்த
தென்றார்கள். அதற்கு அவள் நான் ஒரு ரிஷீசுவரரைப் படகேற்றிக்
கரைசேர்த்தேன். அவர் எனக்கு ஆசீர்வாதங் கூறினார். அதனால் இந்
தப் பாக்கியத்தைப் பெற்றுக்கொண்டே னென்றாள். பின்பு அவளுக்
குப்பரிமளகந்தியென்று பேர் வைக்கப்பட்டது. அப்பொழுது ஓர் இ
ராஜன் அவள்மீதுமோகித்து அவள தகப்பனாகிய செம்படவனிடம்
அவளைக் கேட்க, அவன் ராஜனைப்பார்த்து உம்மால் அவளுக்குப் பிறக்
கும் பிள்ளைக்கு உமது பட்டத்தைக் கட்டுகிறதாயிருந்தால் அவளை உ
மக்குக் கொடுப்பேனென்றான். இராஜன் அதை ஒப்புக்கொள்ளாமல்
மந்திரியைப் பார்த்துக் கங்கையின்வயிற்றிலிருந்து எனக்கு ஒருபிள்
ளைபிறந்திருக்க, செம்படவனுடைய வம்சத்துக்கு என் பட்டத்தைக்
கொடுக்கிறது சரியல்லவென்றான்; ஆனால் ராஜனுடைய மனதிலிருந்த
மோகாக்கினி தணியாமலே யிருந்தது. இதையறிந்த கங்கையின்
வயிற்றிற்பிறந்த பீஷ்மர் என்னும் ஷ ராஜகுமாரன் செம்படவனிட
ம்போய் உன் மகள்வயிற்றிற் பிறக்கும்பிள்ளைக்கே பட்டங்கட்டுகிறே
னென்று வாக்களித்து சத்தியவந்தியாகிய மச்சகந்தியைத்தோள்மீது
தூக்கிக்கொண்டு வந்து தன் தந்தையாகிய ராஜனிடம் விட்டான். அ
வள் வயிற்றி லிராஜனுக்கு இரண்டு பிள்ளைகள் பிறந்தன. இராஜன் இ
றந்தபின் மச்சகந்தியின் மூத்தமகன் பட்டத்துக்கு வந்தான். அவன்
காலந்துக்குப் பிறகு இளையவன் சிங்காசனமேறினான். பீஷ்மர் பனாரஸி
ன் இரண்டு ராஜகுமாரத்திகளைச் சிறைபிடித்துக்கொண்டு வந்து மேற்
படி இளையவனுக்கு விவாகம் செய்வித்தார். அதனால் அவர்களுக்குச்
சந்ததி யுண்டாகவில்லை. அவன் இறந்தபின் மச்சகந்தி பீஷ்மரைப்
பார்த்து வம்சம் அழியாமல் விருத்தியாகும்படி நீ உன் சகோதரனு
டைய மனைவிகளைச் சேர்ந்து வருவாயாக என்றாள். பீஷ்மர் அதை
ஒப்புக்கொள்ள வில்லை. பின்பு பராசர ரிஷியால் தன் வயிற்றில் பிறந்
து தவஞ்செய்யக் காட்டுக்குப் போயிருந்த தன் புத்திரர் வேதவியாச
ரைக் காட்டிலிருந்து வரவழைத்து நீ உன் சகோதரனுடைய மனைவிக
ளைச்சேர்ந்து சந்தானவிர்த்தியாகும்படி செய்யென்றாள். வியாசர் அ
தை ஒப்புக்கொண்டு மூத்த ஒருத்தியைச் சேர்ந்தார். அவள் அவரு
டைய பயங்கரமான ரிஷிக்கோலத்தைக் கண்டு பயத்தினால் கண்களை
மூடிக்கொண்டாள். வியாசர் அவளைச்சேர்ந்தபின், தன் தாயினிடம் வ
ந்து இவள் வயிற்றிற் பிறக்கும் பிள்ளை வெகு பாக்கியமும் பலமும் பு
த்தியும் ராஜரீகமும் உடையவனாவான். ஆனால் இவள் என்னைக் கண்டு
கண்களை மூடிக்கொண்டபடியால் அந்தப் பிள்ளை குருடனாய்ப் பிறப்பா
னென்றார். அப்படியே அவளால் திருதராஷ்டிரன் குருடனாய்ப்பிறந்

கான். பின்பு மற்றொருத்தியைச் சேரப்போனார். அவள் அவரைக் கண்டமாத்திரத்தில் திடுக்கிட்டு அவள்மேனிநிறம் மாறினது. வியாசர் அவளைச்சேர்ந்தபின் எனது பயத்தினால் இவள்மேனிநிறம் மாறி வெளுத்தபடியால் இவளுக்குப் பிறக்கும் பிள்ளை பாண்டுரோக முள்ளதாயிருக்குமென்றார். அப்படியே அவள் வயிற்றில் பாண்டுராஜன் பிறந்தான். பின்பு மச்சகந்தி அவளையே வியாசரிடம் போகும்படி உத்தரவுசெய்தாள். அவள் வியாசருடைய பயங்கரமான கோலத்தைப்பார்க்கச் சகிக்கமாட்டாமல் தனது வெள்ளாட்டிக்குத் தன் ஆடையை உடுத்தி வியாசரிடம் அனுப்பினாள். அந்த வெள்ளாட்டி வியாசருக்கு அதிக மரியாதைசெய்தாள், வியாசர் அவளைச் சேர்ந்தார். அவளுக்கு விதுரராஜன்பிறந்தான். *

---

* மூராத் ஆபாதென்னும் ஊரில் வசிக்கும் இந்திரமணி என்பவர் சொல்லுகிறதென்னவென்றால், மதாசாரத்தில் எழுதியிருக்கிறபடி வைதிக மார்க்கத்தில் விதவையான பெண்பிள்ளைக்குச் சந்ததி வேண்டுமென்று ஆசையிருந்தால் அல்லது யாதொரு பெண்பிள்ளையின் புருஷன் வியாதியினால் போகஞ்செய்ய சக்தியில்லாதவனாயிருந்தால், அவள் தன் கொழுநன் முதலானவர்களைச் சேர்ந்து சந்ததியைப் பெறலாம். அவள் தன் தகப்பன், குருபோன்றவர்களாகிய தன் பெரியோர்களிடத்தில் உத்திரவுகேட்டுத் தேகத்தில் எண்ணெய் பூசிக்கொண்டு அவளை முத்தங்கொள்ளாமல் இருட்டான வீட்டில் கெர்ப்பந்தரிக்கிற நாள்களின் இரவில் அவளுக்கு கெர்ப்பந் தரிக்கிறவரையில் அவளைச்சேர வேண்டும். அவன் இப்படிச் செய்யாமல் சேர்வானாகில் பாவியாவான். இந்தச் செய்கைக்கு நியோகமென்று சொல்லப்படும். ஆனால் மனுஸ்மிருதியில் இந்தச் செய்கை கலியுகத்தில் நிறுத்தப்பட்டது என்று எழுதப்பட்டிருக்கின்றது.

இந்திரமணி இதனால் வியாசரைக் காப்பாற்றினபோதிலும் தன் மார்க்கத்துக்கு இழிவை உண்டாக்கினார். சகல புத்திமான்களும் ஒரு ஸ்திரீ பல புருஷர்களின் அனுபோகத்திலிருக்கக் கூடாதென்றே சொல்லுவார்கள். இவ்வகையாய் உண்டான சந்ததியை யாருடைய சந்ததியென்று சொல்லுவது? நல்லது இதனாலாவது வியாசர்பேரில் விபசாரக் குற்ற மில்லையென்று ஏற்பட்டதா? இல்லையே. ஏனென்றால் அவர் செய்த இந்தச் செய்கை அவர்கள் மார்க்கப்படியுமில்லை; வியாசர் அந்த பெண்பிள்ளைகளுக்குக் கொழுநனாயிருக்கவுமில்லை; அவர்களின் புருஷனான விசித்திர வீரிய ராஜாவின் சகோதரனாயிருக்கவுமில்லை. இவர் பிராமணன். அவன் க்ஷத்திரியன். இவர் பராசாரிஷியின் விந்துவால் பிறந்த விபசார புத்திரர். அவன் சந்தனு மகாராஜன் குமாரன். அந்தப் பெண்பிள்ளைகள் சந்ததியை விரும்பவுமில்லை. மேலும் வியாசரைக் கண்டு அருவருப்பானார்கள். வியாசரும் தகப்பனிடத்திலாவது குருவினிடத்திலாவது உத்திரவு கேட்கவுமில்லை. இடம் இருட்டறையுமல்ல. வியாசரின் கோலத்தைக் கண்டு அந்தப் பெண்பிள்ளைகள் அருவருப்பானார்கள். வியாசரும் ஒருத்தி கண்களை மூடிக்கொண்டதையும் மற்றொருத்திக்கு நிறம் மாறினதையும் நன்றாய்ப் பார்த்திருக்கின்றார். இன்னம் வெள்ளாட்டியையும் அநுபவித்திருக்கின்றார். ஆகையால் எவ்விதத்தாலும் இந்தச் செய்கை நியோகமாகாது, மூன்று பெண்பிள்ளைகளில் ஒருத்தியை யாவது நியோக முறையாய்ச் சேர்ந்தாரென்று ஏற்படாதபடியால் அது விபசாரமென்றே ஸ்தாபிக்கப்பட்டது. ஹிந்து மார்க்கப் படிக்கும் மகமதிய மார்க்கப்படிக்கும் மற்றெல்லா மார்க்கப்படிக்கும் புத்தியின் ஒழுங்குப்படிக்கும் வியாசர் விபசாரம் செய்தவரென்று ஸ்தாபிக்கப்பட்டார். (ஸௌலத்துல்ஜப்பார். 92-94-ம் பக்கம்.)

ஒருநாள் பாண்டுராஜன் வேட்டையாடுவதற்காகக் காட்டுக்குப் போனான், அவ்விடத்தில் ஒரு பெரியவர், தாமும் தமது பத்தினியும் மான் ரூபமெடுத்து இருவரும் காமக்கலவியி லிருந்தார்கள். பாண்டுராஜன் அதையறியாமல் அது மெய்மானென்றெண்ணி அதை அம்பாலெய்தான். அதனாலந்தப் பெரியவர் வருத்தமுற்றுப் பாண்டுராஜனைப்பார்த்து நீ காமக்கலவியி லிருக்கும்போது சாகக்கடவாயென்று சாபங்கொடுத்தார். பாண்டுராஜன் வீட்டுக்குவந்து தன் மனைவிகளிடத்தில் இந்தச் சங்கதியைச்சொல்லி, இனி நான் உங்களைச்சேரக் கூடாதவனாயிருக்கிறேன்; ஆனால் சந்ததியில்லாதவன் சொர்க்கம் போகானென்று கேள்விப்பட்டிருக்கிறேன். ஆகையால், அடி குந்தி, எவ்விதமாவது எனக்குச் சந்ததியைத் தேடிக்கொள்ளென்று தன் மனைவியாகிய குந்திக்குச்சொன்னான். பின்பு குந்தி யமதர்மராஜனால் தர்மபுத்திரர் என்று ஒரு புத்திரனையும், வாயுபகவானால் பீமசேனன் என்று ஒரு புத்திரனையும், தேவேந்திரனால் அர்ச்சுனன் என்று ஒரு புத்திரனையும் ஆக மூன்று புத்திரர்களையும் பெற்றாள். இதைப்பற்றிப் பாண்டுராஜன் அதிக சந்தோஷப்பட்டு, குந்தியைப்பார்த்து நீ புத்திரர்களைத் தேடிக்கொண்டதுபோல் உன் சக்களத்தியாகிய மாத்ரிக்கும் புத்திரர்களைத் தேடிக்கொள்ளென்றான். அப்படியே அவளுக்கும் அசுவினிகுமார தேவரால் இரண்டுபுத்திரர்கள் உண்டானார்கள். ஒருவன்பெயர் நகுலன், மற்றொருவன் பெயர் சகாதேவன். இந்த ஐவரும் பஞ்ச பாண்டவர்களென்று சொல்லப்பட்டு பாண்டுராஜனுடைய குமாரர்களென்று எண்ணப்பட்டார்கள்.

ஆ! ஆ! என்ன ஆச்சரியம்! மனைவிகளைப் பிறருக்குக்கொடுத்து அதனால் புத்திரபாக்கியத்தை யடைகிறதுதான் சொர்க்கம்போகக் காரணமோ! அப்படியானால் அவர்கள் மார்க்கத்தில் விபசாரமே சொர்க்கத்துக்குத் திறவுகோல்போலிருக்கின்றது. இன்னம் இந்த ஐவருக்கும் துரோபதை யென்னும் ஒரு மனைவியுண்டு. அவளை ஒவ்வொருவரும் எவ்வெழுநாள் முறையாய் அநுபவித்து வந்தார்களாம்.

இன்னும் ஷை மகாபாரதம் ஆதிபருவத்தில் எழுதப்பட்டிருக்கிறதென்னவென்றால் பீஷ்மர் தமது மாற்றான் தாயாகிய மச்சகந்தியை நோக்கிச் சொல்லத்தொடங்கினதாவது:—ஓர் தபோதனருக்கு மமதையென்னும் ஓர் மனைவியிருந்தாள். ஒருநாள் அந்தத் தபோதனருடைய சகோதரராகிய பிரகஸ்பதி அவளைச்சேர வந்தார். அவள் அவரைநோக்கி, உமது சகோதரரால் என் வயிற்றில் கெர்ப்பந் தரித்திருக்கின்றது. அந்தக் கெர்ப்பத்திலிருக்கிற பிள்ளை வேதம் ஓதுகின்றது. இப்போது நீரும் சேர்ந்தால் உமது இந்திரியமும் அதோடு தரித்

து அந்தப்பிள்ளைக்கு நெருக்கத்தையுண்டாக்குமென்றாள். அவளென் சொல்லியும் பிரகஸ்பதி தன் ஆசையை அடக்கமுடியாமல் அவளைச் சேர்த்துணிந்தார். அப்பொழுது கெர்ப்பத்திலிருந்த அந்தப்பிள்ளை அவருக்குக் கேட்கும்படி என்னிடத்தை நெருக்கமாக்காதேயென்று சொல்லிற்று. பிரகஸ்பதி அதையுங் கேட்காமல் வித்துவைவிறக்கினார். அந்தப்பிள்ளை தன் காலால் கெர்ப்பப்பையின் வாயைமூடி அந்த வித்துவைச் சிதறப்பண்ணிற்று. அதனால் பிரகஸ்பதி கோபமாகி நீ என் ஆசையைக் கெடுத்தபடியால் நான் பகவானிடத்தில் நீ அந்தகனாய்ப் பிறக்கும்படி வரங்கேட்கிறேன் என்றார். அப்படியே அந்தப்பிள்ளை கபோதியாய்ப் பிறந்தது. (ஆ! ஆ! அயலான் மனைவியை ஆவலாய்க்கூடும் இப்பேர்ப்பட்ட காமிகள் விபசாரஞ்செய்கிற வேளையில் பகவானைவேண்டி வரங்கேட்டால் அந்த வேண்டுதல் வீணாகுமா?) பின்பு அந்தப்பிள்ளை வேதமோதிய பெரிய சாஸ்திரியானான். ஒரு அழகிய பெண் அவனுக்கு மனைவியாக வாய்த்தாள். அவளால் அவனுக்கு கௌதமர் என்னும் ஒரு புத்திரனும் இன்னும் சில புத்திரர்களும் பிறந்தார்கள். ஆனால் அவள் தன் கணவனை வெறுத்திருந்தாள், ஒருநாள் அவன் மனைவியைப்பார்த்து, நீ யேன் விசனமாயிருக்கிறா யென்றான். அவள் தன் துர்ப்பாக்கியத்தை முறையிட்டாள். அதற்கு அவன் நீ என்னை ராஜாக்களிடம் அழைத்துக்கொண்டு போய்விடு, நான் அவர்களிடம் உனக்கு ஏதாவது வாங்கித் தருகிறேனென்றான். அதற்கு அவள் கோபமாகி, நான்கேட்டு வாங்கும்பொருளை விரும்பவில்லை. இனிமேல் நான் உமது வீட்டின் காரியங்களைப் பார்க்கமாட்டேன். நீர் என்ன செய்தாலும் செய்துகொள்ளு மென்றாள். அதற்கு அவன் நான் இன்றையிலிருந்து எந்தப் பெண்பிள்ளையும் ஒருபுருஷனைத் தவிர மறுபுருஷனை விவாகஞ் செய்துகொள்ளக் கூடாதென்றும், அப்படி செய்துகொண்டால் பூலோகத்தில் மானபங்கமும் நரகலோகத்தில் மாறாதவேதனையும் அனுபவிப்பார்களென்றும் ஒரு ஏற்பாடு செய்துவிடுகிறேனென்றான். அதைக்கேட்டு அவள் கோபமாகி, தன் மக்களைப்பார்த்து இவரைக் கட்டித் தூக்கிக் கொண்டுபோய் ஆற்றில் போட்டு விடுங்களென்றாள். அப்படியே அவர்கள் தங்கள் தந்தையை ஒரு பலகையில் கட்டித் தூக்கிக்கொண்டுபோய்க் கங்கையில் எறிந்து விட்டார்கள். அவன் அந்த ஆற்றில்மிதந்து ஒரிராஜன் ஸ்நானம் பண்ணிக்கொண்டிருந்த விடத்திற் போய்ச் சேர்ந்தான். இராஜன் அவன் அந்தகனாயிருக்கக்கண்டு, அவனால் தன் மனைவிகள் புத்திரபாக்கியத்தை யடைவார்களென்றெண்ணி, அந்த அந்தகனைத் தன்வீட்டுக்கழைத்துக்கொண்டுபோய், தன் மனைவிகளில் ஒருத்தியை அவனிடம்

போகும்படி உத்திரவு செய்தான். அவள் அந்தகனிடம் போகப் பிரியமில்லாதவளாய்த் தன் தோழியைத் தனக்குப் பதிலாக அனுப்பினாள். அந்தத்தோழி அந்தக் கபோதியினால் பதினொரு பிள்ளைகளைப் பெற்றாள். அந்தக் குருடன் அவளுக்கு வேதமோதிக் கொடுத்துத் தேற்றினான். பின்பு இராஜன் தன்னுடைய மற்றொரு மனைவியை அந்தக் கபோதியினிடமனுப்பினான். அவன் அவளு சரீரத்தின் பேரில் கையைத் தடவி உனக்குப் பலசாலியான ஒரு புத்திரன் பிறப்பானென்று ஆசீர்வதித்தான், அவள் அப்போதே கெர்ப்பமாகி ஒரு புத்திரனைப் பெற்றாள். (ஏன் பெற மாட்டாள நல்லோர்களாகிய பெரியோர்களின் வாக்கு வீணாய்ப் போகிறதுண்டா?) இப்படிப்பிராமணரால் நல்ல க்ஷத்திரியர்கள் உண்டாகிக் கொண்டிருந்தார்களென்று பீஷ்மர் தமது மாற்றாந்தாயாகிய மச்சகந்திக்கு சொன்னார் என்பதாம்.

இன்னும் ஷை ஆதிபருவத்தில் எழுதப்பட்டிருக்கிற தென்னவென்றால், விஸ்வாமித்திரன் அதிகமாய்த் தவஞ்செய்வதைத் தேவேந்திரன் பார்த்து இவன் அதிக தவத்தினால் என் அதிகாரத்தை அதாவது சொர்க்கத்தின் அதிகாரத்தைப் பெற்றுக்கொள்வானென்கையால் இவன் தவத்தை அழிக்க வேண்டுமென்று கருதி, சொர்க்க ரம்பையர்களில் ஒருத்தியை விஸ்வாமித்திரனிடமனுப்பினான். அவள் தன் பட்டினாலும் நடன சங்கீதத்தினாலும் விஸ்வாமித்திரனைத் தன்னுடன் கூடச்செய்து அவனைத் தவத்திலிருந்து ஒதுக்கிவைத்தாள்.

சிநேகிதர்களே, ஒருவனை வணக்கத்திலிருந்து நீக்கிவைப்பது ஷைத்தானுடைய வேலையல்லவோ.

இன்னும் ஷை ஆதிபருவத்தில் எழுதப்பட்டிருக்கிறதென்னவென்றால் ஒருநாள் தேவேந்திரனும் சந்திரனும் கௌதமரிஷியின் மனைவியாகிய அகலிகைமீது மோகங்கொண்டு இருவரில் ஒருவன் சேவலாய் நடுராத்திரியில் கூவினான். கௌதமரிஷி சேவல் சத்தங்கேட்டுப் பொழுது விடிந்துவிட்டதென்றெண்ணிச் சீக்கிரமாயெழுந்து ஸ்நானம் பண்ணுவதற்காகக் கங்கைக்குப் போனார். கங்கை அவரைப் பார்த்து இன்னம் நேரம் அதிகமாயிருக்கின்றது. இது ஸ்நானம் பண்ணுகிறவேளையல்ல வென்றது. அது கேட்டுக் கௌதமரிஷி திரும்பி வீட்டுக்குவர, சந்திரன் வாசற்படியில் காவல் காத்துக்கொண்டிருக்கிறதையும் தேவேந்திரன் தமது மனைவியைக்கூடிக்கொண்டிருக்கிறதையும் கண்டு, மிகுந்த கோபமாய்த் தமது கையிலிருந்த மான்தோலால் சந்திரனை ஓர் அடி அடித்து இந்த அடியின் காயம் எப்போதும் உன் சரீரத்தி லிருப்பதாக என்று சாபங் கொடுத்தார். அப்போதே

ந்திரனுக்குக் கண் விழுந்துவிட்டது. (இப்பொழுது சந்திரனில் தோன்றுகிற கறுப்பு அந்த அடையாளந்தானாம்.) இந்திரன் பயந்து ஓட்டம் பிடித்தான். கௌதமரிஷி இந்திரனுக்கு நீ ஒரு யோனிக்காக இவ்வளவு பிரயாசை யெடுத்துக்கொண்டதின் நிமித்தம் உன் தேகத்தில் ஆயிரம் யோனிகள் உண்டாகக் கடவதென்று சாபங் கொடுத்தார். அப்பொழுதே இந்திரனுடைய தேகத்தில் ஆயிரம் யோனிகள் உண்டாய்விட்டன. இதனால் இந்திரன் வெட்க மடைந்து ஓர் தடாகத்தி லிறங்கி, தாமரையிலையினுள் ஒளிந்துகொண் டிருந்தான். சரித்திரத்தைச் சுருக்குகிறேன். பின்பு வெகுகாலத்திற்குப் பிறகு விஷ்ணுவின் அநுக்கிரகத்தினால் இந்திரனுடைய தேகத்தி லிருந்த அந்த யோனிகள் கண்ணின் சொரூபமாய் மாறிவிட்டன. பின்பு அவ்விடத்திலிருந்து புறப்பட்டுச் சொர்க்கம் போனான் என்பதாம்.

இவ்விடத்தில் கொஞ்சம் யோசிக்கவேண்டியது. சந்திரன் ஹிந்துக்கள் வணங்குகிற தேவர்களில் ஒன்று. இந்திரன் அவர்கள் சொல்லுகிறபடி சொர்க்கத்தின் இராஜா. இந்த இருவருடைய தேகத்தில் அவர்கள் சொல்லுகிறபடி நாளதுவரையில் விபசாரத்தின் அடையாளமிருந்துகொண் டிருக்கின்றது. அதாவது சந்திரனில் கறுப்பும் இந்திரனில் ஆயிரங் கண்களுமே. இன்னும் இருவருங் கூடி ஒரு பெண்ணை விபசாரஞ் செய்யப்போனார்கள். ஆ! இப்பேர்ப்பட்ட வெட்கங்கெட்டவர்களு முண்டா? விபசாரத்தின் கொடுமையால் தேகத்தில் ஆயிரம் யோனியின் அடையாள முள்ள ஒருவன் எந்த சொர்க்கத்துக்கு இராஜாவா யிருக்கிறானோ அந்தச் சொர்க்கத்தில் வசிப்பவர்களின் சுகம் இன்பமில்லாத சுகமே. இன்னும் சிவான் என்னும் பிராமணன் சொல்லுகிறதாவது: யமதர்ம ராஜனால் பாண்டு ராஜனுடைய மனைவியாகிய குந்தி தர்ம புத்திரனைப் பெற்றாள் என்பதே. இந்த யமதர்ம ராஜன் ஹிந்துக்கள் சொல்லுகிறபடி சர்வலோகத்துக்கும் நியாயாதிபதியாம். இறந்தபின் ஒவ்வொருவருடைய செய்கைகளைக் குறித்துக் கேள்வி கணக்குக்கேட்டு அவரவர்களுக்குத்தக்க தீர்ப்புச்செய்கிறவனும்.

கொஞ்சம் யோசிக்க வேண்டும். சர்வலோகத்துக்கும் நியாயாதிபதியா யிருக்கிறவன் பிறர் மனைவியை விபசாரம் செய்தானென்று எல்லாருக்கும் பரிஷ்காரமாய்த்தெரிந்திருக்க, அவர்கள் விபசாரத்தைக் குற்றமாக எண்ணுவார்களா? அந்த நியாயாதிபதி விபசாரம் செய்தவர்களை எப்படித் தண்டிப்பார்? கொஞ்சம் யோசியுங்கள். சிநேகிதர்களே! ஹிந்துக்கள் சொல்லுகிறபடி சொர்க்கத்துக் கதிகாரி இந்திரன். இவனே கௌதம ரிஷியின் மனைவியைக் கற்பழித்தவன். இன்னும் நரகத்துக் கதிகாரி யமதர்மராஜன். இவன் பாண்டு ராஜனுடைய ம

னைவி குந்தியை விபசாரம் செய்தவன். எந்த மார்க்கத்தில் சொர்க்கலோக நரகலோகத்தினுடைய யோக்கியதை இப்படிக் கெட்டுக்கிடக்கிறதோ, அந்த மார்க்கத்தில் நம்பிக்கை ஆதரவு வைக்கிறது மதிமோசம்.

3—வது பிரிவு வேதங்களைக் குறித்துப் பேசுவது.

முஸ்லிம்களாகிய நாமெல்லாரும் கீழ் எழுதும் சங்கதிகளை மெய்யென்று விசுவாசிக்கிறோம். ஜனங்கள் நேர்வழி பெறுவதற்காக ஆண்டவனால் சில நபிமார்கள்பேரில் வேதங்கள் இறங்கின. அவைகளெல்லாம் ஆண்டவனுடைய திருவசனங்களே. அவைகளில் நான்கு வேதங்கள் ஊர்ஜிதமா யிருக்கின்றன. தௌராத்து வேதம் ஹஜரத்து மூசாநபி அலைஹிஸ்ஸலாம் பேரிலும், ஸபூர் வேதம் ஹஜரத்து தாவூது நபி அலைஹிஸ்ஸலாம் பேரிலும், இன்ஜீல் வேதம் ஹஜரத்து ஈஸா நபி அலைஹிஸ்ஸலாம் பேரிலும், குர்ஆன்ஷரீப் என்னும் புர்கான் வேதம் ஹஜரத்து முகம்மது முஸ்தபா ஸல்லல்லாகு அலைஹிவஸல்லம் அவர்கள் பேரிலும் இறங்கினது. ஆனால் குர்ஆன்ஷரீப் இறங்கினது முதல் முன்னுள்ள வேதங்களின்படி நடக்கவேண்டுமென்று தேவையில்லை. இப்பொழுது எல்லாரும் குர்ஆன்ஷரீபின்படி நடந்துகொள்ள ஆண்டவனுடைய கட்டளையாகிவிட்டது.

ஹிந்து மார்க்கத்தில் அவர்கள் சொல்லுகிறபடி தெய்வ வாக்கான வேதங்கள் நான்குண்டு. இன்னும் மகாபாரதத்தில் வேதத்தை நான்கு பாகங்களாக வகுத்தவர் வியாசர் என்று எழுதப்பட் டிருக்கின்றது. இன்னும் சிலர் நான்கு வேதங்களும் பிரம்மாவினுடைய நான்கு வாய்களால் வெளிப்பட்டன வென்கிறார்கள். பிரம்மாவுக்கு நான்கு முகங்களுண்டான காரணம் அடுத்து வரும் பிரிவில் சொல்லப்படும். இப்பொழுது குர்ஆன்ஷரீபிலிருக்கிற அளவற்ற பிரயோசனங்களிற் சிலவற்றைச் சுருக்கமா யெழுதுகிறேன்.

1-வது:- ஆண்டவனுடைய வேதத்தை ஜனங்களுக்காக எவர் கொண்டு வந்தாரோ அவர் நற்குணங்களால் புகழப்பட்டவராயும் நற்செய்கைகளைச் செய்பவராயுமிருக்க வேண்டும். எங்களுக்குக் குர்ஆன் ஷரீபைக் கொண்டு வந்த ஹஜரத்து முகம்மது ஸல்லல்லாகு அலைஹிவஸல்லமவர்கள் இப்படியே யிருந்தார்கள். அவர்களுடைய நற்குணங்களையும் அற்புதங்களையும் அடுத்த பிரிவில் பார்த்தால் தெரியும். அப்படிக்கில்லாமல் அந்த வேதங்கொண்டு வந்தவர் துர்ச்செய்கையும் துர்க்குணமும் துராசையு முள்ளவராயிருக்கக்கூடாது. காரணமாக,

ஹிந்துக்கள் பிரம்மாவைத் தெய்வ வாக்காகிய வேதஞ் சொன்னவரென்கிறார்கள். அவர் துற்செய்கையும் துற்குணமு முள்ளவரா யிருந்தாரென்பது அவர்கள் மார்க்கத்திலேயே ஸ்தாபிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. அதுவும் அடுத்த பிரிவைப் பார்த்தால் தெரியவரும்.

2-வது:—வேதத்திலே ஸ்தாபிக்கப்பட்ட சரித்திரங்களிலும், மார்க்கத்தின் மூலாதாரமான பிரதானசங்கதிகளிலும் பேதமில்லாமலிருக்க வேண்டியது அவசியம். இல்லாவிட்டால் ஆண்டவனுடைய வேதத்தைப் பொய்யாக்கும்படி நேரிடும். குர்ஆன் ஷரீபினுடைய யாதொரு சரித்திரத்திலும் மார்க்கத்தின் மூலாதாரங்களிலும், ஒன்றுக்கொன்று பேதமில்லாம லிருக்கின்றது. அப்படிக் கில்லாமல் அதன் சரித்திரங்களிலும் மூலாதாரங்களிலும் பேதம் வரக்கூடாது. உதாரணமாக, ஹிந்துக்கள் சொல்லுகிறபடி ஆறு சாஸ்திரங்களும் வேதத்திலிருந்து எடுக்கப்பட்டன. அவைகளின் சரித்திரங்களிலும் மார்க்கத்தின் மூலாதாரமான சங்கதிகளிலும் பெரிய பேத மிருக்கின்றது. அதன் விபரம் இந்த அத்தியாயத்தின் 5-வது 7-வது பிரிவுகளைப் பார்த்தால் தெரியவரும். இதற்குமுன் 1-வதுபிரிவிலும் கொஞ்சம் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது.

3-வது:—ஆண்டவனுடைய வேதம் பொதுவாய் உலகமெங்கும் பரவவேண்டியது ஞாயம். அப்படியே குர்ஆன் ஷரீப் உலகத்தில் அதிகமாய்ப் பரவியிருக்கின்றது. முஸ்லிம்கள் வசிக்கும் சிற்றூர்களிலும் குர்ஆன்ஷரீப் இல்லாத ஊரில்லை. ஹிந்துக்களுடைய வேதமோ அதிகப் பிரயாசை யெடுத்துத் தேடிப்பார்த்தால் ஒரு பெரிய ஜில்லாவில் எங்கேயாவது ஒன்றிரண்டு அகப்படுவதும் அரிது. பெரும்பான்மையுமில்லாமலே யிருக்கும். ஒருவேளை பனாரசில் இருந்தால் இருக்கலாம். வேறெங்கும் இருக்கிறதாகப் புலப்படவில்லை.

4-வது:—ஆண்டவன் தன் வேதக்கட்டளையை எதுவரையில் உலகத்தில்நடத்திவைக்க நாடினானோ, அதுவரையில் அவன்காவலால் அதன்வாசகத்திலாவது அர்த்தத்திலாவது மாறுபாடுகள் வராமல்காக்கப்படவேண்டும். அப்படியே குர்ஆன் ஷரீபானது ஹஜரத்து முகம்மது ஸல்லல்லாகு அலைகிவஸல்லமுடைய காலத்திலிருந்து நாளது வரையில் காக்கப்பட்டிருக்கின்றது. இன்னும் குர்ஆன் ஷரீப் முழுமையும் மனப்பாடஞ் செய்திருக்கிற ஹாபிஸுகள் அனந்தமாயிரம் பேர் உலகத்திலிருக்கிறார்கள். குர்ஆன் ஷரீப் காக்கப்படுவதற்கு இது ஒரு ஏதுவாயிருக்கின்றது. இன்னமோர் சங்கதி; குர்ஆன் ஷரீப் உண்மையான வேத மென்பதற்கும், முகம்மது ஸல்லல்லாகு அலைகிவ

ஸல்லம் மெய்யான நபி யென்பதற்கும் பரிஷ்காரமான ஒரு திருஷ்டாந்த மிருக்கின்றது. அதாவது ஆண்டவன் குர்ஆன் ஷரீபில் [illegible] "நாம் இந்த குர்ஆனைக் காக்கிறவரா யிருக்கின்றோம்" என்று திருவுளமா யிருக்கிறான். அப்படியே உதயகிரியிலிருந்து அஸ்தகிரிவரையில் எத்தனை குர்ஆன்ஷரீபுகள் பரவியிருக்கின்றனவோ அவைகளடங்கலிலும், ஹஜரத்து முகம்மது ஸல்லல்லாகு அலைகிவஸல்ல மிடத்திலிருந்து அவர்களைப் பின்பற்றினவர்களுக்கும், உடன்வாசிகளுமாகிய அஸ்ஹாபுகளுக்கும் கிடைத்த குர்ஆனில் என்னவாசகமிருக்கின்றதோ அதே வாசக மிருக்கின்றது. ஒன்றிலாவது ஸேர் ஸபர் என்னும் கீழ்விலங்கு மேல்விலங்கிலும் (வாசகக்குறியிலும்) கூட வித்தியாசமில்லை. தவறி எவ்விதத்திலாவது யாதொரு பிழையுண்டாய்விட்டால் உடனே குர்ஆன்ஷரீபை மனப்பாடஞ் செய்திருக்கிற ஹாபிஸுகளும் ஆலிம்களும் அந்தப்பிழையை நீக்கிவிடுகிறார்கள். இவ்விதமாய் ஆண்டவன்சொன்ன முன்னறிவிக்கை நிறைவேறிக் குர்ஆன் ஷரீப் காக்கப்பட்டு வருகின்றது. இனி கியாம நாள்வரையில் இப்படியே காக்கப்பட்டுவரும். அப்படிக்கில்லாமல், ஹிந்துக்களுடைய வேதத்தைப்போல் அது யாருடைய வாக்கியம், யார் மூலமாய்க் கிடைத்தது என்று தெரியாதபடி சந்தேகமுள்ளதா யிருக்கக்கூடாது. அந்த வேதத்தை மனப்பாடஞ்செய்தவர் உலகத்தில் ஒருவருமேயில்லை.

ஹிந்துக்கள் இவ்விடத்தில் வேதம் ஆண்டவனுடைய பூர்வீகவாக்கியமென்னும் பிரம்மாவினால் எங்களுக்குக் கிடைத்தது என்றும் சொல்வார்களானால் அதற்கு மறுமொழியாவது:—நீங்கள் சரித்திரம் எழுதுவதில் அதிகத் திறமையில்லாதவர்கள். சரித்திரங்களின் உண்மையை நிச்சயிக்கும் ஏற்பாடு உங்களில் இல்லவேயில்லை. எங்கள் சரித்திரங்களின் உண்மையை வருஷிப்பதற்கு இதற்கே சொந்தமாக ஒரு சாஸ்திரம் ஏற்பட்டிருக்கின்றது. அதன் விபரம் நாலாவது பிரிவில் வரும். இப்படி உங்கள் சரித்திரங்களின் உண்மையை நிதானிக்கக் கூடாததினிமித்தம் பிரம்மா என்று ஒருவர் இருந்தாரோ, இல்லையோ என்றும், உங்கள் பெரியோர்களின் கட்டுக் கதையோ என்னமோ வென்றும் சந்தேகிக்க இடமாகின்றது. இன்னும் அந்த வேதத்தைக் குறித்து உங்கள் சாஸ்திரங்களில் நீங்கள் சொல்லுகிற இந்தச் சொல்லுக்கு விரோதமாய்ச் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. எப்படியென்றால், பிரம்மாவானவர் வேதங்களை நெருப்பு, காற்று, சூரியன் இவைகளினால் தெரிந்துகொண்டாரென்று மனு சாஸ்திரத்தில் எழுதப்பட்டிருக்கின்றது. இந்தச் சொல்லின்படி வேதம் ஆண்டவனுடைய பூர்வீக வாக்கியமென்கிறதெப்படி? கொஞ்சம் கவனியுங்கள்.

5-வது:—குர்ஆன்ஷரீபானது சொல்லடுக்கின் அழகும் இலக்கண விலக்கணங்களுக்கிசைதலுமாயிருப்பதுடன் பொய்யைவிட் டொழிந்திருக்கின்றது. பலவிதமான வாசகங்கள் அதிலுண்டாயிருக்கின்றன. மார்க்க சம்பந்தமான சகல கல்விகளும் குர்ஆன்ஷரீபிலிருந்துதான் வெளிப்பட்டன. இன்னம் உலகத்தில் எத்தனை கல்விகளிருக்கின்றனவோ, அவைகளெல்லாவற்றின் மூலாதாரங்கள் குர்ஆன்ஷரீபில் காணப்படுகின்றன. ஆனால் அவைகளை அறிய நிதானமான புத்தியும் நேரான விளக்கமும் வேண்டும்,

6—வது:—அந்த வேதத்தில் ஆண்டவனுடைய புகழும் அவனை ஒன்றுபடுத்தும் விபரமும் சொல்லியிருக்க வேண்டியது அவசியம். அப்படியே குர்ஆன்ஷரீபில் ஆண்டவனை ஒன்றுபடுத்துகிறதினுண்டாயிருக்கிற நன்மைகளும் இணைவைக்கிறதினுண்டாயிருக்கிற கெடுதிகளும் வெகுதெளிவாய் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. அப்படிக்கில்லாமல் அந்த வேதத்தில் ஆண்டவன் வெறுமையானவனென்று சொல்லியிருக்கவும், அந்நியர்களுடைய புகழே அதில் அதிகமாயிருக்கவுங்கூடாது. உதாரணமாக ஹிந்துக்களுடைய வேதத்தில் ஆண்டவனை ஒன்றுபடுத்தும் சங்கதி மிகவும் குறைவாகவே யிருக்கின்றது. மேலும் வேதத்திலிருந்து எடுக்கப்பட்ட சில சாஸ்திரங்களால் ஆண்டவன் ஒன்[illegible]க்காதவனென்றும் வெறுமையா யிருக்கிறவனென்றும் ஸ்தாபிக்கப்படுகின்றன. (இந்த அத்தியாயத்தின் 7-வது பிரிவைப் பாருங்கள்.) இன்னும் அதில் ஆண்டவன்புகழ் கொஞ்சமாகவும் மற்றவர்களின் புகழே அதிகமாகவுமிருக்கின்றது. இன்னும் அவர்களிடத்தில் காயத்திரி மந்திரமானது எல்லா வேதங்களின்சாரமும் எல்லா மந்திரங்களிற் சிறந்ததுமா யிருக்கின்றது. ஆகையினால்தான் அதை மூலமந்திரமென்று சொல்லுகிறார்கள். அதில்கூட ஆண்டவனுடைய புகழைக்காணோம். சூரியனுடைய புகழே அதில் இருக்கின்றது. அந்தமந்திரத்தின் வாசகம் சீர்கெட்டதாகவும், ஆண்டவனை ஒன்றுபடுத்துவதற்கு விரோதமாகவுமிருக்கின்றது. அந்த காயத்திரி மந்திரத்தின் லக்ஷணமும் அதன் அர்த்தமும் 2-வது அத்தியாயத்தின் 2-வது பிரிவில்விவரித்துச் சொல்லப்படும்.

4—வது பிரிவு: நபிமார்களைக் குறித்துப் பேசுவது.

நபிமார்கள் ஆண்டவனை வணங்க வழிகாட்டுகிறவர்கள். அவர்கள் மூலமாய் ஒவ்வொருவனும் தன் ரட்சிப்பை யடைகிறான். அவர்களைப் பின்பற்றாமல் ஒருவருக்கும் ரட்சிப்புண்டாகாது. அறியவேண்டிய தென்னவென்றால், ஆண்டவன் பூமியின்மீதிருக்கிற சகலவஸ்துக்க

ளையும் மனிதனுடைய பிரயோசனத்துக்காகவே படைத்திருக்கிறான். மனிதனை தன் ரட்சிப்பைத் தேடிக்கொள்ளும்படி உண்டாக்கினான். அவன் ரக்ஷிப்பாவதென்னவென்றால், அறியாத[illegible]த்திலிருக்கிறதும், மாறாத துக்கத்திலிருந்து நீங்குகிறதுந்தான். இது எப்போதுகிடைக்குமென்றால், தன்னைப் படைத்தவனை அறிந்து அவனுக்குப்பிரியமான வேலைகளையும் பிரியமில்லாத வேலைகளையும் உணர்ந்து, அவனுடைய உத்திரவுக்கே கீழ்ப்படிந்து அவனுக்குப்பிரியமான வேலைகளையே செய்து, பிரியமில்லாத வேலைகளைத் தவிர்த்து வந்தால்தான் கிடைக்கும். ஆகையால் ஒவ்வொருவர் பேரிலும் கடமையென்னவென்றால், எந்த மனிதர்மூலமாக ஆண்டவனுக்குப் பிரியமான வேலைகளையும் பிரியமில்லா வேலைகளையும் தெரிந்துகொள்ளக் கூடுமோ, அப்பேர்ப்பட்ட ஒருவரைத்தேடி, அவரைத் தனக்குப் பீராகவும் குருவாகவும் வழிகாட்டியாகவும் நியமித்துக்கொள்ள வேண்டும். அப்படிப்பட்டவர் அகப்படாவிட்டால், இதற்கு முன் சென்றுபோனவர்களில் அப்படிப்பட்டவர் யாராவது இருந்தால் அவருடைய வாக்கியங்களை, நம்பிக்கையுள்ள கிதாபுகளினாலும் நம்பிக்கையுள்ள மனிதர்களின் வாய்மொழியினாலும் தீர அறிந்து, அதின்படி நடந்து வரவேண்டும். அப்படிப்பட்டவரைத் தேடுவதிலும் அறிவதிலும் அதிக யோசனைசெய்ய வேண்டும். ஏனென்றால்;

اي بسا ابليس آدم روي هست پس بهر دستي نشايد داد دست

“அநேக பசாசுகள் மனிதருபத்திலிருப்பதால் ஒவ்வொருவனிடத்திலும் கையைக் கொடுக்கலாகாது, அதாவது எல்லோருக்கும் சிஷ்யனாயிருக்கக்கூடாது” யென்று பெரியோர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆகையால் எங்கள் மார்க்கப்படி அப்பேர்ப்பட்டவர்களை அறிவது எப்படியென்றால் ஆண்டவன், தன் அடிமைகளின் பிரயோசனத்துக்காகத் தனக்குப் பிரியமான வேலைகளையும் பிரியமில்லாத வேலைகளையும் காண்பிக்கிறதற்கு அந்தமனிதர்களில் நின்றுமே தனக்கு அதிகப் பிரீதியும் தன்னிடத்தில் அதிக பதவியும் பெற்றிருக்கிற பெரியோர்களின் வாய்மொழியாய்த் தன் [illegible]த்தை அடியார்களுக்கு அனுப்புகிறான். இதின் நிமித்தமே அவர்களுக்குப் பைகாம்பர் என்றும், நபியென்றும், ரசூல் என்றும் பேரிருக்கிறது. இந்தச் சொற்களுக்குத் தீர்க்கதரிசி யென்றும், திருத்தூதனென்றும் அர்த்தமாகும். அவர்கள் எவ்வளவு நல்லவர்களும் நற்குணமுடையவர்களுமா யிருந்தார்களென்றால், அவர்கள் ஜீவித்திருந்த வரையில் ஒருபோதாவது அவர்களால் யாதொரு குற்றங்குறைகளுண்டாகவில்

லை. துராசையைவிட்டு அதிக சுத்தமாயிருந்தார்கள். ஒருபோதும் பொய் சொன்னதில்லை. ஒருவரை வஞ்சிக்கவுமில்லை. ஒருவருக்கு அக்கிரமம் பண்ணினதுமில்லை. நபிமார்கள் குற்றஞ் செய்கிறவர்களாயிருந்தால் மற்றவர்களைக் குற்றஞ்செய்ய வேண்டாமென்று எப்படித் தடுப்பார்கள்? ஜனங்கள் அவர்களுடைய வார்த்தையை எப்படி நம்புவார்கள்? குற்றமும் மோசமும் செய்கிறவர்களுடைய வார்த்தை ஒருபோதும் நம்பப்படுகிறதில்லை. பின்பு ஆண்டவனுடைய றசூலாகிய அவர்கள் ஜனங்களுக்குப் போதிக்கிறதென்னவென்றால், ஆண்டவன் உங்களுக்கு ரக்ஷிப்பின் வழியைக் காட்டும்படி எங்களை அனுப்பியிருக்கிறான். ஆகையால் நீங்கள் எங்களைப் பின்பற்றி நடவுங்கள். இல்லாவிட்டால் எப்பொழுதும் நரகவேதனையை அனுபவிப்பீர்கள் என்பதாம். பின்பு ஜனங்கள் அவர்கள் நபி என்பதை ரூபிக்கும்படி யாதொரு அடையாளங் கேட்டால் அப்போது ஆண்டவன் அவர்களை உண்மையாக்குவதற்காக அவர்களால் சில அற்புதங்களை வெளிப்படுத்துகிறான். உதாரணமாக:—கட்டை, கல் இவைகளைப் பேசச்செய்கிறது; இரண்டு மூன்றுபடி தானியத்தால் அனேகமாயிரம் பேர்களுடைய பசியைத்தீர்த்து வைக்கிறது, சில அந்தரங்கமான சங்கதிகளைச் சொல்லுகிறது; விரல்களிலிருந்து தண்ணீர் பெருகியோடச் செய்கிறது; இன்னும் இப்படிப்பட்ட அனேக காரியங்களைச் செய்கிறதுமாம். இப்படிப்பட்ட அற்புதங்கள் நபிமார்களால் வெளியானால் அதை முஅஜிஸாவென்று சொல்லப்படும். நபிமார்கள் உலகத்தில் அனேகம்பேர் உண்டானார்கள். அவர்கள் இத்தனைபேர் என்பதை ஆண்டவன் நன்றாயறிந்திருக்கிறான். அவர்களெல்லாரிலும் முதல் முதல் உண்டானவர் ஹஜரத்து ஆதம் அலைகிஸ்ஸலாம். மானிடரெல்லாம் அவருடைய சந்ததிதான். எல்லாரிலும் கடைசியானவர் ஹஜரத்து முகம்மதுஸல்லல்லாகு அலைகிவஸல்லமாயிருக்கும், ஆனால் அவர்களின் ரூகு (ஆன்மா) படைப்புகளுக்கெல்லாம் முதல் முதல் உண்டாயிற்று. அவர்கள் மக்கமாநகரத்தில் பிறந்தார்கள். அவர்களுக்கு நாற்பது வயதானபொழுது ஆண்டவன் ஜிப்ராயீலென்னும் தேவதூதரை அவர்களிடம் அனுப்பித் தீர்க்கதரிசன முரைத்தான். அந்நாள்முதல் அவர்களுக்கு நபிபட்டமாயிற்று. பின்பு குர்ஆன் ஷரீப் என்னும் வேதமிறங்கத் தலைப்பட்டது. அவர்கள் மக்கத்தில் பதின்மூன்று வருஷமிருந்தார்கள். அவ்விடத்தில் அவர்களுக்கு மிஃறாஜாயிற்று. அதாவது ஜிப்ராயீல் என்னும் தேவதூதர் புறாக்கு என்னும் ஓர் வாகனத்தைக் கொண்டுவந்தார். ஹஜரத்து நபியவர்கள் அதின்மேலேறி மஸ்ஜிது அக்ஸாவென்னும் பைத்துல்முகத்தஸுக்குப் போனார்கள். பின்பு அவ்விடத்திலிருந்து

ஏழுவானங்களையுங் கடந்து அர்ஷு குர்ஸி முதலிய எல்லாவற்றையும் கண்டார்கள். சுவர்க்கம் நரகம் இவைகளையும் சுற்றிப்பார்த்தார்கள். அந்த இரவில் ஆண்டவனருளால் அனேக பாக்கியங்களைப் பெற்றுக் கொண்டார்கள். பின்பு ஹஜரத்து நபியவர்களுக்கு ஐம்பத்துமூன்று வயதானபொழுது ஆண்டவனுடைய உத்திரவினால் மதினா பட்டணம் போனார்கள். அவ்விடத்தில் பத்துவருஷமிருந்து அவ்விடத்திலேயே வபாத்தானார்கள். அவர்கள் அடக்கமான கப்ருஷரீபு அவ்விடத்திலிருக்கின்றது. ஹஜரத்து நபியவர்களின் நான்கு தலைமுறைகளாவன:—ஹஜரத்து நபிமுகம்மது ஸல்லல்லாகு அலைகிவசல்லமாகிறவர்கள் அப்துல்லா உடைய குமாரர். அப்துல்லாவாகிறவர் அப்துல் முத்தலிபுடைய குமாரர். அப்துல் முத்தலிபாகிறவர் ஹாஷிமுடைய குமாரர். ஹாஷிமாகிறவர் அப்துல்முனாபுடைய குமாரர் என்பதே. அவர்கள் உலகத்தில் அறுபத்துமூன்று வருஷம் ஜீவித்திருந்தார்கள். ஆண்டவன் நபிபட்டத்தை அவர்களோடு முடிவாக்கினான். இனி கியாமத்து நாள்வரையில் அவர்கள் மார்க்கந்தான் ஆண்டவனுடைய சமூகத்தில் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டதாயிருக்கும். முன்னுள்ள மார்க்கங்களெல்லாம் மாற்றப்பட்டுப் போயின. இப்போது வானத்திலிருக்கிற ஈசாநபி அலைகிஸ்ஸலாம் ஒருதரம் பூமியில் வருவார்கள். முகம்மது ஸல்லல்லாகு அலைகிவஸல்லமுடைய மார்க்கத்தையே பின்பற்றியிருப்பார்கள். ஹஜரத்து முகம்மது ஸல்லல்லாகு அலைகிவசல்லமவர்களால் வெளிப்பட்ட அற்புதங்கள் அனந்தமுண்டு. அவைகளில் சில அற்புதங்களை இவ்விடத்தில் எழுதுகிறேன்.

சந்திரன் பிளக்கப்பட்டது.

இஸ்திஆப் என்னும் கிதாபில் எழுதப்பட்டிருக்கிறதென்னவென்றால், மக்கத்துக் காபிர்களின் தலைவர்களான ஹிஷாமின் குமாரன் அபூஜஹல், வாயிலின் குமாரன் ஆஸ், முத்தலிபின் குமாரன் அஸ்வது முதலானவர்கள் ஓரிரவு கூட்டங்கூடி ஹஜரத்து நபிமுகம்மது ஸல்லல்லாகு அலைகிவசல்லமிடத்தில் வந்து நீர் உண்மையான நபியாயிருந்தால் சந்திரனை இருபிளப்பாகும்படி செய்து எங்களுக்குக் காண்பியுமென்றார்கள். அப்பொழுது ஹஜரத்து நபியவர்கள் ஆண்டவனை வேண்டித் துவாகேட்டார்கள். உடனே சந்திரன் இரண்டு துண்டாய்ப் பிளந்து பின்பு சேர்ந்துவிட்டதென்று இப்னு அப்பாஸ் றழியல்லாகு அன்குவாவும் முஹத்திஸ் அபூநயீம் றஹ்மதுல்லாகி அலைகி அவர்கள் கிறாமதாரின் தப்ஸீரில் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

நபியவர்களின் முன்னால் சந்திரன் இரண்டுதுண்டானதைக்கண்ட பக்கத்திலிருந்த காபிர்கள் இவர் சூனியஞ் செய்திருந்தால் மது பேரி

ல் மாத்திரந்தான் செய்திருப்பார். உலக முழுவதின்பேரில் செய்ய மாட்டார்; ஆகையால் வெளியிலிருந்து வருகிற வழிப்போக்கர்களைக் கேட்கவேண்டு மென்றார்கள். அப்படியே வழிப்போக்கர் வந்த பொழுது இந்த அற்புதத்தைக் கண்டதாகச் சாட்சி கொடுத்தார்களென்று அப்துல்லாஹிப்னு மஸ்ஊது றலியல்லாகு அன்குவினால் இமாம் அஹ்மது ஹம்பல் றஹ்மத்துல்லாஹி அலைஹி தங்கள் கிதாபில் ரிவாயத்து செய்திருக்கிறார்கள்.

இன்னும் இந்த அற்புதத்தைக் குறித்து இமாம்புகாரீ, இமாம் முஸ்லிம் முதலான அனேக முஹத்திதீன்கள் மிகுந்த அஸ்ஹாபிகளால் ரிவாயத்து செய்திருக்கிறார்கள். தவிர இந்த அற்புதத்தைக் குறித்து ஆண்டவனும் குர்ஆனில் அறிவித்திருக்கிறான். அஃதெப்படியென்றால்,

* اقتربت الساعة وانشق القمر * وان يروا آية يعرضوا ويقولوا سحر مستمر *

"கியாமத்து நாள் நெருங்கிவிட்டது. (வானம் எப்படிப் பிளக்குமென்று உங்களுக்குச் சந்தேகமிருந்தால் பாருங்கள்.) சந்திரன் பிளந்துவிட்டது. (காபிர்கள் தங்கள்வழக்கப்படி) யாதொரு அற்புதத்தைக் கண்டால் நிராகரிக்கிறார்கள். இன்னும் பூர்வீக ஜாலமென்கிறார்கள்" என்பதாம்.

காபிர்களின் கண்களில் மண் விழுந்தது.

ஹுனைன் யுத்தத்தில் காபிர்களாகிய விரோதிகள் பெருங்கூட்டமாய்த் திரண்டு முஸ்லிம்களின்பேரில் அடர்ந்தேறினார்கள். அவர்கள் அநேக மாயிரம்பேர் இருந்தார்கள். அப்பொழுது ஹஜரத்து நபியவர்கள், ஒரு பிடிமண்ணெடுத்து அவர்கள் பாளையத்தின் பக்கமாய் எறிந்தார்கள். எதிரிகளில் ஒருவராவது கண்களில் மண்விழாதபடி தப்பித்துக் கொள்ளவில்லை. அதனால் எதிரிகள் தோல்வியடைந்தோடினார்களென்று இப்னு அப்பாஸ், ஸல்மா, இவர்களால் இமாம் முஸ்லிம் ரிவாயத்து செய்திருக்கிறார்.

கொஞ்ச வஸ்துவினால் ஒரு படைமுழுதும் திருப்தியடைந்தது.

ஒருநேரம் அறபிக் காபிர்களில் அநேகர் சேர்ந்து ஹஜரத்து நபியவர்களுடன் யுத்தஞ்செய்வதற்காக மதினாபட்டணத்தின்பேரில் படையெடுத்து வந்தார்கள். அப்பொழுது ஹஜரத்து நபியவர்கள் ஸல்மானுல்பாரிஸி றலியல்லாகு அன்குவின் ஆலோசனைப்படி எதிரிகளுடைய படைக

ளுக்கும் தங்கள் படைகளுக்கும் நடுவே ஒரு அகழ்வெட்டும்படி ஆக்கியாபித்தார்கள். அதுபோல நபியவர்களின் அஸ்ஹாபுகள் அகழ் தோண்டத் தொடங்கினார்கள். ஹஜரத்து நபியவர்கள் இவ்வளவு மேன்மையும் பெருமையு முடையவர்களாயிருந்தும் அகழ்தோண்டுவதில் தாங்களும் அஸ்ஹாபுகளுடன் கூட்டானார்கள். அகழ் தோண்டும்பொழுது அதில் மிகவும் உறுதியான ஒரு கற்பாறை தென்பட்டது. அதை உடைக்க ஒருவராலும் முடியாதபடியால் நபியவர்களிடம் அறிக்கை செய்தார்கள். ஹஜரத்து நபியவர்கள் தங்கள் முபாறக்கான திருக்கரத்தினால் கட்டப்பாரை யெடுத்து அதன்பேரிலடித்தார்கள். உடனே அந்தப் பாறை நொறுங்குண்டு மணலாய் விட்டது. இன்னும் அப்பொழுது யுத்தவீரர்களுக்கு மூன்றுநாளாக ஆகாரங்கிடைத்தப்படுத்திச் சாப்பிடச் சௌகரியமில்லாம லிருந்தபடியால் நபியவர்கள் அதிக பசியுள்ளவர்களா யிருந்தார்கள். ஜாபிர் றலியல்லாகு அன்கு சொல்லுகிற தென்னவென்றால், "நான் ஹஜரத்து நபியவர்களுடைய பசியின் தன்மையை அறிந்து என் வீட்டுக்கு வந்து ஒரு ஆட்டுக்குட்டியை தக்பீர் செய்தேன். அப்பொழுது என் வீட்டிலிருந்த நாலுபடி கோதுமையை மாவாக அரைக்கும்படி என் மனைவியிடம் சொல்லி விட்டு, நான் ஹஜரத்து நபியவர்களிடம் வந்து இரகசியமாய் என் வீட்டில் விருந்துக் குண்டான இவ்வளவு சாமான்க ளிருக்கின்றன; தாங்களும் தங்களின் சில அஸ்ஹாபுகளுமாக என்வீட்டுக்கு வரவேண்டுமெனக் கோருகின்றேனென்று சமுகத்தில் அறிக்கை செய்தேன். அப்பொழுது ஹஜரத்து நபியவர்கள் பலத்த சப்தமாய், ஓ அகழ் தோண்டுகிறவர்களே ! ஜாபிர் உங்களுக்கு விருந்து செய்திருக்கிறார், சீக்கிரம் வாருங்களென்று சொல்லிப் பின்பு என்னைப் பார்த்து, நான் உம்முடைய வீட்டில் வருவதற்குமுன், சட்டியை அடுப்பிலிருந்து இறக்கவேண்டாம், ரொட்டியும் சுடவேண்டா மென்றார்கள். பின்பு ஹஜரத்தவர்கள் என் வீட்டுக்கு வந்தார்கள். பிசைந்திருந்த மாவிலும் சட்டியி லிருந்த இறைச்சியிலும் தங்கள் முபாறக்கான உமிழ்நீரைச் சேர்த்து விருத்தியாகும்படி துஆசெய்த பின்பு, ரொட்டி சுடும்படி உத்திரவு செய்தார்கள். ஹஜரத்து நபியவர்கள் தங்கள் திருக்கரத்தினால் ஒட்டியிருந்த ரொட்டியை யெடுத்து இறைச்சியுடனும் ஆணத்துடனும் சேர்த்து அஸ்ஹாபுகள் ஆயிரம்பேர் பசிதீர்ந்து திருப்தியடைகிறவரையில் தின்னக்கொடுத்துக்கொண்டிருந்தார்கள். பின்பு ஹஜரத்தவர்களுடைய உத்திரவுப்படி நாங்களும் தின்று அடுத்த வீட்டுக்காரர்களுக்கும் பங்கிட்டோம்." என்பதே. இவ்விதமாய் மிஷ்காத்து ஷரீபு, றவ்லத்துல் அஹ்பாப், மதாரிஜுந் நுபுவ்வா முதலான கிதாபுகளில் எழுதப்பட்டிருக்கின்றது.

ஹஜரத்து நபியவர்களின் விரல்களிலிருந்து தண்ணீர் சுரந்தது.

இன்னும் ஜாபிர் றலியல்லாகு அன்கு சொல்கிற தென்னவென்றால், "ஹுதைபாவின் யுத்தத்தில், ஜனங்கள் அதிக தாகமானார்கள். ஹஜரத்து நபியவர்களிடம் ஓர் பாத்திரத்தில் தண்ணீர் இருந்தது. அந்தத் தண்ணீரினால் ஹஜரத்தவர்கள் ஒளுச்செய்துகொண்டிருந்தார்கள். அப்பொழுது அஸ்ஹாபுகள் ஹஜரத்தவர்களின் சமுகத்தில், எங்களிடம் ஒளுச்செய்யவும் குடிக்கவும் தண்ணீரில்லை. இதோ தங்களிடத்திலிருக்கிற தண்ணீர்மாத்திரந்தா னிருக்கிறதென்றார்கள். அப்பொழுது ஹஜரத்தவர்கள், தங்கள் முபாறக்கான திருக்கரத்தை அந்தத் தண்ணீர்ப் பாத்திரத்தில் விட்டார்கள். பின்பு ஹஜரத்தவர்களின் விரல்களிலிருந்து தண்ணீர் ஆறாய்ப்பெருகி யோடிற்று. நாங்கள் அந்தத் தண்ணீரைக் குடித்து அதனால் ஒளுவும்செய்து கொண்டோம்" என்பதே. பின்பு இதைக்குறித்து ஒருவர் ஜாபிர் றலியல்லாகு அன்குவிடம் அந்தத் தினத்தில் நீங்கள் எத்தனைபே ரிருந்தீர்களென்று கேட்க. அதற்கு ஜாபிர் றலியல்லாகு அன்கு லக்ஷம்பே ரிருந்த போதிலும் திருப்தி யடைந் திருப்பார்கள்; ஆனால் நாங்கள் ஆயிரத்திஐந்நூறுபேர் மாத்திரமிருந்தோ மென்றார். இவ்விதமாய் மிஷ்காத்து ஷரீபில் எழுதப்பட்டிருக்கின்றது.

உடும்பு பேசினது.

ஒரு நாட்டறபி காட்டிலிருந்த ஒரு உடும்பைப் பிடித்துக்கொண்டு வருகிறபோது, வழியில் ஜனக் கூட்டமா யிருக்கிறதைக் கண்டு, இவர்கள் யார்? ஏன் கூடியிருக்கிறார்க ளென்று கேட்டான். அதற்கு ஜனங்கள், அப்துல்லா உடைய குமாரர் முகம்மது ஸல்லல்லாகு அலைகிவஸல்லம் தாம் நபியென்று பிரசங்கம் செய்துகொண்டிருக்கிறார், அதற்காக ஜனங்கள் கூடியிருக்கிறார்களென்று சொன்னார்கள். அந்த நாட்டறபி அந்தக் கூட்டத்தில் நுழைந்து, ஹஜரத்து நபியவர்களைப்பார்த்து, லாத்து, உஸ்ஸா, என்னும் சாமிகளின்பேரில் ஆணையாக உம்மைப் பார்க்கிலும் அதிகப் பொய்யரும் உம்மைப் பார்க்கிலும் எனக்கு அதிக விரோதியும் ஒருவருமில்லை யென்றான். அப்பொழுது அவ்விடத்திலிருந்த ஹஜரத்து உமர் றலியல்லாகு அன்கு அவனைக் கண்டிக்க நாடினார். அதற்கு நபியவர்கள், ஓய் உமரே, நபித்தனம் சாந்த குணத்தை விரும்புகின்றதென்றார்கள். பின்பு ஹஜரத்தவர்கள், அந்த நாட்டறபியைப் பார்த்து, ஓ நாட்டறபி! ஆண்டவன்பேரில் ஆணையாக நான் வானத்திலும் பூமியிலும் விசுவாசமுள்ளவனென்றும் ஜனங்களி

டத்திலும் மலக்குகளிடத்திலும் புகழப்பட்டவனாகவு மிருக்கிறேன். நீ ஆண்டவனுக்குப் பயப்படு; விக்கிரக ஆராதனையை விட்டுவிடு; ஆண்டவன் ஒருவனென்பதையும் என் நபித்தனத்தையும் ஒப்புக்கொள்ளென்றார்கள். அதற்கு அந்த நாட்டறபி லாத்து, உஸ்ஸாவென்னும் சாமிகளின்பேரில் ஆணையாக, இந்த உடும்பு உமதுபேரில் ஈமான் கொள்ளாதவரையில், நான் உம்மை விசுவாசிக்க மாட்டேனென்று சொல்லி உடும்பை ஹஜரத்தவர்களின் சமுகத்தில் விட்டான். அது ஓடத்தலைப்பட்டது. ஹஜரத்தவர்கள், ஓ உடும்பே, இங்கே வாவென்று கூப்பிட்டார்கள். அது திரும்பிவந்தது. மறுபடியும் ஹஜரத்தவர்கள், ஓ உடும்பே, என்றார்கள். அதற்கு அந்த உடும்பு அழகான சப்தமாய் இதோ வந்தேன், அடிபணிந்தேன் என்றது. ஹஜரத்தவர்கள்: நீயாரை வணங்குகிறாயென்று கேட்டதற்கு, வானத்தில் அர்ஷ் என்னும் சிம்மாசனத்தையும், பூமியில் அதிகாரத்தையும், சொர்க்கத்தில் சுகத்தையும், நரகத்தில் துன்பத்தையும் உண்டு பண்ணின அல்லாகுதஆலாவை வணங்குகிறேனென்று சொல்லிற்று. பின்பு ஹஜரத்தவர்கள், நாம் யாரெனச்சொல்லென்று கேட்க, தாங்கள் அல்லாகுதஆலாவுடைய திருத்தூதர்; நபிமார்களுக் கெல்லாம் முத்திரையானவர்களா யிருக்கிறீர்கள். எவன் தங்களை விசுவாசிக்கிறானோ அவன் ரட்சிப்படைவான். விசுவாசிக்காதவன் நரகவேதனையை அனுபவிப்பானென்று சொல்லிற்று. நாட்டறபி, உடும்பு பேசின இந்த வார்த்தையைக்கேட்டு சற்றுநேரம் திகைத்துநின்று, பின்பு நபியவர்களைப் பார்த்து வேறொரு திருஷ்டாந்தமும் அற்புதமும் நான் கேட்கவில்லை. இதனாலேயே தாங்கள் உண்மையான நபியென்று எனக்கு விசுவாசமுண்டாயி விட்டது என ஷஹாதத்து கலிமா சொல்லி இஸ்லாமானபின், ஹஜரத்தவர்களைப் பார்த்து, யாருலல்லா அல்லாவின்பேரில் ஆணையாக நான் முந்தி வரும்பொழுது எனக்குத் தங்களைப்பார்க்கிலும் வேறொருவரும் அதிக விரோதியாய்த் தெரியவில்லை. இப்பொழுது நான் தங்களை என் செவிகள், தாய், தகப்பன், பிள்ளைகள் இவர்களைப்பார்க்கிலும் அதிகமாய் நேசிக்கிறேனென்றான். அதற்கு ஹஜரத்தவர்கள், அல்ஹம்து லில்லா என்று ஆண்டவனைப் புகழ்ந்தார்கள். இவ்விதமாய் றவ்லத்துல் அஹ்பாப், மதாரிஜுன் நுபுவ்வா முதலான கிதாபுகளில் எழுதப்பட்டிருக்கின்றது.

பள்ளிவாசலின் தூண் அழுதது.

ஹஜரத்து முகம்மது ஸல்லல்லாகு அலைகிவஸல்லமவர்கள் பள்ளிவாசலின் ஒரு பேரீத்த மரத்தூணிற் சாய்ந்து கொத்பாஎன்னும் உ

பதேசமோதுவார்கள். பின்பு ஹஜரத்தவர்களுக்காக மிம்பர் என்னும் உபதேசமேடை கட்டப்பட்டபொழுது, ஹஜரத்தவர்கள் அந்தமேடையில் ஏறினார்கள். அப்பொழுது அந்தபேரீத்தமரத்தூண் இப்பொழுதே பிளந்து போகிறதுபோல் பலத்த சப்தமாய் அழுதது. அஜரத்தவர்கள் மேடையை விட்டிறங்கி வந்து, தங்கள் திருமேனி அந்தத் தூணிற் படும்படி சாய்ந்து நின்றார்கள். அப்பொழுது அந்தத்தூண் சிறுகுழந்தை அழுகிறபோது யாராவது அதை அமர்த்தபடி ஓயப்பண்ணினால், அந்தக் குழந்தை எப்படி அழுது ஓயுமோ, அப்படியே அந்தத் தூணும் அழுது ஓய்ந்தது. அப்போது அஜரத்தவர்கள், இந்தத்தூண் ஆண்டவனுடைய புகழைக் கேட்டுவந்த தாகையால் அந்த விசனத்தினால் அழுதது என்று திருவுளமானார்கள். இவ்விதம் ஜாபிர்ரலியல்லாகு அன்குவினால் இமாம்புகாரி நகல்செய் திருக்கிறதாக மிஷ்காத்து ஷரீபில் எழுதப்பட்டிருக்கின்றது.

நரகத்தின் பயத்தால் மலையழுததும் ஒட்டகம் பேசினதும்.

ஹஜரத்து அலிறலியல்லாகு அன்குவின் சகோதரர் அக்கீல்றலியல்லாகு அன்குசொல்லுகிறதென்னவென்றால், நான் ஒரு பிரயாணத்தில் ஹஜரத்து நபியவர்களுடனிருந்தேன். அப்போது அவர்களால் சில அற்புதங்களைக் கண்டேன். அவைகளென்னவென்றால்:-

1-வது:- நான் அதிக தாகமுள்ளவனா யிருந்தபடியால் ஹஜரத்தவர்களிடம் எனக்குத் தாகமா யிருக்கிறதென்றேன். ஹஜரத்தவர்கள் அதோ அந்த மலையினிடம் போய் அல்லாவுடைய நபி எனக்குத் தண்ணீர் கொடுக்கும்படி சொல்லுகிறார்களென்று அந்த மலைக்குச் சொல்லென்றார்கள். நான் அப்படியே போய்ச் சொன்னதற்கு, அந்த மலை என்னிடம் பேசத் தொடங்கி, ''மனிதர்களும் கற்களும் எரிகொள்ளியாகிற நரகத்துக்குப் பயப்படு என்று அல்லாகுதஆலா திருவுளமான இந்த சங்கதி எனக்குத் தெரிந்தநாள் முதல், நான் அழுத அழுகையினால் என்னிடம் தண்ணீரில்லாமல் வறண்டுவிட்டதென்று நபியவர்களிடம் போய்ச் சொல் என்றது.

2-வது:- நாங்கள் ஓர் இடத்தில் இறங்கியிருக்கும்போது, இருந்தாப்போலிருந்து ஒரு ஒட்டகம் ஓடிவந்து ஹஜரத்து அவர்கள் சமுகத்தில் முழங்கால் மடியிட்டு, அடைக்கலம் அடைக்கலமென்றது. அதைப்பின்தொடர்ந்து ஒரு நாட்டரபி கையில் வாளை உருவிப் பிடித்துக்கொண்டு வந்தான். ஹஜரத்து நபியவர்கள் அவனைப்பார்த்து, நீ இந்தப் பேதையான ஒட்டகத்தை என்ன செய்யவேண்டுமென்று எண்ணுகிறாயென்றார்கள். அதற்கு அவன், அல்லாவுடைய ரசூலே! நான் இந்த

ஒட்டகத்தை என் வேலைக்கு உதவுமென்றும், அதனால் எனக்குப் பிரயோசன முண்டாகுமென்றும் கிரயத்துக்கு வாங்கினேன். இப்பொழுது இது எனக்கு வழிப்படாமல் முரட்டுத்தனம் பண்ணுகின்றது; ஆகையால் இதை அறுத்து இதன் இறைச்சியை உபயோகப்படுத்தலாமென்றெண்ணுகிறேனென்றான். ஹஜரத்து நபியவர்கள் அந்த ஒட்டகத்தைப் பார்த்து, நீயேன் வழிப்படாமலிருக்கிறாயென்றார்கள். அதற்கு ஒட்டகம் யாரசூலல்லா! நான் அவனுடைய வேலையை செய்யக்கூடாதென்று முரட்டுத்தனம் பண்ணவில்லை. ஆனால் யாதொருவன் இஷாத்தொழுகை தொழவில்லையோ அவனுக்கு ஆண்டவனுடைய வேதனை வருமென்று, தாங்கள் திருவுளமா யிருக்கிறதாகக் கேள்விப்பட்டிருக்கிறேன். இந்த நாட்டரபியும் இவனுடைய குடும்பஜனங்களும் இஷாத்தொழுகை தொழுகிறதே யில்லை. ஆகையால் இவர்கள்மேல் இறங்குகிற வேதனை என்பேரிலும் இறங்குமென்று பயந்து இவனுக்கு வழிப்படாமல் ஓடிக்கொண்டிருக்கிறேனென்றது. அஜரத்தவர்கள் நாட்டரபியைப்பார்த்து, இது சொல்கிறது மெய்தானாவென்றார்கள். அதற்கவன் மெய்தான், ஆகிலும் இனிமேல் இஷாத்தொழுகையில் சோம்பல் செய்கிறதில்லையென்றும், என் குடும்பஜனங்களையும் இதைப்பற்றிக் கண்டிப்பேனென்றும், நான் சத்தியம் பண்ணினேனென்று சொன்னான். பின்பு ஒட்டகம் அவனுக்கு வழிப்பட்டது. இவ்விதமாய் றவுலத்துல் அஹபாப், மதாரிஜுன்னுபுவ்வா முதலான கிதாபுகளில் எழுதப்பட்டிருக்கின்றது.

பொடிக்கற்கள் தஸ்பீஹு செய்தது.

இன்னும் மதாரிஜுன்னுபுவ்வா முதலான கிதாபுகளில் எழுதப்பட்டிருக்கிறதென்னவென்றால்: ஒருதடவை ஹஜ்ரத்து நபியவர்கள் தரையிலிருந்து சில பொடிக்கற்களைக் கையிலெடுத்தார்கள். அப்பொழுது அந்தக் கற்கள் தேன் குளவி சப்தமிடுகிறது போல் ஆண்டவனைத் தஸ்பீஹு (தோத்திரம்) செய்தன. பின்பு நபியவர்கள், அந்தக் கற்களைத்தரையில் வைக்கச் சும்மா இருந்தன. பின்பு அவைகளை யெடுத்து ஹஜரத்து அபூபக்கர் ஸித்தீக்கு ரலியல்லாகு அன்கு உடைய கையில் வைக்க, அப்பொழுதும் அப்படியே தஸ்பீஹு செய்தன. பின்பு ஹஜரத்து உமர் ரலியல்லாகு அன்குவுடைய கையிலும், ஹஜரத்து உஸ்மான் றலியல்லாகு அவர்கள் கையிலும் வைத்தார்கள். அவர்கள் கைகளிலும் அப்படியே தஸ்பீஹு செய்தன. இன்னுமொரு ரிவாயத்தில் ஹஜரத்து அலிரலியல்லாகு அன்குவும் அவ்விடத்தில் ஹாஜராயிருந்தார்களென்றும், அவர்கள் கையில் ''சுப்கானல்லாஹிவல் ஹம்துலில்லாஹி'' என்று தஸ்பீஹு செய்தன வென்றும், பி

ஸ் | அபூஸர் ரலியல்லாகு அன்கு நபியவர்களுடைய உத்திரவுப்படி அ
வைகளைக் கையிலெடுக்க, அவைகள் தஸ்பீஹ் செய்யாமற் சும்மா வி
ருந்தபடியால்! அபூஸர் ரலியல்லாகு அன்கு நபியவர்களைப் பார்த்து,
யாரசூலல்லா, இந்தக்கற்கள் அவர்களுடைய கைகளிலெல்லாம் தஸ்பீ
ஹ்செய்து என்கையில் சும்மாவிருக்கிறதேதன்? என்றதற்கு, நபியவர்க
ள் அவரைப்பார்த்து! அபாஸரே. நீர் குல்பாவுர் ராஷிதுன்களுக்குச்
சமானமாகலா மென்று எண்ணுகிறீரோ வென்று திருவுளமானதாக
எழுதப்பட்டிருக்கிறது.

மரம் பேசினது.

இன்னும் மஆரிஜுன் நபுவ்வா முதலான கிதாபுகளில் ஹூஸை
ன்குமாரர் பரீதா ரலியல்லாகு அன்கு சொல்லுகிறதாக எழுதப்பட்
டிருக்கிற தென்னவென்றால்: ஒருநாட்டுறபி ஹஜரத்து நபியவர்களிட
ம் வந்து, யாரசூலல்லா! நான் இஸ்லாமாகித் தங்களின் சமூகத்தில்
வந்தேன். ஆனால் என்னுடைய விசுவாசம் அதிகரிக்கும்படி தாங்க
ள் எனக்கு ஒரு அற்புதங் காட்டுங்க ளென்றான். ஹஜரத்தவர்கள்,
என்ன அற்புதங் கேட்கிறு யென்றார்கள். அதற்கு அவன், அதோ
அந்த மரத்தைக் கூப்பிடுங்க ளென்றான். ஹஜரத்தவர்கள், நீ போ
ய், நான் அழைக்கிறதாக அந்த மரத்துக்குச் சொல்லி அழைத்துவா
வென்றார்கள். நாட்டுறபி அந்த மரத்தினிடம் போய், அல்லாவுடை
ய றசூல் உன்னைக் கூப்பிடுகிறார்க ளென்றான். மரம் வேரோடே பெ
யர்ந்து ஹஜரத்தவர்களின் சமூகம்வந்து சேர்ந்து. "அஸ்ஸலாமு அ
லைக்க யாரசூலல்லா" என்று சொல்லிற்று. இதைக்கண்ட நாட்டுற
பி, எனக்கு இந்த அற்புதமே போதுமென்றான். பின்பு அந்தமரம்
நபியவர்களிடம் விடைபெற்றுக் கொண்டு தன்னிருப்பிடம் போய்ச்
சேர்ந்தது.

இலந்தைமரம் பிளந்து வழிவிட்டது,

இன்னும் ஷை கிதாபில் எழுதப்பட்டிருக்கிற தென்னவென்றால்:-
தாயிபுடைய யுத்தத்தில் ஹஜரத்து நபியவர்கள் ஒட்டகையின் மீதே
றிப் போய்க்கொண்டிருக்கும் பொழுது, வழியில் அதிக முட்களுள்ள
ஓர் இலந்தை மரம் எதிர்ப்பட்டது. அந்தவேளையில் ஹஜரத்து நபியவ
ர்களின் கண்களில் நித்திரை மயக்கமா யிருந்தது. ஒட்டகம் அந்த ம
ரத்துக்குச் சமீபத்தில் வந்தபொழுது, மரம் நடுவில் பிளந்து, பாதி
ஒருபக்கமும் பாதி மறுபக்கமுமாய் விட்டது. ஹஜரத்தவர்களின் ஒட்
டகம் சவுக்கியத்துடன் அதைவிட்டுக் கடந்தது அந்தமரம் நாளது
வரையில் அப்படியே இரண்டாய்ப் பிரிந்து நிற்கிறதென்றும்; அதற்கு

سدرة النبي "நபியவர்களின் இலந்தை" யென்று பேர் சொல்லப்படு
கிறதென்றும் சொல்லுகிறார்கள்.

கொஞ்சம் பாலினால் அதிகம்பேர் திருப்தியானது

இன்னும் ஹஜரத்து அபூஹுறைரா ரலியல்லாகு அன்கு சொல்
லுகிறதாவது: ஒரு நாள் நான் அதிக பசியாயிருந்தேன். ஹஜரத்தவ
ர்கள் நான் பசியா யிருக்கிறதை அறிந்து, என்னைத் தங்கள் வீட்டுக்
கழைத்துக்கொண்டு போய், ஒரு சிறு பாத்திரத்திலிருந்த பாலினால்
சபாவென்னும் சத்திரத்திலுள்ளவர்களை யெல்லாம் திருப்தியடையச்
செய்து, எனக்கும் திருப்தியடையும்படிச் சாப்பிடக் கொடுத்தார்க
ள்; பின்பு தாங்களும் பருகினார்கள்,

பைத்தியம் நீங்கினது

இன்னும் இப்னு அப்பாசு ரலியல்லாகு அன்கு சொல்லுகிறதா
வது:- ஒரு பெண்பிள்ளை தன் மகனை ஹஜரத்து நபியவர்களின் ச
மூகம் கொண்டுவந்து, யாரசூலல்லா! இவன் என் மகன், இவனுக்கு
க் காலையிலும் மாலையிலும் பைத்தியம் வந்துவிடுகிறதென்றாள். ஹ
ஜரத்தவர்கள், தங்கள் திருக்கரத்தை அவன் நெஞ்சின் பேரில்
வைத்து, துவாசெய்தார்கள். உடனே அந்தப் பையனுக்கு வாந்தி
வந்து, அவனுக்குள்ளிருந்து கறுத்த நாய்க் குட்டியைப்போல் ஒன்
று வெளிப்பட்டு ஓடிவிட்டது. பையன் ஆரோக்கிய மடைந்தான் என்
பதேயாம்.

இன்னு மிவைகளைத்தவிர மற்ற அற்புதங்களையும் அறியப் பிரி
ய முள்ளவர்கள், நபியின் சரித்திர புஸ்தகங்களையும் ஹதீது கிதாபு
களையும் பார்வையிடவேண்டியது,

ஹஜரத்தவர்கள் உண்மையான நபியென்பதை ரூபிக்கிறதற்கு எ
ல்லாவற்றிலும் ஆண்டவனுடைய வாக்கியமாகிய குர்ஆன் ஷரீப் பெரி
ய அற்புதமாயிருக்கின்றது. ஏனென்றால், அறபு ராஜ்ஜியத்தில் மிகவு
ம் தேர்ந்த நாகரீகமுள்ள பெரிய பெரிய புலவர்களாகிய வித்துவான்
களிருந்தார்கள். அவர்கள் தங்கள் நாவில் வல்லவராயிருப்பதைப்பற்
றி. மற்ற ராஜ்ஜியங்களைத் தங்களுக்கு முன்னால் அஜம் அதாவது ஊ
மை என்கிறார்கள். இன்னும் அவர்களில் அநேகம்பேர் பெருமையி
னாலும் கபடத்தினாலும் எரிச்சலினாலும் எப்படியாவது நபியவர்களைப்
பொய்யராக்க வேண்டுமென்று எண்ணியிருந்தார்கள். இன்னுமவர்க
ள் ரோஷத்தினால் ஹஜரத்தவர்களுக்கு விரோதிகளா யிருப்பி. தங்
கள் சொத்துக்களையும் அழித்து உயிர்களையும் இழந்தார்கள். இப்படி

க்கெல்லாமிருந்தும் ஹஜரத்து நபியவர்கள், அவர்களிடத்தில் குர்ஆன் ஷரீபின் சூராக்களுக்கு நிகரான ஒரு சூராவைக்கோர்வை செய்துகொண்டு வரும்படி கேட்டதுந்தவிர, அப்படிச்செய்ய உங்களால் முடியாதென்றும் சொன்னார்கள். அப்பொழுது அவர்களில் ஒருவராலும் அப்படிச்செய்ய முடியவில்லை. அவ்விடத்தில் அவர்களின் நாகரீகமும் புலமைத்தனமும் தலைகாட்டாமல் பதுங்கிவிட்டன. ஒரு சிறு சூராவுங் கோர்வை செய்யத் திறமை குலைந்துவிட்டார்கள். இதைக்குறித்து குர்ஆன் ஷரீப் பகறுசூரா மூன்றும் ருக்கூவில் ஆண்டவன் திருவுளமாகிறதைப் பாருங்கள்.

وان كنتم في ريب مما نزلنا علي عبدنا فاتوا بسورة من مثله وادعوا شهداءكم
من دون الله ان كنتم صادقين * فان لم تفعلوا ولن تفعلوا فاتقوا النار التي وقودها
الناس والحجارة * اعدت للكافرين *

"நாம் நம்முடைய அடிமையின்பேரில் இறக்கின வேதத்தைப்பற்றி நீங்கள் சந்தேகப்பட்டால் அதற்கு நிகரான ஒரு சூரத்தைக்கொண்டுவாருங்கள். இன்னும் நீங்கள் உண்மையுள்ளவர்களாயிருந்தால், ஆண்டவனைத்தவிர உங்களுக்கு உதவி செய்கிறவர்களைக் கூப்பிடுங்கள். பின்பு நீங்கள் அப்படிச் செய்யவில்லையானால், அப்படிச்செய்யவு மாட்டீர்கள். காபிர்களுக்காகத் தயார்செய்து வைத்திருக்கிறதும், மனிதர்களும், கற்களும் அதற்கு எரிகொள்ளியாயிருக்கிறதுமான நரகத்துக்குப் பயந்து கொள்ளுங்கள்" என்பதாம்.

இன்னும் சூரத்து யூனுஸில் திருவுளமாயிருக்கிற தென்னவென்றால்,

ام يقولون افتريه قل فاتوا بسورة مثله وادعوا من استطعتم من دون الله
ان كنتم صادقين *

"குர்ஆனை அவர் கோர்வை செய்தாரென்று அவர்கள் சொல்லுகிறார்களோ; (அப்படியானால்) இம்மாதிரியான ஒரு சூரத்தைக் கொண்டுவாருங்கள்." (என்றும்) "நீங்கள் உண்மையுள்ளவர்களாயிருந்தால் அல்லாவைத் தவிர யாரைக்கூப்பிட சக்தி பெறுவீர்களோ, அவர்களைக் கூப்பிடுங்கள் (என்றும்) நீர் (அவர்களுக்குச்) சொல்லும்" என்பதாம்.

இன்னும் சூரத்து ஹூதை இரண்டாம் ருகூவில் சொல்லுகிறதாவது:—

ام يقولون افتريه قل فاتوا بعشر سور مثله مفتريات وادعوا من استطعتم
من دون الله ان كنتم صادقين * فان لم يستجيبوا لكم فاعلموا انما انزل بعلم الله
الايات *

"அதை அவர் கோர்வை செய்தாரென்கிறார்களோ? (அப்படிச்சொல்லுகிறவர்களுக்கு) அதற்கு நிகரான பத்து சூரத்துகளை நீங்கள் கோர்வை செய்துகொண்டு வாருங்கள்." "நீங்கள் உண்மையுள்ளவர்களாயிருந்தால் அல்லாவைத்தவிர யாரைக் கூப்பிட உங்களுக்குச் சக்தியுண்டோ, அவர்களைக் கூப்பிடுங்கள்." "பின்பு நீங்கள் சொல்லுகிறதை ஒருவரும் செய்யவில்லையானால், இது தேவ ஞானத்தினால் இறங்கினதென்று அறிந்து கொள்ளுங்கள் என்று நீர் சொல்லும் என்பதே.

இன்னும் சூரத்து பனீஇஸ்ராயில் பத்தாம் ருகூவில் திருவுளமாயிருக்கிற தென்னவென்றால்:—

قل لئن اجتمعت الانس والجن علي ان ياتوا بمثل هاذا القرآن لاياتون
بمثله ولو كان بعضهم لبعض ظهيرا *

"இந்த குர்ஆன் ஷரீபைப்போல் கொண்டு வருகிறதற்காக மனிதர்களும் ஜின்னுகளும் ஒன்று சேர்ந்தாலும் இதற்கு நிகரானதைக் கொண்டுவர மாட்டார்கள். அவர்கள் சிலருக்குச் சிலர் ஒத்தாசை செய்கிறவர்களாயிருந்தாலும் சரி என்று சொல்லும் என்பதே.

குர்ஆன் ஷரீபினுடைய இந்த வாக்கியங்கள் ஹஜரத்தவர்கள் உண்மையான நபியென்பதின்பேரிலும், குர்ஆன் ஷரீப் அல்லாவுடைய திருவசனமென்பதின் பேரிலும் எப்படிப்பட்ட திருஷ்டாந்தமாயிருக்கின்றது பாருங்கள். ஏனென்றால், ஹஜரத்து நபியவர்கள், தாங்கள் நபியென்று பொய்ப் பிரசங்கம் பண்ணியிருப்பார்களானால், வெகு நாகரீகத்தை யுடைய வித்துவான்களாகிய அநேக புலவர்களுக்கு முன்னால் இவ்வளவு தீரமாய், இந்தக் குர்ஆன் ஷரீபைப்போல் பத்து சூரத்து அல்லது ஒரு சூரத்து உண்டாக்க, உங்களாலும் உங்களுக்கு ஒத்தாசையாய் வருகிறவர்களாலும், மனிதர்களும் ஜின்னுகளும் ஒன்றுகூடினாலும் முடியாதென்று சொல்லமாட்டார்கள். ஏனென்றால் பொய்ப் பிரசங்கம் பண்ணுகிறவன், நான் எப்படி மனிதனாயிருக்கிறேனோ, அப்படியே மற்றவர்களுமிருக்கிறார்கள்; ஆகையால், நான் இந்த வாக்கியத்துக்கு நிகரான வாக்கியம் உண்டாக்

க உங்களால் முடியாதென்று சொல்வேனாகில், ஒருவேளை யாராவது இந்தக் குர்ஆனின் வாக்கியத்தையே உண்டுபண்ணிக் கொண்டுவந்தால், நான் வெட்கப்படும்படி நேரிடுமென்று நன்றாய் அறிந்திருக்கிறான். ஆகையால் எவ்விதத்திலும் பொய்யனால் இவ்வளவு தீரமாய்ப் பிரசங்கம் செய்யமுடியாது. ஹஜரத்தவர்கள் உண்மையான நபியாயிருந்தபடியாலும், இந்த வாக்கியங்கள் சந்தேகமில்லாமல் அல்லாஹுடைய திருவசனமா யிருந்தபடியாலும், குர்ஆன் ஷரீபில் நாலு இடத்தில், இப்பேர்ப்பட்ட வாக்கியஞ்சொல்ல ஒருவராலும் முடியாதென்று பரிஷ்காரமாய்ச் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. அப்படியே ஒருவராலுஞ் சொல்ல முடியவில்லை. சிநேகிதர்களே! கொஞ்சம் கவனியுங்கள். ஹஜரத்தவர்களுடைய காலத்திலிருந்து நாளதுவரைக்கும் ஒவ்வொரு காலத்திலும் இஸ்லாம்மார்க்கத்துக்கு அநேக விரோதிகளிருந்திருக்கிறார்கள். இக்காலத்திலும் கிறிஸ்தவப்பாதிரிகள் எப்படியாவது இஸ்லாம்மார்க்கத்தைப் பொய்யாக்க வேண்டுமென்று இரவும் பகலும் அதே சிந்தையா யிருக்கிறார்கள். இன்னும் இதற்காகப் பற்பல கல்விகளையும் அறபி பாஷையையும் நன்றாய்ப் படித்துத் தேறுகிறார்கள். ஒரு காலத்திலாவது ஒருவராவது குர்ஆன் ஷரீபைப்போல இரண்டு மூன்றுவரியுள்ள வாசகமாவது எழுதவில்லை. தவிர குர்ஆன் ஷரீபில் புலமை சமூர்த்தான பொய்க்கட்டுகள் சுத்தமாய்க் கிடையாது, துன்யா ஆகிறத்தென்னும் இகலோக பரலோகத்தின் இலக்ஷணங்களும், விளக்கங்கள், வியவகாரங்கள் இவைகளின் முறைமைகளும், நற்குண துற்குணங்களின் விபரமும் இப்படியேமுற்றிலும் புத்தியான சங்கதிகளின் விபரமே அதிலிருக்கின்றன. அப்படியிருப்பதுடன் சொல்லடுக்கின் அழகும், இலக்கண சாஸ்திரத்துக் கிசைதலும் அதிலிருக்கின்றன. ஆனால் இவைகளில் கூர்மையாய் நோட்டமிட்டு குர்ஆன் ஷரீபுடைய வாசகங்களைப் படித்து அது ஆண்டவனுடைய திருவசன மென்பதையும், ஹஜரத்தவர்கள் மெய்யான நபியென்பதையும் உணர்ந்துகொள்ள, மனிதன் நீதிமானாகவும் யோசனை யுடையவனாகவு மிருக்க வேண்டும். ஏனென்றால் நேரான புத்தியுள்ளவனிடம் இதனுண்மையைத் தெரிந்துகொள்வதில் கொஞ்சமாவது சந்தேகமேயில்லை. யாதொருவன் இதனாலும் நல்லவழிக்கு வரவில்லையானால், அவன் மூதேவி யென்றே ஆதியில் தீர்மானிக்கப்பட்டவனா யிருக்கிறான்.

இன்னும் ஹஜரத்து நபியவர்களின் குணங்களும் நடவடிக்கைகளும் சகலரும் விரும்பத் தகுந்தனவா யிருக்கின்றன. அவைகளும் அவர்கள் உண்மையான நபியென்பதை ரூபிக்கிற சாக்ஷிகளா யிருக்கின்றன. அவைகளில் சில பின்வருமாறு:—

மிஷ்காத்து ஷரீபில் அனசு ரலியல்லாகு அன்கு சொல்லுகிறதாக எழுதப்பட்டிருக்கிற தென்னவென்றால், நான் பத்துவருஷம் வரையில் நபியவர்களின் பணிவிடையி லிருந்தேன். இவ்வளவு காலத்திற்குள் ஒருபோதாவது அவர்கள் என்னை உப் (சீ) என்று சொன்னதில்லை. இன்னும் ஒருபோதாவது நீயேன் இந்தவேலை செய்யவில்லையென்றாவது, ஏன் இந்தவேலை செய்தா யென்றாவது கேட்டதில்லை. இன்னும் ஷிபா கிதாபில் அவரே சொல்லுகிறதாக எழுதப்பட்டிருக்கிறதென்னவென்றால், நான் எட்டுவயதில் நபியவர்களின் பணிவிடையில் வந்து பத்து வருஷகாலம் அவர்களுக்கு ஊழியம் செய்துவந்தேன். அவர்கள் ஒரு போதாவது யாதொரு வஸ்து பழுதானதைப் பற்றி என்னைக் கோபித்ததில்லை, தங்கள் வீட்டிலுள்ளவர்களில் யாராவது என்னைக் கோபித்தால் அப்பொழுது நபியவர்கள், விடுங்கள், சும்மா இருங்கள், அவரைக்கோபிக்காதிர்கள்; விதியிலுள்ளபடிதான் நடக்குமென்பார்கள்.

இன்னும் ஷிபா கிதாபில் அவர் சொல்லுகிறதாக எழுதப்பட்டிருக்கிற தென்னவென்றால், நபி சல்லல்லாகு அலைகி வசல்லம் எவ்வளவு நற்குணமுள்ளவர்களா யிருந்தார்களென்றால், மதீனாவிலுள்ள ஜனங்களின் யாதொரு வெள்ளாட்டியா யிருந்தாலும், அவள் அவர்கள் கையைப்பிடித்து இங்கே வாருங்களென்று எங்கே அழைத்தாலும் கூடவே போவார்கள்.

இன்னுமவர் சொல்லுகிறதாவது, ஒருவன் நபிசல்லல்லாகு அலைகிவசல்லமுடைய சமுகத்தில் வந்து, இரண்டு மலைகளுக் கிடையிலிருந்த ஆடுகள் அவ்வளவையும் தனக்குக் கொடுக்கும்படி கேட்டான். ஹஜரத்து நபியவர்கள் அப்படியே அந்த ஆடுகளை யெல்லாம் அவனுக்குக் கொடுத்துவிட்டார்கள். பின்பு அவன், தன் ஜனங்களிடத்திற் போய், ஓ என் ஜனங்களே! நீங்கள் இஸ்லாமாய் விடுங்கள். ஆண்டவன்பேரில் ஆணையாக முகம்மதுசல்லல்லாகு அலைகிவசல்லம் பெருங்கொடை கொடுக்கிறார்; தாம் ஏழையாய் விடுவதைப்பற்றி அவர் பயப்படுகின்றாரில்லை என்றான்.

இன்னும் தயாளுவான நபி சல்லலாகு அலைகிவசல்லம் அவர்கள் கேட்கிற எவனுக்கும் இல்லையென்று சொன்னதில்லை என்று ஜாபிர் ரலியல்லாகு அன்கு சொல்லுகிறார்கள்.

இன்னும் அனசு ரலியல்லாகு அன்கு சொல்லுகிறதென்னவென்றால், ஒரு தரம் நான் ஹஜரத்து நபியவர்களுடன் கூடி நடந்துகொண்டிருந்தேன். ஹஜரத்தவர்களின் மேல் உறப்பான ஒரு துப்பட்டி

யிருந்தது. அப்பொழுது ஒரு பட்டிக்காட்டான் அவ்விடம்வந்து ஹஜரத்தவர்களுடைய அப்பட்டியைப் பிடித்து அவர்களை வெகு வலுவாயிழுத்தான். ஹஜரத்தவர்கள் அவன் நெஞ்சுவரையில் வந்துவிட்டார்கள். அந்தத் அப்பட்டியின் ஓரம் அஜரத்தவர்களின் பிரடியில் பதிந்து அதன் அடையாளமிருக்கக்கண்டேன். பின்பு அவன், ஓ முகம்மது சல்லல்லாகு அலைகிவசல்லமே! உம்மிடத்திலிருக்கிற இந்தப் பொருள் உம்முடையதுமல்ல, உம்முடைய தகப்பனுடையதுமல்ல, அல்லாவுடைய பொருள், அதில் எனக்கும் கொடுமென்றான். பின்பு ஹஜரத்தவர்கள் அவனைப்பார்த்துச் சிரித்து அவன் கேட்டதையும் கொடுத்தார்கள்.

இன்னும் அபூஹுறைறா றலியல்லாகு அன்கு சொல்லுகிற தென்னவென்றால், ஒருவர் நபிநாயகத்தினிடம் வந்து யாறசூலல்லா! காபிர்களின்பேரில் பத்துஆச் (சாபமிடல்) செய்யுங்களென்றார். அதற்கு ஹஜரத்தவர்கள், ஆண்டவன் என்னை நபியாய் உண்டாக்கினது கெடுதி சொல்லுகிறதற்காக அல்ல, மேலும் என்னை ஜனங்களுக்காகக் கிருபையாய் உண்டாக்கினன் என்று திருவுளமானார்கள்.

இன்னும் பீவி ஆயிஷா றலியல்லாகு அன்ஹா சொல்லுகிறதென்னவென்றால், ஹஜரத்து நபி சல்லல்லாகு அலைகிவசல்லம் ஒருவரையும் திட்டுகிறதில்லை, யாதொருவன் ஹஜரத் தவர்களுக்குத் தீங்குசெய்தால், அதற்குப் பதில் செய்யாமல் அவனை மன்னித்து விடுவார்கள்.

இன்னும் அனஸ் றலியல்லாகு அன்கு சொல்லுகிற தென்னவென்றால், ஹஜரத்து நபியவர்கள் எப்பேர்ப்பட்ட * தவக்கலை உடையவர்களாயிருந்தார்களென்றால், தங்கள் சொந்த விஷயத்துக்கு ஒன்றையும் சேர்த்து வைத்துக் கொள்ளவில்லை.

இன்னும் பீவி ஆயிஷா றலியல்லாகு அன்ஹாசொல்லுகிற தென்னவென்றால், ஹஜரத்து நபி சல்லல்லாகு அலைகிவசல்லம் என்னை நோக்கி, ஓ ஆயிஷா! நான் விரும்பினால் தங்கமலை என்னுடன் நடந்துவரும். அதிக உயரமும் காபாவுக்குச் சரியான அகலமுமுள்ள ஒரு மலக்கு என்னிடம் வந்து; ஆண்டவன் உமக்கு சலாம்சொல்லி நீர் நபியும் அடிமையுமாயிருக்கப் பிரியமோ? அல்லது நபியும் இராஜாவுமாயிருக்கப் பிரியமோ? வென்று கேட்கிறானென்றார். நான் ஆலோசனை கேட்கும் பாவனையாக ஜிப்ரயில் அலைகிஸ்ஸலாமைப் பார்த்தேன். அதற்கு ஜிப்ரயில் அலைகிஸ்ஸலாம் என்னை நோக்கி, உம்முடைய இச்

* தவக்கல் = சமஸ்த காரியங்களை ஆண்டவன் செய்வானென்னும் உறுதியான நம்பிக்கை.

சையைக் குறையும். அதாவது அடிமைத்தனத்தையும் ஏழ்மைத்தனத்தையும் தெரிந்து கொள்ளுமென்று சைக்கினை செய்தார். பின்பு நான் நபியும் அடிமையுமாயிருப்பேனென்று சொன்னேன் என்பதாய்த் திருவுளமானார்கள். இதற்குப் பின்னால் ஒருபோதாவது ஹஜரத்து நபியவர்கள் யாதொன்றின்பேரில் சாய்ந்து வஜீபனம் செய்ததில்லை என்றும், நான் அடிமைகள் உண்பதுபோல் உண்பேன்; அடிமைகள் உட்காருவதுபோல் உட்காருவேன் என்றும் சொல்லுவார்கள் என்று பீவிஆயிஷா றலியல்லாகு அன்ஹா சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

இன்னும் ஹஜரத்து அலிமுர்த்தலா றலியல்லாகு அன்கு சொல்லுகிற தென்னவென்றால், ஹஜரத்து நபியவர்கள் ஒரு யஹூதியாகிய ஆலிமுக்குச் சில தங்கக்காசுகள் கடன்கொடுக்க வேண்டியதாயிருந்தது. அந்த யஹூதி ஹஜரத்தவர்களிடம் கடனைக்கேட்டான். அதற்கு ஹஜரத்தவர்கள், ஓ யஹூதி! இப்போது உனக்குக் கொடுக்கிறதற்கு என்கையில் ஒன்றுமில்லை யென்றார்கள். அதற்கு அந்த யஹூதி, ஓ முகம்மது சல்லல்லாகு அலைகிவசல்லமே! நீர் என் கடனைக்கொடுக்குமளவரையில் நான் உம்மைவிட்டுப் பிரியேனென்றான். அதற்கு ஹஜரத்தவர்கள், நல்லது நான் அப்படியே உன்னிடத்தில் உட்கார்ந்திருக்கிறேனென்று சொல்லி அவனிடம் உட்கார்ந்திருந்தார்கள். பின்பு ஹஜரத்தவர்கள், அந்த யஹூதியினிடமிருந்து லுஹர், அசர், மக்ரிபு இஷா, பஜர் இந்த ஐந்துவேளைத் தொழுகைகளையும் தொழுதார்கள். அதுவரையில் அவனிடமிரு[illegible] ஹஜரத்தவர்களுடைய அஸ்ஹாபுகள் அந்த யஹூதியைக்கடிந்து பேசிக்கொண்டிருந்தார்கள். இவர்கள் இப்படிப்பேசினது ஹஜரத்தவர்களுக்குப்பிரியப்படவில்லை. அஸ்ஹாபுகள் ஹஜரத்தவர்களைப் பார்த்து யாரசூலல்லா! ஒரு யஹூதியானவன் தங்களைத்தடுத்து வெளியே புறப்படவிடாமலிருக்கிறதா? என்றார்கள். அதற்கு ஹஜரத்தவர்கள்' நான் ஒருவர்பேரிலும் அக்கிரமம் செய்யாமலிருக்கும்படி என்னுடைய நாயன் என்னைத் தடை செய்திருக்கிறானென்றார்கள். பின்பு பொழுது விடிந்தவுடனே, அந்த யஹூதி. அஷ்ஹது அன்லாயிலாஹ இல்லல்லாகு வஅஷ்ஹது அன்னக்க றசூலுல்லாகி, அதாவது, வணக்கத்திற் குரியவன் அல்லாகு தஆலாவைத்தவிர ஒருவருமில்லை என்றும், உண்மையாக நீர் அல்லாவுடைய றசூலாயிருக்கிறீர் என்றும் நான் சாட்சிசொல்லுகிறேன் என்று இவ்விதம் கலிமா ஓதி இஸ்லாமானபின், என்னுடைய சொத்தில் அரைவாசியை அல்லாவுடைய பாதையில் தர்மம் செய்துவிட்டேன் என்றுசொல்லி, கேளுங்கள் நபியே, நான் தங்களுக்கு இப்படி மரியாதை தப்பி நடந்தது, தவுராத்து வேதத்தில் தங்களைக்குறித்துச் சொல்லப்பட்டி

ருக்கிற புகழான நற்குணங்கள் தங்களில் இருக்கின்றனவா வென்று அறிந்துகொள்ளும் பொருட்டே இப்படிச்செய்தேன். அந்தப்புகழான குணங்களாவன:— முகம்மது சல்லல்லாகு அலைகிவசல்லம் அப்துல்லாவுடைய குமாரர், அவர் மக்காவில் பிறப்பார், மதீனாவுக்கு யாத்திரை செய்வார், அவருடைய ராஜாங்கம் ஷாம் தேசத்திலிருக்கும், முகம்மது கெட்டவராவும் அழுக்கமான நெஞ்சு முள்ளவரல்ல, அவர் வின்வார்த்தை பேசார்; என்பனவாகிய இவைகளேயென்று சொல்லி, மறுபடியும் அஷ்ஹது அன்லாயிலாஹ இல்லல்லாகு வஅஷ்ஹது அன்னக்க றசூலுல்லாகி மெய்யாகவே ஆண்டவனைத்தவிர வணக்கத்துக்குரியவன் ஒருவனுமில்லை. இன்னும் மெய்யாகவே தாங்கள் அல்லாவுடைய றசூலாயிருக்கிறீர்களென்று நான் சாக்ஷி சொல்லுகிறேன் என்று சொல்லியபின்பு இது என்னுடைய சொத்து, ஆண்டவனுடைய உத்திரவுப்படி எப்படி இதைச் செலவுசெய்ய ஞாயமோ: அப்படிச்செலவு செய்யுங்களென்று சொன்னான்.

இன்னும் இபுனுமஸ்ஊது றலியல்லாகு அன்கு சொல்லுகிற தென்னவென்றால், நபிசல்லல்லாகு அலைகி வசல்லம் கோணாயமாயின்றெடுத்து எழுக்கப்போது, அவர்களின் திருமேனியில் பாயின் அடையாளம் பதிந்திருந்தது. நான் ஹஜரத்தவர்களின் சமூகத்தில் யாரசூலில்லா! தங்களுக்காக ஒருதுவளை விரிப்பு விரிக்கவும் நல்லவிரங்கலை இத்தப்படித்தவும் ... கள் தாங்களுக்கு உத்திரவு செய்தால் அதிகநன்மையாயிருக்குமெ ... ற்கு ஹஜரத்தவர்கள், துன்யாவில் எனக்கு என்னவேலையிருக்கின்றது. வாகனத்தின்மேல் ஏறிப்போகிற ஒருவன் அதிலிருந்தபடியே ஒருமரத்தின் நிழலில் இளைப்பாறி உடனே அம்மரத்தைவிட்டுச் சீக்கிரத்தில் போய்விடுகிறதுபோல், துன்யாவில் எனக்கும் அவ்வளவே போதுமென்றார்கள்.

இன்னும், அபூஉமாமா றலியல்லாகு அன்கு, நபிசல்லல்லாகு அலைகிவசல்லம், திருவுளமானதாகச் சொல்லுகிறதென்னவென்றால், "உனக்குப் பிரியமானால் மக்கத்திலுள்ள பத்ஹா என்னும் இடத்தை உனக்காக தங்கமாக்கிப் போடுகிறேனென்று என்னுடைய நாயகன் என்னிடம் திருவுளமானான். அதற்கு நான் ஆண்டவனே! நான் அதை விரும்பவில்லை, நான் ஒரு நாள் திருப்தியும்: ஒருநாள் பட்டினியுமாயிருக்கிறதையே விரும்புகிறேன். நான் பட்டினியாயிருக்கும்பொழுது உன்னிடம் தாழ்மையோடு கெஞ்சுவேன்; நான் திருப்தியடையும்பொழுது உனக்கு நன்றியறிந்து துதி செலுத்துவேன்" என்று சொன்னேன் என்பதே.

இவ்விடத்தில் ஹஜரத்தவர்களின் நற்குணங்களில் சில மாத்திரம் சொல்லப்பட்டன. அதிகமாய் அறியப் பிரியமுள்ளவர்கள் மதா ... ன்நுபுவ்வா, ஷமாயிலே திர்மிதி முதலான சரித்திரங்களையும் ... கிதாபுகளையும் பார்வையிட்டு ஹஜரத்தவர்கள் என்ன நற் ... முள்ளவர்களாயிருந்தார்களென்று தெரிந்து கொள்ளுவார்கள்.

இதற்காகவே ஆண்டவன், குர்ஆன் ஷரீபில் وانك لعلى خلق عظيم " அய் முகம்மது சல்லல்லாகு அலைகி வசல்லமே! ... லுப்பமான நற்குணத்தின்பேரிலிருக்கிறீர்" என்று திருவுளமாயிருக்கிறான். இப்படி குர்ஆன் ஷரீபே அவர்களின் குணத்தைப்பற்றிப் புகழும்போது மற்றவர்கள் என்ன புகழப் போகிறார்கள்?

நபி ... களுக்குப் பின்னால் மார்க்கத்தின் வழிகாட்டிகள் யாரென்றால், நபிமார்களுடைய நாயிபுகளென்னும் ஸ்தானாதிபதிகள் தான். அவர்கள் இந்த வழிகாட்டுதலான வேலையை நிறைவேற்றுகிறதற்கு ஒரு குற்றமும் செய்யக்கூடாதென்பது அவசியமென்றாலும், அப்படியிருந்தும் அவர்களுடைய நடவடிக்கைகளும் குணங்களும் வெகு அழகாகவேயிருக்கின்றன. அப்படி அவர்களால் யாதேனும் பெரும் குற்றம் சம்பவித்தால், உடனே ஆண்ட ... அவர்களுக்குத் தவ்பா என்னும் மன்னிப்புக் கேட்குதலைக் கொ ... து விடுகிறான்.

நபி சல்லல்லாகு அலை ... யிபுகள் அக்காலமுதல் நாளது வரைக்கும் உல ... உண்டாய்க்கொண்டே வருகிறார்கள். அவர்களெல்லாரிலும் மேன்மையானவர்களும் சிறந்தவர்களும் யாரென்றால், ஹஜரத்து நபியவர்களுடைய அஹ்லுபைத் தென்னும் பந்துக்களும், அஸ்ஹாபுகளென்னும் உடன்வாசிகளுமே. அவர்கள் விசுவாசத்துடன் நபியவர்களைக் கண்ணாற் கண்டவர்கள்; அவர்களுக்குப் பின்னால் சிறந்தவர்கள் தாபியீன்கள்; அவர்கள் விசுவாசத்துடன் அஸ்ஹாபுகளைக் கண்டவர்கள்; அவர்களுக்குப் பின்னால் சிறந்தவர்கள் தபாதாபியீன்கள்; அவர்கள் விசுவாசத்துடன் தாபியீனைக் கண்டவர்கள்; அவர்களுக்குப் பின்னால் சிறந்தவர்கள் யாரென்றால், ஆலிம்களென்னும் முகம்மதிய சாஸ்திரிகளும் பெரியோர்களுமே. இவர்களின்தொகை ஆயிரங்கள் லக்ஷங்களுக்குக் குறையாது. இந்த நாயிபுகளுடைய நற்குணங்களையும் நடவடிக்கைகளையும் கேட்டால் மனதுக்கு வெகு இன்பத்தைக் கொடுக்கின்றது. இன்னும் அவர்களில் ... றால் அற்புதங்களும் வெளிப்பட்டிருக்கின்றன. இவ்விடத்தில் ... சப் பெரியோர்களின் நற்குணங்களிலும் அற்புதங்களிலும் சில ... மாத்திரம் எழுதுகிறேன் கவனியுங்கள்.

...றவுலத்துல் அஃபார் முதலான கிதாபுகளில் எழுதப்பட்டிருக்கிறதென்னவென்றால், நபி சல்லல்லாகு அலைஹி வசல்லம் ஒருதரம் ராணுவத்துக்காகச் சாமான்கள் தயார் செய்துகொண்டிருந்தார்கள். அப்பொழுது ஹஜரத்து உமர் ரலியல்லாகு அன்கு தமது சொத்தில் அரைவாசியை நபியவர்களின் சமுகத்தில் கொண்டுவந்தார். நபியவர்கள் அவரைப் பார்த்து, குடும்ப ஜனங்களுக்காக என்ன வைத்துவிட்டு வந்தீர் என்றுகேட்க, அதற்கு அவர், அரைவாசி முதலை வைத்தேனென்றார். ஹஜரத்து அபூபக்கர் சித்திகு ரலியல்லாகு அன்கு தமது சொத்து முழுமையும் எடுத்துக்கொண்டு வந்தார். ஹஜரத்தவர்கள் அவரைப்பார்த்து குடும்ப ஜனங்களுக்காக என்னவைத்துவிட்டு வந்தீர் என்று கேட்க, அதற்கவர், அல்லாவையும் ரசூலையும் வைத்தேனென்றார்.

இன்னும் ரியாலெ ஸஆதத்து என்னும் கிதாபில் எழுதப்பட்டிருக்கிற தென்னவென்றால், ஒருநாள் ஒரு அடிமை அபூபக்கர் சித்திக்கு ரலியல்லாகு அன்கு அவர்களுக்குப் பால் கொண்டுவந்து கொடுத்தான். அவர்கள் அதைக் குடித்தார்கள். பின்பு அது ஹலாலான வழியின்படியாய், அதாவது கிரமப்படி சாப்பிடத் தகுந்ததாயிருக்கவில்லையென்று தெரியவந்தது. உடனே ஹஜரத்து அபூபக்கர் சித்திக்கு ரலியல்லாகு அன்கு தொண்டையில் விரலைவிட்டு அந்தப்பாலை வாந்தி பண்ணின பின்பு, [illegible]னுடைய நரம்புகளில் மிச்சமாயிருந்துவிட்ட பாலின் நிமித்தம் [illegible] உன்னிடம் காவல் தேடுகிறேனென்றார்கள்.

இன்னும் ஸவாயிக்கெ முஹ்ரிக்கா முதலான கிதாபுகளில் எழுதப்பட்டிருக்கிற தென்னவென்றால், ஹஜரத்து உமர் ரலியல்லாகு அன்கு தங்களுடைய அரசாட்சியின் நாட்களில் ஸாரியா என்னும் பேருள்ள ஒருவரை ஒரு படைக்குத் தலைவராக்கி, ஒரு திசையை நோக்கியனுப்பி யிருந்தார்கள். அவர் ஒருநாள் அஜம் தேசத்தில் காபிர்களின் மிகைப்பினால் தன் படையோடு முறிந்தோடினர். அந்நேரத்தில் ஹஜரத்து உமர் ரலியல்லாகு அன்கு மதீனாவில் மிம்பரென்னும் உபதேச மேடையில் கொத்பா என்னும் உபதேசமோதிக்கொண்டிருந்தார்கள். அப்படி ஓதிக்கொண்டிருக்கும் பொழுது இந்தச் சங்கதி அவர்களுக்கு கஷ்பு என்னும் ஞான திருஷ்டியினால் தெரிந்து கொத்பாவின் நடுவில், "யாஸாரியா அல்ஜபல்" ஓ ஸாரியாவே! மலைப் பக்கம்போய்த் தங்கியிரும் என்றுசொல்ல ஆரம்பித்தார்கள். ஸாரியா என்னும்படைத்தலைவர் அஜரத்து உமர் ரலியல்லாகு அன்குவுடைய இந்த சப்தத்தை அவ்விடத்தில் கேட்டு எச்சரிக்கையாகி மலையில் போய்த் தங்கித் தேறுதலடைந்துப் பின்பு காபிர்களை எதிர்த்து அவர்களை முறியடித்தார்.

இன்னும் ஷை கிதாபில் எழுதப்பட்டிருக்கிற தென்னவென்றால், மிஸர் பட்டணத்தில் இஸ்லாமுடைய அதிகாரம் ஸ்தாபிக்கப்படுவதற்கு முன், அவ்விடத்திலுள்ளவர்கள் நீல் என்னும் ஆற்றுக்குக்காணிக்கையாக ஒரு கன்னிகையான பெண்ணைச் சிங்காரித்து அதில் போட்டுவிடுவார்கள். அப்பொழுது அந்த ஆறு வற்றுமலோடிக்கொண்டிருக்கும். பின்பு அவ்விடத்தில் இஸ்லாமுடைய அதிகாரம் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட பொழுது, அந்தப் பட்டணத்துக்கு அதிகாரியாய் நியமிக்கப்பட்ட அம்றுப்னுல் ஆஸ் ரலியல்லாகு அன்கு அந்தக் கொடிய வழக்கத்தைத் தடுத்து விட்டார். ஆறு சுத்தமாய் வற்றிப் போயிற்று. அவ்விடத்துக் குடிகள் அந்தப் பட்டணத்தை விட்டு வேறெங்கேயாவது போய்விட வேண்டுமென்று எண்ணினார்கள். இதையறிந்த அம்றுப்னுல் ஆஸ் ரலியல்லாகு அன்கு இந்தச் சங்கதிகளை அஜரத்து உமர் ரலியல்லாகு அன்குவுக்கு எழுதியனுப்பினார். அஜரத்து உமர் ரலியல்லாகு அன்கு அதற்கு ஜவாபாக அம்றுப்னுல் ஆஸுக்கு ஒரு காகிதம் எழுதி, அதற்குள் ஒரு துண்டு கடிதத்தை அடக்கம் செய்து அனுப்பினார்கள். அந்தக் காகிதத்தின் வாசகமென்னவென்றால், "நீர் அந்த வழக்கத்தை நிறுத்தினது நல்லதே; இதற்குள்ளடக்கமாயிருக்குந் துண்டுக் கடிதத்தை அந்த நீலாற்றில் போட்டுவிடு"மென்பதே. அந்தத் துண்டு கடிதத்திற்குள் எழுதியிருந்த தென்னவென்றால், "அல்லாவுடைய அடிமை அமீருல்முமினீனாகிய உமருடைய இந்தக் காயிதம் நீலாற்றுக்குவருவது. பின்பு நீ உன் சுயசக்தியினால் ஓடிக்கொண்டிருந்தாயானால் இப்பொழுது நீ ஓடமாட்டாய், ஆண்டவன் உன்னை ஓட்டிவைத்திருந்தால் நான் அந்த உக்கிரமுள்ளவனாகிய ஒரு தனிமுதற் கடவுளிடம் உன்னை ஓட்டிவைக்கும்படி வேண்டிக் கொள்ளுகிறேன்" என்பதே. அம்றுப்னுல்ஆஸ் இந்தத் துண்டுக் கடிதத்தை ஆற்றில்போட, ஆண்டவன் ஆற்றை ஜாரியாய் ஓடச்செய்தான், அப்பொழுதிருந்து அந்தக் கொடிய வழக்கம் அந்தப் பட்டணத்திலிருந்து நிறுத்தப்பட்டது.

இன்னும் சரித்திரங்களில் எழுதியிருக்கிற தென்னவென்றால், ஒருநாள் ஹஜரத்து உஸ்மான் ரலியல்லாகு அன்கு ஒரு கப்றண்டையில் நின்று தங்கள் முபாறக்கான தாடி நனையும்படி அதிகமாய்க் கண்ணீர்விட்டழுதார்கள். கூடவிருந்தவர்கள் நீங்கள் நரகத்தின் பயத்தினாற்கூட இன்று அழுததுபோல் ஒருபோதும் அழுததில்லையே; இன்று ஏன்

இப்படி அழுதீர்களென்று கேட்டதற்கு, அவர்கள், நான் நபி சல்லல்லாகு அலைகி வசல்லம் திருவாய்மொழிக் கேட்டிருக்கிறேன். அதாவது: ஆகிறத்துடைய மன்சில்களில் முந்தினதானது கபுறு, அதில் சுகமடைந்தவனுக்கு மற்ற மன்சில்கள் இலேசாகும். அதில் கஷ்டமடைந்தவனுக்கு மற்ற மன்சில்களும் கஷ்டமாயிருக்கும் என்பதே, ஆகையால் முந்தின மன்சிலில் மற்ற மன்சில்களின் விசாரமிருக்கவேயிருக்குமென்றார்கள்.

இன்னும் உஸ்மான் றலியல்லாகு அன்கு அநேக நேரங்களில் மதீனத்[illegible]ன்னே மஸ்ஜிதுநபவியென்னும் மதினத்துப் பள்ளிவாசலில் தரையிற் படுத்து நித்திரைசெய்வார்கள். விழித்தெழுந்தால் அவர்களின் சரீரத்தில் பொடிக்கற்களின் அடையாளம் பதிந்திருக்குமென்றும் எழுதப்பட்டிருக்கின்றது.

இன்னும் ஷைக் ஸஃதி றஹ்மதுல்லாகி அலைகி போஸ்தானில், எழுதியிருக்கிற தென்னவென்றால், ஒருதடவை ஹஜரத்து உமர் றலியல்லாகு அன்கு ஒரு தெரு வழியாய்ப் போகும்போது அவர்களின் பாதம் ஒரு அற்ப மனிதனுடைய காலின்மேல் அசந்தர்ப்பமாய்ப் பட்டுவிட்டது. அவன் கோபமாகி நீ குருடனா? என்று கேட்டான். அதற்கு அவர்கள் நான் குருடனல்ல, ஆனால் அசந்தர்ப்பமாய்ப் பட்டுவிட்டது, நீ மன்னித்துக்கொள்ளென்றார்கள்.

இன்னும் ஷைக் கிதாபில் எழுதப்பட்டிருக்கிற தென்னவென்றால், ஒருவன் அஜரத்து அலி றலியல்லாகு அன்கு விடம் ஒருமஸ்அலா கேட்டான். அதற்கு அவர்கள் ஜவாபு சொன்னார்கள். அப்போது அந்த சபையிலிருந்த ஒருவர், இந்த மஸ்அலா நீங்கள் சொல்லியபடி அல்லவென்றார்; அதற்கு அவர்கள், உமக்கு நன்றாய்த்தெரிந்திருந்தால் சொல்லுமென்றார்கள். அவர் அந்த மஸ்அலாவை உள்ளபடி சொன்னார்; அதற்கு அலி றலியல்லாகு அன்கு நான் மறந்துவிட்டேன், இவர் சொல்லுகிறதுதான் சரியென்றார்கள்.

இன்னும் ஸவாயிக்கே முஹ்றிக்காவில் எழுதப்பட்டிருக்கிற தென்னவென்றால், ஹஜரத்து மஆவியா றலியல்லாகு அன்கு ளிறாறிப்னு ஹம்ஜாவிடம் ஹஜரத்து அலி றலியல்லாகு அன்கு உடைய குணங்களை எனக்குச் சொல்லுமென்று கேட்க, ளிறாறிப்னு ஹம்ஜா அதைச் சொல்ல அஞ்சினார்; அஜரத்து மஆவியா றலியல்லாகு அன்கு ஆணையிட்டுக் கேட்க அவர் சொல்லத் தொடங்கினார். அதாவது அஜரத்து அலி றலியல்லாகு அன்கு மிகப் பெருந்தன்மையும் ஆண்டவனுடைய பக்தியுமுள்ளவர்களாயிருந்தார்கள்; இன்னும் பெரியபலசாலியா

யுமிருந்தார்கள். அவர்களின் வாக்கு அதிக மேன்மையானதாயிருந்தது. அதிகாரமும் நீதியுமுடையவர்களாயிருந்தார்கள். அவர்களுடைய இல்மென்னும் கல்வி பல்பக்கமும் செல்லுகிறதாயிருந்தது. அவர்களின் வார்த்தை ஞானத்தை யுடையதாயிருந்தது. துன்யாவையும் அதினுடைய அலங்காரங்களையும் வெறுத்திருந்தார்கள். அவர்களுடைய கண்களிலிருந்து கண்ணீர் அதிகமாய்ச் சிந்தினது. அதிக முயற்சியும் ஆலோசனையு முடையவர்களாயிருந்தார்கள். காய்ந்த வெறும் ரொட்டியும் முரட்டுப்புடவையும் [illegible]மனது திருப்தி யடைந்தவர்களாயிருந்தார்கள். தங்களை ஒரு அற்ப மனிதனாக எண்ணியிருந்தார்கள். நாங்கள் கேட்கிற கேள்விகளுக்கெல்லாம் ஜவாபு சொல்லுவார்கள். நாங்கள் அவர்களை அழைத்தால் அங்கீகரிப்பார்கள். மார்க்கத்தை யுடையவர்களுக்கு மரியாதை செய்வார்கள். ஏழைகளைச் சேர்த்திருப்பார்கள். தப்பிதமான வார்த்தைக்கு வழிப்படமாட்டார்கள். எந்த ஏழையும் அவர்களுடைய நீதியைவிட்டு நிராசராகான். "ஒரு இராவில் அவர்கள் தனியாய்த் தங்கள் தாடியைக் கையால் தடவிக்கொண்டு விசாரத்தோடு, அய் துன்யா! நான்உன்பேரில் மகிழ்ந்து போகமாட்டேன், உன்னுடைய மாயத்தில் அகப்பட மாட்டேன், இந்தமாயத்தை மற்றவர்களுக்குக் கொடு, நீ யென்னை விரும்புகிறாய், நான் உன்னை வெறுக்கிறேன், நான் உன்னை விரும்புவது முடியாது, முடியாது, நான் உன்னை விரும்புகிறது மகாதூரம், நான் உன்னை மூன்று * தலாக்கு சொல்லிவிட்டேன், இனி உன்னளவில் திரும்பேன், உன் வயசு கொஞ்சம், உன்னுடைய அபாயங்கள் அதிகம், துக்கமே, துக்கமே வழிச்செலவு கொஞ்சமாயிருக்கின்றது. பிரயாணம் தூரமாயிருக்கின்றது, வழியில் அபாயம் அதிகமாயிருக்கின்று" என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்க நான் கண்டேனென்று சொன்னார். மஆவியா றலியல்லாகு அன்கு இந்த வார்த்தைகளைக் கேட்டு அழுதுவிட்டதுந் தவிர, ‡ அபுல்ஹசன் பேரில் ஆண்டவன் கிருபை செய்வானாக, சத்தியமாய் அவர் அப்படியேயிருந்தார், நீர் சொன்னது மெய்தான் என்று சொன்னார்கள்.

இன்னும் ஷைகு கிதாபில் எழுதப்பட்டிருக்கிற தென்னவென்றால், இமாம் அசன் றலியல்லாகு அன்கு சொல்லுகிறதாவது:—நான் என்னுடைய நாயன் வீட்டளவில் கால் நடையாய்ப்போகாமல் என்னுடைய நாயனைச் சந்திக்க எனக்கு வெட்கமாயிருக்கிறது என்பதே. இதி

* தலாக்கு = நிராகரித்தல், அல்லது நீக்கல்.
‡ அபுல்ஹசன் = அலி றலியல்லாகு அன்குவினுடைய பேர்.

ன் நிமித்தமே அவர்கள் தங்களுடன் ஏறுவாகனங்கள் நடந்துவர இருபத்தைந்து ஹஜ்ஜு கால் நடையாய்ப்போய்ச் செய்திருக்கிறார்கள்.

இன்னும் ஷை கிதாபில் அபூநயீம் என்பவர்களால் பேசிவரப் படுகிற தென்னவென்றால், இமாம் அசன் றலியல்லாகு அன்கு இரண்டு தரம் தங்கள்சொத்து முழுமையும் ஆண்டவன்பேரால் கொடுத்துவிட்டார்கள். இன்னும் மூன்றுதரம் தங்கள் சொத்தில் அரைவாசியை ஆண்டவன்பேரால் பகிர்ந்து விட்டார்கள். உதாரணமாக இரண்டு பாதரட்சை அல்லது இரண்டு மேஜோடு இருந்தால் அதில் ஒன்றைக்கொடுத்து விடுவார்கள்.

இன்னும் ஷை கிதாபில் எழுதப்பட்டிருக்கிற தென்னவென்றால், ஒரு கிழவி இமாம் அசன், இமாம் உசைன், அப்துல்லாஇப்னு ஜஅபர் றலியல்லாகு அன்கு ஆகிய இந்த மூவருக்கும் விருந்துசெய்தாள். பின்பு இமாம் அசன் றலியல்லாகு அன்கு அந்தக் கிழவிக்கு ஆயிரம் தங்கக்காசும் ஆயிரம் ஆடும் இனாமாய்க் கொடுத்தார்கள். இமாம் உசைன் றலியல்லாகு அன்குவும் அவ்வளவு இனாமே கொடுத்தார்கள். அப்துல்லா றலியல்லாகு அன்கு அவளுக்கு இரண்டாயிரம் தங்கக்காசும் இரண்டாயிரம் ஆடும் இனாமாய்க் கொடுத்தார்கள்.

இன்னும் அநேக சரித்திரங்களினால் தெரியவருகிற தென்னவென்றால், எஜீது என்னும் பாதகத்துரோகி அக்கிரமமாய் அரச அதிகாரத்துக்கு வந்தபொழுது, இமாம் உசைன் றலியல்லாகு அன்குவைத் தனக்கு பைஅத்து கொடுக்கும்படி அதாவது, தான் அரசனாயிருக்கப் பொருந்திக் கையடித்துக் கொடுக்கும்படிக்கும், தனக்கு வழிப்படும் படிக்கும் சொன்னான். அதற்கு இமாம் உசைன் றலியல்லாகு அன்கு இந்தத் துர்நடத்தையுள்ள அயோக்கியனுக்கு பைஅத்து கொடுக்கிறது றசூல் சல்லல்லாகு அலைகி வசல்லமுடைய மார்க்கத்துக்கு விரோதமாயிருக்கிறதென்றெண்ணி, அவனுக்கு பைஅத்து கொடுக்கிறதை விட்டு விலகிக் கொண்டார்கள். அதன் நிமித்தம் தங்கள் அருமையான உயிரையும் அல்லாவுடைய பாதையில் குர்பான்செய்து, தாகத்தின் கடினத்தையும் பலவிதமான துன்பங்களையும் அனுபவித்து, தங்கள் அருமைக் குமாரர்களில் மிகுதம் பேருடன் யுத்தகளத்தில் ஷஹீதானார்களே யொழிய, அந்த அயோக்கியனுக்கு பைஅத்து கொடுக்கச் சம்மதிக்கவில்லை. ஆ! ஆ!! வைராக்கிய மென்றால் இதுதான் வைராக்கியம் !!!

இன்னும் ஹஜரத்து இமாம் அபூஹனீபா றலியல்லாகு அன்கு தங்கள் குழந்தை [illegible] யாதொரு உணவு பதார்த்தமாவது வஸ்திர

மாவது கிரயத்துக்கு வாங்குகிறதாயிருந்தால், அதற்குமுன்னே அவ்வளவு உணவுபதார்த்தத்தை அல்லது வஸ்திரத்தை ஆலிம்களுக்கு வாங்கிக் கொடுப்பார்களென்று ஹஜரத்து மிஸ்அர் என்பவர் சொல்லியிருக்கிறதாக இப்னி ஹஜர் மக்கி ஷப்அயி றகமத்துல்லாகி அலைகி தங்கள் கலாயிதுல் உக்யான் என்னும் கிதாபில் எழுதி யிருக்கிறார்கள்.

இன்னும் ஷை கிதாபில் எழுதப்பட்டிருக்கிற தென்னவென்றால், அசனிப்னு ஜியாத் சொல்லுகிறார். அல்லாவின்பேரில் ஆணையாக இமாம் அபூஹனீபா றலியல்லாகு அன்கு அவர்கள் பிரபுக்களும் பாதுஷாக்களும் கொடுக்கிற வெகுமதியை ஒருபோதும் அங்கீகரித்ததில்லை. ஒருதரம் ஹஜரத்து இமாமவர்கள் வர்த்தகத்துக்காகக் கொஞ்சம் ஜவுளிதுணி வாங்கித் தங்கள் வர்த்தகக் கூட்டாளியிடம் அனுப்பினார்கள். அதில் ஒருபீஸ் கொஞ்சம் பழுதாயிருந்தபடியால் அதை யனுப்பும்பொழுது வாங்குகிறவர்களுக்கு அந்தப் பீஸில் உள்ள பழுதைக்காட்டி விற்கும்படி சொல்லி யனுப்பினார்கள். அவர் மறதியாய் அந்தப் பீஸை விற்கும்பொழுது அதில் உள்ள பழுதைக் காட்டவில்லை. எல்லாத்தினுசையும் விற்பனை செய்துவிட்டார். இந்தச் சங்கதி இமாமவர்களுக்குத் தெரிந்தபொழுது அந்த வர்த்தகத்தினால் வந்த பணத்தைத் தங்கள் செலவில் கொண்டுவரத் தங்களுக்குப் பிரியப்படவில்லை. அந்த வர்த்தகத்தின் கொள்முதல் லாபம் எல்லாஞ்சேர்ந்து இருபதினாயிரம் திர்ஹமாக விருந்தது. அப்படியே ஏழைகளுக்குத் தர்மம் செய்து விட்டார்கள்.

இன்னும் ஷை கிதாபில் எழுதப்பட்டிருக்கிற தென்னவென்றால், ஹஜரத்து இமாம் அபூஹனீபா றலியல்லாகு அன்கு நாற்பது வருஷம் வரையில் இஷாவுக்குச்செய்த ஒளுவைக்கொண்டு பஜ்ர்தொழுதார்கள் என்றும், அநேகம் இரவுகளில் ஒரு ரக்அத்துத் தொழுகையில் குர்ஆன் முழுமையும் ஓதிமுடிப்பார்கள் என்றும், அதில் அவர்கள் அழுகிற சப்தத்தை அண்டை அயலில் உள்ளவர்கள் கேட்டு அவர்கள் பேரில் இரக்கப்படுவார்கள் என்றும் எழுதப்பட்டிருக்கின்றது.

இன்னுமொரு ரிவாயத்தில் எந்தவிடத்தில் இமாமவர்கள் மவுத்தானார்களோ அந்தவிடத்தில் ஏழாயிரம் குர்ஆன் ஓதி முடித்திருக்கிறார்களென்றும் வந்திருக்கின்றது.

இன்னும் மவுலானா ஜாமீ றகமத்துல்லாகி அலைகி தங்கள் நப்ஹாத்துல் உன்ஸ் என்னும் கிதாபில் எழுதியிருக்கிற தென்னவென்றால், ஹஜரத்து குத்பு றப்பானி ஷைகு அப்துல்காதர் ஜெய்லானி றலியல்லாகு அன்குவுடைய தாயார், அபூ அப்துல்லாவுடைய மகள் பாத்தி

மா அம்மாள் சொல்லுகிறார்கள்: என் மகன் அப்துல்காதர் பிறந்தது முதல் றமலான்மாதத்துடைய பகலில் பால்குடித்ததில்லை.

இன்னும் ஒருதரம் மேகத்தினால் றமலானுடைய பிறை தெரியாமலிருந்தது. ஜனங்கள் அப்துல்காதர் ஜெய்லானியுடைய தாயார் பாத்திமா அம்மாளிடத்தில் பிறையைப் பற்றிக் கேட்க, அவர்கள் இன்று அப்துல்காதர் பால் குடிக்கவில்லை யென்றார்கள். பின்பு அது றமலானுடைய நாளாகவே யிருந்ததாகத் தெரியவந்ததென்று சொல்லுகிறார்கள்.

இன்னும் ஷெ கிதாபில் ஷைக் அப்துல்காதர் ஜெய்லானி றலியல்லாகு அன்கு சொல்லுகிறதாய் எழுதப்பட்டிருக்கிறதென்னவென்றால், நான் சிறுபிராயத்தில் அறபாவுடையநாளில் ஒருமாட்டை ஓட்டிக்கொண்டு காட்டுக்குப் போனேன். அந்தமாடு என்னைப்பார்த்து ஓய் அப்துல்காதரே! உம்மை இந்த வேலைக்காகப் படைக்கவில்லை, இந்தவேலை செய்யும்படி உமக்குக் கட்டளை யிடவுமில்லை யென்று சொல்லிற்று. நான் இதைக் கேட்டுப் பயந்துத் திரும்பி வீட்டுக்குவந்து மேல்வீட்டின்மேல் ஏறினேன். அங்கே அறபாவிலிருக்கிற ஹாஜிகளெல்லாம் எனக்குத் தெரியக் கண்டேன். நான் என் தாயாரிடத்தில் வந்து அம்மா! நீங்கள் என்னை ஆண்டவனுடைய வணக்கத்துக்காக விட்டுவிடுவதுந் தவிர, பக்தாதுக்குப் போய்க் கல்வி கற்கவும் நல்லோர்களைச் சந்திக்கவும் உத்திரவு கொடுக்கவேண்டு மென்றேன். அதற்குத் தாயாரவர்கள், ஏன் என்னகாரண மென்றார்கள். நான் சங்கதிகளைச் சொன்னேன். தாயாரவர்கள் ரொம்பவும் விசாரப்பட்டழுதார்கள். பின்பு என் செலவுக்காக நாற்பது தங்கக் காசுகளை என் சட்டையில் வைத்துத் தைத்துவிட்டதுந் தவிர, எனக்குப் பிரயாணத்துக்கு உத்திரவு கொடுத்தனுப்பும்பொழுது, நான் எப்போதும் பொய் சொல்லாமலிருக்கும்படி என்னிடம் வாக்குத்தத்தம் வாங்கிக்கொண்டு, எனக்கு உத்திரவு கொடுத்தார்கள். நான் பிரயாணக்காரருடன் கூடிப் பக்தாதுக்குப் போகிறபோது, வழியில் அறுபது சவார்களான கள்ளர்களின் ஒருகூட்டமானது பிரயாணக்காரர் மேல்வந்து விழுந்தது. என்னிடம் ஒருகள்ளன் வந்து, ஓய் பக்கிரே! உம்மிடம் என்னவிருக்கிறதென்றான். அதற்கு நான், நாற்பது தங்கக் காசுகளிருக்கின்றனவென்றேன். நான் பரிகாசம் பண்ணுகிறேனென் றெண்ணிக்கொண்டு அவன் போய்விட்டான்; பின்பு வேறொருவன் வந்து, அப்படியே கேட்க, நான் உண்மையைச் சொன்னேன். அந்த இரண்டு சவார்களும் இந்தச் சங்கதியைத் தங்கள் எஜமானிடம் போய்

ச் சொல்ல, அவன் என்னைக் கூப்பிட்டு அவ்விதமே கேட்டான். நான் முன்போலவே ஜவாபு சொன்னேன். பின்பு அவன், என் சட்டையைக் கிழித்துப் பார்க்க, நான் சொன்னபடியே யிருக்கக்கண்டு, நீ ஒளிக்காமல் உண்மையைச் சொன்ன காரணமென்ன வென்றான். நான் என் தாயார் என்னைப்பொய் சொல்லாமலிருக்கும்படி என்னிடம் வாக்குத்தத்தம் வாங்கினார்கள்; ஆகையால் நான் அதற்கு விரோதம் செய்யமாட்டேனென்றேன். இதைக் கேட்ட அக்கள்ளர்களின் எஜமான் வெகு விசாரப்பட்டழுது, நான் பல வருஷங்களாக என் நாயனுடைய வார்த்தைப் பாட்டுக்கு விரோதஞ் செய்துகொண் டிருக்கிறேனென்று சொல்லி, அந்த எஜமானும் அவனைச் சேர்ந்த கள்ளர்களும் இனி களவு செய்கிறதில்லையென்று என்கையின் பேரில் தவுபாசெய்தார்கள்.

இன்னும் மீயாயெ ஸஆதத்து என்னும் கிதாபில் எழுதி யிருக்கிறதென்னவென்றால், ஹஜரத்து உவைசுல்கர்னி றலியல்லாகு அன்கு, தெருவில் விழுந்துகிடக்கும் பேரீத்தங்கொட்டைகளை எடுத்துத் தங்களுக்கு ஆகாரமாக்கிக் கொள்வார்கள். இன்னும் தெருவில் விழுந்துகிடக்கிற சிறுசிறு கந்தைகளை யெடுத்துச் சுத்தப்படுத்தித் தங்களுக்கு வஸ்திரமாக்கிக் கொள்வார்கள். இப்படிப்பட்ட தென்டிப்புள்ளவர்களா யிருந்தார்கள்.

இன்னும் ஹஜரத்து மவுலானா முகம்மது இஸ்மாயீல் ஷஹீதே தெஹ்லவி றக்மதுல்லாகி அலைகி ஹஜரத்து செய்யிது அக்மது பாத்ஷாவுடன் சேர்ந்து, காபிர்களுடன் யுத்தம்செய்கிறவர்களா யிருந்தார்கள். அவர்கள் செய்யிது அகமது பாத்ஷாவுடைய முதல் மந்திரியாயிருந்தும், சில நேரங்களில் தங்கள் குதிரைக்காகக் காட்டிற்குப் போய் புல் வெட்டிக்கொண்டு வருவார்கள்; தங்கள் கையால் பட்டணத்தின் ஒட்டகப் பொதிகளைக் கட்டுவார்கள்; விறகு பிளப்பார்கள்; அதிக டம்பமில்லாமலே யிருப்பார்கள்; செய்யிது அகமது பாத்ஷாவும் இப்படியே யிருப்பார்களென்று கேள்விப்பட்டிருக்கிறேன்.

இன்னும் மவுலானா குத்புத்தீன் சாகிபவர்கள் சொன்னதென்னவென்றால், ஒருதரம் மவுலானா அப்துல்ஹை சாகிப் றக்மதுல்லாகி அலைகி கப்பலில் ஏறி யிருந்தார்கள். அவர்களின் பீவியும் அதே கப்பலில் பல்லக்கில் உட்கார்ந்திருந்தார்கள். தொழுகையின் நேரம் வந்த உடனே ஹஜரத்து மவுலானா அவர்கள் தொழுதுகொண்டு, தங்கள் பீவியையும் தொழும்படி சொன்னதற்கு, அந்தம்மாள் நானும் பல்லக்கி லிருந்தபடியே இன்றமட்டும் தொழுதுகொண்டேனென்றார்கள். அதற்கு மவுலானா அவர்கள், அது சரியல்ல பல்லக்கைவிட்டு

றங்கி, நின்று தொழுதுகொள்ளுங்க ளென்றார்கள். பீவிமார்கள் தங்களை நன்றாய் மூடிக்கொண்டு பல்லக்கைவிட்டிறங்கி, கப்பலில் நின்று தொழுதுகொண்டிருக்கும் பொழுது மவுலானா அவர்கள், ஜனங்களுக்கு அதைப்படிப்பிக்கிறதற்காக உயர்ந்தசப்தமாய் ஜனங்களே அப்துல்ஹை யுடைய பீவி தொழுகிறதைப் பார்த்துக்கொள்ளுங்களென்று சொன்னார்கள். அதாவது, உங்கள் பீவிமார்களும் யாத்திரையில் இப்படியே தொழுதுகொள்ளவேண்டும்; வெட்கப்பட்டு, அல்லாவுடைய பர்லான காரியங்களில் குறைசெய்யக் கூடாதென்பதே அவர் கருத்து.

இனி ஹிந்து மார்க்கத்தின் வழி காட்டிகளான பெரியோர்களும் அநேகம்பேர் இருந்திருக்கிறார்கள். ஆனால் அவர்களின் நடவடிக்கைகளும் குணங்களும் ஆச்சரிய மானவைகளா யிருக்கின்றன. அவைகள் புத்தியை மயக்கச் செய்கின்றன. அவர்கள் மார்க்கத்தின் பெரியவழி காட்டியானவர் பிரம்மா. அவர்கள் அவரை ஆண்டவனுடைய தூதர் என்றும் ஆண்டவனே யென்று மெண்ணுகிறார்கள். அவர்கள் சொல்லுகிறபடி நான்கு வேதமும் பிரம்மாவுடைய நான்கு வாயினால் வெளிப்பட்டிருக்கின்றன. இன்னும் வேதத்தைத் தெய்வ வாக்கென்று மெண்ணுகிறார்கள். மற்ற சாஸ்திரங்களும் அந்தவேதத்திலிருந்தே வெளிப்பட்டன வென் றெண்ணுகிறார்கள்.

பிரம்மாவானவர் அவர்களின் வழி காட்டிகளுக்கெல்லாம் ஆதியானவர். மகாபாரதம் ஆதிபருவத்தில், பிரம்மாவானவர் தேவர்களுக்கெல்லாம் உற்பத்தியாயரென்றும், மகாதேவனும் அந்தப் பிரம்மாவினாலேயே உண்டானாரென்றும், வேறொரு இடத்தில் பிரம்மாவுடைய இரண்டு புருவத்திலிருந்து மகாதேவன் உண்டானாரென்றும் எழுதப்பட்டிருக்கின்றன.

ஆகையால், அந்தப் பிரம்மாவைக் குறித்து அவர்களின் அநேக சரித்திர புராணங்களில் எழுதியிருக்கிற தென்னவென்றால்: பிரம்மாவானவர், முன்னே தமது புத்திரியாகிய சரஸ்வதியையும் காமதேவனையும் சிருஷ்டித்தார். காமதேவன் பிரம்மாவை நோக்கி, நான் யாருடைய மனதில் போய் நுழைவேனோ அவர்களின் புத்தி ஒழிந்துபோகும்படி வரங் கொடுக்கவேண்டு மென்று கேட்க, பிரம்மாவானவர், அப்படியே அவனுக்கு வரங்கொடுத்தார். காமதேவன் பிரம்மாவுடைய மனதில் போய் நுழைந்தான். பிரம்மாவுடைய புத்தி ஒழிந்து காமம் மீறினது. அவர் தமதுபுத்திரியாகிய சரஸ்வதியைச் சேர எண்ணங்கொண்டார். இதை யறிந்த சரஸ்வதி வெட்கப்பட்டு ஒரு பக்கம் திரும்பிவிட்டாள். அந்தப் பக்கத்தில் பிரம்மாக்கு ஒருமுக முண்டா

கி சரஸ்வதியை மோகத்துடன் பார்க்க, சரஸ்வதி பின்னால் திரும்பிவிட்டாள்; அந்தப் பக்கமும் பிரம்மாவுக்கு ஒருமுகமுண்டாகி அவளை அவ்விதமே பார்க்க, அவள் மறுபக்கம் திரும்பினாள். அங்கேயும் இதேமாதிரி யாயிற்று. இப்படியே பிரம்மாவுக்கு நான்கு முகங்களுண்டாயின. அவருக்கு நான்கு முகங்க ளுண்டானதற்குக் காரணமிதுதானாம். ஆகையால் அவருக்குச் சதுர்முகப் பிரம்மாவென்றும் பேராம். பின்பு சரஸ்வதியானவள், எந்தப்பக்கம் திரும்பினாலும் பிரம்மா தன்னை விடேனென்கிறாரென் றெண்ணி ஓடத் தொடங்கினாள். பிரம்மாவும் விடாமல் பின்னால் ஓடினார். சரஸ்வதி பூமிக்குள் மறைந்தாள். பின்பு வெளிப்பட்டு ஓடும்பொழுது பிரம்மா அவளைத் துரத்தினார். இப்படிச் சரஸ்வதி ஒருவேளை பூமிக்குள் மறைந்தும் ஒருவேளை வெளிப்பட்டும் அவருடைய கைக்குத்தப்பி ஓடிக்கொண்டிருந்தாள். ஆனாலும் அந்தச் சாமர்த்தியவான் அவளை விட்டாரில்லை. இந்தச் சங்கதி தேவர்களுக்குத் தெரியவந்த பொழுது, மகாதேவன் இந்தக் குற்றத்திற்குப் பதிலாக பிரம்மாவுடைய ஒரு சிரசையறுத்துவிட்டார். சிலர் பிரம்மா இந்தக் குற்றஞ் செய்ததின் நிமித்தமே அவருக்குப் பூஜையில்லாமல் நின்றுவிட்டதென்றும், மற்றத் தேவர்கள் வணங்கப்படுகிறார்களென்றும் சொல்லுகிறார்கள். இன்னும் சிலர் பிரம்மாவானவர் மகாதேவனுடைய மனைவியாகிய பார்வதியைச் சிநேகித்தபடியால் மகாதேவன் அவருடைய சிரசை அறுத்துவிட்டாரென்றுஞ் சொல்லுகிறார்கள். இன்னும் குருக்ஷேத்திர பூமியில் தானேஸ்வரத்தின் கீழ்ச் சரஸ்வதியானவள் ஆற்றின் ரூபமாய் ஒரு இடத்தில் பூமிக்குள் மறைந்தும் ஒரு இடத்தில் வெளிப்பட்டும் ஓடுகிறதாயுஞ் சொல்லுகிறார்கள். அந்த ஆற்றுக் கரைக்கும் மேற்கண்ட சரித்திரத்தின் அடையாளம் ஒழியாம லிருக்கின்றது.

இன்னும் மற்ச புராணத்தில் பிரம்மாவானவர் தமது குமாரத்தியைத் தமக்கு மனைவியாக்கித் தேவர்களின் நூறு வருஷம் வரையிலும் வைத்திருந்து பின்பு அவளைத் தமது குமாரன் சுவாயம்புவனுக்கு விவாகஞ்செய்து கொடுத்தாரென்று எழுதப்பட்டிருக்கின்றது.

இன்னும் வாமன புராணத்தில் பிரம்மாவானவர், மகாதேவனுடைய லிங்கத்தின் முடியைக் காணாமலிருக்க, நான் அதைக் கண்டுவந்தேனென்று பொய்சொன்னதின் நிமித்தம், உலகத்தில் அவர் பூஜை நின்றுவிட்டதென்று எழுதப்பட்டிருக்கின்றது.

இன்னும் சில புராணங்களினால் பிரம்மா மதுபானம் செய்தாரென்றும் தெரியவருகின்றது. இன்னும் அவர் எவ்வளவு புத்திசாலியா

யிருந்தானென்றால், ஒருநாள் சிவனுடைய லிங்கமாகிய கோசத்தை அறுத்தெடுக்க முயன்று அதன் நிர்வாணம் அகப்படாததினிமித்தம் இதுதான் என்னுடைய ஆண்டவன், இதுதானென்னை உண்டாக்கினதென்றறிந்து அதற்கு வணங்கத் தலைப்பட்டார்.

ஆ! ஆ! ஆண்டவனை இப்படித்தான் அறியவேண்டும்! மார்க்கத்தின் வழிகாட்டுகிறவர் இவ்வளவு புத்திசாலியாய்த்தானிருக்கவேண்டும்!

பிரம்மாவுடைய சங்கதியை இன்னும் மதிகமாய் அறியவேண்டுமானால், மகாபாரதம், லிங்கபுராணம், வாயுபுராணம் முதலான சரித்திரங்களைப் பார்வையிடவேண்டியது. அவ்விதத்திலும் முத்தமைத் சரித்திர புராணங்களால் பிரம்மாவானவர், குற்றங்குறையில்லாமல் சுத்தமாயிருந்தவரல்லவென்றும், தம்முடைய குமாரத்தியை அனுபவித்தவராயிருந்தாரென்றும் தெரியவருகிறது. பின்பு இப்பேர்ப்பட்ட குற்றங்குறையுள்ளவரும் நிறைவற்றவருமானவரைப் பின்பற்றுவதில் என்ன உபயோகம்? பொய்யும் பாவியுமாயிருக்கிற ஒருவன் ஆண்டவனுக்கு அருகதையிருக்கத் தகான். பொய்யனுடைய வார்த்தையை நம்புறது புத்தியீனம். மேலும் புத்தியில்லாதவன்கூட பொய்யனுடைய வார்த்தையை நம்பமாட்டான்.

இவ்விடத்தில் சில ஹிந்துக்கள் பிரம்மாவானவர் சாமர்த்தியமுள்ளவராயிருந்தாரென்றும், சாமர்த்தியமிருக்கிறவரைப் பாவம் ஒன்றும் செய்யாதென்றும் சொல்லுகிறார்கள். அதற்கு மறுமொழியாவது, ஒருவன் காமத்துக்குக் கீழ்ப்பட்டுப் புத்தியிழந்தானே, அவன் எப்படி சாமர்த்தியமாயிருப்பான்? பிரம்மாவைப் பாவம் ஒன்றும் செய்யாதென்றால் பின்னையேன் மகாதேவன் அவருடைய சிரசை அறுத்துவிட்டார்? உலகத்தில் ஏன் அவருடைய பூஜை நின்றுவிட்டது? அப்படியே சாமர்த்தியமாயிருக்கிறவரைப் பாவம் ஒன்றும் செய்யாதென்றே வைத்துக்கொண்டாலும், அப்பொழுதும் ஆண்டவனுடைய அவதாரமாயிருக்கிறவர் பாவங்களைவிட்டுச் சுத்தமாயிருக்கவேண்டும். ஏனென்றால், பாவஞ் செய்கிறவனின் உபதேசம் ஜனங்களுக்குப் பிரயோசனங் கொடுக்காது. ஒருவன் தான் தூர்த்தனாயிருந்துகொண்டு, மற்றவர்களைத் தூர்த்தத்தனஞ் செய்யவேண்டாமென்று சொன்னால், ஜனங்கள் அவனைப் பரிகாசம் பண்ணுவது தவிர, இது கெட்டவேலையாயிருந்தால் அவன் ஏன் செய்கிறானென்றும் சொல்லுவார்கள். உதாரணமாக ஹல்வா தின்றுகொண்டிருக்கிற ஒருவன், ஜனங்களைப் பார்த்து, இதின் ருசியானது கசந்திருக்கிறது, இதை

நீங்கள் தின்னவேண்டாமென்று சொன்னால், ஜனங்கள் அவன் சொல்லுவதை நம்பமாட்டார்கள். அதில் பாஷாணம் கலந்திருந்தால் அவன் ஏன் தின்கிறானென்றே சொல்லுவார்கள்.

பின்னும் சில ஹிந்துக்கள் பரமேசுவரனுடைய கட்டளையில் பிரம்மா இப்படிச் செய்தாரென்றிருந்தபடியாலும், பரமேசுவரனுடைய அந்தக் கட்டளையைப் பிரம்மாவினாலும் தட்டமுடியாதென்று ஜனங்கள் உணர்ந்து கொள்ளும்படிக்கும் பிரம்மாவினால் இச்செய்கை நடந்துவிட்டதென்றும் சொல்லுகிறார்கள். அதற்கு மறுமொழியாவது: ஆண்டவனுடைய அவதாரமாயிருக்கிறவர் இப்படி அயோக்கியமடைந்து அதனால் மார்க்கத்தின் சகல காரியங்களும் கெட்டுப் போகும்படியான பாவஞ் செய்வதினால்தான் பரமேசுவரனுடைய கட்டளையைத் தட்ட முடியாதென்று அறியவேண்டும்? வேறே யாதொரு துன்பத்தைப் பிரம்மாவுக்குக் கட்டளையிட்டுப் பிரம்மா அதை அனுபவித்தால் அதனாலும் ஆண்டவனுடைய கட்டளையைப் பிரம்மாவினாலும் தட்ட முடியாதென்று ஜனங்கள் அறிந்துகொள்ளலாமே. ஆண்டவனுடைய கட்டளையைத் தட்டமுடியாதென்பது சகல புத்திமான்களும் ஒத்துக்கொள்ளுகிற வார்த்தைதான். ஆனால், ஆண்டவனுடைய அவதாரமாயிருக்கிறவர் பாவியாயும் பொய்யராயுமிருக்கலாமென்பது சீரான புத்திக்கு மாறாயிருக்கின்றது.

ஒருநாள் ஒரு பண்டிதர் இதற்குப் பிரதியுத்தரமாக, ஜனங்களின் வெளிப்பார்வையில் பிரம்மா இப்படிச் செய்தாரென்று தோன்றினதே யொழிய, உண்மையில் பிரம்மா அப்படி நடக்கவில்லை என்று சொன்னார். அதற்கு மறுமொழியாவது, அப்படியானால் பாவமும் விபசாரமும் செய்கிற ஒவ்வொருவரும் நான் பாவம் செய்யவில்லை, உங்கள் பார்வையில் அப்படித் தோன்றினதென்று சொல்லலாமே. உண்மையில் பிரம்மா பாவஞ் செய்யவில்லையென்றே வைத்துக்கொள்வோம், பின்பு மகாதேவன் அவர் தலையை ஏன் அறுத்தார்? மகாதேவனும் அவர் தலையை அறுக்கவில்லை, இதுவும் பார்வையின் தப்புதான் என்பீர்களோ? அப்படியானால் இதுவுங்கள் புராணங்களின் தப்பு. அதில் முழுமையும் பொய்யும் தப்புமே நிறைந்திருக்கின்றன. அதனால் உங்கள் மார்க்கமே தப்பென்றாயிற்று. தப்பு மார்க்கத்தில் மோக்ஷமுண்டென்று நம்புகிறது பெருந்தப்பு.

ஹிக்காயத்து.

நான் இஸ்லாம் மார்க்கத்தை விசுவாசித்து அதை வெளியிடாமல் மறைத்துக்கொண்டிருந்த நாட்களில் ஒருநாள் திவான்சாஹு என்

னும் பிராமணரிடத்தில் ஐயரே! ஒருவன், ஒரு அரசனைக் காண வேண்டுமானால் யார் கொண்டு மந்திரி அல்லது பிரபுவின் மூலமாய்க் காணுகிறதா? அல்லது இன்னார் இன்னார் அற்பர்களால் காணுகிறதா என்று கேட்டேன். அதற்கு அவர், மஹாராஜா! ராஜ சமுகத்தில் ஒப்பேர்ப்பட்ட அற்பர்களை யார் சட்டை பண்ணுகிறார் என்றார். அதற்கு நான், இந்த ராஜாக்களின் சமுகத்தில் அற்பர்களின் மூலமாய்ப் போக முடியாதென்றால் அந்த ராஜனுடைய அதாவது ஆண்டவனுடைய சமுகத்திலும் அற்பர்களின் மூலமாய் ஒருபோதும் போக முடியாதென்றேன், அதற்கு அவர், ஆம், மெய்தானென்றார்; பின்பு நான், நீங்கள் சொல்லுகிறபடி தமது குமாரத்தியையணைவிக்க எண்ணங்கொண்ட அற்பராகிய பிரம்மாவின் மூலமாய் எப்படி ஆண்டவனுடைய சமுகம் சேருவீர்களென்றேன். அதற்கு அவர், மகாராஜா! நான் உமக்குச் சொல்வதைக் கேளும். உமது மனதிலிருக்கிறதை மனதில்தானே வையும், இப்படி வெளிப்படுத்த வேண்டாமென்று சொன்னார்.

இனிப் பிரம்மாவுக்குத் தாழான வழிகாட்டிகளாகிய பெரியோர்களுமிருந்திருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய நடவடிக்கைகளும் குணங்களுமப்படியேதானிருக்கின்றன. ஒருவர் தன் மகளையணைவித்தவராயிருக்கிறார். ஒருவர் அன்னிய ஸ்திரீயை விபசாரஞ் செய்தவராயிருக்கிறார், ஒருவர் இப்படியும் அப்படியும், ஒருவர் எல்லாத் துர்க்குணங்களுமுள்ளவராயிருக்கிறார். உதாரணமாக: மகாபாரதம் முதலான நூல்களில் ஸ்ரீகிருஷ்ணமூர்த்தி இரவும் பகலும் கோபிகா ஸ்திரீகளின் கவலையாகவேயிருந்தாரென்றும், பரிகாசம் பண்ணுகிறவராயிருந்தாரென்றும், புள்ளாங்குழலூதி அதை அவர்கள் கேட்கச் செய்வாரென்றும், ஒருதரம் சில ஸ்திரீகள் குளித்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுது, அவர்களின் ஆடைகளை எடுத்துப் புன்னை மரத்திலேறிக்கொண்டு அந்த ஸ்திரீகளை நிர்வாணிகளாய்ப் பார்த்தாரென்றும், அன்னியன் மனைவியாகிய ராதாவென்னும் ஒருத்தியைச் சிநேகித்து அவளின் புருஷன் ஜீவித்திருக்கும்பொழுது அவளைத் தமக்கு மனைவியாக்கிக் கொண்டாரென்றும் எழுதப்பட்டிருக்கின்றன. அவர் செய்த இத் தகாக்கிரியைகளை ஹிந்துக்கள் தங்கள் பஜனைகளிலும் கீர்த்தனைகளிலும் பாடுகிறதுந் தவிர, சில வேளையில் கிருஷ்ணனைப்போலும் அவரின் மனைவிகளைப்போலும் வேஷம்போட்டுக் கூத்தாடவும் செய்கிறார்கள். அதற்கு ராஜலீலை யென்கிறார்கள்.

இன்னும் மகாபாரதத்தில் வசு என்னும் ராஜனுடைய வித்துவால் பிறந்த மச்சகந்தியைப் பராசரரிஷி (விபசாரமாய்ச்) சேர்ந்து அதினால் வியாசர் பிறந்தாரென்று எழுதியிருக்கின்றது. இந்த வியாசர்

தான் அநேக புராணங்களையும், ஹிந்துக்கள் எல்லா சாஸ்திரங்களிலும் சிறந்ததாயெண்ணுகிற வேதாந்த சாஸ்திரத்தையும் உண்டுபண்ணினார். இன்னும் வேதத்தை நான்கு பாகங்களாய் வகுத்தவர் வியாசர் தானென்றும்; அதனால் அவருக்கு வேதவியாசர் என்று பேராயிற்றென்றும் சொல்லுகிறார்கள். இவரும் அவர்கள் மார்க்கத்துக்குப் பெரிய ஒருவழி காட்டிதான். இவரோ விசித்திர வீரிய ராஜனுடைய மனைவிகளாகிய விதவைகளுடன் விபசாரஞ்செய்தவர். (25 முதல் 28-வது பக்கம்வரையிற் பார்க்கவும்.)

இன்னும் விசுவாமித்திரரிஷி அனந்தமாயிர வருஷம் தவஞ்செய்து ஒருநாள் ஊர்வசியின்பேரில் மோகித்து அவளால் கெட்டுத் தம்முடைய தவமழிந்து அந்தப் பாவத்தின் நிமித்தம் குஷ்டரோகங்கொண்டு கடைசியில் நாயாகி, ஊர்வசியின் பின்னால் தொடர்ந்து சொர்க்கம் போனாரென்று எழுதப்பட்டிருக்கின்றது.

எப்படியும் ஹிந்துமார்க்க வழிகாட்டிகளாகிய பெரியோர்களின் நடவடிக்கைகளும் குணங்களும் இப்படியாயிருந்தன. அவர்களுடைய சாஸ்திர புராணங்களாலேயே வெளியாகின்றது. அதிகமாய்ப் பார்க்கவேண்டுமானால் மகாபாரதம், பதுமபுராணம் முதலான சரித்திரங்களைப் பார்வையிடவேண்டியது.

ஆகையால் இப்பொழுது ஹிந்துக்கள் அந்த வழிகாட்டிகளைப் பின்பற்றுவதை விட்டுவிட வேண்டுவது கடமையாயிருக்கின்றது. ஏனென்றால், இப்பேர்ப்பட்டவர்கள் ஆண்டவனுக்குத் தூதராயிருக்கவும், வழிகாட்டிகளாயிருக்கவும் எவ்வளவும் தகாது. ஹஜரத்து முகம்மது சல்லல்லாகு அலைகிவசல்லம் இக்காலத்துக்கு நபியாயிருக்கிறார்கள். அவர்களுடையவும், அவர்களின் நாயிபுகளாகிய பெரியோர்களுடையவும் குணங்களையும் நடவடிக்கைகளையும் நோட்டமிடுங்கள். உங்கள் பெரியோர்களாகிய பிரம்மா முதலானவர்களின் குணங்களையும் நடவடிக்கைகளையும் நோட்டமிடுங்கள். பின்பு யாரைப் பின்பற்றுவதில் ஆண்டவனிடம் சேரலாமென்று நம்பிக்கை யுண்டாகின்றது; என்பதை நியாயமாய் யோசித்து நீங்களே தீர்மானியுங்கள். நாம் ஹிந்துக்களுடைய பிரயோசனத்துக்காக இந்த வார்த்தைசொன்னோம். ஆண்டவன் அவர்களுக்கு நேர்வழியைக் கொடுக்கவேண்டியது.

5—வது பிரிவு கியாமநாள் அதாவது நியாயத் தீர்ப்புநாளைக் குறித்துப் பேசுவது.

மேலே எழுதும் சங்கதிகளை நாங்கள் மெய்யென்று உறுதியாய் விசுவாசிக்கிறோம். அதாவது: இவ்வுலகத்தின் சகல இயல்பும் கெட்

டிமார்களுக்குத் தோன்றுகின்றனவெல்லாம் ஒன்றுமில்லாமல் அழிந்துபோகும். பின்பு ஆண்டவன் எல்லாவற்றையும் உயிராக்குவான். ஒவ்வொருவருடைய நன்மை தீமையான காரியங்களைக் குறித்துக் கேள்வி கணக்குக்கேட்டுத்தான் நியாயாதிபதியாயிருந்து நீதிசெய்வான். அக்கிரமம் செய்தவர்களிடத்திலிருந்து அக்கிரமம் செய்யப்பட்டவர்களின் பாத்தியத்தை வாங்கிக் கொடுக்கப்படும். நியாயத்தீர்ப்பு முடிந்தவுடனே நபிமார்களைப் பின்பற்றிப் பாவங்களைவிட்டு நீங்கினவர்களும், உலகத்தில் பாவத்துக்காக மன்னிப்புக் கேட்டுக்கொண்டவர்களுமாகிய நல்லவர்கள் சொர்க்கம் புகுவார்கள்; பின்பு ஒருபோதும் அதைவிட்டு நீங்கார்கள்; மரணமாகவுமாட்டார்கள்; நபிமார்களைப் பின்பற்றாதவர்களாகிய பொல்லாதவர்கள் நரகம் புகுவார்கள்; ஒருபோதும் அதைவிட்டு நீங்கார்கள்; சாகவுமாட்டார்கள். வேதனை குறையவுமாட்டாது. நபிமார்களுடைய உத்திரவை அங்கீகரித்தவர்கள் சரீர இச்சையாகிய ஆசைக்கு வழிப்பட்டுப் பாவஞ்செய்து உலகத்திலேயே மன்னிப்புக்கேட்காமல் இறந்துபோனால், தங்கள் பாவத்துக்குத் தகுந்தபடி நரகத்தில் தண்டனையடைந்து பின்பு சொர்க்கம் புகுவார்கள். சிலரை ஆண்டவன் தண்டிக்காமலே மன்னித்துவிடுவான். ஆனால் யாதொருவன் அன்னியர்களுக்கு ஜவாப் சொல்லவேண்டிய குற்றங்களாகிய கொலை, வழிப்பறி, திருட்டு, திட்டுதல், பொய்பேசல், நாணத்துறவு செய்தல், லஞ்சம் வாங்குதல் முதலான பாவங்களைச் செய்திருந்தால் அவன் யாருக்குக் குற்றஞ் செய்தானோ அவர்கள் க்ஷமித்தாலன்றி அந்தக்குற்றம் மன்னிக்கப்படமாட்டாது. இன்னும் அந்தநாளில் ஆண்டவனுடைய உத்திரவினால் நல்ல ஜனங்கள் முன்பு ஜீவன்களில் பாவிகளாயிருக்கிறவர்களுக்கு மன்னிக்கும்படி மன்றாடுவார்கள். ஆண்டவன் அதை அங்கீகரிப்பான். குப்ரு என்னும் பாவத்தைத் தவிர மற்றப்பாவங்களில் ஆண்டவன் நாடினதை மன்னிப்பான்.

இன்னும் சொர்க்கத்தில் அதிக சவுக்கியத்தைக் கொடுக்கும் வஸ்துக்களும், உண்ணு குடிப்புக்குள்ள நல்ல நல்ல பதார்த்தங்களும், விநோதமான உடுப்புகளும், அழகான மாளிகைகளும் உண்டு. அதில் விசுவாசிகளான சிநேகிதர்களும், சொந்தமான பந்துக்களும், புருஷன் மனைவி எல்லாரும் ஒருவரை ஒருவர் சந்திப்பார்கள். எக்காலமும் ஜீவித்து இம்மேன்மை அனுபவித்து இருப்பார்கள்.

இன்னும் நரகத்தில் துன்பமான வேதனைகளும், நெருப்பும், பாம்புகளும், தேள்களும், உருக்கப்பட்ட செம்புக்குச் சமானமான கொதிநீரும், முள்ளுகளும், துர்நாற்றமும், நெருப்புக்காரை, நெருப்புச்

சங்கிலி, மலக்குகளுடைய அடிபிடி அதட்டுதல் முதலானவைகளுமுண்டு. ஆண்டவன் அதைவிட்டுக் காப்பானாகவும். நியாயத்தீர்ப்பு, சுவர்க்கம், நரகம் இவைகளுடைய சங்கதிகளைப் பூரணமாய் அறிய வேண்டுமானால் பெரிய கிரந்தங்களைப் பார்வையிடவேண்டியது.

ஹிந்துக்களின் மார்க்கத்தில் நியாயத்தீர்ப்பைக்குறித்து எழுதியிருக்கிறதென்னவென்றால்: எப்பொழுது பாவஞ்செய்த ஒருவன் சாகிறானோ, அப்பொழுது யமதருமராஜனுடைய தூதர்கள் அந்தப் பாவியினுடைய ஆத்துமாவை அவரிடம் கொண்டு போகிறார்கள். யமதருமராஜன் அவனுடைய செய்கைகளைக் குறித்துக் கேட்கிறார். பின்பு அவன் எந்தத் தண்டனைக்கு ஆளாவானோ, அதற்குத் தகுந்த ஒரு சரீரம் அவனுக்குக் கிடைக்கிறது. அவன் அந்தச் சரீரத்தில் தன்னுடைய குற்றத்தின் தண்டனையை அனுபவித்துப் பின்பு அதிலிருந்து வேறொரு சரீரத்தில் வருகிறான். இப்படியே ஆயிரக் கணக்கான ஜன்மமெடுக்கிறான். செய்கைக்குத் தகுந்தபடி ஈ, கொசு, பன்றி, நாய் முதலான சகலவித ஜீவராசியாக ஜன்மமெடுக்கிறான். சிலவேளை மரமாகவும் ஆய்விடுகிறான். சிலர் கல்லாகவும் ஆய்விடுகிறானென்கிறார்கள். இப்படி அநேக ஜன்மங்களெடுத்துத் தன் குற்றங்களுக்குத் தகுந்த தண்டனையடைந்து எப்பொழுது பாவங்களைவிட்டுச் சுத்தமாகிறானோ, அப்பொழுது அவனுக்கு முத்தி யுண்டாகின்றது. முத்தியென்பது தன் ஜீவாத்துமா பிரமத்தில் கலந்துவிடுகின்றதாம். இன்னும் சிலவேளை பாவங்களின் நிமித்தம் நரகம்போய் அவ்விடத்திலிருந்து மறுபடி ஜன்மமெடுத்து வருகிறானாம். கர்மவிபாகம் என்னும் சாஸ்திரத்தில் எழுதியிருக்கிறதென்னவென்றால்: யாதொரு மிலேச்சன் * தன் ஜீவ காலத்தில் நல்ல காரியங்களைச் செய்தால் அவன் செத்தபின் சூத்திரனாகிறான். யாதொரு சூத்திரன் தன் மார்க்கப்படி நல்ல காரியங்களைச் செய்தால் அவன் செத்தபின் வைசியனாகிறான். யாதொரு வைசியன் தன்மார்க்கத்தில் சரியாயிருந்தால் அவன் செத்தபின் க்ஷத்திரியனாகிறான். க்ஷத்திரியன் நல்ல காரியங்களைச் செய்து செத்தால் பிராமண ஜன்மமெடுக்கிறான். பிராமணன் நல்ல காரியங்களைச் செய்து செத்தால் அவன் மோக்ஷத்தை யடைகிறான்" என்பதே. இன்னும் எப்பொழுது நற்கிரியைகளைச் செய்து ஒருவன் சாகிறானோ, அப்பொழுது அவன் எந்தத் தெய்வத்தை வணங்கிக்கொண்டிருந்தானோ அந்தத் தெய்வத்தினிடமே போகிறான்

* பிராமணர், க்ஷத்திரியர், வைசியர், சூத்திரர் என ஹிந்துக்கள் நான்கு வகுப்பினராயிருக்கிறார்கள், அவர்களல்லாதவர்களை மிலேச்சரென்று ஹிந்துக்கள் சொல்லுகிறார்கள்,

னதும் சொல்லுகிறார்கள். இன்னும் ஒருவன் சொர்க்கம்புகுந்தால் அவனுக்கு நியமிக்கப்பட்ட காலம் வரையில் அவ்விடத்திலிருந்து, பின்பு அவ்விடத்தை விட்டுப் புறப்பட்டு மறுபடி ஜன்மம் எடுக்கிறானென்றும் சொல்லுகிறார்கள்.

இன்னும் அவர்களுடைய சொற்படி சொர்க்கத்தில் யாதொருவன் பாவஞ் செய்தால் அவனுக்கும் தண்டனை கிடைக்கிறது. எப்படியென்றால், மகாபாரதம் ஆதிபருவத்தில், சொர்க்கத்தில் யயாதிமகாராஜன் "எனக்குச் சமானமானவர்கள் ஒருவருமில்லையென்று நான் எண்ணுகிறேனென்று" சொன்னான் என்றும், அப்படிச்சொன்ன குற்றத்தினிமித்தம் இந்திரன் அவனைச் சொர்க்கத்திலிருந்து மண்ணுலகத்தில் தள்ளிவிட்டானென்றும், பின்பு அவன் அந்தக்குற்றத்தை விட்டுச் சுத்தமாகிச் சொர்க்கம் போனானென்றும் எழுதப்பட்டிருக்கின்றன.

இன்னும் பிள்ளைகள் செய்த குற்றத்துக்காகத் தகப்பன் பாட்டன் முதலானவர்களும் நரகவேதனை அனுபவிக்கிறார்களென்பது ஹிந்துக்களின் சித்தாந்தமாயிருக்கின்றது. உதாரணமாக, மகாபாரதம் ஆதிபருவத்தில் விவாகமில்லாத பிரமசாரியான ஒரு பெரிய தபோதனர் தமது முன்னோர்களைக் கட்டித் தொங்கவிட்டிருக்கிற ஒரு கிணற்றினிடம்போய், அதில் தொங்குகிறவர்களை, நீங்கள் யாரென்றுகேட்க, அதற்கவர்கள், "நாங்கள் பெரிய தபசிகளாகவும் யாகஞ்செய்கிறவர்களாகவுமிருந்தோம். எங்கள் குமாரன் விவாகம் செய்யாமலிருந்த பாவத்தின் நிமித்தம் நாங்கள் இறந்தபின் நரகத்தில் தள்ளப்பட்டோம்" என்று சொல்ல, இதைக்கேட்ட அந்தப் பிரமசாரியானவர் வாசுகிநாகனுடைய சகோதரியை விவாகம்செய்து கொண்டாரென்று எழுதப்பட்டிருக்கின்றது.

இனி உலகத்தின் முடிவைப்பற்றி ஹிந்துமத சாஸ்திரங்களின் வாக்கியங்கள் ஒன்றுக்கொன்று பேதப்பட்டிருக்கின்றன.

நியாய சாஸ்திரம் சொல்லுகிறதாவது: உலக உற்பத்திக்குத் துவக்கம் ஒன்றுமில்லை, அதற்கு முடிவுமுண்டு. உலகத்தின் அழிவு இருவகைப்படும். அதில் ஒருவகை:—பிரம்மாவுக்கு மோக்ஷமுண்டாகி, தர்மம் அதர்மங்களைத் தவிர மற்றெல்லாம் அழிந்து, உலகம் அவ்வளவு காலமிருந்ததோ அவ்வளவு காலம் ஒன்றுமில்லாமலிருந்து, பின்பு அந்த அழிந்திருந்த படைப்புகளிலிருந்தே யாதொருவன் பிரம்மாவாகி, முந்தி அழிந்துபோன அந்தப் படைப்புகளையே முன்னிருந்ததுபோல் புதிதாய்ப்படைக்கிறான். இவ்விதமாய் உலகம்

அழிவதற்குக் கண்டப்பிரளயம் என்று பெயர். இந்தக் கண்டப்பிரளயம் அநேகந்தடவை உண்டாகும். மற்றொருவகை:—எல்லாப்படைப்புகளுக்கும் மோக்ஷமுண்டாகி, சர்வலோகமும் பிரம்மாவும், கர்மம், தர்மம், அதர்மம் முதலான சர்வமும் ஒன்றுமில்லாமல் அழிந்துபோகும். நான்கு பூதங்களில் முந்தி மண்ணும், பின்பு நெருப்பும், பின்பு காற்றும், பின்பு தண்ணீரும் அழிந்துபோகும். இவ்விதமாய் அழிவதற்கு மகாப்பிரளயம் என்று பெயர். இது ஒரேதடவையுண்டாகும் என்பதே.

வேதாந்த சாஸ்திரம் சொல்லுகிறதாவது: உலகத்தின் அழிவு மூன்று வகைப்படும். அதில் ஒருவகை:—எப்பொழுது பிரம்மாவின் வயதில் ஒருநாள் கழிந்து போகின்றதோ, அப்பொழுது அநேகப்படைப்புகள் அழிந்து இரவு முழுமையும் ஒன்றுமில்லாமலிருந்து மறுநாளானவுடனே மீண்டும் உண்டாய்விடுகின்றன. இவ்வகையான அழிவு அநேகதடவை உண்டாகும். இதற்கு வைநந்தன வென்று பெயர். இரண்டாவது வகை:—எல்லாப்படைப்புகளும் அஞ்ஞானத்துக்குள் ஐக்கியமாகி, அஞ்ஞானத்தைத் தவிர மற்றதெல்லாம் அழிந்துபோவது. இவ்வகையான அழிவு ஒரேதடவை யுண்டாகும். இதற்கு பிராகிர்தம் என்று பெயர். மூன்றாவது வகை:—அஞ்ஞானமுமொழிந்து ஞானப்பிரகாசமாகிறது. இவ்வகையான அழிவுக்கு ஆத்யந்திகம் என்று பெயர். இதுவும் ஒரே தடவைதான் உண்டாகும். பஞ்சபூதங்கள் அழிகிறதெப்படியென்றால், மண் தண்ணீரில் ஐக்கியமாகும், தண்ணீர் நெருப்பில் ஐக்கியமாகும், நெருப்பு காற்றில் ஐக்கியமாகும், காற்று ஆகாயத்தில் ஐக்கியமாகும், ஆகாயம் மாயையில் ஐக்கியமாகும் என்பதே.

சாங்கிய சாஸ்திரம் சொல்லுகிறதென்னவென்றால்: உலகம் அழிகிறநேரம் வந்துவிட்டால் ஐந்து தத்துவங்களும் ஐந்து தன்மாத்திரைகளில் மறைந்துவிடும்; ஆகாயம் சப்தத்திலும், காற்று ஸ்பரிசத்திலும், நெருப்பு ரூபத்திலும், தண்ணீர் ரசத்திலும், மண் நாற்றத்திலும் ஐக்கியமாய் விடுகின்றது. இந்த ஐந்து தன்மாத்திரைகளும் அகங்காரத்தில் ஐக்கியப்பட்டு, அகங்காரம் மஹத்தத்துவத்தில் ஐக்கியமாகி, மஹத்தத்துவம் பிரகிருதியில் கலந்துவிடுகின்றது என்பதே.

ஓர் விண்ணப்பம்.

மேற்சொன்ன வார்த்தைகளுக்கு வியாக்கியானஞ் செய்கிறதாயிருந்தால், அதற்கே தனியாய் ஒரு கல்வி கற்கவேண்டியதாயிருக்கின்றபடியால், அதை அறிவது கஷ்டமாயிருக்குமென்று நான் இவ்விடத்தில்

அந்த வார்த்தைகளுக்கு அதிக விபரம் எழுதாமல் பேர்களைமட்டும் எழுதிவிட்டேன். ஏழாவதுபிரிவில் கொஞ்சம் விபரமாய்ச் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது பார்த்துக்கொள்ளுங்கள்.

ஆனக்கூடி ஹிந்துக்கள் சொல்லுகிறபடி எல்லாச்சாஸ்திரங்களும் சத்தியமானவைகளாயிருக்க, பின்பு அந்தச் சாஸ்திரங்களில் இவ்வளவு பேதங்க ளிருக்கின்றனவே, ஒன்றின்வாக்கியம் மற்றொன்றை ரத்துசெய்துகொண்டிருக்கின்றது. இவ்வளவு பேதங்க ளிருப்பதுடன் எல்லாம் சத்தியமானவைகளென் றெண்ணுகிறது அவிவேகமா யிருக்கின்றது. ஏனென்றால், ஒருவன் இன்று திங்கள் கிழமை என்றும், வேறொருவன் வியாழக்கிழமையென்றும், மற்றொருவன் வெள்ளிக்கிழமையென்றும் சொன்னால், மூவரும் உண்மை சொல்லுகிறார்களென்பது ஒருபோதும் கூடாது. புத்திசாலிகள் இந்த மூன்றும் உண்மையென்பது புத்தியில் அமையவில்லையென்றே சொல்லுவார்கள். இப்பொழுது நான் ஹிந்துக்களிடத்தில் கேட்கிறதாவது. உலகத்தின் முடிவைக் குறித்து இந்த மூன்று சாஸ்திரங்களும் ஒன்றுக்கொன்று ஒவ்வாத சங்கதிகளைச்சொல்லுகின்றனவே, நீங்கள் எதை உண்மையென் றெண்ணுகிறது, எதைப் பொய்யென் றெண்ணுகிறதென்பதே.

ஒருவேளை யிவ்விடத்தில் ஹிந்துக்களுக்கு, இஸ்லாம் மார்க்கத்தின் சில சங்கதிகளிலும் பேதமிருக்கின்றதேயென்று சந்தேகம் வரலாம். அதற்கு மறுமொழியாவது: எங்கள், மார்க்கத்தின் சில விஷயங்களில் பேத மிருக்கிறதெல்லாம் புரூஉ என்னும் நடவடிக்கைகளி லிருக்கின்றதே யொழிய, உசூல் என்னும் விசுவாசத்திலும் மூலாதாரமான சங்கதிகளிலும் ஒரு பேதமு மில்லை. உங்கள் மார்க்கத்திலோ மூலாதாரங்களிலேயே பேத மிருக்கின்றது. எப்படியென்றால், மேற்சொன்ன சாஸ்திரங்களில் உலகத்தின் முடிவைக்குறித்துச் சொல்லியிருக்கிற பேதம் இவ்விடத்தில் வெளியாய் விட்டது. இன்னும் ஆண்டவனை அறியும் விஷயத்தில் உங்கள் சாஸ்திரங்களிலுள்ள பேதங்கள் இந்த அத்தியாயத்தின் 1-வது பிரிவில் விவரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. மற்றும் பேதமான சங்கதிகளை இந்த அத்தியாயத்தின் 7-வது பிரிவில் சொல்லப்படும்.

இன்னும் உலக உற்பத்தியின் விஷயத்தில் உங்கள் வேதமும் சாஸ்திரங்களும் கூறுகின்ற பேதங்களை நான் எவ்வளவென்றுதான் எழுதுவேன், உங்கள் புராணங்களாலேயே தெரிந்துகொள்ளுங்கள்.

எங்கள் மார்க்கத்தின் பெரிய மூலாதாரங்களான சங்கதிகள் ஐந்துண்டு. 1-வது: ஆண்டவன் வணக்கத்துக் குரியவன், எல்லாவற்றையும் படைக்கிறவன், எல்லாவற்றின் சுதந்திரத்தை யுடையவன், கட்டாயமாய் வேண்டியவன், நல்ல இலக்ஷணங்களை யுடையவன், அவலக்ஷணங்களையும் குற்றங்குறைகளையும் விட்டு சுத்தமானவன், தனித்தவன், இணையில்லாதவன், சக்தியுள்ளவன், ஒன்றும் தேவையில்லாதவனென் றெண்ணுகிறது; 2-வது: நபிமார்கள் உண்மையானவர்களென் றெண்ணுகிறதும்; 3-வது: நபிமார்கள்பேரில் ஆண்டவன் அனுப்பின வேதங்கள் உண்மையானவையென் றெண்ணுகிறது; 4-வது: கியாமத்தென்னும் நியாயத்தீர்ப்பு நாளில் அவரவர்களின் செய்கைகளைக் குறித்துக் கேள்வி கணக்குக் கேட்கிறது மெய் யென்றெண்ணுகிறது; 5-வது: மலக்கென்னும் வானவர்க ளிருக்கிறது உண்மையென் றெண்ணுகிறதுமாகிய இவைகளே.

இந்த ஐந்து மூலாதாரங்களிலும் உதயகிரியிலிருந்து அஸ்தகிரிவரையிலும் எத்தனை முஸ்லிமான கூட்டங்களிருக்கிறார்களோ அவர்களில் ஒரு கூட்டத்துக்காவது பேத மில்லை. மார்க்கத்தின் புரூஉ என்னும் நடவடிக்கைகளில் பேத மிருக்கிறதினால் அதனால் மார்க்கத்துக்குயாதொரு பழுதில்லை. ஏனென்றால், மனிதன் இயல்பாகவே மறதியுள்ளவனா யிருக்கிறான். ஒருவேளை யாதொரு * ராவியானவருக்கு மறதி சம்பவித் திருக்கலாம். அல்லது குர்ஆன்ஷரீப் அல்லது நபியின் வாக்கியமாகிய ஹதீதின் அர்த்த மறிவதில் யாதொரு இடத்தில் யாதொருவருக்குத் தவறுதலுண்டாகி யிருக்கலாம். அல்லது, இன்னும் யாதொரு விதத்தால் மார்க்கத்தின் புரூஉ என்னும் உட்பிரிவாகிய நடவடிக்கைகளில் யாதொரு பேத முண்டாய்விட்டால், அதனால் யாதொரு பாதகமில்லை. மார்க்கத்தின் உசூல் என்னும் விசுவாசத்தில் பேத மிருக்கிறதுதான் மார்க்கத்தைப் பொய்யாக்கும்.

இதைத்தவிர எங்கள் இஸ்லாம் மார்க்கத்தில் ஐந்துகாரியங்கள் கடமையா யிருக்கின்றன. 1-வது: لا إله إلا الله محمد رسول الله லாஇலாஹ இல்லல்லாஹு முஹம்மதுர் ரசூலுல்லாஹி என்று கலிமாஓதி அதின்படி விசுவாசிக்கிறது; 2-வது: ஐந்துநேரம் தொழுகிறது, 3-வது: ஸக்காத்தென்னும் தானங் கொடுக்கிறது, 4-வது: ரமலான் மாதத்தில் நோன்பு வைக்கிறது, 5-வது: சக்தியிருந்தால் ஒருதரம் மக்காவிலுள்ள காபத்துல்லாவென்னும் ஆலயத்துக்குப் போய் ஹஜ்ஜென்னும் வணக்கத்தை நிறைவேற்றுகிறது.

* தாமே நேரில்பார்த்தும் கேட்டதுமான அல்லது பிறர்சொல்லக்கேட்ட ஒரு விஷயத்தை மற்றவருக்கு அறிவிப்பவர் "ராவி" என்னப்படுவார்.

இந்த ஐந்துகாரியங்களும் கடமையென்பதின்பேரில் இஸ்லாமு
டையவல்லாக் கூட்டங்களும் ஒரேவாக்காயிருக்கிறார்கள். உங்கள்
கூட்டமப்படியல்ல, உங்களில் கர்மகாண்டத்தார் ஸந்தியாவந்தன
மென்னும் இன்னால் பூஜைமுதலிய வணக்கங்களைச்செய்வது கடமை
யென் றெண்ணுகிறார்கள். ஞானகாண்டத்தார் அவைகளெல்லாம் அ
வசியமில்லையென்றும், பூஜை தவம் வணக்கமுதலான வெளிப்புரி
யான எல்லாக்காரியங்களும் பேதமைமிகளாட் டென்றும் சொல்லு
கிறார்கள்.

ஒருவேளை நீங்கள், சில இஸ்லாமானபக்கீர்களும் தொழுகை நோ
ன்பு முதலிய வணக்கங்களைக் கடமையென் றெண்ணாமல் அவைகள்
துவக்கத்தில்தான் கடமையென்றும், மனிதன் பூரண ஞானியாய் வி
ட்டால் அவனுக்கு அவைகளெல்லாம் அவசியமில்லையென்றும் சொல்
லுகிறார்களே என்பீர்கள்; அதற்கு மறுமொழியாவது: அப்படிச்
சொல்லுகிறவர்கள் முஸ்லிம்களல்ல; அவர்கள் எங்கள் மார்க்கத்துக்
குப்புறம்பானகாபிர்களென்றும் அல்லாகுஞ்ஞைவிரோதிகளென்று
ம் எண்ணப்படுவார்கள். இவர்களோ பேருக்கு மாத்திரந்தான் முஸ்லி
ம்களாயிருக்கிறார்கள். ஆகையால் எவ்விதத்திலும் எங்கள் மார்க்க
த்தின் மூலாதாரங்களிலும் கடமையான காரியங்களிலும் எங்களில்
ஒருவருக்கும் பேதமில்லை.

6-வது பிரிவு வணக்கத்துக் குரியவனைக் குறித்துப் பேசுவது.

யாரை வணங்கத்தகுமோ அவனே வணக்கத்துக் குரியவன்.
வணக்கமென்பதென்ன? நலப்பறுதலாய்க் கனம்பண்ணுகிறதும், த
ன்னை அந்த வணக்கத்துக் குரியவன் முன்னால் அதிகத்தாழ்மையாக்கி
சிஜ்தா வென்னும் சாஷ்டாங்க முதலான வந்தனங்களைச் செய்கிறது
ம், அவனைத் தன் எஜமானென்றும் தன் காரியங்களை நிறைவேற்
றுகிறவனென்றும் எண்ணிக்கொண்டு இந்த துன்யாவென்னும் இ
கம் பரமென்னும் இருலோகத்திலும் தனக்கு வேண்டியவைகளை அவ
னிடத்திலேயே கேட்கிறதும், அவனுக்கே நேர்ச்சை யென்னும் பிரா
ர்த்தனை செய்கிறதும், அவனுக்காகவே நோன்பு வைக்கிறதும், இன்
னுமிவைகள்போலொத்த காரியங்களுக்கு வணக்கமென்று பேர். இப்
படிப்பட்ட வணக்கமான காரியங்களால் அவனைக் கனம்பண்ணவேண்
டும். முஸ்லிம்களாகிய எங்களிடத்தில் வணக்கத்துக்குரியவன் பரிசு
த்தமான அல்லாகுதஆலாவே. வேறு வேறொருவனுமல்ல; எவ
னொருவன் ஆண்டவனைத் தவிர வேறொருவனை வணக்கத்துக்குரியவ

னென்று சொல்வானேர, அவன் இஸ்லாம் மார்க்கத்துக்குப் புறம்பான
காபிராயிருப்பான். ஹஜ்ரத்து முகம்மது சல்லல்லாகு அலைஹி வசல்
லமவர்கள் எல்லாப் படைப்புகளுக்கும் மேன்மையானவர்களாகவும்
பூரணமானவர்களாகவுமிருந்தும் அவர்களை யாதொருவன் வணக்கத்
துக் குரியவர்களென்று சொல்வானாகில் அவனும் காபிராய்விடுவான்.
எங்கள் மார்க்கத்தின் மூலாதாரப்பொருளாகிய பரிசுத்தமான கலி
மாவாகிய லாஇலாக இல்லல்லாஹு முகம்மதுர் றசூலுல்லாஹி என்பதின்
அர்த்தம் எப்படியிருக்கிறது பாருங்கள். அதாவது வணக்கத்துக்
குரியவன் அல்லாகு தஆலாவைத்தவிர வேறொருவருமில்லை. முக
ம்மது சல்லல்லாகு அலைஹிவசல்லம் அல்லாகு தஆலாவுடையதிருத்தூ
தராயிருக்கிறார்கள் என்பதே.

ஹிந்துக்களின் வணக்கத்துக்குரிய தெய்வங்கள் அநேகமுண்டு.
அந்தந் தெய்வங்களின் பேரால் பற்பலவகையாய் விக்கிரகங்களைச் செ
ய்து வைத்துப் பூஜிக்கிறார்கள். அப்படிப் பூஜிக்கும் பொழுது அவைக
ளைக் கனம் பண்ணுவதற்காக ஷோடசோபசாரமென்னும் பதினாறு
காரியங்களை நிறைவேற்றுகிறார்கள். அவைகளாவன:—

ஆவாஹனம்=மந்திரமோதித் தெய்வத்தை யழைக்கிறது.
சிங்காசனம்=பீடமுதலிய ஆசனத்தில் விக்கிரகத்தை இருத்துகிற
ஸ்நானம்=விக்கிரகத்தை முழுக்காட்டுகிறது. [து.
லேபனம்=சந்தன முதலியவைகளைப் பூசுகிறது.
அக்ஷதம்=அரிசி தூவுகிறது.
புஷ்பம்=புஷ்பத்தைச் சாத்துகிறது.
நைவேத்தியம்=சாதம் படைக்கிறது.
ஆசமனம்=தண்ணீர்ப் புகட்டுகிறது.
தாம்பூலம்=வெற்றிலை பாக்குக் கொடுக்கிறது.
வஸ்திரம்=உடை உடுத்துகிறது.
பூஷணம்=ஆபரணம் தரிக்கிறது.
தூபம்=நல்வாசனையான புகை காட்டுகிறது.
தீபம்=தீபங் காட்டுகிறது.
சங்கம்=மணி யாட்டுகிறது.
ஸ்தோத்திரம்=துதி செய்கிறது.
பிரதக்ஷணம்=சுற்றி வருகிறது.

இன்னும் சிலர் வேறே சில வணக்கங்களையும் செய்கிறார்கள்.
அதாவது, சாஷ்டாங்க தண்டம் (எட்டு உறுப்புகளும் தரையில் படும்
படி விழுந்து இகபரத்தில் தனக்கு வேண்டியவைகளை அதனிடத்தில்

கேட்கிறது.) விஸர்ஜனம் (மந்திரமோதி தெய்வத்தை அனுப்பிவிடுகிறது.) முதலான இவைகளே.

யோசிக்கவேண்டும். ஆண்டவனைவிட்டு மற்றவர்களை வணங்குகிறதும், மற்றவர்களிடத்தில் அதிலும் தன்னால் உண்டுபண்ணப்பட்ட விக்கிரகத்தினிடத்தில் தன்னுடைய கோரிக்கைகளைக் கேட்கிறதும், உயிருள்ளவர்கள் உயிரில்லாதவைகளையும், புத்தியுள்ளவர்கள் புத்தியில்லாதவைகளையும், சக்தியுள்ளவர்கள் சக்தியில்லாதவைகளையும் வணங்குகிறது என்ன மதிமோசமாயிருக்கிறது.

இவ்விடத்தில் மேற்கண்ட பதினாறு காரியங்களாகிய வணக்கங்களெல்லாம் எந்த தெய்வத்தின்பேரால் விக்கிரகம்செய்து வைக்கப்பட்டதோ, அந்த தெய்வத்துக்கே யொழிய விக்கிரகத்துக் கல்லவென்று யாதொரு ஹிந்து சொன்னால், அதற்கு மறுமொழியாவது:- எவன் அந்தத் தெய்வத்தையும் மற்றெல்லாவற்றையும் படைத்தானோ, எவன் எல்லாருடைய கோரிக்கைகளையும் நிறைவேற்றுகிறானோ, எவன் எல்லா வஸ்துக்களையும் எல்லா நேரங்களிலும் பார்க்கிறானோ, எவன் எல்லா வேளைகளிலும் கேட்கிறானோ, எவன் சர்வ சக்தியுமுள்ளவனாயிருக்கிறானோ அவனையே வணங்குங்கள்.

இப்பொழுது அவர்கள் வணங்கும் சில தெய்வங்களின் பேரைக் கேளுங்கள்.

விஷ்ணு: இவரைக்குறித்து 1-வது பிரிவில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. சாலக்கிராமமென்னும் கல்லின் பேரில் துளசி இலையைச் சாற்றி இவரை வணங்குகிறார்கள்.

கிருஷ்ணன்: தசரதமஹாராஜனுடைய புத்திரர் ராமச்சந்திரன். அவரின் மனைவி சீதை. அவரின் சகோதரர் லக்ஷ்மணர். இவர்களின் பேரால் செய்யப்பட்ட விக்கிரகங்கள் வணங்கப்படுகின்றன. இன்னும் இவர்களைக் கனம்பண்ணுவதில் கீர்த்தனங்களைப் பாடியும் தாளம்,மத்தளம்,வீணை முதலியவாத்தியங்களுடன் கூத்துகளை ஆடியும் வருகிறார்கள். இராகம் சங்கீதம் வாத்தியம் இவைகளெல்லாம் சுத்தவிளையாட்டும் வேடிக்கையும் சுகம் பாராட்டுதலுமாயிருக்கின்றன. அப்படியிருக்க அவைகளுக்கு வணக்கமென்று பேர் வைத்திருக்கிறார்கள்.

கணேசர் இவரைக் குறித்து 1-வது பிரிவில் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. இவர் மனிதசரீரமும் யானைத்தலையுமுள்ளவர். எல்லாத் தெய்வங்களுடைய பூஜைக்கு முந்தி இவரைப் பூஜிக்கிறது அவசியமென் றெண்ணுகிறார்கள்.

மகாகாளி: இவளை வணங்கும்முறை யெப்படியென்றால், எந்தெந்தவிடத்தில் அவள் வாசம்பண்ணுகிறதாக எண்ணுகிறார்களோ, அந்தந்த இடங்களுக்கு உதாரணமாக ஜ்வாலாமுகி, கல்கத்தா, சாமுண்டி, புத்ரகாளி முதலிய இடங்களுக்குப் போய் மேற்சொன்ன சோடசஉபசாரங்களைச் செய்து வணங்குகிறார்கள். ஜ்வாலாமுகியைப் பூஜிக்கிறார்கள். அந்த இடத்தைச் சகல தீர்த்தங்களிலும் மேன்மையானதென் றெண்ணுகிறார்கள். அதைக் குறித்துச் சொல்லப்பட்டிருக்கிற

சுலோகம்.

காசிவாஸம் யுகமஷ்டம் யுகமேக ம்பார்த்தாதகம்
திர்க்கெள்ட்லம்ம் புண்யம் ஜ்வாலாமுகிப் பிரதர்சனம்.

இதன்கருத்து. காசியில் எட்டுயுக மிருந்தால் எவ்வளவு புண்ணியமோ அவ்வளவு புண்ணியம் புஷ்கரதீர்த்தம் என்னும் பொய்கையில் ஒருயுகமிருக்கச் சித்திக்கும். இதற்குக் கோடிமடங்கு புண்ணியம் ஜ்வாலாமுகியை ஒருதரம் தரிசிப்பதால் கிடைக்கும் என்பதே.

இன்னும் அந்த ஜ்வாலாமுகி என்னு மிடத்தில் மலையடிவாரத்தி லிருந்து சில அக்கினிச் சுவாலைகள் புறப்படுகின்றன. அதைப் பெரிய அற்புதமென் றெண்ணுகிறார்கள். ஆண்டவனுடைய பூமியில் சில விடத்தில் தண்ணீர் புறப்படுகின்றது. சில விடத்தில் பொன் வெள்ளி செம்பு முதலான உலோகங்கள் வெளிப்படுகின்றன. சில விடங்களில் உப்பு வெட்டி யெடுக்கப் படுகின்றது. இப்படிப் பற்பல விடங்களில் பற்பல பொருள்கள் வெளிப்படுகின்றன. அப்படியே சில விடங்களில் நெருப்பு புறப்பட்டால் அது என்ன ஆச்சரியம். உலகத்தில் நெருப்பைக் கக்குகிற மலைகள் அனேகமுண்டு. கிருஷ்ணா என்னும் பாக்ஷா அடங்கியிருக்கிற இடத்தில் ஒரு அக்கினிக்கெணறு யிருக்கின்றது. இதைத்தவிர உலகத்தில் அனேக புதுமைகளிருக்கின்றன. அவைகளையெல்லாம் வணங்குகிறதற்கு ஆண்டவன் அவர்களுக்கு உத்திரவு செய்யவில்லை. பாருங்கள் சில இரும்புக் கதிர்களை கல்லில் திட்டினால் அதிலிருந்து நெருப்புப்பொரி பறக்கின்றது. சக்கிமுக்கிக் கல்லிலிருந்து நெருப்புப்பொரி பறக்கின்றது. சில நேரங்களில் இரவில் கற்கண்டை யுடைத்தால் அதிலிருந்து நெருப்புப்பொரி பறக்கின்றது. இன்னும் அறபு ராஜ்ஜியத்தில் பச்சைக் கொம்பிலிருந்து நெருப்புண்டாகின்றது. யாதொருவன் இரவில் தாடியைச் சீவினால் அதிலிருந்து நெருப்பின் மின்னல் தோன்றுகின்றது. சில நேரங்களில் இரவில் கம்பளியை உதறினால் அதிலிருந்து நெருப்பு உண்டாகின்றது. சில இரு

ளான் இராத்திரியில் ஆட்டின் சரீரத்தைக் கையால் தேய்த்தால் அதிலிருந்து நெருப்பின் மின்னல்கள் வெளிப்படுகின்றன. ஆகையால் ஹிந்துக்கள் இவைகளையும் வணங்கவேண்டும்.

இன்னும் மந்த ஜுவாலாமுகியின் பூஜாரிகள் ஒரு சூதும் செய்கிறார்கள். அதாவது, காலை ஒரு ஜாமத்துக்குப் பின்னிருந்து இரவு ஒரு ஜாமம் செல்லுகிறவரையில் காளிக்கு நைவேத்தியம் பண்ணுகிறார்கள். அந்த வேளையில் உள்ளே ஒருவரையும் போகவிடுகிறதில்லை. அந்த வேலைக்காக அதிக நம்பிக்கையுள்ள பன்னிரண்டு பூஜாரிகள் எப்போதும் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களைத் தவிர மற்றப் பூஜாரிகள் அந்தவேளையில் அவ்விடம் போகக்கூடாது. பன்னிரெண்டு பூஜாரிகளும் அவரவர்கள் முறைப்படி போய்க் கதவைச் சாத்தி ஒரு பூஜாரியைமாத்திரம் கூடவைத்துக்கொண்டு நைவேத்தியம் பண்ணுகிறார்கள். இவ்வளவு மறைவாய்ச் செய்கிறதினால் ஒருவேளை அந்த அக்கினிச் சுவாலைகளில் ஒவ்வொரு ஜாமத்துக்கும் போதுமான சில எரியும் சாமான்களாகிய மசாலைவர்க்கங்களைப் பத்திசெய்து விடுகிறார்களென்று சந்தேகிக்க இடமாகின்றது. இன்னும் இந்த அக்கினிச்சுவாலை மசாலைவர்க்கங்களைப் பத்திசெய்கிறதினால்தான் எரிந்துகொண்டிருக்கிறதென்று ஒருவர் சொல்லக்கேட்டிருக்கிறேன். ஆனால் அந்த அக்கினிச் சுவாலைகளில் ஏதாவது தூர்ந்துபோனால் அதை விளக்கினால் மறுபடி எரியப்பண்ணுகிறார்கள். இதை நான் கண்ணால் பார்த்திருக்கிறேன். இன்னும் அந்த இடத்தில் தண்ணீருக்கு நடுவேயிருந்து அக்கினிச்சுவாலை புறப்படுகிறதாய்ச் சொல்லுகிறார்களே அது சுத்தத்தப்பு. அதன் உண்மையென்னவென்றால், அந்த இடத்தில் ஒரு தொட்டி யிருக்கின்றது. அதை குண்டமென்று சொல்லுகிறார்கள். அதன் ஒரு மூலையில் தரைமட்டத்தில் கல்லிலிருந்து தண்ணீர் வெளிப்படுகின்றது. அது அவ்விடத்திலிருந்துதான் புறப்படுகின்றதோ அல்லது தூரத்திலிருந்து வருகின்றதோ ஆண்டவனறிவான். தண்ணீர் மிகவும் கொஞ்சமாய் வருகின்றது. எட்டு ஜாமத்தில் ஒரு சிறு பாத்திரம் நிரம்பும். அதற்குக் கொஞ்சம் மேலே ஒரு அக்கினிச் சுவாலை புறப்படுகிற இடமாயிருக்கின்றது. ஆனால் அது தண்ணீருக்குச் சமீபமாயிருப்பதால் அடிக்கடி தூர்ந்துகொண்டேயிருக்கின்றது. யாதொருவன் அந்தக் குண்டத்தில் ஓமம் வளர்க்க நாடினால் ஒரு துணியால் அந்தத் தண்ணீரைத் துடைத்துவிட்டு விளக்கினால் அந்தச் சுவாலையை எரியப் பண்ணுகிறார்கள். பின்பு அதின்பேரில் நெய், தேன், எள், கோதுமை, பாதம், கொப்பரை இவைகளைத் தட்டியங்களாகவும் மனுஷ்

களாகவும் கொட்டுகிறார்கள். இதற்குத் தான் ஓமம் வளர்க்கிறதென்று பெயர். இந்தப் பொருள்களை தேவதையின்பேரால் கொரிக்கை செய்து நெருப்பில்போட்டுக் கொளுத்தி விடுகிறார்கள். ஆகக்கூடி அந்தப் பொருள்களால் அந்தச் சுவாலை நன்றாயெரிகின்றது. அந்த வேளையில் புறப்படுகிற தண்ணீர் பூமியிலேயே தடைப்பட்டிருக்கின்றது. நல்லது அவ்வளவு நெருப்பு எரிகிற இடத்தில் அரை, முக்கால் வாரகெஜ தூரத்திலுள்ள தண்ணீர் என்ன செய்யும், நான் சிறு பிராயத்தில் ஓர் இரவு ஓமம்வளர்க்கிறதற்காக அவ்விடத்திற்குப் போயிருந்தேன். இவைகளை என் கண்ணால் பார்த்தேன். அதற்கு இருபது வருஷங்களுக்குப் பின்னால் பலதரம் அவ்விடத்திற்குப் போயிருக்கிறேன். அப்பொழுதெல்லாம் அதை நான் கவனிக்கவில்லை. இப்பொழுது அந்தத் தண்ணீர் வருகின்றதோ இல்லையோ ஆண்டவனறிவான். ஆகக்கூடி எவ்விதத்திலும் இந்தப் புதுமைகளையெல்லாம் பார்த்து, அவைகளைத் தனக்கு வணங்குமிடமாகக்கொள்ளாமல் எவன் இந்தப் புதுமைகளைப் படைத்தானோ அவனையே வணங்கவேண்டும்.

தேவிபூஜை இன்னும் ஒருவகையுண்டு. அதாவது ஒரு பளிங்குத்துண்டில் இவ்விதமாய் ஒரு ஷட்கோணச் சக்கரம் ஸ்தாபித்து அதன்மேல் விக்கிரகத்தை நிறுத்தி, மேற்சொன்ன சோடச உபசாரங்களைச்செய்து பூசைசெய்கிறார்கள்.

இன்னொருவகை, யாதொரு பெண்பிள்ளையின் அல்குலை மேற்சொன்னபடி பூஜை செய்கிறார்கள். இன்னும் சிலர் தங்களுடைய கோசத்தை அதில் நிறுத்தி ஜபம் செய்கிறார்கள். ஆனால் விந்துவை உள்ளே விடுகிறதில்லை. அதற்குப் பகபூஜையென்று பெயர். இவ்வகையான பூஜைசெய்கிறவர்கள் வாமமார்க்கரென்று சொல்லப்படுகின்றார்கள். வாமன் என்று மஹாதேவனுக்குப் பெயர். இந்த வாமமார்க்கர் மஹாதேவனையும் தேவியையும் வணங்குகிறார்கள். தங்கள் மார்க்கத்தை மற்ற இந்துக்களுக்கு ரொம்பவும் மறைக்கிறார்கள். மாம்சம் தின்னுகிறதும் மதுபானஞ் செய்கிறதும் அவர்களிடத்தில் பெரும் புண்ணியமாம். இன்னும் அவர்கள் "ஸஹஸ்ர பக்தர் ஸனு முக்தி" அதாவது ஆயிரம் அல்குலை தரிசிக்கிறதினால் முக்தியுண்டாகின்றது என்று சொல்லுகிறார்கள்.

இன்னும் லோகநாயகி ஜோதி: அதாவது தெய்வீகமான தீ
பத்தை ஞானா விருத்தியாக வெளிச்சம் பெற்றுக்கொள்ளும்படி வணங்கு
கிறார்கள். மஹாலக்ஷ்மி: பொன், வெள்ளி, திரவியம் பாக்கியம்
இவைகளை லக்ஷ்மியின் வாசஸ்தானமென்று பெற்றுக்கொள்ளும்படி
வணங்குகிறார்கள். சரஸ்வதி: அவர்கள் சொல்லுகிறபடி ஆதியில் நூ
பராய் பெரிய [illegible]. சக்தி: அவர்கள் சொல்லுகிறபடி
மஹாதேவனுடைய பக்கத்திலிருந்து பிறப்பட்டிருக்கிறது. அதனால் தா
னீர் அதிக [illegible]. பராசக்திதேவி: ராமச்சந்திரர் பராசக்
திதேவியைப் பூஜை செய்து இலங்கையை ஜெயித்தாரென்று சொல்
லுகிறார்கள். அந்த நாளில் இந்த [illegible], கொடியம் மு
தலியவைகளையும்; யானை குதிரை, ஒட்டகம் முதலியவைகளையும் பு
த்தகம், ஏறு, வைக்கோல் முதலியவைகளையும் இன்னும் இப்படிப்ப
ட்ட அநேக வஸ்துக்களையும் பூஜை செய்து அவைகளிடம் உதவி
தேடுகிறார்கள். அவைகளைக் தங்கள் வாகனத்தின் [illegible]
கு நன்றியறிதலான [illegible]. மிருகங்கள் எங்
கள் ஊழியத்தை முகப்பது சல்லல்லாது அதிலேவைகளை பல்கள் குதி
ரை அல்லது ஒட்டகத்தின் மீது ஏறினால்,

سبحن الذي سخرلنا هذا وما كنا له مقرنين * وانا الى ربنا لمنقلبون *

"சுப்ஹானல்லதி சக்கற லனா ஹாதா வமா குன்னா லஹு முக்
ரினீன. வஇன்னா இலா றப்பினா லமுன்கலிபூன்" இந்த திருவசனத்தை ஓ
துவது மெய்யெனத் தெளிந்த ஆண்டவன் நம்பவன். நாம் அதை வசப்
படுத்த சக்தி யுள்ளவர்களா யிருக்கவில்லை. நாம் நம்முடைய ஆண்ட
வனையில் திரும்புகிறவர்களாயிருக்கிறோமென்று நன்றி யறிதலான
அவா ஓதுவார்கள். இந்தப்பொருளைகளை ஹிந்துக்கள் தங்கள் கை
வசப்பட்டிருக்கிறவைகளைப் பூஜிக்கிறார்கள். எல்லாம் வல்லவரான
வர் இந்த வஸ்துக்களை போஜனமாவது வஸ்திரமாவது கொடுத்தால், அக்
கிரமமாகப் போகுமென்று நன்றியறிதலுள்ளவைகளைப் புகழுவோமென்று
பேசியோ அந்தப் போஜனத்தைக் கொடுத்திருக்கிறவரையே வண
ங்கி, அவைகளிடம் நீங்கள் எங்களுக்கு உதவி செய்யுங்களென்று கே
ட்கக்கூடாது. யாதொருவன் அந்தப் போஜனத்தினிடம் அவ்விதம் வ
ணங்கிக் கேட்டால் இப்படிச் செய்வாருடைய ஜனங்கள் அவனை நன்றி
யற்றவனென்பார்கள்.

மஹாதேவன்: இவனை வணங்குகிறதென்னவென்றால், மஹாதே
வனுடைய லிங்கமென்னும் கோரத்தைப்போல் ஒன்று செய்து அ
[illegible] வைத்து பெற்றுக்கொள்ளும்படி வணங்குகிறார்கள். ஜா
[illegible] பெண்பிள்ளைகளின் உறுப்பு (பெண்குறி) போலுள்

ள ஓர் பீடம். இன்னும் மஹாதேவனுடைய லிங்கத்தின்மேல் ஜல
தாரை அதாவது பால் அல்லது பாலும் தண்ணீரும் கலந்து மெதுவா
கத் தாரையாய் வார்க்கிறார்கள். ஆண்பிள்ளைகளும் பெண்பிள்ளைக
ளும் சிறுவர்களும் வாலிபர்களும் விருத்தாப்பியர்களும் எல்லாரும்
போய் அந்த லிங்கத்தைத் தரிசித்து வருகிறார்கள்.

லிங்கபூஜையின் காரணம் அநேகமாய் எழுதியிருக்கிறார்கள்.
1-வது சிலவில் அதைப்பற்றிக் கொஞ்சம் சொல்லப்பட்டிருக்கின்ற
து. சிவபுராணத்தில் அதைக் குறித் தெழுதியிருக்கிற தென்னவென்
றால், ஓர் தடவை மஹாதேவனுடைய மனைவியாகிய பார்வதி தன்
னைக்கூடும்படி மஹாதேவனைக் கூப்பிட, அவர் முந்திமறுத்து மறுப
டி அதற் கிணங்கிக் கூடினபொழுது பார்வதியை நெருக்கப்பட்டுப் புகழு
ம்படி தம்முடைய ஆண் அங்கத்தை அதிகமாய் நீட்டினார். பார்வ
தி இதை விஷ்ணுவினிடம் முறையிட, விஷ்ணுவானவர் தமது சக்கர
த்தால் மஹாதேவனுடைய லிங்கத்தை அறுத்துவிட்டார். மஹா
தேவன் அதிக கோபமானார். விஷ்ணுவானவர் மஹாதேவனுக்கு அ
திக தாழ்மையும் மரியாதையும் செய்து தம்மைத் தப்பித்துக்கொண்
டார். அதுமுதற்கொண்டு லிங்கபூஜை ஆரம்பித்தது என்பதே.

இன்னும் அநேகபுராணத்தில் தேவதாருவனத்தில் சிலபிராமணரி
ஷிகள் தவம் செய்துகொண்டிருந்தார்கள். மஹாதேவன் அவர்களி
ன் நல்லெண்ணத்தைச் சோதிக்கிறதற்காக அவர்களின் மனைவிகளிட
ம்போய்த் தமது லிங்கத்தை நிர்வாணமாக்கினார். அந்தப் பிராமணர்க
ளின் சாபத்தினால் மஹாதேவனுடைய லிங்கம் அவருடைய சரீரத்தி
லிருந்து அறுந்து விழுந்துவிட்டது. மஹாதேவன் தம்முடைய சுயரூ
பமானதை எழுதும் பிராமணர்கள் மஹாதேவனை அதிகமாய்ப் புகழ்ந்
தார்கள். மஹாதேவன் சந்தோஷப்பட்டு லிங்கத்தைப் பூஜிக்கும்படி
க் கட்டளையிட்டார். அதுமுதற்கொண்டு லிங்கபூஜை ஆரம்பமாயிற்
று என்று எழுதப்பட்டிருக்கின்றது.

இதுவுமின்றிக் குறித்து வேறு மாதிரியான சரித்திரங்களுமிரு
க்கின்றன. இப்பேர்ப்பட்ட மானங்கெட்ட சங்கதிகளை விட்டும் ஆ
ண்டவன் எல்லாரையும் காப்பானாகவும்.

வணக்கத்துக்காக இப்பேர்ப்பட்ட மார்க்கத்தை உண்டு பண்
ணின பெரியோர்களின் புத்தியை மெச்சிக்கொள்ளவேண்டும். கோசு
த்தைக் கூப்பத்தில் வைத்து ஆண்பிள்ளைகள் பெண்பிள்ளைகள் எல்லா
ரும் பார்த்தால் மோகத்தின் நினைப்பில்லாதவர்கள்கூட உசாராய் விடு

வார்கள். இந்த வணக்கம் அன்றைச் சக்தியுண்டாக நல்ல அவிழ்தாமா யிருக்கின்றது.

ஹிக்காயத்து.

ஒருநாள் இராமச்சந்திர பண்டிதரிடம் விக்கிரக வணக்கத்தைக் குறித்து வாதம் நடந்தது. நான் அவரிடம் விக்கிரகத்தை வணங்குவது ஏனென்றதற்கு, அவர், நாங்கள் உண்மையில் விக்கிரகத்தை வணங்க வில்லை; ஆனால் மனம் அங்குமிங்கும் அலையாமல் பற்றுதலா யிருப்பதற்கு ஒரு விக்கிரகத்தைக் குறிப்புக்காக முன்னால் வைத்துக்கொள்ளுகிறோம் என்று சொன்னார். அதற்கு நான், கோசத்தின் ரூபமும் குய்யத்தின் ரூபமும் பார்வைக்கு நேரேயிருந்தால், மனம் என் பற்றுதலாயிராது! மேலும் அதிக தடுமாட்டத்திலல்லவோ விழுகிறதென்றேன். அதற்குப் பண்டிதர் சும்மா யிருந்துவிட்டார்.

பசு: அவர்கள் சொற்படி பசுவின் சரீரத்தில் தேவர்கள் வாசமா யிருக்கிறார்கள். அந்த வணக்கும் வகை எப்படியென்றால், பொன் கொம்புகள்செய்து அதன் கொம்புகளிலும், வெள்ளி லாடங்கள் செய்து அதன் கால்களிலும், ஒரு வெள்ளித் தட்டை அதன் முதுகின் பேரிலும் வைத்துப் போர்வைபோர்த்தி பின்பு அதைப் பூஜைசெய்து பிராமணர்களுக்குக் கொடுத்துவிடுகிறார்கள். பசுவிற்கு அதிக மரியாதை செய்கிறார்கள். அதன் சாணியையும் மூத்திரத்தையும் வெகு சுத்தமானதென்றும், சுத்தமாக்குகிறதென்றும் எண்ணுகிறார்கள். பசுவின் சாணி, மூத்திரம், பால், தயிர், நெய் இவைகள் கலந்துள்ள பஞ்சகௌவிய மென்பது அவர்களிடத்தில் அதிக விசுத்தமானது ஒன்றுமில்லை. அவர்களில் அதிக பக்தராயிருக்கிறவர்கள் தினந்தோறும் பஞ்சகௌவியம் சாப்பிடுகிறார்கள். யாதொரு பிராமணன் பூணூலில்லாமல் சாப்பிட்டால் ஹிந்து சாஸ்திரத்தில் இது குற்றம். இவர் அதிலிருந்து விடுபடுகிறதற்காக காயத்திரியென்னும் மூலமந்திரம் ஓதி அந்த நாளில் பசுவின் மூத்திரத்தைத் தவிர வேறொன்றும் சாப்பிடக் கூடாதாம். யாதொரு இந்து மறதியாய் இதர ஜாதியாருடைய பாத்திரத்தில் யாதொன்றைத் தின்றாலும் குடித்தாலும் அவனைச் சிலநாள் விரதமிருக்கச்செய்து அவனுக்குப் பஞ்சகௌவியம் கொடுக்கிறார்கள். அப்பொழுது அவன் சுத்தமாய்விட்டான் என்று எண்ணிக்கொள்ளுகிறார்கள். பசுவின் கால்தூசி பறந்து சரீரத்தில் பட்டுவிட்டால் அது அவர்களிடத்தில் அதிக சுத்தமாம். அதற்குக் கௌதூளியென்று பெயர். மிலேச்சர்களுடைய வீட்டில் உட்கார்ந்து சாப்பிடுகிறதும் தண்ணீர் குடிக்கிறதும் அவர்களிடத்தில் ஆகாதாம். ஆனால் அந்த மிலேச்சன் வீட்டில் பசுக்க ளிருந்தால் ஆகுமாம். இதர ஜாதியின் வீட்டுத் தண்

ணீர் குடிக்கிறதும் ஆகாதாம். ஆனால் மோருடன் கலந்திருந்தால் ஆகுமாம். மிலேச்சனுடைய வீட்டில் உட்கார்ந்து பலகாரம் சாப்பிடுகிறது ஆகாதாம்; ஆனால் பசுக்களுள்ள இடமா யிருந்தால் ஆகுமாம்.

ஆ! ஆ! என்ன புதுமை. படைப்புக்குக்கொல்லும் மேன்மையான மனுஷனுடைய வாயை அசுத்தமானதென்றும், மிருகஜாதியான பசுவின் சாணி மூத்திரம் இவைகள் சுத்தமானவைகளென்றும், சுத்தமாக்குகிறவைகளென்றும் எண்ணுகிறார்கள். இன்னொரு வேடிக்கை! எந்தப் பசுவிற்கு இவ்வளவு மரியாதை செய்கிறார்களோ, அதைத் தாயார் என்று சொல்லுகிறார்கள். அது சாகிற தருணத்திலிருந்தால் அந்த மாதாவை வீட்டிற்கு வெளியே போட்டுவிடுகிறார்கள். அது செத்தால், தோட்டி சக்கிலிகள்வசம் கொடுத்துவிடுகிறார்கள். அவர்கள் அதைக் கடைசிவழியாய்த் தலைதொங்கி பூமியில் தேயும்படி தூக்கிக்கொண்டுபோகிறார்கள்.

ஆ! ஆ! மாதாவின் ஜனாஸா வெகு சிறப்புடன் போகின்றது, பின்பு அந்தத் தோட்டி சக்கிலிகள் அதன் மாமிசத்தைத் தின்னுகிறார்கள். மிகுந்த மாமிசத்தையும் எலும்புகளையும் காக்கை நாய் முதலானவைகள் தின்னுகின்றன. இன்னும் அதன் தோலால் ஜோடுகளை செய்து எல்லா இந்துக்களும் அணிகிறார்கள். தங்கள் மாதாவை வெகு கௌரவப் படுத்துகிறார்கள்.

ஹிக்காயத்து.

கௌஹாத்தியின் கலைஞராகிய நந்திகேசர் என்பவர் ஒருநாள் மௌலானா ஜான்முகம்மது சாகிபவர்களிடம் மௌலவிசாகிபே! எங்கள் முன்னோர்களும் உங்கள் முன்னோர்களும் எல்லாரும் புத்திமான்களா யிருந்திருக்கிறார்கள். இப்போது நான் இந்த இரண்டு மார்க்கங்களிலும் எது உண்மையானதென்று உம்மைக் கேட்கிறேனென்றார். அதற்கு மௌலானா அவர்கள், நீர் எங்கள் பேரில் அதிகாரியாயிருந்தால் நாங்கள் உண்மையைச் சொன்னால் மனஸ்தாபப்படுவீர்; உம்முடைய தாட்சண்ணியத்துக்காகத் தப்பு சொன்னால் அதிகாரிகளுக்கெல்லாம் பெரிய அதிகாரியாகிய ஆண்டவன் கோபமாவான். இந்தச் சங்கடத்திற் கென்னசெய்யலா மென்றார். அதற்கு நந்திகேசர், எந்த வார்த்தை உண்மையோ அதை அஞ்சாமல் சொல்லுமென்றார். மௌலானா அவர்கள், அவரைப் பார்த்து, எங்கள் மார்க்கத்தில் ஒரு வஸ்துவை யேன் தின்னக் கூடாதென்று விலக்கப்பட்டிருக்கிறதின் காரணம்—அந்த வஸ்து பன்றியைப்போல் அசுத்தமும் கெட்ட குணமுமாயிருத்தல்; அல்லது அது மனிதனைப்போல் சிறந்ததாயிருத்தல்

இவ்விரண்டிலொன்றுதான் பிரதான காரணம். இப்பொழுது நான் உங்களைக் கேள்கிறேன். உங்கள் மார்க்கத்தில் பசு எந்த காரணத்தினால் விலக்கப்பட்டிருக்கிறது. அசுத்தமாயிருக்கிறதினால் விலக்கப்பட்டது என்பீர்களானால், பின்னையேன் அதற்குவணக்கமும் மரியாதையும் செய்கிறீர்கள். அப்படியல்ல அது சிறந்ததாயிருக்கிறதினால் விலக்கப்பட்டது என்பீர்களானால், பின்னையேன் பாதரக்ஷை முதலியதில் அதன்தோலை வழங்குகிறீர்கள் என்றார். இதைக் கேட்ட வாகீன் தலைவர் மறுமொழி சொல்லாமல் வாய்மூடினார்.

சூரியன், சந்திரன் இனங்களோடும் குளித்து, சூரியனுக்கு முன் தண்ணீர் தூவுகிறார்கள். இன்னும்சிலர் சூரியன்சந்திரனுடைய சொரூபஞ் செய்து வைத்து வணங்குகிறார்கள்.

நியாயமாய்ப் பாருங்கள். ஆண்டவன் சூரியன் சந்திரன் இவைகளை உலகமெங்கும் பிரகாசிக்கும்படியான விளக்காக அமைத்திருக்கிறான். அதுபோலவே ஆண்டவன் குர்ஆன்ஷரீபில்,

تبارك الذي جعل في السماء بروجا وجعل فيها سراجا وقمرا منيرا

வானத்தில் புருஜென்னும் ராசிகளைப் படைத்து அதில் பிரகாசமான விளக்காகிய சூரியனையும் சந்திரனையும் அமைத்தவன் வெகு மேன்மையானவன் என்று திருவுளமாயிருக்கிறான்.

இந்தப் பாக்கியத்தின் பொருட்டும் ஆண்டவனுக்கு நன்றியறிந்து அவனைப் புகழவேண்டுமே யொழிய சந்திர சூரியர்களை வணங்கக்கூடாது. உதாரணமாக, ஜனங்கள் அச்சமற்று நடப்பதற்காக ஒருவன் இருட்டான வழியில் விளக்கேற்றி வைத்தால், நடக்கிறவர்கள் அந்த விளக்கேற்றி வைத்தவனுக்கு நன்றியறிந்து அவனைப் புகழவேண்டுமேயொழிய, அந்த விளக்குக்கு வந்தனம் செய்தல் கூடாது.

இன்னும் சிலர் சந்திர சூரியர்களைத் தவிர வானத்திலுள்ள மற்ற கிரகங்களையும் வணங்குகிறார்கள். அவை: புதன், சுக்கிரன், செவ்வாய், குரு, சனி, ராகு, கேது, இவைகளே. அவர்கள் இந்தக் கிரகங்களை வணங்குகிறது எதற்கென்றால், அவைகள் இவர்களிஷ்டப்படி தங்கள் நற்பலனைக் காட்டவும் துற்பலனைக் காட்டாமலிருக்கவுமே. முதலாவது கிரகங்களில் துற்பலனும் நற்பலனும் இல்லை என்பதை அவர்கள் அறியவில்லை. அப்படியிருந்தாலும் அஜ்ஸாம்களில் எப்படிச் சூடு குளிர்ச்சி கொழுமை வரட்சி என்னும் இவைகளை ஏற்றுக்கொள்ளும் தன்மையிருக்கின்றதோ, அப்படியே அவைகளிலும் அத்தன்மையிருக்கக்கூடும். அந்த அஜ்ஸாம் யாதொருவனுடைய அனுபோகத்தில் வந்தால், அப்பொ

ழுது ஆண்டவன் அந்த அஜ்ஸாமைக் கொண்டு சவுக்கியப்படுத்த அல்லது அசவுக்கியப்படுத்த நாடினால், அந்த அஜ்ஸாமின் தன்மையின்படி அதில் சூடு அல்லது குளிர்ச்சியை, வரட்சியை அல்லது கொழுமையை உண்டுபண்ணுகிறான். ஆகையால் அந்தக் குணத்தை உண்டுபண்ணுகிறவன் ஆண்டவனே. எப்படியென்றால், காசினிக்கீரையிலும் பருப்புக்கீரையிலும் ஆண்டவன் குளிர்ச்சியின் தன்மையை வைத்திருக்கிறான். அந்தக் காசினிக்கீரைக்கும் பருப்புக் கீரைக்கும் தங்கள் குணத்தைப் பேதப் படுத்திக்கொள்ளச் சக்தியில்லை. பின்பு யாதொருவன் அந்த அஜ்ஸாம்கள் அவனிஷ்டப்படி பலன் தருவதற்காக அவைகளை வேண்டிக்கொண்டால் அவன் மூடனென்று எண்ணப்படுவான். அதுபோலவே ஆண்டவன் குரு என்னும் கிரகத்தில் நற்பலனின் தன்மையையும், சனியென்னும் கிரகத்தில் துற்பலனின் தன்மையையும் வைத்திருந்தால், ஒருவன் அவைகளைப் புகழ்ந்து வேண்டிக்கொள்ளுகிறதினால், அவைகள் தங்களின் தன்மையைப்பேதப்படுத்திக்கொள்ள அவைகளுக்கு என்ன சக்தியிருக்கின்றது. கிரகங்களோ ஆண்டவனுடைய அமைப்பின்கீழ் இருக்கின்றன. ஆண்டவன் அவைகளில் என்ன குணங்களை வைத்தானோ அந்தக் குணங்கள் மலக்குகள் மூலமாய் வெளிப்படுகின்றன. உதாரணமாக, சூரியனில் உஷ்ணமும்பிரகாசமும், சந்திரனில் குளிர்ச்சியும் பிரகாசமும் வெளியாகின்றன.

والنجوم مسخرات بأمره

“நக்ஷத்திரங்களெல்லாம் அல்லாவுடைய உத்திரவுக்கு வசப்பட்டிருக்கின்றன” என்றும்,

فسبحان الذي بيده ملكوت كل شيء واليه ترجعون

“எல்லா வஸ்துக்களின் சுதந்திரத்தையுடைய நாயன் தூய்யவன், அவனளவிலேயே நீங்கள் மீளுவீர்கள்” ஆண்டவன் திருவுளமானதுபோல் கிரகங்கள் மலக்குகள் எல்லாம் அவனுடைய வல்லமையின்கீழ் இருக்கின்றார்கள்.

இவர்கள் வணங்கும் தெய்வங்களை யெவ்வளவென்றுதான் சொல்லலாம். அவர்களில் தாழ்ந்தவர்கள் முதல் மேன்மையானவர்கள் உள்பட எல்லாரும் அதிகமாய் ஆண்டவன் படைத்தபடைப்புகளையே வணங்குகிறார்கள். அவைகளையே தங்கள் கோரிக்கைகளை நிறைவேற்றுகிறவைகளென்றும் சாபஷ்டம் கொடுக்கிறவைகளென்றும் எண்ணுகிறார்கள். துக்கமே கைசேதமே! உண்மையான ஆண்டவனை மறந்து அவனின் அடிமைகளை வணக்கத் தலைப்பட்டார்களே.

இவ்விடத்தில் ஹிந்துக்கள் கேட்கிற தென்னவென்றால், ஓ முஸ்லிம்களே! நீங்கள் இந்தப் பிரிவில் எங்கள் மார்க்கத்தைக் குறித்துப் பல ஆக்ஷேபங்கள் செய்திருக்கிறீர்களே. இந்த ஆக்ஷேபங்களெல்லாம் உங்கள் மார்க்கத்திலும் உண்டு. ஆண்டவனல்லாத மற்றவர்களை வணக்கத்துக் குரியவர்களாய் ஏற்படுத்திக் கொள்ளுகிறதும், மற்றவர்கள் கோரிக்கைகளை நிறைவேற்றுகிறவர்களென்றும், லாபநஷ்டங் கொடுக்கச் சக்தியுள்ளவர்களென்றும் எண்ணுகிறதும் உங்கள் மார்க்கத்திலுமுண்டு. நாங்கள் அனேகம் முஸ்லிம்களைப் பார்க்கிறோம். ஒருவன் யாதொருவர் அடங்கியிருக்கிற கப்றை வணங்குகிறான், அதன்பேரில் முகத்தை வைத்துத் தேய்க்கிறான். பிரார்த்தனை செய்கிறான். கோரிக்கைகளைக் கேட்கிறான். ஒருவன் ஸையிது சுல்தான் பேரால் ஆடுகளை அறுக்கிறான். ஒருவன் ஹஜ்ரத்து இமாம் ஜாமின் பேரால் காசுமுடிந்து கையில்கட்டி அவர்களைத் தனக்குக் காவலாக எண்ணிக்கொள்ளுகிறான். ஒருவன் ஹஜ்ரத்து பீரானபீர் தஸ்தகீரைத் தன் ஆண்டவனாக எண்ணியிருக்கிறான். தன் கோரிக்கைகள் நிறைவேறுகிறதற்காக அவர்களுக்கு நியாஸ் செய்கிறான். ஒருவன் அவர்களின் கப்றின் புறமாய் முகம்நோக்கிக் கைகட்டிப் பதினொரு அடி நடந்து யாஷைகு அப்துல்காதிர் ஷைஅன் லில்லா அதிர்வது ஷைகு அப்துல்காதிரே! ஆண்டவனுக்காக ஏதாவது கொடுங்களென்கிறான், ஒருவன் யாஷைகு அப்துல் காதிர் அல்மதத் என்கிறான், ஒருவன் யாமுஹ்யித்தீன் உங்களைத்தவிர யார் என்னை விசாரிப்பாரென்கிறான். ஒருவன் அய்பிரானே! சீக்கிரமாய் விசாரியுங்கள். ஏன் இவ்வளவு தாமசமென்கிறான். ஒருவன் அவ்வல் முஹ்யித்தீன் ஆகிர் முஹ்யித்தீன் லாகிர் முஹ்யித்தீன் பாதின் முஹ்யித்தீன் என்கிறான். ஒருவன் பீர்தஸ்தகீருடைய பேரால் விளக்கேற்றி அதற்கு முன்னால் கைகட்டி நிற்கிறான். ஒருவன் பீர்தஸ்தகீருடைய பேரால் கொடியேற்றி அதற்கு மரியாதை செய்கிறான். ஒருவன் இமாம் உசைனுடைய பேரால் தஃஜியா செய்து நின்றுக்கும் அவ்வாறும் கேட்கிறான். ஒருவன் செய்யிது சாலார் மஸ்ஊதுகாஜி இவர்களிடத்தில் கோரிக்கைகளைக் கேட்கிறான். ஒருவன் காஜா முயீனுத்தீனுடைய கப்றினிடம் காசுபணம் கேட்கிறான். ஒருவன் வலிமார்களால் லாபத்தை அடைவதாலும் நஷ்டத்தைப் பயந்தும் அவர்களுக்குக் காணிக்கை செலுத்துகிறான். எப்படியென்றால், ஒருவன் பாபா ஷைகு பரீது ஷக்கர் கஞ்சுடைய சிர்நியும், ஒருவன் ஷா அப்துல் ஹக்குடைய தோஷாவும், ஒருவன் ஹஜ்ரத்து அலியுடைய குண்டாவும், ஒருவன் ஹஜ்ரத்து அப்பாஸுடைய ஹாஜிரியும், ஒருவன் பீர்

ஸ்[illegible]டைய காணிக்கை மூன்று பலகாரங்களும், பீர்பலியுடைய உப்பும், [illegible]கதி சாகியுடைய கப்ரின் போர்வையும் செய்கிறான். ஒருவன் ஹஜ்ரத்து ஷாஹ் கமீஸுடைய கப்றை வணங்குகிறான். ஒருவன் ஹஜ்ரத்து ஷைக் சதுருத்தின் மாலேரியுடைய கப்றை வணங்குகிறான். ஒருவன் ஹஜ்ரத்து பூஅலி கலந்தருடைய கப்றை வணங்குகிறான். ஆடு முதலானவைகளை விடுகிறான். ஒருவன் ஷாஹ் இனாயத்து வலியுடைய பேரால் விளக்கேற்றுகிறான், கோரிக்கைகளைக் கேட்கிறான்.

ஒருவன் யாதொருவனுக்காக துவா செய்தால் அல்லாவுடைய பேருடன் மற்றவர்களுடைய பேரைச் சேர்த்து அல்லாவும் * பஞ்சதனும் உன்னை ராஜியாய் வைப்பார்களாகவு மென்கிறான். ஒருவன் அல்லாவும் பீரும் உன் கஷ்டங்களை லேசாக்குவார்களென்கிறான். ஒருவன் அல்லாவும் நபியும் உன்பேரில் கிருபை செய்வார்களென்கிறான். ஒருவன் அல்லாவும் கௌசல் அஃலமும் உன் எண்ணத்தை நிறைவேற்றுவார்களென்கிறான்.

ஒருவன் அல்லாவுடைய பேர் சொல்லாமலே பீர்சாகிப் மஹ்பூப் உன்னைச் சந்தோஷமாய் வைப்பார்களென்கிறான். இன்னும் சில பீர்ஜாதாக்கள் தாதாபீர் உன்னைச் சந்தோஷமாக்கி வைப்பாரென்றும், ஜந்தெபாக் உன் எண்ணத்தை நிறைவேற்றுவாரென்றும் சொல்லுகிறார்கள்.

ஒருவன் அல்லாவுடைய பேரைப்போல் பெரியோர்களின் பேரை உச்சரித்து வருகிறான். எப்படியெனில், ஒருவன் யாஅலி என்கிறான். ஒருவன் யாஉசைன் என்கிறான். ஒருவன் யாமீரான் என்கிறான், இன்னும் இந்தப் பெரியோர்கள் எந்த வேளையிலும் நம்முடைய கூப்பிடுதலைக் கேட்கிறார்களென்றும், நம்முடைய சங்கதியை அறிகிறார்களென்றும் எண்ணியிருக்கிறார்கள். இன்னும் சிலர் நம்முடைய சங்கதி நம்முடைய பீருக்குத் தெரியும் என்கிற எண்ணத்தினால் அவருடைய ரூபத்தை மனதில் தியானம் பண்ணுகிறார்கள்.

ஒருவன் வலிமார்களிடம் தன் பிள்ளைகளுக்கு வயதைக் கேட்கிறான். இன்னும் தன் பிள்ளைகள் ஜீவித்திருக்கிறதற்காக வலிமார்களுடைய பேரைச் சேர்த்துத் தன்பிள்ளைகளுக்குப் பேர் வைக்கிறான், எப்படியென்றால், ஒருவன் தன் பிள்ளைக்கு இமாம் பக்ஷ் என்றும், ஒ

* பஞ்சதன்=ஐந்து பேர். அவர்களாரென்றால், முகம்மது நபி சல்லல்லாகு அலைகி வசல்லம், அலீறலியல்லாகு அன்கு, இமாம் ஹசேன், இமாம் ஹுசேன், பாத்திமத்துஸ் ஸொஹ்றா றலியல்லாகு அன்ஹா இவர்களே.

ருவன் பீர்பக்ஷ் என்றும், ஒருவன் அலிபக்ஷ் என்றும், ஒருவன் அசன்பக்ஷ் என்றும், ஒருவன் உசைன் பக்ஷ் என்றும், ஒருவன் பீரான்பக்ஷ் என்றும், ஒருவன் சாலார்பக்ஷ் என்றும், ஒருவன் அப்துன்நபி என்றும், ஒருவன் அப்துர் றசூல் என்றும் பேரிடுகிறான்.

ஒருவன் தன் பிள்ளையுடைய தலையில் யாதொரு வலியுடைய பேரால் மயிர் வைக்கிறான். சிலர் முகர்றம் மாசத்தில் பிள்ளைகளுடைய கழுத்தில் சிகப்புநாடா போடுகிறார்கள். பச்சை உடைகளை உடுத்தாட்டுகிறார்கள். ஒருவன் பாபா பரீதுடைய பேரால் பேடி போடுகிறான். ஒருவன் யாதொருவருடைய பேரால் ஆடறுக்கிறான். ஒருவன் யாதொருவருடைய பேரால் சத்திரம் பண்ணுகிறான். சிலர் பிள்ளைகளுக்கு அம்மை வார்த்தால் மாரியைப் பூஜிக்கிறார்கள்,

இன்னும் சிலர் உயிர்ப் பிராணிகளின் சப்தங்களால் சகுனம் பார்க்கிறார்கள். இன்னும் உங்களில் சில ஸய்யிதுமார்கள் பால்கிதாபு பார்த்து யாதொருவனுக்கு "உன்பேரில் பீர்சாகிப் கோபமா யிருக்கிறார்கள்; ஆகையால் உன் பிள்ளை நசலா யிருக்கிறது" என்று சொல்லுகிறார்கள். ஒருவனுக்கு "செய்யிது சல்தான் உன்பேரில் கோபமா யிருக்கிறார்கள்; ஆகையால் உன் ஜீவனம் கஷ்டமா யிருக்கிறது; அவர்களுக்குக் காணிக்கையைச்செலுத்து" என்கிறார்கள். ஒருவனுக்கு சீயாப்பரி லால்பரியுடைய பயங்காட்டி அவைகளைப் பூஜிக்கச் செய்கிறார்கள்.

நாங்கள் எங்கள் தெய்வங்களின் பேரால் சாலக்கிராமம், மஹாதேவனுடைய லிங்கம் முதலானவைகளை வைத்துக்கொள்ளுகிறோம். நீங்கள் உங்கள் வலிமார்கள்பேரால் கொடி- ஜண்டா முதலானவைகளை நட்டுக்கொள்ளுகிறீர்கள். நாங்கள் எங்கள் தெய்வங்களின் பேரால் விக்கிரகங்கள்செய்து பூஜிக்கிறோம். நீங்கள் உங்கள் வலிமார்களுடைய கப்றுகளை வணங்குகிறீர்கள். நாங்கள் எங்கள் தேவியின் பேரால் ஜோதி கொளுத்துகிறோம், நீங்கள் உங்கள் பெரிய பீர்பேரால் விளக்குகளைக் கொளுத்துகிறீர்கள். நாங்கள் கிருஷ்ணமூர்த்தியின் வணக்கத்தில் பாட்டுகளைப் பாடுகிறோம், கூத்துகளை ஆடுகிறோம். நீங்கள் உங்கள் பீருடைய பேரால் சபை ஜோடித்து தாளம் மத்தளம் வீணை வாத்தியங்களோடு ராகங்களைக் கேட்கிறீர்கள். உங்கள் மார்க்கத்தின் பெரிய சூபியென்னும் யோகிகளெல்லோரும் இவ்வகையான சபையை வணக்கமென்றெண்ணுகிறார்கள். இன்னும் அவர்கள் அந்தச் சபையில் ஒழுச் செய்துகொண்டு உட்காருகிறார்கள். இன்னும் சில முஸ்லிம்கள் உங்கள் பெரியோர்கள் அடங்கியிருக்கும் கப்றுகளின்

53

வணக்கத்தில் கஞ்சினியென்னும் தாசிகளைவைத்து நாட்டியம் பண்ணச் செய்கிறார்கள். நீங்கள் முன்பு, இந்துக்கள் வேடிக்கை விளையாட்டை வணக்கமென்றெண்ணுகிறார்களென்று எங்கள்பேரில் ஆட்சேபஞ் சொன்னீர்களே, இப்பொழுது பாருங்கள்; இந்தச் சபையும் தாளம் மத்தளம் வீணைவாத்தியம் கஞ்சினி நாட்டியம் முதலான இவைகளும் வேடிக்கையும் விளையாட்டுமா யிருக்கின்றதே.

பின்பு இந்த எல்லாக்கெடுதிகளும், ஆண்டவனைத்தவிர மற்றவர்களை லாபநஷ்டங் கொடுக்கிறவர்களென்றெண்ணுகிறதும் உங்கள் மார்க்கத்திலு முண்டா யிருக்கின்றது. ஆகையால், நீங்கள் எங்கள்பேரில் ஆக்ஷேபஞ் செய்கிறது வீணாயிருக்கின்றது என்றால்,

அதற்கு மறுமொழி.

நமக்கும் உங்களுக்கும் வாதமிருக்கிற தெல்லாம் மார்க்கத்தைக் குறித்தேயொழிய ஜனங்களின் நடவடிக்கையைக்குறித்தல்ல. எங்கள் மார்க்கத்துக்கு மூலாதாரம் குர்ஆன்ஷரீபும், அதீதுமா யிருக்கின்றது. உங்கள் மார்க்கத்துக்கு மூலாதாரம் வேதமும் சாஸ்திரமுமா யிருக்கின்றது. ஆகையால் நாங்கள் உங்கள் மார்க்கத்தின் எந்தக் காரியங்களைக்குறித்து ஆக்ஷேபஞ் செய்தோமோ, அந்தக் காரியங்களெல்லாம் உங்கள் வேதத்திலும் சாஸ்திரங்களிலும் ஆகுமாயிருக்கின்றன. அப்படி நாங்கள் சொல்லுகிறது தப்பாயிருக்கும் பட்சத்தில் நீங்கள் எங்களை மறுத்து இது எங்கள் மார்க்கத்தில் ஆகாதென்று சொல்லுங்கள் பார்க்கலாம். நீங்கள் எங்கள்பேரில் ஆக்ஷேபமாக, உங்கள் மார்க்கத்திலும் ஆண்டவனைத் தவிர மற்றவர்களை வணங்குவது ஆகுமா யிருக்கிறதென்றும், தெரியாத முஸ்லிம்களில் வழங்கி வருகிற இன்னும் சிலகாரியங்களையும் சொன்னீர்களே, அவைகளைக் குறித்து அவர்களிடத்திலேயே உங்கள் பிரியம்போல் கேட்டுக்கொள்ளுங்கள். இந்த ஆக்ஷேபங்களெல்லாம் எங்கள் மார்க்கத்தின்பேரில் வரமாட்டாது. இவைகளில் ஒன்றாவது எங்கள் மார்க்கத்தில் ஆகாது. இவைகளெல்லாம் குர்ஆன்ஷரீபுக்கும் ஹதீதுக்கும், நேர்விரோதமா யிருக்கின்றன; இப்பேர்ப்பட்ட காரியங்களை எங்கள் மார்க்கத்தில் ஷிர்க்கென்றும், பித்அத்தென்றும் சொல்லுகிறார்கள். ஷிர்க்கென்றால் யாதொருவரை அல்லது யாதொன்றை ஆண்டவனுக்குச் சமானமாக்குவது. பித்அத்தென்றால் ஹஜரத்து நபி சல்லல்லாகு அலைஹி வசல்லமுடைய காலத்திலும் அவர்களின் அஸ்ஹாபுகளுடைய காலத்திலும் ஏற்படாத நூதன காரியத்தை ஜனங்கள் மார்க்கத்தின் காரியமென்றெண்ணிச் செய்வதாம். எங்கள் மார்க்கத்தில் ஷிர்க்கு பித்அத்து இவைகளுக்குச்

சரியான பாவம் ஒன்றுமில்லை. இந்தக் காரியங்களைத் தெரியாத முஸ்லிம்கள் உங்களைப்போன்ற இந்துக்களின் சகவாசத்தினால் கற்றுக் கொண்டார்கள். அவர்கள் செய்கிறதினால் அதற்கு யாதொரு நம்பிக்கையில்லை. எங்கள் மார்க்கத்தில் இந்த வேலைகள் ஆகவே ஆகாது. மேலும் அல்லாவுடையவும் றசூலுடையவுமான உத்திரவுக்கு முற்றிலும் விரோதமானவைகளாயிருக்கின்றன. எங்கள் மார்க்கத்தில் ஷிர்க்குடைய கெடுதியைக் குறித்துச் சொல்லியிருக்கிற அவ்வளவு, மற்றவைகளைக் குறித்துச் சொல்லவில்லை. ஆண்டவன் திருவுளமாயிருக்கிறதைப் பாருங்கள்.

ان الله لايغفران يشرك به ويغفر مادون ذلك لمن يشاء *

"மெய்யாகவே ஆண்டவன் தனக்கு ஷிர்க்கு செய்வதை மன்னிக்கமாட்டான். அதைத் தவிர உள்ள பாவத்தை அவன் நாடினவனுக்குப் பொறுப்பான்" என்பதே.

இன்னும் ஆண்டவன் தன்னுடைய ஹபீபு முகம்மது சல்லல்லாகு அலைஹிவசல்லம் அவர்களுக்குத் திருவுளமாகிறதைப் பாருங்கள்.

قل لاأملك لنفسي نفعا ولاضرا الا ماشاء الله ولو كنت اعلم الغيب لاستكثرت من الخير وما مسني السوء ان انا الا نذير و بشير لقوم يؤمنون *

"ஆண்டவன் நாடினதன்றி, நான் என்சுயமாய் ஒரு லாபத்தையாவது நஷ்டத்தையாவது அனுபவிக்கமாட்டேன். நான் கைபென்னும் மறைவான சங்கதிகளை அறிகிறதாயிருந்தால் அநேக நன்மைகளைச் சேகரித்துக்கொள்வேன். எனக்குத் தீமையும் அணுகாது. என் வேலையெல்லாம் மூமினானவர்களுக்குச் சொர்க்கத்தின் நன்மாராயம் சொல்லுகிறதும், நரகத்தின் அச்சம் மூட்டுகிறதுந்தான் என்று நீர் சொல்லும்" என்பதே.

பாருங்கள் ஹஜரத்து முகம்மது சல்லல்லாகு அலைஹி வசல்லமுடைய மர்த்தபா சர்வலோகத்திலும் மேலிட்டிருந்தும் ஆண்டவன் அவர்களைக்கூட லாப நஷ்ட முண்டாக்குகிறவர்களாகவும், கைபை அறிகிறவர்களாகவுமாக்கவில்லை. பின்பு, மற்றவர்களால் லாபத்தை ஆசிக்கிறதும் நஷ்டத்தை பயப்படுகிறதும் இன்னும் அவர்கள் கைபை அறிவார்களென்று அவர்களிடம் கோரிக்கைகளைக் கேள்க்கிறதும் எப்படி ஆகும்.

இன்னும் الطيرة شرك உயிர்ப் பிராணிகளின் சப்தத்தினால் சகுனம் பார்க்கிறது ஷிர்க்கென்று ஹதீதில் வந்திருக்கின்றது. இன்னும்

من اتي عرافا فسئله عن شي لم يقبل له صلوة اربعين ليلة *

யாதொருவன் மறைவான சங்கதிகளைக் காட்டுகிறவனாகிய குறி சொல்லுகிறவன், சோதிடசாஸ்திரி, கட்டையுருட்டி, பால் பார்க்கிறவன் அல்லது பிராமணன்போலொத்தவனிடம் வந்து, அவனிடத்தில் யாதொன்றைக் கேட்டானாகில், அவனுடையதொழுகை நாற்பது இரவுகளுக்கு கபூலாகாதென்று ஹதீதில் வந்திருக்கின்றது.

இன்னும் لعن الله من ذبح لغير الله * ஆண்டவனைத் தவிர யாதொருவரைக் கனம் பண்ணுவதில் மிருகங்களை அறுக்கிறவன்பேரில் ஆண்டவன் லானத்து செய்கிறானென்று ஹதீதில் வந்திருக்கின்றது.

இன்னும் من احلف بغير الله فقد اشرك யாதொருவன் ஆண்டவனைத் தவிர வேறொருவருடையபேரால் சத்தியம் பண்ணுவானாகில் திடனாக அவன் முஷ்ரிக்காய் விட்டானென்று ஹதீதில் வந்திருக்கின்றது.

இன்னும் தப்ஸீரு அஜீஜியில் எழுதப்பட்டிருக்கிற தென்னவென்றால், ஒருவர் நபி சல்லல்லாகு அலைஹி வசல்லமுடைய சமுகத்தில், அல்லாவும் தாங்களும் நாடின காரியம் நடக்குமென்றதற்கு, நபி சல்லல்லாகு அலைஹி வசல்லமவர்கள், جعلتني لله ندا بل ماشاء الله وحده * அவரைநோக்கி நீ என்னை அல்லாவுக்குச் சமானமாக்கினாய். அப்படியல்ல; அல்லாமாத்திரம் நாடினதுதான் நடக்குமென்றார்கள் என்பதே. இதனால் அல்லாவும் றசூலும் உன்னைச் சந்தோஷமாக்கி வைப்பார்களென்றுவது அல்லாவும் பிர்சாதியும் உன் கோரிக்கைகளை நிறைவேற்றுவார்களென்றுவது சொல்லுகிறது ஆகாதென்று [illegible] வருகின்றது. இன்னும்

يسال احدكم ربه حاجته كلها حتي الملح ويسئله شسع نعله اذا انقطع *

ஒவ்வொருவனும் தனக்கு வேண்டியவைகளைத் தன் ஆண்டவனிடத்திலேயே கேட்பான். எதுவரையிலென்றால், உப்பைக்கூட ஆண்டவனிடத்திலேயே கேட்பான். செருப்பின் வார் அறுந்து போனால் அதையும் ஆண்டவனிடத்திலேயே கேட்பான் என்று ஹதீதில் வந்திருக்கின்றது. அதாவது, அற்பவஸ்துவாயினும் ஆண்டவனிடத்திலேயே கேட்கவேண்டுமென்பதாம்.

இன்னும் பஜ்றுல் கபீர் என்னும் கிதாபில் எழுதப்பட்டிருக்கிறதென்னவென்றால், ஷிர்க்கென்பது ஆண்டவனுக்குச் சொந்தமான ஸிபத்துகளென்னும் லக்ஷணங்களில் மற்றவர்களைக் கூட்டாக்குகிறது. எப்படியென்றால், ஆண்டவன் தவிர மற்ற யாதொருவர் விஷயத்தில், அவர் நாடினது உடனே ஆய்விடுமென்றாவது, அல்லது பார்வை கேள்வி முதலான ஐயறிவன்றி அல்லது புத்தியின் திருஷ்டாந்தமன்றி அல்லது இல்ஹாமென்னும் உதிப்பின்றி அவருக்கு அறிவு உண்டாகிறதென்றாவது, அல்லது அவர் யாதொருவன்பேரில் கோபமானால் அல்லது முனிந்தால் அவன் ஏழையாக அல்லது வியாதியுள்ளவனாக அல்லது மற்ற ஆபத்துக்களில் அகப்பட்டவனாக ஆய்விடுவானென்றாவது, அல்லது அவர் யார்பேரில் கிருபையாகிறாரோ அவன் சவுக்கிய முள்ளவனாக அல்லது ஐசுவரியமானாக ஆய்விடுவானென்றாவது, அல்லது அவர் யாதொரு வியாதியஸ்தனுக்கு ஆரோக்கியத்தைக் கொடுப்பாரென்றாவது எண்ணுகிறது. இந்த எண்ணத்தினால் ஷிர்க்கு சம்பவிக்கும் என்பதே.

இதனால் ஆண்டவனைத் தவிர மற்ற யாதொருவரிடத்தில் ரிஸ்க்கு கேட்கிறது, அல்லது வியாதியஸ்தனுக்குச் சவுக்கியம் கொடுக்கும்படி கேட்கிறது, அல்லது அதிகாரத்தைக் கேட்கிறது, இன்னும் அவருடைய கோபத்துக்குப் பயந்து அல்லது அவரால் பிரயோசனத்தை ஆசைவைத்து அவருக்குக் காணிக்கைச் செலுத்துகிறது இவை முதலானவைகள் ஷிர்க்கென்று தெரிய வருகின்றன.

இன்னும் தப்ஸீரு அஜீஜியில் எழுதப்பட்டிருக்கிற வாசகத்தின் கருத்தென்னவென்றால், ஆண்டவனுடைய பேரைப்போல் மற்றவர்களுடைய பேரை உச்சரிக்கிறதும், அப்துர் றசூல், பந்தேஅலி, அப்துந் நபி, பந்தேஹைதர், ஹுஸைன்பக்ஷ், பீர்பக்ஷ், மீரான்பக்ஷ், பிரான்பக்ஷ், மஹ்பூப் பக்ஷ், கலந்தர் பக்ஷ், பூஅலி பக்ஷ், பன்னி பக்ஷ், [illegible]மதார்பக்ஷ், காஜாபக்ஷ், இமாம்பக்ஷ், சுல்தான்பக்ஷ், இப்படிப்ப[illegible] பிள்ளைகளுக்குப் பேரிடுகிறதும், ஆண்டவனைத் தவிர மற்றவர்க[illegible]ய பேரால் ஜீவராசிக[illegible] அறுக்கிறதும், நேர்ச்சை செய்துகொ[illegible]ளுகிறதும், அல்லது ஆபத்து நீங்குகிறத[illegible]ாக யாதொருவரைக் கூப்பிடுகிறதும், அல்லது அவரால் லாபநஷ்டமுண்டாகுமென்றெண்[illegible]கிறதும் இவைகளெல்லாம் ஷிர்க்குடைய காரியங்களாயிருக்கும். ஆனால் யாதொரு பெரியோரை வஸீலாப் பிடித்து ஆண்டவனிடம் ஆண்டவனே! நான் இன்ன பெரியோரின் வஸீலாவினால் உன்னிடம் கேட்கிறேன். நீ என்னுடைய இன்ன கஷ்டத்தை இலேசாக்கிவையென்று கேட்கிறது ஆகும் என்பதே.

இன்னும் தூர்ருல் முக்[illegible]ரில் எழுதப்பட்டிருக்கிற[illegible]வ
ன்றால்,

مايفعلون من تقبيل الارض بين يدي العلماء والعظماء فحرام والفاعل والراضي به آثمان *

ஆலிம்களுடையவும் பெரியோர்களுடையவும் முன்னால் பூமியை முத்தமிடுகிறது ஹறாமா யிருக்கும். அப்படிச் செய்கிறவனும் அதைச் சம்மதிக்கிறவனும் ஆகிய இருவரும் குற்றவாளிகளா யிருக்கிறார்கள் என்பதே.

இன்னும் ஹஜரத்து காஜிசனவுல்லா றஹ்மத்துல்லாஹி அலைஹி தங்கள் இர்ஷாதுத்தாலிபீன் என்னும் கிதாபி[illegible] எழுதியிருக்கிறதென்னவென்றால். யாஷைகு அப்துல்காதிரென்[illegible]துவம், யா காஜா ஷம்சுத்தீனே தூர்கே பானிப்பட்டி யென்கிறதும் [illegible]காது. ஆனால் பெரியோர்களின் வஸீலாவைப் பிடித்து ஆண்டவனிடம் கேட்கிறது ஆகும் என்பதே.

ஆகக்கூடி எங்கள் மார்க்க[illegible]ல் ஆண்டவனைத்தவிர மற்றவர்களை வணக்கத்துக் குரியவர்களாய் நி[illegible]த்துக்கொள்ளுவதும், கோரிக்கைகளை நிறைவேற்றுகிறவரென்றும் லாப நஷ்டம் கொடுக்கிறவரென்றுமெண்ணுவது ஆகாது. அதுவும் ஷிர்க்கா யிருக்கின்றது.

இன்னும் விளையாட்டும் வேடிக்கையுமான சபையை சூபியாக்கள் வணக்கமென்றெண்ணுகிறார்களென்று நீங்கள் சொன்னீர்களே, கேளுங்கள். எங்கள் மார்க்கத்தில் ஒருவன் சூபியாகிறது மகா கஷ்டம். எவன் தன் துராசைகளை விட்டு முற்றிலும் மார்க்கத்திற்குக் கீழ்ப்படிந்து வண[illegible]க்கங்களினாலும் தெண்டிப்பினாலும் தன் இருதயத்தைச் சுத்தப்படுத்தினானோ அவனையே எங்கள் மார்க்கத்தில் சூபி[illegible]ன்று சொல்லுகிறார்கள். தாளம் மத்தள[illegible] வீணை வாத்தியங்களைக் [illegible]கிற இந்த ஜனங்களோ தங்கள் அவிவேகத்தினாலும் அசட்டையினாலும் இப்பேர்பட்ட ச[illegible]பைகளுக்கு வரத்துப்போக்கா யிருக்கிறார்கள். எவர்களுடைய சில குணங்களைக் குறித்து நாலாவது பிரிவில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறதோ அவர்கள்தான் மெய்யான சூபிகள். சூபிகளிடத்தில் ஒரு மூச்சாவது ஆண்டவனுடைய நினைவைவிட்டு மறதியாகிறது கூடாதே; விளையாட்டும் வேடிக்கையும் அவர்களிடத்தில் எப்படியாகும். எங்கள் மார்க்கத்தில் விளையாட்டும் வேடிக்கையும் விலக்கானதா யிருக்கின்றது. ஆண்டவன் சூறத்து அன்ஆமில்,

وذرالذين اتخذوا دينهم لعبا ولهوا وغرتهم الحيوة الدنيا*

"விளையாட்டையும் வேடிக்கையையும் தங்கள் மார்க்கமாக எடுத்துக்கொண்டவர்களையும், பூலோக வாழ்க்கை அவர்களை மறதியாக்கி வைத்ததே அவர்களையும், விட்டு நீங்குங்கள்" என்று திருவுளமா யிருக்கிறான். இன்னும் ஸூறத்து லுக்மானில்,

ومن الناس من يشتري لهو الحديث ليضل عن سبيل الله بغير علم ويتخذها هزوا اولئك لهم عذاب مهين*

அறிவில்லாமல் ஆண்டவனுடைய பாதையை விட்டு வழி கெடுக்கிறதற்காக விளையாட்டான வார்த்தைகளை விலைக்கு வாங்குகிறவர்களும் அதைப் பரிகாசமாக்கிக் கொள்ளுகிறவர்களுமான சில ஜனங்களுண்டு. அவர்களுக்குச் சிறுமையான வேதனை யுண்டாகின்றது" என்று திருவுளமா யிருக்கிறான்.

இந்த ஆயத்தாகிறது இராக வாத்தியத்தினுடைய பழிப்பில் இறங்கினதென்று குர்ஆன் ஷரீபில் முபஸ்ஸிரீன்களென்னும் வியாக்கியானிகள் எழுதி யிருக்கிறார்கள்.

இன்னும் وامرني ربي بمحق المعازف والمزامير* "மஆஸிபையும், மஸாமீரையும், அழிக்கும்படி ஆண்டவன் எனக்கு உத்திரவு செய்திருக்கிறான்" என்று நபிசல்லல்லாகு அலைகி வசல்லம் திருவுளமா யிருக்கிறார்கள். மஆஸிபென்பது கையினால் அடிக்கப்படுகிற வாத்தியம். மஸாமீரென்பது வாயினால் ஊதப்படுகிற வாத்தியம். இவ்விதமாய் மிஷ்காத்து ஷரீபில் எழுதப்பட்டிருக்கின்றது.

இன்னும் எங்கள் மார்க்கத்தின் வெகு பிரபல்லியமான நான்கு இமாம்களுண்டு. அவர்களாரென்றால், ஹஜரத்து இமாம் அபூஹனீபா றகமதுல்லா, ஹஜரத்து இமாம் மாலிக்கி றஹ்மதுல்லா, ஹஜரத்து இமாம் ஷாபியீ றஹ்மதுல்லா, ஹஜரத்து இமாம் அகமது ஹம்பல் றஹ்மதுல்லா இவர்களே, இந்த நான்கு இமாம்களிடத்திலும் வாத்தியங்களைக் கொண்டு இராகம் கேட்கிறது ஹறாமாயிருக்கின்றது. ஆனால் பெருநாள்களில் எப்போதாவது அல்லது கல்யாணத்தில் யாதொருவன் தாயிரா கொட்டினாலும் அல்லது மங்களமான வாசகத்தையுடைய அல்லது புத்தவீரர்களின் புகழ்ச்சியுள்ள கஸல் என்னும் பாடல்களைப் பாடினாலும் குற்றமில்லை. ஏனென்றால், இவ்வளவில் யாதொரு மறதியுண்டாகாது. இதின்பேரில் கேமமாய் எப்

போதும் செய்கிறதுதான் ஆகாது. அது மறதிக்குக் காரணமா யிருக்கின்றது.

இன்னும் இக்காலத்தில் எங்கள் சூபியாக்களின் நான்கு தரீக்குகள் என்னும் வழிகள் அதிக பிரபல்லியமானவைகளா யிருக்கின்றன. அவைகளாவன:—காதிரீ, சுஹர்வர்தீ, நக்ஷபந்தீ, சிஷ்தீ. இந்த நான்கு தரீக்குக்கு ஹஜரத்து மஹ்பூபு சுப்ஹானி குத்புறப்பானி ஷைக் அப்துல்காதிர் ஜெய்லானி அவர்கள் இமாமா யிருக்கிறார்கள். அவர்கள் ஒருபோதாவது அப்பேர்ப்பட்ட சபையை யுண்டாக்கவில்லை. மேலும் தாங்கள் கோர்வைசெய்திருக்கிற குன்யத்துத் தாலிபீன் என்னும் கிதாபில் இந்தச்சபை தாள மத்தளம் போலொத்த பாவமான வாத்தியங்களை விட்டு ஒழிந்திருந்தால் ஆகுமென்றும், அந்த வாத்தியங்களில் யாதொன்று அந்தச் சபையில் உண்டா யிருந்தால் அவைகளெல்லாம் ஹறாமாக்கப் பட்டவைகளா யிருப்பதால், அவ்விடத்தில் உட்காரக் கூடாதென்றும் எழுதி யிருக்கின்றார்கள்.

இன்னும் சுஹர்வர்திய்யா தரீக்குக்கு ஹஜரத்து ஷிஹாபுத்தீன் சுஹர்வர்தி றஹ்மதுல்லா இமாமா யிருக்கிறார்கள். அவர்களாலும் இப்பேர்ப்பட்ட சபை ஏற்படவில்லை. மேலும் அவர்களின் பிரதானமான முரீதென்னும் சிஷியர் ஹஜரத்து முஸ்லிஹுத்தீன் சாதி ஷீராஸி றஹ்மதுல்லா தாங்கள் கோர்வைசெய்த குலிஸ்தான் என்னும் கிதாபில், நான் முதலில் வாலிப இச்சையினால் இராகங்கேட்கிறவனா யிருந்தேனென்றும், பின்பு தவுபாச் செய்து ஆண்டவனிடம் மன்னிப்புக் கேட்டுக் கொண்டேனென்றும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இப்போது யோசியுங்கள். மன்னிப்புக் கேட்கிறது பாவத்துக்காகவா? வணக்கத்துக்காகவா?

இன்னும் நக்ஷபந்திய்யா தரீக்குக்காரருக்கு இராகத்தைக் குறித்துள்ள கடினமான நிராகரிப்பு எல்லாருக்கும் தெரிந்திருக்கின்றது. இனிச் சிஷ்திய்யா தரீக்குமட்டும் பாக்கியாயிருக்கின்றதே? அந்தத் தரீக்கின் இமாம்கள்கூட வாத்தியங்களுடன் இராகம் கேட்கவில்லை. யாதொருவன் அவர்கள் அப்படிக் கேட்டதாக யாதொரு சரித்திரம் சொல்லுவானாகில், அது சுத்தத் தப்பும் ஆதாரமில்லாததும் கட்டுக்கதையுமா யிருக்கும். ஆனால் இம்மாத்திர முண்டு. சில பெரியோர்கள், சந்தடியற்ற ஓர் இடத்தில் உட்கார்ந்து தங்கள் முரீதுகளின் நாவினால் எப்போதாவது ஒரு வேளாவேளை அல்லா றசூலுடைய புகழை அல்லது எதைக்கேட்டால் ஒருவிதப்பேரின்ப முண்டாகுமோ அப்படிக்கொத்த வாசகமுள்ள இராகத்தைக் கேட்டிருக்கிறார்கள். அப்

விடத்தில் தாளமத்தளமென்ன; மற்றும் விளையாட்டும் வேடிக்கையும் நடக்க என்ன சக்தி யிருக்கின்றது. இப்பேர்ப்பட்ட இராகங்களை எல்லாரும் கேட்கவில்லை, சிலர்மாத்திரம் கேட்டிருக்கிறார்கள். சிலர் அதைக்குறித்து நிராகரித்துக்கொண்டே யிருந்திருக்கிறார்கள். உதாரணமாக, ஹஜரத்து நிஜாமுத்தீன் அவ்லியா ஒரு வேளாவேளை இராகம் கேட்கிறவர்களா யிருந்தார்கள், அவர்களின் கலீபாவாகிய ஹஜரத்து நசிறுத்தீனே சறாகே தெஹ்லி என்பவர்கள் இராகத்தைக் குறித்து நிராகரிக்கிறவர்களா யிருந்தார்கள். ஒருவர் ஹஜரத்து நஸீருத்தீனிடத்தில் உம்முடைய பீர் இராகம்கேட்கிறாரே, நீர் ஏன் கேட்கிறதில்லை என்றதற்கு, அவர்கள், யாதொரு பீர் மார்க்கத்துக்கு விரோதமான யாதொரு காரியஞ் செய்தால் அந்தக் காரியத்தில் பீரைப் பின்பற்றி நடக்கக் கூடாதென்றார்கள். அவர்கள் அப்படிச் சொன்னதை அந்த மனிதன் ஹஜரத்து நிஜாமுத்தீன் அவ்லியா யிடத்தில் சொல்லிவிட்டார். அதற்கு அவர்கள், நஸீருத்தீன் உண்மை சொல்லுகிறார்; மார்க்க விரோதமான காரியத்தில் பீரைப் பின்பற்றக் கூடாதென்பது மெய்யே என்றார்கள்.

இன்னும் ஹஜரத்து காஜீ ஸியாவுத்தீன் சாகிப் மர்கூமே ஷாமீ என்பவர்கள், ஹஜரத்து நிஜாமுத்தீன் அவ்லியா இராகம் கேட்கிறதைப்பற்றி அவர்களின்பேரில் வெறுப்பா யிருந்தார்கள். ஹஜரத்து காஜீ ஸியாவுத்தீன் சாகிபவர்கள் மரணவியாதியா யிருக்கும்பொழுது, ஹஜரத்து நிஜாமுத்தீன் அவ்லியா ஷை காஜீ சாகிபவர்களை நசல்வினவ வந்து, மார்க்க ஒழுங்குப்படி உள்ளே வர உத்திரவு கேட்டார்கள். அதற்கு ஷை காஜீ சாகிபவர்கள், என் காலம் கடைசியாய் விட்டது. நான் என் நாயனிடம் சேருகிறேன். இந்த வேளையில் பித்அத்தியானவர் என் முன்னேவர எனக்குப் பிரியமில்லை யென்றார்கள். அதற்கு நிஜாமுத்தீன் அவ்லியா அவர்கள் பித்அத்தியானவன் பித்அத்தைவிட்டுத் தௌபாச் செய்து வந்திருக்கிறேனென்று காஜிசாகிபிடம் சொல்லுங்களென்றார்கள். காஜீ சாகிபவர்கள், இந்த வார்த்தையைக் கேட்டவுடனே, தங்கள் தலைப்பாகையைக் கொடுத்து, இதை ஹஜரத்து நிஜாமுத்தீனுடைய பாதத்தின்கீழ் விரித்து, அவர்கள் இதின்பேரில் நடந்து உள்ளே வரும்படி கோருகிறேனென்று சொல்லுங்களென்றார்கள் என்றும், பின்பு ஹஜரத்து நிஜாமுத்தீன் அவ்லியா அவர்கள் அந்தத் தலைப்பாகையை மரியாதையுடன் வாங்கித் தலையின்மீது வைத்துக்கொண்டு உள்ளே சென்றார்கள் என்றும், பின்பு எப்பொழுது வெளியே வந்தார்களோ அப்பொழுதே ஹஜரத்து காஜீ சாகிபவர்கள் பரலோகத்துக் கெழுந்தருளினார்களென்றும், அவர்க

ளை அடக்கம் செய்கிற வரையில் ஹஜரத்து நிஜாமுத்தீன் அவ்லியாவின் கண்ணீர் நிற்கவில்லை யென்றும் ரிவாயத்து செய்யப்பட்டிருக்கின்றது.

இன்னும் இவ்விதமான இராகமும் அந்தச் சில பெரியோர்கள் சில நிபந்தனையான விதிகளுடன் கேட்டிருக்கிறார்கள். அவைகளாவன:

அந்தச் சபையில் யாதொரு வாலிபனாவது பெண் பிள்ளையாவது அழகிய சிறு பையனாவது இருக்கக் கூடாது.

இராகத்துக்குக் கூலி வாங்குகிற சங்கீதவா னிருக்கக் கூடாது.

இராகத்தின் வாசகம் குப்ரும் பாவமுமானதா யிருக்கக்கூடாது.

அந்த வாசகத்தில் உயிரா யிருக்கிற யாதொரு ஆசைநாயகி அல்லது ஆசை நாயகனுடைய புகழிருக்கக் கூடாது.

இராகத்துடன் தாளம், மத்தளம், தம்பூர், வீணை முதலிய வாத்தியங்க ளிருக்கக் கூடாது.

அப்பொழுது தொழுகையின் நேரமா யிருக்கக் கூடாது.

அந்தச் சபையில் யாதொரு தேருத முரீது யிருக்கக் கூடாது என்பவைகளே.

இவ்வளவு கட்டுப்பாடுகளில் வேடிக்கை விளையாட்டு எங்கேயிருக்கிறது பாருங்கள். அப்படி யிருந்தும் அந்தப் பெரியோர்கள் அதை அழகென் றெண்ணவில்லை, மார்க்கத்தின் யாதொரு ஆலிமானவர் அதைக் குறித்து அவர்களை நிராகரித்தபொழுது. அவர்கள் தாங்கள் செய்தது குற்றமென்று ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

உங்கள் பெரியோர்களோ மேற் சொன்னபடி விளையாட்டும் வேடிக்கையும் பாவங்களும் குற்றங்களுமே அவர்களின் நடவடிக்கைகளா யிருந்தன.

மேற்சொன்ன சங்கதிகளால், யாதொரு ஹிந்து நமதுபேரில் ஆட்சேபமாக, நீங்கள் இப்போது சொல்லிவந்தபடி உங்கள் முன்னோர்களாகிய பெரியோர்களின் ஒரு சக்தியு மிருந்ததில்லை யென்றும், அவர்கள் யாதொருவனுக்கு யாதொரு லாபமாவது நஷ்டமாவது உண்டாக்காத சக்தி அசக்தரா யிருந்தார்களென்றும் தெரியவந்தது. எங்கள் முன்னோர்களாகிய பெரியோர்கள் அதிக சக்திமான்களா யிருந்தார்கள். அவர்களிடத்தில் ஜனங்கள் தங்கள் கோரிக்கைகளைக் கேட்டுத் தங்கள் எண்ணப்படி பெற்றுக்கொள்ளுகிறார்களென்று சொன்னால்; அதற்கு மறுமொழியாவது; நாங்கள் மேற்சொன்ன சங்கதிக

னால் எங்கள் முன்னோர்களாகிய பெரியோர்களில் ஒரு சக்தியுமிருந்ததில்லை என்று ஏற்படவில்லை. ஆனால் அவர்கள் ஆண்டவனுக்குச் சமானமானவர்களல்லவென்றும், ஆண்டவனுக்கு முன்னால் (உங்களுக்கு எங்களுக்கு முன்னாலல்ல) சக்தியில்லாதவர்களாயிருக்கிறார்களென்றும் ஏற்பட்டது. யாதொருவருக்கு லாபநஷ்டம் உண்டாக்குவது இரண்டுவகைப்பட்டிருக்கின்றது. அதில் ஒன்று தன்சுயமாய் ஒருவருக்கு லாபநஷ்டத்தை யுண்டாக்கச் சக்தி வைத்திருக்கிறது. இது ஆண்டவனுக்கே சொந்தம். மற்ற ஒருவருக்கும் இந்தச் சக்தியில்லை. நபியானாலும் வலியானாலும் சரி. இன்னுமொன்று நபியாவது வலியாவது ஆண்டவனுடைய சமுகத்தில் யாதொருவருக்காகத் துவாகேட்டால் அவர்களின் துவா அங்கீகரிக்கப்படுகின்றது. இவ்வகையான லாபம் எங்கள் பெரியோர்களால் அனேகமாயிரம்பேருக்குக் கிடைத்திருக்கின்றது. இன்னும் சில கொடியர்களுக்கும் துஷ்டர்களுக்கும் அவர்களின் துவாவினால் நஷ்டம் நேரிட்டிருக்கின்றது. இதின் நிமித்தமே எங்களின் எல்லா உலமாக்களிடத்திலும் யாதொருவன் ஜீவித்திருக்கிற யாதொரு பெரியோரிடத்தில் போய், தாங்கள் எனக்காக என்னுடைய இன்ன கோரிக்கையை நிறைவேற்றி வைக்கும்படி ஆண்டவனிடத்தில் துவா கேளுங்களென்று சொல்லுகிறது ஆகுமாயிருக்கின்றது. நீங்கள் என் கோரிக்கையை நிறைவேற்றி வையுங்களென்று சொல்லக் கூடாது. இதைத்தவிர மவுத்தாய்ப் போன பெரியோர்களின் கப்றிடம் போய் அவர்களிடத்தில், தாங்கள் எனக்காக ஆண்டவனிடம் துவா செய்யுங்களெனச் சொல்லுவது ஆகுமென்று சில சூபியாக்களாகிய மஷாயிகுகள் சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் தொலை தூரத்திலிருந்து எந்தப் பெரியோர்களையும் கூப்பிடக் கூடாது. ஏனென்றால், எந்த வேளையிலும் எந்தச் சங்கதியும் ஆண்டவனுக்கே யொழிய மற்றவர்களுக்குத் தெரியாது. இன்னும் எங்களின் சில பெரியோர்களுக்குச் சில வேளைகளில் ஆண்டவன் அறிவித்ததினால் தொலை தூரத்தின் சங்கதி தெரியவந்து மிருக்கின்றது. இந்த அத்தியாயத்தின் நாலாவது பின்னைப் பாருங்கள்.

இப்பொழுது எங்கள்பெரியோர்களால் ஜனங்களுக்குக் கிடைத்திருக்கிற பிரயோசனங்களைக் கொஞ்சம் காது தாழ்த்திக் கேளுங்கள். முதலாவது எல்லாப் பெரியோர்களிலும் சிரேஷ்டமானவர்களும்; முதன்மையானவர்களும் பெரியோர் ஹஜரத்து முஹம்மது சல்லல்லாகு அலைகி வசல்லமா யிருக்கிறார்கள். அவர்களால் உண்டான பிரயோஜனங்கள் அளவிலடங்காதவைகளா யிருக்கின்றன. அக்கால முதல் கியாமத்து நாள் வரையில் எத்தனை முஸ்லிமான ஆண்பெண்களிருக்கிறார்களோ, அவர்களெல்லாம் ஹஜரத்து நபியவர்களின் பொருட்டாலும் அவர்களின் வழிகாட்டலாலும் நரகத்தைவிட்டுத் தப்பிச் சொர்க்கத்துக்கு ஆளானார்கள். இன்னும் முஸ்லிமானவர்கள் செய்கிற கருமங்களைத் திங்கட்கிழமையும் வெள்ளிக்கிழமையும் மலக்குகள் ஹஜரத்து நபியவர்களின் சமுகத்தில் அறிக்கை யிடுகிறார்களென்றும், ஹஜரத்தவர்கள் நல்ல கருமங்களை எப்போது மழியாத சாதனத்தில் எழுதச்செய்கிறார்களென்றும், கெட்ட கருமங்களைக்கேட்டால் முஸ்லிமானவர்களுக்காக ஆண்டவனிடத்தில் மன்னிப்புக் கேட்கிறார்களென்றும் அதில் வந்திருக்கிறது. பாருங்கள் இந்தப் பிரயோசனம் நாளதுவரைக்கும் நடந்துவருகின்றது.

இன்னும் கியாமத்து நாளில் ஹஜரத்தவர்களின் (ஷபாஅத்தென்னும்) மன்றாட்டத்தினால் பாவிகள் மன்னிக்கப்படுவார்கள். சிலர் வேதனையின்றி மன்னிக்கப்படுவார்கள். சிலர் நரகத்திலிருந்து விடுவிக்கப்படுவார்கள். இன்னும் ஹஜரத்தவர்களால் ஜனங்களுக்குக் கிடைத்திருக்கிற பிரயோஜனங்களை முற்றிலும் சொல்லுகிறதாயிருந்தால், ஆயிரம் தொகுதிகளிலும் அடங்காது. இதின் நிமித்தமே, ஆண்டவன், குர்ஆன்ஷரீபில் * (ا) ارسلناك رحمة للعلمين "அய்முஹம்மது சல்லல்லாகு அலைகிவசல்லமே! நாம் உம்மைச் சர்வலோகத்துக்கும் கிருபையானவராய் அனுப்பினோம்" என்று திருவுளமாயிருக்கிறான்.

இன்னும் ஹஜரத்தவர்களைத் தவிர இன்னும் எத்தனை நபிமார்களிருந்திருக்கிறார்களோ அவர்களாலும் இப்படிப்பட்ட பிரயோசனம் ஜனங்களுக்கு கிடைத்திருக்கிறது. நபிமார்களுக்குப் பிந்தினவர்கள் வலிமார்களாயிருக்கிறார்கள். அவர்களாலும் பிரயோசனமென்கிற அனேக ஊற்றுக் கண்கள் சுரந்திருக்கின்றன. சொந்தமாக ஹஜரத்தவர்களின் அஹ்லுபைத்தென்னும் வம்சத்தாராலும் அஸ்ஹாபுகளினாலும் தாபியீன்களினாலும் சத்திய மார்க்கம் உலகத்தில் பரவினது.

அவர்களுக்குப் பின்னால் ஹதீதுடைய இமாம்களாகிய ஹஜரத்து முஹம்மதுப்னு இஸ்மாயில் புகாரி, ஹஜரத்து முஸ்லிம், ஹஜரத்து திர்மிதி, ஹஜரத்து நிஸாயி, ஹஜரத்து இப்னுமாஜா, ஹஜரத்து அபூதாவூது, றஹிமஹுமுல்லா முதலானவர்களும்,

இன்னும் பிக்ஹுடைய இமாம்களாகிய ஹஜரத்து அபூஹனீபா; ஹஜரத்து மாலிகி, ஹஜரத்து ஷாபியீ, ஹஜரத்து அஹமது ஹம்பல்

ஹஜரத்து அபூயூசுபு, ஹஜரத்து இமாம் முகம்மது, ஹஜரத்து சுப்யான், ஹஜரத்து ஸுபர் றஹிமஹுமுல்லா முதலானவர்களும்.

இன்னும் அக்காயிதுடைய இமாம்களாகிய ஹஜரத்து அபுல்ஹஸன் அஷ்அரிய்யி, அஜரத்து அபூமன்சூறுல் மாதுறீதிய்யி றஹிமஹுமுல்லா முதலானவர்களும், இன்னும் சுலூக்கு, தஸௌவுபு, மாரிபாவுடைய இமாம்களாகிய அஜரத்து அசன்பசரீ, அஜரத்து ஜுனைது, அஜரத்து ஷிப்லி, அஜரத்து ஷேகு அப்துல்காதர் ஜெய்லானி, அஜரத்து மௌலானா ஷேக் சிஷ்த்தி, அஜரத்து இமாம் கஸ்ஸாலி, அஜரத்து அஹமதே ஸர்ஹிந்தி, அஜரத்து முஜத்திதே அல்ப ஸானி றஹிமஹுமுல்லா முதலானவர்களும் இவர்களைத் தவிர இன்னும் அநேக இமாம்களுமுண்டு. இவ்விடத்தில் அதிக பிரபல்லியமானவர்களை மாத்திரம் எழுதப்பட்டது. இவர்களெல்லாம் நன்றாய் ஆராய்ச்சிசெய்து குர்ஆன் ஷரீப் அதீது இவைகளின் அர்த்தங்களை அறிந்து, அவைகளிலிருந்து மார்க்கத்துக்குரிய மஸ்அலாக்களை யுண்டுபண்ணி ஜனங்களுக்குக் கொடுத்தார்கள்.

உங்கள் பெரியோர்களோ, ஒருவர் மற்றொருவருக்கு வஞ்சகம் செய்து அவருடைய அதிகாரத்தைப் பிடுங்கிக்கொண்டார். ஒருவர் அநேக லக்ஷம் ஜனங்களைக் குற்றமில்லாமல் சங்காரம் பண்ணினார். ஒருவர் மற்றொருவருடைய மனைவியை விபசாரமாய்ச் சேர்ந்தார். ஒருவர் மற்றொருவருடைய மூக்கை அறுத்தார். ஒருவர் மற்றொருவருக்குத் துற்குணத்தைக் காண்பித்தார். இவைகளைக் குறித்த சங்கதிகள் இரண்டாவது நாலாவது பிரிவுகளில் கடந்துவிட்டன.

இன்னும் நீங்கள், எங்கள் பெரியோர்கள் அதிக சக்திமான்களா யிருந்தார்களென்றும், அவர்களிடத்தில் ஜனங்கள் தங்கள் கோரிக்கைகளைக் கேட்டு அதின்படிப் பெற்றுக் கொள்ளுகிறார்களென்றும் சொன்னீர்களே; அந்தச் சக்திமான்கள் யார்? உங்கள் சொற்படி மகாதேவனால் உண்டுபண்ணப்பட்ட ஜலந்தரனை எல்லாருஞ் சேர்ந்துக் கொல்லமுடியாமற் போனார்களே; அந்தத் தேவர்கள்தானே உங்கள் சக்திமான்கள்? இன்னும் அந்த ஜலந்தரன் தனது பிள்ளைப் பருவத்தில் எவருடைய தாடியைப் பிடித்து அழுகப்பண்ணினானோ அந்தப் பிரம்மாதானே உங்கள் சக்திமான்? இன்னும் தமது கோபாக்கினியைத் தணிக்கமுடியாமலும் விக்கினேசுவரனுடைய தலையைத் தேடிப் பெற்றுக் கொள்ளாமலும் போனாரே; அந்த மகாதேவன் தானே உங்கள் சக்திமான்? இன்னும் ஒரு லிங்கமென்னும் கோசத்தை அளவெடுக்க முயன்று அதின் முடிவைப் பெற்றுக்கொள்ளாமல் போனார்களே; அந்தப் பிரம்மாவும் விஷ்ணுவுந்தானே உங்கள் சக்திமான்கள்? இந்த எல்லாச் சங்கதிகளும் இதில் கொஞ்சம் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. இதைத் தவிர மகாபாரதம் முதலான உங்கள் இதிகாச புராணங்களைப் பார்வையிட்டு உங்கள் பெரியோர்கள் எப்படிப்பட்ட அசக்தரா யிருந்தார்களென்பதைத் தெளிந்து கொள்ளுங்கள்.

மெய்யாகவே சர்வ சக்தியுள்ளவனா யிருக்கிறதும், எல்லா அசக்தியும் எல்லா வேண்டுதலையும் விட்டுச் சுத்தமா யிருக்கிறதும், ஆண்டவனுக்கே சொந்தமான மகத்துவமா யிருக்கின்றது. மற்றவர்களில் அந்த மகத்துவம் இல்லவே இல்லை. ஆண்டவனில் அந்த மகத்துவ மிருப்பதனாலேயே அவன் வணக்கத்துக்குரியவனா யிருக்கிறான். இதின் நிமித்தமே, லாஇலாஹ இல்லல்லாஹு முஹம்மதுர் றசூலுல்லாஹி என்கிறது, எங்கள் மார்க்கத்தின் விசுவாசத்திற்கு மூலாதாரப் பொருளா யிருக்கின்றது. அதாவது, ஆண்டவனைத் தவிர வணக்கத்துக் குரியவன் வேறொருவனுமில்லை. முகம்மது சல்லல்லாகு அலைகிவசல்லம் ஆண்டவனுடைய தூதை ஜனங்களுக்குச் செலுத்துகிறதற்காக அவனால் அனுப்பப்பட்ட திருத்தூதா யிருக்கிறார்களென்பதாம்.

இன்னும் சில பேதைகள் ஆண்டவனை விட்டு மற்றவர்களிடத்தில் தங்கள் கோரிக்கைகளைக்கேட்டுத் தங்கள் எண்ணப்படிப் பெற்றுக் கொள்ளுகிறார்களே, அதன் காரணமென்னவென்றால், ஆண்டவன் தனது அடிமைகளின் பேரில் கிருபையுள்ளவனா யிருக்கிறான். யாதொருவன் யாதொருவரிடத்தில் யாதொன்றைக் கேட்டால், ஆண்டவன் அதைக் கொடுக்க நாடினால், எவ்விதத்திலும் கொடுத்துவிடுகிறான். எப்படியென்றால், சிறுபிள்ளைத் தன் தாய்தகப்பனை மறந்து பால் கொடுப்பவளையே நத்தியிருக்கின்றது. அதற்கு யாதொரு வஸ்து தேவையா யிருந்தால் பால் கொடுப்பவளிடம் கேட்கின்றது. அப்பொழுது அந்தப் பிள்ளையின் தகப்பன், பால்கொடுப்பவள் ஏழையா யிருக்கிறாள், அவள் என்னத்தை அதற்குக் கொடுக்கப்போகிறாளென்றறிந்து, அவனே அந்த வஸ்துவை அதற்கு வாங்கிக் கொடுக்கிறான். அந்த அறிவில்லாத பிள்ளை இந்த வஸ்துவைப் பால் கொடுப்பவள்தான் எனக்கு வாங்கிக் கொடுத்தாளென்று எண்ணிக் கொள்ளுகின்றது. அப்படியே, யாதொருவன் ஆண்டவனை விட்டு மற்ற யாதொருவரிடத்தில் கேட்டால், ஆண்டவன் அவனுக்குக் கொடுத்துவிடுகிறான். அப்பொழுது அந்தப் பேதை மனுஷன் நான் பீரிடத்தில் கேட்டேனே, அவர்தான் எனக்குக் கொடுத்தாரென்று எண்ணிக் கொள்ளுகிறான். இங்

த எண்ணத்தினால் அவனுடைய ஷிர்க்கு அதிகரித்துகொண்டே போகின்றது. கடைசியில் நரக வேதனையில் தள்ளி விடுகின்றது.

இவ்விடத்தில் ஜைனர் என்று சொல்லப்படுகிற சில இந்துக்கள், நாங்கள் முஷ்ரிக்கல்லவென்றும், ஆண்டவனைத் தவிர மற்றவர்களை நாங்கள் வணக்கத்துக்குரியவர்களென்று எண்ணுகிறதில்லையென்றும், விஷ்ணுவையாவது கிருஷ்ணனையாவது மகாதேவனையாவது சத்தியையாவது கங்காவையாவது யமுனையையாவது மற்றெவர்களையாவது நாங்கள் வணங்குகிறதில்லையென்றும் சொல்லுகிறார்கள். அதற்கு மறுமொழியாவது; உங்களிடத்தில் கடவுளென்பதே இரண்டுவகைப்பட்டிருக்கின்றது. அதில் ஒன்று: நிற்குண பரமேஸ்வரன். அதற்கு யாதொரு குணமுமில்லை. அது ஒன்றும் செய்யாமல் வெறுமையாயிருக்கிறதென்று நீங்கள் எண்ணுகிறீர்கள். இன்னுமொன்று: சாகார பரமேஸ்வரன். நீங்கள் சொல்லுகிறபடி இந்த நர ஜனங்களிலிருந்து யாதொருவன் யோக முறைகளினால் ஞானதிருஷ்டிக் காரனாய் ஆய்விட்டால்; அவனே சாகார பரமேஸ்வரனாகிறான். இப்பேர்ப்பட்ட பரமேஸ்வரன் உங்களிடத்தில் இருபத்து நான்குபேருண்டு. அவர்களிடத்தில் முந்தினவன் ஆதிநாதன். கடைசியானவன் மகாவீரனல்லது, யாரிடத்தில் ஒருநிற்குண பரமேஸ்வரனும் இருபதினான்கு சாகார பரமேசுவரர்களும் ஆக இருபத்தைந்து பரமேசுவரர்களிருக்கிறார்களோ, அவர்களை விட அதிக முஷ்ரிக்கு வேறே யாரிருக்கிறார்கள்?

ஹிக்காயத்து.

ஒருதடவை ஷாஜிஹானபாத் என்னும் நகரவாசியான கனவானும் சன்னைகமானுமாகிய ஒரு முசாபிரை லாகூரில், கண்டேன். அவர் வெளிரங்கத்தில் ஜைனராயிருந்தார். நான் அந்த நாள்களில் என் இஸ்லாமை மறைத்து வைத்திருந்தேன். நான் அவரை நோக்கி, லாலாஜி! உலகத்தில் எத்தனையோ மார்க்கங்களிருக்கின்றன. எல்லாரும் தன்மார்க்கமே உண்மையானதென்றும், இரக்ஷிப்புக்குக் காரணமானதென்றும், மற்றவர்களைத் தப்பு மார்க்கத்தாரென்றுமெண்ணியிருக்கிறார்கள். இந்த எல்லா மார்க்கங்களும் உண்மையாயிருப்பது அசாத்தியம். ஏதாவது ஒரு மார்க்கந்தான் உண்மையாயிருக்கலாம். அதற்கு விரோதமாகிய மற்ற மார்க்கங்களெல்லாம் தப்பாகவேயிருக்கும். ஏனென்றால், உண்மைக்கு எதிரில் தப்புதானிருக்கும். இப்பொழுது நான் தங்களை இந்த எல்லா மார்க்கங்களிலும் எது உண்மையானதென்று கேட்கிறேனென்றேன். அற்கு அவர், எந்த மார்க்கத்தில் ஷிர்க்கில்லையோ, அதுதான் எல்லா மார்க்கத்தில் பின்னும் உண்மையானதென்றார். இந்த வார்த்தை எனக்கு வெகு அழகாயிருந்தது. பின்பு நான் இஸ்லாம் மார்க்கத்தில்தான் ஷிர்க்கில்லையென்றேன். அதற்கு அவர், ஆம் மெய்தானென்றார். பின்பு நான், இப்பொழுது நாமென்ன செய்கிறது? நமது முன்னோர்களின் மார்க்கத்தை விட்டு விடுகிறதா? என்றேன், அதற்கு அவர், எல்லா மார்க்கங்களிலும் எந்தெந்த வேலைகள் விலக்காயிருக்கின்றனவோ அந்த வேலைகளை உதாரணமாக: விபசாரம், களவு முதலான பாவங்களை விட்டு விட வேண்டியது. அப்பொழுது எல்லா மார்க்கங்களின்படி நடந்துகொண்டதாக ஆய்விடுமென்றார். அதற்கு நான், கட்டாயமாய்ச் செய்ய வேண்டிய வணக்கங்களையெப்படி நிறைவேற்றுகிறது? இஸ்லாமானவர்களின் தொழுகை கடமையாயிருக்கின்றது. இந்துக்களுக்கு அது விலக்காயிருக்கின்றது. இப்பேர்ப்பட்ட காரியங்களுக்கு என்ன செய்கிறதென்றேன். அவர் அதற்குத் தைரியம்வேணுமென்றார். இந்த வார்த்தையினால் இவர் மனதால் முஸ்லிமாயிருக்கிறாரென்று தெரிந்துகொண்டேன். அப்பொழுது நான் அவரை நோக்கி லாலாஜி! என்னுடைய சங்கதியை நான் தங்களுக்கு வெளியிடாதிருக்கிறேன். தாங்களும் தங்களுடைய சங்கதியை எனக்கு மறைக்கிறீர்கள். அந்தரங்கத்தில் இருப்பது இருக்கவே இருக்கிறதென்றேன். அதற்கு அவர், அப்படியேதானென்றார்; இந்த வார்த்தையைக் கேட்ட உடனே நான் அதிக சந்தோஷமடைந்தேன். பின்பு இருபக்கமும் பேச்சு நடந்தது. நான் என்னுடையவும் என் சிநேகிதர்களுடையவுமான சங்கதிகளைச் சொன்னேன். *அவர், தாம் வெகு நாளாய் அந்தரங்கத்தில் இஸ்லாமாயிருக்கிறதாகவும், ஐந்து நேரமும் தொழுது வருகிறதாகவும், ஆனால் தமது துர் அதிர்ஷ்டத்தினால் வெளிரங்கமான மறைப்பை அதாவது காபிர்களின் அடையாளத்தை நீக்காமலிருக்கிறதாகவும் சொன்னார். இப்பொழுது அவருக்கும் எனக்கும் அதிக சிநேகமாயிருக்கின்றது. அந்தக் கனவான் நாளது வரையில் அந்தரங்கத்தில் இஸ்லாமாயிருக்கிறார். அவருடைய பேர் அப்துல்லா. ஆண்டவன் அவருக்கு வெளிரங்கமான இஸ்லாமைக் கொடுத்து, அவரை இரு பதியிலும் சந்தோஷமாக்கி வைப்பானாகவும்.

நானுக்கென்பவரைப் பின்பற்றின ஸிக்க சாதியாராகிய சில இந்துக்கள், நாங்கள் ஷிர்க்கைவிட்டு ஒழிந்திருக்கிறோமென்றும், எங்கள் பாபா நானுக் என்பவரும் மற்ற குருமார்களும் ஷிர்க்கு செய்யவில்லையென்றும், பாபா நானுக் உடைய வாக்கியத்தில் தவ்ஹீதாகிய வாக்கியம் அநேகமாயிருக்கின்றனவென்றும் சொல்லுகிறார்கள். அதற்கு

மறுமொழியாவது: நீங்கள் சொல்லுகிறபடி உங்கள் பாபா நானுக் ஷிர்க்கு செய்யவில்லையென்றாலும், அவர் ஷிர்க்கு செய்கிறவர்களை வெறுத்து அவர்களைவிட்டு ஏன் நீங்கவில்லை? நபி ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வசல்லமுடைய உத்திரவை ஏன் ஒப்புக்கொள்ளவில்லை? ஆண்டவனுடைய றசூலுக்கு வழிப்பட்டால்தானே ஷிர்க்கைவிட்டுநீங்கினதும் ஆண்டவனிடத்தில் ஒப்புக்கொள்ளப்படும். ஒருகால் நீங்கள் பாபா நானுக், நபி ஸல்லல்லாஹு அலைஹிவசல்லமை அறிந்து அவர்களைக் குறித்துத் தம்முடைய கோர்வைகளான நூல்களில் "பாஜா முகம்மத் பகந் அஜாயின்" முகம்மது சல்லல்லாஹு அலைஹி வசல்லமைப் பின்பற்றுவிட்டால் வணக்கம் வீணாகுமென்று அவர்களைப் புகழ்ந்தெழுதியிருக்கிறாரே என்பீர்களோ? அப்படியானால் நீங்கள் பாபா நானுக் உடைய சிஷ்யர்களாயிருக்கிறீர்கள்; அவர்சொன்ன இந்தச் சங்கதியை நீங்கள் மெய்யென்று நம்பினால், உங்கள் குருவின் உத்திரவுக்குக் கீழ்ப்படிந்துச் சீக்கிரமாய் உங்கள் முழு இருதயத்தோடு கலிமாச்சொல்லி இஸ்லாமாய் விடுங்கள். அப்பொழுது நீங்கள் ஆண்டவனுடைய சமுகத்தில் அங்கீகரிக்கப் பட்டவர்களாயிருப்பீர்கள்.

7-வது பிரிவு மதபேதங்களைக் குறித்துப் பேசுவது.

எங்கள் இஸ்லாம் மார்க்கத்தின் எழுபத்துமூன்று கொள்கைக்காரர்கள் பிரபல்லியமாயிருக்கிறார்கள். அந்த எல்லாக் கொள்கைக்காரரின் அபிப்பிராயங்களான சில சங்கதிகள் ஒன்றுக்கொன்று பேதமாயிருந்தாலும், மூலாதாரங்களான நிர்ணயங்களிலும் மொத்தமான அநேக மஸ்அலாக்களிலும் எல்லாக் கொள்கைக்காரருக்கும் ஒற்றுமையுண்டு. எப்படியென்றால், ஆண்டவன் எல்லாவற்றையும் படைக்கிறவன், எல்லாவற்றின் சுதந்தரத்தை யுடையவன், அவன் தனித்தவன், இணையில்லாதவன், பூரணமான வருணிப்புகளைக்கொண்டு வருணிக்கப்பட்டவன், குறைவான வருணிப்புகளைவிட்டுச் சுத்தமானவன் என்றெண்ணுகிறதும்; ஆண்டவனைத் தவிர மற்றவர்களின் வணக்கத்தைக் குபிர் என்றெண்ணுகிறதும், ஆண்டவனால் அனுப்பப்பட்ட எல்லா நபிமார்களும் உண்மையானவர்கள் என்றெண்ணுகிறதும், எல்லா மலக்குகளையும் உண்மையென்றெண்ணுகிறதும், ஆண்டவனால் நபிமார்களுக்கு எத்தனை வேதங்களிறங்கினவோ அவைகளெல்லாம் உண்மையென்றெண்ணுகிறதும், கியாமத்து நாளில் கேள்வி கணக்குக் கேட்கப்படுமென்பதையும், சொர்க்கம் நரகம் உண்டென்பதையும் உண்மையென்றெண்ணுகிறதும், இஸ்லாமானவர்கள் எப்பொழுதும் சொர்க்கத்திலிருப்பார்களென்கிறதும், காபிர்கள் சொர்க்கமிழந்து நரகத்திற் கிடந்து வேகுவார்களென்கிறதும், நாள் ஒன்றுக்கு ஐந்து நேரத்துத்தொழுகைப் பதினேழு ரக்கஅத்து கடமையென்கிறதும், சொத்துள்ளவன்பேரில் ஸக்காத்தென்னும் தானமும், காபதுல்லாவின் ஹஜ்ஜு என்னும் வணக்கமும் கடமையென்கிறதும், தாய் தந்தையருக்குக் கீழ்ப்படிந்து நடக்கவேண்டுமென்கிறதும், குடும்ப ஜனங்களோடும் அண்டை அயல் வீட்டாரோடும் தயாளமாயிருக்கவேண்டுமென்கிறதும், ஆண்டவனுடைய கிருபையை ஆதரவு வைத்து அவனுடைய வேதனைக்குப் பயந்திருக்கவேண்டுமென்கிறதும், மார்க்கத்துக்கும் ஆண்டவனுடைய எல்லா வேதங்களுக்கும் நபிமார்களுக்கும் மலக்குகளுக்கும் மரியாதை வைக்கவேண்டுமென்கிறதும்; விபசாரம், களவு, லஞ்சம், அநீதம், வட்டிவாங்கல், சாராயக்குடி, சூதுவிளையாடல், பொறாமை, புறம்பேசல், முகஸ்துதி, பெருமை, தன்னை மதித்தல் முதலான வெளியரங்கமும் அந்தரங்கமுமான பாவங்களைக் கெடுதியாயென்றெண்ணுகிறதுமான இந்தச் சங்கதிகளின் பேரில் இஸ்லாமான எல்லாக் கொள்கைக்காரரும் ஒற்றுமையாயிருக்கிறார்கள். இவைகளில் ஒருவருக்கும் பேதமும் நிராகரிப்புமில்லை. சில உட்பிரிவான சங்கதிகளிலும், சில்லரையான மஸ்அலாக்களிலும் பல அபிப்பிராய பேதங்களுமுண்டு. என்றாலும், இந்தப் பேதம் அல்லாவுடையவும் றசூலுடையவுமான வாக்கியங்களில் இருந்ததல்ல. அல்லா றசூலுடைய வாக்கியங்களில் ஒரு அணுப்பிரமாணமும் பேதங்கிடையாது. ஆனால், சில ஆயத்துகளுடையவும் அதீதுகளுடையவுமான அர்த்தம் சிலருடைய அபிப்பிராயத்தில் ஒரு மாதிரியும், சிலருடைய தாற்பரியத்தில் ஒரு மாதிரியுமாக ஏற்பட்டிருக்கும். அல்லது யாதொரு அதீதின் ராவியானவருக்குத் தவறுதலுண்டாகி, அவர் அதைப் பிசகாய் வேறுவிதமாய்ச் சொல்லியிருந்து மார்க்கத்துடையவர் அதை உண்மையான அதீதென்றெண்ணி, அதின் பேரில் நடவடிக்கை நடத்தியிருக்கலாம். இதைத்தவிர இந்தப் பேதத்துக்கு இன்னும் அநேக காரணங்களிருக்கின்றன. அவைகளால் அல்லா றசூலுடைய வாக்கியங்களில் யாதொரு பேதமில்லையென்று நன்றாய்த் தெரியவந்திருக்கின்றது. அத்துடன் எல்லாக் கொள்கைக்காரரும் அல்லா றசூலுடைய வாக்கியங்களில் யாதொரு பேதமில்லையென்றும், இந்தப்பேதம் அவர்களின் அபிப்பிராயத்தினால் உண்டானதென்றும் ஒத்துக்கொள்ளுகிறார்கள். பின்பு நாங்கள், இந்தப் பேதத்தில் எல்லாக் கொள்கைக்காரரும் உண்மையின்பேரிலிருக்கிறார்களென்று எண்ணுகிறதில்லை. அவர்களில் நின்றும் ஒரு கொள்கைக்காரர் மாத்திரந்தான் உண்மையின்பேரிலிருக்கிறார்களென்று எண்ணுகிறோம். அவர்கள் யாரெ

ன்றால், நபியவர்களுடையவும் அவர்களின் அஸ்ஹாபுகளுடையவுமான சுன்னத்தாகிய நடவடிக்கை எந்தக் கொள்கைக் காரரிலிருக்கின்றதோ, இன்னும் எந்தக் கொள்கைக்காரர் நபியவர்களுடைய உத்திரவிலும் நடவடிக்கையிலும் அதிகமுங்குறைச்சலும் செய்யாமலிருக்கிறார்களோ, அவர்களே உண்மையின் பேரிலிருக்கிற கொள்கைக்காரர். இதின் நிமித்தமே அவர்களுக்கு சுன்னத்து ஜமாஅத்து அதாவது நபியவர்களின் நடவடிக்கையைப் பின்பற்றின கூட்டமென்று பேர் ஏற்பட்டிருக்கின்றது.

இந்து மார்க்கத்தின் கொள்கைகள் நூற்றுக்கணக்காயிருக்கின்றன என்றாலும், அவைகளில் பிரதானமான கொள்கைகள் ஆறு சாஸ்திரங்களே. இந்த ஆறு சாஸ்திரங்களின் மூலாதாரமான சங்கதிகளிலும், மகா முக்கியமான சங்கதிகளிலும் பெரிய பேதமிருக்கின்றது. இவ்வளவு பேதமிருக்கிறதுடன் இந்துக்கள் அந்த ஆறு சாஸ்திரங்களையும் சத்தியமானவைகளென்று விசுவாசிக்கிறார்கள். இப்படி ஒன்றுக்கொன்று பேதமாயிருக்கிறதுடன் அவைகளெல்லாம் உண்மையாகவும் ஒன்றும் தப்பில்லாமலுமிருப்பது புத்திக்கு வெகுதூரமாயிருக்கின்றது. இதைக்குறித்து இந்த அத்தியாயத்தின் ஐந்தாவது பிரிவில் கொஞ்சம் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இப்பொழுது அந்த ஆறு சாஸ்திரங்களின் பெயரையும், அவைகளில் ஒன்றுக்கொன்று பேதமாயிருக்கிற சில மூலாதாரங்களான சங்கதிகளையும் மாத்திரம் எழுதுகிறேன்.

1-வது வேதாந்த சாஸ்திரம்: இது வியாசமுனிவரால் உண்டுபண்ணப்பட்டது. இந்த சாஸ்திரக்காரர் வேதாந்திகளென்று சொல்லப்படுகிறார்கள். அவர்களிடத்தில் ஆண்டவனைத் தவிர வேறேயாதொரு வஸ்துவுமில்லை. எல்லாப் படைப்புகளையும் நினைவின் சொப்பனமென்றெண்ணுகிறார்கள். இன்னுமவர்கள் சொல்லுகிறதாவது: பிரமத்தினிடம் மாயை தோன்றினதினால் அது ஈசுவரனென்று சொல்லப்பட்டது. அந்த ஈசுவரன் மூன்று பகுதியானான். ராஜசகுண சம்பந்தத்தினால் பிரம்மாவாகவும், சாத்விககுண சம்பந்தத்தினால் விஷ்ணுவாகவும், தாமசகுண சம்பந்தத்தினால் சிவனாகவும் ஆனான். பிரம்மா சிருஷ்டிக்கிறவரானார், விஷ்ணு காக்கிறவரானார், சிவன் அழிக்கிறவரானார் என்பதே.

ஆகக்கூடி அவர்கள் சொல்லுகிறபடி உலகத்தின் எல்லாக் காரியங்களும் அந்த மூவருடைய கைவசமே யிருக்கின்றன. பிரமம் என்னும் கடவுள் ஒன்றும் செய்யாமல் வெறுமையாயிருக்கின்றது. இ

ந்த மூவருங்கூட உண்மையில் தாங்களே பிரம்மமாயிருக்கிறார்கள். மாயாசம்பந்தத்தினால் ஈசுவரரென்று சொல்லப்படுகிறார்கள். இன்னும் பிரம்மத்திற்கு அவித்தியா சம்பந்தமுண்டானபடியால் ஜீவனென்று சொல்லப்பட்டது. அதாவது, இந்த எல்லா ஜீவர்களும் தானே பிரம்மமாயிருக்க, அவித்தை என்னும் அஞ்ஞான சம்பந்தமுண்டானதின் நிமித்தம் தன்னைத்தான் ஜீவனென்றெண்ணுகின்றார்களாம். அவர்களிடத்தில் பிரம்மமும், பிரம்மாவும், விஷ்ணுவும், சிவனும், ஜீவனும் இவைகளெல்லாம் ஒன்றேயாம். இன்னும் அவித்தையை அஞ்ஞானமென்றும் சொல்லுகிறார்கள். அந்த அஞ்ஞானமானது விட்சேபமென்றும், ஆவரணமென்றும் இரண்டு சக்திகளுள்ளதாயிருக்கின்றது. விட்சேபமென்பது தோற்றுவிக்கும் சக்தி. ஆவரணமென்பது மறைக்கும் சக்தி. இன்னுமவர்களிடத்தில் மோட்சமாகிறது தன்னைத்தான் ஜீவனென்றெண்ணியிருக்கிற அஞ்ஞானம் நீங்கித் தன்னைத்தான் பிரம்மனென்றெண்ணிப் பிறப்பையும் இறப்பையும் விட்டு நீங்குவதேயாம். அவித்தையின் விஷயத்தில் வேதாந்திகள் இரண்டு கொள்கையுடையவர்களாயிருக்கிறார்கள். சிலர் அவித்தை ஒன்றுதானென்கிறார்கள். ஆகையால் அவர்களிடத்தில் மோட்சம் ஒருவருக்கும் கிடைக்கவில்லை. இன்னும் சிலர் அவித்தை அநந்தமுண்டென்கிறார்கள். அவர்களிடத்தில் மோட்சம் அநேகருக்குக் கிடைத்துவிட்டது. ஏனென்றால், அவர்களிடத்தில் ஞானமுண்டாய் விடுவதே மோட்சம். எப்பொழுது ஒருவனுடைய அஞ்ஞானம் நீங்கிவிட்டதோ அப்பொழுது அவனுக்கு ஞானமுண்டாகித் தன்னைத்தான் பிரம்மமென்று அறிந்துகொண்டான். ஆகையால் அவனுக்கு மோட்சமுண்டாய்விட்டது என்கிறார்கள். இன்னும் அஞ்ஞானத்திற்கு சாத்விக, ராஜச, தாமசமென்னும் மூன்று குணங்களுண்டென்றும், ராஜச குணத்தினால் ஆசையும் துக்கமும் சந்தோஷமும் உண்டாகுமென்றும், சாத்விக குணத்தினால் புத்தியும் ஆனந்தமும் உண்டாகுமென்றும், தாமசகுணத்தினால் கோபமும் அறிவின்மையும் உண்டாகுமென்றும் சொல்லுகிறார்கள். இந்த மூன்று குணங்களும் பிரம்மத்தினிடம் சேருகின்றனவென்று முன்னமே தெரியவந்திருக்கின்றது. இன்னும் கியாமத்தென்னும் பிரளய விஷயத்தில் அவர்களின் கொள்கையைக் குறித்து 5-வது பிரிவில் விவரிக்கப்பட்டிருக்கின்றது.

2-வது சாஸ்திரம் மீமாம்சை: இது ஜைமினிமுனிவரால் உண்டுபண்ணப்பட்டது. இந்த சாஸ்திரக்காரரை மீமாம்சகர் என்கிறார்கள். அவர்களின் மார்க்கத்தில் ஆண்டவன் படைக்கிறவனென்று என்னுகிற

இல்லை. இன்ப துன்பம், சுகதுக்கம், பாக்கியநிர்ப்பாக்கியம் முதலான சகலமும் கர்மத்தினாலேயே உண்டாகின்றனவென்கிறார்கள். வேதாந்திகள் மும்மூர்த்திகளை பிரம்மத்தின்தோற்றமென்றும் தெய்வீக அதிகாரமுள்ளவர்களென்றும் எண்ணுகிறதை மீமாம்சகர் ஒப்புக்கொள்ளுகிறதில்லை. இந்த ஜனங்களில் நின்றுமே யாராவதொருவன் எப்போதாவது பிரம்மாவாகவும் ஒருவன் சிவனாகவுமாய் விடுகிறானென்கிறார்கள். உலகத்திற்கு ஆதியந்தமில்லையென்கிறார்கள். மலைகளையும் சமுத்திரங்களையும் எப்போதுமிருப்பவைகளென்றெண்ணுகிறார்கள். ஜடங்கள் உருவாகுவதாரிய அணுக்களால் என்றெண்ணுகிறார்கள். பாகிக்கவராத அணுவைத்தொட்டும் நிராகரிக்கிறவர்களாயிருக்கிறார்கள். அவர்கள் மோக்ஷத்திற்கு ஞானமும் கர்மமுமே காரணமென்கிறார்கள். இன்னும் மனிதன் தன்னுடைய காரியங்களில் சுயசக்தியுள்ளவனாயிருக்கிறானென்கிறார்கள். இன்னுமவர்கள் பதார்த்தம் பத்தென்கிறார்கள். இதன் விபரம் நியாய சாஸ்திரத்தைப் பற்றிப் பேசும்போது சொல்லப்படும்.

3-வது நியாயசாஸ்திரம்: இது கவுதமமுனிவரால் உண்டுபண்ணப்பட்டது. அந்த சாஸ்திரத்தில் பெரும்பாலும் பலாசியக் கல்வியும் தர்க்க முறைகளும் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. சில இந்துக்கள் இந்த சாஸ்திரத்தை வேதாங்கமென்று அதர்வ வேதத்தின் உறுப்பென்று எண்ணாமல், வேதத்திற்குப் புறம்பானதென்றெண்ணுகிறார்கள். என்றாலும், அப்போதும் அவர்களிடத்தில் அந்த சாஸ்திரம் தள்ளுபடியானதல்ல. இந்த சாஸ்திரத்தை வாசித்துணர்ந்தவர்கள் நையாயிகரென்று சொல்லப்படுகிறார்கள். இந்தச் சாஸ்திரத்தின் சாரமென்னவென்றால், ஆண்டவன் ஆதியந்தமில்லாதவனாகவும் படைக்கிறவனாகவுமிருக்கிறான் என்பதே. இன்னும் ஆண்டவன் தான் படைத்த ஒரு சொரூபத்தைப் பற்றியிருந்து அதன்மூலமாய் ஜனங்களுக்கு வேதத்தை அனுப்புகிறானென்றும்; அந்தவேதம் இருக்கு, யஜுர், சாமம், அதர்வணம் என நான்கு வகைப்பட்டிருக்கின்றதென்றும் சொல்லுகிறார்கள். இன்னும் லௌகீக நரகத்தில் எப்போதுமிருக்கிறதை அவர்கள் ஒப்புக்கொள்ளுகிறதில்லை. ஆண்டவனுக்குள்ள ஸிபத்துகள் எட்டென்றும், அவைகளில் ஞானம், பிரயத்தனம், இச்சை, சங்கிலை, பரிமாணம், பார்த்தக்கிதுவம், என்ற இந்த ஆறு ஸிபத்துகளையும் அநாதித்துவமுடையவைகளென்றும்; சையோகம், வியோகம், என்ற இரண்டு ஸிபத்துகளையும் அநித்தமானவைகளென்றும் எண்ணுகிறார்கள். இன்னுமவர்களிடத்தில் சகலமும் பதினாறு பதார்த்தத்திற்குப் புறம்பாகவில்லை. அதாவது எல்லா வஸ்துக்களும் பதினாறு

மூலங்களுள் அடங்குகின்றன என்பதே. அந்தப் பதினாறு பதார்த்தங்களையும் விவரித்தால் பெருகுமென்றும், அவைகளை விவரமாய் அறிவது கஷ்டமாயிருக்குமென்றும் இவ்விடத்தில் அவைகளின் பேர்களை மாத்திரம் எழுதப்படுகின்றது. அவை: பிரத்தியட்சம், பிரமாணம், பிரமேயம், ஐயம், திஷ்டாந்தம், சித்தாந்தம், அவயவம், தர்க்கம், நிர்ணயம், வாதம், செற்பம், விதண்டை, ஹேதுஆபாசம், சலம், ஜாதி, நிக்கிரகஸ்தானம் இவைகளே. இந்தப் பதினாறு பதார்த்தங்களையும் அவைகளிருக்கும் தன்மைப்படி அறிவதே மோக்ஷத்துக்குக் காரணமென்று நையாயிகர் நிர்ணயங்கொண்டிருக்கிறார்கள். உலகம் அவர்களிடத்தில் அநாதித்துவமுடையதாம்; ஆனால் அழிந்து போகுமாம். 5-வது பிரிவில் இதைக்குறித்துச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

4-வது வைசேஷிக சாஸ்திரம்: இது கணாத முனிவரால் உண்டுபண்ணப்பட்டது. இந்த சாஸ்திரக்காரரை வைசேஷிகர் என்று சொல்லுகிறார்கள். இந்த சாஸ்திரத்தின் அநேக விஷயங்கள் நியாயசாஸ்திரத்திற்கு ஒத்திருக்கின்றன. ஆனால் இவர்களிடத்தில் பதார்த்தம் ஏழாம். அவை “* திரவியம், குணம், கர்மம், சாமான்யம், விசேடம், சமவாயம், அபாவம்” என்பனவாம்.

5-வது சாங்கிய சாஸ்திரம்: இது கபில முனிவரால் உண்டுபண்ணப்பட்டது. இந்த சாஸ்திரக்காரர் ஆண்டவன் படைக்கிறவனென்று எண்ணுகிறதில்லை. சகல வஸ்துக்களும் பிரகிருதியினால் உண்டாகின்றனவென்கிறார்கள். அதாவது பிரகிருதியை முதற்காரணமென்றும், பிரபஞ்சமென்னும் சகல படைப்புகளும் அநாதியானவையென்றும் எண்ணுகிறார்கள். இன்னும் எந்த வஸ்துவும் அழிந்துபோகுமென்பதை அவர்கள் ஒப்புக்கொள்ளுகிறதில்லை. காரியம் காரணத்துக்குள் ஐக்கியமாகுமென்கிறார்கள். இந்த சாஸ்திரத்தில் முக்கியமான வாதம் நான்கு தத்துவங்களைக் குறித்ததாயிருக்கின்றது.

க-வது தத்துவம் பிரகிருதி: இது ஒவ்வொரு வஸ்துவுக்கும் காரணமாம். இந்தப் பிரகிருதி, காரணமாய் மாத்திரமேயொழிய காரியமாயிருக்கிறதில்லை. அது ராஜச, சாத்விக, தாமசமென்னும் முக்குணங்களையுடைய அறிதற்கரிய எங்கும் வியாபித்திருக்கிற ஒரு மூலதத்துவமாம்.

* திரவியம்-பொருள், குணம்-பண்பு, கர்மம்-தொழில், சாமான்யம்-பொது, விசேடம்-சிறப்பு, சமவாயம்-ஒற்றுமை அல்லது சம்பந்தம், அபாவம்-இன்மை.

உ-வது தத்துவம் பிரகிருதி விகிருதி: அதாவது சிலவஸ்துக்களின் காரணமானது சிலவஸ்துக்களின் சம்மந்தத்தினால் காரியமாகின்றது, இது மூன்று வகைப்பட்டிருக்கின்றது. 1-வது வகை மஹதத்துவம். 2-வது வகை அகங்காரம்: இது மூன்றுவிதமாகும். அதில் சத்வகுணம் மிகுத்தால் வியாகிருத அகங்கார மென்றும், ராஜசகுணம் மிகுத்தால் தைஜச அகங்கார மென்றும், தாமசகுணம் மிகுத்தால் பௌதிக அகங்கார மென்றும் சொல்லப்படும். 3-வது வகை தன் மாத்திரை. அவை: சப்தம் (ஓசை), ஸ்பரிசம் (தொடுவது), ரூபம் (பார்ப்பது), ரசம் (சுவைப்பது), கந்தம் (முகருவது) என ஐந்தாம்.

௩-வது தத்துவம் விகிருதி: அதாவது காரியமாய் மாத்திரமேயொழிய காரணமாயிருக்கிறதில்லை. இது இரண்டு விதப்படும். முதலாவது இந்திரியம். அதாவது பஞ்ச புலன்களும் சில அவயவங்களுமாம். இரண்டாவது பஞ்ச பூதங்கள். இந்தப் பஞ்ச பூதங்கள், பஞ்ச தன்மாத்திரைகளிலிருந்து உற்பத்தியாயின. எப்படியென்றால், ஆகாசம் சப்தத்திலிருந்தும், வாயு ஸ்பரிசத்திலிருந்தும், அக்கினி ரூபத்திலிருந்தும், தண்ணீர் ரசத்திலிருந்தும், மண் கந்தத்திலிருந்தும் உற்பத்தியாயினவாம்.

௪-வது தத்துவம் பிரகிருதியுமல்ல, விகிருதியுமல்ல அதாவது காரணமும் காரியமு மல்ல வென்பதாம். அதைப் புருஷனென்றும் ஆத்மாவென்றும் சொல்லுகிறார்கள். ஆத்மாவானது இரண்டு வகைப்படும். ஒன்று ஜீவாத்மா அதாவது உயிர். அதையும் அநாதி யென்று எண்ணுகிறார்கள். மற்றொன்று பரமாத்மா, அதாவது பிரம்மமென்னும் கடவுள். இவர்கள் உறுதியாய் நம்பியிருக்கிற தென்னவென்றால், பிரகிருதியானது புருஷனென்னும் ஆத்மாவுடன் சேர்வதினால் பிரபஞ்சமாகிய உலகம் உற்பத்தியாகின்றது என்பதே.

இன்னும் பிரகிருதியைக் குருடென்றும், ஆத்மாவை முடமென்றும் சொல்லுகிறார்கள். இதன் கருத்து, இந்த இரண்டும் ஒன்றுடன் மற்றொன்று சேர்வதன்றி தனியாய் ஒன்றும் செய்யமுடியாது என்பதே. இன்னும் பிரளய காலத்தில் அதாவது உலகம் அழியும்போது ராஜச சாத்விக தாமசமென்னும் முக்குணங்களும் சமமாயிருக்குமென்றும், உலக உற்பத்தியின்போது சாத்விககுணம் மிகுத்திருக்கு மென்றும், அப்பொழுது மகத்துவம் உற்பத்தியாகுமென்றும் சொல்லுகிறார்கள். இதன் கருத்தாவது, அவர்களிடத்தில் பிரகிருதியானது ஆத்மாவுடன் சம்மந்தப்பட்டுச் சத்வகுணம் மிகுத்தால் அப்பொழுது மேற்சொன்னபடி மகதத்துவமும், மகத்துவத்திலிருந்து

அகங்காரமும், அகங்காரத்திலிருந்து பதினொரு இந்திரியங்களும் பஞ்சதன்மாத்திரைகளும் பஞ்சபூதங்களும் உண்டாகின்றன. உலகம் அழியும்போது பஞ்சபூதங்கள் பஞ்ச தன்மாத்திரைகளிலும் பஞ்சதன்மாத்திரைகள் அகங்காரத்திலும், அகங்காரம் மஹதத்துவத்திலும் மஹதத்துவம் பிரகிருதியிலும் ஒடுங்குகின்றனவாம்.

6-வது பதஞ்சலி சாஸ்திரம்: இதை யோக சாஸ்திர மென்றும் சொல்லுகிறார்கள். பதஞ்சலி முனிவரால் உண்டுபண்ணப் பட்டது. இந்த சாஸ்திரம் [illegible] கிகளில் சாங்கியசாஸ்திரத்துக்கு ஒத்திருக்கின்றது. இன்னு மிந்த சாஸ்திரத்தின்படி யோகமென்னும் பாடுபட்டு வணங்கினாலன்றி மோக்ஷம் கிட்டாது.

இன்னும் இந்த ஆறு சாஸ்திரங்களைத் தவிர வேறே மூன்று சாஸ்திரங்களிருக்கின்றன. அவைகள் பிராமணரிடத்தில் தள்ளுபடியானவைகளாம். அவைகளில்,

1-வது ஜைனசாஸ்திரம் ஜைனர் என்பவரால் உண்டுபண்ணப் பட்டது. இந்த சாஸ்திரக்காரரின் சித்தாந்த மென்னவென்றால், மனிதன் நற்கிரியைகளினால் ஞானதிருஷ்டிக் காரணாகிறா னென்றும், பின்பு அவனுடைய வார்த்தை ஆண்டவனுடைய வார்த்தையே யென்றும், அவனை சாகார பரமேஸ்வரன் என்றும், இப்படிப்பட்ட பரமேஸ்வரர் இருபத்துநாலுபேர் உண்டாயிருக்கிறார்க ளென்றும், அவர்களில் முந்தினவன் பேர் ஆதிநாதனென்றும், கடைசியானவன்பேர் [illegible]ா வீரனென்றும் சொல்லுகிறார்கள். இன்னும் ஆண்டவனை நிர்குண பரமேஸ்வரன், அதாவது ஒரு குணமு மில்லாதவனென் றெண்ணுகிறார்கள். இதன் கருத்து, ஆண்டவன் ஒன்றும் செய்யாமல் வெறுமையாயிருக்கிறா னென்பதே. இன்னும் அவர்களிடத்தில் பெண்பிள்ளை [illegible]ஜென்ம மெடுக்காதவரையில் அவளுக்கு மோக்ஷமில்லையாம். இ[illegible]னும் அவர்களில் சிலர் புண்ணியந் தேடிக்கொள்ளுகிறதற்காக உணவு புதார்த்தங்களைத் தின்னாமல் இறந்துபோகிறார்கள். இதற்குச் சந்தாரை[illegible]யென்று பேராம். [illegible]ராமணர்கள் இந்தக் கூட்டத்தை வெகு அருவருப்பா யெண்ணுகிறார்கள். இந்த ஜனங்களுக்கு முன்னால் வருவதைப் பார்க்கிலும் புலியின் அல்லது யானையின் வாயில் அகப்பட்டுச் சாகிறது நலமென் றெண்ணுகிறார்கள்.

2-வது புத்தசாஸ்திரம்: புத்தரால் உண்டு பண்ணப் பட்டது. இன்னு மிவரின்பேர் சாக்கியமுனி யென்றும், இவர் சுத்தோதனனென்னும் ராஜாவினுடைய குமாரர் என்றும், இவரின் மாதாவின் பேர் [illegible]தேவி யென்றும், உந்தி வழியாய்ப் பிறந்தவ ரென்றும்

சொல்லுகிறார்கள். பிராமணர்கள் இவரைப் பத்து அவதாரிகளில் ஒன்பதாவது அவதாரி யென்றும், இந்தப் புத்த சாஸ்திரம் அவர் உண்டு பண்ணவில்லை யென்றும் எண்ணுகிறார்கள். இந்தப் புத்த மதத்தார் ஆண்டவன் படைக்கிறவனென்று எண்ணுகிறதில்லை. உலகத்துக்கு ஆதியந்தம் உண்டென்பதை ஒப்புக்கொள்ளுகிறதில்லை. ஒவ்வொரு நிமிஷமும் உலகம் அழிந்து உண்டாகின்றதென்கிறார்கள். இந்த ஜனங்கள் அதிகமாய்க் குளிக்கிறதும் ஸ்நானம் பண்ணுகிறதுமா யிருக்கிறார்கள். செத்தப் பிராணியை ஆண்டவனால் கொல்லப்பட்டதென்று தின்று விடுகிறார்கள். தாங்கள் ஜீவராசிகளைக் கொல்லுகிறதில்லை. பூமியிலிருந்துப் புல்லைப் பிடுங்குகிறதில்லை. ஸ்திரிபோகத்தை அருவருப்பாய் எண்ணுகிறார்கள்.

3-வது நாஸ்திகசாஸ்திரம்: சார்வாகன் என்பவனால் உண்டு பண்ணப்பட்டது. இந்த சாஸ்திரக்காரர் நான்கு பூதங்களைத் தவிர வேறொரு வஸ்துவில்லை யென்றும், சகலமும் இந்த நான்கு பூதங்களினாலேயே உண்டாயினவென்றும் சொல்லுகிறார்கள். இன்னுமவர்கள் எந்த வஸ்து பஞ்சபுலன் என்னும் ஐம்பொறிகளுக்குத் தெரியவருகின்றதோ அதுதான் உண்டென்று எண்ணுகிறார்கள். புத்தியினால் அனுமானித்தறியும் பொருட்கள் உண்டென்பதை அவர்கள் நம்புகிறதில்லை. ஆண்டவன் உண்டென்பதையும் ஒப்புக்கொள்ளுகிறதில்லை. சொர்க்க நரகமில்லை என்றும், மனிதனுக்கு அவன் எண்ணப்படி நிறைவேறுகிறதே சொர்க்கமென்றும் அவன் யாதொருவனுக்குக் கீழ்ப்படிந்திருக்கிறதே நரகமென்றும் சொல்லுகிறார்கள். பூலோக இன்ப சுகங்களை அனுபவிக்கிறதும் கீர்த்திமானா யிருக்கிறதுமே வாழ்நாளின் பலனென்கிறார்கள், இந்துமார்க்கக் கோட்பாடுகளின் விவரம் சுருக்கமாய் முடிந்தது. ஆனால் இந்த இடத்தில் உண்டாகிற ஆக்ஷேபங்கள் புத்திமான்களுக்குத் தெரிந்திருக்கின்றன. நான் இவ்விடத்தில் அந்த சாஸ்திரங்களின் சாரங்களை வாதமில்லாமல் விவரித்திருக்கிறேன். புத்திமான்களுக்கு இந்தப் பிரிவில் வாதத்துக்கிட மிருக்கின்றது. முக்கியமான வாதம் சாஸ்திரங்கள் ஒன்றுக்கொன்று பேதமா யிருப்பதே.

சிநேகிதர்களே! இந்துமத சாஸ்திரங்களிலுள்ள பேதங்களைத் தெரிந்து கொண்டீர்களல்லவா! இப்பொழுது அவர்களின் புராணங்களில் தேவர்களுற்பத்தியைக் குறித்துச் சொல்லியிருக்கிற பேதங்களில் சிலவற்றை எடுத்துக் காட்டுகிறேன் பாருங்கள்.

சிவபுராணத்தில், "ஆதிசக்தியினிடத்தி லிருந்து ஒரு வித்து உண்டாயிற்று. அதனுடைய வல்லமையினாலே சிவன் பிறந்தான், சி-

வனிடத்திலே விஷ்ணு பிறந்தார். அவ் விஷ்ணுமயம் லோக முழுவது" மென்று சொல்லப்பட் டிருக்கிறது.

இன்னும் சில புராணங்களில், "ஆதியிலே பிரம்மா முந்தித் தண்ணீரைப் படைத்துத் தன்னுடைய வித்தை அந்தத் தண்ணீரிலே விட்டார். அது முட்டையாகி மிதந்தது. அந்த முட்டையை, முக்கண்ணனாகிய சிவன் தோன்றி உடைத்தான். அப்பொழுதே குற்றமில்லாத பஞ்ச பூதங்களும் உண்டாயின" வென்று சொல்லப்பட் டிருக்கிறது.

நாரத புராணத்தில், நாராயணனுடைய வலது பக்கத்திலிருந்து பிரம்மா தோன்றினா ரென்றும், இடது பக்கத்தி லிருந்து விஷ்ணு தோன்றினா ரென்றும், நடுவி லிருந்து சிவன் தோன்றினா ரென்றும் சொல்லப்பட் டிருக்கின்றது.

இலிங்கபுராணத்தில், இவ்வுலக அண்டத்திலிருந்து சிவனானவர் [illegible]த்துப் பிறகு தனது இடது பக்கத்தி லிருந்து விஷ்ணு லக்ஷ்மி யென்பவர்களையும், தனது வலதுபக்கத்திலிருந்து பிரம்மா சரஸ்வதி யென்பவர்களையும் உண்டாக்கினா ரென்றுஞ் சொல்லப்பட் டிருக்கின்றது.

மார்க்கண்டேய புராணத்தில், லக்ஷ்மியி லிருந்து விஷ்ணுவும், காளியிலிருந்து சிவனும், சரஸ்வதியிலிருந்து பிரம்மாவும் தோன்றினார்களென்றுஞ் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது.

வராக புராணத்தில், திரிமூர்த்திகளி லிருந்து சக்தி தோன்றி அந்தச் சக்தி லக்ஷ்மி, காளி, சரஸ்வதி யென மூன்றாயிற் றென்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. இப்படித் தேவர்களுற்பத்தியைக் குறித்துப் புராணங்கள் கூறுகின்ற பேதங்களைத் தெரிந்துக் கொண்டீர்களே; இப்பொழுது அந்தத் தேவர்களின் பரத்துவத்தைக் குறித்துப் புராணங்கள் கூறுகின்ற பேதங்களைப் பாருங்கள்.

"ஸ்காந்தபுராணத்தில், சிவத்துரோகஞ் செய்து விஷ்ணுவைத் தரிசித்தால் சிவன் உக்கிரங் கொண்டு நரகத்துக் காளாக்குவான், ஆதலால் விஷ்ணுவினுடைய பெயரை உச்சரிக்க லாகா" தென்று சிவனைப் புகழ்ந்தும் விஷ்ணுவை இகழ்ந்து மிருக்கின்றது.

பாகவதத்தில், இதற்கு முழு விரோதமாக, சிவனைப் பூசித்துத் தியானிப்பவர்கள் பாஷாண்ட பதிதர்களென்றும், மோக்ஷ மடையார்களென்றும்; நாராயணனைத் தியானிப்பவர்கள் மோக்ஷ மடைவார்க

ளென்றும், சிவனை இகழ்ந்து விஷ்ணுவைப்புகழ்ந்துப் பேசியிருக்கின்றது.

இப்படித் தேவர்களின் உற்பத்தியையும் பாத்துகைக்கையும் குறித்த முக்கியமான சங்கதிகளில் இவ்வளவு பேதமிருந்தால் ஜனங்கள் எதை நம்பி யாரை வணங்குகிறது?

8-வது பிரிவு தப்புமார்க்கத்தாரை இஸ்லாம் மார்க்கத்தில் அழைப்பதைக் குறித்துப் பேசுவது.

எங்கள் மார்க்கத்தில் மற்ற மார்க்கத்தாருக்கு அறிவிக்கவேண்டிய முக்கியமான சங்கதி யென்னவென்றால், பெருமை தங்கிய அஜரத்து முகம்மது சல்லல்லாகு அலைகி வசல்லமாகிறவர்கள் ஆண்டவன் புரத்திலிருந்து உண்மையான நபியாகவும், நபிமார்களுக்கெல்லாம் முத்திரையாகவும் எழும்பி யிருக்கிறார்கள். யாதொருவன் அவர்கள் மார்க்கத்தை ஒப்புக்கொள்ளுவானாகில் ஆண்டவனுடைய் காவலுக்குள்ளாகி விடுவான். ஒப்புக்கொள்ளாதவன் எக்காலமும் நரகவாதியாயிருப்பான் என்பதே.

பின்பு, யாதொருவன் இஸ்லாமாக நாடினால் முந்தி அவனுக்கு ஆண்டவனைத் தவிர வேறே யாதொரு உண்மையான வணக்கத்துக்குரியவனும் அதிகாரியும் சுதந்திரனு மில்லையென்று போதித்து, பின்பு ஈமானுடைய சிபத்துகளென்ற விசுவாசத்தின் முறைகளைக் கற்றுக்கொடுக்கவேண்டியது கடமையா யிருக்கின்றது. பின்பு அவனை முழுக்காட்ட வேண்டியது முஸ்தகப்பா யிருக்கிறது.

யாதொருவன், இஸ்லாமாக வந்த ஒருவனை நீ யின்னம் பொறு, பின்னால் இஸ்லாமாவா யென்றுவது. அல்லது நான் உன்னை இஸ்லாமாக்க மாட்டேன், வேறே யெங்கேயாவது போய் இஸ்லாமாய் விடு என்றுவது சொல்லுவானாகில், இப்படிச் சொன்னவன் காபிராய் விடுகிறான்.

இன்னும் யாதொருவன் இஸ்லாமாய் விட்டால், பின்பு அவனை ஆதரிக்கிறது எல்லா முஸ்லிம்களின் பேரிலும் கடமையா யிருக்கின்றது. இன்னும் ஆண்டவனிடத்தில் அந்தப் புதிதாய் இஸ்லாமானவனுடைய பதவி அதிகமாகும்.

இந்துக்களின் மார்க்கத்தில் மற்ற மார்க்கத்தாரைச் சேர்க்கிறது கூடவே கூடாது. மேலும் அவர்களில் பிராமணர் க்ஷத்திரியர் வைசியர் சூத்திரர் என்ற நான்கு வகுப்பார் இருக்கிறார்களே. அவர்களும் ஒரு வகுப்பார் மற்றொரு வகுப்பாரில் சேர முடியாது. இன்

னும் யாதொரு இந்துவானவன் இஸ்லாமாகிப் பின்பு இந்துவாக நாடினால், அவனையும் பின்பு இந்துக்களில் சேர்க்கக் கூடாதாம் இவ்விடத்தில் இந்துக்களை நான் இரண்டு கேள்வி கேட்கிறேன்.

1-வது கேள்வி: உங்கள் மார்க்கம் ஆண்டவனால் அருளப்பட்டதா ? அல்லது இல்லையா ? ஆண்டவனால் அருளப்பட்டதல்ல வென்பீர்களானால், நீங்கள் அந்த மார்க்கத்தை விட்டுவிடவேண்டும். ஆண்டவனால் அருளப்பட்டது தான் என்று சொல்லுவீர்களானால் நான் சொல்லுகிறேன்: ஆண்டவனுடைய கடாக்ஷம் எல்லாருக்கும் பொதுவானதாயிருக்கிறது. எந்த மார்க்கம் ஆண்டவனால் அருளப்பட்டதாயிருக்கிறதோ, அந்த மார்க்கம் சகல ஜனங்களுக்கும் பொதுவா யிருக்க வேண்டும். பின்பு என்ன காரணத்தினால் இந்துக்களைத் தவிர மற்றவர்கள் அந்தக் கடாக்ஷத்துக்குப் பாத்திய மற்றவர்களாக வேண்டும்? மற்ற மார்க்கத்தார் என் அதில் வரக்கூடாது ?

பாருங்கள்; இஸ்லாம் மார்க்கம் சந்தேகமில்லாமல் ஆண்டவனால் அருளப்பட்டதா யிருப்பதால் ஒவ்வொருவருக்கும் பொதுவாயிருக்கின்றது. யூதர்கள் கிறிஸ்தவர்கள், மஜூசிகள் பிராமணர் க்ஷத்திரியர், வைசியர், சூத்திரர், பறையர், சக்கிலியர் முதலான மற்ற சாதிகளில் நின்றும் எவன் இந்த மார்க்கத்தில் வந்தாலும் சுத்திகரிக்கப் படுகிறான். உங்கள் மார்க்கம் என்ன பூரணமா யிருக்கிறது. அதில் இந்துக்களைத் தவிர மற்றவர்களுக்கு இடமில்லை. மேலும் இந்துக்களிலும் பிராமணனைத் தவிர மற்றவர்களுக்கு மோக்ஷமுண்டாகாதென்றும் சொல்லுகிறீர்கள். இதைக் குறித்து இந்த அத்தியாயத்தின் 5-வது பிரிவில் விவரிக்கப்பட்டிருக்கின்றது.

2-வது கேள்வி: நீங்கள் எங்கள் இஸ்லாம் மார்க்கம் ஆண்டவனால் அருளப்பட்டதென்று சொல்லுகிறீர்களா ? அல்லது இல்லையா ? ஆண்டவனால் அருளப்பட்டதுதானென்று சொல்லுவீர்களானால், நான் சொல்லுகிறேன்: யாதொருவன் இந்த மார்க்கத்தில் வரவில்லையானால், அவன் சந்தேகமின்றி நரகவாதியாவானென்று எங்கள் மார்க்கம் கூறுகின்றது. ஆகையால் நீங்கள் இஸ்லாமாய்விடவேண்டியதா யிருக்கின்றது. ஏனென்றால், எந்த மார்க்கம் ஆண்டவனால் அருளப்பட்டதா யிருக்கின்றதோ, அந்த மார்க்கத்தை ஒப்புக்கொள்ள வேண்டியது அவசியம். இல்லாவிட்டால் ஆண்டவனுடைய கோபத்துக் குள்ளாய் விடுவீர்கள். உங்கள் மார்க்கம் ஆண்டவனால் அருளப்பட்டதல்ல வென்பீர்களானால், நான் சொல்லுகிறேன்: எங்கள் மார்க்கம் ஆண்டவனால் அருளப்பட்டதல்ல வென்றால், நீங்கள் என்ன செய்யவேண்டும் ?

நாங்கள் நற்கதி யடையும் பொருட்டு எந்தமார்க்கத்தை அனுசரிக்கிறது? எங்கள் மார்க்கமே நீங்கள் சொல்லுகிறபடி ஆண்டவனால் அருளப்படாததா யிருக்கிறது, உங்கள் மார்க்கத்திலாவது எங்களுக்காக யாதொரு வழியுண்டா? இல்லையா? உண்டென்றால், பின்பு இஸ்லாமானவர்களை ஏன் உங்கள் மார்க்கத்தில் சேர்க்கக்கூடாதென்கிறீர்கள். இல்லையென்றால், நான் கேட்கிறேன். நீங்கள் எங்கள் மார்க்கத்தையும் ஆண்டவனால் அருளப்பட்ட தல்லவென்கிறீர்கள். உங்கள் மார்க்கத்திலும் எங்களைச் சேர்க்கக்கூடாதென்கிறீர்கள். பின்பு நாங்கள் என்னசெய்கிறது? ஆண்டவன் எங்களை யேனுக்காகவா படைத்தான்? இதற்கு என்ன மறுமொழி யிருக்கிறது காண்பியுங்கள்.

ஹிகாயத்து

நான் என்னுடைய இஸ்லாமை மறைத்துக்கொண்டிருந்த நாள்களில், சில சினேகிதர்களுக்கு இஸ்லாம் மார்க்கத்தின் நன்மைகளைச் சொல்லி அவர்களுக்கு ஆசையைப் பூட்டிக்கொண்டிருந்தேன். ஆண்டவன் கிருபையால் பத்துப் [illegible] இந்த நேசர்கள் [illegible] யாக்ஷுத்தரங்கத்தில் இஸ்லாமுமானார்கள். அந்தச் சினேகிதர்களுக்காகவே அநேக நேரங்களில் பண்டிதர்களிடத்தில் வாதமும் தர்க்கமுமா யிருந்தது. அந்தச் சினேகிதர்களின் சகவாசம் ஒரு ஆச்சரியமானதாயிருந்தது. [illegible] அதன் ஞானம் மனதில் நிறைந்திருக்கின்றது. ஆண்டவன் அவர்களை வெளியரங்கத்தில் இஸ்லாமாக்கும்படி துவா செய்கிறேன்.

உண்மையே வெல்லும் என்றபடி, அந்தத் தர்க்கத்தில், தங்கள் மார்க்கத்தில் மிகவும் தேர்ந்திருந்த பெரிய பெரிய பண்டிதர்களும் சரியான உத்தரம் சொல்ல முடியாமல் வாய்மூடினார்கள். அந்நாளில் நாங்கள் ஒரு சினேகிதருக்கு வெகுநாளாய் இஸ்லாம் மார்க்கத்தைக் குறித்து ஆசையைப் பூட்டிக்கொண்டு வந்தோம். அதற்கு அவர், இன்னபண்டிதர் மார்க்கவிஷயமான தர்க்கத்தில் தோல்வியடைவாரானால், நானும் இஸ்லாம் மார்க்கத்தை ஒப்புக்கொள்ளுவேனென்றார். அப்படியே எல்லாச் சினேகிதருடைய சம்மதியின்பேரில் [illegible] அந்தப் பண்டிதர் வரவழைக்கப்பட்டார். அவர் ஆறு சாஸ்திரங்களிலும் தேர்ந்தவரா யிருந்தார், [illegible] தர்க்கம் ஆரம்பமாகிப் பதினைந்துநாள் வரையில் பலபல மாதிரியாய் நாங்கள் நடந்து வந்தனம். நான் இஸ்லாமா யிருக்கிறது அந்தப் பண்டிதருக்குத் தெரியாது. எல்லாரிடத்திலும் இப்படித்தான் தர்க்கம் பண்ணுகிறதுபோ லிருக்கிறதென்று எண்ணிக்கொண் டிருந்தார்.

ஓர் இரவு ஆண்டவனருளால் ஒரு வார்த்தை என் யோசனையில் விழுந்தது. மறுநாள் அந்த வார்த்தையைக் கொண்டு தர்க்கம் பண்ண ஆரம்பம் செய்தேன். முதல் முதல் நான் பண்டிதரிடத்தில் கேட்டதென்னவென்றால், பண்டிதரே நான் தங்களிடத்தில் ஒரு கேள்வி கேட்கிறேன். அதாவது இஸ்லாமானவர்கள் தங்கள் மார்க்கத்தின் பேரிலேயே நிலைத்திருப்பார்களானால் அவர்களுக்கு மோட்ச முண்டா? இல்லையா? என்றேன். அதற்கவர் ஆ! ஆ! ஏனில்லை? உண்டு என்றார். பின்பு இஸ்லாமானவர்களுடைய மார்க்கம் உண்மையா? இல்லையா? என்றேன். அதற்கவர், ஆம், அவர்களுக்காக அது உண்மைதானென்றார். அதற்கு நான், அவர்கள் மார்க்கத்துக்கு மூலாதாரம் குர்ஆன்ஷரீபா யிருக்கிறது. அந்தக் குர்ஆன்ஷரீப் மெய்யானவேதமா? இல்லையா? என்றேன். அதற்கவர், ஏனில்லை? மெய்யானவேதமே என்றார். அதற்கு நான், பண்டிதரே தாங்கள் இந்தப் பேச்சின்பேரில் நிலைத்திருக்கவேண்டும். நீங்கள் குர்ஆன்ஷரீப் மெய்யான வேதமென்று சொல்லியிருக்கிறீர்கள். இனி இந்தப் பேச்சைவிட்டு மாறக்கூடாதென்றேன். அதற்கவர், ஆ! ஆ! குர்ஆன்ஷரீபு உண்மைதானென்றார். அப்பொழுது நான், குர்ஆன்ஷரீபில் "யாதொருவன் இஸ்லாம் மார்க்கத்தைத் தவிர வேறே மார்க்கத்தைத் தேடுவானாகில் அவனில் நின்றும் அது அங்கீகரிக்கப்படாது. அவன் மறுமையில் நஷ்டமடைந்தவர்களில் ஒருவனாவான்" என்று எழுதியிருக்கின்றது. நீங்கள் குர்ஆன்ஷரீபு உண்மையான வேதமென்று ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறீர்கள். குர்ஆன்ஷரீபோ இஸ்லாம் மார்க்கத்தைத் தவிர மற்ற மார்க்கம் ஆண்டவனுக்குப் பிரீதியில்லையென்று கூறுகின்றது. இப்பொழுது நீங்களும் சீக்கிரமாய் இஸ்லாமாய் விடுங்கள், உங்கள் மார்க்கத்தைவிட்டுவிடுங்களென்றேன் பண்டிதர் இந்த வார்த்தையைக் கேட்டுக் குர்ஆன்ஷரீபில் இப்படிச் சொல்லியிருந்தால் அது உண்மையான வேதமல்லவென்றார். அதற்கு நான், குர்ஆன்ஷரீப் உண்மையான வேதமல்லவென்றால், இஸ்லாமானவர்களுக்கு அவர்கள் மார்க்கத்தில் மோக்ஷ மில்லையென்றுக்கவேண்டும். அப்படியானால் நான் கேட்கிறேன். யாதொரு இஸ்லாமானவன் உங்களிடத்தில் வந்து, எங்களை உங்கள் மார்க்கத்தில் சேர்த்துக்கொண்டு, நாங்கள் முத்தியடையும்படி யாதொரு வணக்கத்தின் வழியைக் காட்டுங்களென்று கேட்கும் பட்சத்தில், உங்களின் யாதொரு சாஸ்திரத்தில் இஸ்லாமானவர்களுக்காக யாதொரு வணக்கத்தின் முறை எழுதியிருக்கின்றதா? இல்லையா? என்றேன். அவர் எங்கள் சாஸ்திரங்களில் அவர்களுக்காக யாதொரு வணக்கத்தின் முறை எழுதி யிருக்கவில்லையென்றார். அதற்கு, நான் பதில் சொல்லு

கிறதற்கு முன்னே இந்தத்தர்க்கத்தை உண்டுபண்ணின ஷெ சினேகி தர், தாமே பண்டிதரைப்பார்த்து, ஆ! ஆ! பண்டிதரே, இது வெகு புதுமையான பேச்சாயிருக்கின்றது. இஸ்லாமானவர்களுக்கு அவர் கள் மார்க்கத்திலும் மோட்சமில்லை, நீங்களும் அவர்களுக்காக ஒருவ ழியைக் காட்டுகிறதில்லை யென்றால், பின்பு அந்த எதுமற்றவர்கள் எ ன்னதான் செய்கிறது? எப்படித் தங்களைப் படைத்த ஆண்டவனை வண ங்குவார்கள்? பாருங்கள், இஸ்லாமானவர்கள் உங்கள் மார்க்கத்தில் உ ங்களுக்கு மோட்சமில்லையென்று சொல்லுகிறதோடு எங்கள் மார்க்க த்தில் வாருங்கள், அதில் உங்களுக்கு மோட்சமுண்டாகு மென்றுஞ் சொல்லுகிறார்கள்; நீங்களோ இஸ்லாமானவர்களுக்கு மோட்சம் அ ந்த மார்க்கத்திலு மில்லை, இந்த மார்க்கத்திலு மில்லை, அவர்களுக்கு வணக்கத்திற்கு யாதொரு வழியுமில்லை யென்கிறீர்கள். அவர்களுக்கு எவ்விதத்திலும் மோட்சமில்லை யென்றால், ஆண்டவன் அவர்களைப் பு றம்பூண்டாகவா படைத்திருக்கிறான்? போதும் உங்கள் மார்க்கமே தப் பென்று உணர்ந்துகொண்டேன் என்று சொன்னார். இதோடு இந்தத் தர்க்கம் முடிந்தது. அந்தச் சினேகிதரும் அந்தரங்கத்தில் ஈ மான் கொண்டார். அல்ஹம்துலில்லா.

குபிர் என்ற அஞ்ஞானத்தை விட்டு இஸ்லாம் மார்க்கத்தை ஒப் புக்கொள்ளுங்களென்று இந்துக்களுக்குச் சொல்லப்பட்டால், அல்ல து மத சம்பந்தமான யாதொரு விஷயத்தில் பேச்சு வந்துவிட்டால், சில இந்துக்கள், நாங்கள் எங்கள் ஒளியான மார்க்கத்தைவிட்டு உங்க ள் இருளான மார்க்கத்தில் ஏன் வருவோமென்று சொல்லுகிறார்கள். அதற்கு மறுமொழியாவது, எங்கள் மார்க்கமே ஒளியான மார்க்கம், அதில் ஆண்டவனை ஒன்றுபடுத்தும் சங்கதியே நிறைந்திருக்கின்ற து. உங்கள் மார்க்கமே இருளான மார்க்கம், அதில் ஷிர்க்கென்ற இ ணை வைப்பதுவே நிறைந்திருக்கின்றது.

எந்த மார்க்கத்தில் மாட்டுச் சாணி மூத்திரம் இவைகளைச் சாப்பி டுகிறதும், கோசம் உயர்ந்த பிள்ளையை வணங்குகிறதும் இன்னும் மற் ற வெட்கக்கெட்ட காரியங்களைச் செய்கிறதும் ஆகுமென்றும், புண் ணியமென்று மெழுதி யிருக்கின்றதோ அந்த மார்க்கம் எப்படி ஒளி யான மார்க்கமாகும்? நீங்கள் எங்கள் மார்க்கத்தைக் குறித்து என்ன என்ன ஆக்ஷேபங்கள் செய்திருக்கிறீர்களோ, அவைகளுக்குத் தக்க ஜவாபுகள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. பின்பு உங்களுடைய மார் க்கமும் எங்களுடையமார்க்கமும், ஒளியும் இருளுமா யிருக்கிற மற்ற ச் சங்கதிகளை, இந்தப்புஸ்தகம் முழுமையும் பார்வையிட்டு நியாயமா

யோசித்து, எது ஒளியானது எது இருளானது என்பதைத் தெரிந்து கொள்ளுங்கள்.

இன்னும் சிலர், புத்தியின் திருஷ்டாந்தரங்களைக் கொண்டு நோ க்குகையில் இஸ்லாம்மார்க்கம் மேலிட்டதாகவே யிருக்கின்றதென்று ம், ஆனால் எங்கள் புராணங்களில் தன் மார்க்கம் கெட்டவளாவும் அ ன்னியர் மார்க்கம் நல்லவளாயிருந்தபோதிலும், அப்போதும் தன் மார்க்கத்தை விடக்கூடாதென்று எழுதி யிருக்கிறதே யென்று சொல்லுகிறார்கள்.

அதற்கு மறுமொழியாவது, தன் மார்க்கம் தப்பென்பது மனச் சாட்சியாய்த் தெரிந்த பிற்பாடு, பின்பும் அதன்பேரிலேயே நிலைத்தி ருக்கிறது அந்த மூடத்தனம். இதனால் இப்பேர்ப்பட்ட மதியீனமான வார்த்தை யெழுதி யிருக்கிற உங்கள் புராணங்களும் தப்பு என்று ஏற்படுகின்றன. ஏனென்றால், நான் பாஷாணம் தின்றிருக்கிறேன் என் று மனச்சாட்சியாய் அறிந்தவன், அதை நிவர்த்திக்க வழிதேடாமல் பின்பும் அதையே தின்றால் அவன் சாகவே சாவான். சத்தியம் எது வோ அதையே மார்க்கமென்று சொல்லவேண்டும். அசத்தியத்தை மார்க்கமென்று சொல்லக்கூடாது, நீங்கள் இஸ்லாம் மார்க்கத்தை ஒ ப்புக்கொண்டீர்களானால் இதே உங்கள் மார்க்கமாகும். பின்பு அதை விடக்கூடாது.

ஹிக்காயத்து.

ஒருநாள் நான் என்னுடைய ஒரு சினேகிதருக்கு முன்னால் என் பேராகிய அஜரத்து மவுலானா அலாவுத்தீன் சாகிபவர்களிடம் மார்க்க விஷயத்தைக் குறித்துப் பேசிக்கொண் டிருக்கும்போது, நான் மேற் படி அஜரத்தவர்களிடம், தங்களுக்கு இஸ்லாம் மார்க்கம் தப்பென்று மனச்சாட்சியாய்த் தெரிந்துவிட்டால், தாங்கள் இந்த மார்க்கத்தை விட்டுவிடுவீர்களா? இல்லையா? என்றதற்கு, மேற்படி அஜரத்தவர்கள் இஸ்லாம் மார்க்கம் தப்பென்றாகுவது அசாத்தியம். அப்படியே இஸ் லாம் மார்க்கம் தப்பென்று நமக்கு மனச்சாட்சியாய்த் தெரிந்து, பின்பு நாம் அதை விடாம லிருந்தால் அல்லாவுடைய லானத்தென்ற முனி வு நமது பேரில் இறங்கு மென்றார்கள். மறுநாள் அந்தச் சினேகிதருக்கு முன்னாலேயே விஷ்ணுதேவு பண்டிதருக்கும் நமக்கும் தர்க்கம் நடந் தது. நான் மேற்படி பண்டிதரிடம் பண்டிதரே! இந்த மார்க்கம் தப் பென்று உங்கள் மனச்சாட்சியாய்த் தெரிந்துவிட்டால், நீங்கள் இந்த மார்க்கத்தை விட்டுவிடுவீர்களா? இல்லையா? என்றேன். அதற்கவர், ஒருபோதும் விடமாட்டோமென்றார். அதற்கு நான், ஜவாபு சொல்ல

வாயெடுப்பதற்கு முன்னமே, அந்தக் கிழவியே மெதப்படி பண்டிதரைப் பார்த்து, ஐயமோ? இதென்ன இராமமத வார்த்தையா? ஒரு மார்க்கம் தப்பென்றறிந்த பிற்பாடும் அதை விடக்கூடாதென்பது நியாயமா? இப்பேர்ப்பட்ட அக்கிரமமான வார்த்தை இஸ்லாமானவர்கள் சொல்லுகிறதில்லையே என்றாள். அவள் சொன்ன பின் இந்தக் கிழவியும் இந்த மார்க்கத்தின் கேடுகளையும் இஸ்லாம் மார்க்கத்தின் நன்மைகளையும் உணர்ந்து அந்தக்ஷணமே இஸ்லாமாய்விட்டாள். அல்ஹம்துலில்லா.

இன்னும் சிலர் இஸ்லாமானவர்களுடைய மார்க்கம் வெகு அழகானதாயிருக்கிறதென்றும், ஒரே கடவுளைத்தவிர வேறொருவரையும் அவர்கள் வணங்குகிறதில்லையென்றும், இந்துக்களுடைய மார்க்கம் ரொம்பவும் கெட்டதாயிருக்கிறதென்றும், அதில் ஆயிரக்கணக்கான தெய்வங்களை அவர்கள் வணங்குகிறார்களென்றும் சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் இப்படிச் சொல்லுகிறவர்கள் தங்கள் முன்னோர்களுடைய கட்டுப்பாடுகளுக்கு அமைந்திருப்பதினால் இஸ்லாம் மார்க்கத்தை ஒப்புக் கொள்ளுகிறார்களில்லை.

எப்படியென்றால், சில இந்துக்கள் ஆண்டவனுக்கு எங்களை முஸ்லிமாக்கப் பிரியமிருந்தால் எங்களை இந்துக்கள் வீட்டில் ஏன் பிறப்பிக்கிறான்? முஸ்லிம்களுடைய வீட்டிலேயே பிறப்பிக்க மாட்டானா? ஆகையால் நாங்கள் முந்தியே இந்துவாய்ப் பிறந்திருக்கிறோம். இப்பொழுது நாங்கள் ஆண்டவனுடைய திருட்டிப்பை எப்படிப் பேதப்படுத்துவோமென்று சொல்லுகிறார்கள்.

அதற்கு மறுமொழியாவது, எவன் எந்தக் கூட்டத்தில் பிறந்தானோ அவன் அந்தக் கூட்டத்தின் நடவடிக்கையின் பேரிலேயே யிருக்கவேண்டுமென்கிற அவசியமில்லை. மேலும் தன் புத்தியினால் உண்மையான மார்க்கத்தை ஆராய்ந்து, எந்த மார்க்கம் ஆண்டவனால் அருளப்பட்டதாயிருக்கிறதோ, அந்த மார்க்கத்தின்படி நடந்துகொள்ளவேண்டியது அவசியம். இதின் நிமித்தமே எங்கள் இஸ்லாம் மார்க்கத்தில் ஒவ்வொரு ஆண்பெண்ணும் அவர்கள் புத்தி பூரணமான உடனே, தன் மார்க்கம் உண்மை யென்பதின் ஆதாரங்களை அறியவேண்டிய கடமையா யிருக்கின்றது. தகப்பன் பாட்டனுடைய கட்டுப்பாடுகளிலேயே இருந்துவிடக் கூடாது.

ஆகையால் ஆண்டவன் உங்களை இந்துக்களின் வீட்டில் பிறப்பித்தது நீங்கள் இந்துவாகவே இருக்கிறதற்கல்ல. மேலும் நீங்கள் புத்தியினால் ஆராய்ந்து உண்மையான மார்க்கத்தைத் தேடி இஸ்லாமா

ய் விட்டீர்களானால், ஆண்டவனிடத்தில் மற்ற முஸ்லிம்களுடைய பதவியைக் காட்டிலும் உங்கள் பதவி மேலிட்டிருப்பதற்காகவே உங்களை அப்படிப் பிறப்பித்தான். தகப்பன் பாட்டன் முதலான முன்னோர்களுடைய மார்க்கத்தை விட்டுவிடுகிறது மகா கஷ்டமாகையால், ஆண்டவனுக்காக நீங்கள் அதை விட்டுவிடுகிறதின் நிமித்தம் உங்களுக்கு மேன்மையான பதவி கிடைக்கும். இஸ்லாம் மார்க்கத்தின் பொருட்டால் உங்கள் மனக் குருட்டுத் தீர்ந்து நீங்கள் ஞானமுள்ளவர்களாய் விடுவீர்கள். அப்படியே பெருமையுடையவன் குர்ஆன் ஷரீபில் "ஈமான் கொண்டவர்களுக்கு ஆண்டவன் காரியகர்த்தனாயிருந்து, அவர்களை இருட்டிலிருந்தும் வெளிச்சத்தில் கொண்டுவருகிறான்" என்று திருவுளமா யிருக்கிறான்.

இன்னும் நீங்கள் முந்தியே இந்துவாய்ப் பிறந்திருக்கிறோமென்று சொன்னீர்களே, அதுவும் தப்புத்தான். ஏனென்றால், நீங்கள் எந்த நாளில் பிறந்தீர்களோ, அந்த நாளில் உங்கள் பேரில் இந்துக்களின் யாதொரு அடையாளமுமிருந்ததில்லை. அப்பொழுது நீங்கள் இராம லக்ஷ்மணனையும் அறிந்ததில்லை. பிரம்மா விஷ்ணுவையும் உணர்ந்ததில்லை. உங்கள்கழுத்தில் பூணூலுமிருந்ததில்லை. அப்பொழுது சந்தியாவந்தனமும் உங்களுக்குத் தெரியாது. தர்ப்பணமும் அறிந்திருக்க மாட்டீர்கள். பிற்பாடுதான் நீங்கள் இந்துவானீர்கள்.

இன்னும் ஆண்டவனுடைய திருட்டிப்பை நாங்கள் எப்படிப் பேதமாக்கிக் கொள்ளுவோமென்றீர்களே. கேளுங்கள்; நபி சல்லல்லாகு அலைகி வசல்லமவர்களின் பின்பற்றுதலினால் ஆண்டவனுடைய திருட்டிப்பில் பேதம் சம்பவிக்காது. மேலும் இது ஆண்டவனுக்கு ரொம்பவும் பிரியமானதாயிருக்கின்றது. எப்படியென்றால், யாதொரு அரசன் தன்னுடைய ஒரு பட்டாளத்தை ஒரு கோட்டையில் வைத்துச் சம்ரக்ஷணை செய்துகொண்டிருந்து, பின்பு ஒரு காலத்தில் அந்த அரசன் தன்னுடைய பிரதான ஸ்தானாதிபதியின் மூலமாய் வாய்மொழியாயும் சொல்லி, அவனிடம் கட்டளையும் கொடுத்து அந்தப் பட்டாளத்தினிடம் அனுப்பி, அந்தப் பட்டாளத்தை அந்தக் கோட்டையிலிருந்து புறப்பட்டு இன்ன பட்டணத்துக்குப் போகவென்றும் இந்தஸ்தானாதிபதியின் உத்திரவுக்குக் கீழ்படிந்திருக்கவென்றும் அப்படியிருந்தீர்களானால், நாம் உங்கள் பேரில் சந்தோஷமாகி உங்களுக்கு அநேக வெகுமானங்களைக் கொடுப்போமென்றும், வையாக் கட்டளை கிரயம்செய்திருக்க, அந்தப்பட்டாளத்தின் ஜனங்களில் அநேகர் முதல் ஸ்தலமாகக் கோட்டையில் வைத்திருந்து

ரோ அதிலேயே யிருப்போம். அரசனுக்கு எங்களை அந்தப் பட்டணத்தில் வைக்கப் பிரிய மிருந்தால் எங்களை முதல் முதல் இந்தக் கோட்டையில் ஏன் வைக்கிறார். நாங்கள் இந்தக் கோட்டையை விடுவது அரசனுடைய உத்திரவுக்கு விரோதமாகின்றது என்று சொல்லுவார்களானால், அந்தப் பட்டணத்தின் ஜனங்கள் மகா மூடர்களென்று எண்ணப்படுகிறதுந் தவிர, அரசனுடைய கோபத்துக்குள்ளாய் விடுவார்களல்லவா? அப்படியே ஆண்டவன் உங்களை முந்தி இந்துக்களின் வீட்டில் பிறப்பித்தாப் பிறகு நீங்கள் வளர்ந்து புத்திப் பூரணமானபின் பின்னால் தன்னுடைய பிரதான ஸ்தானாதிபதியாகிய அஹ்மது முஹம்மது சல்லல்லாகு அலைஹிவசல்லம் அவர்களின் மூலமாய் குர்ஆன் ஷரீப் என்ற வேதக்கட்டளையாகிய தாக்கீதையும் கொடுத்து, அதில் நீங்கள் உங்கள் தகப்பன் பாட்டனுடைய மார்க்கத்தை விட்டு நீங்கி நீங்கள் சொர்க்கத்தை யடையும்படிக்கும், நரகம் உங்கள் பேரில் சக்ராத் ஹராமாகும்படிக்கும், இஸ்லாம் மார்க்கத்தை ஒப்புக்கொள்ளுங்களென்று உத்திரவு அனுப்பியிருக்க நீங்கள் இஸ்லாமானால் ஆண்டவனுடைய சிருஷ்டிப்பில் பேதம் வருமென்றதென்றால், உங்கள் புத்தியின்பேரில் அதிக பரிதாபப்பட வேண்டியதாயிருக்கிறது. யாதொருவன் யாதொருவனுடைய வீட்டில் பிறந்தால் அவன் இருந்தது போலவே இருக்கவேண்டியது அவசியமென்றால், ஏழைகளின் வீட்டில் பிறந்த ஒருவன் தான் சீமானாய் விட்டால்; அவன் அந்தக் கிரியைகளை அனுபவிக்கிறது கூடாதென்றாகிறது. ஏனென்றால், அவனுடைய தகப்பன் பாட்டன் ஏழைகளா யிருந்திருக்க இவன் அவர்களுக்கு விரோதம் செய்கிறான். இன்னும் ஒருவனுடைய தகப்பன் பாட்டன் கபோதிகளா யிருந்தால் இவனும் அவர்க ளிருந்தபடியே இருக்கவேண்டு மானையால் தன்னைக் குருடாக்கிக் கொள்ளவேண்டும். இன்னும் எவனுடைய தகப்பன் பாட்டன் குஷ்டரோகிகளா யிருந்தார்களோ அவர்களுடைய பிள்ளைகளுக்கும் அந்த ரோகம் தொடர்ந்தால், தகப்பன் பாட்டன் இருந்தது போல இருக்கவேண்டு மானையால், அவர்கள் அதற்கு யாதொரு பரிகாரம் செய்யாம லிருக்க வேண்டியது. இதுவும் இப்படி இருக்க நாங்கள் பார்த்ததில்லையே.

ஆகையால் நீங்கள் இப்பேர்ப்பட்ட காரியங்களில் தகப்பன் பாட்டனைப் பின்பற்றுதல் கூடாதென்றும், இவைகளில் தன் புத்தியினால் முயற்சி செய்ய வேண்டுமென்றும், மார்க்க விஷயமான காரியங்களில் தகப்பன் பாட்டனுடைய பின்பற்றுதல் போதுமென்றும் சொல்லுகிறீர்களானால், அதற்கு மறுமொழியாவது, இப்பேர்ப்பட்ட காரியங்களில் தகப்பன் பாட்டனைப் பின் பற்றாமல் தன் புத்தியினால் முயற்சி செய்ய

வேண்டுமென்றால், மார்க்க விஷயமான காரியம் எல்லாவற்றிலும் மேற்படி சொல்லப்பட்டதும் முக்கியமானதுமா யிருப்பதால், அதில் தன் புத்தியை அதிகமாய்ச் செலவு செய்யவேண்டும். அவைகளை யாதொருவருடைய பின்பற்றுதலின்பேரில் வைக்கக்கூடாது. இல்லாவிட்டால் எவனுடைய தகப்பன் பாட்டன் திருடனாகவும், அநீதக்காரனாகவும், விபசாரம் செய்கிறவனாகவும், மதுபானம் பண்ணுகிறவனாகவு மிருந்தானோ, அவனும் அவர்களைப் பின்பற்றிக் கட்டாயமாய்க் களவும் அநீதமும் விபசாரமும் மதுபானமும் பண்ண வேண்டி வரும். இது வேறொருவரிடத்திலும் ஆகாது.

கொஞ்சமாவது யோசியுங்கள்; ஆண்டவன் உங்களுக்குப் பார்க்கக் கண்ணையும், கேட்கக் காதையும், பேச நாவையும் கொடுத்தான். இப்படியே ஒவ்வொரு வஸ்துவையும் ஒவ்வொரு வேலைக்காகக் கொடுத்திருக்கிறான். பின்பு எல்லாவற்றிலும் மேன்மையான இந்தப் புத்தியை ஏன் கொடுத்தான் என்று உங்களை நான் கேட்கிறேன். இதற்குப் புத்திமானா யிருக்கிறவன் என்ன சொல்லுவான்? தன்னைப் படைத்த ஆண்டவனை அறிந்து அவனுடைய பொருத்தத்துக்குள்ளிருந்து தன்னுடைய நற்கதியைத் தேடுகிறதற்காக, உண்மையான மார்க்கத்தையும் பொய்யான மார்க்கத்தையும் வகுத்தறியும் பொருட்டு, ஆண்டவன் புத்தியைக் கொடுத்தான் என்றே சொல்லுவான். பின்பு ஆண்டவனால் கொடுக்கப்பட்ட புத்தியை இப்படியே வெறுமையாய் விட்டுவிடுகிறதும் மெய் பொய்யை வகுத்தறியாமல் மற்றவர்களுடைய கட்டுப்பாடுகளில் மாத்திரம் அமைந்திருக்கிறதும் பெரியான பாவமா யிருக்கிறது. மார்க்க உண்மையை அறிவதில் தகப்பன் பாட்டனுடைய பின்பற்றுதலே போதுமென்றால், பின்பு ஆண்டவன் உங்களுக்கு வெவ்வேறு புத்தியை ஏன் கொடுக்கிறான். அவனவன் தன் மார்க்க உண்மையை விளங்கியறிவதற்காகவே ஆண்டவன் ஒவ்வொருவருக்கும் வெவ்வேறே புத்தியைக் கொடுத்திருக்கிறானாகையால், ஒவ்வொருவரும் தன் தகப்பன் பாட்டனுடைய மார்க்கம் ஆண்டவனுடைய பொருத்தத்துக்கு நேராயிருந்தால் மாத்திரம் அதின்படி நடக்கவேண்டும். விரோதமா யிருந்தால் அதை விட்டுவிட வேண்டும்.

இன்னும் உங்கள் சாஸ்திரங்களிலேயே தகப்பன் பாட்டனுடைய மார்க்கம் கெட்டதா யிருந்தால், அதை விட்டுவிட வேண்டுமென்று ஸ்தாபிக்கப்பட்டிருக்கின்றது.

எப்படியென்றால், இரணியன் கெட்ட மார்க்க முடையவனா யிருந்தான். அந்தப்பாதகன் தன்னைத்தான் ஆண்டவனென்று சொல்லித்

கொண்டிருந்தான். அவன் மகன் பிரகலாதன் அவன் மார்க்கத்தைக் கெட்டதென் றறிந்து அதை விட்டுவிட்டான். இரணியனுடைய மார்க்கம் தன் துதியா யிருந்தது. பிரகலாதனுடைய மார்க்கம் ஆண்டவன் துதியா யிருந்தது. ஆகையால் உங்கள் சாஸ்திரங்களில் பிரகலாதன் தன் தகப்பனுடைய மார்க்கத்தைக் கெட்ட தென் றெண்ணி அதை விட்டுவிட்டபடியால் பிரகலாதனை அதிகமாய்ப் புகழ்ந்தெழுதி யிருக்கின்றது.

ஒருக்கால் நீங்கள் இரணியனுடைய மார்க்கமும் பிரகலாதனுடைய மார்க்கமும் ஒன்றாகவே யிருந்ததென்றும், ஆனால் இவருடைய நிர்ணயமும் நடத்தையும் வெவ்வேறாக யிருந்ததென்றும் சொல்லுவீர்களானால், அதற்கு மறுமொழியாவது, மார்க்கம் பேதமாகிறதினாலேயே நிர்ணயமும் நடத்தையும் பேதமாகும், வேறொன்றும் பேதமாகாது. ஆகையால், பிரகலாதன் எப்படித் தன் தகப்பனுடைய கெட்ட நிர்ணயத்தையும் கெட்ட நடத்தைகளையும் விட்டு நல்ல நிர்ணயத்தையும் நல்ல நடத்தைகளையும் எடுத்தானோ, அப்படியே நீங்களும் ஆண்டவனைத் தவிர மற்றவர்களை வணங்குவது ஆகுமென்ற கெட்ட நிர்ணயத்தையும் விக்கிரகம் வணங்குகிற கெட்ட நடத்தையையும் விட்டு ஆண்டவனே வணக்கத்துக் குரியவனென்றும், நம்மை வழிகாட்டுகிறவரென்றும் விசுவாசிக்கிற நல்ல நிர்ணயத்தையும் ஆண்டவனுடைய வணக்கங்களென்ற தொழுகை நோன்பு முதலான நல்ல நடத்தைகளையும் எடுத்துக் கொள்ளுங்கள். பின்பும் நீங்கள் இரணியன் தன் தகப்பனுடைய மார்க்கத்தைவிட்டுத் தன்னை வணங்கவேண்டுமென்ற புதுமார்க்கத்தை உண்டுபண்ணின படியினாலே, பிரகலாதன் அதை விட்டுத் தன் முன்னோர்களுடைய மார்க்கத்தையே அநுசரித்தானென்று சொல்லுவீர்களானால், அதற்கு மறுமொழியாவது, உங்கள் சொற்படி இரணியன் தன் முன்னோர்களுடைய மார்க்கமாகிய ஆண்டவன் வணக்கத்தை விட்டுத் தன்னை வணங்கவேண்டுமென்ற புதுமார்க்கத்தை உண்டுபண்ணினதினால், பிரகலாதன் அதைக் கெட்டதென்றெண்ணி எப்படி விட்டுவிட்டானோ, அப்படியே உங்கள் முன்னோர்களும் [illegible] அஜாத்து நூகு, அல்லிவல்லலாம் முதலான தங்கள் முன்னோர்களின் பூர்விக மார்க்கமாகிய [illegible] விட்டு விக்கிரக வணக்கத்தை [illegible] நீங்களும் அவர்கள் மார்க்கத்தை விட்டு அஜாத்து ஆதம், [illegible]

பின்பு நீங்கள் அஜாத்து ஆதம், அஜாத்து நூகு முதலானவர்கள் எங்கள் முன்னோர்களல்ல, நாங்கள் பிரம்மாவுடைய வம்சமென்று சொல்லுவீர்களானால், இது சத்தியத்துக்குத் தப்பான வார்த்தை. ஏனென்றால் நீங்கள் பிரம்மாவுடைய வம்சமென்றால் உங்கள் சொற்படி பிரம்மாவுக்கு நான்கு முகங்களுண்டு, அந்த நான்கு முகம் உங்களுக்கும் இருக்கவேண்டும். அப்படியல்ல, நீங்கள் சைத்தானுடைய போதனையினால் உங்களை பிரம்மாவுடைய வம்சமென்று ஏற்படுத்திக்கொண்டீர்கள், உண்மையில் நாங்களும் நீங்களும் எல்லாரும் ஆதமுடைய மக்களாகவே யிருக்கிறோம். அவரே ஆதிமனுஷன், அவரே சகல சாதிகளுக்கும், ஆதிபிதாவா யிருக்கிறார். அப்படி யல்லவென்று நீங்கள் ஆதமுடைய வம்சத்தை விட்டுப் புறம்பாகித் தேவ ஜாதியாகிய பிரம்மாவுடைய வம்ச மென்பீர்களானால், அதனால் உங்களுக்கு இன்னமொரு கெடுதி சம்பவிக்கும், அதென்னவென்றால், பிரம்மாவானவர் தம்முடைய மகளாகிய சரஸ்வதியைத் தமக்கு மனைவியாக்கிக் கொண்டார். உங்களிடத்தில் முன்னோர்களுடைய காரியங்களில் பின்பற்றுதல் அவசியமா யிருக்கிறபடியால், நீங்களும் உங்கள் குமாரத்திகளை மனைவியாக்கிக் கொள்ளும்படி நேரிடும்.

இன்னும் சில இந்துக்கள் இஸ்லாமையாகிய என்பேரில் ஆட்சேபமாக, நீ உன் முன்னோர்களுடைய மார்க்கத்தை விட்டுவிட்டாயே உன் தகப்பன் [illegible] ன் முதலான முன்னோர்கள் மூடர்களாகவா யிருந்தார்கள். நீ மாத்திரந்தானோ பெரிய புத்திசாலியாய்ப் பிறந்து விட்டாயென்று கேட்கிறார்கள்.

அதற்கு மறுமொழியாவது: பிரகலாதன் தன் தகப்பனாகிய இரணியனுடைய மார்க்கத்தை விட்டு விட்டதின் நிமித்தம் சாஸ்திரங்களில் பிரகலாதனைப் புகழ்ந்தும், இரணியனை இகழ்ந்து மெழுதி யிருக்கின்றன. இன்னும் இவ்விடத்தில் இதற்கு மறுமொழி சொல்லுகிறவன் இரணியன் மூடனா யிருந்தானென்றும், பிரகலாதன் புத்தி சாலியாய்ப் பிறந்தானென்றுஞ் சொல்லலாம்.

இன்னும் இவ்விடத்தில் உங்கள் மார்க்கத்தின் பேரில் முக்கியமான ஒரு ஆட்சேபம் வருகின்றது. அதற்கு என்ன நியாயம் சொல்லுவீர்களோ தெரியாது. அதென்னவெனில், நீங்கள் இரணியனை மிகக் கெட்டவனென்றும் தெய்வ விரோதியாகிய துஷ்டனென்றுஞ் சொல்லுகிறீர்கள்? அவன் ஒரு அடிமையா யிருந்துந் தன்னை ஆண்டவனென்று சொன்னதினால் தானே? அப்படியானால் நான் கேட்கிறேன் உங்கள் ராமச் சந்திரன், பரசுராமன், கிருஷ்ணன் முதலானவர்களும்

அடிமைகளாயிருந்து தங்களை ஆண்டவனென்று சொல்லியிருக்கிறார்களே; அவர்களை யேன் துஷ்டர்களென்றெண்ணுகிறதில்லை. அவர்களையும் கெட்டவர்களென்றெண்ணி அவர்களின் பின்பற்றுதலை விட்டு முகம்மது சல்லல்லாகு அலைகிவசல்லமுடைய பின்பற்றுதலை யெடுத்துக் கொள்ளுங்கள். அவர்களோ தங்களை ஆண்டவனென்று சொல்லாமல் அடிமையென்றே சொல்லியிருக்கிறார்கள். மேலும் அடிமையாயிருக்கிறதைத் தங்களின் மேன்மையென்றெண்ணுகிறார்கள். எப்படியென்றால், "அஷ்ஹது அன்லா இலாஹ இல்லல்லாஹு வஹ்தஹு லாஷரீகலஹு அஷ்ஹது அன்ன முகம்மதன் அப்துஹு வரசூலுஹு" என்ற கலிமா ஷகாதத்தினால் அது வெளியாகும். அதின் அர்த்தமென்னவென்றால், நான் சாக்ஷி சொல்லுகிறேன் வணக்கத்துக்குரியவன் ஆண்டவனைத் தவிர வேறொருவனுமில்லை. அவன் தனித்தவன் அவனுக்கு யாதொரு இணையில்லை. மீண்டும் நான் சாக்ஷி சொல்லுகிறேன், முகம்மது சல்லல்லாகு அலைகிவசல்லமாகிறவர்கள் அவனுடைய உரிய அடியாரும் உண்மைத் தூதருமாயிருக்கிறார்கள் என்பதாம்.

ஒருக்கால் நீங்கள் இராமன் கிருஷ்ணன் முதலானவர்கள் தேவ அவதாரிகளாயிருந்தபடியால் நாங்கள் அவர்களைப் பின்பற்றி அவர்களை வணங்குகிறோமென்று சொல்லுவீர்களானால், அதற்கு மறுமொழியாவது—இரணியன் எப்படி மனித சுபாவமான [illegible] மித்திரை, மரணம் முதலானவைகளுக்குட்பட்டு பலவீன முள்ளவனாயிருந்தானோ, அப்படியே ராமன் கிருஷ்ணன் முதலானவர்களுமிருந்தார்கள். அதெப்படியென்றால், ராமனுடைய மனைவியாகிய சீதையை ராவணன் சிறை யெடுத்துக்கொண்டு போனதினால் இராமர் அதிகப் பிரயாசையும் கஷ்டமும் பட்டுக் கடைசியில் அனுமார் முதலான குரங்குகளின் உதவியினால் அந்தச் சீதையை மீட்டுக்கொண்டு வந்தாரென்றும், கிருஷ்ணனுடைய காலில் ஒரு வேடனுடைய அம்பு பட்டு அந்தக் காயத்தின் அவஸ்தையினால் அவர் இறந்துபோனாரென்றும், இன்னுமிப்படிப்போலவே உங்கள் தேவர்களின் தாழ்மையும் அடிமைத்தனமும் உங்கள் சாஸ்திரங்களினால் [illegible] கப்பட்டிருக்கின்றன. பின்பு இந்த ராமன் கிருஷ்ணனின் இனியனுக்குள் இல்லாத தெய்வ லக்ஷணம் என்ன இருந்தது.

இவ்விடத்தில் இந்துக்கள் ஆட்சேபமாக, சில இஸ்லாமானவர்களும் தங்கள் முன்னோர்களின் நடவடிக்கை மார்க்கத்துக்கு விரோதமானதாயிருந்தாலும் அதை விடுகிறார்களில்லை. எப்படி

யென்றால், கலியாணத்தில் சோபனம் முதலான கெட்ட சடங்குகளையும், யாதொருவர் மவுத்தானால் மூன்றும் வியாழனும், நாற்பதாம் பாத்தியா, ஆறுமாச பாத்தியா, வருஷ பாத்தியாவும், சந்தனக்குடம், மொஹர்ரம்பஞ்சா, பாரத்து இரவு முதலான பித்அத்துகளையும் இன்னும் மார்க்கத்தில் ஆதாரமில்லாத அநேக காரியங்களையும் செய்கிறார்கள். சில இஸ்லாமானவர்கள் இன்ன காரியம் மார்க்கத்துக்கு விரோதமானதாயிருந்தாலும் எங்கள் முன்னோர்களின் வழக்கமாயிருக்கிறபடியால் அதை நாங்கள் ஒருபோதும் விடமாட்டோமென்று சொல்லுகிறார்களேயென்றால், அதற்கு மறுமொழியாவது, முன்னோர்களின் வழக்கம் மார்க்கத்துக்கு விரோதமானதாயிருந்தபோதிலும் அதை விடக்கூடாதென்று சொல்லுகிறது எங்கள் மார்க்கத்தில் ஆகாது.

தகப்பன் பாட்டன் முதலான முன்னோர்களுடைய நடவடிக்கையாவது, உஸ்தாதென்ற போதகருடைய நடவடிக்கையாவது, ஆலிமென்ற எங்கள் சாஸ்திரிகளின் நடவடிக்கையாவது, பீர்முர்ஷிதென்ற குருமார்களின் நடத்தையாவது, ஹாக்கிமென்ற அதிகாரியின் நடத்தையாவது, பாதுஷா என்ற எங்கள் ராஜாக்களின் நடத்தையாவது, இன்னும் யாதொருவருடைய நடத்தையாவது மார்க்கத்துக்கு விரோதமானதாயிருந்தால் அதை விட்டுவிட வேண்டுமென்று எங்கள் மார்க்கத்தில் வந்திருக்கின்றது. யாதொருவன் மார்க்கத்தைப் பார்க்கிலும் முன்னோர்களுடைய வழக்கமே மேலென்றெண்ணி, மார்க்கத்துடைய கட்டளையைத் தாழ்மையாய் நினைப்பானேயாகில் அவன் இஸ்லாமாயிருக்கமாட்டான். மேலும் இஸ்லாமை விட்டும் அப்புறப்பட்டுக் காபிராகவும் முர்தத்தாகவும் ஆய்விடுகிறான். ஏனென்றால், நாங்கள் முகம்மது சல்லல்லாகு அலைகிவசல்லமுடைய மார்க்கத்திலிருக்கிறோமே யொழிய தகப்பன் பாட்டன் உஸ்தாது ஆலிம் பீர்முர்ஷிது ஹாக்கிம் பாதுஷா முதலானவர்களுடைய மார்க்கத்திலிருக்கவில்லை. ஆகையால் முன்னோர்களின் நடவடிக்கை ஏது மார்க்கத்துக்கு ஒத்திருக்கிறதோ அதுதான் நல்லது. ஏது மார்க்கத்துக்கு விரோதமானதாயிருக்கிறதோ, அது யாருடைய நடத்தையாயிருந்தாலும் அதின்படி நடக்கக்கூடவே கூடாது. மார்க்கத்துடைய காரியங்களில் நபியவர்களுக்கு மாத்திரந்தான் தலைமையுண்டாகாது; தகப்பன் பாட்டன் உஸ்தாது ஆலிம் பீர்முர்ஷிது ஹாக்கிம் பாதுஷா முதலான இவர்களுக்கெல்லாம் தலைமையுண்டாக இடமில்லை.

இவ்விடத்தில் யாதொரு இந்துவுக்கு இஸ்லாமானவர்கள் நம்புடையவகளியா ஓதுகிறார்களே, பின்பு ஹனபி, மாலிக்கி, ஷாபியி, ஹம்ப

லீ, காதிரி, சிஷ்த்தி, நக்ஷபந்தி, சுஹூர்வர்த்தி, உவைசி, முஜத்திதி, அஷ்அரி, மாத்துரைதி என்று ஏன் சொல்லுகிறீர்களென்றும் இந்த முன்னோர்களை யேன் பின்பற்றுகிறீர்க ளென்றுஞ் சந்தேக மிருந்தால், அதை நிவர்த்திக்க மறுமொழியாவது: நாங்கள் எங்களை இந்தப் பெரியோர்களின் மார்க்கத்தி லிருக்கிறோ மென்று எண்ணுகிறதில்லை. இந்தப் பெரியோர்களும் நபி யவர்களுடைய மார்க்கத்திலேயே யிருக்கிறார்கள். நாங்களும் நபி யவர்களுடைய மார்க்கத்திலேயே யிருக்கிறோம். ஆனால் இந்தப் பெரியோர்கள் குர்ஆன் ஹதீதுடைய பொருள்களை நன்றாய்த்தெரிந்து அவைகளில் நின்றும் வேண்டுமான மஸ்அலாக்களை உண்டுபண்ணி யிருக்கிறார்கள். ஆகையால் எந்த முஸ்லிமுக்கு எந்தப்பெரியோரிடத்தில் அதிகநன்கு மதிப்பு இருக்கிறதோ அந்த முஸ்லிம் அந்தப் பெரியோரின் மூலமாய் முகம்மதிய மார்க்கத்தைக் கற்றுக்கொண்டு, தன்னை அந்தப் பெரியோரைச் சேர்ந்தவனென்று சொல்லத்தலைப் பட்டான். உண்மையில் எல்லாரும் முகம்மதிய மார்க்கத்துடையவர்களாகவே யிருக்கிறார்கள். இன்னும் ஹதீதில் நின்றும் மஸ்அலா உண்டாக்குகிறதும், *நாஸிகு மன்சூகான ஹதீதுகளை வருத்தறிவதும் எங்கள் சக்திக்குப் புறம்பானதா யிருக்கிறபடியால், ஏலாமைக்காக நாங்கள் அவர்களைப் பின்பற்றுகிறோம். யாதொருவன் ஹதீதில் நின்றும் மஸ்அலா உண்டாக்கும்படியான பூரண கல்வி யுள்ளவனாய் விட்டால் அவன் அவர்களைப் பின்பற்ற வேண்டிய அவசியமில்லை. ஏனென்றால், குர்ஆனில் * فسئلوا اهل الذكر ان كنتم لا تعلمون "உங்களுக்குத் தெரியாவிட்டால் தெரிந்தவர்களிடம் கேட்டுக் கொள்ளுங்களென்று" வந்திருக்கின்றது.

இதன்றி யாதொரு மஸ்அலாவில் இன்ன இமாமுடைய இன்ன சொல் குர்ஆனுக்கு அல்லது ஹதீதுக்கு மாற்றமா யிருக்கிறதென்று மனச்சாட்சியாய் எங்களுக்குத் தெரிந்துவிட்டால், அப்பொழுது நாங்கள் இந்த மஸ்அலாவில் இமாமவர்கள் தவறிப் போனார்களென்று எண்ணி அந்த மஸ்அலாவில் இமாமவர்களுடைய சொல்லின்படி நடவடிக்கை நடத்த மாட்டோம். ஏனென்றால், அல்லா றசூலுடைய வாக்கியங்களில் தவறுதலிராது. இமாம்களுடைய சொல்லில் தவறிருப்பது அசாத்திய மல்ல. இந்தத் தவறுதலில் இமாமின் பேரில் கொஞ்சமும் குற்றமில்லை. மஸ்அலா உண்டாக்குவதில் தவறிப்போவதின் பேரிலும அவர்களுக்கு நற்கூலியுண்டு. தவறிப்போவது தன் தெரியுதலில் உள்ளதல்ல. இன்னும் எங்கள் இமாம்கள்

* நாஸிகு=முன்சொல்லை மாற்றுகிற பின்வாக்கியம். மன்சூகு=பின்சொல்லால் மாற்றப்பட்ட முன் வாக்கியம்.

"நம்முடைய சொல் ஹதீதுக்கு மாற்றமானதென்று உங்களுக்கு மனச்சாக்ஷியாய்த் தெரியவந்தால் அதை விட்டுவிட்டு ஹதீதின்படி அமல் நடத்துங்க" ளென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். எப்படியும் எங்கள் மார்க்கத்தில் யாருடைய சொல்லானாலும் அல்லா றசூலுடைய வாக்கியங்களுக்கு மாற்றமாயிருந்தால் அதின்படி நடக்கிறது கூடவேகூடாது. இது குர்ஆன் ஷரீபின் வாக்கியத்திலும் ஏற்படுகின்றது. எப்படியென்றால்,

يايها الذين آمنوا اطيعوا الله واطيعوا الرسول واولي الامر منكم فان تنازعتم في شي فردوه الي الله والرسول ان كنتم تؤمنون بالله واليوم الآخر ذلك خير واحسن تاويلا *

ஓ, ஈமான் கொண்டவர்களே! நீங்கள் அல்லாவின்பேரிலும் கடைசி நாளின்பேரிலும் ஈமான் கொண்டவர்களா யிருந்தால், அல்லாவுக்கும் றசூலுக்கும் உங்களின் காரியகர்த்தர்களுக்கும், வழிப்படுங்கள் பிறகு உங்களுக்கும் அவர்களுக்கும் யாதொரு விஷயத்தில் விகற்ப மிருந்தால் (அதாவது நீங்கள் ஒன்றும் உங்கள் காரிய கர்த்தர்கள் ஒன்றும் சொல்லுகிறதா யிருந்தால்) அந்த விஷயத்தை அல்லா றசூலுடைய புறத்தில் திருப்பி ஒத்திடுங்கள் (அதாவது அல்லா றசூலுடைய சொல் எப்படியிருக்கிறதோ, அப்படியே நடவுங்கள். உங்கள் அபிப்பிராயம் அதுக்கு ஒத்திருந்தால் உங்கள் அபிப்பிராயமே சரியென் றெண்ணுங்கள். உங்கள் காரிய கர்த்தர்களின் அபிப்பிராயத்திற்கு ஒத்திருந்தால் அவர்களுடைய அபிப்பிராயமே சரியென் றெண்ணுங்கள்.) இது நன்மையாயும் தாவிலால் அதிக அழகானதாயு மிருக்கிறது, என்று, ஆண்டவன் திருவுளமா யிருக்கிறான். இதன் கருத்து எவ்விதத்திலும் அல்லா றசூலுடைய உத்திரவை முற்படுத்திக் கொள்ளுங்களென்பதே.

இவ்விடத்தில் யாராவது திவானெ ஹாபிஸ் என்ற கிதாபில்,

بمی سجاده رنگین کن گرت پیر مغان گوید *

* "பமை ஸஜ்ஜாத றங்கீங்குன்
கரத் பீரே முகான்கோயத்"

என்று எழுதியிருக்கிற பைத்தினால் (கவியினால்) பீரானவர் மார்க்கத்துக்கு விரோதமான யாதொரு உத்திரவைச் செய்தால் அதின்படி செய்ய வேண்டுமென்று விளங்குகிறதே யென்பார்களானால், அதற்கு மறுமொழியாவது:

* மேற்கண்ட பைத்துக்குப் பொருள்=தொழுகையின் விரிப்பைச் சாராயத்தில் நனைத்துக் கொள்ளும்படி உன் பீர் உனக்குச் சொன்னால் அதன்படி செய் என்பதே.

1-வது இந்தச் சொல்லின் கருத்து வேறாயிருக்கின்றது. வெளியரங்கமான கருத்தல்ல.

2-வது கிதாபேநூராமின் என்ற கிதாபை ஆதாரமாய்க் கொள்ள, அது எங்கள் மார்க்க சம்மதமான கிதாபல்ல.

3-வது எங்களிடத்தில் ஒரு சட்டமுண்டு. அதாவது யாதொரு பெரியோரின் யாதொரு சொல்லாவது வாசகமாவது மார்க்கத்துக்கு விரோதமானதாயிருந்தால் அதற்குச் சரியான தகவல் பிடித்து மார்க்கத்துக்கு ஒத்தாற்போல் அதின் அர்த்தத்தைச் சரிபடுத்திக்கொள்ள வேண்டியது. அல்லது அந்தப் பெரியோரின் கருத்தாகிய அதின் அர்த்தம் நமக்குத் தெரியவில்லையென்று நினைத்துக்கொள்ள வேண்டியது. ஆனால் அதன் வெளியரங்கமான அர்த்தம் மார்க்கத்துக்கு விரோதமாயிருக்கிறபடியால் அதை ஒப்புக்கொள்ளக் கூடாது.

அல்லது அந்தச் சொல் அந்தப் பெரியோரின் சொல் அல்லவென்றும், அறிவீனனை அல்லது துன்மார்க்கனை யாரோ ஒருவன் அதைச் சொல்லி அந்தப் பெரியோரின் பேரால் சேர்த்துவிட்டானென்றும் எண்ணிக்கொள்ள வேண்டியது. எப்படியென்றால், ஜனங்கள் தாங்களே அநேகம் ஹதீதுகளைப் பொய்யாய்க் கட்டாகக் கட்டி இது நபி சல்லல்லாகு அலைகி வசல்லம் திருவுளமானதென்று பிரசித்தப்படுத்தி யிருக்கிறார்கள். இது பரிசோதிக்கப்பட்டிருக்கின்றது.

அல்லது அந்தப் பெரியோருக்குப் பேரின்பம் மேலிட்டுப் பிரக்கினைமாறி யிருக்கும்போது அவரால் அந்தச் சொல் வெளிப்பட்டிருக்கும். பிரக்கினைமாறின வேளையில் உண்டாகும் காரியங்களைப் பற்றி ஆண்டவனும் குற்றம் பிடிக்கமாட்டான், அந்த வேளையில் சொன்ன சொல்லை ஆதாரமாகவும் எடுக்கத் தகாது.

அல்லது எப்போதாவது அந்தப் பெரியோர் அந்த வார்த்தையை விட்டும் தௌபாசெய்து மீண்டிருப்பார் என்று எண்ண வேண்டியது.

எப்படியும் மார்க்கத்துக்கு விரோதமாக ஒருவருடைய சொல்லையும் சனதாகப் பிடிக்கக்கூடாது. இன்னும் யாதொருவன் அஜாத்து மவ்லானா ரூமும் றக்மதுல்லாகி அலைகி யென்கின்ற பீராகிய அஜாத்து சத்தப்பிரோன் றக்மதுல்லாகி அலைகியுடைய உத்தரப்படி சரீயத்—தினைத் தாக்கிக்கொண்டு வந்தார்களென்றும், அஜாத்து பீரவர்கள் நமக்கு ஆசைகாயமி வேண்டுமென்றதற்கு அஜாத்து மவ்லானாவும் த-

ங்கள் பிள்ளையை அழைத்து வந்து விட்டார்களென்றும், அஜாத்து பீரவர்கள் நமக்கு அழகிய சிறுவன் வேண்டுமென்றதற்கு அஜாத்து மவ்லானா தங்கள்மகனை ஹாஜர் படுத்தினார்களென்றும், பின்பு அஜாத்து பீரவர்கள் நாம் உம்முடைய நல்லெண்ணத்தையும் மன உறுதியையும் சோதித்தோமென்று சொன்னார்களென்றும் சிலகிதாபுகளில் எழுதப்பட்டிருக்கிறதென்று சொல்லுவானாகில், அதற்கு மறுமொழியாவது இப்பேர்ப்பட்ட சரித்திரங்கள் அந்தப் பொய்யும் விரோதிகளின் கட்டுக்கதையுமாயிருக்கின்றன. இம்மாதிரியான சரித்திரத்தை யாதொரு கிதாபில் எழுதியிருந்தாலும், அது யாதொரு துர்மார்க்கனால் சேர்க்கப்பட்டிருக்கும். அல்லது அந்தக் கிதாபைக் கோர்வைசெய்தவர் அந்தச் சரித்திரத்தின் உண்மையை சரிவர அறியாமல் எழுதியிருக்க வேண்டும். சில ஜனங்கள் நபி சல்லல்லாகு அலைகிவசல்லம் அவர்களின் பேரிலேயே அநேகப் பொய்க்கட்டுகளைக் கட்டியிருக்கும் பொழுது யாதொரு வலியின்பேரால் கட்டுகிறது என்ன ஆச்சரியம். இம்மாதிரியான சரித்திரங்களினால் எங்கள் மார்க்கத்தின் பேரில் யாதொரு ஆக்ஷேபமும் வராது. எப்படியும் எங்கள் மார்க்கத்தில் அல்லா தஆலாவுக்கு விரோதமாக யாதொருவருக்கு யாதொரு உத்திரவு செய்கிறதும், யாதொருவருடைய உத்திரவைக் கேட்கிறதும், யாதொருவருடைய சொல் செயல் இவைகளினால் சனது பிடிக்கிறதும் (பிரமாணமாகக் கொள்ளுகிறதும்) கூடாது. அவர்கள் உஸ்தாதாயிருந்தாலும் பீராயிருந்தாலும் யாராயிருந்தாலும் சரி. யாதொருவன் அல்லா தஆலாவுடைய உத்திரவைப் பார்க்கிலும் மற்றவர்களுடைய உத்திரவை அழகாக்கி வைப்பானாகில் அவன் காபிராய் முர்த்தத்தாகி இஸ்லாம் மார்க்கத்தைவிட்டு அப்புறப்பட்டவனாய் விடுகிறான்.

இன்னும் சிலர் ஹிந்துவினும் முசல்மானினும் என்ன பேதமிருக்கிறது? ஆண்டவன் அவரவர்களுக்கு ஒரு வரம்பு ஏற்படுத்தி விட்டானாகையால் அவரவர்களும் தங்கள் தங்களுடைய வரம்பைக் கடக்காமலிருக்கவேண்டு மென்று சொல்லுகிறார்கள், அதற்கு மறுமொழியாவது, ஹிந்துவினும் முசல்மானினும் என்ன பேதமில்லை? வானம் பூமியைப்போலுள்ள பேதமிருக்கிறது. அந்தப் பேதத்தின் விவரம் இந்தப் புஸ்தகத்தில் அநேகமாய் எழுதியிருக்கிறது. இந்த வரம்பு நீங்களே ஏற்படுத்திக்கொண்டது. ஆண்டவன் உங்களை அந்த வழியில் நிலையாயிருக்கவென்று உத்திரவு செய்யவில்லை. ஆண்டவன் எங்காவது இந்த உத்திரவு செய்தான் காண்பியுங்கள்? இதில் உங்கள் பெரியோர்களை சனதாய்க்கொண்டு வருவீர்களானால், அவர்களின் வார்த்தையில் யாதொரு நம்பிக்கையுமில்லை. ஏனென்றால் அவர்களோ

உங்கள் சொல்லின்படி பாவிகளும், பொய்யர்களும், ஆசையின் அடிமைகளுமா யிருந்திருக்கிறார்கள். இதைக்குறித்து முன்னமே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் இஸ்லாம் மார்க்கத்தை ஏற்றுக் கொண்டு அதன்வரம்பில் நிலையா யிருக்க வேண்டியது அவசியகம். ஏனென்றால் அந்த மார்க்கத்தின் காரண கர்த்தரான அஹமது முகம்மது சல்லல்லாகு அலைகிவசல்லம் அவர்களால் ஆண்டவனுடைய பொருத்தத்துக்கு விரோதமான சொல்லாவது செயலாவது குணமாவது ஒருபோதாவது வெளியான தில்லை. சல்லல்லாகு அலைகி வஅலா ஆலிகி வஅஸ்ஹாபிகி அஜ்மயீன்.

2-வது அத்தியாயம் வணக்கங்களுடைய விபரம்.

இதில் 6 - பிரிவுகளடங்கியிருக்கின்றன. 1 - வது. பிரிவு அசுத்தங்களையும் அவற்றை நீக்கும் முறைகளையும் குறித்துப் பேசுவது.

முஸ்லிம்களாகிய எங்களிடத்தில் அசுத்தங்கள் பலவகைப்பட்டிருக்கின்றன. முதலாவது அசுத்தம் இருதய அசுத்தமாம். அதாவது:—கெட்ட நிர்ணயம், கெட்ட குணம், பாவஞ்செய்வதின்பேரில் மனந்துணிதல் முதலியவைகளாம். இதை நீக்குவ தெப்படியென்றால்; முந்தி நல்ல நிர்ணயங்களைப் படித்து கெட்ட நிர்ணயங்களைவிட்டுத் தன்னைக் காக்கவேண்டும். நிர்ணயத்துடைய விபரத்தில் அநேகம் கிதாபுகளிருக்கின்றன. அவற்றால் இதைத் தெரிந்துகொள்ளலாம். இப்புத்தகத்தின் 1 - வது அத்தியாயத்திலும் நிர்ணயங்களைச் சுருக்கமாய்ச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதன்படி தன்னுடைய நிர்ணயத்தைச் சீர்படுத்திக்கொண்டு அதற்கு விரோதமானவைகளைவிட்டு நீங்கியிருக்கவேண்டும். பின்பு கெட்ட குணங்களையும் பாவங்களையும் விட்டுவிடவேண்டும். இதன் விபரத்தை கீமியாயெ ஸஆதத்து, இஹ்யாவுல் உலூமித்தீன், முதலான ஸுலூக்குடையவும் பிக்ஹுடையவுமான கிதாபுகளில் விரிவாய்ச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அவைகளால் தெரிந்து கொள்ளலாம்.

2 - வது. அசுத்தமானது:—சரீரம், பிடவைமுதலியவைகளின் அசுத்தமாம். இந்த அசுத்தத்தை நீக்கும் முறையை மாத்திரம் இவ்விடத்திற் கூறவேண்டுமென்பது நமது முக்கிய நோக்கம். ஆதலால், எங்கள் மார்க்கத்தில் இந்த அசுத்தமானது ஹகீகீ என்றும் ஹுக்மீ என்றும் இரண்டுவகைப் பட்டிருக்கிறது.

ஹகீகி யென்பது மலம், மூத்திரம், சாணி, இரத்தம், சீழ், பன்றி, நாய் முதலியனபோல் தன்னிலேயே அசுத்தமாயிருக்கும் பொருள்களாம். இவ்வகையான அசுத்தப் படுகிறதினால் அசுத்தமாய்ப் போன ஒரு வஸ்துவை நன்றாய்த் தேய்த்துத் தண்ணீர் முதலியவைகளைக்கொண்டு அந்த அசுத்தம் நீங்கும்படி கழுவினால் அந்த வஸ்து சுத்தமாய்ப்போம்.

இன்னும் யாதொரு அசுத்தமான வஸ்து நெருப்பில் எரிந்து சாம்பலாய்ப்போனாலும், அல்லது உப்புடன் சேர்ந்து அதுவும் உப்பாய்ப்போனாலும், அல்லது இன்னும் யாதொரு விதத்தால் அதன் குணம் மாறிப்போனாலும் அந்த வஸ்தும் சுத்தமாய்விடும்.

இன்னும் பூமியாவது, சுவராவது, மரமாவது, பூமியில் விழுந்திருக்கும் மற்றும் யாதொரு பொருளாவது அசுத்தமாய்ப்போனால் அந்த அசுத்தத்தின் குணமில்லாதபடி அது காய்ந்துபோனால் சுத்தமாய் விடும். இதைத்தவிர இதன் உட்பிரிவிலடங்கிய மற்றும் சில்லரை மஸ்அலாக்கள் பிக்ஹு கிதாபுகளில் எழுதப்பட்டிருக்கின்றன. அவற்றைப் பார்த்துக் கொள்ளவும்.

இனி ஹுக்மியான அசுத்தமென்பது எந்த நிலைமையில் தொழுதல் முதலான சில காரியங்களைச் செய்யக்கூடாதோ அந்த நிலைமையேயாம். அதெப்படியென்றால்; ஆசையுடன் விந்துஸ்கலிதமாகுதல், அல்லது சொற்பனஸ்கலிதமாகுதல், அல்லது சேர்க்கைசெய்தல் (விந்துஸ்கலிதமாகவில்லையானாலும்சரி) இவ்வகையாய் அசுத்தப்பட்டிருக்கிற நிலைமைக்கு ஜனபத்து என்று பெயர்.

முன், பின் துவாரங்களால் மலம், ஜலம் முதலியவை புறப்படல், அல்லது சரீரத்திலிருந்து இரத்தம், சீழ் முதலியவை புறப்பட்டு அதன் ஸ்தானத்தைவிட்டுக் கடத்தல், அல்லது வாய் நிரம்பியசத்தி செய்தல், அல்லது நித்திரைசெய்தல், அல்லது பிரக்ஞை மாறல், அல்லது போதையுள்ள யாதொரு வஸ்துவைத்தின்னுவது, குடித்தாவது மஸ்துகொள்ளல், அல்லது பைத்தியங்கொள்ளல் இன்னுமிவை போன்ற சில காரியங்கள் சம்பவித்தால் அந்த நிலைமைக்கு ஹதத் என்று பெயர்.

யாதொரு பெண்பிள்ளைக்குக் கர்ப்பக்கோளறையிலிருந்து வழக்கம்போல் உதிரம் ஜாரியானால் அந்த நிலைமைக்கு ஹைலு என்று பெயர்.

யாதொரு பெண்பிள்ளை பிரசவித்து அவளின் உள்ளிலிருந்து உதிரம் புறப்பட்டால் அந்த நிலைமைக்கு நிபாசு என்று பெயர்.

இனி ஜனபத்து என்ற அசுத்தமானது வாய்க் கொப்பளித்து நாசியில் தண்ணீர் செலுத்தி சர்வாங்கமும் நனையும்படி குளிக்கிறதினால் நீங்கிப்போம். ஹதத்சு என்ற அசுத்தமானது ஒளுச்செய்து கொள்ளுகிறதினால் அதாவது முகம் கை கால் இவைகளை விதிப்படி கழுவி தலையை ஈரக்கையால் தடவிக்கொள்ளுகிறதினால் நீங்கிவிடும்.

ஹைளு, நிபாசு என்ற அசுத்தமானது அதன் உதிரம் நின்று அவள் முழுகிக் கொள்வதினால் நீங்கிப்போகும்.

ஆனால் இந்த ஹுக்மியான அசுத்தத்தினால் மனிதனுடைய தேகம் அசுத்தமாகிறதில்லை. ஆகையால் அவன் யாதொரு வஸ்துவைத் தொட்டாலும் அல்லது அவன் வெயர்வை யாதொரு வஸ்துவிற்பட்டாலும் அது அசுத்தமாகாது. ஆனால் அவன் அந்த வேளையில் தொழுகவும் இன்னும் சில காரியங்களைச் செய்யவும் கூடாதென்று மார்க்க விலக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது.

இன்னும் இந்த அசுத்தம் நீங்குவதற்கு சில நாட்கள் செல்லவேண்டுமென்ற விதியில்லை. எப்பொழுது ஒளுச்செய்து அல்லது முழுகிக்கொண்டானோ அப்பொழுதே ஹதசும் ஜனபத்தும் நீங்கிவிட்டது. பெண்பிள்ளைக்கு ஹைளு, நிபாசுடைய இரத்தம் நின்று எப்பொழுது அவள் முழுகிக் கொண்டாளோ அப்பொழுதே சுத்தமாய்விட்டாள்.

ஹைளுடைய இரத்தம் பத்து நாட்களுக்கு மேற்பட்டும் நிபாசுடைய இரத்தம் நாற்பது நாட்களுக்கு மேற்பட்டும் காணப்பட்டதாயிருந்தால் அந்த அதிகப்பட்டது ஹைளு நிபாசாகாது. அது வியாதியாயிருக்கும். அதற்கு இஸ்திஹாளா (பெரும்பாடு) என்று பெயர். அந்த நிலைமையில் அவள் குளித்துத் தொழுகலாம்.

இந்துக்களுடைய மார்க்கத்திலும் வெளிப்படையான அசுத்தம் இருவகைப்பட்டிருக்கிறதாய்த் தெரியவருகின்றது. அதில் ஒன்று ஹக்கீகியும் மற்றொன்று ஹுக்மியுமாயிருக்கிறது. ஹக்கீகியான அசுத்தம் பலவகைப்பட்டிருக்கிறது.

1-வது வகை: பிரேத ஜலங்கள் முதலியன. இவ்வகையான அசுத்தம் பிடவை முதலியவைகளிற் பட்டால் தண்ணீரால் கழுவுகிறார்கள். சரீரத்திற்பட்டால் மண்ணால் தேய்த்துத் தண்ணீரால் கழுவவேண்டுமாம்.

2-வது வகை: யாதொரு இந்துவின் வாயானது செம்புபாத்திரத்திற் பட்டால், அதைச் சாம்பலால் தேய்த்துக்கழுவ வேண்டும். வெள்ளி அல்லது பொன் பாத்திரத்தில் பட்டால் தண்ணீரினால் மந்

திரம் கழுவினாற்போதும் (இல்லாவிட்டால் தேய்ந்துபோகுமல்லவா?) இன்னும் பொன் பாத்திரமானது காற்றினால் சுத்தமாய் விடுமென்றும் சிலர் சொல்லுகிறார்கள். இந்துவல்லாத இதர ஜாதியான் வாயானது இவர்கள் பாத்திரத்தில் பட்டால் அதை நெருப்பில் காய்ச்சி மண்ணாலும் தேய்த்துக் கழுவவேண்டுமாம்.

ஆ! ஆ!! என்ன ஆச்சரியம்!!! மனிதனானவன் எல்லாச் சிருஷ்டிகளிலும் மேன்மையுடையவனாயிருப்பதுந் தவிர, இந்துக்கள் மனிதனை நரநாராயணனென்றுஞ் சொல்லுகிறார்கள். அப்படியிருக்க, கடவுளுடைய நாமத்தைத் துதிப்பதும் போஜனம் அருந்துவதுமான அவன் வாய்பட்ட பாத்திரத்தை அசுத்தமானதென்றும் குதிரையின் வாய், பசுவின்சாணி, மூத்திரம் இவைகளைச் சுத்தமானவைகளென்றும் எண்ணுகிறார்கள்.

3-வதுவகை: வஸ்திரமானது சரீரத்திலிருந்து களையப்பட்டால் அது அசுத்தமாய் விட்டதென்று எண்ணுகிறார்கள். அதைச் சுத்தப்படுத்தாமல் உடுத்திக்கொண்டு பூஜைசெய்வது ஆகாதாம்; ஆனால் அதைச் சுத்தப்படுத்துவது எப்படியென்றால்:—அந்தவஸ்திரம் வெள்ளையாயும் நூலால் நெய்யப்பட்டதாயுமிருந்தால் அதைத் தண்ணீரில்-துவைக்கவேண்டும். சாயப்புடவையாயிருந்தால் அதன்மேல் தண்ணீர் தெளித்தால்போதும்; (துவைத்தால் சாயம் போய்விடும்) பட்டாடையாயிருந்தால் அதன்மேல் காற்றுப்பட்டால் போதும் (தண்ணீர்பட்டால் மினிகெட்டுப்போமல்லவா?)

4-வதுவகை: தரையைச் சுத்தப் படுத்துவதற்குச் சாணியினாலாவது தண்ணீரினாலாவது மெழுகவேண்டுமாம். இன்னும் மலபாதைக் கிருந்து சுத்திசெய்துகொண்ட ஒருவன் சுத்தமாவதற்கு அவர்கள் மார்க்கம் கூறுகிறதென்னவென்றால், முந்தி இடதுகையின் வலப்புறத்து விரல்களைப் பத்துதரம் மண்ணால் தேய்த்துத் தண்ணீரால் கழுவவேண்டும். பின்பு அதுபோலவே அந்தக் கையின் பின்பக்கத்தைப் பத்துதரம் கழுவி பிறகு இரண்டுகைகளையும் ஒன்றாய்ச் சேர்த்து ஏழுதரம் மண்ணால் தேய்த்துத் தண்ணீரால் கழுவவேண்டும். கடைசியாய்ப் பன்னிரண்டு தரம் வாய்கொப்பளிக்க வேண்டும் என்பதே.

இனி அவர்கள் மார்க்கத்தில் ஹுக்மியான அசுத்தம் யாதெனில், மனிதன் இரவில் நித்திரைசெய்து காலையில் எழுந்தால் அவன் அசுத்தனாய் விட்டானாம். அவன் குளிக்காமல் பூஜைசெய்யவும் சாப்பிடவும் கூடாதாம்.

ஒருவன் தான் பூஜைசெய்யும் ஆசனத்தைவிட்டெழுந்து வேறே இடத்திற்போனால் அவனை அசுத்தனாய் விட்டானாம். அவன் மீண்டும் கை கால்களைக்கழுவி வாயைக் கொப்பளித்துக்கொண்டு பூஜைசெய்ய வேண்டுமாம்.

யாதொரு பெண்பிள்ளைக்கு மாத உதிரங்கண்டால் அவள் தேகமெல்லாம் அசுத்தமாய் விட்டதென்றும், சுத்தமாயும் உலர்ந்துமிருக்கிற அவள் கையினாலுங்கூட யாதொரு வஸ்திரத்தையாவது பாத்திரத்தையாவது தொடக்கூடாதென்றும், நாலுநாள்கழித்து அவள் முழுகின பிறகுதான் அவள் அந்த வஸ்துவைத்தொடவும் மற்றவர் அவளைத் தொடவும் கூடுமென்றும் சொல்லுகிறார்கள்.

இவ்விடத்தில் புத்தி மயங்குகின்றது: ஏனென்றால் உதிரம் கண்டது ஓரிடத்திலாயிருக்க தேகமெல்லாம் எப்படித் தீட்டும் அசுத்தமுமாயிற்று?

இன்னும் ஒரு பெண்பிள்ளை பிரசவித்தாளாகில் அவள் சரீரமெல்லாம் அசுத்தமாய்விட்டதாம். அவள் மாத்திரமா? அவளுடைய சகல பந்துக்களும், அவள் பிரசவித்த செய்தியைக்கேட்ட அயலூரிலிருக்கிற அல்லது வழிப்பிரயாணத்திலிருக்கிற அவளுடைய இனத்தார் எல்லாரும் அசுத்தமாய் விட்டார்களாம். இதற்கு சூதக அசுத்தமென்று பேராம். இப்படி அசுத்தமானவர்கள் சந்தியா வந்தனமென்ற திரிகால பூஜையும், தர்ப்பணமும் அதாவது செத்துப்போன முன்னோர்களுக்கு ஜலமளித்தலும் செய்யக்கூடாதாம். இன்னுமிவர்கள் கையால் அந்நியர் தண்ணீர் குடிக்கிறதும் ஆகாதாம். * நாற்பது நாள்கழித்து பிரசவித்த அந்தப் பெண்பிள்ளையின் தேகம் சுத்தமாகின்றதாம். நாற்பதுநாள் சென்றபின் அவள் முழுகி பசுவின் சாணத்தினாலும் அதன் மூத்திரத்தினாலும் தலையைக்கழுவி அதன் மூத்திரத்தைக் குடித்தாளாகில் சுத்தமாகிறாளாம்.

இனி அவளுடைய பந்துக்கள் சுத்தமாகுவதெப்படியென்றால்:— பிராமணராயிருந்தால் பதினோராம்நாளிலும், க்ஷத்திரியராயிருந்தால் பதின்மூன்றாம் நாளிலும், வைசியராயிருந்தால் பதினைந்தாம்நாளிலும், சூத்திரர் என்ற கம்மாளர் முதலானவர்களாயிருந்தால் முப்பதாம் நாளிலும், பூணூல் மாற்றிக் கொண்டு கங்காநதியின் ஜலத்தைக் குடிக்கிறதினால், சுத்தமாகிறார்களாம். இன்னுமிவர்கள் பசுவின்சாணத்தையும் மூத்திரத்தையும் சாப்பிட்டால் அதிகசுத்தமாகிறார்களாம்.

* இந்துக்களுடைய மார்க்கத்தில் பிரசவத்தீட்டின் அதிக நாட்கள் பத்தேதான். ஆனால் வழக்கத்தில் நாற்பது நாளாயிருக்கிறது.

இன்னும் சூதகநாட்களில் வழங்கிவந்த மண்பாத்திரங்களை எடுத்தெறிந்துவிடுகிறார்கள்.

ஆ! ஆ!! ஒருபெண்பிள்ளை பிரசவிக்க அவளுடைய பந்துக்களெல்லாம் அசுத்தமாய்ப்போவது மகாபுதுமை; இன்னும் பிரசவித்த செய்தி போகிற போது அதோடு கூடவே சூதக அசுத்தமும் தொடர்ந்து ஓடுவது அதிலும் மகாபுதுமை! இன்னும் ஜாதிக்குத் தக்கபடி இந்த அசுத்தம் சிலரிடத்தில் பதினொருநாளும், சிலரிடத்தில் பதின்மூன்று நாளும், சிலரிடத்தில் பதினைந்துநாளும், சிலரிடத்தில் முப்பதுநாளும் தங்கியிருப்பது எல்லாவற்றிலும் பெரியபுதுமை! இவர்களின் சூதக அசுத்தம் மிகப் புத்தியுள்ளதென்றே சொல்லவேண்டும். ஏனென்றால் ஒவ்வொரு ஜாதியிடத்திலும் அவரவர்களின் மேன்மை தாழ்மைக்குத்தக்கபடி இருந்துவிட்டுப் போய் விடுகிறது.

இன்னும் ஒருவன் இறந்துபோனால் அப்போதும் இப்படியே அவனுடைய பந்துக்களெல்லாம் அசுத்தமாய்ப் போகிறார்களாம். இதற்குப் பாதக அசுத்தமென்றுபேராம். இந்தப்பாதக அசுத்தத்தின் அநேகவிஷயங்களும், பின்பு ஒவ்வொரு ஜாதியும் சுத்தமாகுவதும் சூதக அசுத்தத்தில் எப்படியோ அப்படியேதான். ஆனால் சில விஷயங்களில் மாத்திரம் வித்தியாசமுண்டு.

இன்னும் பிரேதத்துடன் எத்தனைபேர் போகிறார்களோ அவர்கள் அந்நியராயிருந்தாலும் அத்தனைபேரும் அசுத்தமாய்ப் போகிறார்களாம். அவர்கள் எல்லாரும் ஸ்நானம்செய்து வஸ்திரங்களைத் துவைக்கவேண்டுமாம். அம்மம்ம!! தன் குடும்பத்தையும் அசுத்தமாக்கி அந்நியரிடத்திற்கும் செல்லுகிற இந்தக் கடினமான அசுத்தத்தை விட்டும் ஆண்டவனிடம் காவல் தேடுகிறேன்.

இன்னு மவர்களிடத்தில் வேறொருவகையான அசுத்தமுண்டு. அதாவது:—பறையன், சக்கிலி, மாத உதிரங்கண்டவள், பிரசவ உதிரங்கண்டவள், பெரும்பாவஞ் செய்பவன் இவர்களில் யாதொருவருடைய தேகமாவது, பிணம், நாய், கழுதை, பூனை, காக்கை, கோழி, கோழியுடைய சரீரம் இவைகளில் யாதொன்றாவது அவர்களுடைய யாதொரு உறுப்பில் பட்டுவிட்டால் அவர்களுடைய தேகம் முழுமையும் வஸ்திரத்துடன் அசுத்தமாய் விட்டதாம். அந்த வஸ்திரத்துடன் ஸ்நானம் செய்தால்தான் அந்த அசுத்தம் நீங்குமாம். இந்த அசுத்தத்தை நான் ஹக்கியென்று சொல்வேனோ அல்லது ஹராக்கியென்று சொல்வேனோ ஒன்றும் புத்தியில் அமையவில்லை. இன்னும் பு

தொரு ஹிந்துவானவன் போஜனம் செய்கிறதாயிருந்தால் சாஸ்திரப்படி தரையைச் சாணத்தால் மெழுகி இடுப்பில் கட்டியிருக்கிற வஸ்திரம் தவிர மற்ற வஸ்திரங்களைக் களைந்து விட்டுச் சாப்பிடவேண்டுமாம். அப்படி அவன் சாப்பிட்டுக் கொண்டிருக்கிற விடத்தில் அவன் சகோதரனானாலும் வெளியே போய்வந்த வஸ்திரத்துடன் பிரவேசித்தால் அந்த போஜனமும் இடமும் அசுத்தமாய் விடுகின்றனவாம். பின்பு அவன் அதைப் புசிப்பது ஆகாதாம்.

இவ்விடத்தில் அசுத்த மென்பது எப்படித் தாக்கினது பாருங்கள். போஜன விடத்தில் அடிவைத்தவுடனே எல்லாம் அசுத்தமாய் விட்டன. சட்டை, தலைப்பாகு, அங்கவஸ்திரம் இவைகளெல்லாம் சரீரத்தின் மேற்பாகத்திலிருக்கின்றன. இவைகளை அசுத்தமென்றெண்ணி சாப்பிடும்பொழுது களைந்து விடுகிறார்கள். இடுப்பில் கட்டுகிற வஸ்திரம் சரீரத்தின் கீழ்ப்பாகத்திலிருக்கிறது. அசுத்தமானவஸ்துக்கள் புறப்படுகிற இரண்டு இடங்களும் அந்த வஸ்திரத்துடன் சம்பந்தப்பட்டிருப்பதால், பெரும்பான்மை அந்த வஸ்திரம் அசுத்தமாக இடமுண்டு; இன்னும் பூமியிலிருந்து சிறுநீருடையவும், அசுத்த ஜலத்துடையவுமான துளிகள் மற்றவஸ்திரங்களிற் பார்க்கிலும் இடுப்பில் கட்டும் வஸ்திரத்தில் அதிகமாய்த் தெறித்திருக்கலாம். அப்படியிருக்க அந்த வஸ்திரத்தை சட்டை, தலைப்பாகு, அங்கவஸ்திரம் இவைகளைக் காட்டிலும் சுத்தமுடையதென்று [illegible] மென்றே சொல்ல வேண்டும்.

௨-வது பிரிவு தொழுகையைக் குறித்துப் பேசுவது.

முஸ்லிம்களாகிய எங்கள் பேரில் இராப்பகலாகிய ஒருநாளில் தொழுகையென்னும் ஒருவணக்கத்தை ஆண்டவன் விதித்திருக்கிறான். அத்தொழுகையின் ஐந்து நேரங்கள் யாவருக்கும் தெரிந்தனவாயிருக்கின்றன.

தொழுகையென்பது மனம், வாக்கு, காயம் இம்மூன்றினாலும் ஆண்டவனைக்கனப்படுத்துகிற ஒருவணக்கமாயிருக்கிறது. அதெப்படியென்றால்;

மனதால் ஆண்டவன் என்னைப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறானென்றெண்ணி ஓதுகிற சொற்களுக்குப் பொருளையுணர்ந்து ஆண்டவனுடைய பெருமையை மனதில் நாட்டி அவனுடைய வேதனைக்குப் பயந்தும் அவனுடைய கடாக்ஷத்துக்கு ஆதரவுவைத்து மிருக்கவேண்டும்.

வாக்கால் (நாவால்) ஆண்டவனுடைய புகழையும் அவனது பெருமையையும் சொல்லி வர்ணித்துப் பின்பு தன்னுடைய தாழ்மைத்தனத்தையும் அடிமைத்தனத்தையும் முறையிட்டுத் தனக்குச் செம்மையான வழியைக்காட்டும்படி அவனிடத்தில் கெஞ்சிக் கேள்க்கவேண்டும். இது பாத்திஹா என்ற சூரத்தில் அமைந்திருக்கிறது.

காயத்தால் (சரீரத்தால்) ஆண்டவனைக் கனப்படுத்துவதற்காகக் கைகட்டிநிற்க வேண்டும். அப்படிக் கைகட்டுவதற்குமுன்னே ஆண்டவனைத் தவிர மற்றெல்லா வஸ்துக்களையும் விட்டு, நான் கைவிட்டேனென்ற எண்ணத்தோடு இரண்டு கைகளையும் காதுகள் வரையில் உயர்த்த வேண்டும். பின்பு அவனைக் கனப்படுத்துவதற்காகக் குனிந்து றுக்கூஉ செய்ய வேண்டும்; பின்பு அவனைக்கனப்படுத்துவதற்காகவே சர்வாங்கத்திலும் மேலாயிருக்கிற நெற்றியைத்தரையில் படியவைத்து ஸஜ்தாசெய்யவேண்டும்; பின்பு அவனைக் கனப்படுத்துவதற்காகவே இரண்டு முழங்கால்களையும் மடித்திட்டு இருப்பு இருக்கவேண்டும்.

இப்படி மனம், வாக்கு, காயம் என்னும் திரிகரணங்களாலும் ஓர் ஆண்டவனைக் கனப்படுத்துவதற்குத் தொழுகை யென்று பெயர். இத்தொழுகையில் எத்தனை வணக்கங்கள் சேர்ந்திருக்கின்றன பாருங்கள். இந்த எல்லாக்காரியங்களையும் ஆண்டவனையன்றி மற்றவர்களைக்கனப்படுத்துவதற்காகச் செய்யவே கூடாது.

இனி இந்து மார்க்கத்தில் இராப்பகலாகிய ஒருநாளில் சந்தியாவந்தன மென்ற ஒருவணக்கம் கடமை என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. அதை நிறைவேற்றுவதற்கு மூன்று நேரங்களுண்டு. அவை:—பிராதக்காலம், (சூரியன் உதயமாகிற நேரம்.) மத்தியானம் (சூரியன் உச்சியிலிருக்கிற நேரம்.) சாயங்காலம் (சூரியன் அஸ்தமிக்கிற நேரம்.) இவைகளேயாம்.

சந்தியாவந்தன மென்பது மனம், வாக்கு, காயம் இம்மூன்றினாலும் ஆண்டவனையல்ல அவனால் சிருஷ்டிக்கப்பட்ட படைப்புகளைக் கனப்படுத்துகிற ஒரு வணக்க மாயிருக்கிறது. அதெப்படி யென்றால்;

மனதால் பிரம்மா, விஷ்ணு, மகாதேவன் என்ற திரிமூர்த்திகளைத் தியானம் பண்ணவேண்டும். அப்பொழுது இரண்டு கண்களையும் மூக்கையும் மூடிக்கொண்டு மேற்கண்ட மூவரில் விஷ்ணுவானவர் கரியநிறமும், நான்கு கைகளும்; ஒருகையில் சங்கும் மறுகையில் சக்கரமும் மற்றொருகையில் [illegible] பிடித்திருக்கிற பாவனையாக அவரின்

ரூபத்தை, உதயத்தினிடத்திலும், பிரம்மாவானவர் சிவப்பு உடையும் நான்கு முகங்களுமுள்ளவராய்த் தாமரைப்புஷ்பத்தில் உட்கார்ந்திருக்கிற பாவனையாக அவரின் ரூபத்தை மத்தியானத்திலும், மகாதேவரானவர் மூன்று கண்களும் ஜடாமகுடங்களும் சிவப்பு உடையுமுள்ளவராயும் நெற்றியில் நீறு பூசினவராயுமிருக்கிற பாவனையாக அவரின் ரூபத்தைச் சாயங்காலத்தினிடத்திலும் தியானம் பண்ணவேண்டும்.

வாக்கால் காயத்திரியென்னும் மூலமந்திரத்தை ஜபித்து இன்னும் சில மந்திரங்களையும் ஓதவேண்டும்.

காயத்திரீல் சூரியனுக்கு வணக்கஞ் செய்யவேண்டும். அதெப்படியென்றால் உதயகால சந்தியாவந்தனத்தில் கிழக்குமுகமாய் நின்று இரண்டு கைகளையும் (ஜுவாலைபோல்) ஏந்த வேண்டும். மத்தியான சந்தியாவந்தனத்தில் சூரியன் உச்சியில் இருக்கிறபடியால் நேராய் நின்று இரண்டு கைகளையும் ஏந்தவேண்டும். சாயங்கால சந்தியாவந்தனத்தில் மேற்கு முகமாய் நின்று இரண்டு கைகளையும் ஏந்த வேண்டும்.

இப்படி மனமொன்றை, வாக்கொன்றை, சரீரமொன்றைக் கனப்படுத்துகிற வணக்கமே சந்தியாவந்தனம். இந்துக்களுடைய மார்க்கத்தில் இந்த சந்தியாவந்தனத்தைப் பார்க்கிலும் மேன்மையான வணக்கம் ஒன்றுமேயில்லை. அப்படியிருக்க இதிற்கூட ஆண்டவனுடைய நாமத்தைக் காணோம்.

இன்னும் காயத்திரியென்ற மூலமந்திரமோதுகிறது அவர்களிடத்தில் பெரும் புண்ணியமாம். இன்னும் காயத்திரி மந்திரத்துக்குச் சமமான மந்திரம் ஒன்றுமேயில்லையென்று எல்லா இந்துக்களும் ஒத்துச் சொல்லுகிறார்கள்.

இன்னும் ஒரு பிராமணன் தனிமையில் உட்கார்ந்து காயத்திரி மந்திரத்தை ஆயிரம் தரம் ஓதுவானாகில், சர்ப்பமானது தன் தோற்சட்டையிலிருந்து கழண்டு எப்படிச் சுத்தமாகின்றதோ அப்படியே அந்தப் பிராமணனும் தன் பாவங்களிலிருந்து சுத்தமாகின்றானாம்.

இன்னும் காயத்திரி மந்திரத்தால் ஆகாத காரியம் ஒன்றுமேயில்லையாம். இன்னுமிந்த மந்திரத்தை எவ்வளவு வர்ணிக்கிறார்களென்றால்; பிரம்மாவும், விஷ்ணுவும், சிவனும், வேதமும், இந்தக் காயத்திரி மந்திரத்திலேயே உண்டானார்களென்று சொல்லுகிறார்கள்.

இன்னும் மனுசாஸ்திரத்தில், பண்டிதன் தனது மார்க்கத்துடைய மற்றக் காரியங்களைச் செய்யாமற்போனாலும், அவன் காயத்திரி மந்

திரத்தை ஓதுகிறதினால் சந்தேகமில்லாமல் மோக்ஷத்தை யடைகிறான் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

இன்னும் காயத்திரி மந்திரத்தைக் காட்டிலும் சிறந்தது வேதத்தில் வேறொன்றுமில்லையென்றும், எப்படி காசிக்கு நிகரான பட்டணம் ஒன்றுமில்லையோ அப்படியே காயத்திரி மந்திரத்துக்கு நிகரான மந்திரம் ஒன்றுமில்லையென்றும், காயத்திரி மந்திரமானது வேதத்துக்கும் வேதியருக்கும் மாதாவாயிருக்கிறதென்றும், அதை ஓதுகிறவர்களை அது பாதுகாக்கிறதென்றும் சிவபுராணத்தில் எழுதப்பட்டிருக்கிறது.

இன்னும் யாவனொருவன் சூரியனுக்கு எதிரே உட்கார்ந்து காயத்திரி மந்திரத்தை யோதினால் அவனுடைய திகிலும் துன்பமும் நீங்கி விடுமென்றும், அவன் ஒருமான (ஆகாத) வஸ்துக்களைத் தின்பதும், கெட்ட சகவாசத்திலிருப்பதும் அவனை நஷ்டப்படுத்தாதென்றும், சூரிய நாராயண உபநிஷத்தில் எழுதப்பட்டிருக்கிறது.

இவ்வளவு பெருமையும் புகழுமுள்ள காயத்திரி மந்திரம் இதோ இருக்கிறது பாருங்கள்.

ஓம் பூர் புவ ஸுவ தத்ஸவி தூர்வரேணியம்
பர்கோதேவஸ்ய தீமஹி தியோயோந பிரசோதயாத்.

இந்தக் காயத்திரி மந்திரத்தின் துவக்கத்தில் ஓம் என்ற பதமிருக்கின்றதே அது எந்த மந்திரத்துக்கும் துவக்கத்திலிருக்கும். வேதத்தின் துவக்கத்திலுமிருக்கின்றது. இந்த ஓம் என்ற பதம் இரண்டரை அக்ஷரங்களால் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. அவற்றுள் ஒன்று அகாரம் மற்றொன்று உகாரம் இன்னுமொன்று அரை மகாரம். அகாரமென்பது அரியென்ற விஷ்ணுவையும், உகாரமென்பது உருத்திரனென்ற சிவனையும், அரை மகாரமென்பது சக்தியென்ற தேவியையும் குறிக்கும். பின்பு இரண்டாவது பதம் பூர் என்பதற்குப் பூமியென்று அர்த்தம். மூன்றாவது பதம் புவ என்பதற்கு ஆகாயமென்று அர்த்தம், நான்காவது பதம் ஸுவ என்பதற்குச் சுவர்க்கமென்று அர்த்தம். பின்பு காயத்திரி மந்திரத்திலுள்ள மற்றச் சொற்களுக்குப் பொருளென்னவென்றால் "நாங்கள் சூரியனுடைய பெரும் பிரகாசத்தில் தியானம் பண்ணுகிறோம் அது எங்களுக்கு வழிகாட்டும்" என்பதே.

இப்போது பாருங்கள், இந்துக்கள் இவ்வளவாய் எடுத்துப் புகழ்கின்ற காயத்திரியென்னும் இந்தப் பரம பொக்கிஷத்தைப் பிராமணருக்கும் க்ஷத்திரியருக்கும் தவிர மற்றவர்களுக்குப் படிக்கக் கொடுப்பது ஆகாதென்றெண்ணி, இதை இந்துக்களுக்கு இவை அதிகமாய் ம

றைக்கிறார்கள். மேலும் பிராமணருக்கும் க்ஷத்திரியருக்குங்கூட பகிரங்கமாய்ப் படித்துக்கொடுக்கிறதில்லை. காதினிடத்தில் மெதுவாய்ச் சொல்லிக் கொடுக்கிறார்கள். அந்த காயத்திரி மந்திரத்தின் வாசக மோகத்தவினைதாயிருக்கிறது. அதை ஓதுவதினால் பூர்வமேயொழியவேறொன்றும் சித்திக்க எது வில்லை.

ஒருக்கால் இவ்விடத்தில், இஸ்லாமானவர்களும் ஆண்டவனுக்கல்லாமல் மற்றவர்களுக்குத் தொழுகிறார்களோ என்று இக்துக்களுடைய எண்ணத்தில் வரக்கூடும். அதெப்படியென்றால்; தெரியாத பேதைகளான சில ஜனங்கள் பர்லு தொழுகை ஆண்டவனுக்கென்றும், சுன்னத்துத் தொழுகை நபிக்கு என்றும் சொல்லுகிறார்கள். இன்னும் சில பெண்பிள்ளைகள் பீவிபாத்திமா றலியல்லாகு அன்ஹா அவர்கள்பேரால் தொழுகிறார்கள். இன்னும் சிலர் ஸலாத்துல்குத்துவாத்து (நடைத் தொழுகை) அதாவது பகுதாதுப் பட்டணத்தின் திசையை நோக்கிப் பதினொரு அடிகள் நடந்து அதில் ஹஜரத்து முஹ்யித்தீன் அப்துல் காதிர் ஜெய்லானி றலியல்லா அவர்களுடைய நாமங்களைச் சொல்லுகிறார்கள்.

ஆதலால் அதற்கு மறுமொழியாவது:—சுன்னத்தென்றால் ஹஜரத்து நபியவர்களைப் பின்பற்றுதலென்ற கருத்தாயிருக்கும். அதாவது நபியவர்கள் பர்லல்லாத எந்தத் தொழுகையைத் தொழுதிருக்கிறார்களோ அந்தத் தொழுகையில் அவர்களைப் பின்பற்றி நாங்கள் தொழுகிறோமென்பதுதான். இதேயொழிய சுன்னத்துத் தொழுகையை நபிக்காகத் தொழுகிறதல்ல. பர்லு தொழுகைக்கும் சுன்னத்துத் தொழுகைக்கும் வித்தியாசமென்னவென்றால்; பர்லைத் தொழாதவன் நரகவேதனைக்கு ஆளாகுவான். அதுகடமை யென்பதை நிராகரிப்பவன் காபிராய்விடுவான். சுன்னத்தைத் தொழாதவன் கியாமத் தென்ற நியாயத்தீர்ப்பு நாளில் பழிக்கப்படுவான். பர்லு தொழுகை யென்பதும் சுன்னத்துத் தொழுகையென்பதும் எல்லாம் ஆண்டவனுக்கே தொழப்படுகின்றனவாயிருக்கின்றன.

ஆனால் ஆண்டவனுக் கென்று நபில்தொழுகைகளைத் தொழுது அதனால் கிடைக்கும் சவாபென்னும் நன்மையை நபியவர்களுடைய ஆஹாக்காவது பீவிபாத்திமா றலியல்லாகு அன்ஹாவுடைய ஆஹாக்காவது இன்னும் யாதொரு பெரியோருடைய ஆஹாக்காவது செலுத்தினால் குற்றமில்லை.

இன்னும் சலாத்துல் குத்துவாத்து என்னும் தொழுகையைத் தொழுகிறவர்கள் கிப்லாவை நோக்கியே தொழுகிறார்கள் ஆனால் மஹ்

பூபு சுப்ஹானி முஹ்யித்தீன் அப்துல்காதிர் ஜெய்லானியவர்களைக் கனப்படுத்துவதை மனதில் சிந்தித்து பகுதாதின் திசையை நோக்கிப் பதினொரு அடிகள் நடக்கிறார்கள். அல்லது அமலியாத்துகளில் நின்றும் அதை ஒரு அமலாக எண்ணியிருப்பார்கள். என்றாலும் எங்கள் மார்க்கத்தில் இதற்கு யாதொரு ஆதாரமுமில்லை. இது ஒரு துர்வழக்கமாய் நடந்து வருகிறது. நிஜாமுத்தீன் அவ்லியாவுடையர் காலத்தில் உலமாக்கள் ஒரு பத்வாயெழுதி இந்தச் செயலை ரத்துசெய்திருக்கிறார்கள். இக்காலத்திலும் ஹஜரத்து சையிதுல்புகஹா முப்த்தி முகம்மது ஸதுருத்தின் தெஹ்லவி என்பவர் இந்தச் செயல் ஹறாமென்பதாய் ஒரு பத்வாயெழுதியிருக்கிறார் அதில் தெஹ்லி, ஸிஹாராம்பூர், லூதியான, கோட்டாய், லாகூர், ஸிஸ்வர், அமுர்தசரம் முதலான ஊர்களிலுள்ள உலமாக்கள் கையொப்ப முத்திரைகள் பதித்திருக்கிறார்கள்.

எவ்விதத்திலும் எங்கள் மார்க்கத்தில் ஆண்டவனுக்கன்றி மற்றவர்களுக்கு வணங்குவதும், காபத்துல்லாவையே தவிர மற்றதை வணக்கத்துக்காக முகம்நோக்கும் கிப்லாவாக்கிக்கொள்வதும் கூடவே கூடாது.

3-வது பிரிவு நோன்பைக்குறித்துப் பேசுவது.

எங்கள் மார்க்கத்தில் நோன்புவைப்பதுண்டு. நோன்பென்பது ஆண்டவனைக்கனப்படுத்துவதற்காகச் சற்றேறக்குறைய காலைசாதுமணி முதல் சூரியன் அஸ்தமிக்கிறவரையில் தின்னல், பருகல், போகித்தல் இவைகளைவிட்டு நீங்கியிருக்கவேண்டிய ஒரு வணக்கமாயிருக்கிறது. இரவில் ஹலாலான உணவில் நின்றும் எது கிடைத்தாலும் அதைப்புசிக்கலாம்:

ஒவ்வொரு வருஷத்திலும் றமலான் என்ற ஒருமாச முழுவதும் நோன்பு வைப்பது கடமையாயிருக்கிறது. அந்த நோன்பை அனுசரித்தவன் நன்மையைப் பெறுவான். அனுசரிக்காமல் விட்டவன் கொடிய பாவியாவான். அது கடமையல்லவென்று நிராகரிப்பவன் காபிராவான்.

இன்னு மிந்தநோன்பைத்தவிர நபிலான நோன்புகளும் உண்டு. அவைகளை அனுசரிப்பவன் நன்மையை அடைவான். அனுசரிக்காதவன் பாவியாகமாட்டான். நோன்பானது பெரியவணக்கமாயிருக்கிறது. ஆண்டவனுக்கேயன்றி மற்றவர்களுக் கென்று நோன்பு வைப்பது குபிராயிருக்கும்.

இனி இந்துக்கள் தாங்கள் வணங்கும் தெய்வங்களுக்காகவும் விக்கிரகங்களுக்காகவும் நோன்பு வைக்கிறார்கள்: அதற்கு விரதமென்று சொல்லுகிறார்கள்.

ஏகாதசியில் அதாவது பிறைபிறந்த பதினோராம் நாளில் விஷ்ணுவுக்காக விரதமிருக்கிறார்கள். சதுர்தசியென்ற பதினாலாம் பிறையன்று மகாதேவனுக்கும், செவ்வாய்க் கிழமையில் அநுமாருக்கும், ஞாயிற்றுக்கிழமையில் சூரியனுக்கும், சனிக்கிழமையில் சனீஸ்வரனுக்கும், ஆவணிமீ அஷ்டமியில் கிருஷ்ணனுக்கும், கார்த்திகைமீ அமாவாசையில் இலக்ஷ்மிக்கும், சித்திரை அற்பசிமாதங்களின் நவராத்திரிகளில் தேவிக்கும், சிலர் காளிகாவுக்கும், இன்னும் இப்படிப்போலவே மற்றும் தெய்வங்களுக்கும் விரதமிருக்கிறார்கள்.

இன்னும் சில தானியங்களையும் தின் பண்டங்களையும் மற்ற நாட்களில் புசிப்பது ஆகுமென்றும், அவைகளை விரதகாலங்களில் புசிக்கக் கூடாதென்றும் சொல்லுகிறார்கள்.

இன்னும் சிலவிரதங்களில் இரவிலாவது பகலிலாவது ஒன்றையும் புசிக்கக்கூடாதாம். சிலர் பகலில் தின்கிறார்கள்; இரவிலும் ஏதாவது கொஞ்சம் பலகாரம் சாப்பிடுகிறார்கள்.

எவ்விதத்திலும் இந்து மார்க்கத்தில் ஆண்டவனுக்கென்று ஒரு விரதத்தையும் காணோம். மற்றவர்களுக்காக வைக்கும் விரதமாகவே யிருக்கிறது.

இந்துக்களுக்கு இவ்விடத்தில் சில இஸ்லாமானவர்களும் மக்தூமெ ஜிஹானியான் என்பவர்கள் பேராலும், சிலர் அலிமுர்த்தலாவுடைய பேராலும், சில பெண்பிள்ளைகள் சைய்யிது சல்தான் என்பவர்கள் பேராலும், பீவி முறாது என்பவர்கள் பேராலும் நோன்பு வைக்கிறார்களென்று சந்தேகம் வரக்கூடும்.

அதைநிவர்த்திக்க மறுமொழியாவது:—இப்பேர்ப்பட்ட ஜனங்கள் வழிகெட்டவர்களாயும் மார்க்கந் தெரியாதவர்களாயு மிருக்கிறார்கள். அவர்கள்செய்கிற இச்செயல்களால் எங்கள் மார்க்கத்தின் மேல் யாதொரு ஆக்ஷேபமும் வரமாட்டாது. ஏனென்றால், இச்செயல்களில் ஒன்றாவது ஆகுமென்று எங்கள் மார்க்கத்தில் சொல்லியிருப்பதில்லை. ஆண்பிள்ளையாகிலும் பெண்பிள்ளையாகிலும் ஆண்டவனைத்தவிர மற்றவர்களைக் கனப்படுத்துவதற்காகத் தொழுகை நோன்பு முதலியவணக்கங்களைச் செய்தால் அவர்கள் ஆண்டவனுக்கு இணைவைத்தவர்களாகிறார்கள்.

4-வது பிரிவு வணக்கத்தைக் குறித்துப் பேசுவது.

வணக்கமானது பதனீ என்றும் மாலீ என்றும் இருவகைப்பட்டிருக்கிறது. பதனியென்பது தொழுகை, நோன்பு முதலியனபோல் சரீரத்தால் செய்யப்படுகிற வணக்கங்களுக்குப்பெயர். மாலியென்பது திரவியத்தால் செய்யப்படுகிற வணக்கமாயிருக்கும். அதாவது தன் சொத்தில் கொஞ்சத்தை ஆண்டவன் பேரால் கொடுப்பதாம். அப்படியென்றால், ஸக்காத்து என்ற தானம்கொடுக்கப் போதுமான முதலுள்ளவன் பேரில் ஸக்காத்து பர்ளாயிருக்கிறது. அது கடனல்லவென்று நிராகரிப்பவன் காபிராவான். இன்னும் நோன்பு பெருநாளில் சதக்கயெ பித்ர என்ற தானமும் ஹஜ்ஜுப் பெருநாளில் குர்பானீ என்ற பலியும் செய்வது அவன் பேரில் வாஜிபாயிருக்கிறது. இன்னும் இவைகளைத் தவிர நபிலான சில்லறைதானங்களும் உண்டு.

இந்த எல்லாவகையான வணக்கங்களையும் நாங்கள் ஆண்டவனுடைய பிரியத்துக்காகவே செய்கிறோம். இந்த அமல்களை நாங்கள் செய்கிறதினால் ஆண்டவன் எங்கள் பேரில் பிரியப்படுகிறானென்று அவனிடத்தில் உறுதியான நம்பிக்கைவைத்திருக்கிறோம். இன்னும் எந்த வணக்கம்செய்யக் கடமையானதாயிருக்கிறதோ அந்த வணக்கத்தைச் செய்யாமல் விட்டுவிட்டால் ஆண்டவன் எங்கள் பேரில் கோபமாவானென்று அவனுக்கு அதிகமாய்ப்பயப்படுகிறோம். ஆகக்கூடி, தேகசம்பந்தமுள்ள வணக்கமாயிருந்தாலும், திரவியசம்பந்தமுள்ள வணக்கமாயிருந்தாலும் எந்த வணக்கத்தையும் நாங்கள் ஆண்டவனுடைய சமுகத்தையடைய அவனிடத்திலேயே ஆதரவு வைத்து அவனுக்கே பயந்து செய்கிறோம்.

இந்துக்கள் ஆண்டவனையல்ல; மற்றவர்களுடைய சமுகத்தையும் பொருத்தத்தையும் அடைவதற்காவது அல்லது அவர்களுக்குப் பயந்தாவது தேகசம்பந்தமுள்ள வணக்கங்களையும் திரவிய சம்பந்தமுள்ள வணக்கங்களையும் செய்கிறார்கள்.

அவர்களின் தேகசம்பந்தமுள்ள வணக்கத்தை முன்னமே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இனி திரவியசம்பந்தமுள்ள வணக்கமாவதென்னவென்றால், தேவிபேரால் மிருகத்தை உயிரோடுவிட்டுவிடுவது அல்லது பலிகொடுப்பது, மற்றும் தேவர்கள் பேரால் சொத்தில் ஓர் பாகமெடுத்து அதனால் ஹோமம் வளர்ப்பது. தேவர்களுக்காக பிரார்த்தனை யென்னும் காணிக்கை செலுத்துவது; இவைகளெல்லாம் திரவியசம்பந்தமுள்ள வணக்கங்களாயிருக்கின்றன.

இவ்விடத்தில் யாதொரு ஹிந்து, சில இஸ்லாமானவர்களும் பீர் சாஹிப் அல்லது செய்யிதுகள்தான் இவர்களுக்காகத் தங்கள் சொத்தில் பத்திலொருபாகத்தை எடுத்துவைக்கிறார்கள் என்றும், சிலர் தங்கள் தானியத்தில் நின்றும் அஜரத்து அலிமுர்த்தஜா றலியல்லாகு அன்கு பேரால் மாருல் எடுக்கிறார்களென்றும், சிலர் யாதொரு பெரியோருடைய பேரால் தங்கள் சடையைக்கழுட்டிக் கழுவிவைத்து விடுகிறார்களென்றும், சிலர் வலிமார்களால் நஷ்டத்தை பயந்தோ அல்லது இலாபத்தை ஆசைவைத்தோ அவர்களுக்குக்காணிக்கை செலுத்துகிறார்களென்றும், சிலர் வலிமார்களுடையபேரால் கோர்ச்சை சேர்ந்து கொள்ளுகிறார்களென்றும், சிலர் வலிமார்கள் பேரால் ஆடு கோழி முதலிய உயிரினங்களைத் தக்பீர் செய்கிறார்கள் அல்லது உயிரோடுவே விட்டுவிடுகிறார்களென்றும், சிலர் கப்ருகளுக்கு ஆடு முதலியவைகளை நேர்ந்து விடுகிறார்களென்றும் சொல்லும் பக்ஷத்தில் அதற்குறுமொழியாவது:-

இப்படிச் செய்கிறவர்கள் மூடர்களாயும் வழிகேடர்களாயுமிருக்கிறார்கள். இக்காரியங்களில் ஒன்றுவது எங்கள் மார்க்கத்தில் ஆகாது. உங்கள் மார்க்கத்திலோ எல்லாம் ஆகுமானவைகளாயிருக்கின்றன. எங்கள் மார்க்கத்தில் வணக்கம் தேகசம்பந்தமுள்ளதாயிருந்தாலும், திரவியசம்பந்தமுள்ளதாயிருந்தாலும் ஆண்டவனுக்கே யொழிய மற்றவர்களுக்குச் செய்வது கூடாது. இன்னும் ஆண்டவனையன்றி மற்றவர்களால் இலாப நஷ்டங்களுண்டாகுமென்றெண்ணுவதும் ஆண்டவனிடத்திலன்றி மற்றவர்களிடத்தில் ஆசை அச்சங்கள் வைப்பதும் கூடாது.

5:வது பிரிவு ஹஜ்ஜைக் குறித்துப் பேசுவது

எங்கள் மார்க்கத்தில் மக்காவுக்குப் போகவழிச்செலவுக்கும் வாகனச் செலவுக்கும் தன் சம்ரக்ஷணைக்குட் பட்டவர்களின் அன்ன வஸ்திரச்செலவுக்கும்போதுமான முதலுள்ளவனாயிருக்கிற ஒவ்வொரு முஸ்லிமானவன் பேரிலும் வழியின் அச்சமில்லாமலிருந்தால் ஒருதரம் காபாஷரீபுக்குப்போய் ஹஜ்ஜென்னும் வணக்கத்தைச் செய்கிறது பர்லாயிருக்கும்.

காபாஷரீபென்பது பெருமைதங்கிய மக்காப் பட்டணத்தில் சிறப்புற்றோங்கும் ஒரு ஆலயமாயிருக்கும். ஒருவன் தொழுதால் அந்த காபாஷரீபையே நோக்கித் தொழவேண்டுமென்று ஆண்டவன் கட்டளை செய்திருக்கிறான். அதின் திசையை நோக்கியே யொழிய மற்றப்பக்கங்களில் முகம்நோக்கித் தொழக்கூடாது. இப்படி அதையே நோக்கித்தொழுகிறதானது ஆண்டவனுடைய கட்டளைப்படி ஆண்

டவனுக்கே தொழுகிறதல்லாது அந்தக் காபாவுக்குத்தொழுகிறதல்ல. ஆண்டவன் அந்த ஆலயத்துக்குச் சிறப்பும் மேன்மையும் கொடுத்திருப்பதினால் அதை எல்லா இஸ்லாமானவர்களுக்கும் முகம் நோக்கும் கிப்லாவாக அமைத்திருக்கிறான்.

ஆதலால் முஸ்லிம்களாகிய நாங்கள் அத்தலத்திற்குப்போய் ஹஜ்ஜென்றவணக்கத்தில் ஆண்டவனைத் தோத்திரஞ் செய்து எங்கள் கேவலஸ்திதியையும் முறையிட்டு கெஞ்சி துஆ கேட்கிறோம். இன்னும் ஆண்டவனுடைய உத்திரவுப்படி அந்த மகிமைதங்கிய ஆலயத்தைச் சுற்றி தவ்வாபு செய்கிறோம்.

இன்னும் அந்த ஆலயத்துக்குச் சமீபத்தில் அறபா என்ற ஓர் மைதானமிருக்கிறது. அறபாநாளில் (ஹஜ்ஜுமீ 9உ யில்) அந்த மைதானத்திற்போய்த் தங்கியிருக்கிறோம்.

யாதொருவன் இந்த ஹஜ்ஜென்ற வணக்கத்தைச் செய்தால் அதனால் அவன் ஆண்டவனுக்குச் செய்தகுற்றங்களையும் பாவங்களையும் ஆண்டவன் மன்னித்துவிடுகிறான். காபாவென்னும் ஆலயத்துக்கே தவிர மற்றவிடங்களுக்கு ஹஜ்ஜுடைய நாட்டத்தோடு போகக்கூடாது. அப்படிப்போனால் அது ஷிருக்காகும்.

இந்துக்களின் யாத்திரை ஸ்தலங்கள் அநந்தமிருக்கின்றன. அவர்கள் தங்கள் தெய்வங்களின்பேரால் ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். அந்த ஸ்தலங்களுக்குப்போய் தங்கள் தெய்வங்களை வணங்குகிறார்கள். அப்படிப்பட்ட யாத்திரை ஸ்தலங்கள் நூற்றுக்கணக்காயிருக்கின்றன. உதாரணமாக:—குருக்ஷேத்திரம், கங்கை, யமுனை, ஜுவாலாமுகி, காங்டா, சந்திரபூரணி, பால்கந்தரி, மதுராபுரி, துவாரகாபுரி, காசி, ஜகந்நாதம், இமயமலை இவைகளும் இன்னும் அநேக ஸ்தலங்களுமிருக்கின்றன. ஆனால் இவர்கள் அந்தஸ்தலங்களுக்குப் போகிறதில் எந்தஸ்தலத்திலும் ஆண்டவனுடைய வணக்கத்தைச் செய்யக்காணோம்.

இவ்விடத்தில் யாதொரு ஹிந்து ஆக்ஷேபமாக; "இஸ்லாமானவர்களும் சில பெரியோர்கள் அடங்கியிருக்கும் கப்ருகள் (சமாதிகள்) உள்ளஸ்தலங்களுக்கு உதாரணமாக அஜ்மீர், ஸர்ஹிந்து, பாக்பட்டணம், மக்கன்பூர், நாகூர் முதலான இன்னும் சிலவிடங்களுக்குத் தூர தேசங்களிலிருந்து யாத்திரை செய்கிறார்கள். இன்னும் அங்குப் பெரியோர்களிடம் தங்கள் கோரிக்கைகளைக் கேட்கிறார்கள்.

இன்னும் ஒருவன் பாக்பட்டணத்திற்குப்போய் அவ்விடத்திலிருக்கிற சொர்க்கவாசல் என்று அர்த்தங்கொள்ளும் ஜன்னத்தீ தர்வாஜா

வில் ஒருவாசலால் புகுந்து புறப்பட்டால் அவன் சொர்க்கவாளியாய் விடுவானென்று உறுதியாய் நம்பியிருக்கிறார்கள்" என்று சொல்லும் பேசுத்தில் அதற்கு மறுமொழியாவது:—

இப்பேர்ப்பட்ட கேள்விகளுக்கு நாம் பலதடவை ஜவாபு கொடுத்திருக்கிறோம். தெரியாத மூடர்கள் செய்கிற செய்கைகளை ஆதாரமாகக்கொண்டு ஒருபோதும் ஆசேபிக்கத்தகாது.

கப்றுகளுள்ள ஸ்தலங்களுக்குப் போவதின் உண்மை யென்னவென்றால், அடியில் சொல்லுகிறபடி எங்கள் மார்க்கத்தில் கப்றுகளை ஸியாரத்துசெய்வதில் (போய்க்காணுவதில்) அநேக நன்மைகளிருக்கின்றன.

ஸியாரத்துசெய்யும் முறையாவது:—ஒருவன் கப்றுகளுள்ள ஸ்தலத்துக்குப்போனால் மார்க்க ஒழுங்குப்படி அங்கு அடங்கியிருக்கிறவர்களுக்கு சலாம்சொல்ல வேண்டும். அதெப்படியென்றால்;

السلام عليكم يا اهل القبور من المسلمين انتم لنا سلف ونحن لكم تبع
وانا انشاء الله بكم لاحقون *

அஸ்ஸலாமு அலைக்கும் யா அஹ்லல் குபூரி மினல்முஸ்லிமீன அன்த்தும் லனா ஸலபுன் வநஹ்னு லகும் தபஉன் வஇன்னா இன்ஷா அல்லாகு பிகும் லாஹிகூன.

முஸ்லிம்களில் நின்றும் சமாதியடைந்தவர்களே! உங்கள்மீது சலாமுண்டாவதாக, நீங்கள் எங்களுக்கு முந்திவிட்டீர்கள். நாங்கள் உங்களைப் பின் தொடருகிறவர்களாயிருக்கிறோம். ஆண்டவன் நாடினால் இதோ நாங்களும் உங்களோடு சேருகிறவர்களாயிருக்கிறோம்—என்ற அர்த்தமுள்ள மேற்கண்ட அறபுவாக்கியத்தைச் சொல்லவேண்டும். பின்பு அவர்களுக்கும் தனக்கும் பிரயோசனமுண்டாகும்படி ஆண்டவனிடத்தில் கையேந்தி துவாகேட்கலாம்.

இன்னும் பூலோக இன்பசுகங்கள் தன் மனதுக்கு வெறுப்பாய்த் தோற்றுவதற்கும் பாவங்களைச் செய்யாமல் நீங்கியிருப்பதற்கும் அனுகூலமாய்த் தன் மரணத்தை அந்தக் கப்றினிடம் நினைவுகூறவேண்டும்.

இன்னும் பெரியோர்களுடைய கப்றுகளின் பேரில் அல்லாகுதஆலாவுடைய றஹ்மத்து இறங்குகிறதென்றும் அக்காரணத்து அவர்கள் மூலமாய்த் தனக்கும் கிடைக்குமென்றும் பக்திவிசுவாசம் வைத்திருக்கிற ஒருவன் யாதொருபெரியோருடைய கப்றை ஸியாரத்து செய்வதற்காக தூரதேசத்திலிருந்து யாத்திரை செய்தாலும் குற்றமில்லை;

இன்னும் சர்வலோகத்துக்கும் நாயகமாயிருக்கிற ஹஜரத்து முஹம்மது சல்லல்லாகு அலைஹிவசல்லமவர்களுடைய றவுலாஷரீபை ஸியாரத்து செய்வதில் அநந்தம் நன்மைகளிருக்கின்றன.

ஆனால் இப்படி கப்றுகளுடைய ஸியாரத்துக்குப் போகிறதில், ஹஜ்ஜுக்குப் போகிற மக்காயாத்திரையிற்போல் இஹ்றாம் கட்டுதல் தல்பியா சொல்லல் முதலானகிரியைகளைச் செய்யவும், கபுறுகளை வணங்கவும் நேரே அந்தப்பெரியோர்களிடத்தில் யாதொரு கோரிக்கையைக்கேட்கவும் கூடாது. இப்படிச் செய்யலாமென்ற எண்ணமுள்ளவர்கள் எந்த கப்றுக்கும் போகக்கூடாது.

இவ்விஷயத்தில் எவ்வளவு பந்தோபஸ்துகள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன வென்றால், யாதொரு கப்றுக்கு சஜ்தாசெய்யவும் அதைச் சுற்றிவரவும், அதை முத்தமிடவும் கூடவே கூடாதென்று விலக்கப்பட்டிருக்கிறது. மேலும் அவ்விடத்தில் விளக்கேற்றிவைப்பது ஹறாமென்றும் அதைக்காரையால் பூசுவதும் அதன்மேல் கட்டடம் கட்டுவதும் ஆகாதென்றும் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

இன்னும் பாக்பட்டணத்தில் ஜன்னத்தி தர்வாஜா என்று பிரபல்யமாயிருக்கிறதே அதற்கு மார்க்க ஆதாரம் யாதொன்றுமில்லை. மேலும் உலகவாழ்க்கையை விரும்பின அவ்விடத்தின் முஜாவிர்களென்ற தர்கா ஊழியர்கள்தான் இப்படிப் பிரஸ்தாபப் படுத்தியிருக்கிறார்கள்.

ஒருவன்யாதொரு வாசலால் புகுந்து புறப்படுகிறதினால் சொர்க்கவாளியாவானென்றசங்கதி எங்கள்மார்க்கத்தில் கிடையாது. மேலும் சொர்க்கம் புகுவதற்கு ஆண்டவனுடைய கிருபையும் தனக்கிருக்கிற பக்தி விசுவாசங்களும் நற்செயல்களுமே காரணங்களாயிருக்கின்றன.

எங்கள் மார்க்கத்தில் ஒருவரையும் சொர்க்கவாளியென்று குறிப்பிட்டுச்சொல்லக்கூடாது. ஆனால் குர்ஆன் ஷரீபிலும் ஹதீதிலும் யார்யார் சொர்க்கவாளியென்று தீர்மானிக்கப்பட்டிருக்கிறார்களோ அவர்களைமாத்திரம் சொர்க்கவாளிகளென்று சொல்லலாம்.

அவர்களாரென்றால்; எல்லா நபிமார்கள் அலைஹிமுஸ்ஸலாமும் இன்னும் அபூபக்கர் ஸித்தீக், உமர், உதுமான், அலி, தல்ஹா, ஸுபைர், அபூஉபைதா, ஸஅது, ஸயீது, அப்துர்றஹ்மான், பாத்திமா, அசன், உசைன் றலியல்லாகு அன்ஹும் இவர்களும் இன்னும் சிலருமேயாம்.

இப்படியே குர்ஆன் ஷரீப், ஹதீசுகளினால் நரகவாசிகளென்று தீர்மானிக்கப் பட்டிருக்கிற இப்லீஸ், தஜ்ஜால், பிர்அவுன், அபூஜஹல், அபூலஹப் முதலான இன்னும் சில பேரைத்தவிர மற்ற எவர்களையும் நரகவாசியென்று குறித்துச் சொல்லக் கூடாது.

ஆகவே ஷைகு பரீது ஷக்கர்கஞ்சு றஹ்மதுல்லாஹி அலைஹி அவர்களையே சொர்க்கவாசியென்று சொல்ல மார்க்கம் இடம் கொடுக்காமலிருக்கும்போது, வாசலால் புகுந்து புறப்பட்டவன் சொர்க்கவாசியானவனென்று எப்படிச் சொல்லலாம்.

பாக்பட்டணத்து வாசலின் உண்மையான சங்கதி என்னவென்றால்: ஒருநாள் நிஜாமுத்தீன் அவுலியா அவர்களுக்கு இப்போது அந்தவாசல் கட்டப்பட்டிருக்கிற விடத்தில் நபிசல்லல்லாகு அலைகிவசல்லமவர்களுடைய தரிசனை கிடைத்தது. நிஜாமுத்தீன் அவுலியா அவர்களுக்கு நபிசல்லல்லாகு அலைகிவசல்லமவர்களுடைய ஆசை மேலிட்டிருந்ததின் நிமித்தம் அவர்கள் அந்தவிடத்திலே உவந்திருந்தார்கள். ஆதலால் இப்பொழுது முஜாவிர்களென்னும் மேற்படி தர்கா ஊழியர்கள் வருமானத்தை இச்சித்து அந்த விடத்தில் ஒருவாசற்படி கட்டி அதற்கு ஜன்னத்தி தர்வாஜா (சொர்க்கவாசல்) என்று பேரிட்டிருக்கிறார்கள்.

6-வது பிரிவு இறந்து போனவர்களுக்கு ஸவாபு செலுத்துவதைக் குறித்துப் பேசுவது.

ஒருவன் இறந்துபோனால் பின்பு அவன் அமல் செய்யமுடியாமல் தடைபட்டுப்போகின்றான். ஆதலால் உயிரோடிருப்பவர்கள் அந்த இறந்து போனவனுக்காக யாதொரு நல்ல அமலைச்செய்து உதாரணமாக ஏழைகளுக்கு அன்ன மிட்டாவது அல்லது வஸ்திரம் கொடுத்தாவது அல்லது காசு, பணம் முதலிய நாணயங்களைக் கொடுத்தாவது அல்லது நபில் தொழுகை தொழுதாவது அல்லது நோன்பு வைத்தாவது அல்லது குர்ஆன்ஷரீபை ஓதியாவது அல்லது இன்னும் யாதொரு நல்ல அமலைச்செய்தாவது அதின் ஸவாபை அதாவது அந்த அமலுக்காக ஆண்டவனிடத்திலிருந்து தனக்குக் கிடைக்கும் நன்மையை அந்த இறந்து போனவனுக்குச் செலுத்தினால் (தத்தம் செய்து விட்டால்) அந்த நன்மை அவனுக்கே சேர்ந்து விடும்.

ஆனால் அப்படிச்சேர்வதற்கு அந்த அமலை ஆண்டவனுக்கென்றே செய்திருக்கவேண்டும். பூலோகத்தின் கீர்த்தி பிரஸ்தாபத்துக்காகச்செய்திருந்தால் செய்தவர்களுக்காவது அந்த இறந்து போனவர்களுக்காவது யாதொரு ஸவாபும் சேராது.

இன்னுமிந்த ஸவாபு செலுத்துகிறது இரண்டுவகையாயிருக்கிறது. 1-வது யாதொரு நல்ல அமலைச் செய்கிறதாயிருந்தால் முந்தி நான் இன்னாருக்காக நாயிபாகி (பிரதிநிதியாகி) இந்த அமலைச்செய்கிறேனென்று மனதில் நிய்யத்துவைத்துப் பிறகு அந்த அமலைத்தொடங்குவது. இது திரவிய சம்பந்தமுள்ள வணக்கத்தில் மாத்திரந்தான் உண்டு.

2-வது. யாதொரு அமலைச்செய்து முடிந்தபின் ஆண்டவனே! இந்த அமலின் ஸவாபை இன்னாருக்கு அளிக்கும்படி பிரார்த்திக்கிறேன் என்று ஆண்டவன் சமுகத்தில் கையேந்தி துவாகேட்பது. இது எந்த வணக்கத்திலும் உண்டு.

ஆனால் இந்த ஸவாபு செலுத்துவதற்காக யாதொரு நாட் குறிப்பும் கிழமைக்குறிப்பும் ஏற்பட்டிருப்பதில்லை. எந்த நாளிலும் செலுத்தலாம். என்கிலும் றமளான் மாசத்தைப்போல் எந்தெந்த நாட்களுடைய பெருமையைக் குறித்து ரசூல்நாயகமவர்கள் அறிவித்திருக்கிறார்களோ அந்த நாட்களில் செலுத்துகிறது அதிக நன்மையாயிருக்கும்.

இன்னும் குறிப்பாய் இன்னாருக்கு இன்ன உணவினாலேயே அல்லது இன்ன அமலினாலேயே ஸவாபு செலுத்தவேண்டுமென்ற ஏற்பாடு கிடையாது. எது வாய்க்குமோ எதைச் செய்யக்கூடுமோ அதனால் ஸவாபுசெலுத்தலாம்; ஆனால் ஹலாலான பொருளாயிருக்கவேண்டியது அவசியம்.

இன்னும் இவ்வகையான உணவை இன்னார் தின்னலாம் இன்னார் தின்னக்கூடாதென்ற ஏற்பாடுமில்லை. ஒவ்வொருவருக்கும் வீட்டிலேயே உண்கக்கொடுக்கிறதும் கொண்டுபோகும்படி அவர்கள் கையில் கொடுத்து விடுகிறதும் இரண்டும் ஆகும். ஆனால் பகீருகள், ஏழைகள், தகப்பனில்லாத எத்தீம்கள், முசாபிர்கள், சிறையிலகப் பட்டவர்கள், தாலிபுல்இல்மென்ற ஓதுகிற பிள்ளைகள் முதலானவர்களுக்குக் கொடுப்பது மற்றவர்களுக்குக் கொடுப்பதைக் காட்டிலும் அதிக நன்மையுள்ளதாயிருக்கிறது.

இன்னுமிந்த ஸவாபு செலுத்துகிறது உண்மையில் இறந்தவர்களின் பேரிலிருக்கிற ஓர் பிரியமேயொழிய மற்றப்படி அவர்களுக்குப் பயந்தாவது அல்லது அவர்களால் நம்முடைய எண்ணங்கள் நிறைவேறுமென்று ஆசைவைத்தாவது செலுத்துகிறதல்ல.

இன்னும் இறந்தவர்கள் கைபென்ற மறைவான சங்கதிகளை அறிவார்களென்பதும் ஸவாபு செலுத்துகிற வேளையில் அவர்களுடைய

அர்வாஹ் (ஆன்மாக்கள்) அவ்விடத்தில் ஹாஜிராகுமென்பதும் கிடையாது. மேலும் அவர்களின் ரூஹு (ஆன்மா) எங்கேயிருந்தாலும் அங்கே அந்த ஸவாபு சேர்ந்துவிடும்:

இன்னுமிந்த ஸவாபு செலுத்துகிறது கடன் பட்டாவது செலுத்தவேண்டுமென்ற கட்டாயமான பர்லுவாஜிபல்ல. மேலும் கடன் பட்டு யாதொருவருக்கு ஸவாபு செலுத்துகிறது நல்லதல்ல. தன் பிள்ளைகளுடைய செலவுக்குமேல் மிகுதியாயிருக்கிற பொருளில் தர்மம் செய்து அதன் ஸவாபை செலுத்துகிறதுதான் நலம்

இன்னும் ஸவாபு செலுத்துகிறதற்காகத் தயார் செய்யப்படும் உணவு பதார்த்தங்களைச் சமைக்கப் புதிய பாத்திரங்கள் வேண்டுமென்ற அவசியமில்லை. எப்போதும் வழங்குகிற பாத்திரங்களே போதும்.

இன்னுமந்த உணவு பதார்த்தங்களின் பேரில் யாதொன்றை ஓதப்பட்டால் தான் ஸவாபு சேருமென்கிற கட்டாயமில்லை. ஸவாபு செலுத்துகிறேனென்று மனதில் நிய்யத்து செய்து கொள்வதே போதும். இன்னுமந்த உணவு பதார்த்தங்களுடன் தண்ணீர் வைக்கவேண்டுமென்பதும் அவசியமில்லை. இன்னும் ஸவாபு செலுத்துகிறதற்கு முன்னே அந்த உணவு பதார்த்தங்களில் நின்றும் யாராவது ஏதாவது தின்றாலும் ஆகும் தின்னக் கூடாதென்ற தடையில்லை.

இனி இந்து மார்க்கத்தில் ஸவாபு செலுத்துகிற முறை எப்படியென்றால்; போஜனம், வஸ்திரம் முதலான யாதொரு பொருளின் ஸவாபை செலுத்துகிறதாயிருந்தால் அதற்கு சங்கற்பம் செய்து அதாவது ஸவாபு செலுத்துகிறவன் தன் வலதுகையில் தண்ணீர் எடுத்துக்கொண்டு சாஸ்திரியார் சொல்கிறபடி இன்னமாதம் இன்ன தேதி இன்ன கிழமையாகிய இன்று இன்னஜாதியும் இன்னனுமாகிய இன்னின்ன பொருளை இறந்துபோன இன்னனுக்காகத் தத்தம் செய்கிறேனென்று மனதிலும் நினைத்து நாவினாலும் சொல்லிப் பின்பு அந்தத் தண்ணீரைக் கொட்டிவிட வேண்டியதாம்.

இன்னு மவர்களிடத்தில் ஸவாபு செலுத்துகிறதற்கு எல்லா நாட்களும் ஆகுமென்றிருந்தாலும் சில நாட்களைக் குறிக்கிறதும் அவசியமென்றெண்ணுகிறார்கள் அதெப்படியென்றால்; கிர்யாகர்மம் செய்கிறதற்காக ஒரு நாள் ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஒருவன் இறந்து போனால் இந்தக்கிர்யாகர்மம் கழிக்கிறவரையில் பர்ஜக் என்றமத்திய லோகத்தில் அவனுக்காக ஓர்சரீரம் தயார்செய்யப்பட்டு அதில் அவன் இன்பதுன்பங்களை யனுபவிக்கத் தகுதியுடையதாகின்றதாம். ஆத

லால் அந்த நாளுக்குக் கிர்யாகர்மம் என்று பேர்வைத்திருக்கிறார்கள். ஏனென்றால் சாஸ்திரபாஷையில் கிர்யாவென்பது சரீரத்துக்குப்பெயர் கர்மம் என்பது செய்கைக்குப்பெயர். இதன் தாத்பரியமென்னவென்றால் ஒருவன் இறந்த நாளிலிருந்து இந்தக் கிர்யாகர்ம நாள் வரையில் அந்த இறந்தவனுடைய சம்பந்துவானவன் இறந்தவனுக்கு மத்தியலோகத்தில் ஓர் சரீரம் தயார் செய்யப்படுவதற்கேதுவான செய்கைகளைச் செய்ய வேண்டுமென்பதே.

பின்பு அந்நாளில் அந்த இறந்தவனுக்காகச் செய்யப்படுகிற கர்மம் யாதெனில், அந்த இறந்தவன் பேரால் போஜனம், வஸ்திரம், கட்டில், மெத்தை, பாய், ஆபரணம், பாத்திரம், குடை, குதிரை, மற்றும் விநோதமான சாமான்கள் இவைகளை அவரவர்களின் சக்திக்குத் தக்கபடி மஹாப்பிராமணருக்குத் தானங்கொடுப்பதாம். இந்தப்பொருள்களெல்லாம் அந்த இறந்தவனுக்குப் போய்ச் சேருகின்றனவென்று நம்பியிருக்கிறார்கள். இன்னுமந்த நாளில் இதைத்தவிர இன்னு மநேககாரியங்களைச் செய்கிறார்கள். இறந்தவர்கள் பேரால் அளிக்கும் பொருள்களை யாருக்குக் கொடுக்கிறார்களோ அவர்கள் மஹாப்பிராமணரென்று சொல்லப்படுகிறார்கள்.

இன்னுமிந்தக் கிர்யாகர்மத்தைச் செய்வதற்காக அந்தந்தஜாதியின் மேன்மை தாழ்மைக்குத் தக்கபடி நாள் குறிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதெப்படியென்றால் பிராமணன் இறந்துபோனால் இறந்த பதினோராம் நாளிலும், க்ஷத்திரியன் இறந்தால் பதின்மூன்றாம்நாளிலும், வைசியன் இறந்தால் பதினைந்து அல்லது பதினாறாம் நாளிலும், சூத்திரன் இறந்தால் முப்பது அல்லது முப்பத்தோராம் நாளிலும் கிர்யாகர்மம் செய்யவேண்டுமாம்.

இன்னும் இறந்த ஆறாவது மாசமும் அவர்கள் ஸவாபு செலுத்துகிறார்கள். இப்படியே இறந்த ஒன்றாவது வருஷமும் ஸவாபு செலுத்துகிறார்கள் அந்த நாளில் பசுவுக்கும் சாதம் போடுகிறார்கள். இன்னும் இறந்த நான்காவது வருஷத்துக்குப் பின்பும் ஸவாபு செலுத்துகிறார்கள். அந்த நாளுக்கு சுத்தி என்று பேர் சொல்லப்படுகிறது. இன்னும் வருஷந்தோறும் அற்பசிமாதம் முற்பாதி நாட்களில் தங்கள் முன்னோர்களுக்கு ஸவாபு செலுத்துகிறார்கள். ஆனால் யார் எந்த தேதியில் இறந்து போனார்களோ அந்த தேதியிலேயே அவர்களுக்கு ஸவாபு செலுத்துவது யோக்கியமென்றெண்ணுகிறார்கள்.

இன்னும் போஜனத்தினால் ஸவாபு செலுத்துவதற்கு [illegible] வென்று பேர்சொல்லுகிறார்கள். கருதாவென்ற போஜனம் தயாராய் விட்

டால் முதலில் பண்டிதரைக் கூப்பிட்டு அந்த போஜனத்தின் பேரில் வேதம் ஓதச்சொல்லுகிறார்கள். அந்தப்பண்டிதருக்கு அவர்கள் பாஷையில் அபிஷ்ரமன் என்று பேர்சொல்லுகிறார்கள். இப்படியே ஸ்வாபு செலுத்த இன்னும் அநேக நாட்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன.

இன்னும் தாங்கள் வணங்கும் தெய்வங்களின் ஆன்மதிருப்திக்காக எதாவது செய்கிறதாயிருந்தால் அதில் ஸவாபுசெலுத்துகிற எண்ணமே அவர்களுக்குக்கிடையாது. மேலும் அந்தத்தெய்வங்களால் எதாவது நஷ்ட முண்டாகுமென்று பயந்தும் அல்லது எதாவது இலாப முண்டாகுமென்று ஆசைவைத்தும் அல்லது நேர்ச்சை பிரார்த்தனைகள்போலும் அந்தத் தெய்வங்களுக்குக் காணிக்கைசெலுத்துகிறார்கள். அவைகளுக்கும் நாட்கள் குறிப்புண்டு.

இன்னும் அவர்களுடைய தெய்வங்களின் ஆன்மதிருப்திக்காகச் சிலபோஜன பதார்த்தங்களும் குறிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. உதாரணமாக தேவிக்காக சாராயமும் மாம்சமும் வைத்து நைவேத்தியம் செய்வது பெரும் புண்ணியமென்று வாமமார்க்கர் எண்ணுகிறார்கள். இன்னும் மகாதேவனுக்கு ஊமத்தம்பூவும், வில்வபத்திர முதலியவைகளும் மிகப்பிரியமானதாம்.

இன்னுமவர்களின் தெய்வங்களுக்காகப் பிரார்த்தனை செய்யப்பட்ட பொருள்களை எல்லா ஹிந்துக்களும் தின்னலாமென்று அவர்கள் எண்ணினபோதிலும் இறந்துபோன யாதொருவன் பேரால் அல்லது தெய்வத்தின்பேரால் சங்கற்பம் செய்து கொடுக்கப்பட்ட பொருளைப் பிராமணன் தவிர மற்றவர்கள் வாங்குவதும் தின்னுவதும் கூடாதென்று சொல்லுகிறார்கள். பிராமணன் பிரபுவாயும் இதரஜாதியார் ஏழைகளாயும் இருந்த போதிலும் சரியே. அந்தப்பொருள் பிராமணனுக்கே உரியது.

பிராமணர்களின் முன்னோர்கள் தங்கள் வம்சத்தாரின் ஜீவனத்துக்காக நல்ல உபாயம் செய்திருக்கிறார்கள். சங்கற்பம் செய்தபொருளை பிராமணர் தவிர மற்றவர்கள் வாங்கக்கூடாதென்று சாஸ்திரங்களில் எழுதிவிட்டார்கள்.

இன்னும் தாங்கள் வணங்கும் தெய்வங்கள் பேரால் கோதுமை, எள், நெய், தேன் முதலிய வஸ்துக்களை நெருப்பிலிட்டுக்கொளுத்துகிறார்கள் இதற்கு ஹோமம் வளர்க்கிறதென்று பேராம்.

இன்னும் சில தெய்வங்களுடைய பேரையும் இறந்து போனவர்களுடைய பேரையும் சொல்லித் தண்ணீர் அள்ளி யள்ளித் தூவுகிறார்கள். இப்படித் தூவும்பொழுது விஷ்ணு, பிரம்மா முதலான தேவர்களின் பேரால் தண்ணீர் தூவ ஆரம்பித்தால் தங்கள் பூணூலை வலது விலாப்புறத்தின் பேரில் ஆக்கிக் கொள்ளுகிறார்கள். இதற்கு விஷ்ணுஸ்வம் என்று பேராம். இன்னும் சிலர் தங்கள் முன்னோர்களாகிய பண்டிதர்களுக்கும் பக்தர்களாகிய ரிஷிகளுக்கும் தண்ணீர் தூவுகிறதாயிருந்தால் பூணூலை மார்பின் பேரில் தொங்கவிட்டுக் கொள்ளுகிறார்கள். இதற்குக் கண்டயம் என்றுபேராம். இன்னும் தங்கள் பிதுருக்களுக்குத் தண்ணீர் தூவுகிறதாயிருந்தால் பூணூலை இடது விலாவின் பேரில் ஆக்கிக்கொள்ளுகிறார்கள். இதற்குப் பிதுருஸ்வம் என்று பேராம். ஏனென்றால் அவர்கள் பாஷையில் பிதுர் என்பது இறந்துபோன முன்னோர்களுக்குப் பேராயிருக்கிறது. இன்னுமிப்படித் தூவுகிற தண்ணீர் அவர்களுக்குப் போய்ச் சேருகிறதென்று இந்துக்கள் எண்ணியிருக்கிறார்கள். இந்தச் செய்கைக்குத் தான் தர்ப்பணம் என்று சொல்லப்படுகிறது.

ஜனங்களுடைய உபயோகத்துக்காக ஆண்டவனால் படைக்கப்பட்டிருக்கிற பாக்கியங்களை நெருப்பில் போட்டுக் கொளுத்திவிடுகிறதும் கீழே கொட்டிவிடுகிறதும் என்ன நீதியினம். இவ்விதமாய் ஸவாபு செலுத்துகிறதில் யாருக்கு என்ன உபயோகமாயிற்று? ஒரு வஸ்துவில் புண்ணியங் கிடைக்கிறதெல்லாம் அது ஒரு ஏழைக்கு உபயோகப்படுவதினால் தானே? பயன்படும் பொருளைப் பாழாக்குவது பாவமன்றோ? நெருப்பிலிட்ட அந்த வஸ்துக்கள் ஒருவருக்கும் உதவாமல் பாழாய்ப்போயிருக்க அதனால் பாவமுண்டாகுமென்றெண்ணாமல் புண்ணியஞ் சேருமென்றாசைவைப்பது மதிமோசமாயிருக்கிறது *

* இந்திரமனன் முருதாபாதி யென்பவர் இதற்குச் சமாதானமாக ஓமகுண்டத்திலிட்டு எரிக்கப்பட்ட பொருள்களின் சத்தை அக்கினிதேவன் மற்றும் தேவர்களுக்குச் செலுத்துகிறார் என்றும் ஹாபீல் காபீலுடைய காலத்தில் அறுக்கப்படும் குறுபானியாகிய சதகாவை அக்கினிவந்து பக்ஷித்ததாய் உங்கள் மார்க்கத்திலும் கூறப்பட்டிருக்கிறதென்றும் சொல்லுகின்றார்.

அதற்கு மறுப்பு:—நெருப்பிலிட் டெரிந்துபோன பொருள்களின் சத்தாவதென்ன? கோதுமைபோன்ற சடப்பொருள் சாம்பலாய்விட்டது. தேன்போன்ற திரவப்பொருள் தீயாய்ப்போயிற்று. இப்போது எண்ணியும் அக்கினிதேவன் மற்றும் தேவர்களுக்குச் சாம்பலைக்கொண்டுபோய்ச் சாப்பிடக் கொடுக்கிறாரா? அல்லது தீயைக்கொண்டுபோய்த் தின்னக்கொடுக்கிறாரா?

ஹாபீல் காபீலுடைய காலத்தில் அறுக்கப்படும் குர்பானியாகிய சதகாவை வாங்கும் ஜனங்களில்லாமையால் அது ஆண்டவன் சமுகத்தில் அங்கீகரிக்கப்பட்டதென்பதற்கு அறிகுறியாய் ஆகாசத்திலிருந்து அக்கினிவந்து அதை பக்ஷித்து வந்தது மெய்தான் என்றாலும் இதற்கும் ஹோமம் வளர்ப்பதற்கும் யாதொரு சம்பந்தமில்லை. ஏனென்றால், இது ஒரு அற்புதமாயும் மனிதர் காணக்கூடாத மறைவான காரியமாயும் மனுஷச் செயலாயல்லாமல் தெய்வச்செயலாய் சம்பவிக்கிறதாயுமிருந்தது. ஹோமம் வளர்ப்பவர்களோ தங்கள் கையினாலேயே இப்பொருள்களை நெருப்பில்போட்டெடுத்துப் பாழாக்குகிறார்கள். கருக்கம் ஸைபுத்துல் ஜப்பார் 2-ம் வாலம் 230 - முதல் 234 - வது பக்கம்வரை பார்க்கவும்.

ஆண்டவன் காக்க வேண்டும். ஷைத்தான் எப்பேர்ப்பட்ட துஷ்டனாயிருக்கிறான்! இந்த உபாயத்தினால் மனிதர்களுடைய பொருள்களைப் பாழாக்கிக் கடைசியில் அவர்களை நரகவேதனையில் அகப்படச் செய்கிறான்.

இன்னும் எந்த நாளில் அவர்கள் இறந்துபோன ஒருவன் பேரால் அல்லது தெய்வங்களின் பேரால் போஜனம் தயார் செய்கிறார்களோ அந்த நாளில் பிராமணன் வந்து அந்த போஜனத்தைச் சாப்பிடாத வரையில் பசியினால் வருந்தும் பாலர்கள் முதல் மற்ற எவருக்கும் அந்தச் சாதத்தைக் கொடுக்கிறதும் அவர்கள் அதைச்சாப்பிடுகிறதும் ஆகாதென்றெண்ணுகிறார்கள்.

ஒருக்கால் இவ்விடத்தில் இந்துக்கள் கீழே எழுதுகிறதுபோல் ஆக்ஷேபிக்கலாம். அதாவது:—

இஸ்லாமானவர்கள் ஸவாபு சேர்க்கிறதிலும் இந்துக்களுடைய எல்லா வழக்கங்களையும் அனுசரிக்கிறார்கள். அதெப்படியென்றால், சில இஸ்லாமானவர்கள் நாள் குறிப்பு செய்துகொண்டு மூன்றாம் ஸியாரத்தென்றும், நாற்பதாம் நாள் பாத்திஹாவென்றும் செய்து வருகிறார்கள். அந்த நாற்பதாம் நாள் பாத்திஹாவில் கட்டிலின்மேல் பலவகையான உணவுப் பதார்த்தங்களை வைத்து இறந்தவர்களுடைய ரூகு (ஆன்மா) அவ்விடத்திற்கு வருகிறதென்று எண்ணுகிறார்கள். இன்னும் அந்த நாளில் ரூகு வீட்டை விட்டுப் புறப்படுகிறதாயும் சிலர் சொல்லுகிறார்கள். இன்னும் ஆறுமாசத்து பாத்திஹாவும் வருஷத்து பாத்திஹாவும் செய்து வருகிறார்கள்.

இன்னும் பீரானபீர் முஹ்யித்தீன் அப்துல்காதர் ஜெய்லானியவர்களுடைய பாத்திஹா பதினோராம் தேதியிலும் பதினேழாம் தேதியிலுமேயொழிய மற்ற நாட்களில் செய்கிறார்களில்லை. இன்னும் ஹஜரத்து அமீருல் ஹம்ஜா றலியல்லாகு அன்கு உடைய பாத்திஹா பராத்து இரவிலும் இமாம் உசைன் றலியல்லாகு அன்கு உடைய பாத்திஹா மொகற்றம் மாசம் பத்தாம் தேதியிலும் மாத்திரம் செய்கிறார்கள். இப்படியே முன்னோர்களுக்கு அவர்கள் இறந்ததேதியிலேயே பாத்திஹா ஓதுகிறார்கள்.

இன்னும் சிலபெரியோர்களுடைய ரூஹுக்காக சிலஉணவுகளைக் குறிப்பாக்கிவைத்திருக்கிறார்கள். அதெப்படியென்றால், ஷா அப்துல் ஹக் என்பவர்களுக்கு ஹல்வாவின் தோஷாவும், பீவிபாத்திமா றலியல்லாகு அன்ஹா அவர்களுக்கு தயிர்ச்சோற்றின் சாணுக்கும், ஹஜரத்து பூஅலிகல்ந்தருக்கு மலீதாவும், ஹஜரத்து அலிறலியல்லாகு அன்கு அவர்களுக்கு இனிப்பரிசிக் கட்டோராகவும், அதன்ப[illegible] சோறும் அதுவும் சுடச்சுட இருக்கவேண்டும். அதன் மேல் வாழையிலையும் சிவப்புநூலும் அகத்தியம் வைக்கிறார்கள். சிலர் அந்த நாளில் நோன்பும் வைக்கிறார்கள் ஹஜரத்து இமாம் உசைன் றலியல்லாகு அன்கு அவர்களுக்கு ஷர்பத்தும், செய்யிது சுல்தான் என்பவர்களுக்கு உரொட்டி அல்லது சள்ளடையும், ஷைகு பரீது என்பவர்களுக்கு இனிப்புக் கிச்சிடியும், [illegible] என்பவர்களுக்கு உப்பும் இன்னும் இப்படிப்போலவே மற்றும்பெரியோர்கள் பேரால் ஒவ்வொரு வஸ்துவைக் குறிப்பாக்கிவைத்திருக்கிறார்கள்.

இன்னும் சிலர் இன்ன பெரியோரின் காணிக்கை ஒன்றேகால் ரூபாயென்றும், இன்னொருக்கு ஐந்து பைசாவென்றும், இன்னொருக்கு ஒன்றேகால் மண்உரொட்டியென்றும் இன்னொருக்கு ஐந்துசேர் உரொட்டியென்றும், இன்னொருக்கு மூன்று பலகாரைகளென்றும் இப்படிக் குறிப்பாக்கி வைத்திருக்கிறார்கள்.

இன்னும் சிலர் இந்தக் காணிக்கைகளை வாங்கவும் தின்னவும் சிலரைச் சொந்தப்படுத்தி வைத்திருக்கிறார்கள். அதெப்படியென்றால் ஷா அப்துல் ஹக் உடைய தோஷாவை உக்கா குடிக்காதவன் தின்ன வேண்டுமென்றும், அதை ஒளுச்செய்துகொண்டு தின்ன வேண்டுமென்றும், பீவிபாத்திமா அவர்களுடைய தயிர்ச்சோற்றைப் பெண்பிள்ளைகளே தின்னவேண்டுமென்றும், அவர்களும் மறுவிவாகம் செய்யாதவர்களாயிருக்கவேண்டுமென்றும், ஹஜரத்து அப்பாஸ் உடைய காணிக்கை செய்யிதுமார்களே தின்னவேண்டுமென்றும், கஸ்தூரியின் கா

...ரிக்கைகையக் கன்னிகையான பெண்களே தின்ன வேண்டுமென்றும், அஸ்ஹாபு கஹபு என்பவர்களுடைய தோஷாவை எழுபேர்சேர்ந்து திங்கவேண்டுமென்றும், அதில் ஒரு நாய்க்கும் கொஞ்சம் போடவேண்டுமென்றும் எண்ணுகிறார்கள்.

இன்னும் இந்துக்கள் தஸராவில் (ஆனிமீ தசமியில்) தயிர்ச்சாதமும், தீபாவளியில் இனிப்புப் பலகாரங்களும், செவ்வா, ஞாயிறு இக்கிழமைகளின் விரதங்களில் இனிப்பான பண்டங்களும் புரட்டாசிமீ நவமியில் சேவியாவும் இன்னுமிப்படியே சில தினங்களுக்கு சில உணவுகளைக் குறிப்பாக்கி வைத்திருக்கிறது போல் இஸ்லாமானவர்களும் வராத்து இரவில் ஹல்வாக்களியும் முகற்றம்மீத்தில் ஷர்பத்தும் ஈதுகளில் சேவியாவும், மக்தூமே ஜிலானியான்களுடைய நோன்பில் இனிப்பு ரொட்டிகளும் இவைகளைத் தவிர இன்னும் சில தினங்களுக்குக் குறிப்பான உணவுகளைச்செய்து வருகிறார்கள்.

இன்னும் சில இஸ்லாமானவர்கள் பெரியோர்களுக்குக் காணிக்கை செலுத்துகிறது அவர்கள் நம்முடைய ஜீவனத்திலும் பிள்ளைகளிலும் பரக்கத்துண்டாக்குவார்கள் என்று அல்லது நம்முடைய எண்ணங்களை நிறைவேற்றுவார்கள் என்று ஆசைவைத்தும் அல்லது நாம் அவர்களுடைய காணிக்கையைச் செலுத்தாவிட்டால் அவர்கள் நமக்கு இடையூறு உண்டாக்குவார்களென்று பயந்தும் தான் செலுத்துகிறார்கள்.

இன்னும் சிலர் ஸவாபு செலுத்துகிறது கட்டாயதிர்ய் கடன் போல் எண்ணுகிறார்கள். ஒருவன் சியார்வீன் முதலான பாத்திஹாவை விட்டுவிட்டால் அவனை தூஷிக்கிறார்கள். இன்னும் சிலர் நேர்ச்சை பாத்திஹா முதலிய காரியங்களைச் செய்கிறதாயிருந்தால் அதற்குப் புதுப்பாண்டங்கள் அவசியமாய் வேண்டுமென்றெண்ணுகிறார்கள்.

இந்துக்கள் கருதா என்ற போஜனத்தின் பேரில் அபிஷ்ரமன் என்னும் பண்டிதனைக் கூப்பிட்டு வேதம் ஓதச்செய்கிறது போல் இஸ்லாமானவர்களும் முல்லாவைக் கூப்பிட்டு சோத்தின்மேல் கத்தம் ஓதச்செய்கிறார்கள். முல்லாவானவர் அந்த சோத்தின் பேரில் கத்தம் ஓதாதவரையில் அந்த சோத்தில் கொஞ்சமாவது ஒருவருக்கும் உண்ணக் கொடுக்கிறீர்களில்லை. இன்னும் இந்துக்கள் சங்கல்பம் செய்கிறவேளையில் வலதுகையில் தண்ணீர் எடுத்துக்கொள்ளுகிறது போல் இஸ்லாமானவர்களும் கத்தம் ஓதுகிறவேளையில் சோற்றுடன் தண்ணீர் வைக்கவேண்டியதவசியமென்றெண்ணுகிறார்கள் இந்துக்கள் தங்கள் முன்னோர்களுக்குத் தர்ப்பணம்செய்து தண்ணீர் செலுத்துகிறதுபோல் இஸ்லாமானவர்களும் முகர்றம் மாசத்தில் ஹஜரத்து இமாம் ஹுசைன் றலியல்லாகு அன்கு அவர்களுடைய றூகின் திருப்திக்காக பூமியின்மேல் குடங்குடமாய்த் தண்ணீர் ஊற்றுகிறார்கள்.

இன்னும் இந்துக்கள் எப்படித்தங்கள் தேவர்களின் பேரால் நெய், தேன் முதலான பொருள்களை நெருப்பிலிட்டு அதற்கு ஹோமம் வளர்ப்பதென்று சொல்லுகிறார்களோ அப்படியே இஸ்லாமானவர்களும் தங்கள் பெரியோர்களின் பேரால் ஆயிரக் கணக்கான விளக்குகளைக் கொளுத்தி அதில் தடையந் தடையங்களாகவும் மனுக்கள் மனுக்களாகவும் எண்ணெயைவிட்டெரித்து ஆண்டவனுடைய பாக்கியத்தை வீணாக்கி அதற்கு றவுஷனி என்று பேர்வைத்திருக்கிறார்கள்.

இன்னும் சிலர் கத்தம்செய்கிற வேளையில் பெரியோர்களுடைய அர்வாஹுகள் அவ்விடத்திற்கு வருகிறதென்றெண்ணி எழுந்து கைகட்டி நிற்கிறார்கள். இதைத்தவிர இவ்வகையான சடங்குகள் இன்னும் அநந்தம் இஸ்லாமானவர்களில் வழங்கப்படுகின்றன. அவைகளை விவரிக்கிறதாயிருந்தால் பேச்சு அதிகரிக்கும்.

இதற்கு மறுமொழியாவது:—இந்தக் காரியங்களெல்லாம் எங்கள் மார்க்க புஸ்தகங்களால் ஸ்தாபிக்கப் பட்டவைகளல்ல. அறிவில்லாத ஜனங்கள் ஒருக்கால் இந்துக்களுடைய சடங்குகளைப்பார்த்து இவைகளை ஏற்படுத்தியிருக்கலாம்.

எங்கள் மார்க்கத்தில் இதரமார்க்கத்தாருக்குச் சொந்தமாயிருக்கிற சடங்குகளைச்செய்வது கூடாது. ஏனென்றால் எங்கள் ரசூல் நாயகமவர்கள் من تشبه بقوم فهو منهم "எவன் எந்தக் கூட்டத்தைக்கொண்டு ஒப்பானுனோ அவனும் அந்தக் கூட்டத்தைச் சேர்ந்தவனாகும்" என்று திருவுளமாயிருக்கிறார்கள். இந்தப் பிரிவில் சொல்லப்பட்டிருக்கிற கெட்ட சடங்குகளுக்கு எங்கள் மார்க்கத்தில் யாதொரு ஆதாரமில்லை. ஆதலால் நாங்கள் அச்சடங்குகளை பித்அத்தென்றும் இந்துக்களைக்கொண்டு ஒப்பாக்குகிறவைகளென்றும் எண்ணியிருக்கிறோம். அவைகளிற் சிலது ஹறாமாயும் சிலது மக்றூகாயும் சிலது ஷிர்க்காயுமிருக்கின்றன. ஆகவே எங்கள் மார்க்கத்தில் இல்லாதகாரியங்களைப் பற்றி ஆக்ஷேபனை செய்கிறதினால் அந்த ஆக்ஷேபம் எங்கள் மார்க்கத்தைச் சாராது.

இந்துக்களுடைய கேள்வி

உங்கள் இஸ்லாம் மார்க்கத்தில் இதர மார்க்கத்தாருடைய வழக்கங்களைச் செய்யக் கூடாதென்று நீங்கள் சொல்லுகிறீர்களே அப்படி

யானால் இதரமார்க்கத்தார் போஜனம் அருந்துகிறார்கள். தண்ணீர் குடிக்கிறார்கள், நித்திரைசெய்கிறார்கள். பசித்தவர்களுக்கு அன்னங் கொடுக்கிறார்கள், இன்னு மிப்படியே அநேககாரியங்களைச் செய்கிறார்கள் ஆதலால் நீங்கள் இந்த வழக்கங்களை விட்டுவிடவேண்டுமே?

அதற்கு விடை.

இதரமார்க்கத்தாருடைய எந்த வழக்கம் எங்கள் மார்க்கத்தில் கூடாதென்றால் அதற்கு எங்கள் மார்க்கத்தில் யாதொரு ஆதாரமில்லையோ இன்னும் எது இதர மார்க்கத்தாருக்கே உரித்தாயிருக்கிறதோ அதை மாத்திரந்தான் செய்யக்கூடாது மற்றபடி எங்கள் மார்க்க ஆதாரத்தின்மேல் நிலைபெற்றவைகளும் எங்களுக்கும் இதரமார்க்கத்தாருக்கும் பொதுவாயிருக்கிற வைகளுமான காரியங்களை ஏன் செய்யமாட்டோம்?

3-வது அத்தியாயம் வியவகாரம் அதாவது லௌகிக சம்பந்தமான விஷயங்களைக் குறித்தது.

இதில் ஆறுபிரிவுகள் அடங்கி யிருக்கின்றன.

1-வது பிரிவு விவாகத்தைக் குறித்துப் பேசுவது.

எங்கள் மார்க்கத்தில் விவாகம் என்பது யாதொரு பெண்பிள்ளையானவள் தன்னை யாதொரு ஆண்பிள்ளையின் ஐக்கியத்துக் குள்ளாக்குவதும் அந்த ஆண்பிள்ளை அதை ஒப்புக்கொள்ளுகிறதுமாம். அந்தப் பெண்பிள்ளை பாலிகாகாத (பிராவிடையாகாத) சிறுமியாயிருந்தால் அவளின் தகப்பன் அல்லது சகோதரன் முதலான வலிக்காரன் அவளை விவாகம்செய்து கொடுக்கவேண்டும். இந்த விவாக பூர்த்திக்காக இரண்டுபேர் சாக்ஷியிருக்க வேண்டும். பெண்பிள்ளைக்கு மஹர் நியமிக்க வேண்டியது விவாகம் செய்யும்போது கொத்பா ஓதுவது சுன்னத்தாயிருக்கிறது. கொத்பா என்பது ஆண்டவனுடைய புகழும் நபியவர்களுடைய தீர்க்கதரிசனமும் சில உபதேசங்களும் அடங்கிய ஒரு வாசகத்திரட்டேயாம். பின்பு மாப்பிள்ளை, பெண் இருவருக்கும் துஆச்செய்கிறது (ஆசீர்வாதம் கூறுகிறது) சுன்னத்தாயிருக்கும்.

விவாகம் முடிந்தபின் மாப்பிள்ளையானவன் இந்த பாக்கியத்தின் நன்றியறிதலுக்காக ஏழைகளுக்கும், சுற்றத்தாருக்கும் சிநேகிதர்களுக்கும் விருந்துசெய்ய வேண்டியது. இந்த விருந்துக்கு வலீமா என்று பேர்.

இன்னும் விவாகத்தில் மாப்பிள்ளை, பெண் இருவரும் அழகுக்காக (பேர் பெருமைக்காக அல்ல) நல்லஉடைகளை உடுக்கிறதும் நல்ல வாசனைகளைப் பூசுகிறதும் ஆகும்.

இன்னும் புருஷன் தன் பெண்ஜாதியைத் தலாக்கு சொல்லித் திரஸ்கரித்து விட்டாலும் அல்லது புருஷன் இறந்து போனாலும் * இத்தாநாட்கள் கழித்து அந்தப் பெண்பிள்ளை வேறொரு புருஷனை விவாகம் செய்து கொள்வதாகும். மேலும் அது மிக நன்மையாயிருக்கிறது.

இந்துக்களிடத்தில் பிரபல்லியமான விவாகமாவதென்னவென்றால், பெண்ணின் தகப்பன் போன்ற சொந்தக்காரன் அந்தப் பெண்ணை ‡ சங்கற்பம் செய்து யாதொரு புருஷனுக்குக் கொடுக்கிறதும் அந்தப் புருஷன் அப்பெண்ணை ஸ்வஸ்தி என்ற சொல்லினால் ஒப்புக் கொள்ளுகிறதுமாம்.

பின்பு இந்த விவாக பூர்த்திக்காக நெருப்பை சாக்ஷியாக்கிக் கொள்ளுகிறார்கள். அதெப்படியென்றால் நெருப்பைவளர்த்து புருஷன், பெண் இருவரையும் அதைச் சுற்றிவரும்படி செய்கிறார்கள்.

நெருப்பை சாக்ஷியாக்கிக் கொள்வதில் என்னபயனிருக்கிறதோ தெரியவில்லை. மனிதன் சாக்ஷியாயிருந்தால் அவன் சாக்ஷியம் ஒரு சமயத்தில் உபயோகப்படும். நெருப்போ உயிரும் புத்தியுமில்லாத ஒரு பொருளாயிருக்கிறது.

இவ்விடத்தில் யாதொரு ஹிந்து, "நெருப்புக்கதிகாரியாகிய அக்கினிபகவான் அறிவுடையவராயிருப்பதால் நாங்கள் அவரையே சாக்ஷியாக்கிக் கொள்ளுகிறோம்" என்று சொல்லும் பக்ஷத்தில் அதற்கு மறுமொழியாவது:—மனிதர்களைச் சாக்ஷியாய்க் கோரிக்கொள்வதில் ஒரு சமயம் அதிகாரியினிடம் வியாச்சியம் போகும் பக்ஷத்தில் அப்பொழுது அந்த சாக்ஷிகள் உபயோகப்படுவார்கள். கண்பார்வைக்குத் தெரியாததும் சந்தேகமுள்ளதுமான தேவதையைச் சாக்ஷியாய்க் கோருவது என்ன உபயோகத்திற்காகவோ?

இந்துக்களின் விவாகத்தில் அவர்கள் செய்கிற சடங்குகள் முழுமையும் புத்திக்கு விரோதமானவைகளாகவே யிருக்கின்றன. அவைகளிற் சில வாவன:—மாப்பிள்ளை, பெண் இருவருக்கும் கங்கணம், சேராக்கள் கட்டுகிறதும் அன்னிய பெண்பிள்ளைகள் கூட்டங்கூடி ஏழு

* இத்தாநாட்கள் என்பது கர்ப்ப[illegible] தீர்வதற்பொருட்டு அவள் காக்கவேண்டிய நாட்களாம்.

‡ சங்கற்பமென்பது மந்திரத்தில் தண்ணீரெடுத்துக்கொண்டு ஒருவருக்கு ஒருபொருளைக் கொடுத்துவிட்டதாய்ச் சொல்வது. இதன் விவரம் 2-ம் அத்தியாயம் 6-வது பிரிவில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

கள் அல்லது ஐந்துநாள் அல்லது மூன்று நாள் ஏழு மங்கிலியஸ்திரிகளின் கையால் மாப்பிள்ளைக்கும் பெண்ணுக்கும் நலங்குபூசுகிறதும், எண்ணெயிடுகிறதும், கோலம்போடுகிறதும், யாதொரு அவசியமுமில்லாமல் யானை, குதிரைமுதலிய வாகனங்களின்பேரில் ஏறி கொட்டுவாத்தியங்களுடன் ஊர்கோலம் வருகிறதும் தாசிகளைவைத்து நாட்டியமாடச் செய்கிறதும், வாணவேடிக்கைகள் செய்கிறதும், மேளதாளம் தாசா தப்பட்டை முதலியவைகளைக் கொட்டச் செய்கிறதும் சம்பந்தி ஜனங்கள் ஒருவருக்கொருவர் பரிகாசம் பண்ணிக் கொள்ளுகிறதும் அன்னிய பெண்பிள்ளைகள் மாப்பிள்ளையைச் சூழ்ந்துக் கொண்டு செல்லப் பரியாசம் பண்ணுகிறதும், பலவகையான விடுகதைகள் போடுகிறதும், பெண்ணின் ஜூத்தாவுக்கு மாப்பிள்ளையை வந்தனம்செய்யச் சொல்லுகிறதும் இவைகளைத்தவிர இன்னும் அநேக வீண் சடங்குகளையும் செய்கிறார்கள். இப்பேர்ப்பட்ட காரியங்களில் என்னபிரயோஜன மிருக்கின்றது. மேலும் பொருளை வீணில் அழிப்பதும் அநேக மானங்கெட்ட வேலைகளுமா யிருக்கின்றன.

இவ்விடத்தில் யாதொரு ஹிந்து மேற்சொன்ன சடங்குகளிற் சில சடங்குகளைச் சில இஸ்லாமானவர்களும் செய்கிறார்களேயென்று சொல்லும்பக்ஷத்தில் அதற்கு மறுமொழியாவது:—எங்கள் மார்க்கத்தில் இக்காரியங்களெல்லாம் தப்பானவைகளும் ரத்தானவைகளுமாயிருக்கின்றன. தெரியாத மூடர்கள் ஹிந்துக்கள்செய்கிற சடங்குகளைப்பார்த்துத் தாங்களும்செய்யக் கற்றுக்கொண்டார்கள். அவர்கள் செய்கையை ஆதாரமாகக்கொண்டு எங்கள் மார்க்கத்தின்பேரில் குற்றங் கூறத்தகாது.

இன்னும் யாதொரு ஹிந்து மேற்சொன்ன சடங்குகளிற் சிலது எங்கள் சாஸ்திரங்களிலுமில்லை தெரியாதஜனங்கள் தாங்களே அவைகளைச் செய்கிறார்களென்று சொல்லும்பக்ஷத்தில், அதற்கு மறுமொழியாவது:—உங்களில் எத்தனை பண்டிதர்க ளிருக்கிறார்களோ அவர்களெல்லாரும் அந்தச் சடங்குகளைச்செய்யச் சம்மதித்தும் அதைக் குற்றமாக எண்ணாமலிருக்கிறார்கள். எங்கள் மார்க்கத்திலுள்ள ஆலிம்களோ வீண் சடங்குகள் செய்கிறதைப்பற்றி ஆக்ஷேபித்துக்கொண்டும் கண்டிப்பாய் நிராகரித்துக்கொண்டும் அச்சடங்குகளை அருவருப்பா யெண்ணிக்கொண்டு மிருக்கிறார்கள்.

இனி ஹிந்துக்களுடைய பிரபல்லியமான மார்க்கத்தில், யாதொரு பெண்பிள்ளையின் புருஷன் இறந்துபோனால் அவள் மறுவிவாகம் செய்து கொள்ளக்கூடாது. ஆனால் அவர்களில் தாழ்ந்தஜாதியென்

றெண்ணப்படுகிறவர்கள் கைம்பெண்ணை மறுபுருஷனுக்கு விவாகஞ்செய்துகொடுத்து விடுகிறார்கள். அவர்களில் உயர்ந்தஜாதியென்று சொல்லப்படுகிறவர்கள் அறவே இந்தக்காரியம் ஆகாதென்று சொல்லுகிறார்கள். அந்தப் பெண்பிள்ளை சிறுவயதில் புருஷனை யிழந்துவிட்டாலும் பின்பு வயசு முழுமையும் அப்படியே காலங்கழிக்க வேண்டும். இதென்ன அநியாயமாயிருக்கிறது பாருங்கள். தாரமிழந்த ஒரு ஆண்பிள்ளைக்கு மறுவிவாகம் செய்விப்பதில் பெரிய டம்பம் செய்கிறார்கள். பேதையான பெண்பிள்ளையை மறு விவாகம் செய்யவிடாமல் பெருங் கொடுமை செய்கிறார்கள். அவள் ஒன்றுஞ்செய்ய வகையில்லாமல் காலமெல்லாம் ஏங்கி ஏங்கிப் பெருமூச்சுவிட்டு ஆ! என்விதி யிப்படியாயிற்றேயென்று இக்கொடிய பாவிகளுக்காக மனம் பொறுத்துக் கொண்டிருக்கிறாள்.

பெண்பிள்ளைக்குப் புருஷனில்லாமலிருப்பதில் அநந்தங் கெடுதிக ளிருக்கின்றன. அநேக விதவைகள் விபசாரத்தில் விழுந்துவிடுகிறார்கள். பின்வரும் மானபங்கத்துக்குப்பயந்து சில விதவையான ஸ்திரீகள் விபசாரத்தில் விழாமலிருந்தாலும் கெட்ட எண்ணங்கள் வராதபடி அவர்கள் தங்கள் மனதைக்காப்பது மஹாகஷ்டம்.

ஆண்டவனுடைய ஆழிய பூராயத்தை நோட்டமிடவேண்டும். அதென்னவென்றால், ஆணுக்கும் பெண்ணுக்கும் விவாகம் செய்விப்பதில் உலகத்தில் ஜனங்கள்பெருகி, அவர்கள் ஆண்டவனுக்கு வணக்கம் செய்வதினால் எவ்வளவு பெரிய பிரயோஜன மிருக்கிறது! ஆண் அல்லது பெண்ணை விவாகமில்லாமல் சும்மா விட்டுவிடுகிறது ஆண்டவனுடைய பொருத்தத்துக்கு முற்றிலும் விரோதமானதாயிருக்கிறது ஏனென்றால், உதாரணமாக ஒரு எஜமானன் தன் வேலைக்காரர்களுக்குக் கொஞ்சம் நிலத்தைவிட்டு அதிற் பயிரிடும்படி உத்திரவுசெய்தால் அவ்வேலைக்காரர்கள் அந்நிலத்தை வெறுமையாய்ப் போட்டு விட்டு அதிற் பயிர்செய்வது நன்மையல்லவென்று எண்ணங் கொள்வார்களானால் சந்தேகமில்லாமல் அந்த எஜமானன் அவ்வேலைக் காரர்கள்மேல் கோபங்கொள்வானல்லவா? அப்படியே ஆண்டவன் பெண்பிள்ளைகளை ஆண்பிள்ளைகள் விவாகம்செய்து அதனால் சந்தானவிர்த்தி யாகவேண்டுமென்ற நோக்கமாகவே அவர்களைப் படைத்திருக்கிறான். ஆகவே ஒருவன் யாதொரு பெண்பிள்ளைக்கு விவாகம் செய்விக்காமல் சும்மா விட்டுவிடுவானாகில் அவனும் ஆண்டவனுடைய கோபத்துக்குள்ளாகுவான்.

ஒருக்கால் இவ்விடத்தில், அஷாராபென்ற மேன்மக்களான முஸ்லிம்களும் கைம்பெண்களை மறுவிவாகம் செய்யவிடுகிறார்களில்லையே என்று ஹிந்துக்கள் ஆக்ஷேபிக்கலாம். அதற்கு மறுமொழியாவது. எங்கள் மார்க்கத்தில் மறுவிவாகம் செய்துகொள்ளத் தடைகிடையாது. மேலும் அது சுன்னத்தாயிருக்கிறது. ஹிந்துக்களுடைய சகவாசத்தினால் ஹிந்துதேசத்தில் வசிக்கும் சில இஸ்லாமானவர்கள் தங்கள் மதியீனத்தினால் கைம்பெண்களுக்கு மறுவிவாகம் செய்விக்காமலிருக்கிறார்கள், அவர்களில் கொஞ்சமாவது புத்தியுள்ளவர்களுக்கு இந்தவழக்கம் மிகக்கெட்டதென்று தோன்றும். அநேகபுத்திமான்கள் கைம்பெண்களாயிருக்கிற தங்கள் சகோதரிகளுக்கும் குமாரத்திகளுக்கும் மறுவிவாகம் செய்விக்கிறார்கள்.

இன்னும் மக்கா, மதீனா முதலிய அறபு தேசம் முழுவதிலும், அஜம், பாரிசு, துருக்கிஸ்தானம் முதலிய எல்லாச் சீமைகளிலும் அஷ்ராபென்ற மேன்மக்களான முஸ்லிம்களெல்லாம் தங்கள் கைம்பெண்களுக்கு மறுவிவாகம் செய்வித்து வருகிறார்கள். ஒருபுருஷன் இறந்துபோனாலும் அல்லது தலாக்குசொல்லி திரஸ்கரித்து (நீக்கி) விட்டாலும் அவளை வேறுபுருஷனுக்கு விவாகம்செய்விக்கிறார்கள். அந்த வேறு புருஷனும் இறந்துபோனால் மூன்றாவது புருஷனுக்கு அவளை விவாகம்செய்து கொடுக்கிறார்கள். இப்படியே ஒரு பெண்பிள்ளைக்கு எத்தனை விவாகமானபோதிலும் அவர்களதைக் குறைவாயெண்ணுகிறதில்லை. ஹிந்துதேசத்தில் மாத்திரந்தான் இந்த ஆபத்திருக்கிறது இது உங்கள் சகவாசத்தின் பலனேயாம்.

எந்த ஜனங்கள் மறுவிவாகத்தைக் குறைவாகவும் கெட்டதாகவுமெண்ணுகிறார்களோ அவர்கள் முஸ்லிம்களல்ல. மேலும் ஹிந்துக்களின் சகோதரர்களாயிருக்கிறார்கள். அவர்களை அஷ்ராபென்றல்ல அஜ்லாப். (அற்பர்கள்) என்று சொல்லத்தகும்.

இந்தஜனங்களுடைய விஷயத்தில் மவுலானா ஷாஅப்துல் அஜீஸ் றஹ்மத்துல்லாஹி அலைஹி தங்கள் ரிஸாலயே நிகாஹேஸானி என்ற கிதாபில் எழுதியிருக்கிறதென்னவென்றால், "இந்த ஜனங்கள் தங்களை ஸெய்யிதென்றும் ஷைகு என்றும் எண்ணாமல் ரஜபுத்திரர், ராங்கடார் முதலான ஹிந்துதேசத்தின் காபிர்களில் நின்றுமுள்ளவர்களென்று எண்ணிக்கொள்ளக்கூடுவர்" என்பதே.

இன்னும் இக்காலத்தில் மவுலானாஹாபிஸ் அஹ்மத் அலீ ஸஹாரன் பூரியவர்களும் கைம்பெண்களின் விவாக விஷயத்தில் ஒருபத்வாவெழுதியிருக்கிறார்கள். அதன்கருத்தென்னவென்றால் பெண்

பிள்ளைக்கு மறுவிவாகம் செய்விப்பதை எவன் குறைவாய் நினைக்கிறானோ அவன் காபிராகிறான் என்பதே. இந்த பத்வாவில் நாற்பது ஆலிம்களுக்கு மேற்பட்டவர்கள் முத்திரையும் கையொப்பமும் வைத்திருக்கிறார்கள்.

ஹிக்காயத்து.

ஒருநாள் ஒரு ஹிந்துவானவர், "ஒரு பெண்பிள்ளைக்கு வாய்த்தபுருஷன் அவளுக்குப் பரமேஸ்வரன்போலிருக்கிறான் என்றும் பரமேஸ்வரன் ஒருவனாயிருப்பதுபோல் பெண்பிள்ளைக்கும் புருஷன் ஒருவனாயிருக்க வேண்டுமென்றும் சொன்னார். அதற்கு மறுமொழி என்னவென்றால், உங்களுடைய இந்தவார்த்தை உபயோகமற்றதும் ஏற்றுக்கொள்ளத் தகாததுமாயிருக்கிறது. மனிதன் ஒருபோதும் ஆண்டவன் போலாகிறதில்லை. அப்படியே பாவனையில் பெண்ஜாதிக்குப் புருஷன் பரமேஸ்வரனாயிருக்கிறான் என்று நீங்கள்நினைக்கும் பக்ஷத்தில் நிலையில்லாத இப்பேர்ப்பட்ட பரமேஸ்வரன் எப்பொழுது மரணத்தின் கையிலகப்பட்டுத் தன்னுடைய பரமேஸ்வர வேலையை விட்டு நீக்கப்பட்டானோ அப்பொழுது அவனுக்குப் பதிலாகவே வேறொருவன் நியமிக்கப்பட்டால் என்ன ஆச்சரியம். மேலும் நீங்கள் சொல்லுகிறபடி முந்தின பரமேஸ்வரன் இறந்துபோனால் அவனுக்குப்பதில் வேறொரு பரமேஸ்வரன் வரவேண்டியது அவசியமாயிருக்கிறது. இல்லாவிட்டால் அந்தப் பெண்பிள்ளைக்குப் பரமேஸ்வரனில்லாத நிமித்தம் என்னகெதி சம்பவிக்குமோ தெரியாது.

இன்னும் ஹிந்துமார்க்கத்தில் ஆச்சரியமான ஒரு மஸ்அலா உண்டு. அதென்னவென்றால் மூத்த சகோதரனுக்கு விவாகம் செய்யுமுன்னே இளைய சகோதரனுக்கு விவாகம் செய்வது காராம்பசுவைக்கொன்ற பாவம் போலாம். இன்னும் இராஜனாயிருக்கிறவன் தவிர மற்றவன் இரண்டு ஸ்திரிகளை விவாகம் செய்து கொள்ளக்கூடாதாம்.

இன்னும் மகாபாரதம் ஆதிபருவத்தில் எழுதப்பட்டிருக்கிறதென்னவென்றால், ஒருபெண்பிள்ளை மாத ருதிரத்தினின்று சுத்தமாகித் தன்னைச் சேரும்படி அவள் ஒருவனைக்கூப்பிட்டு அவன் அவளைச்சேரவில்லையானால் அவன் கொலைசெய்தவன்போல் ஆயினான் என்பதே.

இன்னும் ஹிந்துக்களுடைய மார்க்கத்தில் எட்டு ஒன்பது வகையான விவாகங்களுண்டு, அவற்றுள் ஒருவகை:—யாதொரு க்ஷத்திரியன் யாதொருவனுடைய புத்திரியைப் பலாத்காரமாய்ப்பிடித்துக் கொள்ளுகிறதாம் அதெப்படியென்றால் பீஷ்மர் தம் சகோதரனுக்கு விசித்

திர வீரியனுக்காக பரைசுடைய ராஜகுமாத்திகளைப் பலாத்காரமாய்ப் பிடித்துக் கொண்டுவந்தது போலவாம். இதை குறித்த சரித்திரமும் இவ்வகையான விவாகத்தின் விபரமும் மகாபாரதம் ஆதிபருவத்தில் எழுதப்பட்டிருக்கிறது, இப்புத்தகத்தின் 1-வது அத்தியாயம் 2-வது பிரிவிலும் இச்சரித்திரத்திற்கொஞ்சம் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

2-வது பிரிவு சில ஹலாலான வஸ்துக்களையும் ஹறாமான வஸ்துக்களையும் குறித்துப் பேசுவது.

எங்கள் மார்க்கத்தில் பூமியில் முளைக்கும் தர்க்காரி பதார்த்தங்கள், கீரைகள், பலவகைதானியங்கள், முதலிய இவைகளெல்லாம் * ஹலாலானவைகளா யிருக்கின்றன. ஆனால் எந்தப் பொருள்கள் மனிதனுடைய தேகத்தைக் கெடுக்கிறவைகளாயும், கொல்லுகிறவைகளாயும், போதையுண்டாக்குகிறவைகளாயு மிருக்கின்றனவோ உதாரணமாக:—பாஷாணம், அபினி, கஞ்சா, பங்கு இன்னுமிவைபோன்ற விஷமுள்ள பொருள்கள், மண் இவைகளெல்லாம் † ஹறாமானவைகளா யிருக்கின்றன. வேகாத பச்சைவெள்ளைப் பூண்டு, பச்சை வெங்காயம், இன்னு மிவைபோன்ற துர்வாசமுள்ளபொருகள் ‡ மக்ரூஹானவைகளா யிருக்கின்றன,

ஹிந்துக்களுடைய மார்க்கத்தில் தானியங்கள், தர்க்காரி பதார்த்தங்கள் இவைகளில் பனிப்பயர், சிவப்பு முள்ளங்கி, வெள்ளைமுள்ளங்கி இவைகள் மனிதனுடைய தேகத்தைக் கெடுக்காதவைகளும் கொல்லாதவைகளும் போதையில்லாதவைகளும் துர்வாசமில்லாதவைகளுமா யிருக்க வெள்ளைப்பூண்டு, வெங்காயங்கள் எப்படியோ [illegible] இவைகளையும் தின்னக் கூடாதாம்.

இன்னும் நம்முடையமார்க்கத்தில் எவ்வகையான சாராயமும் எல்லாருக்கும் ஹறாமாயிருக்கிறது. ஹிந்துக்களுடைய மார்க்கத்திலோ சாராயம் மூன்றுவகைப்பட்டிருக்கிறது. ஒன்று அரிசி முதலிய தானியங்களால் செய்யப்பட்டதும், ஒன்று கனிவர்க்கங்களால் செய்யப்பட்டதும், மற்றொன்று வெல்லத்தினால் செய்யப்பட்டதுமாம். பிராமணருக்கு இம்மூவகைச் சாராயமும் ஹறாமாயிருக்கின்றது. க்ஷத்திரியருக்கும் வைசியருக்கும் முந்தின இரண்டுவகைச் சாராயங்களும் ஹறா

* ஹலாலானவைகள் - புசிக்க விலக்கில்லாதவைகள்.
† ஹறாமானவைகள் - புசிக்க விலக்குள்ளவைகள்.
‡ மக்ரூஹானவைகள் - விலக்கில்லையானாலும் புசிக்கத் தகாதவைகள்.

மும், 3-வது வகை ஆகும், சூத்திருக்கோ எல்லா வகைச் சாராயமும் ஹலாலாயிருக்கின்றது. வாமமார்க்கர் மதுபானம் பண்ணுவது எல்லாருக்கும் ஆகுமென்றும் பெரும்புண்ணியமென்றுஞ் சொல்லுகிறார்கள்.

இன்னும் அவர்கள் மார்க்கத்தில் ஒருவன் சத்தியம் பண்ணுகிற வேளையில் பாஷாணத்தைத் தின்னுகிறது ஆகுமாயிருக்கின்றது. இந்தச்சங்கதி பின்னால் சொல்லப்படும்.

இவ்விடத்தில் கொஞ்சம் கவனிக்கவேண்டிய தென்னவென்றால், சாராயம் குடிக்கக்கூடாதென்பது அதில் போதை யுண்டாயிருப்பதினால்தான். ஏனென்றால், போதையினால் மனிதனுடைய சுபாவமான புத்தி தன்னியல்பிலிராமல் கெட்டுப்போகின்றது. மார்க்க சம்பந்தமும் உலக சம்பந்தமுமான சகல காரியங்களுக்கும் புத்தியே ஆதாரமாயிருக்கின்றது. ஆதலால் எந்த வஸ்துவை உபயோகப் படுத்துவதில் புத்தி பேதப்படுமோ அந்தவஸ்து ஹறாமாயிருக்க வேண்டிய தவசியம்.

இன்னும் சாராயம் ஹறாமென்பது அதை உற்பத்திசெய்யப்படும் பொருள்களை நோக்கியா? அல்ல. ஏனென்றால், அரிசி, கொடிமுந்திரி, வெல்லம் இவைகளெல்லாம் ஹலாலாயிருக்கின்றன. எவரும் இவைகளை ஹறாமென்று சொல்லக்காணோம். பின்பு என்ன காரணத்தினால் சாராயம் ஹறாமாயிற்றென்றால் அதிலிருக்கும் போதையினாலேயே அது ஹறாமாயிற்று. ஆகவே எவ்வகையான சாராயத்திலும் போதையிருப்பதால் அது எல்லா ஜனங்களுக்கும் ஹறாமாகவேண்டும். ஏனென்றால், எல்லா ஜனங்களுக்கும் புத்தியிருப்பதாலும் போதையானது புத்தியைக் கெடுக்கும்பொருளா யிருப்பதாலுமேயாம். அப்படியிருக்க இன்னவகை சாராயம் இன்னாருக்கு ஹறாமென்றும் இன்னாருக்கு ஹலாலென்றும் குறிப்பிடவேண்டிய காரணம் என்ன? இன்னும் சத்தியம்செய்கிறவனுக்குப் பாஷாணம் தின்னக்கொடுப்பது என்ன ஞாயம்?

எங்கள் மார்க்கத்தில் எந்தத் தொழிலாளிகள் வீட்டிலும் போஜனம்செய்யலாம். ஆனால் அவர்களின் சம்பாத்தியம் ஹறாமானதொழிலினால் வரப்பட்ட சம்பாத்தியமா யிருக்கக்கூடாது. எப்படியென்றால்; கஞ்சினி, வட்டிவாங்குகிறவன், கள்ளன், வழிப்பறிப்பவன், லஞ்சம் வாங்குகிறவன், சாராயம் விற்பவன், இவர்கள்போல் யாருடைய வீட்டில் ஹறாமான வகையாய்மாத்திரம் வருமானம் வருகின்றதோ அவர்களுடைய வீட்டுச் சாப்பாடு ஹறாமாயிருக்கும்.

இந்துக்களுடைய மார்க்கத்தில் தட்டான், கருமான், சாணைபிடிக்கிறவன், நெசவுக்காரன், வண்ணான், தோல்பதஞ் செய்கிறவன், ஆயுதங்கள் விற்பவன், வைத்தியன் இவர்களுடைய [illegible] புத்தியினிடம் கெட்டதாயில்லாமலிருக்க இவர்களுடைய வீட்டுச் சாப்பாடும் ஆகாதாம்.

எங்கள் மார்க்கத்தில் ஹலாலான மிருகங்களின் பாலைக்குடிக்கிறது ஆகுமாயிருக்கிறது. இந்து மார்க்கத்திலோ கன்றுசெத்த பசுவின்பாலைக்குடிக்கிறது ஆகாதாம். பயன்படும்பொருளைப் பாழாக்குவதுதான் மார்க்கநெறிபோலிருக்கிறது.

3 - வது பிரிவு ஒருவரை ஒருவர் சந்திக்கும்போது செய்யவேண்டிய காரியங்களைக்குறித்துப் பேசுவது.

எங்கள் மார்க்கத்தில் எப்பொழுது இரண்டு முஸ்லிம்கள் ஒருவரையொருவர் சந்திக்கிறார்களோ அப்பொழுது இருவரும் முகமலர்ச்சியோடு ஒருவருக்கொருவர் சலாம் சொல்லுகிறது பெரும் நன்மையாயிருக்கிறது.

ஒருவன் அஸ்ஸலாமு அலைக்கும் வறஹ்மத்துல்லாஹி வ பறகாதுஹு என்றும் மற்றொருவன் அதற்கு ஜவாபாக வ அலைக்கு முஸ்ஸலாம் வறஹ்மத்துல்லாஹி வ பறகாதுஹு என்றும் சொல்லவேண்டும். எவன் முந்திசலாம் சொல்லுகிறானோ அவனுக்கு அதிக நன்மையுண்டென்றும் முந்தி சலாம்சொல்ல வேட்கப்படுகிறவன் பெரும் லோபியென்றும் ஹதீதில் வந்திருக்கிறது.

இன்னு மிந்தசலாம் எல்லா முஸ்லிம்களுக்கும் பொதுவானதாயிருக்கிறது. கிழவன் அல்லது வாலிபனாயிருந்தாலும், சிறுவனாயிருந்தாலும், சீமான் அல்லது ஏழையாயிருந்தாலும், உஸ்தாது அல்லது ஷாகிர்தாயிருந்தாலும், பீர் அல்லது முரீதாயிருந்தாலும், எஜமானன் அல்லது வேலைக்காரனாயிருந்தாலும், அடிமைப்படாதவன் அல்லது அடிமைபட்டவனாயிருந்தாலும், அறிமுகமுள்ளவன் அல்லது அறிமுகமில்லாதவனாயிருந்தாலும் எல்லாரும் ஒருவருக்கொருவர் மேற்கண்ட சலாமையே சொல்லவேண்டும்.

ஆனால் விவாகம் செய்துகொள்ள முறையுமுள்ள வாலிபமான பெண்பிள்ளைகளுக்கு ஆண்பிள்ளைகள் சலாம் சொல்லுகிறதும் இதுபோல் கொள்ளுமுறையுள்ள வாலிபமான ஆண்பிள்ளைகளுக்குப் பெண்பிள்ளைகள் சலாம் சொல்லுகிறதும் கூடாது.

விவாகம் செய்துகொள்ள முறையில்லாதவர்களாகிய தாய், சகோதரி, தாயுடன்பிறந்த சிறியதாயார், பெரியதாயார், தகப்பனுடன் பிறந்த மாமி முதலானவர்களுக்கும், தன் பெண்ஜாதிக்கும் எல்லாருக்கும் அஸ்ஸலாமு அலைக்கும் என்று சொல்லுகிறது சுன்னத்தாயிருக்கிறது.

முதலில் சலாம் சொல்லுகிறது சுன்னத்தாயும் அதற்கு பதில் சலாம் சொல்லுகிறது வாஜிபாயுமிருக்கிறது. பதில் சலாம் சொல்லாதவன் பாவியாவான். சலாம் சொல்லும்போது குனிவதுகூடாது. கையெடுக்கிறதும் சரியல்ல. முஸாபஹா செய்கிறது அதாவது ஒருவருக்கொருவர் பிரியத்தோடு கைகொடுத்துக்கொள்ளுகிறது மிகவும் நல்ல காரியம்.

ஹிந்துக்கள் ஒருவரை யொருவர் சந்திக்கும்போது. செய்கிற மரியாதை பலவகையாயிருக்கிறது. அவர்களிடத்தில் சின்னவனாயிருக்கிறவன் பெரியவர்களுக்குக் கை குவித்துக் கும்பிடவேண்டும். இன்னும் வேலைக்காரன் தன் எஜமானுக்கும், சிஷ்யன் தன் குருவுக்கும், மாணக்கன் தன் உபாத்தியாயருக்கும், மகன் தன் தகப்பனுக்கும், முந்தி வந்தனம் செய்யவேண்டும். அவர்கள் அதற்குப் பிரத்தியாகத் துஆசெய்யவேண்டும். அதெப்படியென்றால் பிராமணர் ஆசீர்பாத் என்றும் சிரஞ்சீவி என்றும் துவாசெய்கிறார்கள். பிராமணருக்கும் மற்றஜாதியார் கைகுவித்துக் கும்பிடவேண்டுமாம். சன்னியாசிகளுக்கு நமோ நாராயணாவென்றும், பைராகிகளுக்கு ஜீ மஹாராஜ், என்றும் சிக்கஜாதியார் ஒருவரை யொருவர் சந்திக்கும்போது வாஹ்குரு ஜீபத்தஹ் என்றும் சொல்லுகிறார்கள்.

இன்னும் பிராமணர்களும் சன்னியாசிகளும் இன்னுமவர்களில் பெரியவர்களாயிருக்கிறவர்களும் பெருமையினால் மற்றவர்களுக்கும் சிறுவர்களுக்கும் வந்தனம் செய்வதில் முந்துகிறார்களில்லை.

இவ்விடத்தில் யாதொரு ஹிந்து ஆக்ஷேபனையாக சில இஸ்லாமானவர்களும், பீர்ஸாதாக்களும், மஷாயிகுகளும் தாங்கள் முந்தி சலாம் சொல்லுவதைக் குறைவு என்னுகிறதுந் தவிர தங்கள் முரீதுகள் அஸ்ஸலாமு அலைக்கும் என்று சொல்ல வேண்டியதற்குப் பதிலாக அவர்களை ஹஜ்ரத்து ஸலாமத் என்று சொல்லச்செய்து கொள்ளுகிறார்கள். கைகொடுத்து முஸாபஹா செய்யவேண்டியதற்கு பதிலாக தங்கள் முழங்காலைத்தொடச் செய்கிறார்கள் பாதத்தை [illegible]டச் செய்கிறார்கள் சிறுவர்களுக்குத் தாங்கள் சலாம் சொல்லவும் தங்களுக்குச் சிறுவர்கள் அஸ்ஸலாமு அலைக்கும் என்று சொல்லவும் கூ

டாமிதென் றெண்ணுகிறார்கள். சிலர் ஸாஹிப் ஸலாமத்தென்றும் சிலர் மியான்ஜீ ஸலாமத் தென்றும் சொல்லுகிறார்கள். சிலர் தங்கள் உஸ்தாதுகளுக்கு முன்னால் குனிந்து முந்தி பூமியிலும் பின்பு நெஞ்சின் பேரிலும் கையைவைத்து சலாம் சொல்கிறார்கள், அந்த உஸ்தாதுகள் அதைப் பிரியப்படுகிறார்கள். சில பகிருகள் அஸ்ஸலாமு அலைக்கும் என்று சொல்ல வேண்டியதற்குப் பதில்[illegible]துல்லா என்றும், சிலர் அல்மதத் என்றும், சிலர் கரமெ முர்த்தஜா என்றும், சிலர் பஸ்லெஹக் என்றும், சிலர் இஷ்குல்லானன்றும், சிலர் பந்கீ ஆதாப் என்றும் சொல்லுகிறார்கள். இன்னும் சிலர் ஆயியே ஹஜ்ரத் ஜைப் என்கிறார்கள். சிலர் சலாம்சொல்லாமல் கைமாத்திரம் தூக்குகிறார்கள் என்று சொன்னால்; அதற்கு மறுமொழியாவது:—

இவைகளெல்லாம் எங்கள் மார்க்கத்தில் ஆகாது இப்படிச் செய்கிறவர்களெல்லாம் குற்றமே செய்கிறார்கள். ஏனென்றால் ஹஜரத்து நபிசல்லல்லாகு அலைகிவசல்லமவர்கள் எல்லாப் பெரியோர்களுக்கும் பெரியோரா யிருக்கிறார்கள். அவர்கள் ஒவ்வொருவருக்கும் தாங்கள் முந்தி சலாம் சொல்கிறவர்களா யிருந்தார்கள். மேலும் சிறுபிள்ளைகளுக்கும் அஸ்ஸலாமு அலைக்கும் என்று சொல்வார்கள்.

அஸ்ஸலாமு அலைக்கும் என்று சொல்வதை ஒருவன் குறைவாயெண்ணுவானாகில் அல்லது நபியவர்களின் சுன்னத்தென்ற நடவடிக்கைகளில் யாதொன்றைக் கெடுதியாய் நினைப்பானாகில் அவன் மார்க்கங்கெட்டவனையும் மனஞ்சுத்தமில்லாதவனாயு மிருக்கிறான். ஆதலால் இப்பேர்ப்பட்ட மூடர்களின் நடவடிக்கைகளை ஆதாரமாகக்கொண்டு எங்கள் மார்க்கத்தின்பேரில் ஆக்ஷேபிக்க முடியாது,

உங்கள் மார்க்கத்தில் ஆண்டவனுக்கன்றி மற்றவர்களுக்கு வணங்குவது ஆகுமா யிருப்பதால் சின்னவர்கள் பெரியவர்களுக்கு விழுந்து கும்பிடவேண்டுமென்ற இந்த வழக்கம் ஆதியிலிருந்து நடந்து வருவதாய்த் தெரியவருகின்றது.

4 - வது பிரிவு காரியங்களைத் தொடங்கும்போது செய்யவேண்டியதைக் குறித்துப் பேசுவது.

பாவமல்லாத எந்தக் காரியத்துக்கும் துவக்கத்தில் அல்லாவுடைய பேரைச்சொல்லி அவனைப்புகழுகிறது நன்மைக்கும் பரக்கத்துக்கும் காரணமாயிருக்கும். ஆதலால் நாங்கள் எந்தக் காரியத்தைத் துவக்கஞ் செய்தாலும் ஆரம்பத்தில் பிஸ்மில்லாஹிர் றஹ்மானிர் றஹீம் அதாவது சர்வஜீவதயாபரனும் பக்[illegible]தனுமாயிருக்கிற அல்லாவு

டைய நாமத்தினால் நான் இந்தக் காரியத்தைச்செய்யத் தொடங்குகிறேன் என்று சொல்லுகிறோம்.

இன்னும் சில காரியங்களின் துவக்கத்தில் பிஸ்மில்லாஹி என்று மாத்திரம் சொல்லும் படிக்கும் சில காரியங்களைத் தொடங்கும் பொழுது வேறு சில துஆக்களை ஓதும் படிக்கும் ஹதீதினால் நக்கல் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அந்த துஆக்களில் அல்லாவுடைய பெருமையும் அடியார்களுடைய தாழ்மையுந்தான் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

இந்துக்களுடைய மார்க்கத்தில் எந்தவேலைக்கும் துவக்கத்தில் கணேசனுடைய பேரைச் சொல்லவேண்டிய தவசியம் ஆகையால் ஹிந்துக்கள் எந்த வேலையைத் தொடங்கினாலும் முந்தி ஸ்ரீகணே ஷாய நமா என்கிறார்கள். அதாவது ஸ்ரீகணேச மூர்த்திக்கு என்னுடைய நமஸ்காரமென்பதாம். கணேசன் ஆரென்றால் 1 ம் அத்தியாயம் 1 ம் பிரிவில் சொல்லப்பட்டிருக்கிற மகாதேவனுடைய யானை முகப் புத்திரனேயாம்.

ஆ! ஆ!! என்ன ஆச்சரியம்! எல்லாப் பாக்கியங்களையும் எல்லாக் காரியங்களின் சக்தியையும் கொடுத்தவன் ஆண்டவனாயிருக்க; இவர்கள் அந்த ஆண்டவனைமறந்து எந்த காரியத்துக்கும் துவக்கத்தில் கணேசனுடையபேரைச் சொல்லுகிறார்கள். உண்ட விட்டில் இரண்டகம் செய்தானென்பது மெய்யேயாயிற்று.

ஒருக்கால் இவ்விடத்திலும் ஹிந்துக்கள் ஆட்சேபிக்கலாம் அதெப்படியென்றால் சில இஸ்லாமானவர்களும், சில காரியங்களைச்செய்யத் தொடங்கும்போதும், எழுந்திருக்கும்போதும், உட்காரும்போதும் சில பெரியோர்களுடைய பெயரைச் சொல்லுகிறார்கள். உதாரணமாக சிலர் யாஅலியென்றும்,சிலர் யாஉசைன என்றும்,சிலர் யாமஹ்பூப் என்றும் சொல்லுகிறார்கள். இன்னும் சில தொழிலாளிகள் தங்கள்தொழிலை ஆரம்பிக்கும்போது உஸ்தாத் பீர்லுக்மான் ஹகீம் என்கிறார்கள். கப்பல் மாலுமிகள் கப்பலைநடாத்தும்பொழுது ஹஜ்ரத்து காஜாகிஜருடைய பெயரைச் சொல்லுகிறார்கள் என்றால் அதற்கு மறுமொழியாவது:—இவைகளெல்லாம் எங்கள் மார்க்கத்தில் ஆகாது அது அவர்களின் அறிவின்மையா யிருக்கிறது.

5 - வது பிரிவு ஜாதிகளின் மேன்மை தாழ்மையைக் குறித்தும் அவர்களின் தொழிலைக்குறித்தும் பேசுவது.

முஸ்லிம்களாகிய எங்கள் மார்க்கத்தினால் ஸ்தாபிக்கப்பட்டிருக்கிற தென்னவென்றால் ஒவ்வொருவருக்கும் மேன்மை தாழ்மை யென்பது இரண்டு காரியங்களால் வருகின்றது.

1 - வது காரணம்:— ஸாலிஹான அமலென்ற நற்செய்கையாம். ஒருவன் நல்ல நிர்ணயமும் நற்குணங்களு முள்ளவனாய் பாவமான வேலைகளைச் செய்யாமல் அல்லா தஆலுக்கு வழிபட்டவனாயிருப்பானாகில் அவன் அல்லாவிடத்தில் மேன்மை யுள்ளவனாயும் ஆகிறதென்ற மறுமையில் பதவி அதிகரித்தவனாயு மிருக்கிறான்.

ஒருவன் அதற்கு மாறாக கெட்ட நிர்ணயமும், கெட்ட குணங்களும் கெட்ட நடக்கையு முள்ளவனா யிருந்தால், அவன் அல்லாவிடத்தில் தாழ்மை யானவனேயாம். ஆனால் அல்லாவினுடைய அன்பும் இரக்கமும் மன்னிப்பும் பிரத்தியேகமா யிருந்துகொண் டிருக்கின்றன. அவன் நாடினால் கெட்டவனை நல்லவனாக்கவும் கூடும். ஆகக் கூடி மேன்மை தாழ்மைகளுக்கு அமலேகாரணமா யிருக்கிறது இப்படியே ஆண்டவன் குர்ஆன்ஷரீபில் * اتقيكم [illegible] "இடறாக உங்களில் அதிக பூணிப்புள்ளவனே அல்லாவிடத்தில் அதிக மேன்மை யுள்ளவன்"=என்று திருவுளமாயிருக்கிறான்.

2-வது காரணம்:—நபிமார்களுடையவும் வலிமார்களுடையவுமான வம்சமாயிருப்பதாம், எந்தஜாதியார் ஒரு நபி அல்லது ஒரு வலியுடைய வம்சத்தாராயிருக்கிறார்களோ அந்தஜாதியாருக்கு மற்றும் ஜாதியாரைப்பார்க்கிலும் அதிகமேன்மையுண்டு. எப்படியென்றால் செய்யிது மார்கள், பனிஹாஷிமென்ற ஹாஷிம் சந்ததியார், பனி இஸ்மாயீல் என்ற இஸ்மயேல் சந்ததியார் இவர்களெல்லாரும் மற்றஜாதியாரைப்பார்க்கிலும் அதிக மேன்மையுடையவர்களா யிருக்கிறார்கள் என்றாலும் இந்த மேன்மைகூட ஈமானென்ற விசுவாசத்தையும் ஸாலிஹான அமலென்ற நற்கிரியைகளையும் பொருத்ததாயிருக்கிறது ஈமானும் ஸாலிஹான அமலும் இல்லாமற்போனால் ஜாதியின் மேன்மை உபயோகப்படமாட்டாது.

இன்னும் எங்கள் மார்க்கத்தில் எந்தத்தொழில் ஹலாலானதாயிருக்கின்றதோ அந்தத்தொழிலை எல்லாஜாதியாரும் செய்யலாம். எப்படியென்றால் பயிரிடுதல், வர்த்தகம்செய்தல், நெசவுவேலை, தையல்வேலை, கருமாரவேலை, தச்சுவேலை, கொல்லத்துவேலை, முதலிய இந்தத் தொழில்களையெல்லாம் செய்யலாம். மேலும் பூரணமான முஸ்லிமாயிருக்கிறவன் ஹலாலான எந்தத் தொழிலையும் செய்யவெட்கப்பட மாட்டான்.

எந்தத் தொழில் ஹறாமாயிருக்கின்றதோ அந்தத் தொழிலை ஒரு ஜாதியாரும் செய்யக்கூடாது; உதாரணமாக—சாராயம் உற்பத்தி செய்தல், சங்கீதம் செய்தல், மேள [illegible] வாத்தியங்களை வாசித்தல், இன்னு மிவைபோன்ற வேலைகளை ஒருவரும் செய்யலாகாது. மேலும் புத்திமானாயிருக்கிற எந்த முஸ்லிமுக்கும் இந்த வேலைகளைச் செய்ய அருவருப்பாகவே யிருக்கும். இதேயொழிய இன்ன வேலை இன்ன ஜாதியார் செய்யலாம். இன்ன ஜாதியார் செய்யக் கூடாதென்பதில்லை. இருலோகத்துக்கும் சர்தாராகிய ஹஜ்ரத்து ரசூல் சல்லல்லாகு அலைஹிவசல்லமவர்கள் தங்கள் மோஜாவின்வாரைத் தாங்களே முடிவார்களென்று ஹதீஸில் வந்திருக்கிறது.

இந்துக்களுடைய மார்க்கத்தில் நல் நடக்கையினாலும் மேன்மையுண்டென்றாலும் ஜாதியின் மேன்மையே அவர்களிடத்தில் சிறந்ததாயிருக்கிறது.

எல்லா இந்துக்களும் நான்கு ஜாதிகளாய் வகுக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் 1 - வது பிராமணர். 2 - வது க்ஷத்திரியர். 3 - வது வைசியர். 4 - வது சூத்திரர். இந்த நான்கு ஜாதிகளிலும் பிராமணர் மற்ற ஜாதியாரைப் பார்க்கிலும் மேன்மை யுடையவர்களென்றும், க்ஷத்திரியர்களானவர் வைசியர் சூத்திரர்களுக்கான மேன்மை யுடையவர்களென்றும், வைசியரானவர் சூத்திரர்களுக்கான மேன்மை யுடையவர்களென்றும் எண்ணுகிறார்கள்.

இன்னும் கர்மவியாக மென்னும் சாஸ்திரத்தில் பிராமணருக்கேயொழிய மற்றவர்களுக்கு மோக்ஷமில்லை யென்று எழுதப்பட்டிருக்கிறது. அதாவது மற்றஜாதியார் என்ன நல்நடக்கைகளைச் செய்தாலும் அவர்கள் பிராமண ஜென்ம மெடுக்காதவரையில் அவர்களுக்கு மோக்ஷமில்லையாம். சூத்திரன் தன் ஜீவகாலத்தில் நல்நடக்கைகளைச் செய்தால் அவன் இறந்தபின் வைசியனாகவும் வைசியன் க்ஷத்திரியனாகவும் க்ஷத்திரியன் பிராமணனாயும் ஜென்மமெடுத்துப் பிராமண ஜென்மத்தில் நல் நடக்கைகளைச் செய்து மரணமானால் அப்போது அவன் மோக்ஷமடைகிறானாம்.

இன்னும் பிராமணனை உயர்த்துவதிலும் சூத்திரனைத் தாழ்த்துவதிலும் அளவுக்குமேல் அதிமாய்க் கட்டுசெய்கிறார்கள். அதெப்படியென்றால், மனுசாஸ்திரத்தில் சுத்தம், செல்வம் இந்த இரண்டும் பிராமணனென்ற பேருக்கு வேண்டியவை=என்றும், ஜெயித்தல், காத்தல் இந்த இரண்டும் க்ஷத்திரியனென்ற நாமத்துக்கு வேண்டியவையென்றும், பொருளும் அதை வளர்த்தலும் இந்த இரண்டும் வைசியனென்ற பேருக்கு வேண்டியவை யென்றும், தாழ்மையும் ஒடுங்கி ஊழியஞ் செய்தலும் இந்த இரண்டும் சூத்திர னென்ற சொல்லுக்கு வேண்டியவை யென்றாய் எழுதப்பட்டிருக்கிறது.

இதன் நிமித்தமே இந்துக்களிடத்தில் ஒவ்வொரு ஜாதிக்கும் வெவ்வேறு தொழில்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. ஒரு ஜாதியார் செய்கிற தொழிலை மற்றொரு ஜாதியார் செய்யக் கூடா[illegible]. பிராமணர்கள் செய்யவேண்டியவை:—கல்விபடித்தல், கல்விகற்பித்தல், யாகம் செய்தல், யாகம் செய்வித்தல், தானங்கொடுத்தல், தானம்வாங்கல் இக்காரியங்களையெல்லாம் பிராமணர் செய்யவேண்டுமாம்.

க்ஷத்திரியர்கள் செய்யவேண்டியவை:—கல்விபடித்தல் (கற்பித்தலல்ல) யாகம் செய்தல், தானங் கொடுத்தல் (வாங்கலல்ல) பிராமணருக்குப் பணிவிடை செய்தல், இராச்சியத்தைப் பாதுகாத்தல், பாதுகாப்புச் செலவுக்காகக் குடிகளிடத்தில் தீர்வைவாங்கல், மார்க்கத்தை ஆதரித்தல், குற்றவாளிகளிடத்தில் அபராதம் வாங்கல், அவர்களை சிக்ஷைசெய்தல், திரவியம் சேர்த்து சமயத்தில் செலவழித்தல், யானை, குதிரை, மாடு இவைகளுக்கும் வேலைக்காரர்களுக்கும் சம்ரட்சணை செய்தல், இரக்கமாயிருத்தல், நல்லோர்களின் வார்த்தையை நம்பல் இவைகளெல்லாம் க்ஷத்திரியருக் குரிய காரியங்களாம்.

வைசியர்கள் செய்யவேண்டியவை:—கல்விபடித்தல், யாகம்செய்தல், தானங்கொடுத்தல், ஊழியம் செய்தல், பயிரிடுதல், வர்த்தகம் செய்தல், மாடுமேய்த்தல், இவைகளெல்லாம் வைசியருக்கு ஏற்பட்ட வேலைகளாம்.

சூத்திரர்களுக்காக ஏற்பட்டிருக்கிற வேலைகளாவன:—பிராமணர் க்ஷத்திரியர், வைசியர் என்ற மூன்று ஜாதியாருக்கும் சூத்திரன் வேலைக்காரனாயிருப்பதும் அவர்கள் உடுத்திக் களைந்த வஸ்திரத்தை உடுப்பதும், அவர்கள் தின்றுமிஞ்சின எச்சிலை தின்பதும், படம் எழுதுவதும், தட்டாரத் தொழில் செய்வதும். தச்சவேலை செய்வதும், உப்பு, தேன் பால், தயிர், நெய், தானியம் இவைகளை விற்பதுமாம்.

இன்னும் சூத்திரனைவன் பிரம்மாவுடைய காலில் நின்று முண்டாயினனென்றும் காலானது மற்றெல்லாவுறுப்புகளிலும் தாழ்ந்ததாயிருப்பதுபோல் சூத்திரன் தாழ்ந்தவனாயிருக்கிறானென்றும், அவன் யாதொரு பிராமணனைக் கடிந்துபேசினால் அவன் நாக்கை அறுக்கப்படவேண்டுமென்றும், இன்னும் யாதொரு தாழ்ந்தஜாதியான் ஒரு உயர்ந்த ஜாதியானுடைய ஆசனத்தில் உட்கார்ந்தால் அரசன் அவனுடைய இடுப்பின்பேரில் சூடுபோட்டு அவனைத் தன் ஊருக்கப்புறப் படுத்தவேண்டுமென்றும் அல்லது அவனுடைய புட்டத்தில் காயப்படுத்த வேண்டுமென்றும்,

இன்னும் பிராமணன் செய்த கொலைக்காக அவனை சிக்ஷைசெய்வது பெரிய மூடத்தனமென்றும், மற்ற ஜாதியார்செய்த கொலைக்காக அவர்களை [illegible]செய்யலாமென்றும், பிராமணன் எப்பேர்ப்பட்ட குற்றத்தைச் செய்தாலும் அவனைக் கொல்லக் கூடாதென்றும், மேலும் அவனைத் தன் சொத்து சாமான்களோடு தன் ராச்சியத்தை விட்டு அப்புறப்படுத்த வேண்டுமென்றும்,

இன்னும் சூத்திரனுடைய சொத்து முழுமையும் அவன் எஜமானனாகிய பிராமணனுக்கே சொந்தமானதென்றும், சூத்திரனுக்கு ஒன்றுமில்லையென்றும், ஆதலால் சூத்திரனுடைய சொத்தை பிராமணன் அச்சமில்லாமல் எடுத்துக் கொள்ளலாமென்றும் மனு சாஸ்திரத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இன்னுமிவ்வகையான அநேகசங்கதிகள் இருக்கின்றன. எவ்வளவென்றுதான் எழுதலாம். சுருக்கிச்சொல்லும் பக்ஷத்தில், பிராமணன் அவர்களெல்லாருக்கும் எஜமானனாயிருக்கிறான். க்ஷத்திரியன் அவனுக்கு யுக்த சேவகனாயும், வைசியன் அவனுக்கு வர்த்தகனாயும், சூத்திரன் அவனுக்கு அடிமைத்தனஞ் செய்பவனாயுமிருக்கிறான். இந்த நான்கு ஜாதிகளைத் தவிர மற்றஜாதியாரை மிலேச்சர்களென்று சொல்கிறார்கள்.

இப்படி நான்கு ஜாதிகளாய் ஏற்பட்டிருக்கிற காரணத்தைக் குறித்து இவர்களுடைய சாஸ்திர புராணங்கள் பலவகையாய்க் கூறுகின்றன. என்றாலும் பிராமணர் பிரம்மாவுடைய முகத்திலிருந்தும், க்ஷத்திரியர் பிரம்மாவுடைய தோள் புஜத்திலிருந்தும், வைசியர் பிரம்மாவுடைய முழங்காலிலிருந்தும், சூத்திரர் பிரம்மாவுடைய காலிலிருந்தும் உண்டாயினார்களென்று சாமவேதத்திலும் அநேக புராணங்களிலும் தெரியலாகின்றது.

இன்னும் பாகவதத்தில், பிரம்மாவானவர் தம்மைத்தாம் இரண்டுபாகங்களாய்ப் பிரித்தாரென்றும், வலதுபாகம் சுவாயம்புவனென்றொரு ஆண்பிள்ளையாகியும், இடதுபாகம் சத்தியரூபையென்றொரு பெண்பிள்ளையாகியும் தோன்றினார்களென்றும், அவ்விருவரும் தங்கள் சந்ததிகளை நான்கு வர்ணங்களாய் வகுத்தார்களென்றும் எழுதப்பட்டிருக்கிறது. இன்னும் சிலர் சோகன் என்ற ஓர் அரசன்காலத்தில் ஜாதிகள் வகுக்கப்பட்டனவென்கிறார்கள்.

இன்னும் பிராமணனை உயர்த்துவதில் அவர்கள் மார்க்கத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிற ஓர் சுலோகத்தைப் பாருங்கள்.

தெய்வாதீனம் ஜகத்சர்வம் மந்திராதீனம் தேவதா.
[illegible]னமந்திரம் [illegible]தீனம் [illegible]மணோதன்மாத் தேவதா.

இதன்கருத்து:—உலகம் முழுவதும் தெய்வத்தின் வசப்பட்டிருக்கிறது; தெய்வம் மந்திரத்தின் வசப்பட்டிருக்கிறது. மந்திரம் பிராமணனுக்கு வசப்பட்டிருக்கிறது. ஆதலால், பிராமணன் எனக்குத் தெய்வமாயிருக்கிறான்—என்பதே.

இன்னும் மனுசாஸ்திரத்தில், பிராமணனானவன் ஒரு நாயையாவது, பூனையையாவது, தவளையையாவது, பல்லியையாவது, காகத்தையாவது, ஆந்தையையாவது கொன்றால் அந்தக் குற்றத்திற்கு, அவன் ஒரு சூத்திரனைக்கொன்றால் என்னசிக்ஷை அவனுக்கு விதிக்கவேண்டுமோ அதேசிக்ஷை விதிக்கவேண்டுமென்று எழுதப்பட்டிருக்கிறது. இதனால் சூத்திரன் மேற்கூறிய நாய் முதலிய பிராணிகளுக்குச் சமமானவனென்று விளங்குகின்றது.

6-வது பிரிவு நீதியைக் குறித்துப் பேசுவது.

எவனொருவன் நியாயஸ்தலத்தில்போய் மற்றொருவன்பேரில் பிராதுசெய்கிறானோ அவனை வாதியென்றும், எவன்பேரில் பிராதுசெய்யப்பட்டதோ அவனைப் பிரதிவாதியென்றும் சொல்லப்படுகின்றது.

எங்கள் மார்க்கத்தில் நியாயம் தீர்க்கும் முறை யெப்படியென்றால், வாதியினிடம் நீதமுள்ள இரண்டு சாக்ஷிகள் கேட்கப்படவேண்டும். அப்படிப்பட்ட இரண்டு சாக்ஷிகள் அவனுடைய தாவாவின் பேரில் சாக்ஷி சொன்னால் காஜி (நியாதிபதி) யிடத்தில் அந்த வாதி உண்மையுள்ளவனாகின்றான். வாதியினிடத்தில் சாக்ஷியில்லாவிட்டால் பிரதிவாதியைச் சத்தியம் செய்யச்சொல்லவேண்டும்.

சத்தியம்செய்வதெப்படியென்றால்; சத்தியம் செய்பவன் அல்லாவின்பேரில் சத்தியமாக என்றுசொல்லி வாதியினுடைய தாவாவை நிராகரிக்கவேண்டும். அப்பொழுது அவன் உண்மை யுள்ளவனென்று எண்ணப்படுகிறான். அல்லாவின்பேரிலன்றி மற்றவர்பேரில் சத்தியம் செய்தல்கூடாது.

இந்துமார்க்க வியவகார சாஸ்திரத்தில் (நீதியின் சட்டத்தில்) எழுதப்பட்டிருக்கிற தென்னவென்றால்; வாதியானவன் நான்கு அல்லது மூன்று சாக்ஷிகளைக்கொண்டு வரவேண்டும். சாக்ஷி சொல்லுகிறவன் நீதிமானாயிருந்தால் ஒருவனே போதும்.

இன்னுமவர்களிடத்தில் சத்தியம் செய்யவேண்டியவன் வாதியாம். அல்லது அதிகாரி தன் அபிப்பிராயப்படி யாரைச் சத்தியம்செய்யச் சொல்லுகிறானோ அவன் சத்தியம் செய்யவேண்டும். என்றாலும் அவர்கள் சத்தியம் வாங்குகின்றது ஆச்சரியமானதாயிருக்கிறது. அ-

தன் அபிப்பிராயம் சந்தேகத்தின்பேரில் எழுதப்பட்டதாயும், அதன் கிரியைகள், சந்தர்ப்பமாய் நேரக்கூடியவைகளாயும் இருக்கின்றன. இன்னும் சில சத்தியம் மனிதனைக் கொல்லுகிறதாயுமிருக்கிறது. அவர்கள் சத்தியம் செய்விப்பது எட்டுவகையாம்.

1-வது வகை:—சத்தியம் செய்கிறவனைத் தராசின் ஒரு தட்டில் உட்கார்வைத்து மந்திரம் ஓதவேண்டும். அவன் உட்கார்ந்ததட்டு எழும்பிவிட்டால் அவனை உண்மையுள்ளவனென்றும், எழும்பாமற்போனால் பொய்யனென்றும் எண்ணவேண்டியது. இந்தச்சத்தியம் பிராமணருக்கே சொந்தம்.

2-வது வகை:—சக்கரமாக ஏழுகோடுகளைக்கிழித்து சத்தியம் செய்பவனை முழுகும்படிசெய்து மந்திரமோதி ஏழு அரச இலைகளை அவன் கையில்வைத்து அதன்மேல் பச்சைநூலைச்சுற்றி ஒரு இரும்புத்துண்டை நெருப்பில் பழுக்கக்காய்ச்சி அந்த இலைகளின்பேரில் வைத்துவிடவேண்டியது. அவன் அப்படியே அந்தக்கோட்டுக்குள் அடி வைத்துக் கடைசிக் கோடுவரையில் நடந்துபோய் அந்த இரும்பைத்தள்ளிவிட வேண்டியது. இதற்குள்ளாக அவன் கையில் சுடுதாக்காதிருந்தால் அவனை உண்மையுள்ளவனென்று எண்ணவேண்டும். இந்தச் சத்தியம் க்ஷத்திரியருக்கே சொந்தம்.

3-வது வகை:—சத்தியம் செய்பவனை தொப்புளளவு ஜலத்தண்ணீரில் கிழக்குமுகமாய் நிற்கவைத்து முழுகச்செய்ய வேண்டியது. அவன் முழுகின அந்தக்ஷணமே ஒருவன் ஆறுநேகால் அங்குலமுள்ள ஒரு வில்லில் முனையில்லாத ஒரு அம்பைப்பூட்டி எய்யவேண்டியது. அப்போதே வேகமாய் நடக்கிற ஒருவன் அந்த அம்பை எடுக்கப்போய் அதை யெடுத்துத் தொப்புளுக்குச் சர[illegible]த்துகிற வரையில் இங்கே தண்ணீரில் முழுகினவன் தலையெடுக்காமல் மூச்சைப்பிடித்துக்கொண்டிருந்தால் அவனை உண்மையுள்ளவனென்று எண்ணவேண்டும். இந்தச் சத்தியம் வைசியனுக்குச் சொந்தம்.

4-வது வகை:—கொஞ்சம் பாஷாணத்தை நெய்யில்கலந்து மந்திரமோதி சத்தியம்செய்கிறவனைத் தெற்குமுகமாய் நிற்கவைத்து அந்தப் பாஷாணத்தை அவனுக்குத் தின்னக்கொடுக்க வேண்டியது. தின்னக்கொடுக்கிறவன் கிழக்குமுகமாயாவது, வடக்குமுகமாயாவது நின்று ஐந்நூறுதரம் கைகொட்டிக்கொண்டிருக்கிறவரையில் அந்தப் பாஷாணம் அவனை ஒன்றுஞ்செய்யாதிருந்தால் அவனை உண்மையுள்ளவனென்று எண்ணவேண்டும். பின்பு அந்தப் பாஷாணத்தின் விஷத்தை முறிக்கும்படி அவனுக்கு அவிழ்தம் கொடுக்க வேண்டும். இந்தச் சத்தியம் சூத்திரனுக்கே சொந்தம்.

பரிதாபம்! பரிதாபம்!! இந்துக்களில் பேதையான சூத்திரனுக்கு எவ்வகையிலும் நிர்ப்பந்தமாயிருக்கிறது; சத்தியத்திலும் அவன் சாகும் படியான ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்கள்.

5-வது வகை:—யாதொரு விக்கிரகத்தைக்கழுவி அந்தக் கழுவின தண்ணீரில் மூன்று சிரங்கைத் தண்ணீரைச் சத்தியம் செய்கிறவனுக்குக் குடிப்பாட்ட வேண்டியது; பதினான்கு நாட்களுக்குள்ளாக அவனுக்கு ஒருதுன்பமும் வரவில்லையானால் அவனை உண்மையுள்ளவனென்றெண்ண வேண்டியது.

6-வது வகை:—அருபதாங் குருவையென்னும் அரிசியை ஒரு இரவுமுழுமையும் மண்பாத்திரத்தில் [illegible]போட்டுவைத்து மந்திரமோதி சத்தியம் பண்ணுகிறவனைக் கிழக்கு [illegible]கமாய் நிறுத்தி அந்த அரிசி[illegible] அவனுக்குத் தின்னக் கொடுக்கவேண்டியது. பின்பு அரச இலையின்பேரிலாவது பூஜ்பத்தர் என்ற மரப்பட்டையின் பேரிலாவது அவனை எச்சில் உமிழச்செய்ய வேண்டியது அதில் ஏதாவது கொஞ்சம் இரத்தம் தென்பட்டாலும், அல்லது அவனுடைய வாயின் எப்பக்கமாவது வீங்கியிருந்தாலும், அல்லது அவனுக்கு நடுக்கல் கண்டாலும் அவனைப் பொய்யனென்று எண்ணவேண்டியது.

7-வது வகை:—பதினாறு அங்குலநீளமும் அவ்வளவே அகலமும் நாலு அங்குல ஆழமும் உள்ள ஒரு மண்பாத்திரத்திலாவது செம்புப்பாத்திரத்திலாவது நா[illegible]துதிரம் எடையுள்ள நெய்யையாவது நல்லெண்ணெயையாவது வி[illegible]ன்றாய்க் கொதிக்கவைத்து அதில் ஒரு மஷாகினை எடையுள்ள பொன்னை[illegible] போட்டுவிடவேண்டியது. சத்தியம் செய்கிறவன் அந்தப் [illegible] இரண்டு விரல்களால் எடுக்கவேண்டியது அவன்கையில் எரிச்சல் [illegible]ணுமிருந்தால் அவனை உண்மையுள்ளவனென்று எண்ணவேண்டும்.

8-வது வகை: தர்மத்தின் (உண்மையின்) ரூபத்தை வெள்ளியினாலும் அதர்மத்தின் (பொ[illegible]யின்) ரூபத்தை இரும்பினாலுஞ்செய்து ஒரு கூசாவில் போட்டுவிட [illegible]ண்டியது. அல்லது தர்மத்தின் ரூபத்தை ஒரு வெள்ளைத்துணியிலு[illegible] அல்லது பூஜ்பத்தர் என்ற மரப்பட்டையிலும் அதர்மத்தின் ரூப[illegible]தைக் கறுப்புத்துணியிலும் எழுதி கூசாவில் போட்டுவிடவேண்டியது. சத்தியம் செய்கிறவன் அந்த இரண்டில் ஒன்றையெடுக்க வேண்டியது. [illegible]ர்மத்தின்ரூபம் அவன் கையில்வந்தால் அவனை உண்மையுள்ளவனெ[illegible]ண்ணவேண்டும்.

[illegible]ால் சொன்ன நா[illegible]துவகை சத்[illegible]ங்களும் நான்கு ஜாதியாருக்கும் பொதுவாம்.

98

4-வது அத்தியாயம் இஸ்லாம் மார்க்கத்தைக்குறித்து இந்துக்கள் ஆக்ஷேபிக்கிற சில சங்கதிகளுக்கு உத்தரம்.

நாம் அந்த ஆக்ஷேபங்களுக்கு முதலில் சமஷ்டியாய் (அதாவது எல்லா ஆக்ஷேபங்களுக்கும் பொதுவாய்) ஒருஉத்தரமும், அதன் பிறகு வியஷ்டியாய் (அதாவது ஒவ்வொரு ஆட்சேபத்துக்கும் தனித்தனி) உத்தரங்களும் எழுதுவோம்.

சமஷ்டியாகிய உத்தரம் என்னவென்றால், மார்க்கத்தில் என்னென்ன சங்கதிகள் உண்டோ அவை ஆண்டவனுடைய உத்திரவின்படி நபிகள் நாயகமவர்களின் மூலமாய் எங்களுக்குச் சேர்ந்திருக்கின்றன; அந்த நபியவர்களின் நற்குணங்களும், அவர்களால் வெளியான அற்புதங்களும், அவர்கள் உண்மையான நபியென்பதை ரூபிக்கிற சாட்சிகளாயிருக்கின்றன. அந்த அற்புதங்களையும், நற்குணங்களையும், இப்பு[illegible]தகத்தின் 1-ம் அத்தியாயம் 4-வது பிரிவில் பார்த்துக்கொள்ளலாம். அற்புத திருஷ்டாந்தத்தால் [illegible]ர்களை உண்மையான நபியென்று விசுவாசித்தோம். அந்த விசுவா[illegible]தினால் அவர்கள் ஸ்தாபித்தமார்க்கமும் உண்மையுள்ளதென்று நம்பினோம். அவர்கள் எங்களுக்கு அறிவித்தவைகளை நிறைவேற்ற நாங்கள் கடமைப்பட்டவர்களாயிருக்கிறோம்.

ஆதலால் நீங்கள் எங்கள் மார்க்கத்துடைய எந்தச் சங்கதியைப் பற்றி ஆட்சேபித்தாலும் நாங்கள் அதற்[illegible]பதில் வேறொன்றும்சொல்லாமல் எங்கள் ரசூல்நாயகம் ஸல்லல்[illegible] அலைஹிவசல்லமவர்கள் எங்களுக்கு எப்படி ஆக்கியாபித்தார்களோ அப்படியே நாங்கள் செய்கிறோமென்று சொல்வதே போதுமாயிருக்[illegible]

நீங்கள் இதற்கு ஜவாபாக எங்கள் இந்துமார்க்கத்தில் என்னென்ன சங்கதிகளுண்டோ அவை ஆண்டவனுடைய உத்திரவின்படி பிரம்மாவுடையவும், மற்றும் தேவர்களுடையவும், ரிஷீஸ்வரர்களுடையவுமான வாய்மொழியால் எங்களுக்குத் தெரியலாயின. இன்னும் உங்கள் நபியவர்களால் எப்படி அற்புதங்கள் வெளியாயினவோ, அப்படியே எங்கள் முன்னோர்களாலும் [illegible]புதங்கள் வெளியாயிருக்கின்றன. அதெப்படியென்றால் பிரம்ம[illegible]னவர் தமது இச்சையினால் தமக்கு நான்குமுகங்களை [illegible]ண்டாக்கிக்கொண்டா[illegible]. விஷ்ணுவானவர் தமது அற்புதத்தினால் [illegible]த்திரனுடைய ரூபத்தில்மாறினார். கிருஷ்ணமூர்த்தியானவர் ஓர் [illegible]யில் ஏககாலத்தில் தமது ஆயிரம் மனைவிகளி[illegible]ந்திருக்கிற[illegible] இன்னு[illegible] அவர் ஓர் மலையை[illegible]தமது [illegible]னுடைய கோபாக்கினியினு[illegible] கையால் தூக்[illegible]னார்.

ல் ஜலந்தரனுண்டாய்விட்டான். இதுபோலவே இன்னுமநேக அற்புதங்கள் எங்கள் முன்னோர்களால் வெளியாயிருக்கின்றன. ஆதலால் உங்கள் நபியினால் அற்புதம் வெளியானது எப்படி அவர் உண்மையான நபியென்பதை ரூபிக்கின்றதோ அப்படியே எங்கள் முன்னோர்களால் வெளியான அற்புதங்கள் அவர்கள் உண்மையானவர்களென்பதை ரூபிக்கின்றன. உங்கள் நபியவர்கள் உங்களுக்கு அறிவித்ததை நீங்கள்செய்வது உங்கள்பேரில் கடமையாயிருப்பதுபோல், எங்கள்முன்னோர்கள் எங்களுக்கு அறிவித்ததை நாங்கள்செய்வது எங்கள் பேரில் விதியாயிருக்கிறது. மார்க்கவிஷயமான எந்தக்காரியத்தை நாங்கள் செய்கிறோமோ அந்தக்காரியம் அவர்கள் அறிவித்ததாகவே யிருக்கிறது.

நீங்கள் உங்கள்நபியைப் பின்பற்றி நடப்பதுபோல் நாங்களும் பிரம்மா முதலானவர்களைத் தொடர்ந்துநடக்கிறோம். பின்பு நீங்களென் எங்கள் மார்க்கத்தைக்குறித்து ஆட்சேபிக்கிறீர்களென்று கேட்கும் பட்சத்தில் அதற்கு மறுமொழியாவது:

எங்கள் நபியவர்களால் வெளியான அற்புதங்கள் நம்பிக்கையுள்ள ராவி என்பவர்களின் மூலமாய் ஸ்தாபிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அத்துடன் நபியவர்களின் நற்குணங்களும் நற்செய்கைகளும் உண்மையான ரிவாயத்துகளால் ஸ்திரப்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. ராவி என்பவரின் உண்மையைத்தீர அறிவதற்கென்றே பிரத்தியேகமாய் எங்களிடத்தில் ஒரு சாஸ்திரம் உண்டு. அந்த சாஸ்திரப்பயிற்சியுள்ளவர்கள் உலமாயெ முகத்திஸீன் என்று சொல்லப் படுகிறார்கள். அவர்கள் அந்த சாஸ்திர யுக்தியினால் பலஹீனமான ரிவாயத்துகளைச் சரியான ரிவாயத்துகளினின்றும் வேறுபடுத்துவதற்காக எப்போதும் அதே வேலையில் முயர்ச்சியாயிருக்கிறார்கள். ராவியென்பவரின் உண்மையை நிதானிக்க எவ்வளவு விசாரணை செய்யப்படுகிறதென்றால்;

அவர்பேர் என்ன? அவர் யாருடையமகன்? அவர் எங்கேயிருந்தார்? எப்போது பிறந்தார்? எப்போது இறந்தார்? எப்படியிருந்தார்? பொய் சொல்லுகிறவராயிருந்தாரா? அல்லது மெய் சொல்லுகிறவராயிருந்தாரா? மறதியுள்ளவரா யிருந்தாரா? அல்லது ஞாபக முள்ளவரா யிருந்தாரா? ரிவாயத்துகளின் (தாம் கேள்விப்பட்ட சங்கதிகளின்) உண்மையை விசாரிப்பதில் முயர்ச்சியுள்ளவரா யிருந்தாரா? அல்லது அதை அலக்ஷியம் செய்பவராயிருந்தாரா? தாம் பேசுவதில் கோழைத்தன முள்ளவரா யிருந்தாரா? அல்லது தைரியமுள்ளவரா யிருந்தாரா? மெய் பொய்களை வசனித்தும் சந்தேகமுள்ளவரா யிருந்தாரா?

அல்லது இல்லையா? பெரும் பாவங்களைச் செய்யாதவரா யிருந்தாரா அல்லது இல்லையா? அவர் என்ன மார்க்க முள்ளவராயிருந்தார், என்பனவாகிய இவைகளெல்லாம் ஒரு ராவியின் விஷயத்தில் தீர விசாரிக்கப் படுகின்றன.

இவ்வாறெல்லாம் ராவியின் சங்கதிகளைத் தீரவிஜாரித்தபின் அவரை நம்புவதில் பின்பும் ஏதாவது சந்தேகமுண்டாய் விட்டால் அவர் சொன்ன ரிவாயத்து அவ்வளவாய் நம்பப்படுகிறதில்லை.

உங்கள் முன்னோர்களாகிய பெரியோர்களின் அற்புதங்கள் உங்கள் புராணங்களில் எழுதப்பட்டிருக்கின்றன என்றாலும் உங்கள் சாஸ்திர புராணங்கள் நம்பத்தகாதனவா யிருக்கின்றன. ஏனென்றால் உங்கள் மார்க்கத்தில் ராவிகள் எப்படிப்பட்டவர்களா யிருந்தார்களென்று ஆராய்ந்தறியும் வழக்கமில்லை. ராவிகளின் உண்மையை அறிவதற்காக உங்களிடத்தில் ஒரு சாஸ்திரமும் கிடையாது; மேலும் யார் என்ன சொன்னார்களோ அதே உங்கள் மார்க்கமாயேற்பட்டிருக்கிறது.

உங்கள் புராணகதைகளை நீங்கள் மெய்யென்று நம்பினாலும் மற்றவர் நம்பத்தகாதவைகளா யிருக்கின்றன. அப்படியே உங்கள் புராணகதைகளை உண்மையென்று கொண்டு உங்கள் பெரியோர்களின் அற்புதங்களை மெய்யென்றே வைத்துக்கொண்டாலும்; அப்பொழுதும் அந்த அற்புதங்கள் அவர்கள் உண்மையானவர்களென்பதை ரூபிக்கிற அற்புதங்களாகமாட்டா. ஏனென்றால், அந்தப் புராணக் கதைகளினாலேயே உங்கள் பெரியோர்கள் துற்குணங்களும் துற்செயல்களுமுள்ளவர்களா யிருந்தார்களென்று ஏற்படுகின்றது. அவர்களுடைய குணங்களையும் செயல்களையும் குறித்து இப்புராணக்கதைகளிலும் சில எழுதப்பட்டிருக்கின்றன.

எவனுடைய குணங்களும் நடக்கைகளும் கெட்டவைகளாயிருக்கின்றனவோ அவனால் யாதொரு அற்புதம் வெளியானால் அதை நாங்கள் முஃஜிஸா அல்லது கருமத்தென்று சொல்லுகிறதில்லை. மேலும் அதை இஸ்தித்ராஜ்யென்று சொல்லுகிறோம் இந்த சொற்களுக்கு அர்த்தம் பின்னால் தெரியலாகும். இஸ்திக்ராஜ் என்ற அற்புதம் மார்க்க உண்மைக்கு ஆதாரமாய் நம்பத்தக்கதல்ல.

ஒருக்கால் நீங்கள் சில முஸ்லிமான பகீருகள் கஞ்சாக்குடியராயும், சாராயக் குடியராயும், தொழாதவர்களாயும், பாவங்களைச்செய்கிறவர்களாயுமிருக்கிறார்கள், அவர்களால் அற்புதங்கள் வெளியாகின்றன. இஸ்லாமில்லைக்கும் அவர்களை நல்லோர்களென்றும், ஒலிமா

ர்களென்றும், அவர்களால் வெளியாகிற அற்புதங்களைக் கறாமத்தென்றும் சொல்லுகிறீர்களே என்பீர்களானால் அதற்கு மறுமொழியாவது.

இப்பேர்ப்பட்டவர்கள் எங்களிடத்தில் நல்லோர்களுமல்ல, ஒலிமார்களுமல்ல, மேலும் கெட்டவர்களும் பாவிகளுமாயிருக்கிறார்கள். அவர்களால் வெளியான அற்புதம் கறாமத்தல்ல. மேலும் இஸ்திஜ்றாஜாயிருக்கிறது. பின்வரும் சங்கதிகளால் இதன் விபரம் உங்களுக்குத் தெரியலாகும். அதாவது அற்புதமென்பது எங்களிடத்தில் பலவகைப்பட்டிருக்கின்றது.

1-வது வகை:—யாதொரு நபியானவர் தாம் நபியென்ற பிரஸ்தாபம் பண்ணின பின்பு அவரால் யாதொரு அற்புதம் வெளியானால் அதை முஃஜிஸா என்று சொல்லுகிறோம். அதெப்படியென்றால் இப்புத்தகத்தில் எங்கள் நபியவர்களுடைய சில முஃஜிஸாக்களை எழுதியிருக்குமாப் போலவாம்.

2-வது வகை:—யாதொரு நபியானவர் தாம் நபியென்று பிரஸ்தாபம் பண்ணுவதற்கு முன்னே அவரால் யாதொரு அற்புதம் வெளியானால் அதை இர்ஹாஸ் என்று சொல்லுகிறோம். அதெவ்விதமென்றால், எங்கள் நபியவர்கள் தங்களை நபியென்று தாங்கள் பிரஸ்தாபம் பண்ணுவதற்கு முன்னே கற்களும், மரங்களும் அவர்களுக்கு சலாம்செய்ததுபோலவாம்.

3-வது வகை:—ஒலியானவரால் யாதொரு அற்புதம் வெளியானால் அதை கறாமத்து என்று சொல்லுகிறோம். இவ்வகையான அற்புதங்களும் இந்தப் புத்தகத்தில் சில எழுதப்பட்டிருக்கின்றன.

4-வது வகை:—நிலைவரையிருக்கிற யாதொரு சாதாரண முஸ்லிமால் யாதொரு அற்புதம் வெளியானால் அதை மஊனத்து என்று சொல்லுகிறோம்.

5-வது வகை:—தொழுகையில்லாதவனும், கஞ்சாக்குடியனும், சாராயம்முதலிய மதுபானஞ் செய்கிறவனுமிருக்கிற யாதொரு பாவியான முஸ்லிமால் அல்லது யாதொரு காபிரால் யாதொரு அற்புதம் வெளியானால் அதை இஸ்திஜ்றாஜ் என்று சொல்லுகிறோம்.

6-வது வகை:—தான் நபியென்று பொய்ப் பிரசங்கம் பண்ணுகிற ஒருவனால் வெளியாகிற அற்புதமாம். ஆனால் இந்த அற்புதம் அவன் சுத்தப் பொய்யனென்பதை ரூபித்து அவனைப் பங்கப்படுத்துகிறதாகவேயிருக்கும். இதற்கு இஹானத்து என்றும் இத்லான் என்றும்

சொல்கிறோம். இதெவ்விதமெனில், ஹஜரத்து நபியவர்களின் காலத்தில் யமாமா என்ற ஊரில் முஸைலமத்துல் கஜ்ஜாப் என்பவன் தான் நபியென்று பொய்ப் பிரசங்கம் பண்ணிக் கொண்டிருந்தான். அவன் ஹஜரத்து நபியவர்களுக்கு ஒரு காயிதம் எழுதினான் அந்தக் காயிதத்தின் வாசகம் யாதெனில், "முஹம்மதுர் றசூலுல்லா அவர்களுக்கு முஸைலமத்துந் நபியுல்லா எழுதுவதாவது. பூமியில் அரைவாசி உங்களுடையதும் அரைவாசி எம்முடையதுமாயிருக்கிறது. ஆனால் குறைஷிகளாகிய நீங்கள் அக்கிரமமாய் பூமி முழுவதையும் அதாவது அறபுதேசத்தின் சகல சுற்றுப்புறங்களையும் உங்கள் வசமாக்கிக் கொண்டீர்கள்"—என்பதே.

அதற்கு ஜவாபாக ஹஜரத்து நபியவர்கள் அவனுக்கெழுதின திருபத்தின் வாசகத்துடைய கருத்தென்னவென்றால், முஹம்மதுர் றசூலுல்லாவுடைய சமுகத்திலிருந்து முஸைலமத்துல் கஜ்ஜாபுக்கு அறிவிப்பது யாதெனில்: பூமியானது என்னுடையதுமல்ல உன்னுடையதுமல்ல அல்லாவுடைய தீனுடையதாயிருக்கிறது. நீ, யமாமாவுடைய ஜனங்களைக் கெடுத்துவிட்டாய் அல்லாகுதாலா உன்னைக் கெடுப்பானாக—என்பதே.

இன்னும் சொல்லப்படுகின்றது:—இந்த முஸைலமத்துல் கஜ்ஜாப் என்பவன், நபியவர்கள் வாய்க்கொப்பளித்தத் தண்ணீரை ஒரு கிணற்றில் உமிழ்ந்தார்களென்றும், அதனால் அக்கிணற்றின் ஜலம் அதிகமாய்ப்பெருகி இன்பமும் ருசியுமுள்ளதாக ஆய்விட்டதென்றும் கேள்விப்பட்டுத் தானும் அப்படியேசெய்தான். எந்தக்கிணற்றில் அவன் வாய்க்கொப்பளித்தத் தண்ணீர்விழுந்ததோ அந்தக் கிணற்றின்ஜலம் வற்றி மீதியாயிருந்த ஜலம் உப்பும், கைப்புமாய்ப் போய்விட்டது.

இன்னும் ஹஜ்ரத்து நபியவர்கள் தங்கள் உம்மத்திலுள்ள நோயாளியான பிள்ளைகளுக்காக துஆச்செய்தால் உடனே அவர்கள் சவுக்கியத்தை யடைவார்கள். முஸைலமத்துல் கஜ்ஜாபும் ஒரு பிள்ளையின் தலையைத் தன்கையினால் தடவிவிட்டான். அந்தப்பிள்ளை மண்டைக்குத்தலென்னும் வியாதியில் பிடிக்கப்பட்டது, இன்னுமிவன் ஒரு குழந்தையின்வாயில் தன்விரலை விட்டதினால் அக்குழந்தையின் பல் உடைந்துபோயிற்று. இன்னுமிவன் ஒருதோட்டத்தில் ஒருதரம் ஒளுச்செய்ததினால் அந்தத்தண்ணீர் விழுந்தவிடமெல்லாம் புல்முளைக்காமல் போய்விட்டது.

இப்படியே இவன் யாருக்கு ஆயிசு அதிகப்பட வேண்டுமென்று துஆச்செய்கிறானோ அவன் உடனே சாவான் இன்னும் யாதொருவ

னுக்குப் பார்வைதெளிவாக வேண்டுமென்று துவாச்செய்தானுகில் அவன் உடனே குருடனுய்ப்போவான். ஆகக்கூடி அவனுடைய அற்புதமானது அவன் பிரசங்கத்துக்கு நேர் விரோதமாகவே வெளியாகிக் கொண்டிருந்தது. அதனுல், அவன் பொய்யனென்று எண்ணப்பட்டதுந்தவிர அவன் தானும் அதிககிறுமை யடைந்துக்கொண்டிருந்தான்.

ஆகவே இந்த எல்லா அற்புதங்களிலும் முற்கூறிய நான்குவகைகளும் அதாவது முஅஜிஸா, இர்ஹாஸ், கறாமத்து, மஊனத்தென்ற இவைகள் எவ்விதத்திலும் நன்மையானவைகளாயும், பிரயோசனங் கொடுக்கிறவைகளாயுமிருக்கின்றன. பின் சொல்லிய இரண்டுவகைகளும் (இஸ்தித்றாஜ், இஹானத்து) எவனுல் வெளியாயினவோ அவை அவனுக்கே பிரயோசனம்கொடாமல் முற்றிலும் அவனை நஷ்டப்படுத்துகிறவைகளாயிருக்கின்றன.

இப்பொழுது சொல்லிக்கொண்டுவந்த சங்கதிகளால் எங்கள் நபியவர்கள் புகழுக்குரிய நற்குணங்களையும், நற்செயல்களையும், உடையவர்களாயிருந்தார்களென்றும், அவர்களால் முஅஜிஸா வென்ற அநேக அற்புதங்கள் வெளியாயினவென்றும், அவர்கள் அருளிச்செய்தவைகள் நாம் சாரத்தகுந்தவைகளென்றும்;

உங்கள் பெரியோர்கள் உங்கள் புராணங்களாலேயே பழிக்கத்தக்குரிய குணங்களையும், செயல்களையும், உடையவர்களாயிருந்தார்களென்றும் அவர்கள் சொன்னவைகளைச் சார்ந்து நடக்கத்தகாதென்றும் நன்றாய் ஸ்தாபிக்கப்பட்டன.

ஆதலால் எந்த சங்கதி நபியவர்களுடைய ஆக்கினைப்படியிருக்கிறதென்று ஏற்பட்டதோ அந்த சங்கதியின்பேரில் ஒருவருடைய ஆக்ஷேபமும் செல்லாது. இந்துக்களாகிய நீங்கள் ஆர்பேரில் என்ன ஆக்ஷேபம் செய்வீர்கள். முந்தி உங்கள் மார்க்கத்தின்பேரில் வருகிற ஆக்ஷேபங்களை நன்றாய்க் கவனித்து அவைகளுக்குத் தக்கநியாயம் சொல்லிவிட்டுப் பின்பு மற்றவர்கள்பேரில் ஆக்ஷேபனைசெய்யுங்கள். உங்கள் மார்க்கத்தின்பேரில் வருகிற ஆக்ஷேபங்களிற் சில இப்புத்தகத்திலும் பிரிவுகள் தவறுமல் காணலாம்.

எங்கள் மார்க்கத்தில் புத்திக்கு ஒவ்வாதகாரியம் ஒன்றுமில்லை. நீங்கள் உங்கள் சொந்தபுத்தியினுல் எங்கள் மார்க்கத்தில் சிலசங்கதிகள் புத்திக்கு ஒவ்வாதவைகளாயிருக்கின்றனவென்று நினைத்து ஆக்ஷேபனை செய்யும்பக்ஷத்தில் ஆண்டவனருளால் அவைகளுக்கு [illegible]மான விடைகள் பகரப்படும்.

இந்துக்களின் ஆக்ஷேபனை.

இஸ்லாமானவர்கள் தங்கள் சகோதரியை விவாகம்செய்து கொள்ளுகிறார்கள். அதெப்படியென்றால் தகப்பனுடன்பிறந்த சிற்றப்பன், பெரியப்பன் இவர்களுடைய மகளும் சகோதரியாயிருக்க அவளை விவாகம் செய்துகொள்வது இஸ்லாமார்க்கத்தில் ஆகுமாம். இதென்ன வெட்கக்கேடாயிருக்கிறது.

உத்தரம்

சிற்றப்பன் அல்லது பெரியப்பன் மகளை சகோதரியென்று நீங்கள் சொல்வது ஏன்? அவள் தன் பிதாவின் சகோதரனுடைய மகளாயிருக்கிறுளென்றுதானே? அப்படியானுல் தன்மாதாவின் சகோதரனுகிய அம்மான்மகளும் சகோதரியாகிறுள். இவளையும் விவாகம் செய்துகொள்ளக் கூடாதென்று ஏற்பாடு செய்துகொள்ளுங்கள்.

எங்கள் மார்க்கத்தில் அம்மான்மகளை விவாகம் செய்துகொள்ள ஆகுமாயிருக்கிறதுபோல் சிற்றப்பன் அல்லது பெரியப்பன் மகளையும் விவாகம் செய்துகொள்ள ஆகும். இது ஒரு சட்டத்திற்குள் அடங்குகிறது. ஏனென்றால், ஒருசிசு உண்டாவதற்கு இரண்டுமூலங்கள் வேண்டும். ஒன்று தகப்பனும், மற்றொன்று தாயுமாம். ஆகவே தாயும், தகப்பனும் அந்த சிசுவுக்குப் பந்துத்துவத்தில் சமமாகிறார்கள். பின்பு தாயின் சகோதரனுகிய அம்மான்மகளைக் கட்டலாகுமென்றால் தகப்பனுடைய சகோதரன்மகளை ஏன் கட்டக்கூடாது?

இவ்விடத்தில் சில ஹிந்துக்கள் அம்மான்மகளை விவாகம் செய்துகொள்வது எங்கள் மார்க்கத்தில் ஆகாதென்று சொல்லுகிறார்கள். அதற்குமறுமொழியாவது நீங்கள் உங்கள் மார்க்கம் தெரியாதவர்களாயிருக்கிறீர்கள். ஏனென்றால், "பெண்ணைக்கொடுக்கச் சகோதரியின் மகனைக்காட்டிலும் ஆர் அதிக பாத்தியஸ்தன்?" என்று உங்கள் சாஸ்திரிகள் சொல்லுகிறார்கள். இன்னும் சில சாஸ்திரங்களில்,

தக்ஷிணே மாதுலே கன்னியம், உத்தரே மாம்ச போஜனம்,
பக்ஷிமே கிர்யா நாஷமஸ்ச்சே, திரியோ தோஷ பந்தக்கே.

தக்ஷணதேசத்தில் அம்மான்மகளை விவாகம்செய்து கொள்வதும், உத்தரதேசத்தில் மாம்சபக்ஷணம் செய்வதும், பக்ஷிம தேசத்தில் கிர்யாகர்மநாசம் செய்வதும் இந்த மூன்றுகாரியங்களிலும் தோஷமில்லையென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

இன்னும் இஷ்குலால் பண்டிதரென்பவர் அம்மான்மகள் தன்குலத்துக்குப் புறம்பேயிருப்பதால் அவளைக் கட்டலாமென்றும், சிற்றப்பன் அல்லது பெரியப்பன்மகள் தன்குலத்துக்கு உள்ளேயிருப்பதால் அ

வனைக் கட்டக்கூடாதென்றும் சொல்லியிருக்கிறார். அதற்கு மறுமொழியாவது. சிற்றப்பன் அல்லது பெரியப்பன்மகள் தன் தகப்பன் குலத்துக்குள்ளேயும், அம்மான்மகள் தன் தாயின் குலத்திக்குள்ளேயுமிருக்கிறார்கள் ஒருத்தியும் குலத்துக்குப் புறம்பானவளாயிருக்கவில்லை.

பின்பும் யாதொரு ஹிந்து நாங்கள் ஆண்வழியைமாத்திரம் அநுசரித்து அம்மானை அன்னியகுலத்திலுள்ளவனென்றும், சிற்றப்பன் அல்லது பெரியப்பனைத் தன் குலத்திலுள்ளவனென்றுஞ் சொல்கிறோம். இதை அநுசரித்தே தன் சகோதரன் மகளையாவது தன் தகப்பனுடைய சகோதரன் மகளையாவது கட்டக்கூடாதென்றும், தன் சகோதரிமகளையும் தன் தகப்பனுடைய சகோதரிமகளையும் கட்டலாமென்றுஞ் சொல்கிறோம்; என்றால் அதற்கு மறுமொழியாவது.

நீங்கள் ஆண்வழியைமாத்திரம் அநுசரிப்பது உண்மையாயிருந்தால் சிறியதாயார் அல்லது பெரியதாயாருடைய மகளை ஏன் விவாகம் செய்து கொள்ளுகிறதில்லை. நீங்கள் சொல்லுகிறபடி இவளும் ஒரு அன்னியகுலத்தான் மகளாயிருக்கிறாளே: இதன்படி பார்த்தால் மகள்பெற்ற பேத்திப்பெண்ணையும் நீங்கள் விவாகம்செய்து கொள்ளலாமல்லவா? ஆம் என்றால் இதுதான் வெட்கக்கேடு.

இன்னும் உங்கள் புராணங்களில் பிரம்மாவானவர் தமது மகள் சரஸ்வதியைத் தமக்கு மனைவியாகவைத்திருந்து பின்பு அவளைத் தம்முடைய குமாரன் சுவாயம்புவனுக்கு விவாகம் செய்வித்தாரென்று எழுதப்பட்டிருக்கிறதே இதுதான் வெட்கக்கேடு.

இன்னும் பராசரரிஷி மச்சகந்தியை விபசாரமாய்ச்சேர்ந்து அதனால் உங்கள் சாஸ்திரங்களைக் கோர்வைசெய்த வியாசர் பிறந்தார் என்கிறீர்களே இதுதான் வெட்கக்கேடு.

இன்னும் கிருஷ்ணபக்தியுள்ள துரோபதை என்பவளுக்குப் பஞ்சபாண்டவாளென்னும் ஐந்து புருஷர்கள் இருந்தார்களென்கிறீர்களே இதுதான் வெட்கக்கேடு.

ஒருக்கால் நீங்கள் இந்த ஐவரும் தம்தம் முறையில் துரோபதையை அக்கினியில் தகனித்துப் பின்பு அவளை உயிர்ப்பித்துத் தம்தம் அநுபோகத்தில் கொண்டுவருகிறவர்களாயிருந்தார்களென்று சொல்லும்பக்ஷத்தில், அதற்கு மறுமொழியாவது அக்கினியில் தகனமானதெது? உடல்தானே உடல் தகனமாய்ப்போனால் உயிர் அதாகவேயிருக்கிறது உயிர் தகனமாகமாட்டாது. உடலுங்கூட உங்கள் சொற்படி முன்னிருந்த உடலே உயிர்ப்பிக்கப்பட்டதாயிருந்தது. உடலும் அதுவே உயிரும் அதுவேயானதால் முன்னிருந்த துரோபதையேயானாள்.

102

இன்னும் பஞ்சபாண்டவர்களின் தாயும், பாண்டுராஜனுடைய மனைவியுமான குந்தியென்பவளைப் பலதேவர்கள் விபசாரமாய்ச்சேர்ந்து அதனால் ஐந்துபாண்டவர்களும் பிறந்தார்களென்கிறீர்களே இதுதான் வெட்கக்கேடு.

இன்னும் உங்கள் வியாசமகாரிஷியானவர் தம்முடைய சகோதரன் மனைவிகளை விபசாரமாய்ச்சேர்ந்து அதனால் திருதராட்சதனும், பாண்டுராஜனும் பிறந்தார்களென்கிறீர்களே இதுதான் வெட்கக்கேடு.

இன்னும் சொர்க்கத்தின் அதிகாரியாகிய தேவேந்திரனானவன் சந்திரனைத் துணைக்கொண்டு கௌதமரிஷியின் மனைவியாகிய அகலிகையை விபசாரமாய்ச் சேர்ந்தானென்றும், கௌதமரிஷியின் சாபத்தினால் இந்திரனுடைய தேகத்தில் ஆயிரம் யோனிகள் உண்டாயினவென்றும் சொல்கிறீர்களே இதுதான் வெட்கக்கேடு.

இன்னும் இராமருடைய மனைவி சீதையை ராவணன் சிறையெடுத்துக்கொண்டுபோய் பின்பு அவள் இராமருடைய வீட்டுக்குவர இராமர் அவளைக் காட்டுக்குத் துரத்திவிட்டு மீண்டும் கொண்டுவந்து வீட்டில் சேர்த்துக்கொண்டாரென்கிறீர்களே இதுதான் வெட்கக்கேடு.

மேற்கண்ட துரோபதை, சீதை, அகலிகை முதலான ஸ்திரீகளைக் கன்னிகளென்றும், கற்புடையாதவர்களென்றும் சொல்லுகிறீர்களே இதுதான் வெட்கக்கேடு.

இன்னும் நீங்கள் ஆண்பிள்ளைகளும், பெண்பிள்ளைகளும் கூட மாட இருந்து மகாதேவனுடைய லிங்கத்தைப் பூஜிக்கிறீர்களே இதுதான் வெட்கக்கேடு.

இன்னும் பிரம்மாவும், விஷ்ணுவும், மகாதேவனுடைய லிங்கத்தை அளவெடுக்க முயன்றார்களே இதுதான் வெட்கக்கேடு. இன்னும் உங்களில் வாமமார்க்கரென்பவர்கள் அல்குலை வணங்குகிறார்களே இதுதான் வெட்கக்கேடு.

இன்னும் கிருஷ்ணனைப்போலும் அவருடைய மனைவிகளைப்போலும் வேஷம்போட்டு அவர்கள்செய்த அநேகவெட்கங்கெட்ட வேலைகளைக்காட்டி உங்கள்முன்னே ஆடச்செய்கிறீர்களே இதுதான் வெட்கக்கேடு.

இன்னும் மகாதேவன் ஒருதரம் சித்திரைசெய்துகொண்டிருக்கும்போது மோகலாகிரியினால் அவருடைய ஆணந்தம் விம்மி நிமிர்ந்திருப்பதைப் பார்வதிகண்டு தன்னுடைய பெண்ணங்கத்தை அதற்குத்தக்கி அதின்மேரில் உட்கார அது இன்னும் அதிகமாய் விம்மியெழு

ம்பிப் பார்வதியைத் தூக்கிக்கொண்டு வானலோகத்தில் தேவர்களிருக்கும் ஸ்தலம்வரையில் போயிற்றென்றும், பார்வதி அத்தேவர்களைக் கண்டு வெட்கமடைந்தாளென்றும் சொல்லுகிறீர்களே. இதுதான் வெட்கக்கேடு.

இன்னும் மகாதேவன் தமது லிங்கத்தை நிர்வாணமாக்கிக்கொண்டு பிராமணரிஷிகளின் மனைவிகளிடம்போய் நின்றானென்றும், அந்தஸ்திரிகள் காமத்தினால் அவரைக் கட்டியணைத்துக் கொண்டார்களென்றும் சொல்லுகிறீர்களே இதுதான் வெட்கக்கேடு. இவைபோன்ற இன்னுமநேக வெட்கக்கேடான சங்கதிகள் உங்கள் மார்க்கத்தில்தான் உண்டு. இவைகளெல்லாம் உங்களுக்கு வெட்கக்கேடென்று தோன்றாமற்போனதும், சிற்றப்பன் அல்லது பெரியப்பன் மகளை விவாகம் செய்வது வெட்கக்கேடென்று தோன்றினதும் உங்கள் புத்திபேதத்தினலேயாம்.

இந்துக்களின் ஆக்ஷேபம்.

இஸ்லாமானவர்கள் பெரும் அசுத்தமானவர்களா யிருக்கிறார்கள். மலபாதைக்கிருந்து சுத்திசெய்தபின் கைகால்களை மண்ணால்தேய்த்துக் கழுவுகிறதும், வாய்க்கொப்பளிக்கிறதும், பாத்திரத்தை விளக்குகிறதுமில்லை.

உத்தரம்.

மலபாதை சுத்திசெய்கிறதில் நாங்கள் செய்கிற அவ்வளவு சுத்தம் இந்துக்களாகிய நீங்கள் செய்கிறதில்லை. நாங்கள் முந்தி அசுத்தத்தை மண் கட்டிகளால் துடைத்து அதன்பிறகு அசுத்தத்தின் குணம் நீங்கும்படி தண்ணீரால் கழுவிப்போடுகிறோம். கைகால்களையும் சுத்தம்செய்து கொள்ளுகிறோம். நீங்களோ அசுத்தஸ்தானத்தைக் கட்டிகளால் துடைக்காமல் கொஞ்சந்தண்ணீரைக்கொண்டு தொட்டுத் துடைக்கிறதினால் உங்கள் உடம்பிலும் கையிலும் மலம் இழுவப்பட்டு பெரும் அசுத்தர்களாய்ப் போகிறீர்கள். அதற்காக நீங்கள் கையை மண்ணால்தேய்க்க வேண்டியது நியாயந்தான். என்றாலும், உங்கள் உடம்பும் வஸ்திரமும் அசுத்தமேயாம். உங்கள் சாஸ்திரப்படி பன்னிரண்டுதரம் வாய்க்கொப்பளித்தால்தான் உங்கள்வாய் சுத்தமாகிறதென்றால் [illegible] மலங்கழித்த அசுத்தமான கையினால்தொட்ட பாத்திரத்தை விளக்காவிட்டால் அசுத்தம் எப்படிப்போகும்? எந்தஜனங்கள் மாட்டுச்சாணி மூத்திரமிவைகளைச் சுத்தமானவைகளென்றெண்ணி இரண்டு பக்ஷமும் அதிற்கிடந்து புரள்கிறார்களோ அந்த ஜனங்கள் மற்றவர்களின்மேல் என்ன ஆக்ஷேபஞ்செய்கிறது? உங்கள் புத்தியினால் நன்றாயோசித்துப் பாருங்கள்.

இந்துக்களின் ஆக்ஷேபம்.

இஸ்லாமானவர்கள் மிக அசங்கிதமானவர்கள். ஒரே போஜனபாத்திரத்தில் எல்லாரும் ஒன்றாய்ச்சேர்ந்து சாப்பிடுகிறார்கள். ஒருவர் வாய்வைத்துக்குடித்த பானபாத்திரத்தில் மிஞ்சின தண்ணீரை மற்றவர்களும் குடிக்கிறார்கள். இவர்களுக்கு எச்சிலென்கிற அசங்கிதமே கிடையாது.

உத்தரம்.

மனிதனுடைய வாய் அசுத்தமானதல்ல. அப்படி அசுத்தமென்றிருந்தால் அந்தவாயால் ஆண்டவனுடைய நாமத்தைச் சொல்லத்தகாது. மனிதன்வாய் சுத்தமானதென்று ஏற்பட்டிருக்கும்போது* ஒருவரோடொருவர் ஏன் சேர்ந்து சாப்பிடக்கூடாது?

நீங்கள் படைப்புகளுக்கெல்லாம் மேன்மையுடையவனா யிருக்கிற மனிதனுடைய வாயை அசுத்தமானதென்றும் குதிரை முதலிய சில ‡ மிருகங்களின் வாயை சுத்தமானதென்றும் நினைக்கிறீர்கள். இன்னும் பஞ்சகவ்வியமும் சாப்பிடுகிறீர்கள். உங்களுக்கு சாணி மூத்திரமென்கிற அசங்கிதமே கிடையாது.

ஹிக்காயத்து.

ஒருநாள் இந்துக்களின் தலைவரான ஒருகனவான்; [illegible] இஸ்லாமானவர்களிடத்தில்,, மவுலவிசாகிபே! இந்துக்கள் ஒருவர் மற்றொருவருடைய எச்சிலைப்பற்றி எவ்வளவு அசங்கியப்படுகிறார்கள் நீங்களும் இஸ்லாமானவர்களோ எல்லாரும் ஒன்றாய்சேர்ந்து சாப்பிடுகிறீர்களென்று சொன்னார். அதற்கு மௌலவியவர்கள் "பசுக்கள் பக்ஷத்துசேர்ந்து ஒரு தொழுவத்தில் புல் தின்னும் நாய்கள் இரண்டாளும் சேர்ந்து தின்னாது, தவிர உங்கள் சாஸ்திரங்களிலும் ஜகந்நாதத்தில் நான்கு வர்ணத்தாரும் ஒன்றாய்சேர்ந்து சாப்பிடலாமென்றும், பேதம்நினைக்கக்கூடாதென்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கி

* ஸ்கந்தபுராணம் 58-வது அத்தியாயத்தில், "எல்லா ஜனங்களும் பிரம்மாவுடைய பிள்ளைகளாயிருப்பதால் எல்லாரும் ஒன்றாய்ச்சேர்ந்து சாப்பிடலாம் பேதம் நினைக்கக் கூடாதென்று விஷ்ணுவானவர் தேவதாஸன் முதலான காசிராஜாக்களுக்கு உபதேசித்ததாய் எழுதப்பட்டிருக்கிறது. [illegible]வுத்துல் ஐப்பார் 28-ம் பக்கம்.

‡ [illegible]ர்படி புராணம் நாற்பதாம் அத்தியாயத்தில் ஆட்டின்வாயும், குதிரையின்வாயும் எப்போதும் அசுத்தமாகிறதில்லையென்று எழுதப்பட்டிருக்கிறது. [illegible]வுத்துல் ஐப்பார் 1-ம் [illegible]ம் 34-ம் பக்கம்.

நதாய்க் கேட்டிருக்கிறேன். இதன்வழியில் எங்கள்வாய் சுத்தமான தாயிருக்கிறது. அதனால்தான் நாங்கள் எச்சிலை அசுத்தமென்றெண்ணாமல் எல்லாரும்சேர்ந்து சாப்பிடுகிறோம். உங்கள்வாய் அசுத்தப் பட்டிருக்கிறதோ என்னவோ? அதனால்தான் நீங்கள் எச்சிலை அசுத்த மென்று நினைக்கிறீர்கள்'' என்று விடையளித்தார். இதைக்கேட்ட [illegible] கனவான் தலைகவிழ்ந்தார்.

இந்துக்களின் ஆக்ஷேபம்.

இஸ்லாம் மார்க்கத்தில் [illegible] மரம் வெட்டுகிறவனையும் [illegible] எப்பே[illegible] பண்ணுகிறவனையும் [illegible] மாட்டை அறுக்கிறவனையும் ஆண்டவன் மன்னிக்க மாட்டானென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அப்படியிருந்தும் இவர்கள் இந்துக்களுக்கு எதிரியாய் மாட்டுக்குக்கொடுமை செய்கிறார்கள்.

உத்தரம்.

இது அசத்தியப்பொய். ஆண்டவன் இவர்களை மன்னிக்கமாட்டானென்று எங்கள் மார்க்கநூல்கள் ஒன்றிலாவது எழுதியிருப்பதில்லை. மரத்துக்குடையவன் தன் மரத்தைவெட்டினால் அதனால் யாதொரு குற்றமில்லை. மாட்டை அறுக்கக் கூடாதென்பதுமில்லை. ஆனால், மதுபானம் செய்வது எங்கள் மார்க்கத்தில் கடினமான பாவமாயிருக்கிறது. என்றாலும், அவனையும் ஆண்டவன் மன்னிக்கமாட்டானென்பதில்லை. மதுபானம் செய்கிறவனாயிருந்தாலும், மற்றும் பாவங்களைச்செய்கிறவனாயிருந்தாலும் எப்பொழுது அவன் தவ்பாச்செய்கிறானோ அப்பொழுதே ஆண்டவன் அவனுடைய பாவத்தைப் பொறுத்துக்கொள்ளுகிறான்.

தவ்பாவென்பது முன்செய்த பாவத்தின்பேரில் மனஸ்தாபப்பட்டு, இனிமேல் பாவஞ்செய்கிறதில்லையென்று வைராக்கியம்பூண்டு, முன்னால் விட்டுப்போன தொழுகை, நோன்பு, ஜக்காத்து, குர்பானி, ஹஜ்ஜு முதலான வணக்கங்களை நிறைவேற்றுகிறதுதான் தவ்பா.

இன்னும் லஞ்சம் வாங்கல், களவுசெய்தல், வழிப்பறிசெய்தல், புறம்பேசல், திட்டுதல்போல் எந்தப்பாவங்களில் அடியார்களுக்குத் தீமைசெய்தல் ஏற்படுகிறதோ அந்தப்பாவங்களுக்காக அந்த அடியார்களிடத்தில் மன்னிப்புக்கேட்டுக்கொண்டு ஆண்டவனிடத்திலும் தவ்பாச்செய்யவேண்டும்.

இன்னும் ஆண்டவன் அன்பும் இரக்கமும் உள்ளவனாயிருக்கிறான். அவன் தன் அன்பினால் பாவத்துக்குத் தவ்பாசெய்யாமல் இறந்துபோன ஒரு முஸ்லிமை மன்னிக்கநாடினாலும் மன்னித்து விடுவான்.

இன்னும் நாங்கள் மாட்டை அறுப்பதும் உங்களுக்கு எதிரியாக அல்ல, மேலும் ஆடு முதலான சில மிருகங்கள் எப்படி எங்கள் மார்க்கத்தில் ஹலாலானவைகளாயிருக்கின்றனவோ அப்படியே மாடும் எங்களுக்கு ஹலாலாயிருக்கிறது. ஆதலால் ஆட்டை அறுப்பதுபோல் மாட்டையும் அறுக்கிறோம்.

இன்னும் நாங்கள் மாட்டுக்குக்கொடுமை செய்யவில்லை மேலும் நன்மையே செய்கிறோம். ஏனென்றால், எந்தமிருகம் ஆண்டவனுடைய பேரால் அறுக்கப்பட்டதோ அந்தமிருகம் கடைசியில் சொர்க்கத்தின் மன்னாய்விடும். ஆதலால், இந்த அ[illegible]ன்மையாகுமே யொழிய கொடுமையாகாது.

உங்கள் இந்துமார்க்கத்தில் மாட்டை அறுப்பதும் அதைப் புசிப்பதும் ஆகுமென்று மாத்திரமல்ல * பெரும் புண்ணியமென்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

இன்னும் பிராமணனுடைய மகன் காசிக்குப்போய் கல்விபடித்துக்கொண்டு பிறகு அங்கிருந்து தன் ஊருக்குத் திரும்பிவந்தால் அவனுடைய தகப்பன் அவனை எதிர்கொண்டழைக்கப்போய் ஒரு மாட்டையறுத்து அதன்தோலைக் கதகதப்புடன் தன் மகனுடைய உடம்பின்மேல் வைக்கவேண்டுமென்று மனுஸ்மிருதியில் எழுதப்பட்டிருக்கிறது.

இன்னும் ஒருவன் ஒரு அன்னியனுடைய மாட்டைத் திருட்டுத்தனமாய் அறுத்துத் தின்றுவிட்டு அதோடுகூட கொஞ்சம் [illegible]யும்சொல்லிவிட்டால் அவனுக்கு மோக்ஷமுண்டாய்விடுமென்று உங்கள் மார்க்கத்தினால் தெரியவாகிறது. அதெப்படியென்றால் மச்ச புராணத்தில், கோதக்கென்பவருக்கு எழுபுத்திரர்களிருந்ததாகவும் அவர் மரணமான பின் பெரும்மோக்ஷமுண்டானதாகவும் அவரின் புத்திரர்களையில்

---

* மகா பாரதம் இரண்டாம்பர்வம் மூன்றாம் பிரிவில், சொல்லப்பட்டிருக்கிற தென்னவென்றால் விராந்தனன் என்ற ராஜன் யாகத்தில் கொழுத்த மாடுகளைக்கொன்றான். ஆனால் அநேக மாடுகள்சேர்ந்து முறையிட்டுக்கொண்டன. ஆதலால் இராஜன் இரக்கப்பட்டு "யாகத்தில் மாடுகளை அறுத்துப்புசிப்பது நன்மையென்றிருந்தபோதிலும் நான் அதை நன்மையென்றெண்ணவில்லை. எனக் கூறினான்"—என்பதே.

பாருங்கள் வேதக்கட்டளைப்படி மாட்டையறுத்துப் புசிப்பது நன்மையாயிருக்க அதை நன்மையல்லவென்று இராஜன் தன் சுயபுத்தியினால் கூறுகின்றான். இராஜனுடைய புத்தி ஆண்டவனுடைய உத்திரவுக்கு மீறலாமோ - வேதத்து-31-32-33 -ம் பக்கங்கள்.

சாப்பாட்டுக்கு ஒன்றுமில்லாதபடியால் அவர்கள் ஒரு ரிஷியிடத்திற் போக அந்தரிஷி அவர்களை மாடுமேய்க்கக் காட்டுக்கு அனுப்பினதாகவும் அவர்கள் அக்காட்டில் பசியினால் அம்மாட்டையறுத்து தேவ பிதுர்களுக்குப் படைத்துச் சாப்பிட்டுவிட்டு சாயங்காலம் அந்தரிஷியிடத்தில்வந்து உம்முடைய மாட்டைப் புலியடித்துத் தின்றுவிட்டதென்று சொன்னதாகவும் இந்தப் புண்ணியத்தினால் அவர்கள் பரமகதி அடைந்ததாகவும் எழுதப்பட்டிருக்கிறது.

இவ்விடத்தில் கொஞ்சம் கவனிக்கவேண்டிய தென்னவென்றால், ஏத்தமார்க்க[illegible]டைய மாட்டை அறுத்துத் தேவர்களுக்கும், பிதுர்களுக்கும் படைத்துச் சாப்பிடுகிறதும் பொய்சொல்லுகிறதும் பாவமாகாமல் மோக்ஷத்துக்கே காரணமாயிருக்கிறதே! அந்த மார்க்கத்தை ஆண்டவனால் அருளப்பட்ட மார்க்கமென்றெண்ணுவதும் அதில் நற்கதிகிடைக்குமென்று ஆசைவைப்பதும் வெட்டவெளிச்சமாகிய வழிகேடாயும் வேண்டுமென்றே நரகத்தில் விழுவதாயுமிருக்கிறது.

இன்னும் மாட்டைப் பலிசெய்து புசிக்கும்படி ருக்குவேதத்திலும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

இந்துக்களின் ஆக்ஷேபம்.

பசுவானது இந்துக்களுக்குப் பாலைத்தருகின்றது. இஸ்லாமானவர்களுக்கு மூத்திரத்தையா கொடுக்கின்றது? ஏன் அவர்கள் அதற்கு மரியாதை செய்கிறதில்லை.

உத்தரம்.

உண்மையில் பசுவானது உங்களுக்கு மூத்திரத்தைத் தருகின்றது. நீங்களதை வெகு பிரியத்தோடு குடிக்கிறீர்கள். எங்களுக்கோ அது பாலையும் தருகின்றது மாம்சத்தையும் தருகின்றது.

ஆதலால் பசுவில் பொதுப்பாகமென்றும் சொந்தப்பாகமென்றும் இருவகையான பாகங்களுண்டு. அதாவது:—அதன்பால் எங்களுக்கும் உங்களுக்கும் பொதுவாயிருக்கிறது. அதன் மாம்சம் எங்களுக்கே சொந்தம். அதன் மூத்திரம் உங்களுக்கேசொந்தம்.

லிங்கபூஜை, பசுபூஜைகள்செய்கிற இந்துக்களாகிய நீங்களே மாட்டுக்குமரியாதை செய்யத்தகுந்தவர்கள்.

இந்துக்களின் ஆக்ஷேபனை.

இந்துவாயிருக்கிறவன் இஸ்லாமாகிறதல்ல இஸ்லாமாயிருக்கிறவன் இந்துவாகிறதில்லை. இதேதனென்றால் நல்லதாயிருக்கிற பதார்த்தம்கெட்டு ஊசிப்போகிற வழக்கமேயொழிய கெட்டுப்போனபதார்த்தம் நல்லதாகுவது கிடையாது.

உத்தரம்

இந்துவாயிருந்து இஸ்லாமாகுவதும் இஸ்லாமாயிருந்து இந்துவாகாமலிருப்பதும் நியாயந்தான். ஏனென்றால் சின்னவனாயிருக்கிறவன் பெரியவனாகிற வழக்கமேயொழிய பெரியவனாயிருக்கிறவன் சின்னவனாகிற வழக்கமில்லை. விக்கிரக ஆராதனைசெய்கிற இந்துக்கள் பொம்மைகளையாடும் சிறுவர்களாயிருக்கிறார்கள். ஒரேகடவுளை வணங்கும் இஸ்லாமானவர்கள் அறிவையடைந்த பெரியவர்களாயிருக்கிறார்கள்.

தன்னியில் இருட்டிலிருப்பவன் வெளிச்சத்தில் வர விரும்புவதேயன்றி வெளிச்சத்திலிருப்பவன் இருட்டில்போக இச்சைகொள்வதில்லை. இந்துமார்க்கம் இருட்டு, இஸ்லாமார்க்கம் வெளிச்சம்.

இன்னும் வழிதப்பி அலைபவன் வழிதேட அடைவதேயன்றி வழிதெரிந்துசெல்பவன் வேறுவழியில் ஏன் பிரவேசிக்கிறான்? வழிதப்பி அலைபவன் இந்து, வழிதெரிந்து நடப்பவன் முஸ்லிம்.

இந்துவாயிருப்பவன் இஸ்லாமாகுவதற்கும் இஸ்லாமாயிருப்பவன் இந்துவாகாமலிருப்பதற்கும் காரணமிதுதான். நீங்கள் இதையறியாமல் பதார்த்த உபமானம் சொன்னது தப்பு. ஏனென்றால், விக்கிரகத்தொழும்பனாயிருக்கிற ஒருவன் அதை விட்டுவிட்டு, பிரம்மஞானியாய்ப்போனால் அவனை நல்லவனாயிருந்து கெட்டவனாய்ப் போனானென்று எவராயினும் சொல்வதுண்டா? சத்தன் என்ற கசாயிக்காரனும் கங்கா என்ற தாசியும் மீராபாயி என்ற ராணியும் கோபிச்சந்து என்பவனும் இவர்களெல்லாம் கெட்டவர்களாயிருந்து தேவபக்தியினால் நல்லவர்களாய்ப் போனார்களென்று உங்கள் மதநூல்களிலும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இப்பொழுது இவர்களையும் நல்ல பதார்த்தமாயிருந்து ஊசின பதார்த்தமாய்ப் போனார்களென்று சொல்லுங்கள்.

இந்துக்களின் ஆக்ஷேபம்.

இஸ்லாமானவர்கள் தங்கள் மார்க்கத்தில் பறையன், சக்கிலி முதலான ஈந்து ஜாதியையும் சேர்த்துக் கொள்ளுகிறார்கள். இப்பேர்ப்பட்டீன ஜாதிகளையும் தள்ளிவைக்கிறார்களில்லை.

உத்தரம்.

சமுத்திரத்தில் உலகத்திலுள்ள நதிகளெல்லாம் போய்ச் சேருகின்றன. சமுத்திரமானது அவைகளெல்லாவற்றையும் தன்னில்சேர்த்துக் கொள்ளுகிறது. அப்படியே இஸ்லாமார்க்கத்தில் எந்தஜாதிக்கும் இடமுண்டு. சிறுகுட்டையில் மற்ற நதிகள்வந்து சேர அதற்கு அவ்வளவு விசாலமான இடமேது?

எவ்வித அசுத்தமான வஸ்துவாயிருந்தாலும் சமுத்திரத்திற்போய்ச்சேர்ந்து அப்படிக் கழுவப்பட்டுச் சுத்தமாய் விடுகின்றதோ அப்படியே எந்தஜாதி மனிதனாயிருந்தாலும் இஸ்லாமார்க்கத்தில் வந்தால் அவன் தன் பாவங்களைவிட்டுச் சுத்தமாய்விடுகின்றான்.

சிறு குட்டையிலுள்ள தண்ணீரானது அதுதானே அசுத்தமானதாயிருக்கும்பொழுது அதனால் மற்ற வஸ்துக்கள் எப்படிச் சுத்தமாகும்? உங்கள் மார்க்கமும் சிறுகுட்டையைப்போல்தானிருக்கிறது. அது மற்றவர்களை எப்படிச் சுத்தமாக்கும்?

அசுத்தம் இரண்டுவகையென்பது எல்லா புத்திமான்களுக்கும் தெரிந்தசங்கதியே. கெட்ட நிர்ணயம், கெட்டகுணம் இவைகளால் இருதயம் அசுத்தமாகுதல் ஒன்று. அருவருப்பான வஸ்துக்களால் சரீரம் அசுத்தமாகுதல் மற்றொன்றாம்.

கெட்ட நிர்ணயமாவதென்னவென்றால், ஆண்டவனைத்தவிர மற்ற யாதொருவரைச் சர்வலோக ஆதினரென்றும், அதிகாரமுடையவரென்றும், ஆராதிக்கவுரியவரென்றும், கைகொடுத்துதவுகிறவரென்றும், எண்ணுவதும் ஆண்டவனுக்கன்றி மற்றவர்களுக்கு வணங்குதல் ஆகுமென்றெண்ணுவதும், நபிமார்களையும், வேதங்களையும் விசுவாசிக்காமலிருப்பதும், மலக்குகளையும், மார்க்கத்துடைய கட்டளைகளையும் இலேசாயெண்ணுவதும், கியாமத்துநாள் உண்டாகுமென்பதில் சந்தேகங்கொள்வதும், ஆண்டவனுடைய அன்பை ஆசைவைக்காமலும், அவனுடைய வேதனைக்குப் பயப்படாமலுமிருப்பதும் இன்னும் எந்த காரியத்தை நபிநாயகம் சல்லல்லாகு அலைகிவசல்லம் செய்யவும் சொல்லவுமில்லையோ அந்தக் காரியத்தை அழகானதென்றும் மார்க்கத்துடைய காரியமென்றும் எண்ணுவதும் இன்னு மிவைபோன்றவைகளுமே கெட்ட நிர்ணயங்களாம்.

இனி கெட்டகுணமாவதென்னவென்றால் தன்னை நல்லவனென்றெண்ணிக்கொள்வதும், தன்னுடைய வணக்கத்தின்பேரில் மனிதர்கள் தன்னைப் புகழவேண்டுமென்று ஆசைவைப்பதும், ஒருவனிடத்தில் யா

தொரு செல்வமிருக்கக்கண்டு அவன்மேல் பொறாமைவைப்பதும், யாதொருவன்மேல் பகைவைப்பதும், பொருளாசைவைப்பதும், நெடுநாள் ஜீவித்திருப்போமென்று மேலெண்ணம்வைப்பதும், பாவஞ்செய்யத்துணிவதும் இன்னு மிவைபோன்றவைகளும் கெட்டகுணங்களாம்.

இந்த இருதய அசுத்தமானது சரீர அசுத்தத்தைக் காட்டிலும் கெட்டதாயிருக்கிறது. ஏனென்றால், சரீர அசுத்தம் நீங்குவது மிக லேசானது. தண்ணீரால் கழுவினால் நீங்கிவிடும். இருதய அசுத்தம் நீங்குவது மகாகஷ்டம். இருதய அசுத்தங்களில் குப்ரியத்தென்ற அசுத்தம் அதாவது ஆண்டவனைவிட்டு மற்றவர்களை வணங்குவதென்ற அசுத்தமானது எல்லாவற்றிலும் கடினமானது. அது மாறாத வேதனையில் தள்ளுகிறதாயிருக்கிறது. இந்த குப்ரியத்தென்ற அசுத்தத்தினாலேயே நாங்கள் காபிர்களை அருவருப்பாய் நினைக்கிறோம்.

இந்த இருதய அசுத்தமென்னும் குப்ரானது ஈமான்கொள்வதினால் நீங்கிவிடுகின்றது. ஏனென்றால் எப்பொழுது நிர்ணயம் செம்மையாய்விட்டதோ அப்பொழுதே இருதயம் சுத்தமாய்விட்டது. அவன் பறையனாயிருந்தாலும் சக்கிலியாயிருந்தாலும் யாராயிருந்தாலும் சரி. ஆண்டவனிடத்தில் பறையன் சக்கிலி முதல் எல்லா ஹிந்துக்களும் சமமாயிருக்கிறார்கள். ஏனென்றால், பறையன் எப்படி ஒரே ஆண்டவனைவிட்டுப் பலதெய்வங்களை வணங்குகிறானோ அப்படியே பாப்பான் முதல் மற்ற ஹிந்துக்களும் பலதெய்வங்களை வணங்குகிறார்கள். இன்னும் பாப்பான் முதலான ஹிந்துக்கள் எப்படி இஸ்லாமார்க்கத்தை விரோதமாய் நினைக்கிறார்களோ அப்படியே பறையனும் விரோதமாய் நினைக்கிறான். இன்னும் பாப்பான்முதல் மற்றும் ஹிந்துக்களுக்கு எப்படி கோவிந்தன், நாராயணன், பரசுராமன், கிருஷ்ணன், ஆதிமூலம், ஆறுமுகம், சுப்பிரமணியனென்ற பேரிடப்பட்டிருக்கிறதோ அப்படியே பறையருக்கும் பேரிடப்பட்டிருக்கிறது. இப்படி சகல விஷயத்திலும் பறையன் மற்றும் இந்துக்களுக்குச் சமானமாயிருக்கும்போது அவனை மார்க்கத்தில் சேர்க்கக்கூடாதென்பதும் மற்றவர்களைச் சேர்க்கலாமென்பதும் நீதமாகுமா? எவனாயிருந்தாலும் எப்பொழுது விக்கிரகவணக்கம், பலதெய்வவணக்கம் முதலான குப்ரான காரியங்களைவிட்டுத் தவுபாச்செய்தானோ அப்பொழுதே அவன் எங்கள் சகோதரனாகிறான்.

ஒருவன் இஸ்லாமாகினால் முந்தி அவனுடைய இருதய அசுத்தம் நீங்கும்பொருட்டு "ஆண்டவனுக்கன்றி மற்றொருவருக்கும் வணக்கமில்லையென்றும் முகம்மது அலைகிவசல்லமவர்கள் [illegible] சல்லல்

ண்டவனுல் அனுப்பப்பட்டிருந்தாரா யிருக்கிருர்களென்றும் அ
வர்கள்தான் நமக்கு நல்வழியைக் காட்டினவர்களென்றும் அவர்களை
ப் பின்பற்றிநடப்பது எல்லாருக்கும் விதியாயிருக்கிறதென்றும் அவ
னுக்குப் போதிப்பது பர்ளாயிருக்கிறது. பின்பு அவனுக்கு ஈமானுடை
ய ஒழுங்குகளைப்போதித்த வாசகத்தைக் கற்பித்து மற்றும் குப்புசனை
விட்டுத் தவுபாச்செய்வித்து அதன்பிறகுதான் அவன்சரீர அசுத்தம்
நீங்குவதற்காக அவனை முழுக்காட்டவேண்டியதாயிருக்கிறது. நீங்
கள் பறையன், சக்கிலி இவர்களைத் தள்ளிவைக்க வேண்டுமென்பது
எதற்காக? அவர்கள் சரீர அசுத்தமாயிருக்கிருர்களென்றுதானே?
இருதய அசுத்தத்தை நீங்கள் அவ்வளவாய்க் கவனிப்பதில்லை. இது
உங்களின் தெரியாமையாயிருக்கிறது. சரீர அசுத்தத்தின் நிமித்தம்
பறையர், சக்கிலியர்களை மார்க்கத்தில் சேர்க்காமல் தள்ளிவைவேண்
டுமென்று நீங்கள் சொல்லும்பக்ஷத்தில் உங்கள் சரீரத்திலும் ஒரு ச
க்கிலியத்தோட்டியிருக்கிறான். அதாரென்றால் உங்கள் இடதுகையே
யாம். அதனால் தினந்தோறும் உங்கள் மலபாண்டத்தின் அசுத்தத்தை
க் கழுவுகிறீர்கள் அதையும் உங்கள் சரீரத்திலிருந்து வெட்டித்தள்ளி
விடுங்கள்.

இந்துக்களின் ஆக்ஷேபம்.

இஸ்லாமானவர்கள் சுன்னத் (விருத்தசேதனம்) செய்துகொள்ளுகி
ருர்கள் இந்தக்காரியம் ஆண்டவனுக்குப் பிரியமானதாயிருந்தால் பி
றப்பிக்கும்போதே ஒவ்வொரு முஸ்லிமை[illegible]செய்யப்பட்டவ
னுகப் பிறப்பிக்கமாட்டானு?

உத்தரம்.

ஆண்டவனுக்குப் பிரியமானகாரியமும் பிரியமில்லாதகாரியமும
நபியவர்களின் திருவாய்மொழியால் தெரியலாகும் ஆதலால் இந்தக்
காரியம் ஆண்டவனுக்குப் பிரியமில்லாததாயிருந்தால் நபியவர்களின்
மூலமாய் இதைக்குறித்து ஆக்கியாபிக்கமாட்டான். ஆயினும் இதற்கு
இரண்டுவித சமாதானங் கூறுகிறோம்.

1 - வது இந்துக்கள் பெண்பிள்ளையை உயிரோடுவே நெருப்பிலெ
றிந்து சாகவிடுகிருர்கள். இன்னும் சிலர் காசியிற்போய் ரம்பத்தில்
அறுப்புண்டு சாகிருர்கள். சிலர் கங்கையில்விழுந்து சாகிருர்கள் இ
ன்னும் சிலர் இமயகிரியென்னும் பனிமலையில் உருகிச்சாகிருர்கள்.
சிலர் கண்களைக் கட்டிக்கொண்டு வழியில் யாதொரு கிணராவது அக
ழாவது எதிர்ப்பட்டால் அதில்விழுந்து சாகலாமென்று எண்ணிக்கொண்ட

ன் ஜகநாதத்தின் புறமாய்நோக்கிச் செல்கிருர்கள். இவ்வகையாய்ச்
சாகிறதைப் பெரும்புண்யமென்று எண்ணுகிருர்கள். இந்தக் காரிய
ங்களில் ஆண்டவனுக்குப் பிரியமிருந்தால் இவர்களைப் பிறப்பிக்கும்
போதே சாகடிக்கமாட்டானு?

ஒருக்கால் நீங்கள் இக்காலத்தில் ஒரு இந்துவும் இப்பேர்ப்பட்ட
காரியங்களைச் செய்கிறதில்லையென்று சொல்லுவீர்களானுல் அதற்கு
மறுமொழியாவது:— இக்காரியங்களெல்லாம் உங்கள் மார்க்கத்தில்
அருமானவைகளாயும் நன்மையானவைகளாயும் இருக்கின்றன. ஆ
னுல் இப்பொழுது இங்கிலீஷ் துரைத்தனத்தாரால் இப்பேர்ப்பட்டகா
ரியங்களைச் செய்யக் கூடாதென்று தடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதனு
ல் ஒரு இந்துவும் இவ்வகையான காரியங்களைச் செய்கிறதில்லை.

உண்மையில் தன்னுயிரைத் தானே மாய்த்துக் கொள்ளுகிறது
கொடிய பாவமாயும், பெரிய அடாத்தனமாயு மிருக்கிறது. இன்னும்
ஆத்மஹத்தி, மஹாப்பாப்பி தற்கொலை செய்துகொண்டவன் பெரும்பா
தகனென்று நீங்களும் சொல்லுகிறீர்கள். மேற்கண்டவர்களும் தம்மு
யிரைத் தாமாய் மாய்த்துக் கொண்டவர்களாயிருக்க அவர்கள் உங்க
ளிடத்தில் பெரும்பதவி யடைகிறவர்களாயிருப்பதெப்படி?

இன்னும் ஒருவன் விருக்ஷத்தின்மேலிருந்து தவறி விழுந்திறந்து
போனாலும், தண்ணீரில் அமிழ்ந்திறந்துபோனாலும், அல்லது யா
தொரு பெண்பிள்ளை ப்ரசவித்து இறந்துபோனாலும் இவ்வகையான
மரணத்தில் இறந்தவர்கள்பேரில் ஒருகுற்றமுமில்லாமலிருக்க நீங்க
ள் இதை ஆத்மாத் துர்மரணம் என்கிறீர்கள். புத்தியினுல் நோ
க்குகையில் ஒருவன் தன்னுயிரைத் தானுய் மாய்த்துக்கொண்டால் அ
வன் பெரும்பாதகனென்றும் இம்பிரவேசமான ஆபத்தினுலிறந்தவ
ன் நன்மையடையப் பாத்தியஸ்தனுக வேண்டுமென்றும் தெரியவருகி
ன்றது. எங்கள் மார்க்கமும் இப்படியே கூறுகின்றது.

2 - வது இஸ்லாமானவர்களாகிய எங்களுடைய மர்மஸ்தானரோ
மங்களை க்ஷவரத்தினுல் களைவது அவசியமான சுன்னத்தாயிருக்கிறது
இப்படியே இந்துக்களாகிய நீங்கள் உங்கள் தாடி ரோமங்களை க்ஷவர
த்தினுல் களைவது உங்களுக்கு அவசியமாயிருக்கிறது. இந்தக்காரிய
ம் ஆண்டவனுக்குப் பிரியமானதாயிருந்தால் முந்தியே உங்களுக்குத்
தாடியில்லாதிருக்கும்படி செய்யமாட்டானுவென்று நாங்கள் ஆ
க்ஷேபித்தால் நீங்கள் என்னபதில் சொல்வீர்கள்?

இந்துக்களின் ஆக்ஷேபம்

இஸ்லாமானவர்கள் தன்ஜீவனைப்படியோ அப்படியே மற்றும் ஜீவர்களென்றெண்ணுமல் ஜீவவதைசெய்து புலாலைப் புசிக்கிறார்கள்.

உத்தரம்

ஆண்டவன் மனிதனுடைய உபயோகத்துக்காக ஜீவராசிகளில் சிலதை ஏறிப்போவதற்கும், சிலதை சுமைசுமக்கவும், சிலதின் மாம்சத்தைப்புசிக்கவுமாகப் படைத்திருக்கிறான். ஆதலால் எந்த உயிரினங்களின் மாம்சத்தைப் புசிக்கலாமென்று எங்கள் மார்க்கம் கூறுகின்றதோ அதை நாங்கள் புசிக்கிறோம். நாங்கள் ஆண்டவனுடைய உத்திரவில்லாமல் உயிரினங்களை அறுக்கும்பக்ஷத்தில் சந்தேகமில்லாமல் ஆக்ஷேபிக்க இடமிருக்கது.

இன்னும் புத்தியினல் நோக்குங்கயிலும் மனிதனுடைய உபயோகத்துக்காக உயிரினங்களைக்கொல்வது குற்றமல்லவென்று ஏற்படுகின்றது. ஏனென்றால், உயர்ந்த ஜீவனுடைய உபயோகத்துக்காக தாழ்ந்தஜீவனைக் கொல்லப்படுவதுண்டு. அதெப்படியென்றால் ஒரு மாடு அல்லது குதிரையினுடைய தேகத்தில் புண்ணுண்டாகி அதில் புழுக்கள் ஜனித்தால் அந்த ஒரு மாடு அல்லது குதிரைக்காக ஆயிரக்கணக்கான புழுக்களை மருந்தினல் கொல்லப்படுவது ஆகுமாயிருக்கிறது. ஏனென்றால், புழுவானது மாடு அல்லது குதிரையைப்பார்க்கிலும் தாழ்ந்தஜீவனும் மாடு அல்லது குதிரையானது புழுவைக்காட்டிலும் உயர்ந்த ஜீவனும் இருப்பதினலேயாம். ஆகவே மனிதன் எல்லா ஜீவர்களிலும் உயர்ந்த ஜீவனாயிருக்கிறானதனால் அவனுக்குபயோகப்படுகிற எந்த ஜீவனையும் அவன் கொல்வது குற்றமல்ல.

* இதுவுமன்றி இந்துக்களாகிய உங்கள் மார்க்கத்திலும் மாம்சபக்ஷணம் செய்யக்கூடாதென்றவிதி யேற்பட்டிருப்பதில்லை; உங்கள் தர்மசாஸ்திரத்தில் "எந்த உயிரினங்கள் புசிக்கப்படுகின்றனவோ அவைகளையும் இன்னும் எந்தமனிதர்கள் அவைகளைப் புசிக்கின்றார்களோ அவர்களையும் பிரம்மாவே சிருஷ்டித்தார் என்றும் சாஸ்திரப்படி அவைகளைப்புசித்தால் யாதொரு தோஷமில்லையென்றும் தேவர்க-

* ருக்குவேதத்தில், "உயிரினங்களே உயிரினங்களும் பக்ஷிக்கின்றனவென்றும் கீழ் பல்லிருக்கும் மேல் பல்லில்லாத உயிரினங்களானவை பக்ஷணங்கள் என்றும் அதாவது புசிக்கப்படும் ஜீவர்கள் என்றும் கீழ் பல்லும் மேல்பல்லுமுள்ள உயிரினங்களானவை பக்ஷிகளென்றும் அதாவது புசிக்கும் ஜீவர்கள் என்றும் பக்ஷணத்தைப் பார்க்கிலும் பக்ஷனை சிறந்ததென்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

களுக்கு மாம்சம்படைத்துச்சாப்பிடுவது பாவமல்லவென்றும் ஓருன், பல்லி, முதலை, முயல் இவைகளைப் புசிப்பது பிராமணருக்கு ஆகுமென்றும் எழுதப்பட்டிருக்கிறது. இன்னும் மகாபாரதம் சாந்திபர்வம் மூன்றாம்பிரிவில், "வேதம் ஓதி அறுக்கப்பட்ட ஜீவராசிகளின் மாம்சம் சுத்தமானதாயிருக்கிறதென்றும், அதைப் புசிப்பவனுகிறவன் மாம்சமே புசிக்காதவனுக்குச் சமானமாயிருக்கிறானென்றும், எந்த ஜீவராசியின்பேரில் வேதம் ஓதப்படவில்லையோ அது ஆகாதென்றும் எழுதியிருக்கிறது." இதன்படி உயிரினங்களை அறுப்பதும் மாம்சம் புசிப்பதும் பாவமல்லவென்று ஏற்படவில்லையா?

இன்னும் மனுஸ்மிருதியில் "இன்னின்ன மாம்சங்களால் சிரார்த்தம்செய்தால் இத்தனை இத்தனை காலம்வரையில் உங்கள் பிதுர்க்கள் திருப்தியடைந்திருக்கிறார்களென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

இன்னும் ஐந்து நகங்களுள்ள உயிரினங்களில் உடும்பு, ஆமை, முயல் இவைகளும் மச்சங்களிற் சிலவும் புசிக்கத்தகுந்தவைகளென்று சாஸ்திரத்தில் எழுதப்பட்டிருக்கிறது.

இன்னும் சூரியனுடைய உத்திராயணத்திலும், தக்ஷணாயனத்திலும் அதாவது ஆவணிமீ துவக்கத்திலும் மாசிமீ துவக்கத்திலும் மிருகபலிசெய்து புசிப்பது அவசியம் (பர்ளு) என்று மனுசாஸ்திரத்தில் எழுதப்பட்டிருக்கிறது.

இப்படி உங்கள் மார்க்கத்திலும் ஜீவவதையும், மிருகபலியும், மாம்சபக்ஷணமும் ஆகுமாயிருக்கும்போது, இஸ்லாமானவர்கள் அப்படிச்செய்கிறார்களென்று ஆக்ஷேபிப்பானேன்?

இவ்விடத்தில் ஹிந்துக்கள் "எங்கள் மார்க்கத்தில் மாம்சபக்ஷணம் செய்தல் முற்காலத்தில் ஆகுமாயிருந்தது இப்போது நிஷேதமாய் (ஹறாமாய்) விட்டதென்று சொல்லும்பக்ஷத்தில் அதற்கு மறுமொழியாவது:—உங்கள் மார்க்கத்தில் முற்காலத்தில் ஆகுமாயிருந்தால் எங்கள் மார்க்கத்தில், முற்காலத்திலும் இக்காலத்திலும், இனி எக்காலத்திலும் ஆகுமாயிருக்கிறது. எவ்விதத்திலும் உங்கள் ஆக்ஷேபம் எங்களிடம் செல்லாது.

இன்னும் மாம்சபக்ஷணம் செய்தல் இக்காலத்தில் ஹறாமாய்விட்டதென்று சொன்னீர்களே இதுவும் தப்பர்த்தமான வார்த்தையாயிருக்கிறது. ஏனென்றால், உங்களில் கோழைமனத்தான சில ஜனங்கள் மாத்திரம் (வேதகட்டளையினால் அல்ல) தங்கள் சுயபுத்தியினாலும், தம்போன்ற முன்னோர்களின் பின்பற்றுதலினாலும் மாம்சபக்ஷணம்

ஆகாதென்று தள்ளிவைத்திருக்கிறார்கள். என்றாலும் இந்துக்களின் பெரும்பாலார் ஆதிகால வேதவழக்கப்படியே அக்கினிபூஜை முதலியவைகளில் ஆடுகளையும் எருமைகளையும் பலியிடுகிறார்கள். இப்போது இந்தியாவில் இறைக்கிறார்கள் அப்படிப் பலியிடப்படுகிற இலக்ஷக்கணக்கான வைகளாகிய ஆடுகளின் மாம்சத்தில் பெரும்பாகம் இந்துக்களின் அநுபோகத்துக்கே வருகிறதென்பது யாவருக்கும் தெரிந்த விஷயம்.

இந்துக்களின் ஆக்ஷேபம்.

இஸ்லாமானவர்கள் பிணத்தை நெருப்பில் தகனிக்காமல் பூமியில் புதைக்கிறார்கள். நெருப்பானது சகல அசுத்தமான வஸ்துக்களையும் சுத்தமாக்குகிறதாயும் எல்லா துர்வாசனையையும் போக்குகிறதாயுமிருக்கிறது. ஆதலால் பிணத்தை நெருப்பில் தகனிக்கிறோம். பூமியில் புதைக்கிறவர்கள் அந்த அழுகிப்புழுத்து நாற்றமெடுக்கச் செய்கிறார்கள்.

உத்தரம்.

நெருப்பானது நம்பத்தகாத மோசக்காரன்போலும் மண்ணானது நம்பத்தக்க விசுவாசிபோலுமிருக்கிறது. நெருப்பினிடத்தில் எதையாகிலும் ஒப்புவித்தால் அதைப் புசித்துவிடுகின்றது. பூமிக்குள்வைக்கப்படுகிற பொருளோ காக்கப்படுகிறது. ஆகலின் பிணத்தை மோசக்கார நெருப்பினிடத்தில் ஒப்புவிப்பதைப்பார்க்கிலும் அதை விசுவாசியான பூமியினுள் ஒப்புவித்தல் நலம்.

1-வது:—பணம் காசு, பொன், பொருள் முதலிய திரவியத்தைக் காப்பாற்றிவைக்க வேண்டுமென்று எண்ணுகிறவர்கள் அதைப் பூமியில் புதைத்துவைக்கிற வழக்கமேயொழிய நெருப்பில் சுடுக்குகிறதில்லை. ஆனால் எந்தப் பண்டத்தை நாசமாக்கவேண்டுமென்று எண்ணுகிறார்களோ அந்தப் பண்டத்தை நெருப்பில்கொளுத்திச் சாம்பலாக்கிவிடுகிறார்கள். இறந்தவர்களுடைய பிணமோ காப்பாற்றிவைக்கவேண்டிய பொருளாயிருக்கிறது. ஏனென்றால், நியாயத்தீர்ப்பின் நாளில் அவன் உயிர்த்தெழும்பவேண்டுமென்பதுமல்லாமல் ஆன்மாக்கள் அவைகள் விட்டுப்பிரிந்த சரீரங்களில் பிரவேசிக்கவேண்டுமென்பதையும் எதிர்பார்க்கப்படுவதினாலேயாம். ஆகவே பிணத்தை நெருப்பில் தகனிப்பது இந்த எதிர்ப்பார்க்குதலுக்கு முற்றிலும் விரோதமாகும்.

2-வது:—குப்பை கூளத்தைக் கொளுத்துவதுபோல பிணத்தைக் கொளுத்தி அதன் சாம்பலைக் காற்றில் பறக்கவிடுவதானது இறந்தவருக்குச் செய்கிற பெரிய மரியாதைக் குறைவாயிருக்கிறது. இதுக்

ம் மண்ணினால் பிணத்தை அழுகச்செய்து துர்வாசனையுண்டாக்குகிறதென்று சொல்லுகிறீர்களே இது சரியென்பது எப்பொழுதாகில் மீண்டும் அந்தச் சரீரம் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று எண்ணியிருந்தால்தான். அப்படியில்லாமல் அந்த பூமியிலேயே வைத்திருக்க வேண்டியதாயிருந்தால் அது அழுகிப்போவதினால் நமக்கென்ன? ஏனென்றால், அதன் யாதொரு துர்க்கந்தமும் ஜனங்களுக்கு வெளியாகாமல் பூமிக்குள்ளேயே மறைந்திருப்பதுடன் அழுகின சரீரத்தின் சாரங்களெல்லாம் மண்ணோடுகலந்து உலர்ந்துபோகின்றது. கை, கால், பொருத்துவாய் முதலான சகல உறுப்புகளும் அதனதன் கோலத்திலிருக்கின்றன. ஆதலால் மனிதன் தன்னுடைய ஜீவகாலத்தில் இத்தரையிலிருந்ததுபோல் இப்பொழுதும் இத்தரையிலிருக்கிறான். நெருப்பில் தகனிப்பதானது அவனுடைய உறுப்புகளுடையதும், கோலத்துடையதுமான அடையாளம் ஒன்றுமில்லாதபடி அழித்துவிடுகிறது.

3-வது:—மனிதனுடைய உற்பத்தி மண்ணினின்றாயிருக்கிறது. ஆதலால், كل شيء يرجع الى اصله எல்லாப்பொருளும் அதன் மூலத்தினிடம் திரும்பும் என்றபடி பிணத்தை அதன்மூலமாகிய மண்ணினிடத்திற்சேர்ப்பதுதான் நியாயமாகும்.

ஹிகாயத்து,

இஸ்லாம்மார்க்கம் உன்னதமான ஆரம்பத்தில் இஸ்லாமுடைய ஒரு பட்டாளம் ஹிந்துஸ்தானில் வந்திறங்கினது. அப்பொழுது இஸ்லாமென்பது ஒரு அதிசயமாயிருந்தபடியால் இஸ்லாமானவர்களுடைய நடவடிக்கைகளைப் பார்க்கிறதற்காக கல்விமானாகிய ஓர் இந்துவானவர் அவ்விடத்திற்கு வந்தார். பின்பு இஸ்லாமானவர்களுடைய கிரியைகளையும் அவர்களுடைய நடவடிக்கைகளையும் உற்றுணர்ந்து சற்று மகிழ்ந்து ஓ இஸ்லாமானவர்களே! உங்களுடைய [illegible] நடவடிக்கைகளும் நன்றாயிருக்கின்றன. ஆனால், பிணத்தை நெருப்பில் தகனிக்காமல் பூமியில் புதைக்கிறீர்களே இதுமாத்திரம் நல்லதல்லவென்றார். அப்பொழுது அவ்விடத்திலிருந்த ஒரு ஆலிமானவர் அந்தக் கல்விமானை நோக்கி நான் உம்மிடத்தில் ஒரு கேள்வி கேட்கிறேன் நீர் முந்தி அந்தக் கேள்விக்குப் பதில் சொல்லும்பக்ஷத்தில் நான் உம்முடைய கேள்விக்கு விடையளிக்கின்றேனென்றார். அதற்கந்தக் கல்விமான் அப்படியே கேளுமென்றார். அதற்கு ஆலிமானவர் சொல்லத்தொடங்கினதாவது:—ஒருவன் தன் ஜனனதேசத்திலிருந்து அன்னியதேசத்திற்கு யாத்திரைபோய் அந்தத்தேசத்தில் ஒரு ஸ்திரீயை விவாகம்செய்துகொண்டான் வெகுநாள் ஸ்திரீயை சேர்ந்தமைப்ப

தற்காக நியமித்துக்கொண்டான். அந்த விவாக ஸ்திரீயினால் அவனுக்கொரு பிள்ளை பிறந்தது. பின்பு அவன் அத்தேசத்திலிருந்து தன் ஜனன தேசத்திற்குப்போக நேரிட்டால் அந்தப்பிள்ளையை யார்வசம் ஒப்பவிக்கிறது? அந்தச் சமையல்காரிவசமா? அல்லது அந்தப் பிள்ளையின் தாய்வசமா? என்று கேள்க. இந்துவான அந்தக்கல்விமான், தாயிருக்கச் சமையல்காரிவசம் கொடுக்கவேகூடாது. ஏனென்றால், அந்தப்பிள்ளை தாயின்பிள்ளையேயொழிய சமையல்காரியின் பிள்ளையல்ல" வென்றார். அதற்கந்த ஆலிமானவர் அக்கல்விமானைநோக்கி நீர் சொன்னது சரி இப்பொழுது உம்முடைய கேள்விக்கு விடையளிக்கிறேன் கேளும். வானலோகத்திலிருந்து ரூகு யென்ற ஆத்மாவானது பூலோகத்திற்கு யாத்திரையாயவந்தது பூமியிலின்னும் ஒருசரீரம் செய்து அதற்குக் கொடுக்கப்பட்டது இன்னும் அந்தச் சரீரம் நிலைத்திருக்கும்பொருட்டு மண்ணிலிருந்தே அநேக போஜனபதார்த்தங்களும், அணிகலப்பொருள்களும், வஸ்திரமும், குடியிருப்புஸ்தானமும் இன்னும் பலவகையான பிரயோசனங்களும் அதற்குக் கொடுக்கப்பட்டன. நெருப்பானது சமைத்தல் பொரித்தலுக்கேயொழிய வேறொன்றுக்கும் உபயோகப் படுகிறதில்லை. நெருப்பினாலுண்டாகும் பெரிய பிரயோசன மென்னவென்றால் பூமியிலுண்டாகும் பச்சையானவஸ்துக்களை வேகவைப்பதுதான். ஆதலால் பூமியானது சரீரத்துக்குத் தாயைப்போலும் நெருப்பானது சமையல்காரியைப்போலு மிருக்கிறது. சரீரத்துக்குத் தகப்பனைப்போலிருந்த ஆத்மாவானது எப்பொழுது தன் இருப்பிடத்துக்குப்போக நேரிட்டதோ அப்பொழுது அது தன்னுடையமகனாகிய சரீரத்தை அதன் [illegible] கொடுக்கவேண்டுமேயொழிய சமையல்காரியாகிய நெருப்பினிடம் கொடுப்பது நியாயமாகாது என்றார். இதைக்கேட்ட அந்த இந்துவானவர் சரியென்று ஏற்றுக்கொண்டார். *

ஓர் விண்ணப்பம்,

இந்த அத்தியாயத்தில் இந்துக்கள் கேட்கும் சில கேள்விகளை மட்டும் எழுதி அவைகளுக்கு ஜவாபு கொடுக்கப்பட்டன. பாதிரிகள் கேட்கும் அநேகம் கேள்விகளை இந்துக்கள் படித்துக்கொண்டு அவைகளையும் சில ஹிந்துக்கள் கேட்பதுண்டு. அந்தப் பாதிரிகளின் எல்லாக் கேள்விகளுக்கும் கீழ்கண்ட கிதாபுகளில் ஜவாபாய் ஜவா

* இந்த விஷயத்தையும் இதைச்சேர்ந்த ஆக்ஷேபகர்த்தாக்களையும் தப்லீ அஞ்சுமனிலிருந்து எடுத்தெழுதப்பட்டது.

புகள் எழுதப்பட்டிருக்கின்றன. அவைகளைப் பார்வையிட்டுக் கொள்ளவும்.

அவையாவன

இஸ்திப்ஸார், இஸாலத்துல் அவ்ஹாம், ஸைபுல் ஜப்பார், ஸபாஹல்முபீன், கிஷ்புல்ஹுதா, ஹக்யத்துல் அஸ்ஹம், தஸ்வீபாத்தெ சைய்பிய அபுல்மன்ஸூர், தமிழ்திரியேகத்துவவிசாரணம் இவைகளும் இன்னும் சில கிதாபுகளுமாம்.

[illegible]பந்தம்,

இஸ்லாம் மார்க்கத்தின் நன்மைகளைக்குறித்துப் பேசுவது

இஸ்லாம் மார்க்கத்திலுள்ள நன்மைகள் எல்லாவற்றையும் விவரித்துச்சொல்ல நான் அவ்வளவு சக்தியுள்ளவனல்ல. என்கிலும் இப்பொழுது என்மனதில் தோன்றியவைகளில் சிலவற்றை என்னுமியன்றமட்டும் விவரமாயெழுதுகிறேன்.

1-வது நன்மை:—இம்மார்க்கத்தில் ஆண்டவனை ஒன்றுபடுத்தவேண்டுமென்னும் தவுஹீதை, வெகுதெளிவாய்ச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதாவது ஆண்டவனுடைய ஜாத் தென்ற உள்ளமையிலும் ஸிபாத் தென்ற அவனுடைய இலக்ஷணங்களிலும் அப்ஆல் என்ற அவனுடைய செயல்களிலும் அவனோடு மற்றவர்களைச் சம்பந்தப்படுத்தக் கூடாதென்பதே.

பூர்வீய பண்டிதர்களும் இந்துக்களிலுள்ள அநேகம் கல்விமான்களும் தவுஹீதை ஒன்றுபடுத்தி இருக்கிறார்கள். இந்தத் தவுஹீதை இம்மார்க்கத்தில் எவ்வளவு அலக்ஷ்யமாய்ச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறதென்றால். ஆண்டவனுக்கேயொழிய மற்றவர்களுக்கு வந்தனத்துடைய சஜ்தாவும் செய்யக்கூடாதென்றும், துன்பம் நீங்கவும், கோரிக்கைகள் நிறைவேறவும், ஆண்டவனிடத்திலன்றி மற்றவர்களிடத்தில் முறையிடக் கூடாதென்றும் கண்டிப்பாய் தடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. சொரூபங்களைச்செய்வதும், யாதொருவருடைய கபுறைப்போல் பொய்யான கபுறுகளுண்டாக்கி அதற்கு ஸியாரத்துசெய்வதும். இன்னுமிப்படியே விக்கிரக வணக்கத்துக்குக் காரணமாயிருக்கிற மற்றுங் காரியங்களைச் செய்வதும் கூடாதென்று விலக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆண்டவன்பேராலன்றி மற்றவர்பேரால் ஆணையிடக் கூடாதென்றும் ஆக்கியாபிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதைக்குறித்த சங்கதிகளிற் சிலவற்றை 1-வது அத்தியாயத்தில் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

2-வது தன்மை:—[illegible] சகலமும் அவ்விதமல்ல மனிதர்களுடைய சக்திக்கின்ற நடவடிக்கைகளுக்கு இணங்கிடப்படுமா?

இதரமார்க்கங்களில் கெடு நிகழ்விக்க தேவனென்றால், அம்மார்க்கத்தார் பெரும்பாலும் மிகு அக்கிரமமான காரியங்களை வழங்கிவருகிறதேயாம். இதன் மொத்தமே முழுசல்லல்லாது அவிவேசல்லமைக்கின்ற என்னுடையதும் என் அவ்வாறுகளுடையதுமான கொல் செயல்களுக்குமேல் மார்க்கத்தில் அதிகமாய் ஒரு காரியமும் செய்யக்கூடாதென்று எதிரெனவே உத்திரவின்மேல் உத்திரவாக எச்சரிக்கை செய்திருக்கிறார்கள்.

இன்னும் சிலர் உடம்பைக் கொடுமைப்படுத்தி [illegible] காரியங்களில் நின்றும் சுத்தப்படுத்தும்பொருட்டு ஒவ்வொரு நூற்றாண்டின் துவக்கத்தில் ஒவ்வொருவனை ஆண்டவன் உண்டாக்குவானென்று ஸ்ரீ ரசூல் நாயகமவர்கள் திருவுளமாயிருக்கிறார்கள். அப்படியே அந்தந்த நூற்றாண்டுகளின் துவக்கங்களில் அம்மாதிரியான மனிதர்கள் உண்டாகிக்கொண்டிருந்தார்கள். இனி கியாமத்துநாள் வரையில் இப்படியே உண்டாகிக்கொண்டிருப்பார்கள்.

3-வது தன்மை:—அதாவது என்னும் மார்க்க நியாயங்களை ஸ்திரப்படுத்துவது இது இந்தப் புஸ்தகத்தின் 1-ம் அத்தியாயத்தில் வெளியாகும்.

4-வது தன்மை:—இந்த மார்க்கத்திலுள்ள இபாதத் தனிமை இபாதத்தென்றும் [illegible] சம்பந்தமான வணக்கங்களும், ஸரீர வணக்கங்களும் மனதுக்கு அதிக திருப்தியை உண்டாக்குகிறவைகளாயிருக்கின்றன. அந்த வணக்கங்களின் தொகையில் நின்றுமொன்றாயிருப்பது தொழுகை. இந்தத் தொழுகை எப்பேர்ப்பட்ட வணக்கமென்றால், சகலவகைப்பட்டவைகளும் அந்தத் தொழுகையாகுதத்தில் அமைக்கப்பட்டவைகளாயிருக்கின்றன. அதெப்படியென்றால், வானவிலின்ற மலக்குகளில் அநேகர் நிற்பது, ஹமது, [illegible] த்தில் (நிற்றல், புகழ்தல், ஓதுதல், தாழ்மைகூறல்) முதலிய வணக்கங்களில் அமைந்திருக்கிறார்கள். மரங்கள் பயிர் மென்னும் நிலையிலும், மிருகங்கள் நடை என்னும் குனிவிலும், மலைகள் [illegible] மென்னும் இருப்பிலும், ஊர்வன சஜ்தாவென்னும் சாஷ்டாங்கத்திலும் அமைந்திருக்கின்றன. ஆண்டவன் இவையெல்லாவற்றின் வணக்கங்களைத் திரட்டி இஸ்லாமானவர்களுக்குக் கொடுத்திருக்கிறான். இதன் கருத்து:—தொழுகையில் நிற்றல், புகழ்தல், ஓதுதல், தாழ்மைகூறல், நிலை, குனிவு, இருப்பு, சஜ்தாமுதலான எல்லாச் செயல்களுமுண்டு என்பதே.

5-வது தன்மை:—விவகாரங்களும், குடிகளின் சமூகத்தினையும், தாய் தந்தையர், பெண்ஜாதி புருஷர், மற்றும் பந்துக்கள், அண்டைவீட்டார் இவர்கள் விஷயமாய் நடந்துகொள்ளவேண்டிய முறைகளும்; சத்திரங்கள், (அநாதைப் பிள்ளைகள்) ஊழியர்கள், சிறைச்சாலையிலிருப்பவர்கள், ஏழைகள் இவர்களின் விசாரிப்பும்; போஜனமருந்தல், வர்த்தகம் செய்தல், விவாகம் செய்தல், இவைகளின் ஒழுக்குகளும் இம்மார்க்கத்தில் எவ்வளவு விஸ்தாரமாய்ச் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன வென்றால், எவருக்கு எந்த விஷயம் சம்பவித்தாலும் அந்த விஷயத்தைத் தெரிவிக்க விவரமும் தீர்ப்பும் மார்க்கத்துடைய கிதாபுகளில் எழுதி வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. மலஜலவுபாதையைக் கழிப்பதின் ஒழுங்குகளைக் கூட விட்டுவிடாமல் நபியவர்கள் காண்பித்துவிட்டார்கள். இதன் உண்மையை அறியவேண்டுமானால் பிக்ஹு கிதாபுகளை (முகம்மதியர்களுடைய தர்மசாஸ்திரத்தை) பார்வையிடவேண்டியது.

ஹிக்காயத்து.

அக்பர் ஆபாதென்னும் நகரத்தில் ஒரு ஐரோப்பிய துரையானவர் மௌலவியென்னும் ஒரு முகம்மதிய சாஸ்திரியிடத்தில் வந்து; உங்கள் இஸ்லாம்மார்க்கம் உண்மையுள்ளதென்பதற்கு என்ன திருஷ்டாந்தமிருக்கிறதென்று கேட்டார். அதற்கு அந்த மௌலவியானவர் நபியவர்களால் அற்புதங்கள் வெளியானதையும் இன்னும் சில திருஷ்டாந்தங்களையும் எடுத்துச்சொன்னார். அதற்குத் துரை இந்த திருஷ்டாந்தங்கள் இருக்கவேயிருக்கின்றன. இவைகளல்லாமல் இஸ்லாம் மார்க்க உண்மைக்கு இன்னுமோர் அத்தாக்ஷியுண்டு. அதென்னவென்றால் எங்கள் சீமையில் ஒரு சட்டமேற்பட்டிருக்கின்றது. அதாவது பல பட்டணங்களிலிருந்து நாற்பது [illegible] கல்விமான்களும், புத்திமான்களும் ஒன்றுசேர்ந்து அவர்களுடைய புத்தி சாமர்த்தியத்தினாலும் கல்வித் தொழிலினாலும் ஏற்படுத்தப்பட்ட சட்டமாயிருக்கிறது. எங்கள் தேசம் புறஞ்சேதத்துக்குச் சமீபமாயிருப்பதால் எங்கள் தேசத்துக் கல்விமான்களுடைய புத்தியும் கொஞ்சம் தெளிவாகவே யிருக்கிறது. இன்னும் இந்த சட்டத்தை ஏற்படுத்தின வருஷகாலத்தில் இந்தச் சபையில் சேர்ந்த கல்விமான்களின் பேர்களைத் திரட்டிப்பார்த்தால் அவர்கள் [illegible] கல்விமான்கள் [illegible] படுகிறார்கள். ஆகக்கூட சில நூறு வருஷங்களில் நூறு நூறு கல்விமான்கள் சேர்ந்து ஒருவரோடொருவர் ஆலோசித்து இந்தச் சட்டத்தை ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். அப்படியிருந்தும் காலக்கிரமத்தில் வருஷங்களுக்குப் பின்னால் இந்தச் சட்டத்தில் ஏதாவதொரு தப்பு சம்பவித்து இதைமாற்றவேண்டிய

தாய் விருகிறது. உங்கள் யூதரென்ற மார்க்கத்துக்குரிய * எல்லாச் சட்டங்களையும் ஒரேஒரு மனிதரானவர் (முகம்மது சல்லல்லாகு அலைகி வசல்லம்) மற்றவரோடு ஆலோசிக்காமலே † இருபத்து மூன்று வருஷங்களுக்குள் ஏற்படுத்திவிட்டார். அதுமுதல் நாளது வரையில் அந்தச் சட்டத்தில் யாதொரு பேதமும் உண்டாகவில்லை. ஆதலால் ஒரே ஒரு மனிதனுல் கொஞ்ச காலத்திற்குள்ளாக இப்பேர்ப்பட்ட உறுதியான சட்டம் தேவ ஏவுதலாலன்றி ஏற்படுத்த முடியாதென்று நாம் அறிகிறோம் என்று சொன்னார். இதைக் கேட்ட அந்த மவுலவியானவர் [illegible] என்று அறிந்திருக்கிறீரே பின்பு ஏன் இவ்வளவு தாமதமாயிருக்கிறீர் என்று கேட்டதற்குதான் இஸ்லாமாய் விட்டால் பின்பு [illegible] ரூபாய் சம்பளம் எங்கிருந்து கிடைக்கும் என்று.

பின்பு அந்தத்துரை இஸ்லாமாய்விட்டார் என்றும் இங்கிலீஷ் [illegible]ருக்கு இடங்கொடுத்த சம்பளம் முன் போலவே நடந்துவந்த தென்றும் மவுலானு முகம்மது யாகூபு சாஹிபவர்கள் சொல்லக்கேட்டிருக்கிறேன்.

6-வது தன்மை:- நற்குணங்களைப்பற்றிய கல்வியும் இருதயத்தைச் சுத்தமாக்குகிற முறைகளும் இஸ்லாம் மார்க்கத்தில் விவரிக்கப்பட்டிருக்கிறது போல் மற்றெந்தமார்க்கத்திலும் அவ்வளவு துலக்கமாய்ச் சொல்லப்பட்டிருப்பதில்லை. இதைக்குறித்து இஹ்யாவுல் உலூம், கீமியாவெ ஸஆதத்து முதலான கிதாபுகளைப் பார்வையிட்டால் அதன் தன்மை விளங்கும். இந்த எல்லாக்கல்விகளும் குர்ஆன் ஷரீபிலிருந்தும் ஹதீதுகளிலிருந்தும் ஏற்பட்டவைகளாயிருக்கின்றன.

7-வது தன்மை:- [illegible] என்ற தேவவசனம் எந்த இலக்ஷணங்களோடிருக்கவேண்டுமோ அந்த இலக்ஷணங்களோடு இந்த மார்க்கத்தில்தான் காக்கப்பட்டு வருகின்றது. மற்றெந்த மார்க்கத்திலும் அப்படியிருப்பதில்லை. இதன் விவரம் 1-வது அத்தியாயம் [illegible]-வது பிரிவுகளில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

* கோர்ட்டு சட்டத்தில் வியவகாரங்களைக் குறித்த சங்கதிகள் மாத்திரந்தானுண்டு. ஷரா என்ற முகம்மதியமார்க்க சட்டத்தில், வணக்கங்கள், வியவகாரங்கள், தீர்வைகள், நற்குண துர்க்குணங்களின் விபரங்கள் இவைகளெல்லாம் அடங்கியிருக்கின்றன.

† முகம்மது சல்லல்லாகு அலைஹிவசல்லமவர்களுக்கு 40-வது வயதில் நபிப்பட்டம்வந்து 63-வது வயதில் வபாத்தானார்கள் ஆதலால் நபுவ்வத்துக்கும் வபாத்துக்கும் மத்தியிலுள்ள காலம் 23-வருஷங்களாயின.

8-வது தன்மை:- இலக்ஷக்கணக்கான அவுலியாக்களும், சாதுக்களும், அந்தரங்க பகிரங்க தூய்மையுடையவர்களும், அற்புதங்களையுடையவர்களும் புகழ்தற்குரிய நற்குணங்களுள்ளவர்களாக இந்த மார்க்கத்தில் உண்டாயினார்கள்.

9-வது தன்மை:- இஸ்லாம் மார்க்கத்தில் புத்திக்கு ஒவ்வாததும் கெட்டதுமான யாதொரு சங்கதியும் கிடையாது. இதரமார்க்கத்தார் யாராவது யாதொரு சங்கதியைக் குறித்து ஆக்ஷேபித்தால் அவர்கள் மீண்டும் ஆக்ஷேபிக்கவொண்ணாதபடி இம்மார்க்கத்தின் மவுலவிகள் தக்கவிதமாய் ஜவாபெழுதியிருக்கிறார்கள் உதாரணமாக முஸ்லிம்களில் பேதைகளாயிருக்கிற சாதாரண ஜனங்களை ஏமாற்றுவதற்காகப் பாதிரிகள் வீணான அநேக ஆக்ஷேபங்களையெழுதி அச்சிட்டிருக்கிறார்கள். அவைகளுக்கு [illegible] ஸவ்லத்துல் லைகம், இஸ்திப்ஸார், இஸாலத்துல் அவ்ஹாம் முதலான இன்னும் அநேககிதாபுகளை மவுலவிகள் கோர்வைசெய்து அச்சிட்டிருக்கிறார்கள். அவைகளைப் பார்வையிட்டால் உண்மைவிளங்கும்.

10-வது தன்மை:- ஹஸரத்து நபியவர்களின் குணங்களும், நடவடிக்கைகளும் அழகானவைகளாயிருப்பதும் அவர்களால் பற்பல விதமான அற்புதங்கள் வெளியானதுமாம். ஆண்டவன் எல்லா நபிமார்களுடைய நற்குணங்களையும், அவைகளின் பூரணத்தன்மைகளையும் ஹஸரத்து நபியவர்களில் சேகரமாக்கி விட்டான்.

11-வது தன்மை:- ஹஸரத்து நபியவர்களும், அவர்களின் அஹ்லெபைத்தென்ற குடும்பஜனங்களும், அஸ்ஹாபென்ற உடன்வாசிகளும், உம்மத்தின் பிரதானஜனங்களும் தங்கள் ராஜரீகத்தை விட்டுவிட்டதும் எளிமைத்தனத்தைத் தெரிந்து கொண்டதுமாம். உதாரணமாக ஹஸரத்து நபியவர்களுடைய அஹ்லெபைத்தின்பேரில் உலகத்தின் பலவிதமான துன்பங்கள் வந்தனவென்பது பிரசித்தமாயிருக்கிறது. அவைகளைச்சொல்ல மனம் அதிகதுக்கப்படுகிறது. இன்னும் ஹஸரத்து உமர்றழியல்லாகு அன்குவுடைய அரசாக்ஷியின் அதிகாரம் சீனதேசம்வரையில் வியாபித்திருந்தும் அதனால் அவர்கள் ஒருசுகத்தையும் அடைய இச்சித்தார்களில்லை. அவர்களுடைய அங்கவஸ்திரத்தில் பதினமூன்று ஒட்டுகள்போட்டு தைக்கப்பட்டிருந்ததுந்தவிர அவ்வொட்டுகளிற் சிலது தோலாயுமிருந்தன. இன்னும் ஹஸரத்து அபூஉபைதத்துறழியல்லாகு அன்கு ஒரு பட்டணத்துக்கு அமீராய் (கவர்னராய்) இருந்தும் அவர்கள் காட்டிலிருந்து விறகு சுமையைத் தூக்கிக்கொண்டு கடைவீதிவழியாய் வருபவர்களாயும் அப்படி வரும்பொ

மூஸா நபியும் உங்கள் அமீருக்கு வழிவிடுங்கள் என்று சொல்பவர்களாயுமிருந்தார்கள். இன்னும் இபுனுகிபனு அஃவும் முதலான மற்றும் பெரியோர்களும் இப்படியே தங்கள் இன்ப சுகங்களை வெறுத்து எளிமைத்தனத்தை தெரிந்துகொண்டார்கள்.

12 - வது நன்மை:- ஜமாஅத்து (ஜனசங்கம்) அதாவது சன்னிதியத்துக்காக ஜனங்கள் கூட்டங்கூடுவது. ஜமாஅத்தில் பெரியபெரிய பிரயோசனங்களுண்டென்பது எல்லா புத்திமான்களுக்கும் தெரிந்த விஷயமாயிருக்கிறது. அந்தப் பிரயோஜனங்களில் ஒன்றென்னவென்றால், ஜனங்கள் ஓரிடத்தில் கூட்டமாய்ச் சேர்ந்தால் ஒவ்வொருவரும் தங்கள் மனோநோக்கங்களையும், குறைகளையும் மற்றவரிடத்தில் சொல்லிக்கொள்ளலாம். அதனால் தீன் துன்யாவுடையகாரியங்களில் ஒருவர் மற்றவருக்கு ஒத்தாசையாய் இருக்கக்கூடும்.

ஆண்டவன் எங்களுக்குப் பலஜமாஅத்துகளை ஏற்படுத்தியிருக்கிறான். அவை தெருவுப் பள்ளி ஜமாஅத்தென்றும், ஜும்ஆப்பள்ளி ஜமாஅத்தென்றும், ஈதுகாப்பள்ளி ஜமாஅத்தென்றும், மக்காப்பள்ளி ஜமாஅத்தென்றும் நான்குவகைப்பட்டிருக்கின்றன.

1 - வது தெருவு பள்ளிஜமாஅத்தென்பது ஐந்து நேரங்களின் தொழுகைகளுக்காக தன்வீட்டு சொந்த ஜனங்களும், அண்டைவீட்டு ஜனங்களும், அத்தெருவிலுள்ள மற்றும் ஜனங்களும் அத்தெருவு பள்ளியில் ஒன்றாய்ச் சேர்வதாம். இதரஜனங்களின் விசாரிப்பைப் பார்க்கிலும் இந்த ஜனங்களின் விசாரிப்பு முக்கியமானதாயும் முற்படுத்தப்பட்டதாயுமிருப்பதால் ஆண்டவன் இந்த ஜனங்களை அடுத்தடுத்து சந்திக்கும் படியான ஏற்பாடு செய்திருக்கிறான்.

2 - வது ஜும்ஆப்பள்ளி ஜமாஅத்தென்பது எட்டுநாளைக்கொருதரம் வெள்ளிக்கிழமைதினம் ஒரு பட்டணத்திலுள்ள எல்லா இஸ்லாமானவர்களும் ஜாமிஉ மஸ்ஜிதென்றஜும்ஆப்பள்ளியில் சேர்வதாம்.

3 - வது ஈதுகாப்பள்ளி ஜமாஅத்தென்பது வருஷத்திற்கிரண்டு முறை நோன்புபெருநாளிலும், ஹஜ்ஜுப்பெருநாளிலும், ஒருபட்டணத்திலும் அதைச்சேர்ந்த உள்நாடுகளிலுமுள்ள எல்லா இஸ்லாமானவர்களும் ஈதுகாவில் ஒன்றாய்ச் சேர்வதாம்.

4 - வது மக்காப்பள்ளி ஜமாஅத்தென்பது வருஷத்திற்கொருமுறை ஹஜ்ஜுடைய நாளில் உலகமுழுவதிலுமுள்ள இஸ்லாமானவர்களெல்லாம் பெருமைதங்கிய மக்காப்பட்டணத்திலுள்ள அறபா மைதானத்தில் ஒன்று சேர்வதாம்.

13 வது நன்மை:- ஸ்திரீகள் மறைந்திருக்க வேண்டுமென்பது. இது புத்தியினிடம் வெகு அழகானதாயிருக்கிறது. ஆதலால் இந்து மார்க்கத்துடையவர்களிலும் சிலர் இதை அனுசரித்து வருகிறார்கள் என்றாலும் இது இஸ்லாம் மார்க்கத்திலிருந்து தான் வெளிப்பட்டது.

14 வது நன்மை:- லாகிரியான வஸ்துக்களை வழங்கக் கூடாதென்று விலக்கப்பட்டிருப்பது. ஏனென்றால், அவைகளை வழங்குவதினால் இகபரசாதனங்களுக்கு ஆதாரமாயிருக்கிற புத்தியின் இயல்பு கெட்டுப்போகின்றது.

15 வது நன்மை:- நாளுக்குநாள் இம்மார்க்கம் வியாபித்து வருகின்றது. வெள்ளைக்காரர்கள் தங்கள் மார்க்கத்தை ஜனங்கள் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டுமென்று இலக்ஷக்கணக்கான ரூபாய்களைச் செலவு செய்கிறார்கள். பாதிரிகளை சம்பளத்துக்கு நியமிப்பதும், கல்விச்சாலைகளைக் கட்டுவதும், புஸ்தகங்களை அச்சிட்டு இனமாய்கொடுப்பதும் இதற்காகவேயாம். யாதொருவன் அவர்கள் மார்க்கத்தை ஏற்றுக் கொண்டால் அவனுடைய ஜீவனவிஷயத்துக்குத்தக்க ஏற்பாடும் செய்கிறார்கள். இவ்வளவு முயற்சியும் முயற்சிக்குத்தக்க ஏதுக்களுமிருந்தும் புத்திமானாகிய ஒருவனும் அவர்கள் மார்க்கத்தை ஏற்றுக் கொள்ளுகிறதில்லை. அறிவிலியாயும், அபத்திலகப்பட்டவனாயுமிருக்கிற யாதொருவன் பிரபஞ்ச வாழ்க்கையை இச்சித்து அவர்கள் மார்க்கத்தை ஏற்றுக்கொள்ளுகிறான். அதுவும் அற்பமேயாம்.

இஸ்லாம் மார்க்கத்தை விர்த்திக்குக்கொண்டுவர இத்தேசத்தில் இஸ்லாமுடைய அரசாக்ஷியும் கிடையாது. இஸ்லாத்தில் வந்த ஒருவனுக்கு அன்புடன் அன்ன வஸ்திரம்கொடுத்துப் பாதுகாக்கத்தாராளமான மனதையுடைய பிரபுக்களுமில்லை. அப்படியிருந்தும் அநேக ஜனங்கள் தங்கள் சுகவாழ்க்கையையும் செல்வத்தையும் விட்டு இஸ்லாம் மார்க்கத்தில் வந்து ஏழைகளாய்ப்போனாலும் அதைப் பெருஞ்செல்வமென்று எண்ணுகிறார்கள். உதாரணமாக: இக்காலத்தில் சில ஊர்களில் அநேகம்பேர் இஸ்லாமாயிருக்கிறார்கள். அவர்களினின்றும் என் சிநேகிதர்களாயிருப்பவர்களை மாத்திரம் இங்கு எழுதுகிறேன்.

1 முன்ஷிபிதா உசைன் என்றழைக்கப்படும் ஷைக் அப்துர்றஹீம் இவர் இஸ்லாமாகுமுன் ஜவாஹிர்சிங்கென்ற நாமமுள்ளவராயிருந்தார். ஜாதியில் க்ஷத்திரியர். பாபல் என்னுமூரிலுள்ளவர். பெரிய வீரர் நற்குணமுள்ளவர். எங்கள் ஊராகிய பாபலிலுள்ள சிநேகிதர்கள் எல்லாரிலும் இவர்தான் முதலில் தம்முடைய இஸ்லாமை வெளியாக்கினவர். உள் ஈமான் கொண்டிருக்கும் போது தம்முடைய இஸ்

லாமை வெளிப்படுத்த ரொம்பவும் பயந்திருந்தார். ஓரிரவு ஒருபள்ளி வாசலில் சொன்னபாங்கு சத்தம் இவர்காதில் விழுந்தது. அல்லா, தஆலாவுடைய திருநாமங்களைக் கேட்டு ஆசை அதிகரித்ததினால் அந்த இரவெல்லாம் இவருக்கு நித்திரைவாவில்லை. விடியற்காலத்தில் இவர் பாட்டனார் ராம்! ராம்!! என்று இராமனைத் துதித்தார். அல்லாஹ்தஆலாவுடைய ஆசையில் அமிழ்ந்திருக்கிற இவருக்கு அந்த சப்தம் அருவருப்பாயிருந்தபடியால் தமது பாட்டனாரைக் கோபித்து அல்லாஹு! அல்லாஹு !! என்று சொல்லும் என்றார். பின்பு பயம்பிடித்து அவசரமாய் வீட்டைவிட்டு வெளிப்பட்டு அம்பாலாவுக்குப் போய்ச்சேர்ந்தார். அவ்விடத்தில் தாம் வெளிப்படையாய் இஸ்லாமாவதற்கு ஒருவரையும் கண்டடையவில்லை. சொந்த நாள்வரையில் அல்லா தஆலாவுடைய ஆசையினால் பைத்தியம் கொண்டவர் போலிருந்தார். கடைசியில் கலெக்டர் கச்சேரியில் போய் தமது இஸ்லாத்தை வெளியாக்கினார். மாதா, மனைவி, இரண்டுபுத்திரர்கள், சொத்துசுதந்தரம், விவேகம் மற்றும் சுகவாழ்க்கைக்குக் காரணங்களாயிருக்கிற சகல வஸ்துக்களையும் விட்டுவிட்டு அல்லா தஆலாவுடைய பாதையில் பிரயாணப்பட்டுவிட்டார். இப்பொழுது எவ்விதகெடுதிகளும் சம்பவிக்காதபடி மார்க்க ஒழுங்காயிருக்க வேண்டுமென்று தம்முடைய முன்ஷிவேலையை விட்டுவிடஎண்ணங் கொண்டிருக்கிறார். ஆண்டவன் அவர் எண்ணத்தை நிறைவேற்றுவானாகவும்.

2. ஷைக் அப்துல்ஹபீது. இவர் முன்ஷிபிதா உசைனுடைய இளையசகோதரர். வெகுகீர்த்தியானவர். அதிக வணக்கமுள்ளவர். இவர் இஸ்லாமான சரித்திரம் வெகு புதுமையானதாயிருக்கிறது சிறுபிராயத்தில் கல்வி படிக்கிறதற்காக முன்ஷிபிதா உசைனிடம் வந்திருந்தார். கோம் என்றவிடத்தில் மவுலானா அலாவுத்தீன் சாகிபவர்களின் பணிவிடையிலிருந்து அவர்களிடம் பாடம் ஆரம்பம் செய்தார். குபிருடைய கெடுதிகளையும், இஸ்லாமுடைய நன்மைகளையும் நன்றாய் உணர்ந்து கொண்டார். ஒருநாள் மாலை மக்ரிபு நேரத்தில் இருந்தாப் போலிருந்து வெகு அவசரத்தோடு தம்முடைய இஸ்லாமை வெளியாக்கினார். குபிரென்ற வியாதியைவிட்டு சவுக்கியமடைந்து ஆரோக்கிய ஸ்நானஞ்செய்து முஸ்லிம்களோடு கூடித்தொழுதார். இந்த சேதியைக் கேட்ட அவருடைய தாயாரும், இன்னும் சில ஜனங்களும் பாயலிலிருந்து இவ்விடம்வந்து கூக்குரலிட்டு அழத்தொடங்கினார்கள். அவர் அல்லாதஆலாவைத்தவிர மற்றெவரையும் சட்டைபண்ணவில்லை. அவ்வூர்டாணாக்காரன் இந்துவாயிருந்தான். அவன் மதத்துவேஷத்தினால் இவனைப் பிடித்து இழுத்துக்கொண்டு போங்களென்று மூர்க்கமாய்ச்

சொன்னான். அதற்கவர் நான் ஒருபோதும் போகமாட்டேன் என்று பதில் சொன்னார். அப்போது அந்தடாணாக்காரன் நீயேன் இஸ்லாமானாய் என்று கேட்டான் அதற்கவர், நான் நரகவேதனைக்கு பயந்து இஸ்லாமானேன் என்று சொன்னார். இந்துக்கள் அவரை எவ்விதத்திலாவது கலைத்து அழைத்துக்கொண்டு போய்விட வேண்டுமென்று அநேகவித தந்திரங்கள் செய்தார்கள். அவர் எந்த சொல்லுக்கும் மசியவில்லை. அவர் இப்போது கல்விபடிப்பதில் முயற்சியாயிருக்கிறார். முன்ஷிபிதா உசைன் அவருக்கு சும்ரக்ஷணை செய்துவருகிறார்.

3 மவுலவி நிஜாமுத்தீன். பக்தியுள்ளவாலிபர். மகாபுத்திமான். தாலிபுல்இல்மு. கற்செய்துகையுள்ள ஆலிமென்றும் சொல்லலாம். பிரசங்கவல்லவர். இவர் பிரசங்கத்தினால் அநேக ஆண், பெண்கள் அறிவையடைந்திருக்கிறார்கள் இப்போதுமடைந்துகொண்டு வருகிறார்கள். இவர் இஸ்லாமாகுமுன் ஹரிகாமதாசென்ற பெயரையுடையவராயிருந்தார். ஜாதி ஆசலக்ஷத்திரியர். பாயலில் உள்ளவர் இவரின் வர்த்தமானம் என்னவென்றால், இளம்பிராயத்திலேயே இவர்மனதில் நபிநாயகம் சல்லல்லாகு அலைகிவசல்லம் அவர்களுடைய ஆசையென்னும் அக்கினிச்சுவாலைத் தாவிப்பிடித்துக்கொண்டது. நாளுக்கு நாள் இந்து மார்க்கத்தின் கெடுதிகளும், இஸ்லாம் மார்க்கத்தின் நன்மைகளும் இவருக்கு நன்றாய் விளங்கிவிட்டன. ஆனால் கிடலென்று ஊரைவிட்டுப் பிரயாணப்பட்டு லூதியானாவுக்கு வந்து தம்முடைய இஸ்லாமை வெளிப்படுத்தினார். பின்னைதவர் தந்தையும், சகோதரரும் இன்னும் சில இந்துக்களும் பாயலிலிருந்துவந்தார்கள். இவர் தந்தை இவரைக்கண்டு வெகுதுக்கத்தோடு கதறியழுதார். சில நாள்வரையில் இதைப்பற்றி பெருங்கூக்குரலாயிருந்தது. கச்சேரிவரையில் போகும்படி நேரிட்டது. ஆகினும் ஆண்டவன் கிருபையால் ஒரு இடையூறும் சம்பவிக்கவில்லை. பின்புநான் இவரை அழைத்துக்கொண்டு கோட்ளாமாலருக்குப் போனேன். இவரை நான் பாயலிலிருந்து பிடித்துக்கொண்டு போய்விட்டதாக பாயலிலுள்ள இந்துக்கள் பெட்டாலாசர்க்காரில் என்போரில் பிராது செய்து பெட்டாலாவின் அதிகாரியிடத்திலிருந்து கோட்ளாமாலேருக்கு பொலிசுகரைச் சொண்டுவந்தார்கள். கோட்ளாமாலேரிலுள்ள [illegible]பத்தாரும் இது விஷயத்தில் இவர்களுக்கு உதவியாயிருந்தார்கள். ஒருதரம் அநேகம் இந்துக்கள் பெருங்கூட்டமாய்க் கூடி நான்இருந்த விடத்துக்கு வந்து பெரும்புகாரா செய்தார்கள். என்றாலும் ஆண்டவனுடைய கிருபையானது எவ்விதத்திலும் எங்களைக் காப்பாற்றினது. ஒரு

தரம் இவர் தந்தையானவர் கோட்டைமாவேருடைய அதிகாரியின் சமுகத்தில் இவரைப்பார்த்துமகனே! நானுன் பிதாவல்லவா? என்று இரக்கமாய்ச் சொன்னார். அதற்கிவர், என்பிதா முகம்மது சல்லல்லாகு அலைகிவசல்லமவர்களாயிருக்கிறார்கள் என்று பதில் சொன்னார். அதிகாரியானவர் இந்த வார்த்தையைக்கேட்டு அதிக சந்தோஷப்பட்டு, உன்னைப் பிடித்துக்கொண்டு போக ஒருவருக்கும் சக்தியில்லை. நீ சுகமாயிரு என்றார். ஆகிலும் இவருடைய தந்தை இவரைவிட்டுப் போக மனங்கொள்ளாமல் வெகுநாள் வரையில் அவ்விடத்திலேயே சுற்றிக்கொண்டிருந்தார். கடைசியாய் ஆகாவற்று ஊர்போய்ச் சேர்ந்தார்; இப்பொழுது இவர் கோட்டைமாவேலில் அஜரத்து மவுலானா அப்துர்றகிம் சாகிபவர்களிடத்தில் கல்விபயிற்சியாகிறார் மற்றவர்களுக்கும் படித்துக் கொடுக்கிறார்.

4 ஷைக் அப்துல்ஹக்கு. விசுவாசமுள்ள செசர் வெகு கெட்டிக்காரர். இவர் வெகுநாள் என் ஆளைவராயிருந்தார். என்னோடு கூடவே தமது இஸ்லாமை வெளிப்படுத்தினார் முன்னே சுதாசிங்கென்றபேருள்ளவராயிருந்தார். சர்தாறு என்றஜாதியுள்ளவர். சிறுவயதில் என் தமயனிடத்தில் சம்பளத்துக்கிருந்தார். வாலிபமானபொழுது இஸ்லாமார்க்கத்தின் உண்மையை அறிந்து நபிநாயகம் சல்லல்லாகு அலைகிவசல்லமவர்களுடைய பின்பற்றுதலில்வந்தார். வெகுநாள் என்னிடத்திலிருந்தார். அநேகயுத்தங்கள் செய்தார். கடைசியாய் ஹிஜ்ரி 1272-ம் வருஷம் ஆகிரத்துக்குப் பிரயாணமாய்விட்டார். ஆண்டவன் அவருக்கு றக்மத்து செய்வாராகவும். இவர் தம்பியும் இஸ்லாமாகி சில காலத்துக்குப் பிறகு இவரின் ஜீவகாலத்திலேயே மரணத்தையடைந்தார்.

நான் ஒருநாள் சொற்பனத்தில் ஷைக் அப்துல்ஹக்சாகிபைக் கண்டேன். அவர் அருப்பமிரங்காத அழகிய சிவவனைப்போல் இருந்தார். நான் அவரைநோக்கி உமக்கு கபுறுடைய வேதனை கொஞ்சமாவது உண்டாகவில்லையா? என்று கேட்டதற்கு அவர் கொஞ்ச வேதனை யுண்டாகிறதென்றார். நான் மூன்றுதரம் சலவாத்து ஓதி அவர்மேல் ஊதினேன். அவர் இப்பொழுது வேதனை நீங்கி விட்டதென்று சொன்னார்.

ہر مرض کی دوا درود شریف * دافع ہر بلا ...

ஹர் மரஸ் கீ தவா துருதெஷரீப்.
தாபி ஹர்பலா துருதெஷரீப்.

சலவாத்தானது சர்வ ரோகங்களுக்கும் சஞ்சீவியாயும் சகல துன்பங்களையும் நிவர்த்திப்பதாயுமிருக்கிறது.

5 ஷைக் அப்துல்அஜீஸ். இவரை அஜீஜுத்தீன் என்றும் சொல்வதுண்டு. வெகுநல்லவர். இருதய உறுதியுள்ளவர். வித்தையுள்ளவர். தாய்தந்தையர்களையும், பெண்ஜாதிபிள்ளைகளையும், சொத்து சுதந்தரம் முதலான சகலசெல்வத்தையும் விட்டு இஸ்லாமானார். முன்னே சாவின்தத்தன் என்ற பேருள்ளவராயிருந்தார். ஜாதியில் பிராமணர். பாயஸ்துள்ளவர். இவரைப்பற்றி விநோதமான ஓர் சங்கதியுண்டு. அதென்னவென்றால், நான் என் இஸ்லாமை வெளிப்படுத்தாமல் மறைத்துக்கொண்டிருந்த நாட்களில் சுமார் இரண்டு வருஷம் வரையில் வீட்டிலேயே இருக்கும்படி நேரிட்டது. என் சிநேகிதர்களிலும் சிலர் உள் சமான் கொண்டிருந்தார்கள் சில நேரங்களில் நாங்கள் இந்துக்களிடத்தில் பகிரங்கமாய் வாதிப்பதுண்டு. அநேக ஜனங்களுக்கு நாங்கள் இஸ்லாமாய் விட்டோமென்ற எண்ணமேயிருந்தது. என் பிரியதந்தையான லாலா கபண்டிராயர் என்பவர் இந்துவாயிருந்தும் எங்கள் பேரில் கிருபையாகவேயிருப்பார். வாதம் நேரிடுகிற சமயத்திலும் யாதொரு துஷ்டன் எங்களுக்கு இடைஞ்சல் செய்கிற சமயத்திலும் அவர் எங்களுக்கு உதவியாயிருப்பார். ஆதலால் நாங்கள் அவருக்கு அபூதாலிபு என்றுபேர் ஏற்படுத்திக்கொண்டோம். இன்னுமொரு துஷ்டன் ஒரு சிநேகிதருக்கு சிறிய தந்தையாயிருந்தான் அவன் எங்களுக்குப் பெரும் பகையனாயும், இடைஞ்சல் செய்கிறவனாயுமிருந்தான். அவனுக்கு அபூஜகால் என்றுபேரிட்டிருந்தோம். ஒரு நாள் இந்த அபூஜகல் எங்கள் வீட்டுக்கெதிரு வாசற்படியில் நின்று கொண்டிருந்தான். அந்தச் சமயத்தில் ஜாதியில் பிராமணரும் எங்களுக்கு புரோகிதருமாயிருந்த இந்த அப்துல் அஜீஸ்சாகிபு அவ்விடத்தில் வந்தார். நான் அந்த அபூஜகுலுக்குக் கேட்கும்படி இவரை நோக்கி புரோகிதரே நான் இஸ்லாமாய் விட்டேன். தங்களுடைய பிரியமெப்படி என்று கேட்டேன். அதற்கிவர், மகாராஜா! * யஜமான் எங்கேயோ புரோகிதனும் அங்கேயே என்றார். என்ன ஆச்சரியம்பாருங்கள்! அப்பொழுது இவருக்கு இஸ்லாம் மார்க்கத்தைக் குறித்து ஒன்றும் தெரியாது அப்படியிருந்தும் இப்பேர்ப்பட்ட அழகான வார்

* இந்துக்களில் ஒவ்வொரு ஜாதியாரும் ஒவ்வொருஜாதி பிராமணனை குருவாக நியமித்துக் கொள்ளுகிறார்கள். ஆனால் மார்க்கவிஷயமான மந்திரங்களில் ஒன்றையும் அவர்களிடத்தில் படித்துக்கொள்ளுகிறதில்லை. கல்யாணம், மரணம் முதலான சுகதுக்கங்களான காரியங்களில் அவர்கள் இவர்களுக்கு வேண்டியவர்களாயிருக்கிறார்கள். காணிக்கை, தக்ஷிணை முதலியவைகளைக் கொடுத்து தங்கள் காரியங்களை அவர்களால் நடத்திக் கொள்ளுகிறார்கள். அந்தப் பிராமணர் இவர்களுக்குப் புரோகிதரென்றும், இவர்கள் அந்தப் பிராமணனுக்கு யஜமானென்றும் சொல்லப்படுகிறார்கள்.

த்தை இவர் வாயிலிருந்து புறப்பட்டது சில நாளைக்குப் பிறகு ஆண்டவன் இவரை சகல செல்வத்தையும் விட்டு இஸ்லாமாகவும் செய்தான்.

6 வைத் குதாபக்ஷ். இவரை அப்துர் றஜாக் என்றும் சொல்வதுண்டு. இவர் இந்துவாயிருக்கும்போது பெருந்துஷ்டனாயிருந்தார். இப்பொழுது ஆண்டவன் இவரைத் தன் கிருபையென்னும் வலையிலிழுத்து நபிநாயகம் சல்லல்லாகு அலைகிவசல்லமுடைய உம்மத்திலாக்கிவிட்டான். முன்னே லக்ஷ்மணன் என்கிற பேருள்ளவராயிருந்தார். ஜாதியில் பஞ்சாலை க்ஷத்திரியர். பாயலில உள்ளவர். எனக்கு பந்துவாயுமிருக்கிறார்.

7 வைத் அபுதுல்கரீம். பக்தியுள்ள வாலிபர். முன்னே ஆதவன் என்றபேருள்ளவராயிருந்தார். ஜாதியில் பிராமணர். கோட்டாமவெளியுள்ளவர். ஊதியாறுவில் வந்து இஸ்லாமானார். பின்பு இவர் தாயார் இவரைத் தேடிவந்து இவரைக் கண்டபொழுது மிகவும் பாதவித்து அழுதாள். அதற்கு இவர் தம் தாயைநோக்கி உனக்கு என்மேல் அன்பிருந்தால் நீயும் இஸ்லாமாய்விடு என்றார். பின்பு தாயாரிடத்தில் முன்னால் தாம் செய்த குற்றங்களுக்காக மன்னிப்பு கேட்டுக் கொண்டார். இப்பொழுது கல்விபயிர்ச்சியிலிருக்கிறார்.

8 வைத் அப்துர் றகீமான். சாதுவானவாலிபர். ஜாதியில் க்ஷத்திரியர். அமிர்தசரஸ்த்திலுள்ளவர். ஊரைவிட்டு யாத்திரைபோயிருந்தார். வெகுநாளாய் இவர் சங்கதி ஒன்றும் தெரியவில்லை.

9 வைத் குலாம் முகம்மது. இவர் பஞ்சாபத்தின் தலைவர்களில் ஒருவர். இவருடன் இவர் மனைவிகளில் இருவரும் சிலவேலைக்காரர்களும் இஸ்லாமானார்கள். முன்னே இவருக்கு கன்ஹையாலால்சிங்கென்ற நாமஞ் சூட்டப்பட்டிருந்தது. இவரைக்கண்டு கொள்ள எனக்குவாய்க்கவில்லை. இவரைப்பார்க்கவேண்டுமென்று அதிக ஆசையுள்ளவனாயிருந்தேன். அப்படியிருக்கையில் இவர் தாருல் பகாவுக்குப் பிரயாணமாய் விட்டதாக சேதிகேட்டேன். ஆண்டவன் இவருக்கு ஜன்னத்து நஸீபுசெய்வானாக.

10 வைத் அமாநுத்தீன். வெகுஸமர்த்தர். பாக்கியவந்தர். மனைவியையும், புத்திரபவுத்திரர்களையும், சொந்த சுதந்தரர்களையும் மற்றும் எல்லா பாக்கியங்களையும் விட்டுவிட்டு இஸ்லாமாய்ப்போனார். முன்னே மங்களசிங்கென்ற பேருள்ளவராயிருந்தார். ஜாதியில் க்ஷத்திரியர். கப்போர்தலம் என்ற ஊரிலுள்ளவர். ஒரு பெண்பிள்ளை க்ஷத்திரிய ஜாதியிலிருந்து இஸ்லாமாயிருந்தாள். அவளை இவர் விவாகஞ்செய்து கொண்டார்.

11 வைத் அப்துல்காதிர். வெகுநற்குணமுள்ளவர். ரூபத்திலும் அதிக அழகுள்ளவர். தைரியவான். முன்னே குருதாசென்று பேருள்ளவராயிருந்தார். ஜாதியில் க்ஷத்திரியர். ஜலந்தரத்திலுள்ளவர். ஸெல்வீகர். உத்தியோகத்திலிருந்தவர். வெகுநாள் வரையில் அந்தரங்கத்தில் இஸ்லாமாயிருந்தார். கடைசியில் பிலால் றலியல்லாகு அன்குவைப்போல் இவர் மனதில் நபிசல்லல்லாகு அலைகிவசல்லமுடைய ஆசை பொங்கியெழும்பினது. மாதாபிதாக்களையும், வீடுவாசல், நகை நட்டுமுதலிய சகல செல்வத்தையும் வெறுத்து இடமென்று வேலையைவிட்டுவிட்டு ஊருக்கும்போகாமல் மாமனார் வீட்டுக்குவந்து தம்முடைய பத்னியை அழைத்துக்கொண்டு பிரயாணப்பட்டு லூதியானாவுக்கு வந்தார். அங்கே தம்மனைவியினிடம், நான் இஸ்லாம் மார்க்கத்தில் சேர்ந்துபோனேன். நீயும் அம்மார்க்கத்தை ஏற்றுக்கொள்ளும்பக்ஷத்தில் மகாசந்தோஷம். இல்லாவிட்டால் இந்த ரயிலிலேயே உன்னைத்திரும்ப ஊருக்கு அனுப்பி விடுகிறேன் உன்பிரிய மெப்படிச் சொல்லென்றார். அதற்கந்தப் பதிவிரதாசிரோன்மணி எனக்கும் இஸ்லாம் மார்க்கம் பிரியந்தான் என்றாள். பின்பு அவ்விடத்திலிருந்து பதிபத்னி இருவரும் பிரயாணப்பட்டு மாலேர்கோட்லாவுக்குவந்தார்கள். அப்பொழுது இந்த ஏழையாகிய அடியேனும் மாலேர்கோட்லாவிலிருந்தேன். அவர்கள் அவ்விடத்தில் வந்து குப்றுடைய உடைகளை மாற்றி இஸ்லாமுடைய உடைகளால் சிறப்பிக்கப்பட்டார்கள். இதைப்பற்றி அவ்விடத்தில் பெரும் பிரபல்லியமாயிருந்தது. அவர்கள் சிலநாள் அவ்விடமிருந்து பிறகு பானிபட்டிக்கு வந்து அங்கு ஒரு மாசம் வரையில் வசித்து பிறகு அங்கிருந்து ஷாஜிஹான் ஆபாதுக்குவந்து சேர்ந்து அங்கு ஜீவனவிஷயத்துக்காக வெகுநாள் வேலையில் அமர்ந்திருந்தார். இப்பொழுது கல்விபடிக்கவேண்டுமென்கிற எண்ணத்தினால் வேலையைவிட்டுவிட்டார்.

பின்பு இவர் மனைவியின் தந்தைமுதலான பந்துக்கள் மாலேர்கோட்லாவுக்கு வந்து இவர்களைத் தேடிப்பார்த்து எங்கும் புலம் அகப்படாதபடியால் நிராதரவாகி வெகு துக்கத்துடன் திரும்ப ஊருக்குப் போய்விட்டார்கள். பின்பு இவர்கள் ஷாஜிஹான் ஆபாதிலிருக்கிற சங்கதி தெரிந்து இவர் தந்தை இவருக்கு அநேகம் கடிதங்களை அனுப்பினார் அக்கடிதங்களில் தம்முடைய அன்பையும் ஆசையையும் காண்பித்து உம்மைத்திரும்பவும் நம்ஜாதியில் சேர்த்துக் கொள்ளுகிறோம் நீர் வந்து விடுமென்று ஆவலாயெழுதியிருந்தார். இவர் அதற்கு பதில்காகிதம் எழுதினதாவது:- அடியேன் இஸ்லாம் மார்க்கத்

தின் உண்மையைத்தீர அறிந்து என்முழு இருதயத்தோடு இஸ்லாமானேன் இங்கு எனக்கு எவ்வித கஷ்டமும் இல்லை. அப்படிக் கஷ்டமுண்டானபோதிலும் அது என் அபிஷ்டமென்றெண்ணுவேன் இப்பொழுது நானுவது என் மனைவியாவது இஸ்லாம் மார்க்கத்தைவிட்டுத்திரும்புவோமென்ற ஆசைவைக்கவேண்டாம். மேலும் தங்களுக்கு நற்கதியடைய விருப்பமிருந்தால் தாங்களும் இஸ்லாம் மார்க்கத்தை ஏற்றுக்கொள்ளும்படி தங்கள் சமூகத்தில் அபிக்கைசெய்து கொள்ளுகிறேன். நான் முன்போலவே இப்பொழுதும் தங்கள் ஊழியனுயிருக்கிறேன். தங்கள் பணிவிடையில் ஒருகுறைவும் செய்யேன். இன்ஷா அல்லா. ஆனால், மார்க்கவிஷயத்தில் தங்களைத் துயரமாட்டேனென்பதே.

12 ஷைக்முஹம்மதின் சாதுவானவாலிபர். முன்னே அரிச்சந்திரனென்று பேரிடப்பட்டிருந்தார் ஜாதியில் க்ஷத்திரியர். பெரிய பிரபுவின் குமாரர். இவர்தந்தை பின்ஷின்தாராயும் இவர் சகோதரர் சிரஸ்ததாராயுமிருக்கிறார்கள், வெகுநாள் அந்தரங்கத்தில் இஸ்லாமாயிருந்தார். கடைசியில் முகம்மது சல்லல்லாகு அலைகிவசல்லமவர்கள் மேலுள்ள ஆசையென்னும் சூரியனை மறைக்க முடியாமல் திடமென்று தம்இஸ்லாமை வெளிப்படுத்தினர். இந்த சங்கதி இவர் சகோதரருக்குத் தெரிந்து இவரைவந்து பிடித்துக்கொண்டுபோய் தாமிருக்கும் ஜாகையில்வைத்துக்கொண்டு இரவெல்லாம் புத்திபோதித்தார். இஸ்லாம் மார்க்கத்தை விட்டுவிடும்படி ஆசைபூட்டினர். அந்த இரவில் அவர் வீட்டில் சமையலும் ஆகவில்லை. இவர் தம்சகோதரர் சொல்வதையெல்லாம் காதில் வாங்கிக்கொண்டு ஒன்றும் பதில் சொல்லாமல் மௌனமாய் உட்கார்ந்து கொண்டிருந்தார். இப்படியே அந்த இரவு முழுவதுங் கழிந்தது. விடியற்காலத்தில் அவ்விடத்திலிருந்து அவசரமாயெழுந்து மலபாதைக்குப் போகவேண்டுமென்றார். இவர் தமையனர் காவலுக்காக இவருடன் ஒரு ஆளையனுப்பினர். இவர் அந்தக் காவலாளுடன் பட்டணத்துக்கு வெளியே கொஞ்சதூரம் போய் தம்மிலும் அந்தக் காவல்காரன் பலவீனனென்பதை அறிந்து தரையிலிருந்து சிலகற்களை எடுத்து அந்த சைத்தானை கல்வாரி செய்யத் தொடங்கினர். அவன் பின்காட்டிபோடினன் இவர் அவனைவிட்டுவிட்டு ஒரு திசையை நோக்கிச் சென்றார். அன்றுபகல் முழுவதும் இரவு முழுவதும் நடந்து விடியற்காலத்தில் அபாசிந்தாவென்னும் ஆற்றோரத்தில் கட்டப்பட்டிருக்கிற பள்ளிவாசலண்டை வந்தார். சித்திரை மாதத்திலும் நடந்த அலுப்பினலும் சோர்வடைந்து சற்றுநேரம் அந்தப்

பள்ளிவாசலில் படுத்துறங்கினர். பின்பு அவ்விடம்விட்டெழுந்து அந்த ஆற்றைக்கடந்து பகிராகிய ஒரு பெரியவரிடத்தில் வந்து அவரிடம் கொஞ்சநாள் தங்கியிருந்தார். பின்பு பிஷாவர் முதலான ஜில்லாக்களுக்கு யாத்திரைசெய்து கடைசியாய் ஷாஜிஹான் ஆபாதுக்குவந்து அங்குள்ள மதரஸாவென்னும் கல்விச்சாலையில் குர்ஆன் ஷரீப் மனப்பாடஞ் செய்யத் தொடங்கினர். இப்போது கொஞ்சநாளாய் ஊருக்குப் போயிருக்கிறார்.

13 ஷைக்அப்துர்ரஹ்மான். ஈகையும் இரக்கமுமுள்ளவர். இருதயசுத்தமுள்ளவர் புகழைவிரும்பாதவர். முன்னே வைரவசிங்கென்ற நாமமுள்ளவராயிருந்தார். பாயலில் உள்ளவர். பாஞ்சாலக்ஷத்திரியர். முறையில் எனக்கு சகோதரனாகிறார் வெகுநாள் வரையில் அந்தரங்க முஸ்லிமாயிருந்தார் அப்போதும், இந்துக்களுக்கும் அஞ்ஞானிகளுக்கும் விரோதமாய் பஞ்சாபி பாஷையில் நல்லநல்ல பாடல்களைக் கோர்வைசெய்துகொண்டிருந்தார். இன்னும் ஹஜரத்தாருல் சல்லல்லாகு அலைகிவசல்லமவர்களுடைய ஜீவனிர்த்தாந்தங்களைப் பாடல்களாய்க் கோர்வைசெய்துஇரகசியமாய்வாசித்துக்கொண்டிருப்பார். நான் அவரைப் பார்க்கும்போதெல்லாம் இந்த ஈரடியைச் சொல்வேன்.

جبکہ تھی عین ایمان حب محبوب خدا * الفت حضرت بنا پھر کیا چھپانا چاہئے

ஜப்க்கெ ட்டீ ஐன் ஈமான் ஹுப்பெ மஹ்பூபெ குதா
உல்பத்தே ஹஸ்ரத் பனா ப்பிர்க்கியா சுப்பானுச் சாஹியே.

இதன்கருத்து: ஆண்டவனுக்குப் பிரியமுள்ள ஹஜரத்து நபியவர்களின் ஆசையென்னும் ஈமானது மனதிற்குடிகொண்டிருக்க பின்பு அதை மறைப்பானேன்? என்பதே.

பின்பு ஹிஜ்ரி 1271-வருஷத்தில் லூதியானவிலுள்ள சீனாவாலிமஸ்ஜிதென்னும் பள்ளிவாசலில் அசர்நேரத்தில் இவர்தமது இஸ்லாமை வெளிப்படுத்தினர் அல்ஹம்துலில்லா.

14 ஷைக் அப்துல்ஹக். சாதுவானவாலிபர். எல்லாருக்கும் பிரியருள்ளவர். பக்தியுள்ளவர். ஹயாவுள்ளவர். முன்னே லேகுராம் லால் என்று பேருள்ளவராயிருந்தார். பாஞ்சாலக்ஷத்திரியர். பாயலில் உள்ளவர். முறையில் எனக்கு சகோதர புத்திரராகின்றார். வாலிபத்தின் துவக்கத்தில் விருத்தை வெறுத்து கதமுல்முர்ஸலீனென்கிய ஹஜரத்து நபியவர்களின் பின்பற்றுதலைத் தெரிந்துகொண்டார். வெகு

நான் அந்தரங்கத்திலேயே இஸ்லாமாயிருந்து கடைசியில் ஆண்டவனுடைய கிருபையினால், தாயார், சகோதரர், சகோதரிகள், முதலான பந்துக்களின் ஆசையிலிருந்து நீங்கி ஊரிலிருந்து அல்லாவுடைய பாதையில் பிரயாணப்பட்டு லூதியானாவுக்கு வந்து ரிஸாலா மஸ்ஜிதில் தமது நெருக்கின பந்துவான மேற்கண்ட ஷைக் அப்துர்றஹ்மானுடன் அசர் நேரத்தில் வெளியரங்கமாய் இஸ்லாமானார். இப்பொழுது கல்வி பயிற்சியில் முயற்சியாயிருக்கிறார்.

15 ஷைக் அப்துல்கரீம். தைரியமுள்ள வாலிபர் முன்னே நந்துமலன் என்று பேருள்ளவராயிருந்தார். இவர் ஷைக் அப்துர்றஹ்மானுடைய சிறிய தந்தையின் குமாரர். இவருக்கு இந்துமார்க்கம் சீர்கெட்டதென்றும் இஸ்லாம்மார்க்கம் அழகானதென்றும் தெரிந்தபொழுது அந்தரங்கத்தில் இஸ்லாமானார். இவர் ஒருதரம் லூதியானாவுக்கு வந்தார். அப்பொழுது ஷைக் அப்துர்றஹ்மான் இவரைப்பள்ளி வாசலில் தொழுது கொள்ளும்படி செய்ய வேண்டுமென்று இவரை உள்ளே வரும்படி கூப்பிட்டார். அதற்கிவர் இப்பொழுது என் இஸ்லாமை வெளிப்படுத்த எனக்குப் பிரியமில்லையென்றார். அதற்கு ஷைக் அப்துர்றஹ்மான் இது மக்ரிபு நேரமாயிருக்கிறது இப்பொழுது யார்பார்க்கப்போகிறார்கள். வந்து தொழுது கொள்ளுமென்று இவரை அழைத்துக்கொண்டு பள்ளிவாசலுள் போனார். அப்பொழுது யாரோ இந்துக்களிடத்தில் இன்று ஒருவர்வந்து இஸ்லாமானாரென்றுசொல்லிவிட்டார்கள். சில இந்துக்கள் பள்ளிவாசலின் வாசற்படியினிடம் வந்து இந்தசங்கதியை விசாரித்தார்கள் அதற்கு ஒருசிநேகிதர் இன்று ஒருவரும் இஸ்லாமாகவில்லையென்று ஜவாபு சொல்லிக் கொண்டிருந்தார். அதற்குள்ளாக இந்த அப்துல்கரீம் சாகிபு பள்ளிவாசலிலிருந்து வெளியே வந்து நான் இஸ்லாமாய்விட்டேன். எப்படியும் ஒருநாள் என் இஸ்லாம் வெளிப்படவேண்டியதாயிருந்தது. அது இன்றைக்கே வெளியாய் விட்டதென்றார். பின்பு இவர் தமையனார் இவரை நிந்தித்து இவருக்கு புத்திசொல்ல வந்தார். ஆனால் இவர் ஒன்றையும் பாராட்டவில்லை. திரும்பவும் இவர் தமையனாரும் நூற்றுக்கு அதிகமான அநேக இந்துக்களும் கூட்டமாய்வந்து இவரைப் பிடிக்கத் தலைப்பட்டார்கள். அப்பொழுது முகம்மது உசைன்கான் சாகிப் என்பவர் ஒண்டியாய் எல்லா ஹிந்துக்களோடும் எதிர்த்து வாதாடினார். பெருங்கலகமாச்சுது. போலீசுக்கும் பின்பு மாஜிஸ்திரேட்டுக்கும் போனார்கள். இரண்டு இடத்திலும் இந்த அப்துல்கரீம் சாகிபு சொன்னதென்னவென்றால், நான் இந்து மார்க்கத்தின் கெடுதிகளை யுணர்ந்து இஸ்லாம் மார்க்கத்தில் பிரவேசித்தேன். பிரம்மாவானவர் தமது மகளை இச்சித்தவராயிருக்கிறார். இன்னவர் இன்னது செய்தார் இன்னவர் இன்னது செய்தார் என்று இந்துமார்க்க சுவாமிகளின் தகாக்கிரியைகளை எடுத்துக் காட்டினார். கடைசியாய் மாஜிஸ்திரேட்டார் இந்த அப்துல்கரீம் சாகிபுடைய தமையனாரைச் சேர்ந்து நாலு ஹிந்துக்களுக்கு இரண்டு மாதம் காவல் அல்லது பத்து ரூபாய் அபராதம் என்று தீர்மானம் செய்தார். அப்பொழுது இந்த அப்துல்கரீம் சாகிப் தமது தமையனாருக்காக சிபாரிசு செய்து அரைவாசி அபராதத்தை மன்னிக்கச் செய்து அரைவாசி அபராதத்தைதாம் கொடுத்து அவரைக்காவலிலிருந்து விடுவித்தார்.

16 குதாபக்ஷ் ஜாதியில் பர்வையா. ஸஹாரம் பூரின்ஜாம் ஆப்பள்ளியில் வெள்ளிக்கிழமை தினம் வாசு (பிரசிங்கம்) செய்து கொண்டிருக்கிற தருணத்தில் வந்து இஸ்லாமானார் ஒருவரை இஸ்லாமாக்குவதில் தாமசம் பண்ணக் கூடாதாகையால் கொஞ்சநேரம் பிரசங்கத்தை நிறுத்தி இவருக்கு இஸ்லாமை போதிக்கப்பட்டது.*

ஆண்டவன் இவர்கள் எல்லாரையும் பூலோகத்திலும் பரலோகத்திலும் சந்தோஷப்படுத்துவானாகவும் இன்னும் சகல இஸ்லாமான ஆண்பெண் அனைவரையும் ஈமானுடன் மவுத்தாக்கி நரகவேதனைக்குத் தப்புவித்து எல்லாருக்கும் சொர்க்கபதி யளிப்பானாகவும். மற்றும் காபிர்களையும் நேர் வழியிற்சேர உதவிசெய்வானாகவும். நம்மை எப்பொழுதும் ரசூல்சல்லல்லாகு அலைகிவசல்லமவர்களுடைய பின்பற்றுதலில் வைத்து மதீனா முனவ்வராவில் நமக்கு மவுத்தை நஸீபாக்குவானாகவும்.

---

* மொழி பெயர்த்தோனின் ஓர் விண்ணப்பம்.

இப்புத்தகத்தின் மூலப்பிரதியான ஹிந்துஸ்தானி துஹ்பத்துல் ஹிந்துவில், பகிரங்கமாய் இஸ்லாமில் சேர்ந்திருப்பவர்களும் அந்தரங்கமாய் ஈமான் கொண்டிருப்பவர்களுமான இன்னும் அநேகருடைய நாமங்களையும் அவர்களுடைய விர்த்தாந்தங்களையும் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இருதரத்தாரின் தொகை நூற்றுக்கு நெருங்குகின்றது. அவர்களெல்லாரையும் குறித்து இவ்விடத்தில் எழுதுவது அநாவசியமென்று அடியேனுக்குத் தோன்றினபடியால் மேற்கண்ட 16 - பேர்வழிகளோடு சங்கதியை நிறுத்தினேன்.

نکل جاوے دم تیرے قدموں کے نیچے * یہی دل کی حسرت یہی آرزو ہے *

§ நிக்கல் ஜாவே தம் தேரே கதமோங்கே நீச்சே
எஹி தில்கி ஹஸ்ரத் எஹி ஆர்ஜூஹை.

ஆமீன் யா அர்ஹமர் றாஹிமீன் வஸ்ஹம்துலில்லாஹி றப்பில் ஆலமீன். இப்பொழுது எல்லா இஸ்லாமானவர்களுடைய சமுகத்தில் செய்துகொள்ளும் விண்ணப்பம் யாதெனில். இக்கிதாபைக் கோர்வை செய்தவர், மொழிபெயர்த்தவர், எழுதினவர், அச்சபதிப்பித்தவர், வாசிப்பவர், கேள்பவர் மற்றும் மூமினான ஆண்பெண்கள் இவர்களெல்லாருக்கும் ஈமானின் சலாமத்துக்காகவும். துன்யா ஆகிறத்தின் ஈபியத்துக்காகவும் துவாச்செய்வீர்களாக என்பதே. சந்தோஷமாய் ஆசையாக கலப்பறுதலாக சொல்லுங்கள்

லா இலாஹ இல்லல்லாஹு
முஹம்மதுர் றசூலுல்லாஹி.

முற்றிற்று.

§ மேற்கண்ட பய்த்துக்குப்பொருள்:—நபிகள் நாயகமே! தங்கள் பாதகமலங்களின் அடியில் என் ஆவி புறப்படுவதாக. இதுவே என் இருதயக்கிலேசமும் இதுவே என்டாசமுமாயிருக்கிறதென்பதே.

ஆரிய சமாஜமும் வேதமும்.

இந்துக்களில் ஸ்ரீதயானந்த சுவாமியென்பவரைப் பின்பற்றினவர்களான ஆரியசமாஜத்தார், புராணாதி பிரமாணங்களால் தங்கள் மார்க்கத்தின்மீது சாருகிற குற்றங்களை நிவர்த்திக்கும்பொருட்டு மற்ற இந்துக்களுக்கு விரோதமாக ஒருபோக்கு சொல்லுகிறார்கள்.

அதாவது:—பதுமபுராணம், சிவபுராணம், பாகவதம், மகாபாரதம் முதலான புராணேதிகாசங்கள் எங்கள் மார்க்கத்துக்குரிய பிரமாண கிரந்தங்களல்லவென்றும் அவைகளில் அசத்தியவாக்கும் அன்னியதெய்வ வணக்கமும் அக்கிரமமான பாவங்களும் நிறைந்திருக்கின்றனவென்றும் நாங்கள் வேதத்தைமாத்திரம் விசுவாசிக்கிறோமென்றும் அதில் மேற்கண்ட குற்றங்கள் யாதொன்றுமில்லையென்றும் இவ்வாறு புராணாதிகளைமறுத்தும் வேதத்தைக் கனப்படுத்தியும் பேசுகிறார்கள்.

அதற்கு மறுமொழியாவது:—மேற்கண்ட புராணாதிகள் மெய்யாகவே உங்கள்மார்க்கப் பிரமாண கிரந்தங்களாயிருக்கின்றன. ஏனென்றால் அவை வேதத்திலிருந்து வெளிப்பட்டனவென்றும் வேதமானது பிரம்ம ஞானத்தைத்தராத ஓர் சிற்றறிவென்றும் நீங்கள் விசுவாசிக்கிற உங்கள் வேதமே சாக்ஷிபகர்கின்றது.

அதெப்படியெனில், அதர்வணவேதம் மண்டூக உபநிடதத்தில் "அறிவானது சிற்றறிவென்றும் பேரறிவென்றும் இருவிதப்பட்டிருக்கிறது. நான்கு வேதமும் அதினின்று பிரிந்த ஆறு சாஸ்திரங்களும் பதினெண் புராணங்களும் இலக்கணமும் கவிதை வாசகங்களும் சோதிட வைத்தியங்களும் சிற்றறிவாம். எதனால் என்று மழியாமல் சாஸ்வதமாயிருக்கிற கடவுளை அறியக்கூடுமோ அந்த பிரம்மஞானமே பேரறிவாம்"என்று எழுதப்பட்டிருக்கிறது.

இன்னும் ஸ்ரீராமருக்கு ஆசிரியராயும் மற்றும் இந்துக்களுக்குப் பெரிய குருவாயுமிருக்கிற வசிஷ்ட மாமுனி தம்முடைய யோகவசிஷ்டத்தில் "பிரம்மாவானவர் லோகர்களின் சீர் திருத்தத்துக்காக வேதங்களையும் ஆறு சாஸ்திரங்களையும் பதினெண் புராணங்களையும் பதினெட்டு ஸ்மிருதிகளையும் உண்டு பண்ணினாரென்று கூறியிருக்கிறார். வசிஷ்டருடைய வாக்கியமானது ஆரியர் குருவான ஸ்ரீதயானந்தருடைய வாக்கியத்தைக் காட்டிலும் நூறுமடங்கு மேன்மையுள்ளதென எல்லா ஹிந்துக்களும் விசுவாசிக்கிறார்கள்.

இப்படி வேத சாஸ்திரபுராணாதிகள் யாவையும் பிரம்மாவே உண்டு பண்ணினரென்று ஏற்பட்டிருக்கும் போது வேதத்தை மாத்திரம் நம்புவதும் மற்றவைகளை மறுப்பதும் எப்படி ஞாயமாகும். நம்பினால் எல்லாவற்றையும் நம்பவேண்டும் மறுத்தால் எல்லாவற்றையும் மறுக்க வேண்டும். உண்மையில் இவையாவும் மறுக்கவேண்டியவைகளேயாம்.

வேதத்தில் அன்னிய தெய்வவணக்கம் அசத்தியவாக்கு முதலான குற்றங்கள் யாதொன்றுமில்லை யென்று சொல்லுகிறீர்களே இதுவும் தப்பான வார்த்தையாயிருக்கிறது. ஏனென்றால், வேதத்தில் அக்கினிவணக்கம், வாயுவணக்கம், ஜலவணக்கம், புவி வணக்கம், ஆகாச வணக்கம் முதலான பஞ்சபூதவணக்கங்களும், இந்திராதி தேவ வணக்கங்களும் எவ்வளவோ நிறைந்திருக்கின்றன. அசத்திய வாக்கியங்களும் அவ்விதமே. உதாரணமாக:-ருக் வேதத்திலிருந்து பொறுக்கியெடுத்து பாராஹீனே அகமதியா வென்னும் கிதாபில் 407-வது பக்கம்முதல் 422-வதுபக்கம் வரையில் எழுதப்பட்டிருக்கிற வேத சுருதிகளிற் சிலவற்றை இங்கு எழுதுகிறேன் பாருங்கள்.

ருக்வேதசுருதிகள்

ஹோமத்துக்குக் குருவாயும் ஹோமகாரியத்தைச் செய்கிறவனும் மற்றும் தேவர்களுக்கு காணிக்கையைச் செலுத்துகிறவனும் பெரியபாக்கிய வந்தனுமாயிருக்கிற அக்கினிதேவனை நான் மகிமைபடுத்துகின்றேன்.

முற்காலத்துரிஷிகளும் தற்காலத்துரிஷிகளும் மகிமைப்படுத்திவருகிற அக்கினிதேவன் மற்றும் தேவர்களை இப்பக்கம் நோக்கச் செய்வானாக.

இரண்டு குச்சிகளை ஒன்றோடொன்று இழைப்பதினால் உற்பத்தியாகின்ற அக்கினியே! கொய்யப்பட்ட இந்த சுத்தமான தர்ப்பைப்புல்லின்மேல் தேவர்களைக் கொண்டுவா. எங்கள் பக்கத்திலிருந்து நீ அவர்களை அழைப்பவனாயிருக்கிறாய். உன்னை வணங்கப்படுகிறது.

ஓ அக்கினியே இன்று நல்ல சுவையுள்ள எங்கள் பலியை தேவர்கள் புசிப்பதற்காக அவர்கள் முன்னே கொண்டுபோய் வை.

ஓ அக்கினியே சிவந்த குதிரைகளையுடைய சுவாமியே நீ எங்கள் ஸ்தோத்திரத்தினால் பிரசன்னமாகு. முப்பத்து மூன்று தேவர்களையும் இங்கு வரச்செய்.

ஓ அக்கினியே உனக்குக் காணிக்கை செலுத்துகிறவர்களுக்கு உன்னால் கூடிய வரையில் லாபஞ் செய்துவை. மெய்யாக அது உன்னிடத்திற்கே திரும்பி வரும்.

ஓ குற்றமில்லாத அக்கினியே நீ மற்றும் தேவர்களுடைய தொகையில் நின்றும் அறிவாளியான ஒரு தேவனாயிருக்கிறாய் நீயுன் தாய் தந்தையர்களிடமிருக்கிறாய் எங்களுக்கு சந்ததிகளைக் கொடுக்கிறாய் நீயே எல்லாபாக்கியங்களையும் அளிப்பவனாயிருக்கிறாய். (சந்ததிகளையும் மற்றும் பாக்கியங்களையும் அளிப்பவன் ஆண்டவனன்றி மற்றவரல்லவென்பது இஸ்லாம் மார்க்க நிர்ணயம்.)

ஓ இந்திரனே! ஓ வாயுவே இந்த அர்க்கத்தை (பூஜைக்காக வைக்கப்படும் ஜலத்தை) உங்களுக்காகத் தெளிக்கப்பட்டது எங்களுக்காக இங்கு போஜனங் கொண்டு வாருங்கள்.

யுத்தத்தில் வெற்றிபெறுவதற்காவது புத்திரசம்பத்தை யடைவதற்காவது அறிவுவிளக்கத்தைக் கருதியாவது ஜனங்கள் "இந்திரனை" தியானிக்கிறார்களோ அவர்கள் எல்லாருடைய எண்ணமும் நிறைவேறுகிறது.

நான் நம்முடைய மிருகங்கள் குடிக்கின்ற ஜலதேவனைக் கூப்பிடுகிறேன். வருணதேவன் சொந்தமாய் நமக்குக் கிருபை செய்பவராயிருப்பாராக.

ஓ நர்த்தி (பூமி) தேவி! நீ அதிக விஸ்தாரமாவாயாக. உன்மீது முட்கள் இல்லாதிருப்பதாக. நீ எங்கள் குடியிருப்பு ஸ்தானமாய்ப் போவாயாக. நீ எங்களுக்குப் பெரிய சந்தோஷத்தைக் கொடு.

ஓ தேவர்களே சூரியன் உதயமான உடனே தகாக்கிரியைகளினின்று எங்களைக் காப்பாற்றுவீர்களாக. மதுராதேவதை, வருணதேவதை, ஆதித்திதேவி, சமுத்திரதேவதை, தர்த்திதேவி ஆகாசதேவதை இவர்கள் எல்லாரும் எங்களுடைய இந்த இரப்பைக் கவனித்துக் கேள்பார்களாக. (ஆண்டவன் ஒருவன் போதாதா.)

பெரிய தேவர்களுக்கு நமஸ்காரம், சின்ன தேவர்களுக்கு நமஸ்காரம், வாலிப தேவர்களுக்கு நமஸ்காரம் விர்த்தாப்பிய தேவர்களுக்கு நமஸ்காரம். நாங்கள் கூடியவரையில் எல்லா தேவர்களையும் பூஜிக்கிறோம். (ஆனால் ஆண்டவனை வணங்குகிற தில்லை.)

நான் சொர்னக் கைகளையுடைய "சூரியனை" என் காவலுக்காகக் கூப்பிடுகிறேன். நாம் அவனைப்பூஜிக்க ஆசைவைக்கின்றோம்.

உட்காருங்கள் ஓ நேசர்களே! நாம் உண்மையில் சூரியனைப்புகழ்வோம்.

"ஓ சூரியனே" நீ எல்லாவற்றினும் வேகமாய் நடக்கின்றாய். நீ ஒளியின் ஊற்றாயிருக்கிறாய் நீ வானங்கள் எல்லாவற்றின்பேரிலும் பிரகாசிக்கின்றாய். (இந்தப்புகழ் எப்படியிருக்கிறதென்றால் உன் பற்கள் உன் வாய்க்குள்ளேயிருக்கின்றன. உன் கண்கள் உன் புருவங்களினடியிலிருக்கின்றனவென்பதுபோலிருக்கிறது.)

இவைகளன்னியில் யஜுர்வேதம் தைத்திரிய உபநிடதத்தில் "சூரியனுடைய பிரகாசம் கண்களில் கொள்ளும்படி சூரியனோடு பராக்காகவேண்டுமென்றும் என் புத்திக்கு நுண்ணறிவையும் என் கண்களுக்குப் பிரகாசத்தையும் கொடு என்று அதனிடத்தில் கேட்கவேண்டு"மென்றும் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

சாமவேதம் சாந்தோக்கிய உபநிடதத்தில் "சூரியனைப் பிரமமென்றெண்ணி அதனோடு பராக்குசெய்யென்றும், அறிவுள்ள ஒருவன் சூரியனைப் பிரமமென்றெண்ணி அதனோடு பராக்காகுவானாகில் அவனுக்கு எல்லாப் பொருள்களும் எல்லாக் காரியங்களும் வசியமாகுமென்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

இன்னும் அதே உபநிடதத்தில் [illegible]ம், வாக்கு, மனம், சங்கல்பம், சித்தம், தியானம், கியானம், த்தூபம், ஆகாரம், ஜலம், அக்னி, வாயு, ஆகாயம், அடையாப்பொருளின் ஆசை இவற்றைப் பிரமமமென்றெண்ணி இவைகளுக்கு வணங்கு என்று எழுதப்பட்டிருக்கிறது.

இந்த சுருதிகளால் வேதத்தில் அன்னிய தெய்வவணக்கமுண்டென்று பரிஷ்காரமாய்த் தெரிகிறதல்லவா? இனி அசத்திய வாக்கியங்களில் இரண்டொன்றை எழுதுகிறேன் பாருங்கள்.

யஜுர்வேதம் தைத்திரீய உபநிடதம் கூறுவது

சூரியனானவன் கொழுமையை அடைவதற்காகச் சுற்றிக் கொண்டிருக்கிறான். ஜலமானது அவனுக்கு ஆகாரமாயிருக்கிறது. அதனால் அவன் ஜீவித்திருக்கிறான்—என்பதே.

இது புத்தி அனுபவங்கட்கு முற்றிலும் விரோதமாயிருக்கிறது! ஜலாகாரத்தினால் சூரியன் ஜீவித்திருக்கிறானென்று எந்தக்கல்விமானாவது சொல்வதுண்டா?

யஜுர்வேதம் புருஷ உபநிடதம் கூறுவது

இரவில் தன் மனைவியிடத்தில் சேருகிறவனுடைய விந்து வீணாகிறதில்லை. அதனால் பிறக்கும் பிள்ளையானது சந்திரனைப்போல் சவுந்தரியமுள்ளதாகின்றது—என்பதே.

பாருங்கள் இது சுத்தப்பொய். விந்து கர்ப்பத்தில் தரிக்காமல் வீணாய்ப்போவதும், தரித்தபிள்ளை அவலக்ஷணமாய்ப் பிறப்பதும் அநந்தமுண்டு.

ருக்வேதம் அஸ்ருப உபநிடதம் கூறுவது

யோசித்துப் பார்க்குங்கால், புருஷனானவன் விந்துரூபமாகி மனைவியின் கர்ப்பத்தில் வருகிறானென்றும், கர்ப்பகாலத்தில் மனைவியானவள் (தன்வயிற்றிலிருந்தும்) புருஷனைக் காக்கிறவளாயிருக்கிறாளென்றும் பிள்ளைபிறக்கும்போது புருஷனே மறுதரம் பிறக்கிறானென்றும் விளங்குகின்றது—என்பதே.

இந்த வேதவிளக்கப்படி வேதத்தை விசுவாசிக்கிற இந்துக்களில் மனைவிக்கு மகனாகாத புருஷனும் புருஷனுக்குத் தாயாகாத ஸ்திரீயும் இல்லையென்று ஏற்படுகின்றது. இந்த வாக்கியத்தினால் ருக்வேதமானது எல்லா ஹிந்துக்களையும் தூஷிக்கின்றது.

அதர்வணவேதம் யோகதத்வ உபநிடதம் கூறுவது

பாலப்பருவத்தில் எந்த ஸ்தனங்களிலிருந்து பால் குடித்தார்களோ அந்த ஸ்தனங்களை வாலிப பருவத்தில் கையால் பிடிப்பது இன்பத்துக்குக் காரணமென்று நினைப்பவர்கள் பெரிய மூடர்கள். ஸ்திரீகளின் தேகம் பலவாயிருக்கினும் ஸ்தனங்கள் அவைபாகவே யிருக்கின்றன, என்ன மதி மறதி! எந்த வாசலால் புறப்படுகிறார்களோ அந்த வாசலிலேயே நுழைவதை இன்பமாக நினைக்கிறார்கள். எந்த ரூபத்தை ஒருகாலம் தாயென்று சொன்னார்களோ அந்த ரூபத்தையே பெண்ஜாதியென்று சொல்லுகிறார்கள். எந்த ரூபத்தைத் தகப்பனென்று கூறினார்களோ அந்த ரூபத்தையே புருஷனாகவும் பிள்ளையாகவும் பாவிக்கிறார்கள்—என்பதே.

இந்தத் தூஷணையும் வேத விசுவாசிகளான எல்லா இந்துக்களையும் சாருகின்றது. இந்த வேதகட்டளைப்படி இந்துக்களில் சிறியோராகிலும் பெரியோராகிலும் ஆர் தம் மனைவிகளோடுசேர்கிறார்களோ அவர்கள் பெரிய மூடர்களென்றும் மதிமறந்தவர்களென்றும் வேதத்துக்கு விரோதம் செய்கிறவர்களென்றும் ஆகவேண்டும்.

ஆரிய நேசர்களே! நீங்கள் இந்த வேதத்தை விட்டுவிடுங்கள், இல்லாவிட்டால் இது உங்களை மிகப் பங்கப்படுத்தும். குர்ஆன் ஷரீபே மெய்யானவேதமாயிருக்கிறது. அதை மாத்திரம் நீங்கள் விசுவாசிப்பது உங்கள் நன்மைக்குக் காரணமாகும்.

இந்துக்கள் * வேதம் வேதமென்று வேதத்தைக் கனப்படுத்திப் பேசுகிறதெல்லாம் அவர்கள் வேதவாசகங்களை அறியாமலிருக்கிற காலம்வரையிலேதான். ஜனங்கள் மோசம்போகா திருக்கும்படி இங்கிலீஷ் துரைத்தனத்தார் லாயக்கான சில ஆரியர்களையும் சில பிரம்ம சமாஜத்தாரையும் சில துரைமார்களையும் மெம்பர்களாக நியமித்து ஒரு கம்டி ஏற்படுத்தி அந்த கம்டியாரைக்கொண்டு வேதவாசகங்களுக்குக் கீழே பதவுரையாய் மொழிபெயர்ப்பித்து பொதுவாய் எல்லா ஹிந்துக்களுக்கும் கொடுக்கும்படிசெய்தால் வெகு நன்மையாயிருக்கும்.

குர்ஆன் ஷரீபுடைய பதவுரையான மொழிபெயர்ப்புகள் பார்ஸி பாஷையிலும், இந்துஸ்தானி பாஷையிலும், துருக்கி பாஷையிலும், அப்கானி பாஷையிலும் அச்சிடப்பட்டு உலகமெங்கும் பரவிவிட்டன.

* பமோவி என்றவூரில் இந்து மதபரிபாலர்களையும் கூடியிருந்த சங்கத்தவர்களால் பண்டிதர்களால் எழுதப்பட்ட தத்வபோதினி சபையில் கூறியிருப்பது யாதெனில்:—வேதாரம்பமாவது:—வேதத்தை ருக், யஜுர், சாமம், அதர்வணம் என்ற நாலு [illegible]களால் அறியவேண்டும். ஆனால் பூர்வகிரந்தகர்த்தாக்கள் அதர்வண வேதத்தை ஒப்பு கொள்ளவில்லை. மநுவென்பவரும் வேதங்கள் மூன்றென்றே அறிந்திருக்கிறார். அமரகோசிலும் மூன்றென்றே எழுதப்பட்டிருக்கிறது. ருக்வேதமானது பூர்வஜனங்களின் பாடலாயிருந்தது. யாராவதொரு தேவன் அவர்களுடைய வீட்டுக்குப் போனால் அவர்கள் அந்தத் தேவனை ஸ்தோத்திரம் செய்வார்கள். அதன் வாசகம் கவியைப்போலும் ஆங்காங்கு கவிமதுரமும் நிறைந்திருக்கிறது. சுருக்கிச் சொன்னால், ருக்வேதமானது பூர்வஜனங்களுடைய பாலப்பருவ வாக்கியத்தில் அமைந்திருக்கிறது. யஜுர் வேதத்தில் பெரும்பாலும் யாகாதிகிரித்தியங்களின் முறையும் மந்திரமுதலியயாவும் எழுதப்பட்டிருக்கிறது. அதில் அங்கங்கே ருக்வேத வாசகம் ஸ்தோத்திர வாக்கியமாய் நிறைந்திருக்கிறது. சாமவேதம் முழுமையும் ருக்வேதத்தின் மொழிபெயர்ப்பாயிருக்கிறது. அதில் இன்னும் ஸ்தோத்திரவாக்கியங்களை யெடுத்து இராகத்துக்காக நூதனவிதமாய்ச் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. பூர்வசபையின் நிலைமையைத்தெரிந்து கொள்ள எங்களுக்கு ருக்வேதத்தைத் தவிர வேறு பூர்வகிரந்தம் ஒன்றும் தென்படவில்லை. இவையெல்லாம் ருக்வேதத்திலிருந்து ஏற்பட்டனவாயிருக்கின்றன. புராணமதத்தில் நான்குவேதமும் பிரம்மாவினுடைய நான்கு வாய்களால் வெளிப்பட்ட வாக்கியமென்று எழுதப்பட்டிருக்கிறது. இது சம்பந்தமுள்ள வார்த்தையல்ல. வேதங்கள் வெவ்வேறு பாகங்களாயும் வெவ்வேறு ரிஷிகளால் உண்டாக்கப்பட்டனவாயுமிருக்கின்றன. உண்டு பண்ணினவர்களுடைய நாமங்களும் அங்கங்கு காணப்படுகின்றன. அதெவ்வாறெனில், முன்னிருந்த ரிஷிகள் காலாகாலங்களில் தங்களுடைய சித்தத்தினால் என்னென்ன வசனங்கள் வகுத்துக் கொண்டிருந்தார்களோ அந்த வசனங்களை அவர்களுக்குக் கீழானவர்கள் நித்தியானுசாரமாய் வழங்கி வந்திருக்கிறார்கள். வேதசுலோகங்கள் வெகு நாளாய் சிதறிக் கிடக்கின்றன. பிறகு வியாசமுனி அவைகளுக்கு வியாக்கியானம் செய்திருக்கிறார் இதனாலேதான் நான்கு வேதங்களும் வெவ்வேறாயின—என்பதே: ஸவுத்து 1-வால்யூம் 6 முதல் 12-வது பக்கம்வரை சுருக்கம்.

இங்கிலாண்டு, அமெரிக்கா, ஜர்மன், பிரான்சு முதலான தேசங்களில் வேதங்களின் மொழிபெயர்ப்பு இலக்ஷக்கணக்கான ஜனங்களின் பார்வைக்கு வந்துவிட்டது. ஒருவராவது வேதத்தில் கடவுளை ஒன்று படுத்த லென்னும் தவுஹீது உண்டென்று சொல்லவில்லை.

இங்கிலிஷ்காரர் குர்ஆன் ஷரீபை மொழிபெயர்த்தபோது குர்ஆனிலுள்ள தவுஹீதானது யூரோப்பு தேசங்களில் நடுக்கத்தைப் போட்டு விட்டது. இதனாலேதான் லாயல், ஜான்டேவன் போர்ட்டு முதலான கீர்த்திபெற்ற ஆங்கிலேயர்கள், நீதத்தை அனுசரித்து குர்ஆன் ஷரீபுடைய மேன்மையைப் பற்றியும் அதன் சுத்தமான தவுஹீதைப் பற்றியும் நற்சாக்ஷி பகர்ந்திருக்கிறார்கள். இன்னும் தவுஹீதின் வாசகத்திலும், குற்றமின்றி சுத்தமாயிருப்பதிலும் குர்ஆன்ஷரீபானது நிகரற்ற ஒரு கிதாபாயிருக்கிறதென்று பாரபக்ஷமில்லாமல் அவர்கள் சொல்லும்படி நேரிட்டது.

இது போலவே பிளண்ட் என்ற பெயரையுடைய ஒரு பெரிய ஆங்கிலேய பண்டிதர் இஸ்லாம் மார்க்கத்தைக் குறித்து தற்போது ஒரு புஸ்தகம் எழுதியிருக்கிறார். அதில் அவர் கூறிய விஷயங்களில் ஒன்றென்னவென்றால், தவுஹீதை மறுவிடுத்தம் உலகத்தில் நிலைநிறுத்தினவர் இஸ்லாம் மார்க்க [illegible] (முகம்மது சல்லல்லாகு அலைஹிவசல்லம்) அவர்களேயாம். அவர் ஒரே கடவுள் உண்டென்னும் விசுவாசத்தை உலகத்தில் எவ்வளவு பரவச் செய்தாரென்றால் அறபி தேசத்துப் பாலைவனங்களில் நாளது வரையில் தவுஹீதென்னும் நறுமணம் வீசுகின்றது:—என்பதே.

பாருங்கள், வேதத்தைப்பற்றி எந்த மத்தியஸ்தராவது இவ்விதமாய்ச் சாக்ஷி சொல்லியிருக்கிறாரா? குர்ஆன் ஷரீபுடைய மொழிபெயர்ப்புகளும் வேதத்தின் மொழிபெயர்ப்புகளும் இங்கிலாண்டு, பிரான்சு முதலிய தேசங்களுக்குக் கொண்டு போகப்பட்டன. கடைசியாய் அந்த மத்தியஸ்தர்கள் செய்த அபிப்பிராயத் தீர்ப்பு என்னவென்றால்; குர்ஆன் ஷரீபில் தவுஹீதும் (ஒரேகடவுள் வணக்கமும்) வேதத்தில் ஷிர்க்கும் (பலதெய்வ வணக்கமும்) நிறைந்திருக்கிறது என்பதே.

பிரம்மசமாஜம்.

இந்துக்களில் பிரம்ம சமாஜத்தார் என்ற சில ஜனங்களுண்டு. இவர்கள், ஆண்டவன் புறத்திலிருந்து * வஹியும் † இல்ஹாமும் வேதமும் இறங்குவது மெய்யென்று ஒப்புகொள்ளுகிறதில்லை. மற்றும் ஹிந்து

* வஹி=தேவனால் ஏவப்படுவது. † இல்ஹாம்=உதிப்பு.

க்கள் விசுவாசிக்கிறதுபோல் இவர்கள் வேதத்தையும் விசுவாசிக்கிற தில்லை. மனிதர்களுடைய பதவிகளுக்குத் தக்கபடி அவர்களுடைய இருதயங்களின்பேரில் ஆண்டவன் புறத்திலிருந்து வழக்கம்போல் நடந்து வருகிற எண்ணங்களே வஹியாயும் இல்ஹாமாயு மிருக்கிற தென்றும் இந்த மனுஷாத்மாவே ஆண்டவனுடைய நித்திய ஜீவவேத மாயிருக்கிற தென்றும் சொல்லுகிறார்கள். எங்கிலும் இன்ஸானியத் தென்ற மனுஷத் தன்மையில் நப்ஸானியத்தென்ற தேகாதிக இச்சைகளும் சேர்ந்திருப்பதால் அந்த எண்ணங்கள் முழு நம்பிக்கையோடு நாம் சாரத்தகாதனவாயும் மெய்யோ பொய்யோ வென்ற சந்தேக முள்ளனவாயு மிருக்கின்றன. ஆதலால் அவற்றைப் பிரித்தறியும் பொருட்டு இந்த பிரம்ம சமாஜத்தார் அக்லாகி இல்வத்துகளென்ற தத்துவங்களை உரைக்கல்லாக நியமித்திருக்கிறார்கள். எந்த தத்துவத்தின் உதவியால் இதை நிச்சயித் தறியப்படுமோ அந்த தத்துவத்திற்கு புத்தி என்னப்படுமென்கிறார்கள். இதன் கருத்து:—மனிதருடைய சொல், செயல், எண்ணம் இவைகளில் இன்ஸானியத்தைச் சேர்ந்தவை இன்னவை நப்ஸானியத்தைச் சேர்ந்தவை இன்னவையென்று வஹியும் வேதமும் இல்லாமலே அவரவர்களும் தங்கள் புத்தியினால் அறிந்து கொள்ளலா மென்பதே.

இதற்கு மறுமொழி,

இந்த புத்தியின்பேரிலும் ஒரு மேலதிகாரியையும் தீர்ப்புசெய்யப்பட்டிருக்கிற ஒரு சட்டத்தையும் ஏற்றுக் கொண்டால் வெகுநலமாயிருக்கும். ஏனென்றால், புத்தியானது சில சமயம் சந்தேகத்துக்கும் சிலசமயம் இச்சைக்கும் சிலசமயம் வழக்காசாரத்துக்கும் ஐக்கியப்பட்டு பெரும்பான்மை பிசகிப்போகின்றது. நல்லதைக் கெட்டதென்றும் கெட்டதை நல்லதென்றும் மெய்யைப் பொய்யாகவும் பொய்யை மெய்யாகவும் எண்ணிக் கொள்ளுகின்றது.

பாருங்கள் தவ்ஹீதானது யாவராலும் நன்கு மதிக்கப்பட்ட ஒரு அரிய பொருளாயிருக்கிறது. மக்காவிலிருந்த முஷ்ரிகானவர்களுடைய புத்திக்கு இந்த தவ்ஹீதென்பது பெரிய ஆச்சரியமாய்த் தோன்றின படியால் அவர்கள் சொன்னதாவது:—

اجعل الالهة الها واحدا إن هذا لشي عجاب *

முகம்மது (சல்லல்லாகு அலைகிவசல்லம்) எல்லா சுவாமிகளையும் ஒரே சுவாமியென்று ஆக்கிவிட்டார்? ஆ! இது பெரிய விந்தையான பேச்சா யிருக்கிறது—என்பதே.

இன்னும் அரஸ்து அல்லது அப்லாத்தூன் என்பவர் மகாபண்டிதரா யிருந்தாரென்பது லோக பிரசித்தமாயிருக்கிறது. இவர் தம்மு

டைய மரணத்தின்போது அருகிலிருந்தவர்களிடத்தில் எனக்காக இன்ன விக்கிரகத்தின்பேரால் சேவலை அறுங்களென்று வசியத்து செய்ததாக சரித்திரத்தில் எழுதப்பட்டிருக்கிறது.

இன்னும் யூனானிய பண்டிதர்களில் சிலர் பல்லிகளை வணங்கி வந்தார்களென்றுங் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

இதன்னியில் புத்திகள் ஒன்றுக்கொன்று பேதப் பட்டனவையும் முரண்பட்டனவாயு மிருக்கின்றன. உதாரணமாக:—சூபிஸ்தாயிய்யா என்பவர்கள் உலகமென்பது வெறுந் தோற்றமேயொழிய உண்மையில் ஏது பொருளா யிருப்பதில்லை யென்றார்கள். தஹ்ரிய்யா வென்ற நாஸ்திகர் உலகத்துக்கு சிருஷ்டிகர்த்தாவான கடவுள் இல்லை யென்கிறார்கள். நெருப்பை வணங்கும் மஜூசுகளென்ற பார்சிகள் சிருஷ்டிகர்த்தா இருவர் உண்டென்றும் நன்மையை சிருஷ்டிக்கிற கர்த்தாவுடைய பெயர் எஜ்தான் என்றும் தின்மையை சிருஷ்டிக்கிற கர்த்தாவுடைய பெயர் அஹ்ரமன் என்றும் சொல்லுகிறார்கள்.

இன்னும் நீங்கள் பார்க்க வில்லையா? யூனானியர்களும் இந்தியர்களுமான தத்துவ சாஸ்திரிகள் தங்கள் எண்ணங்களிலும் தத்வவிசாரணைகளிலும் எவ்வளவோ பேதப்பட்டும் எவ்வளவோ பிசகிப்போயு மிருக்கிறார்களே. சிலர் ஜென்மமுண்டென்கிறார்கள். சிலர் இல்லையென்கிறார்கள். சிலர் பாகிக்கவராத அணுவுண்டென்கிறார்கள். சிலர் ஹயூலாவென்ற மூல தத்துவ முண்டென்கிறார்கள். சிலர் வானம் பிளப்பதும் சேர்வதும் உண்டென்கிறார்கள். சிலர் இல்லை யென்கிறார்கள். சிலர் வானமென்பதே இல்லையென்கிறார்கள். சிலர் வானம் சுற்றுகிற தென்கிறார்கள். சிலர் பூமியே சுற்றுகிற தென்கிறார்கள். சிலர் ஆண்டவன் சிருஷ்டி கர்த்தனென்கிறார்கள். சிலர் அவன் ஒன்றையும் சிருஷ்டிக்காதவனென்கிறார்கள். சிலர் மறுமையில் நன்மை தின்மைகளுக்குத் தக்க கூலியுண்டென்பதை ஒப்புக்கொள்ளுகிறார்கள். சிலர் இல்லை யென்று மறுக்கிறார்கள்.

சிலர் ஒரே ஆண்டவனுக்கு வணங்க வேண்டுமென்பதை ஏற்றுக் கொள்ளுகிறார்கள். சிலர் தேவர்களையும் கிரகங்களையும் பூஜிக்கிறார்கள். சிலர் பஞ்ச பூதங்களிடம் தங்கள் கோரிக்கைகளைக் கெஞ்சிக் கேட்கிறார்கள். சிலர் விக்கிரகங்களுக்கு விழுந்து கும்பிடுகிறார்கள். சிலர் லிங்கத்துக்கு அங்கம் பணிகின்றார்கள். சிலர் புல்லுலை ஆராதிக்கிறார்கள்.

சிலர் பெண்மக்களுக்கு ஆஸ்தியில் பாகமுண்டென்கிறார்கள். சிலர் இல்லையென்கிறார்கள். சிலர் பெண்மக்களை சிறுவயதிலேயே கொன்று போடுகிறார்கள். சிலர் உயிராயிருக்கும் ஸ்திரியை இறந்துபோன

அவள் புருஷனோடு அக்கினியில் தகனித்து விடுகிறார்கள். சிலர் மறுமையில் நன்மையடையவென்று தம்முயிரைத் தர்மமாய் மாய்த்து கொள்ளுகிறார்கள். சிலர் தேவர்கள் பேரால் நரபலிசெய்கிறார்கள். சிலர் உடன் பிறந்த சகோதரியை சகோதரனுக்கு விவாகஞ்செய்விப்பது மிக நன்மையென்றும் அவனைவிட வேறு எவன் அவளுக்கு அதிக நன்மையைச் செய்வானென்றும் சொல்லுகிறார்கள். சிலர் கைம்பெண்களுக்கு மறு விவாகம் செய்விப்பது பெரிய குறையென்று நினைக்கிறார்கள். இன்னுமிப்படியே அநேக விஷயங்களில் சிலருடைய புத்திக்கு சிலருடைய புத்தி பேதமாயும் நேர்மாறாயுமிருக்கிறது.

இதுவுமன்றி சிலருடைய புத்தி ஒருகாலத்தில் ஒருவிதமாயும் பின்பு வேறுவிதமாயும் இப்படி பலகாலங்களில் பல விதமாய் மாறுகின்றது. உதாரணமாக:—கிறிஸ்தவனாயிருப்பவன் முகம்மதியனாய்ப் போகிறான், இந்துவாயிருக்கிறவன் கிறிஸ்தவனாய் மாறுகிறான். பிரம்மசமாஜத்தான் ஆரியனாகின்றான் ஆரியசமாஜத்தான் பிரம்மசமாஜத்தில் சேர்கின்றான். இப்படி மதபேதமாவதும் நடை யுடைகளின் முதலியவை பேதப்படுவதும் முன்னிருந்த புத்திமாறுதலடைந்த தென்பதிற்கு திருஷ்டாந்தமாயிருக்கிறது.

நீங்கள் பிரத்தியக்ஷமாய்ப் பார்க்கவில்லையா? லோகலைட்டிகளும் கம்டியார்களும் ஒரு விஷயத்தைப் பற்றி பேசும்பொழுது சிலர் ஒருவிதமாயும் சிலர் வேறுவிதமாயும் அபிப்பிராயங் கூறுகின்றார்கள். கடைசியில் அவர்களில் அநேகருடைய அபிப்பிராயத்தையே பலப்படுத்தி அந்த விஷயத்தை தீர்மானிக்கப்படுகின்றது.

ஆனால் மார்க்கசம்பந்தமாய் தினந்தோறும் சம்பவிக்கிற ஒவ்வொரு விஷயத்தையும் குறித்துப் பேசுவதற்காக நாள்தோறும் கம்டி கூடுவது அசாத்தியமான காரியம்.

ஆகவே மனிதருடைய எல்லா எண்ணங்களுக்கும் எல்லா புத்திகளுக்கும் மேலதிகாரியாய் ஒரு தீர்ப்பான சட்டத்தை ஏற்படுத்திக் கொள்வது அவசியமென்றும் அந்த சட்டம் வஹியினால் அறிவிக்கப்பட்ட கலிமே றப்பானீ என்ற தேவவசனமாயன்றி மற்றதாயிருக்கக் கூடாதென்றும் அந்தவசனம் நபி அலைஹிஸ்ஸலாமவர்களுடைய அருள் தங்கிய இருதயத்தின் மூலமாயன்றி வேறெவ்விதத்தாலும் வெளிப்படாதென்றும் சகலபுத்திமான்களும் ஒத்துக் கொள்ளவேண்டியதே. இவ்விஷயத்தை இன்னும் அதிக விபரமாய் அறியப் பிரியமுள்ளவர்கள் பாஹினே அஹ்மதிய்யா கிதாபைப் பார்வையிடுவார்களாக.

ம் நபியவர்களைக் குறித்துச் சில சீர்மைத்துரையவர்கள் கொடுத்திருக்கிற நற்சாக்ஷி பத்திரங்கள்.

ஹஜரத்து முகம்மது சல்லல்லாகு அலைஹிவசல்லமவர்கள் மெய் ன நபி என்பதையும், இஸ்லாம் மார்க்கம் உண்மையான மார்க்க ன்பதையும் குறித்துக் கல்விமான்களாகிய சில ஐரோப்பியர்கள் சால்லியிருக்கிற வாக்கியங்களை இதன் மூலப் பிரதியாகிய (துஹ்ப த்துல் ஹிந்து) வின் 134-ம் பக்கமுதல் நோட்டாக எழுதியிருக் றது. அதைச் சிநேகிதர்களின் பார்வைக்குக் கொண்டுவந்தால் ன்மையா யிருக்குமென்று மொழிபெயர்த்து இத்துடன் சேர்த்து ர்க்கப்பட்டிருக்கின்றது.

அதுவருமாறு:—ஜபதுல்முபீன் 555-ம் பக்கமுதல் எழுதப் ட்டிருக்கிற தென்னவென்றால்: மிஸ்டர் ஜான்டெவன் போர்ட் ன்பவர் ஹஜரத்து நபியவர்களைக்குறித்து எழுதுகிறதாவது:—

முகம்மது (சல்லல்லாகு அலைஹிவசல்லம்) அந்தரங்கத்தமா திருந்தா ரென்பதற்கு, அவரின் நடவடிக்கைகளை நன்கு யறிந் திருந்த அவரின் பந்துக்களும் தோழர்களும் எல்லாரைவிட ந்தி அவரை விசுவாசித்ததே போதுமான திருஷ்டாந்தமா யிருக் ன்றது. ஏனென்றால், அவர் வஞ்சகரா யிருக்கும் பக்ஷத்தில் அவ ின் தந்திர உபாயமான வஞ்சகம் இந்த ஜனங்களுக்கு வெளியாகி ருமாகையால் இவர்கள் அவரை உண்மையுள்ள நபியென்று ஒரு போதும் விசுவாசிக்க மாட்டார்கள். உண்மையில் முகம்மது (சல் லல்லாகு அலைஹிவசல்லம்) தமது மார்க்கத்தை வார்ஜிதப் படுத்துவ தற்காகவும், தமது நபிபட்டத்தை ஸ்தாபிப்பதற்காகவும் ஒருபோ தாவது தந்திர உபாயம் செய்தா ரென்றும், பொய்யான அற்புத ங்களைக் காட்டினா ரென்றும் ஏற்படவில்லை. இஸ்லாம் மார்க்கம் அவரின் ஜீவகாலத்திலேயே அறபு தேசம் முழுவதிலும் ஸ்தாபி க்கப்பட்டுப் போயிற்று. விக்கிரக ஆராதனை வேரறுக்கப்பட்டது. அவருக்கு இப்படிப்பட்ட காரியசித்தி யுண்டானது வாயத்தினாலும் யுத்த பலத்தினாலும் அல்ல. மேலும் அதற்குக் காரணங்க ளிருந்தன. அவர் மார்க்கங்களைச் சீர்திருத்தினார் இராச்சியங்களை மேற்கொண்டு ஜெயித்தார். இந்த மார்க்கத்தை யார் என்ன எண் ணினாலும் எண்ணட்டும். ஆனால் இதன் உண்மையென்ன வென்

ருல், அக்காலத்தில் அறபு தேசத்தில் வழங்கிவந்த மார்க்கங்களைப்
பார்க்கிலும் இவர் மார்க்கம் வெகு சுத்தமானதா யிருந்தது. மக்
காவை ஜெயித்த பிறகு அவர் குருவின் ஆக்ஞைப்படி ஹஜ்ஜெ
ன்ற வணக்கத்தைச்செய்து ஹஜ்ரே அஸ்வதென்ற கல்லுக்குச் சமீ
பத்தில் நின்றுகொண்டு உயர்ந்த சத்தமாகக் கடவுளுடைய நாமத்
தைச் சொன்னார். விக்கிரகங்களை வேரோடு பிடுங்கி யெறிந்தார்.
இஸ்லாம் மார்க்கம் அவருடைய ஜீவகாலத்திலேயே அறபு தேசம்
முழுவதிலும் ஸ்தாபிக்கப்பட்டுப் போயிற்று. விக்கிரக வணக்கம்
அடியோடு ஒழிந்தது. அவருக்குப்பிறகு அவரின் கலீபாமார்களும்
அந்த வாளை யிடுப்பில் கட்டினார்கள். ஆசியா, ஐரோப்பா, ஆப்பிரி
க்காகண்டம் சேர்ந்திருக்கிற ஒரு பெரிய இராச்சியத்தில் அதை
ஸ்தாபிக்காத வரையில் அந்த வாளை அவிழ்த்தார்களில்லை. இஸ்லா
மானவர்கள் உமருடையவும், காலிதுடையவும், மற்றும் கலீபாக்க
ளுடையவுமான கொடிகளின்கீழிருந்து வெற்றியின்பேரில் வெற்றி
யடைந்தார்கள். பாரிஸ், பலஸ்தீன், ஷாம், மிசர் இவைகளுக்குப் பின்
னால் வேறே யுத்த வீரர்களும் இஸ்லாம் மார்க்கத்துக்கு வழிப்பட்
டார்கள். பன்னிரண்டு வருஷ காலத்துக்குள் இவர்கள் முப்
பதினாயிரம் பட்டணங்களையும் கஸ்பாக்களையும் கோட்டைகளையும்
தங்கள் வசமாக்கிக் கொண்டார்கள், ஆயிரம் தேவாலயங்களையும்
கிறிஸ்தவர் கோயில்களையும் பறக்கடித்தார்கள். தங்கள் மார்க்கத்தை
யுடையவர்களுக்காக ஆயிரத்து நானூறு பள்ளிவாசல்களைக் கட்டி
னார்கள். இன்னும் இந்தத் தேசங்களே போது மென்று யிருந்தார்க
ளில்லை. ஹபஷ்தேசத்தாரை மேற்கொள்ளாதவரையில், இன்னும் ஆப்
ரிக்கா இஸ்கந்திரிய்யா தேசங்கள் முதல் ஹிஸ்பேனியா தேச முள்
பட பஹ்றைன்வரை தங்கள் அரசாட்சியில் சேர்த்துக்கொள்ளு
மட்டும் இவர்கள் இளைப்பாறவில்லை.

டாமஸ்கார்லயல் துரை இந்த ரஜுல் அஸீமென்ற தீர்க்கதரிசி
யின் சங்கதிகளைப் பொதுவாய்ப் பாரபக்ஷமில்லாமற் சொல்லுகிறார்
அதை விட்டுவிட என் மனம் கேட்கவில்லை. அச் சரித்திரக்காரர்
சொல்லுகிறதென்ன வென்றால்,

கண்கள் கறுப்பும் ஒளியுமா யிருந்தவரும், மனதில் விஸ்தாரமு
ள்ளவரும், நற்குண முள்ளவருமான வனாந்திரவாசியாகிய அந்தமகா
புத்திமானுக்கு (முகம்மது சல்லல்லாகு அலைகிவசல்லமவர்களுக்கு)
துராசையும் வீணாசையு மிருந்ததில்லை. அவர் உறுதியும் வைராக்கி

யமும் உள்ளவரா யிருந்தார். எந்த ஜனங்கள் விடாமுயற்சியி லிருந்
தார்களோ, இன்னும் எந்த ஜனங்களை ஆண்டவன் உண்மைக்காகப் ப
டைத்தானோ அந்த ஜனங்களில் அவர் ஒருவராயிருந்தார். மற்ற ஜ
னங்கள் பஞ்சமான பொருள்களின் பேரிலும் கேள்விப்பட்டவை
களின் பேரிலும் நடவடிக்கை நடத்துகிறார்கள் அவைகளைக்கொண்
டே திருப்தியடைகிறார்கள். அவர் எப்பொழுதும் ஞானசொரூபி
யாய் இருந்தார். அந்தப் பெரிய இரகசியப்பொருளும் அவரில் நன்
வெளியா யிருந்தது. அவரே அந்தப் பெரியதப்பொருளின் மகத்துவ ஸ
தானமா யிருந்தார். நாம்சொன்ன இந்த உண்மையும் சத்தமும் கடவு
ளைக் கொண்டு கொஞ்சமாவது சம்பந்தப் பட்டதா இருக்கும். இப்ப
டிப்பட்டவருடைய வார்த்தை கடவுளுடைய இருதயத்திலிருந்து புற
ப்படுகிற ஒரு ஓசையாயிருக்கிறது. மற்றவைகளெல்லாம் அந்த ஓசை
க்கு முன்னால் காற்றுக்குச் சமானமா யிருக்கின்றன. எப்பொழுதும்
ஹஜ்ஜிலும் யாத்திரையிலும் அவருடைய இருதயத்தில் அனேகமான
எண்ணங்கள் ஊசாடிக்கொண்டிருந்தன. அந்த எண்ணங்களாவன:—
நான் என்ன? நானிருக்கிறதும் உலகமென்று சொல்லுகிறதுமான
இந்தப் பெரிய வஸ்துவான தென்ன? ஜீவிப்பென்பதும் மரணமென்
பதும் என்ன? நான் எதை உண்மையென்று கொள்ளவேண்டும்?
நான் என்ன செய்யவேண்டும்? என்பதே. ஹிறாப்பர்வதமும், சீனாப்
பர்வதத்தின் கருங்கல்லுகளும், சந்தடியற்ற பயங்கரமான வனாந்தர
ங்களும் அவருடைய கேள்விகளுக்கு விடைகொடுக்கவில்லை. நீலவ
ர்ணமும் ஜோதி நக்ஷத்திரங்களுடன் சுற்றிக்கொண்டிருக்கிற வானங்
களும் அவருக்கு உத்தரம் சொல்லவில்லை. எந்தவஸ்துவும் அவருக்
கு மறுமொழி பகரவில்லை. மேலும் அவருடைய மனமும் வஹி என்
ற தேவ ஏவுதலுந்தான் அவருக்குப் பதிலளித்துக்கொண்டிருந்தன.
இதை யெழுதினவனாகிய நான் (ஜான்டேவன்போர்ட்) சொல்லுகிற
ன். வீட்டில் உட்கார்ந்திருந்த முகம்மதென்னும் ஒருவர் அவருடை
ய குடும்ப ஜனங்களை அவரை நபியென்று ஏற்றுக்கொள்ளும்படிச்
செய்தார். ஒரு ஏழை அறபியாகிய முகம்மது (சல்லல்லாகு அலைகி
வசல்லம்) தன் தேசத்தின் வனாந்திரவாசிகளும், ஏழைகளும், உண்ணச்
சோறும் உடுக்கத்துணியு மற்றவர்களுமான சாதிகளை ஐக்கியமும் [illegible]
[illegible]யும் உள்ள ஒரு கூட்டமாக ஆக்கிவிட்டார். [illegible] தேசத்தைப்
பார்க்கிலும் அவர்களுக்கு வேறே விதமான நடவடிக்கைகளையும் ஒழு
ங்குகளையும் போதித்தார். முப்பது வருஷகாலத்துக்குள்ளாக இந்த
ஜனங்கள் ரூம் இராயனை முறியடித்து பார்சுடைய அரசர்களையும் மே
ற்கொண்டார்கள். ஷாம், இராக், மிசிர் இவைகளை ஜெயித்தார்கள்.

கருங்கடல்முதல் அக்ஸர்கடல் ஜீஹூன்கடல் வரையிலுமுள்ள தேசங்களை உக்கிரத்துடன் மேற்கொண்டார்கள். ஆயிரத்து இருநூறு வருஷகாலத்தில் அவர்களின் அரசாட்சி ஹிஸ்பேனியா தேசந்தவிர மேற்கண்ட தேசங்களில் ஒன்றையும் விட்டுப்போகவில்லை. அவர்களின் மார்க்கம் ஆசியாவின் வடபாகத்திலும் ஆப்ரிக்காவின் மத்தியிலும் அக்ஸர் கடலோரங்களிலும் பரவுகின்றது. நாளதுவரையில் பாவிக்கொண்டு வருகின்றது. உலூல் [illegible]மென்ற தீர்க்கதரிசியான முகம்மது (சல்லல்லாகு அலைகிவசல்லம்) இப்பேர்ப்பட்டவரா யிருந்திருக்கிறார். அவரின் புத்தியும் விடாமுயற்சியும் இப்பேர்ப்பட்ட மார்க்கத்தை உண்டுபண்ணினது, இந்த மார்க்கம் ஸர்தஷ்த்து மார்க்கத்தாரை உக்கிரகத்துடன் மேற்கொண்டு ஜெயித்தது. அதில் சிதறியோடின சில ஜனங்கள்மாத்திரம் தப்பினார்கள். பின்பு இந்துஸ்தானத்தின் பேரில் படையெடுத்தார்கள். அதன் பூர்வீக மார்க்கமாகிய பிராமண மார்க்கத்தையும், அதிலும்வெகுதூரம்வரையில் பரவியிருந்த புத்த மார்க்கத்தையும் ஒடுக்கிக் கங்கையாற்றுக்கப்புறப் படுத்தினார்கள்.

ஐரோப்பாக்கண்டத்தின் மேற்றிசையான தேசங்களின்பேரில் படையெடுத்தார்கள். ஹிஸ்பேனியா தேசத்தின் அனேக பட்டணங்களைப் பிடித்துக்கொண்டார்கள். [illegible]ரபெடன்கிற கடலோரம் வரையில் ஏறினார்கள். அந்தத்தேசங்களை ஜெயித்ததினால் ரூம் அரசாக்ஷியின் சிம்மாசனத்தில் நடுக்கத்தைப் போட்டார்கள். கடைசியாய்க் கிஸ்தந்தினியா வென்னும் புதிய ரோமாபுரியில் வெற்றியுடன் தங்கள் அதிகாரத்தை ஸ்தாபித்து ஊர்ஜிதப் படுத்தினார்கள். இதை எழுதினவனாகிய நான் (மிஸ்டர் ஜான்டெவன்போர்ட் அல்லது டாமஸ் கர்னையல்) சொல்லுகிறதென்னவென்றால், இவ்விடத்தில் கவனிக்கவேண்டிய ஒருவார்த்தை யிருக்கிறது. அதாவது தீர்க்கதரிசிகளாகிய மூசாவும் ஈசாவும் தங்கள் தீர்க்கதரிசன ஞானத்தினால் பிற்காலத்தில் எங்களிலும் சிரேஷ்டமான ஒரு தீர்க்கதரிசி யெழும்புவார் என்று முன்னறிவிக்கையாய்ச் சொல்லியிருந்ததும், மஸீஹ் என்ற ஈசாவின் அப்போஸ்தலர்கள் (பாரகலீத்து) தோற்றுகிறவர் வருவாரென்று அறிவித்[illegible]ந்த இரண்டு முன்னறிவிக்கைகளும் அவருக்கு (முகம்மது ஸல்லல்லாகு அலைகிவஸல்லமுக்கு) சம்பந்தமானவைகளா யிருக்கின்றனவென்பதற்கும் அவரில் நிறைவேறினவென்பதற்கும் யாதொரு சந்தேகமில்லை. அவர் ஒரே கடவுளைத் தியானிக்கிறவரா யிருந்தாரென்றும் விக்கிரகங்களையும் மனிதர்களையும் கிரகங்களையும் நக்ஷத்திரங்களையும் வணங்கக் கூடாதென்று கண்டிப்பாய்த் தடுக்கிறவரா

யிருந்தாரென்றும் குர்ஆனால் நன்றாய்வெளியாகின்றது. இஸ்லாமென்பது ஒருசிறந்த மார்க்கமாயிருக்கிறது. அதன் உசூல் என்ற மூல அம்சங்களான பிரதான சங்கதிகளில் எல்லாருக்கும் ஒற்றுமை யுண்டு. புத்தியில் அமையாததும் பலவந்தமாய் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டியதுமான சங்கதி அதில் ஒன்றுமில்லை. அவர் கீழ்த்திசையில் பிறந்து தமது மார்க்கத்தை ஸ்தாபித்து ஆசியா, ஆப்பிரிக்கா, மிசர் தேசங்களின் பெரும்பாகத்தி லிருந்து முற்றிலும் விக்கிரக வணக்கத்தைத் தலை காட்டாமல் அழித்தார். நாளது வரையில் அந்தத் தேசங்களில் ஒரே கடவுளின் வணக்கம் நடந்து வருகின்றது. அந்த அறபி நபியின் வெளியரங்கமும் அந்தரங்கமுமான மகத்துவங்கள் லக்ஷக்கணக்கான ஜனங்களின் இருதயத்தில் குடிகொண்டன. நம்முடைய இருதயத்தின் சத்தம் கூறுகின்றதாவது:—உண்மையில் அவரை, விசுவாசித்தவர்கள் தங்கள் முழு இருதயத்தோடு விசுவாசித்தார்கள். அவர் பேரில் வஹி என்ற தேவ ஏவுதல் இறங்குகின்றதென்றும், அவர் மெய்யான நபியென்றும், உண்மைகொண்டிருந்தார்கள். முஷ்ரிக்கென்ற விக்கிரக ஆராதனைக் காரருக்கு அவருடைய மார்க்கத்தின் சட்ட திட்டங்கள் வெகுநேர்த்தியா யிருந்ததின் நிமித்தம் அது கடவுளால் அருளப்படுகிறதென்று கட்டாயமாய்த் தெரிந்திருக்கலாம். அவரின் மார்க்கம் ஸர்தஷ்த்துடைய மார்க்கத்தைக் காட்டிலும் அதிக தெளிவானதாகவும் மூசா உடைய மார்க்கத்தைப் பார்க்கிலும் அதிக சுத்தமானதாகவும் தெரிய வந்தது. இதைத் தவிர இன்னுமொரு வார்த்தையினாலும் அவரின் மார்க்கம் உண்மையுள்ளதென்று தெரியவருகின்றது. அதென்னவென்றால், இந்த மார்க்கமுண்டாகி வெகு காலமாகியும் இதில் மற்ற மார்க்கங்களைப்போலப் படைப்புகளின் வணக்கமுதலானது உண்டாகவில்லை. இஸ்லாமானவர்கள் தங்கள் புத்திக்கும் அபிப்பிராயத்துக்கும் இடங்கொடுக்கவில்லை. ஒரே ஆண்டவனுடைய வணக்கத்தின்பேரில் நிலைத்திருக்கிறார்கள். கடவுளை வணங்குவதற்குப் பதிலாக விக்கிரகங்களைவணங்கத் தலைப்பட்டார்களில்லை. அவர்களின் கொள்கைக்கு ஆதாரமான மூல வாக்கியத்தின் அர்த்தமென்னவென்றால், அல்லா ஒருவனென்றும் அவனுடைய நபியான முகம்மது (சல்லல்லாகு அலைகிவசல்லம்) உண்மையானவரென்றும் நான் உறுதியாய் நம்புகின்றேன் என்பதாம். அவருடைய ஜீவகால முழுவதின் ஒவ்வொரு காரியத்தினாலும் அவருக்குப் பெருமையடையநோக்க மிருந்ததில்லையென்று நன்றாய் விளங்குகிறது. இன்னுமொரு காரியத்தை நாம் கூர்மையாய்யோசித்தால் அதாவது இஸ்லாம் மார்க்கம் அவருடைய ஜீவகாலத்திலேயே நன்றாய் ஊர்ஜிதமாகி அவருக்கு நீ[illegible]னமில்லாத அதிகாரம் கி

ணடைந்துவிட்டிருக்கும். அதனால் அவர் ஒருபோதும் தமது சொந்தப் பிரயோசனத்தையடையவில்லை. முதலில் எப்படியிருந்தாரோ அப்படியே சாதாரணமாயிருந்திருக்கிறார். இந்தக் காரியமும் அவர் பெருமையுடைய வேண்டுமென்ற நோக்கமில்லாதவராயிருந்தாரென்று நாம் சொன்ன சொல்லைப் பலப்படுத்துகின்றது. விக்கிரக வணக்கத்தை இல்லாமற் செய்கிறதும், விக்கிரக வணக்கத்திலேயே மூழ்கிச் சுத்தமாய்க் கடவுளை மறந்துவிட்டிருந்த ஒரு கூட்டத்தில் ஒரே கடவுளின் வணக்கத்தை நாட்டுகிறதுமான இந்தக் காரியம் உண்மையில் தேவனால் நியமிக்கப்பட்ட ஒருகாரியமாயிருக்கலாமென்று நம்பத்தக்கதாயிருக்கிறது. இன்னுமவர் அறபு தேசத்தில் ஒரே தேவனுடைய வணக்கத்தை நாட்டினாரென்பதும் அந்தத்தேசத்தில் விக்கிரக வணக்கத்தை ஆயிரவருஷ காலத்திலிருந்து இன்று வரையில் ஒருபோதாவது நாஸ்திகத்திலாவது மீண்டும் தலை காட்டாதபடி நசிக்கச் செய்தாரென்பதும் உண்மையாயிருக்கிறது.

எவர் அவரின் தேசத்தாராகிய அறபிகள் வெகுகாலம் மூழ்கியிருந்தும், ரொம்பவும் அருவருக்கத் தக்கதுமான விக்கிரக வணக்கத்துக்குப் பதிலாக ஒரே ஆண்டவனுடைய வணக்கத்தை ஸ்தாபித்ததினால் பெரிய பெரிய பூர்வீக வழக்கங்களைத் திருத்தினாரோ உதாரணமாக: பிள்ளைகளின் கொலையை நிறுத்தினார். குணங்களுக்கு அதிகக் குறைவையுண்டாக்குகிற லாகிரி வழங்குதலையும் சூது விளையாட்டையும் விலக்கினார். அக்காலத்தில் அதிக தாரம் பண்ணுகிற வழக்கமுமிருந்ததை ரொம்பவேகுறைத்து மட்டுப்படுத்தினார். இப்பேர்ப்பட்ட பெரிய விடாமுயற்சியுள்ள திருத்துகிறவரை ஜாலக்காரரென்று நாம் சொல்லக்கூடுமா? இப்பேர்ப்பட்டவருடைய காரியங்கள் தந்திர உபாயத்தின் பேரிலாயிருந்தனவென்று நாம் மொழியக் கூடுமா? இல்லை, இப்படிச் சொல்லமாட்டோம். சந்தேகமில்லாமல் முகம்மது (சல்லல்லாகு அலைகிவசல்லம்) நல் எண்ணமுள்ள இருதயத்தினாலும் விசுவாசத்தினாலுமே யொழிய மற்றப்படி வேறே காரணத்தினால் இவ்வளவு உறுதியுடன் தம்முடைய காரியத்தை நடாத்துகிறதின் பேரில், வஹி யென்ற தேவ யேவுதல் இறங்கிற்றென்று ஜனங்களிடம் சொன்னதுமுதல் கடைசியாய் வியாதியின் கஷ்டத்தோடே ஆயிஷாவின் மடியில் மரணமாகிறவரையில் விடாமுயற்சியாயிருக்க முடியாது. எந்த ஜனங்கள் எப்போதும் அவரிடத்தில் இருந்திருக்கிறார்களோ, இன்னும் எந்த ஜனங்கள் அவருடன் அதிக சகவாசமாயிருந்தார்களோ அவர்களுக்குக் கூட ஒருபோதாவது அவர் தன் புகழை விரும்புகிறவராயிருப்பாரென்ற சந்தேகமுண்டாகவில்லை. ஒருபோதும் அவர்கள் தங்

கள் நல்ல நடைத்தைகளை விட்டு மீறவில்லை. தமது கடவுளின்பேரில் ஆதரவு உள்ளவரும் விசுவாசத்திலும் வீண் வழக்கங்களிலும் அதிக திருந்துதல் செய்தவருமான ஒரு நல்ல சுபாவமுள்ளவர் உண்மையில் கடவுளின் சுத்தமான ஒரு கருவியாயிருக்கிறார். அவரை நாம் கடவுளுடைய நபியாயிருக்கிறார் என்று சொல்லக்கூடும். அவரின் காலத்திலும் அவருடைய தேசத்திலும் அவரின் கூட்டத்தாருக்குக் கடவுளுடைய ஓர்மையையும் வணக்கத்தையும் கற்பிக்கிறதற்காகவும், அவர்களுடைய நிலைமைக்குத் தக்கபடி அவர்களுக்கு தேச விஷயமும் சற்குண சம்மந்தமுமான காரியங்களில் உபதேசம் செய்கிறதற்காகவும் கடவுள் அவரை அனுப்பியிருந்தாரென்றும் அவர் மெய்யான பிரசங்கியாயிருந்தாரென்றும் ஏன் நம்பக் கூடாது?

மிஸ்டர் டாமஸ் கார்லேல் துரை எழுதுகிறதாவது: முகம்மது ஒரு பெரிய தந்திரக்காரராகவும் யூகை யுள்ளவராகவும் பொய்யவதாரக் கொப்பானவராகவும் இருந்தாரென்றும், அவரின் மார்க்கம் பைத்தியமும் அவிவேகமும் கூடிய ஒரு குவியலாயிருக்கிறதென்றும் நம்மில் (ஏசுவின் மதஸ்தர்களில்) பிரபல்லியமாயிருக்கிறதே இப்பொழுது இந்த எல்லா வார்த்தைகளும் ஜனங்களிடத்தில் தப்பென்றாகின்றன. புத்தி கூர்மையும் மத வைராக்கியமுமுள்ள ஜனங்கள் (ஏசுவின் மதஸ்தர்கள்) அவரின் விஷயத்தில் என்னென்ன பொய்வார்த்தைகளை ஸ்தாபித்தார்களோ இப்பொழுது அவைகளெல்லாம் நாம் வெட்கமடைவதற்குக் காரணங்களாயிருக்கின்றன. உதாரணமாக பாக்கோக் துரையானவர் குரோட்ணி துரையிடத்தில், நீர் முகம்மது சல்லல்லாகு அலைகிவசல்லம் விஷயத்தில், முகம்மது ஒரு புறாவை வளர்த்து அதற்கு அவரின் காதுகுறும்பி யெடுக்கப் பழகி வைத்திருந்தாரென்றும், அது அவரிடம் வஹி என்ற தேவ யேவுதலைக் கொண்டுவருகிற மலக்காயிருக்கிறதென்று அவர் பிரஸ்தாபப் படுத்தினாரென்றும் எழுதியிருக்கிறீரே இந்தச்சரித்திரத்திற்கு ஆதாரமென்ன விருக்கிறதென்று கேட்டதற்கு அவர் சொன்னதாவது:- இச்சரித்திரத்திற்கு யாதொரு ஆதாரமுமில்லை. உண்மையில் இந்த சரித்திரங்களையெல்லாம் சுத்தமாய் விட்டுவிடவேண்டிய காலம்வந்துவிட்டது. அவர் (முகம்மது சல்லல்லாகு அலைகிவசல்லம்) தமது நாவினால் வெளிப்படுத்திய வார்த்தைகளை ஆயிரத்து இருநூறு வருஷத்திலிருந்து பதினெட்டுகோடி ஜனங்கள் ஏற்றுக்கொண்டு நல்வழியில் நிலைத்திருக்கிறார்கள். அந்தப் பதினெட்டுகோடி ஜனங்களையும் கடவுள் நம்மைப் படைத்தது போலவே படைத்திருக்கிறார். இப்பொழுது எவ்வளவு ஜனங்கள் முகம்மதுவை ய

வார்த்தைகளை விசுவாசிக்கிறார்களோ அதிலும் மேலாக மற்றவருடைய வார்த்தைகளை இக்காலத்தின் ஜனங்கள் விசுவாசிக்கிறார்களில்லை. பின்பு எந்த வார்த்தையின் பேரில் கடவுளுடைய இவ்வளவு ஜனங்கள் குலத்தழித்து அதன்பேரில் மரணத்தை யடைந்தார்களோ அந்த வார்த்தையை ஒரு ஜாலவித்தைக்காரன் காட்டின வேடிக்கை விளையாட்டென்று நாம் எண்ணக்கூடுமோ? ஒருபோதும் நான் அப்படி எண்ணமாட்டேன். மேலும் மற்றவைகளைக்காட்டிலும் அதை நான் சீக்கிரத்தில் நம்புகிறேன். பொய்யும் ஜாலமும் தந்திரமுமான வார்த்தைகள் உலகத்தில் இவ்வளவு பலப்பட்டு ஊர்ஜிதமாகிறதாயிருந்தால் பின்பு இந்த உலகத்தின் விஷயத்தில் யார் எதை நிச்சயிப்பான். அதிகமாய் வியாபித்திருக்கிற இவ்வகையான சந்ததிகள் ரொம்பவும் விசனத்தையுந் தக்கவைகளாயிருக்கின்றன. கடவுளுடைய உண்மையான படைப்புகளை அறிந்துகொள்ள நமக்குப் பிரியமிருக்கும் பக்ஷத்தில் இப்பேர்ப்பட்ட வார்த்தைகளை நம்புகிறது நமக்கு ஒருபோதுங் கூடாது. சந்தேகங்களுஞ் சிட்டுக்களும், மனிதருடைய ஆத்மாக்கள் அவர்களைக் கொல்லுதற்கேதுவான கேட்டிலும் விசனத்திலு மிருக்கின்றன வென்று போதித்தவர்களிருந்ததுமான காலத்தில் தான் அந்த வார்த்தைகள் பரவி யிருந்தன. ஒரு பொய்யன் ஒரு மார்க்கத்தை உண்டுபண்ணினான் என்றும், அதனால் கெட்டவனும் கடவுளை வணங்காதவனும் உலகத்தில் அதிகமாய் வியாபிக்கவில்லை என்றும் எப்படி நினைக்கக்கூடும்? சுண்ணாம்பும் செங்கல்லும் மற்றும் சாமான்களுடைய உண்மையை அறியாத ஒரு பொய்யன் உறுதியான ஒரு வீட்டைக் கட்டிக்கொண்டானென்றால் அது எப்படி உறுதியான வீடாகும். மேலும் மண்ணின் ஒரு மேடாகும். அது ஆயிரத்து இருநூறு வருஷம் எப்படி நிலைத்திருக்கும். பதினெட்டு கோடி ஜனங்களும் அதில் எப்படி யிருக்கக்கூடும். மேலும் கட்டி வெகுநாள் செல்ல அந்தவீடு இதுவரையில் இடிந்து விழுந்திருக்கும் என்பது.

பாருங்கள் இந்த வாக்கியங்களெல்லாம் இஸ்லாம் மார்க்கத்துக்கு விரோதிகளா யிருந்தவர்களின் வாக்கியங்களா யிருக்கின்றன. இவைகளால் இஸ்லாம் மார்க்கத்தின் பெரிய மகத்துவம் வெளியாகின்றது. [illegible] எதைக் குறித்து விரோதிகள் நற்சாக்ஷிபகர்ந்தார்களோ அது மேலான தென்பதை புத்திமான்கள் உணர்ந்துகொள்வார்கள்.

முற்றிற்று.